

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

Polybium

7298

17784

Π Ο Λ Τ Β Ι Ο Τ

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΤ

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ω Ν

Τ Α Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α.

P O L Y B I I

MEGALOPOLITANI

H I S T O R I A R V M

QVIDQVID SUPEREST.

RECENSUIT, DIGESSIT,

EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VARIE-
TATE LECTONIS, ADNOTATIONIBVS, INDI-
CIBVS ILLUSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER

ARGENTORATENSIS.

TOMVS PRIMVS.

LIBER I. II. ET III.

LIPSIÆ

IN LIBRARIÆ WEIDMANNIA

MDCCLXXIX.

res ex infelicibus illis cladibus, quæ a decimo fere post Christum natum seculo Græcas oppressere literas, salvos atque integros evasisse. *Quinque illi priores Historiarum Polybii Libri*, postquam medio seculo decimo quinto a *Nicolao Perotto*, Episcopo Sipontino, latini magis elegantia styli claro, quam græcarum literarum peritia, in Latinum sermonem essent conversi, ^{b)} Græce primum opera **VINCENTII OBSOPOEI Onolebacensis** in lucem editi sunt *Hagenoæ typis Secerianis anno MDXXX*, adjecta in fine Perotti latina versione.

2.

Ceterorum Librorum, qui integrum olim compleverant opus, nonnisi abscissas ac multis modis mutilas truncatasque, sed ne sic quidem spernendas utique, habemus *Reliquias*: quæ, quo illustriora vestigia continent rerum & ad cognoscendum jucundissimum, & ad instruendum omnis vitæ usum, privati atque publice, bello paceque, saluberrimarum, tanto acrius adferunt legentibus molestiusque eorum quæ interciderunt desiderium. Scilicet, præter satis amplum numerum *singulorum Fragmentorum*, quæ apud varios veteres Scriptores, Dionysium Halicarnassem, Strabonem, Iosephum, Heronem illum juniorem, cujus exstat de repellenda Obsidione libellus, Athenæum, aliosque, tum apud Grammaticos, Stephanum Byzantinum & Suidam præsertim, velut e naufragio conservatæ tabulæ reperiuntur; supersunt etiam variæ *collectiones Eclogarum*, plerarumque latius patentium, quæ ex opere olim integro, secundum librorum seriem, excerptæ sunt atque digestæ. Diodorum Siculum taceo, Liviumque: quorum ille multa e Polybio pæne ad verbum, dissimulato tamen (quoad quidem hodie ex ejusdem Diodori reliquiis apparet) auctoris nomine, suæ Bibliothecæ inseruit; hic integros etiam libros, tantum non presso ubivis pede, latinum in sermonem convertit.

3. *Eclo-*

b) Confer infra, Sect. IV, n. 9.

3.

Eclogarum, quas dixi, vel *Excerptorum*, quæ vulgo vocant, unum genus, incertum quo compilatore quove tempore confectum,^{c)} cum majore parte *Libri sexti* insignes *sequentium duodecim Librorum* particulas (*Epitomas* adpellavit *Compiler*) complectitur. Qua de compilatione sicut nimis magnifice *Is. Casaubonus* sensit, quum ipsam illam *Epitomen*, quam a *M. Bruto ex Polybio* factam *Plutarchus* commemorat, hanc esse existimavit; atque, sive *Brutus* fuerit, sive alius, qui eam confecerit, magno iudicio usum esse censuit in iis seligendis quæ *Politico informando* essent accommodatissima:^{d)} sic bili paulo magis, quam par erat, indulgisse videri potest *Reiskius*, vir optimus ceteroquin auctissimusque, in *Præfationa* ad sua *Polybiana*;^{e)} ubi, *Cum locos communes*, ait, *vel pastoribus obvios*, ipso in opere *Polybii* integro lego, magna orationis ambitione venditatos, fero & condono reliquorum præstantiæ. Sed iudicio, vel tarditati potius carnificis, quisquis ille fuit, qui *Polybium* membratim contruncavit, succenseo; qui satius duxerit, tot triviales locos e *Polybio* enotare, quam insignium rerum gestarum memorias posteritati transmittere. Numeremus in ceteris *Polybii* infortunatis hanc hominis male feriati stultitiam, cui caput illius adversa sors objecit. Ista *Excerpta*, quæ nos, ut ab aliis post hæc demum repertis & in lucem protractis distingueremus, *Antiqua* cognominavimus, typis primum evulgata librisque quinque prioribus adjecta sunt per *Joannem HERVAGIVM*, *Basileæ MDXLIX*, hoc titulo: Πολυβίου Μεγαλοπολίτου Ἱστοριῶν βιβλία Ε' καὶ Ἐπιτομαὶ ΙΒ'. *Polybii Megalopolitani Historiarum Libri priores quinque*, *Nicolao Perotto Episcopo Sipontino interprete*. Item *Epitome sequentium Librorum usque ad Decimumseptimum*, *Wolfgango*

a 4

gango

c) Conf. infra, Sect. IV. n. 6.

Gron. p. 49 & 51. (edit. Ern. p. 646 & 648.)

d) *Is. Casaubonus* in *Dedic. ad enr. IV. Regem*, Tomo III. edit.e) *Volumine Vto Animadversorum in Græcos Auctores* p. 765.

sub finem vergente Seculo XVI repertus, curante FVLVIO VRSINO Romano primum editus est Græce ex officina Plantini *Antwerpiae* M. D. LXXXII. Quumque major pars istorum Excerptorum ex Polybii Historiis sint ducta, adjecta sunt etiam alia *Polybii Fragmenta* ex variis Auctoribus ab Vrsino collecta, tum *Vrsini Notæ in Eclogas*, ejusdemque *Emendationes ad Polybium ab Hervagio editum*.

6.

Eisdem deinde Eclogis de legationibus IS. CASAVBONVS præstantissimam suam *Polybii Editionem* auxit, qua quidquid Historiarum hujus Scriptoris ad id ætatis reperiri potuerat, in unum corpus collectum, et partim *ex antiquis libris* partim ex ingenio emendatum, *novaque Versione Latina & Synopsi Chronologica* illustratum, in lucem emisit *Parisiis apud Hier. Drouardum*, MDCIX. Quam Editionem Casaubonianam qui cum Fabricio Bibl. Græc. T. II. p. 739. *eodem anno Hanoviae recusam* perhibent, quod a multis vulgo traditum video, hos lubrico admodum niti fundamento egregieque falli, quum mea nonnihil interesset dispicere quid rei sit, liquido cognovi. Scilicet sunt quidem exempla Editionis Casaubonianæ, ea fere quæ in Germaniam transierunt, (cujusmodi est illud ipsum, ad cuius marginem ego lectionis varietatem ex aliis editionibus & ex codicibus manuscriptis adnotavi,) quorum in titulo nec urbis Parisiorum nec Drouardi nomen conspicitur, sed illorum loco hæc leguntur: *Typis Weckelianis apud Claudium Marnium & Hæredes Aubrii* MDCIX. nullo urbis nomine adjecto. Quumque in Parisiensibus exemplis adjiciantur hæc verba, *Cum Privilegio Regis*; in illis est, *Cum gratia & privilegio Sacræ Cæsar. Majest. ad sexennium*, & versa pagina exhibetur ipsum Privilegium Cl. Marnio & Ioh. Aubrii hæredibus, Civibus & Typographis *Frankofurtensibus*, (quo magis iniror, quod *Hanoviae* recusum librum volunt) a Rudolpho II. Imp. anno 1608 concessum. Ceterum non ovum ovo tam simile, quam hæc

hæc Exempla sunt illis, qui Parisios Drouardumque in fronte gerunt. Non modo pagina paginæ, linæa linæa respondet; typorum forma usquequaque simillima atque eadem, eadem in minimis rebus ac prorsus fortuitis errata, idem erratorum index: quin par etiam in utriusque generis exemplis inter quæque verba intervallum; nec in uno exemplo litera ulla vel apice aliquo truncata vel alio modo paululum deformata occurrit, quin in altero pariter eadem eodem plane habitu recurrit. Denique, verbo ut absolvam: eadem omnino editio, eadem in officina, eisdem formis, eodem tempore excusa. Scilicet Casaubonus olim, Genevæ adhuc degens, de Polybii editione egerat cum Wechelianis hæredibus, qui illam suis sumtibus Francofurti suscipiendam ei sponponderant, moxque eo nomine officia etiam nonnulla ad Polybium spectantia eidem præstiterant.^{b)} Postquam vero Lutetiam commigravit doctissimus Editor, ubi Bibliothecarii Regii munere functus est; lætus arripiens oblatam opportunitatem, qua impressioni operis ipse præesse ac singula folia accurate corrigere posset,ⁱ⁾ negotium suscipiendæ editionis Drouardo detulit; qui, quum frequens cum Francofurtensibus commercium exerceret, nundinasque illius urbis frequentaret,^{k)} cum Wechelianis hæredibus Polybii causa societatem ea lege contraxisse videtur, ut quæ exempla Francofurtum mitterentur, ipsorum nomen in titulo præferrent. Amplissimis *Commentariis* illustrare Polybium constituerat *Casaubonus*; in quibus, præter alia plurima ad illustrandum Auctorem plus minusve faciëntia, rationem etiam redditurus erat Emendationum, quas sive ex scriptis libris sive ex ingenio depromptas textui intulit: sed tum nimis multa atque ampla meditatur, in longum primo dilata res est, dein prorsus eventu frustrata. Exigua particula inchoatorum If. Casauboni *Commentariorum*, non ultra vicesimum Libri primi caput excurrens, at vel sic tamen justam fere libelli molem

COM-

h) Vide Casauboni Epist. 69. 119 & 120. ad Bongarsium.

i) Casaub. Epist. 562. 567.

k) Idem, Epist. 526. 632. 636. 637.

complens, post mortem Casauboni Parisiis anno MDCXVII. chartis octonis separatim prodiit.

7.

Restabat alter Titulus sive Locus, quem de Constantini Eclogio ex Historicis Græcis ad hunc diem repertum dixi, *Excerpta περὶ Ἀρετῆς καὶ Κακίας, de Virtutibus & Vitiis* complectens; inter quæ rursus bene multa, minime spernenda occurrebant, quæ ex Polybio ducta erant. Ista Excerpta HENR. VALESIVS ex Codice *Peiresciano*, cum *Versione Latina* eruditisque *Adnotationibus* edidit Parisiis MDCXXXIV, adjecta etiam nova collectione *Fragmentorum Polybii, ex variis Auctoribus* conquisitorum.

8.

Itaque rursus IACOBVS GRONOVIVS, quum a bibliopolis Amstelodamensibus ad curandam, quam parabant, novam Polybii editionem admodum juvenis esset invitatus, paratam a Valesio materiam invenit, qua suam illam editionem ditaret, quæ *Amstelodani* MDCLXX tribus voluminibus forma octava prodiit. Ceteroquin ad ipsam *Casaubonianam* per omnia (leviusculas quasdam correctiones si excipias, rarissimis nonnullis locis partim Græco contextui, partim latinæ Versioni adlatas) ad verbum expressa est *Gronoviana* hæc editio: ditata tamen, præter Excerpta Valesiana, Is. Casauboni inchoato olim Commentario in Polybium, tum Merici Casauboni Notis, ex Isaaci patris potissimum adparatu excerptis, & Vrsini ad Legationes Notis, Palmeriique in Polybium Exercitationibus, denique adjectis ipsius *Iac. Gronovii in Polybium Notis*; quibus partim loca nonnulla vel corrigere ex conjectura vel illustrare tentavit, partim Casauboni versionem latinam hinc inde supplevit aut emendavit, ad locum etiam unum & alterum in Excerptis Antiquis Lectionem ex Ms. Codice Leidensi depromsit. Vrsini Emendationes Editioni suæ adjicere consultum non duxit Gronovius.

9.

Post Valesiana Excerpta de Virtutibus & Vitiis nihil amplius, quod sciam, ex Polybio ductum, quod haecenus latuerit, in lucem fuit protractum, nisi *Fragmentum* illud, satis quidem notabile, *de Obsidione Anibracis*, quod idem *Iac. Gronovius*, absoluta jam Polybii editione secum a Valesio communicatum, *Dissertationi Epistolicae in loca quaedam T. Livii*, quae Tomo secundo Livii Gronoviani adjecta est, pag. 65 & seq. inseruit. Excerpterat illud Fragmentum Valesius ex eodem Codice Regio, e quo jam ab H. Casaubono, qui *Librum manuscriptum Anonymi Tactici* vocat, fragmenta nonnulla Polybiana fuerant in medium prolata. Est autem HERONIS junioris Libellus *de repellenda obsidione*;^{l)} qui postmodum cura Thevenoti inter *Veterum Mathematicorum, Athenæi, Apollodori, Philonis, Heronis & aliorum Opera* editus est *Parisis* e Typographeo Regio MDCXCIII. Sed ad emendandas ex codicibus manuscriptis easdem Historiarum Polybii reliquias, quae jam erant in publicum evulgatae, subsidii nonnihil partim superiori etiam seculo depromptum est, *Lectiōibus Polybianis MSc. Codicis Augustani* a *Ioh. Henr. Boeclero Argentorati* exeunte eodem anno M. DC. LXX. in lucem emissis, quo ineunte Gronoviana prodierat editio;^{m)} partim hac nostra ætate, *Lectiōibus Codicis Bibliothecæ Universitatis Tübingensis* Tübingæ editis anno MDCCLXXVIII. a *Reussio* Viro clarissimo, tunc Bibliothecæ Tubingensis, nunc Göttingensis Custode. Quorum subsidiorum illud, quod ex Augustano Codice petatum est, simul ad Libros quinque priores Polybii, simul ad Excerpta antiqua ex XII sequentibus

l) Ὅπως χρητὴ τῶν τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν πρὸς τὴν πολιορκίαν ἀντιτάσσειν, καὶ οἷοις ἐπιτηδεύμασι ταύτην ἀποκρούειν.

m) Idem HENR. BOECLERVS nostris, decimo septimo anno priusquam Gronoviana prodiret editio, de nova Editione Polybii Casauboniani,

cui accederent Supplementa Pircisciana atque alia, cogitaverat; jamque Argentorato dimiserat specimina aliquot foliorum ad exemplum Casaubonianum elegantibus typis expressorum; ut docet ipse in *Lectiōib. Polyb. p. 177 sq.* Sed successu caruit illud institutum.

tibus Libris pertinebat; hoc, ex Tubingensi, nonnisi ad eadem Excerpta inde a Libro septimo spectabat. *Editio autem Polybii Gronoviana repetita est Lipsiæ anno MDGCLXIV, tribus voll. schedis octonis, cum Præfatione IO. AVGVSTI ERNESTI, qui Lexicon etiam Polybianum sive Indicem Græcorum verborum adjecit.*

II.

*De ratione atque conditione SUPERIORVM EDITIO-
NVM POLYBII, præcipue quoad GRÆCÆ
LECTIONIS CONSTITVTIONEM.*

Priusquam de consilio dicam, quod in hac nostra procuranda Editione Historiarum Polybii sumus secuti, consentaneum videtur, ut, *Quid de ratione atque conditione superiorum Editionum, præsertim quoad Græcæ Lectionis sive Textus, quam vocant, constitutionem, ad hunc diem fuerit compertum, & quid in eisdem a Viris doctis merito desideratum esse videatur, paucis exponamus. Sic facilius iudicare æquus Lector poterit, satisne causæ fuerit, novi quidpiam in hoc genere moliendi.*

I.

Et OBSOPOEI quidem Editionem, quam eandem HAGENOENSEM pariter adpellare licebit, ex uno scripto Codice esse confectam, qui ab Iac. Ottone Ætzelio, causarum oratore, quem Norimbergensem fuisse dicunt, Editori fuerat communicatus, satis ipse Editor in Præfatione declaravit. Nam quod locis nonnullis, eisque oppido paucis, lectionem in margine posuit discrepantem ab ea quam contextus habet; non video sagacissimo Reiskio quid acciderit, hinc inferenti, *necesse esse, plures Polybii Codices ad manus ei fuisse, e quibus excerpserit illas in margine adscriptas varietates lectionum.*ⁿ⁾ Poterat enim cogitari,

n) Reisk. in Animadvers. in Polyb. p. 276 sq. Idemque in Pref. ad sua Polybiana, p. 772 & 774.

tari, quod Ernestio iudice *in promptu* erat, ^{o)} *idem fecisse Obsopæum, quod ceteri qui ex uno libro ederent scriptorem veterem, h. e. quæ vel manifeste vitiosa essent, vel ei tum viderentur, pro facultate correxisse, & quæ correctiones certæ viderentur, in textum intulisse, ceteris, in quibus dubitatio superesset, in margine positis.* Quibus tamen verbis nollem idem Vir doctissimus hæc subiecisset: *nam aliter intelligere lectiones marginis qui possumus, cum uno codice usum constat?* Quasi vero non potuerit Editor discrepantes illas lectiones eodem etiam modo in ora scripti libri, quo usus est, adnotatas reperire: quod sane in quam plurimis antiquis codicibus, sive a diversa manu, sive ab eodem librario, passim factum videmus. ^{p)} Habet autem illa princeps editio cum omnibus, quæ ex uno veteri libro, in illis præsertim renascentium Græcarum literarum incunabulis, ductæ sunt, hoc commune, ut innumerabilis cujusque generis erroribus atque maculis scateat; aliis quidem levioribus, & facile detergendis; sed sane quam plurimis ejusmodi, in quibus eluendis vel exercitatissimum ingenium frustra fatigetur. *Ipsæ codex Obsopæi, e quo si hodiernum consuli & secundis curis tractari posset, multi haud dubie errores, qui in illam editionem irrepsere, felicissime tolli possent, quo pervenerit, nesciri conquestus est Reiskius.* ^{q)} Ceterum fides ac diligentia & dexteritas Editoris haud obscuræ videntur: & quod si præsertim locorum cogitemus intervallum, quo prohibitus est ne dirigere typothetæ laborem corrigereque errata ipse posset; mirari sane subit, quod non multo magis etiam male affecti Libri illi Polybiani prius tunc in publicum prodierint; simulque intelligitur, non nimis misere depravatum fuisse Codicem, unde illos depromsit Obsopæus. Quare etiam non paucæ lectiones in hac editione reperiuntur probatissimæ, & ex
hac

o) Ernesti in Præfat. ad Polybium p. XII.

p) Eaque ratione omnes, quas Obsopæus in margine habet, lectiones ex ora unius ejusdemque Codi-

cis ductas esse, ipsa Codicis inspectio nos docuit. Conf. infra, Sect. IV. n. 1.

q) Præf. ad sua Polybiana, p. 772.

hac in Basileensem transierunt, a quibus temere deinde discessit Casaubonus: rursusque multa passim probarum lectionum vestigia supersunt, paululum quidem obscurata, quæ, non satis perpensa, deserens idem vir doctissimus, longius interdum & a verbis & a sententia auctoris aberravit. Quorum generum ex utroque bene multa loca opportune sunt a *Ioh. Iac. Reiskio* in *Animadversionibus in Polybium* ^{r)} adnotata, qui haud raro veram germanamque scripturam, vel ex ipsa hujus Editionis lectione, vel ex vestigiis quæ illa servaverat, Polybio sagacissime rectissimeque restituit.

2.

IN HERVAGIANA sive BASILEENSI Editione quid sit præstitum, ARLENIUS in *Præfatione ad Diegum Hurtadum Mendozam, Cæsaris* (Caroli V.) apud Paulum III. Pont. Rom. legatum, his verbis exposuit: *Libros quinque priores, quorum editionem ante annos aliquot docto viro Vincentio Obsopæo debebamus, jam ad manus scriptos codices collatos, una cum sexto propemodum integro datus, multo tum castigatior, tum alicubi plenius instructus. Quibus ex domestica Tua bibliotheca duodecim consequentium librorum Epitomen (quam a Corcyra, ex doctissimi senis Iani Moschi libraria supellectile nactus eras) nunc primum adjecimus. Quosnam vero ad manuscriptos Codices exemplum Obsopæi fuerit in usum Hervagianæ Editionis collatum, quum aperire non dignatus sit Arlenius, lucem deinde aliquam afferre potuit Epistola Codici Augustano a Xysto Betulejo, Scholæ Augustanæ per id tempus Rectore & Bibliothecario, præfixa, quam in Lectionibus Polybianis retulit Bœclerus p. 164. Cujus hoc est exemplum: Xystus Betulejus candido Lectori S. Cum hoc Codice contulimus illud exemplum, quo usus est Hervagius in editione Polybiana. Facta est hinc accessio ad illam editionem minime pernitenda. Quæ autem in Hervagiano exemplari, quod nos*
nostro

r) Volumine quarto Animadversionum ad Græcos Auctores.

nostro melius erat, auctiora inveniuntur, Marginibus his nostris annotavimus.^{s)} . . . Nostra post collatione in transferendo usus est W. Musculus, cum Tiguri exularet. Facta est collatio in hyeme anni 1548. De aliis codicibus manuscriptis, præter Augustanum, cum quibus (ut indicare videtur Arlenius) collatum fuerit exemplum Hervagianum, nihil compertum est. Sed ne certum quidem est, plures fuisse adhibitos. Nempe moris olim fuit, *manuscriptos Codices*, perinde ac si plures essent, in titulis præsertim librorum jactare, ubi non nisi unus fuerat in usum vocatus. Sic memini Hæschelium, virum minime ceteròquin vanum, cum Appiani Historiam Illyricam ex codice Augustano ederet, unico quem viderat atque noverat, similiter in titulo scribere *e Codd. MSS. Reipubl. Augustanæ*. Ceterum si quaerimus, quid vel quale sit, quod ex Augustano illo codice profecerit editio Basileensis; ex Bæcleri Lectionibus Polybianis intelligere licet, bene multas probas atque verissimas inesse Codici illi Lectiones, quas nec in contextu expressit editor Basileensis, nec in margine adnotavit: ex collatione autem Basileensis cum Hagenoënsi editione apparet, in corruptas quidem Lectiones plerumque consentire utramque; nec tamen ita raro ab Hagenoënsi Basileensem, subinde quidem recte atque merito, sed non minus sæpe perperam atque prava ratione discedere; mox quidem nulla lectionis varietate in margine notata, mox scriptura manifeste vitiosa in contextum recepta, melioreque ad oram libri relegata, mox rursus eadem ora apertissimis erroribus onerata, ubi de veritate lectionis, quam cum Obsopæo tenet Contextus, nulla poterat dubitandi causa subesse. Quod autem *plenius alicubi instructos* in hac editione libros priores Arlenius dicit, id pertinet ad insignem aliquam lacunam, quæ, cum in Obsopæi editione Libro I. cap. 19 sq. fuisset, in hac ex Augustano codice suppleta est: ac nescio, an etiam *Libri sexti Epitomen* respiciat, quæ & initio & in

fine

s) Vide infra, Art. IV. n. 2.

fine multum auctior est apud Hervagium, quam fuerat apud Oporinum. Sed undenam illud initium & finem Epitomæ sextæ habuerit Hervagijs, ex proprio - ne codice manuscripto, an ex solo Augustano,*) non declaravit Arlenius. Nam de *Mendozæ* quidem Codice, e quo ceterorum Librorum Epitomæ ductæ sunt, ita differit, ut satis intelligatur, illum a *septimi* demum *Libri* Epitome initium sumfisse. u)

3.

Eximie haud dubie & præclarissime de Scriptore nostro **FVLVIVS VRSINVS** commeruit. Nam sicut per se maximi momenti & plurimæ utilitatis sunt *Eclogæ de Legationibus*, quas illi debemus; sic in eis emendandis illustrandisque, & cum Livio conferendis, cum doctrina hujus viri atque industria, tum præsertim ingenium, singulariter elucet. Certe quum Codex manuscriptus, quem ab Antonio Augustino Archiepiscopo Tarraconensi missum acceperat, infinitis pæne mendis (quod & ipse profitetur, & ex ejus Adnotationibus satis adparet) esset corruptus; longe maximam monstrorum illorum partem, veluti divina quadam arte, felicissime sustulit Fulvius, ac veram Polybii nobis restituit scripturam. Sed merito in eodem viro reprehendit Reiskius,*) quod, *qua plerumque usus est cautione, ut sui codicis mendas fideliter atque diligenter indicaret, eadem non ubique voluit uti.* Nam quum fieri non posset, quin in tanto Emendationum ex inera conjectura adhibitaram numero multæ essent, quæ specie quidem aliqua sese commendarent, sed longe etiamnum abessent a vero: (cujus generis complures ab Reiskio notatæ sunt, in quibus *aut Jana,*

t) Loco, quem superius citavimus, videtur significare Arlenius, totam Epitomen sextam *Parisijs apud Io. Lodericum* fuisse excusam: quod si ita est, (quod mihi hætenus non liquet,) hinc primum eam sumfisse putandus fuerit Editor Basileensis.

u) Confer quæ de *Codicibus MSSis Excerptorum antiquorum* dicentur in Præfatione Tomo secundo hujus Editionis Polybii præmittenda.

x) Præfat. ad Polybianam, p. 779 sq.

sana, ut ait ille, *ultra vitavit Vrsinus, aut vitiosa in pejus mutavit*;) quoties quidem in Adnotationibus indicavit Editor ipsam codicis scripturam, toties de pretio emendationis iudicium facere eruditus lector potest; sed ubi nihil aliud nos docere dignatur, quam *se locum istum ex ingenio emendasse*, quod haud ita raro Vrsinus facit, tum quidem nullam nobis facultatem iudicandi, Vrsinum-ne an Polybium legamus, relinquere voluisse videtur. Sed vel sic tamen subinde satis adparet, minus feliciter emendata esse ejusmodi loca; quamquam melius nihil tentare ipsi possimus, quandoquidem codicis lectionem, qui veri fortasse vestigia monstrare nobis poterat, ignoramus. Similis est ratio *Emendationum in Polybium Hervagianum* ab eodem Vrsino editarum; quæ sicuti numero sunt plurimæ, neque ad leviora solum editionis Hervagianæ sphalmata, sed ad graviora etiam quæque vulnera Polybio a librariis inflicta pertinent, sic pondere atque momento pleræque excellunt ac maximi utiquè sunt faciendæ: quemadmodum & Casaubonus fecit, in bene multis presso pede Fulvii vestigia secutus. Istarum igitur Emendationum nonnullis quidem notam adjecit Vrsinus, qua monet *ex vetere scripto libro* esse ductas; ad aliasque complures monuit, suo *ex ingenio* esse prolatas: sed longe maxima pars, & in his multæ, quæ unde ductæ essent plurimum nostra intererat non ignorare, nullam adjectam notam habent; quo fit, ut incerti, quid de illis statuendum sit, hæreamus. y)

4.

IS. CASAVBONUS, quin jam ante annum MDXCIV ad recensendum Polybium & nova editione illustrandum adplicuisset animum; z) præclare intellexit, absque codicum subsidio manu exaratorum vix posse quidquam, quod operæ esset pretium, in eo genere confici. Itaque plenæ

b 2

sunt

y) Conf. infra, Sect. IV. n. 7.

Epistolam 21. ejusdem Casaub. ad Bongarsium, datam mense Decemb.

z) Vide ejus Animadvers. in Suetonii Tiberium cap. 65. & conf.

1694. & Dedicacionem Suetonii ad Philippum Canaium a Fraxinis.

sunt ejus Epistolæ ad amicos atque fautores precum & hortationum, quibus subsidia hujusmodi ab illis flagitavit.^{a)} Nec spem eventus fefellit. Quinam autem sint *Codices Manuscripti*, quorum in recensendo Polybio copia fuit *Casaubono*, docet ipse suis verbis:^{b)}

„In prima Parte (id est, in quinque prioribus Libris) usi sumus libro Regiæ Bibl. elegantissime descripto, sed manus recentissimæ: cui parilem dono dedit nobis olim vir nobilis *Antonius Verderius Lugdunensis*, sed in quo tres postremi libri deerant.^{c)} His duobus vetustior est sæculo uno vel altero, quem nacti sumus e bibliotheca *Serenissimi Principis, Bavaricæ Ducis*.“^{d)}

„In secunda Parte (id est, in Excerptis Antiquis) usi sumus libro ms. Regiæ Bibliothecæ non admodum bonæ notæ. Item vetustissimis membranis, Epitomen continentibus librorum *XVII primorum*, e bibliotheca *Seren. Principis, Urbini Ducis*.^{e)} Suggestit & *V. Cl. atque doctiss. Franciscus Pithæus* exemplar hujus partis ms. quod deprehendimus esse illud ipsum, unde *Basileensis editio* fuerat desumpta. Accessit postea aliud e libraria viri ampl. *Io. Jacobi Memmii*. His duobus simile est tertium, quod nuper edito jam Polybio suggestit ultro e ditissima sua bibliotheca *Ill. Card. D. Joyeusius, Rothomagensis Archiepiscopus*.“^{f)}

„In tertia Parte (id est, in Excerptis de Legationibus) multa emendavimus nec pauca supplevimus e codice ms. *περί Πρωτοβειῶν* viri eruditissimi *Andreæ Schotti*; qui etiam fragmenta quædam e *Theodosii Parvi Excerptis* descripta ad nos misit; quæ tamen vulgata prius fuerant, verum aliis locis, quædam etiam in II. parte. Eorumpse excerptorum tomum primum invenimus in splendidissima librorum supellectile . . . *Jacobi Augusti Thuani*. Certe in prima fronte ejus libri erant hæc verba, etsi diversæ manus, *Ὁ ἐργασίας τὸ παρὸν, Θεοδοσίος ἐστὶν ὁ μικρός*. de quo plura in *Commentariis*.“^{g)}

His

a) Vide Epist. 50. 65. 69. 89. 93. 95. 103 &c. & Dedicacionem Polybii ad *Henr. IV.* Tomo III. edit. Gron. p. 57. (ed. Ern. p. 654.)

b) Post Præfationem, Tomo III. edit. Gron. p. 82. (edit. Ern. p. 324.)

c) Quales sint illi codices, infra videbimus Sect. IV. n. 11. 12.

d) Vide Sect. IV. n. 1.

e) Eundem Codicem in Dedicacione

Polybii his verbis laudavit *Casaubonus*: Non parum, inquit, instituto nostro codex ille, quo vix alium antiquiorem hodie putem extare, fuit utilis. De eodem uberius infra dicemus Sect. IV. n. 6.

f) De his Codicibus differemus in Præfat. Tomo II. do præmittenda.

g) Conf. eandem Præfat. Tomo II. nostræ editionis.

His igitur præfidiis munitus Vir doctrina atque ingenio excellens, quum in superioribus Editionibus essent *pleraque*, ut ait in Dedicatione ad Henricum Regem, ^{h)} *miserandum in modum corrupta; nos, inquit, pro copia librorum veterum atque ingenii sanavimus.* Ac sane, quantum sit, quod eruditæ atque sagaci hujus Editoris industriæ debeat Polybius, nulla est pagina, ac præsertim in Excerptis Antiquis quæ vocavimus, quæ non abunde declaret. Sed vel si plurima superesse loca oppido manca aut mendosa, quæ vel ex melioribus codicibus, si qui consulerentur, vel probabili etiam conjectura emendari possent; multa item a Casaubono esse mutata atque in alienum plane sensum detorta, quæ vel recte erant posita in superioribus editionibus, vel multo leviori ac diversa prorsus indiguerant medicina, & luculentis & frequentibus exemplis Reiskius in suis ad Polybium Animadversionibus demonstravit. Tum vero quoniam, ut jam supra monui, nescio qua causa dedignatus est doctissimus Editor principem Obsopœi editionem in consilium advocare; passim factum est, ut manifesta errata editionis Basileensis vel intacta relinqueret, vel aliena ratione mutaret. Denique quum optandum utique fuerit, ut priores præsertim quinque libri (e quibus, quoniam soli sunt quos integros habemus, & stylus Polybianus & tota hujus Scriptoris ratio potissimum debet cognosci) singulari præ ceteris cura ex optimis Codicibus essent emendati; sane non nimis lætabile est quod de scriptis libris, quorum in hac parte copia fuit Casaubono, ipse declarat. Nam codicem Regium, quo usus est, *recentissimæ manus* fuisse profitetur: & quum simul ait, *elegantissime fuisse descriptum*; intelligi poterat, esse eundem codicem, quem ab Aug. Vergerio Calligrapho, decimo quinto demum anno post editum ab Obsopœo Polybium, in ipsa urbe Parisiorum descriptum esse, ex Catalogo MStorum Bibliothecæ Regiæ discimus. Alterum vero Codicem, qui non nisi duos priores Polybii Libros continet, quem dono sibi datum narrat Casaubonus,

h) pag. 57. ed. Gron. p. 654. ed. Ern.

non melioris fuisse notæ, haud obscure significavit. Denique de Bavarico Codice ita frigide loquitur in Dedicatio-
ne ad Henricum Regem, ¹⁾ ut facile intelligatur, parum ex
illo profecisse Casauboni editionem, sive quod parum in
illo subsidii fuit, sive quod negligentius eum tractavit Edi-
tor, aut quod serius accepit. Quæ cum ita sint, quando-
quidem plurimum tamen differt Casaubonianus Contextus
a Basileensi, consequens erat, ut suspicaremur, & pauca &
dubiæ auctoritatis esse, quæ in prioribus quidem quinque
Polybii libris *a manuscriptis codicibus* accepisset Casaubo-
nus; longe vero plurima partim e sua *conjectura*, partim
ex Vrsini ingenio (quem in bene multis, ut supra docui,
secutus est) fuisse a docto hoc Editore mutata. Ceterum
& in his prioribus libris, & in reliqua omni Casauboniana
Polybii recensione, id certe requirebatur, ut, quid meræ
conjecturæ debeatur, quid scriptorum librorum, quibus
usus est Editor, testimonio confirmetur, docerentur Lecto-
res. Atque id ipsum quidem cognoscere discernereque
plerisque saltem in locis, ²⁾ nobis liceret, si institutos a Ca-
saubono Commentarios haberemus. Sed quum nec id,
quod de illis Commentariis in lucem est editum, ultra vice-
simum libri primi caput progrediatur, & oppido pauca sint
huc facientia, quæ posthac Mericys Casaubonus ex schedis
paternis supplevit; ³⁾ superest, *ut, quemadmodum Reiskius*
ait, quæ Polybii oratio hodie, a Casaubono inde, inter ma-
nus doctorum hominum versatur jactaturque, nulla certa
nitatur

i) Tom. III. edit. Gron. pag. 57.
(p. 654. edit. Ernesti;) ubi sic:
In vit postea aliquid & exemplar seren-
principis Maximiliani Bosporum ducis.

k) Non ubique id curaturum
fuisse Casaubonum, intellexi ex in-
choatorum Commentariorum frag-
mento quod editum est: in quo ad
loca nonnulla, ubi ex mera conje-
ctura, eaque non necessaria, a le-
ctione, in quam scripti libri cum
editis consentiebant, recesserat Ca-

saubonus, nec lectionem, quam de-
seruit, memoratam video, neque
quidquam de facta mutatione moni-
tum.

l) In *Notis in Polybium*, quæ Gro-
novianæ editioni primum adjectæ
sunt: ubi subinde etiam conjectu-
ras nonnullas, quas in contextum
quidem non receperat Isaacus pater,
sed in versione latina tamen expresse-
rat, ex ejusdem schedis græce pro-
tulit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Oxonii manuscriptos nonnullos codices, de quibus inferius dicam, ^{q)} excussit, & discrepantes Lectiones ad oram exempli suæ editionis adscripsit. Parisiis dein ex illo codice Regio, qui olim ipsius H. Casauboni fuerat, & duos priores Polybii Libros continebat, Lectiones excerpfit, & ad ejusdem exempli suæ editionis marginem, una cum Bœcleri Lectionibus ex Augustano codice excerptis, adnotavit. Ceterum eadem in urbe in Henr. Valesii familiaritatem admissus, de locis vel corruptis vel difficilioribus Polybii subinde cum docto illo viro disseruit, & ab eodem Fragmenta nonnulla ad Polybium pertinentia, ex Heronis libro de repellenda Obsidione excerpta, ^{r)} accepit. Florentiæ porro in Italia ex tribus vel quatuor codicibus manuscriptis, partim ad quinque priores Libros, partim ad ceterorum Excerpta, lectionis diversitatem enotavit, atque in alio exemplo suæ editionis, diverso ab illo, quod supra commemoravi, consignavit. Denique & domum reversus, identidem Polybii studium resumens, variarum observationum sylvam, ad emendandum vel illustrandum hunc Scriptorem pertinentium, ac supplementum Notarum in Polybium olim a se editarum, vel exemplis suæ editionis adscripsit, vel in peculiare schedas digessit. Qui **ADPARATUS GRONOVIANVS AD POLYBIVM**, quum diu in obscuro latuisset, tandem cura & opera DAVIDIS RVHNKENII Celeb. Viri haud ita multos ante annos in *Bibliothecam publicam Universitatis Lugdunensis Batavæ* est illatus: cujus ex Bibliothecæ thesauris idem Vir Illustris, postquam consilium nostrum de Polybio ad veterum Codicum fidem recognoscendo emendandoque cognovit, pro singulari sua humanitate, ac juvanda

Gronoviani Bibliothecæ Lugdunensis. Paginae in eo referuntur ad editionem Casauboni. Accedit supplementum, non compactum, *Polybiana Peiresiana*, ut fert inscripto, comprehendens, id est, Indicem Græcorum verborum in Excerptis

de Virtutibus & Vitiis occurrentium; cujus paginae ad editionem Henr. Valesii referuntur.

q) Vide Sect. IV. n. 11. & Prefat. Tomi II. nostræ editionis.

r) Conf. Sect. I. n. 9.

vandarum ornandarumque harum literarum liberalissimo studio, quidquid est quod ad Polybium a *Iac. Gronovio* collectum reperiri potuit, ultro nobiscum communicatum voluit, atque totius illius Adparatus usum fidei nostræ commissum.

6.

LIPSIENSIS editio, quæ *Io. Augusti ERNESTI* celebre nomen in fronte gerit, & nitida satis est, & usu-commoda, & ab operarum erratis diligenter purgata. In erudita Præfatione, qualis ab illo Viro expectari poterat, multa notatu digna, quæ ad Polybium spectant, opportune monentur. Lexiconque Polybianum, sive Index Græcorum verborum, quamquam multa, quæ adnotari merebantur, frustra in eo quæras, nonnullaque haud satis feliciter sunt exposita, alia denique ex mendosa Lectione, quæ vulgo circumfertur, inserta sunt, plurimam tamen habet utilitatem: verissimaque laus est, quæ eidem in inscriptione tribuitur, multa Polybii loca in eo emendari, explicari illustrarique. De *græco vero Polybii Contextu* latinaque Versione si quærimus: quum nullum aliud fuerit consilium, nisi ut Gronovianum renovaretur exemplum,^{s)} quod ipsum ex Casauboniano erat expressum; ipse Præfator laudatorque hujus Editionis Ernestius satis graviter de eis rebus verba fecit, quæ & in græco & in latino Polybio, qui ad hunc diem in manibus hominum versatur & in illa Editione repetitus est, desiderantur; luculenterque demonstravit, quam vehementer esset optandum, ut Scriptorem hunc novo studio ex scriptis Codicibus aliisque præfidiis corrigendum expoliendumque aliquis susciperet.^{t)} Quam operam quum idem Ernestius a Petro Wesselingio, cui Diodorum Herodotumque instauratos debemus, aut ab huic simillimo viro navatam Polybio olim cupivit;^{u)} perspecte vidit Vir doctus, quali patrono vindiceque dignus esset nobilissimus Scriptor. Ac sane, si quem virum ita & ab ingenio & a

b 5

doctri-

s) Vide Ernest. in Præf. p. XI.

u) Ibid. p. XIX.

t) Ibid. p. XIX seq. & p. XXIII.

doctrina instructum, qualem Ernestius itemque Reiskius Editorem voluerant esse Polybii, suscipientem vidissemus illud negotium; nos quidem, conscii nostræ mediocritatis, idem audere nunquam in animum induxissemus. Nunc, quum deserta jaceret provincia, postquam operam nostram Appiano nuper præstitam haud inutilem rei literariæ æquis æstimatoribus vitam esse intelleximus, Polybio similem ferre opem, quoad nostræ vires paterentur, decrevimus. Ac quoniam non modo ad id tempus, quo jam inultum in hoc incepto eramus progressi, sed & ad ipsum hunc diem, nihil de cujusquam consilio eandem capessendi provinciam accepimus; fortiter institutum nostrum sumus persecuti, de quo nunc paucis exponemus. Nam quæ Oxoniæ jam dudum prela exercet *nova Polybii Editio*, quæ superiori anno in lucem debuerat prodire, eam *Et in græco Contextu Et in latina Versione* nihil nisi *Ernestinæ*, id est, *Casaubonianæ* atque *Gronovianæ Editionis esse repetitionem*, pridem per Tyrwhittum doctissimum humanissimumque Virum, cujus obitum Græcis præsertim literis funestum paulo post Musæ omnes deslerunt, certior eram factus. Ceterum satis habeo exploratum, discrepantias quidem atque aberrationes omnes duarum principum Editionum, Hagenoënsis & Basileensis, tum Lectiones Codicis Augustani a Bœclero editas, Emendationesque & Conjecturas Vrsini, Gronovii, Reiskii, omnia promiscue & nullo selectu Contextui subjecta exhibere Oxoniensem illum Polybium; ex manuscriptis autem Codicibus, præter illas quas dixi Augustanas Lectiones, nihil accessisse, quod vel ad judicandum vel ad emendandum Textum Casaubonianum valeret.

III.

Novæ HVIVS EDITIONIS præcipuum Consilium.

Nos igitur in suscipienda hac opera, quam Polybio dicavimus, cum alia quidem nonnulla commoda spectavimus

Lectō-

Lectorum; tum vero hoc præcipue sumus secuti, ut *ex Veterum Librorum maxime auctoritate, &* sicubi illa deficeret, *ex probatissimis doctorum Virorum Conjecturis emendatissimum*, quoad fieri posset, ac nativæ suæ puritati integritatique restitutum, *quidquid Historiarum Polybii superest*, daremus. Cum quo simul illud voluimus esse conjunctum, ut materia suppeditaretur facultasque omnibus, qui tractandorum Scriptorum græcorum usum aliquem haberent, ut *de tota ratione ac constitutione Textus Polybiani*, quem exhiberemus, & de singulis ejus partibus, per se ipsi facere judicium possent.

Ad istud igitur consilium pertinere hoc primum nobis visum est, ut *& inter se conferrentur superiores Editiones, & ad Codicum manuscriptorum normam*, tam eorum ipsorum (quatenus liceret) quibus usi essent priores Editores, quam optimorum quorumque aliorum, *diligenter exigentur*. Cujus laboris duplicem fore fructum intelleximus: unum, ut in superioribus editionibus quid ex vetustis Libris ductum sit, quid ex Editorum ingenio sive in melius sive in pejus fuerit mutatum, denique quid vel ex operarum etiam errore vel alio quodam casu irrepperit, planius possemus discernere: alterum fructum, ut ex diversarum Lectionum copia, quas veteres subministrarent Codices, seligere liceret quæcumque persanandis ac restituendis locis, quæ ad hunc diem corrupta vel defecta vulgo legabantur, infervirent. Quandoquidem vero facile adparebat, multa superfutura loca, quibus non nisi ex conjectura, plus illa minusve certa aut evidenti, remedium possit adferri; conquirendum simul adnotandumque putavimus quidquid esset, quod doctorum Virorum sagacitas, sive ex instituto id agentium, sive in transcurso, ad emendanda male habita Polybii loca protulissent: eisque virorum doctorum conjecturis quin nostras adjiceremus, si quæ occurrerent quæ insigni aliqua veri specie vel ipsa evidentiz luce commendabiles viderentur, non duximus dubitandum.

Ceterum

Ceterum istum diversarum Lectionum & Emendationum ex conjectura prolatarum adparatum nonnisi tamquam ad spectaculum producere, & corruptissimam interim quamque aut invitis manuscriptis temere invecam Lectionem, utut parata adesset medicina, intactam tamen in Contextu relinquere, exiguae res utilitatis semper nobis visa est; qua neque dignitati Scriptoris, in quem curam suam contulerit Editor, neque Lectorum usui atque commoditati satis esset consultum. Itaque ad instituti nostri caput atque summam eam, quam paulo ante significavimus, hoc ipsum porro vel maxime pertinebat, ut, ubicumque & manifeste corruptum visum esset id quod in Casauboniano Contextu invenissemus, & simul aut certa aut valde probabilis visa esset Emendatio, quae vel ex scriptis Libris vel ex conjectura rationibus criticae artis nixa suppeteret, ibi *Emendationem illam*, proscripto errore, *in Contextum adoptaremus*: atque multo etiam magis, ut, ubi temere vel Is. Casaubonus vel, priores Editores discessissent a veterum librorum vera aut vero proxima lectione, ibi, rejecta intempestiva correctione, quae interdum a Scriptoris sententia prorsus aberrabat, Polybio quod suum esset postliminio restitueremus.

Sed ut de ratione, qua in emendando constituendoque Textu Polybiano essemus versati, eruditus quisque Lector per se ipse judicare, atque, ubi opus videretur, meliora certioraque ad expoliendum hunc Scriptorem facilius seligere exquirereque posset; intelleximus, *omnem Lectionis varietatem* ex superioribus editionibus atque ex manuscriptis libris excerptam, nec non *Conjecturas* pariter *virorum doctorum* illas, quae speciem aliquam haberent, nec a nobis in Contextum essent adoptatae, in medium tamen esse proferendas. Atque id quidem rectissime commodissimeque ita nos facturos fuisse poterat videri, si omnem nostrum ex eo genere adparatum infra Contextum statim oculis Lectorum subjecissemus. Quod duabus de causis non fecimus. Prima, quod tanta laxius erat variarum Lectionum

num & Conjecturarum adnotandarum copia, ut in his prioribus Editionis nostræ voluminibus, quibus Textum Polybianum cum Latina Versione continua serie exhibere placuit, nimium spatii fuissent istæ notationes occupaturæ. Altera causa, quod ne sic quidem satis consultum intelleximus usui atque commoditati Lectorum. Namque disturbat inter legendum & obruit promiscua discrepantium Lectionum Emendationumque multitudo oculis Lectorum subjecta; neque fere aliam vim habet, nisi ut, dum omnia profunduntur, & in his multa non necessaria, nec per se quidem magnopere utilia, plerumque etiam reliqua, quæ attentionem utique merebantur, aciem effugiant legentium.

Itaque discernenda duo genera duximus *Notationum*, ad *varietatem Lectionis aut ad Emendationes ex conjectura prepositas spectantium*. Nam quum & discrepantium Lectionum & Conjecturarum unum genus sit ejusmodi, ut, quamvis vel per se veri aliquam speciem habere possint, vel alia quacumque de causa adnotari mereantur, tamen nec cum illa Lectione, quæ in Contextum recepta fuerit, probabili ulla ratione possint conferri, neque dubitationem ullam de illius veritate debeant cuiquam lectorum movere: nec hoc quidem genus abesse debere putavimus ab ea editione, quæ copiosam materiam ad judicandum de tota constitutione Textus Scriptoris exhibere profiteatur; sed neque opus esse, nec admodum ex usu rati sumus, ut hujus generis Notationes inter legendum oculis constanter subjectas habeat lector Polybii. Quare satis esse duximus, si hoc genus Notationum *Commentariis nostris & uberioribus Adnotationibus*, quæ *separatim duobus voluminibus* huic Editioni adjicientur, inseratur; ubi simul, quoad quidem opus fuerit visum, causæ exponentur, cur Lectio, quam in Contextu exhibuimus, citra dubitationem fuerit præferenda, & cur diversæ lectionis aut conjecturæ nulla fuerit ratio in constituendo Textu habenda.

Sed aliud est genus discrepantium *Lectio*num, quibus tantum inest momenti, ut in eis fortasse ipse Editor dubius fuerit, aut dubius esse quodammodo debuerit, sint - ne ipsæ per se amplectendæ, & in Contextum, rejectis æmulis, adoptandæ? aut, an insint eis vestigia saltem (obscurata quidem illa, sed sagacioribus fortasse aut doctioribus non prorsus obscura) aliarum *Lectio*num, quæ cum his, quas probaverit Editor, de principatu utique possint contendere? Eodem pertinent *Lectio*nes quamvis manifeste corruptæ veterum Codicum in eis locis, quæ ex Conjectura sunt ab Editore emendata. Nam quamvis evidens videri possit Emendationis adhibitæ ratio; tamen, quoniam usu venit subinde, ut vel oculatissimus sagacissimusque lubricam veri speciem pro ipsa veritatis luce arripiat; cogitare semper debet Editor, fieri posse, ut vel minus, quam sibi visum fuerit, corruptus sit locus; vel ut in alia orationis parte, de cujus integritate ipsi nunc non succurrit dubitare, cubet mendam; vel ut longe diversam ab ea, quæ nunc ipsi unice necessaria videtur, requirat medelam. Similiter inter conjecturas a viris doctis ad ea loca propositas, quæ vel sana judicaverit Editor vel diverso modo emendanda, sunt Conjecturæ ejusmodi, quas negari non potest insigni veri specie esse præditas & dignas utique quarum ratio habeatur. Igitur quidquid nobis innotuit sive discrepantium *Lectio*num sive Conjecturarum, quod ad alterum hoc genus pertinere visum est, id ita adnotandum putavimus, ut quaque pagina simul cum Contextu nostro Polybiano oculis *Lectio*rum statim subjiceremus.

Atque ut interim, dum uberiores nostræ Adnotationes prodierint, planius intelligatur ratio, quam in selectu horum brevium Scholiorum faciendo tenuerimus; paulo etiam enucleatius Leges eas, quas hujus rei causa nobis ipsi præscripsimus, exponemus. Scilicet 1°. Vbicumque aut scripti Libri aut aliqua superiorum Editionum exhibebant *Lectio*nem, quæ, cum a nobis in Contextum non fuerit recepta, tamen vel per se insignem aliquam speciem veritatis habere,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

miretur Lector, si in eisdem Scholiis varietates interdum notatas invenerit ejusmodi, quæ per se exigui videantur esse momenti, ut ad sententiam quidem parum intersit, utram Lectionem amplectamur: meminerit enim, eam ipsam ob causam esse istas discrepantias simul cum ea Lectione, quam in contextu expressimus, oculis legentium subjectas, quoniam, cum veram atque genuinam Auctoris scripturam exhibere, quoad fieri posset, voluissemus, vel dubii nos ipsi fueramus, utra esset verior, vel ab erudito Lectore probabili ex ratione dubitari aut iudicium nostrum prorsus improbari posse suspicabamur.

Ceterum in omnibus illis Notationibus contextui subjectis pariter & *inutilem prolixitatem & obscuram brevitatem evitare studuimus.* Lectiones codicum, Conjecturasque virorum doctorum & nostras, ubi ex legibus præscriptis usus videbatur poscere, adnotavimus: causas, cur earum alias probaremus, alias minus, non adjecimus; quas plerumque per se facile perspiciet eruditus Lector, & qui scire desiderat, in Commentariis expositas inveniet. Sed quæ adnotavimus, ea ita posuimus, ut neque, ad quem locum pertineret quæque notatio, neque qua in re inesset discrepantiæ aut conjecturæ cujusque vis atque ratio, obscurum esse posset. Notas etiam, quibus varios Codices, Editiones, aut nomina Virorum designavimus, nolimus esse ambiguas aut ejusmodi ut in eis describendis nimis proclives essent operarum typographicarum errores.

IV.

Subsidia CODICVM MANVSRIPTORVM, quibus usi sumus in emendandis QVINQVE PRIORIBVS
POLYBII LIBRIS.

I. CODEX BAVARICVS.

In prioribus quinque Polybii Libris, qui integri ad nos pervenerunt, postquam duas principes Editiones, Hagnoënsis & Basileensem cum Casauboniana doctus noster
ami-

amicus Ioh. Georgius Dahler diligenter nostri causa contulisset; præter spem opinionemque accidit, quod olim in recensendo Appiano nobis contigerat, ut manuscriptos Codices eosdem, quibuscumque usi essent superiores Editiones, tractare recognoscereque liceret. Quæ res sicuti sola per se multum quidem abfuit ut ad emendandum pro desiderio nostro Polybium sufficeret, sic maximum tamen adtulit adjumentum & ad rectum iudicium de Textu, qui adhuc fuerat vulgatus, faciendum, & ad tollenda quam plurima omnis generis menda, quæ vel ex primis Editionibus (in quas partim errore aut festinatione Editorum, partim etiam operarum culpa irrepserant) in Casaubonianam propagata erant, vel ab ipso demum Casaubono, dum errores corrigere studuit, fuerant inuenta. Prius igitur Codex, quem excussi, & cum exemplo Casauboniano, ad cuius oram Lectiones priorum editionum & lectiones Augustanæ Bœcleri erant adscriptæ, accurate contuli, *Bavaricus* ille est, quem jam ipse Is. Casaubonus, ut supra vidimus, in manibus habuerat; cuius ejusdem codicis usura per Serenissimi Electoris Palatino-Bavarici indulgentiam in sex menses nobis fuit concessa. Modico volumine, cuius spissitudo duos vix transversos digitos æquat, continentur *Historiarum Polybii Libri quinque priores:*^{x)} (quorum primus inscriptus est Πολυβίου Μεγαλοπολίτου Ἱστοριῶν πρώτη.) tum Ἡρωδιανοῦ Ἱστοριῶν libri octo: denique Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν libri decem: omnia ab initio ad extremum ab eadem manu, tam nitidis quam minutis calami ductibus, tersissimis in membranis descripta. Aetatem definire non ausim: scriptura Seculum XIV. videtur prodere. Medio sec. XVto Constantinopoli in occidentem delatum fuisse codicem, fidem facit id quod in postrema

mem-

x) In impresso *Catalogo Græcorum* peram perhibetur, esse inesse huic *Msitarum Codicum Bibliotheca Sereniss. Bavaria Ducis, No. CXCVII.* per-

membrana non sane ipsius Calligraphi manu, sed illius qui tunc codicem hunc possidebat, scriptum est his verbis: αὐτὴ ἡ βίβλος ἠνέχθη ἐκ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως μετὰ τὴν ἀλώσιν (sic, pro ἀλώσιν) ταύτης. ἔστι δ' ἐξ... Quae sequebantur, de industria erasa sunt. Paulo vero inferiorius, in eadem pagina, haec leguntur, quae rursus ab alia manu ac fortasse aliquot annos ante superiora scripta sunt, quo tempore postremum Constantinopoli Concilium praesentibus tribus Patriarchis A. C. 1450 habitum est: y) Πάντων ποθούντων προστρέχου πρὸς τὴν πόλιν, ὅπου πανάγιοι τοῦ Θεοῦ λόγου παῖδες ἔστησαν εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης. Ὁ ἐν πόλεμῳ νικητὴς, καὶ ἐν κινδύνοις ἰατρός· ὑπὸ τροχῶν καὶ μαγιάων χεῖρας ἐξέτενας μεγαλμαρτυρῶν τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος. διόπερ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον.

Ex dono *Ioachimi Camerarii, reipubl. Norimbergensis Medici*, Anno 1577 in Serenissimorum Bavariae ducum Bibliothecam pervenisse hunc codicem, docet inscriptio quae in fronte libri legitur. Quod ubi vidi, cum meminissem Norimbergensem perhiberi *Ætzelum* illum, e cuius Codice manuscripto *Obsopæus* anno 1530 eosdem quinque priores *Polybii* libros primum vulgaverat; subiit animum cogitatio, esse fortasse *eundem ipsum Codicem*, quo usus olim *Obsopæus* esset; ex quo adeo, *tamquam unico fonte, ducta fuerit princeps Polybii Editio*. Eamque cogitationem mox ipsius Codicis cum *Obsopæi* Editione curatius instituta collatio ita confirmavit, ut nullus dubitandi locus relinqueretur. Quo cognito, tantum abfui, quin cessandum a labore aut negligentius pergendum in excutiendo hoc Codice putarem, ut, non secus ac si nemo ante nos eodem fuisset usus, ad ejus praescriptum ab initio ad finem, quam diligentissime potui, exegerim Contextum ad hunc diem vulgatum. Ac tanto quidem dignior erat hic Codex, qui

y) De quo conf. *Cave* in *Scriptorum Ecclesiasticorum Historia Literaria* ad istum annum.

qui de novo solícite & curatissime excuteretur, quod a diligente utique atque docto librario scriptus, & a probó exemplo transcriptus est: ita quidem, ut compluribus in locis haud dubie vera genuinaque Auctoris scriptura hoc codice nobis conservata sit, ubi reliqui omnes, qui quidem nostram ad notitiam pervenerunt, vel depravati sunt vel lacunis laborant. Ac licet eximia & fide & industria atque doctrina Obsopœum, quum ex unico hoc Codice Polybium vulgaret, partibus Editoris functum esse cognoverim; tamen, præter plurima loca in quibus operarum puto culpa ab exemplari discessum est, haud pauca etiam deprehendi, in quibus ipse Editor sive per festinationem, sive quod Codicis scripturam parum nonnumquam intelléxit, a vero aberraverat. Itaque si H. Casaubonus hunc codicem; qui ei ad manus fuerat, cum Hervagiana saltem editione (quoniam Obsopœanam excutere non dignatus est) accuratius contulisset; plurima profecto in illo erat inventurus, quæ ad emendandum Polybium valebant in eiusmodi locis, quæ nunc vel intacta reliquit doctissimus ille Editor, vel ex ingenio in aliam partem quam veritas tulerat mutavit.

Lituræ vel nullæ omnino insunt libro Bavarico, vel oppido paucissimæ. Locis nonnullis discrepantem lectionem eadem manu vel superscriptam alteri lectioni vel in margine notatam exhibet: quo ex genere sunt eadem illæ Lectiones, quas in ora suæ editionis expressit Obsopœus.²⁾ Ceterum nolim dissimulare, nonnullis in locis, sed eis sane haud frequentibus, Lectionem, quam exhibet hic Codex, ex docti viri conjectura nobis visam esse prognatam, sive is ipse fuerit scriba codicis, sive antiquior aliquis Literator,

c 2

qui

2) Conf. quæ supra dicta sunt Sect. II, n. 1. In una quidem earum Lectionum, quæ in ora cod. Bav. adnotatæ sunt, mirum quid accidit diligentissimo aliàs & haudquaquam sane indocto illi Editori. Nam num. lib. III. c. 10, codex Bav. in

contextu daret οἷόν τε εἶναι, in ora autem libri poneret Γρ'. ἤν, Obsopœus, aliud tunc animo agens, notam Γρ', quæ γράφεται significat, particulam γὰρ designare ratus, οἷόν τε γὰρ ἤν edidit.

qui suas Conjecturas illi exemplari, e quo derivatus est Bavaricus codex, intulerat. Verbi causa, lib. II. cap. 61, 6. ex mera utique conjectura, eaque parum felici, insertum pronomen negans οὐδὲν ab eo videtur, qui vocabulo ἐμπροσθεν aliam sententiam, quam quæ ibi obtinet, subiecerat: quare negationem, quam ignorant ceteri codices, eicere e contextu non dubitavi. Sic IV. 25, 6. quum verbum συνανασώσους, quod recte conservarunt veteres membranæ Vaticanæ, corruptum fuisset & in συναντήσους mutatum; Criticus noster, videns non convenire cum hoc verbo ea quæ sequuntur, pro εἴ τινα scripsit εἰς ἢν αὖν, quod ex cod. Bav. expressit Obsopæus: quo facto, alius deinde vir doctus (quem Casaubonus secutus est) intelligens particulam αὖν subjunctivum modum requirere, κατέχουσιν porro in κατέχων mutavit. Similiter IV. 65, 2. cum in veteribus libris mendose scriptum fuisset γεόμενος δὲ τοῦ στρατοπέδου, quod non dubito quin ex γέμεντος δὲ τοῦ στρατοπέδου corruptum sit; corrector ille, aliam conjecturam sequens, posuit γεομένων δὲ τῶ στρατοπέδῳ. Omitto alia, de quibus suis locis differetur.

2. CODEX AVGVSTANVS.

Iam, ut in Hervagiana Editione, quam pro basi suæ recensione posuit Casaubonus, quid ex manuscriptis Codicibus esset ductum, quid contra sive conjecturæ Editoris sive operarum errori ortum deberet, certius possemus judicare, *Augustanus* ille consulendus *Codex* erat, qui, ut supra docuimus, a) cum editione Obsopæi in usum Hervagianæ olim fuerat collatus. Quanquam enim eundem Codicem rursus cum editione Casauboniana jam pridem Bæclerus nostras contulit, Lectionesque ex illo excerptas publici juris fecit; tamen satis eram experimento edoctus, longe aliam vim habere, si Editori liceat ipsi suis oculis illustrare veteres Codices, atque si Lectionibus uti cogitur

ab

a) Sect. II. n. 2.

ab alio quamvis docto diligenteque viro excerptis. Itaque postquam hunc Codicem beneficio Amplissimorum ex Senatu Augustano Virorum, qui Bibliothecæ publicæ præfecti sunt, & clarissimi *Mertensii* Bibliothecarii benevolentia, sum consecutus; sedulo totum Librum denuo perlustravi, eundemque eorumdem Virorum indulgentia ad hunc usque diem ad manus habeo, & idemtidem in locis dubiis rursus inspicio atque consulo. Eoque minus pœnitere nos debuit laboris in hujus pariter codicis excussionem impensi, quod bene multas Lectiones in eodem inveni haud dubie probas aut ad verum propius, quam vulgata Lectio, accedentes, quæ vel prorsus præteritæ erant a Bœclero, vel parum recte enotatæ.

Codex est Bombycinus, satis eleganti manu minutis characteribus conscriptus, ita ut uno volumine, majori quidem forma, sed modicæ ceterum molis, simul cum quinque prioribus Polybii Libris Excerpta etiam ex reliquis Libris a sexto ad decimum octavum, ab eadem manu descripta, contineantur. Quod ipsum singulare ac proprium est huic Codici; quum ceteri omnes, quotquot hodie supersunt codices Polybiani, vel solos quinque Libros integros vel sola Excerpta complectantur: nam Mediceus, de quo infra dicetur, uno quidem pariter volumine omnia eadem cum Augustano comprehendit; sed ab alia manu scripta Excerpta habet, ab alia Libros quinque integros. Augustanus noster haud dubie in eorum fuerat numero librorum Msstorum, quos anno MDXLV Venetiis de Antonio Eparcho, Episcopo Corcyrao, octingentis nummis aureis emendos curasse Senatum Reipubl. Augustanæ Reiserus refert, in Indice Msstorum Bibliothecæ Augustanæ. De fatis ejusdem Codicis, ab Turcis ablati, nescio quid narrabat inscriptio recentiori græco idiomate primo folio inscripta, cujus quidem pars consulto oblitterata est. Aetas libri eadem fere, quæ Bavarici: sed familia diversa. Certo bene multis in locis a Bavarici exempli Lectione dissentit,

tit, ac sæpe quidem meliorem in partem. In margine rarissimas habet Lectiones a Contextu discrepantes, ab eadem manu adnotatas. Ceterum passim hoc vitio laborat, ut simili verborum vel initio vel exitu deceptus librarius ex uno versu in alium inferiorem aberraverit: quo ex errore quæ natæ sunt orationis lacunæ, eas ex Obsopœi Editione deinde supplevit vel Xystus Betulejus vel is cui ille hoc negotium commiserat.^{b)} Neque tamen omnium istarum lacunarum culpa in ipsam hujus Codicis scribam, satis ceteroquin accuratum, est conferenda; sed major certe pars ex vetustiori exemplari, ut mox videbimus, est propagata.

3. CODEX REGIUS A.

Cum priori parte Augustani Codicis, quæ quinque priores Polybii Libros continet, plerisque in locis, ubi a Bavarico ille dissentit, convenit *Codex Regis nostri Christianissimi, No. MDCXLVIII.*, quem cum ceteris Codicibus Polybianis ex Regia Bibliotheca, intervenientibus Cel. Brunckii nostri amicissimis officiis, ad nos in usum hujus Editionis miserat Bibliothecæ Custos Clar. Bejot, vivis interea temporis insigni literarum amicorumque jactura ereptus. Multum hic Codex, quem *Regium A.* insignivi, differt ab illo Regio Codice, quo usus Casaubonus est, de quo deinceps dicemus. Foliis chartaceis non amplius duobus & octoginta, sed eis formæ longe maximæ, quam Regalem appellare consuevimus, quinque illos integros Polybii Libros comprehendit. Manu *Cæsaris Strategii* exaratum videri, monuit vir doctus, qui hunc Codicem in Catalogo Codicum græcorum Bibliothecæ Regiæ recensuit: puto, quod ex aliis Codicibus nota ei manus fuerat illius
Calli-

^{b)} Juvenilis ea manus est, ac fortasse adolescentis illius, *Iob. Rheni, Abusiani*, cujus operam in conferendo hoc Codice usum se esse ait Xy-

stus Betulejus in Epistola Codici præfixa, quam ex Bæcleri Lectionibus supra commemoravi Sect. II. n. 2.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

4. CODEX VATICANVS.

Est in *Vaticana Bibliotheca*, præter alios Codices Polybianos, unus omnium qui hodie supersunt antiquissimus, *No. CXXIV.* signatus; quem Vir Doctissimus ac de Polybio nobisque meritissimus, IOSEPHVS SPALLETVS, cum Editione Hervagiana diligentissime contulit, Lectionesque inde excerptas, pro singulari suo bonas Literas iuvandi studio, benevole nobiscum communicavit. Exaratus est Codex optimo stylo in membranis prægrandibus CCCIV, duabus in quaque pagina columnis. Nomen scribæ in fine adjectum legitur, & dies, quo absolutus labor est, his verbis: Πολυβίου Ἱστοριῶν Ε'. Εὐτυχῶς χερῶ. Ἐγραΐφη χειρὶ Ἐφραΐμ μονάρχου. μηνὶ ἀπριλίου ¹⁾ ἔ. ἰνδ. ἔ. Anni nota, nescio quo casu, vel non adjecta est, vel hodie nusquam comparet: neque scribæ illius nomen aut ætas aliunde, quod sciam, nota est. Ceterum antiquum sane esse codicem, cum ex literarum ductibus, tum ex reliqua libri conditione ac forma adparet. *Antiquissimum* vocavit Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum* T. I. p. 4. Circa Seculum undecimum esse exaratum iudicavit Spallettus noster. Quidquid sit, certe alios omnes codices Polybianos, quotquot supersunt, qui priores quinque libros integros continent, ætate longe post se relinquunt Vaticanæ istæ membranæ. Quare quum & in tribus Codicibus, de quibus ante dixi, & in duobus aliis, quibus usus est H. Casaubonus, pariterque in Ursini codice, hæud procul ab initio libri primi duobus locis inessent hiatus illi, qui in editione Hagenoënsi & Basileensi conspiciuntur & in Contextu Casauboniano nonnisi ex Ursini ingenio expleti sunt; ²⁾ cupidus inprimis fui cognoscendi, eisdem - ne lacunis antiquæ hæ membranæ similiter essent fœdata.

f) Sic constanter *jota* in diphthongo *et* non subscripsit ille librarius, sed pro antiquo more ad latus vocalis *e* adposuit.

g) Vide lib. I. cap. 2, 7 sq. & cap. 3, 3. Confer H. Casauboni Comment. ad ea loca.

sedata. Et cognovi, non fuisse illas ab hujus labis contagio immunes.

Sed nemo idcirco suspicetur, esse fortasse primas has membranas, quas illa pestis invaserit, ut ex hoc deinde exemplo reliqui omnes nostri codices sint derivati. Neque enim in his membranis exesum aliquid aut vetustate corruptum in illis locis est, ubi sunt isti hiatus; sed spatia, quæ sunt vacua relicta, satis indicant, ex vetustiori exemplari labem esse propagatam. Et verò reliquorum Codicum collatio docet, multo vetustius Vaticano hoc Codice fuisse Exemplar illud, quod pro communi omnium nostrorum Codicum fonte sit habendum. Etenim Bavaricus Codex, ut jam supra innuimus, complures habet probatissimas Lectiones, quæ in Vaticano depravatae reperiuntur, & alias nonnullas lacunas, quibus ille laborat, rectissime explet. Augustanus vero & Regius, quos mutua cognatione arctissime inter se conjunctos esse dixi, cum Vaticano multo quidem frequentius atque constantius, quam cum Bavarico, conspirant; atque illius familiam propius utique attingunt; nec tamen ad ejusdem exemplum sunt descripti: quippe qui passim, partim in probatis Lectionibus, partim in depravatis, contra Vaticanum stant a partibus Bavarici. Ex quo intelligitur, per diversos canales atque variis temporum successionibus ex communi Fonte derivatos esse hos Codices omnes quos nobis fortuna servavit.^{b)} Eoque majorem necesse est fuisse illius vetusti Exemplaris ætatem, quoniam eo tempore, quo ex illo describi cœperunt illi Codices, qui veluti stirpes nostrorum sunt habendi, jam situ ac vetustate fuerat exesum; quo factum est, ut illarum lacunarum contagium, de quibus supra dixi, ad omnes pervenerit. Sed non solum antiquitate venerabile fuisse necesse est illud vetustissimum & commune Codicum nostrorum exemplar, verum etiam probitate præstitisse:

^{b)} Confer quæ infra n. 6. de Codice Urbinare dicentur, & n. 8. de Suidæ Codice Polybiano.

quandoquidem conferendo inter se varias Lectiones codicum, ex illo fonte derivatorum, satis emendatus Polybius prodire potest. Videturque idem vetustus Codex passim variantes Lectiones sive ad marginem sive intra lineas habuisse adnotatas; unde pars earum varietatum, quæ hodie in Codicibus nostris reperiuntur, originem duxerint. Sed quemadmodum lacunarum illarum contagium ex isto fonte ad reliquos omnes Codices manavit; sic & variæ aliæ labe, quibus jam infectus idem ille fons fuerat, rivos omnes, qui inde ducti sunt, pervaserunt. Quo factum est, ut quamvis diversarum familiarum Codices, qui ad ætatem nostram pervenerunt, nimis multis tamen in locis in scripturam manifeste corruptam veluti conjuratione quadam consentiant: unde latus etiamnum Emendationum ex conjectura tentandarum campus est relictus.

Ad *Vaticanum* nostrum Codicem ut redeam: sicut ex omnibus, qui hodie supersunt, est antiquissimus; sic plurimis in locis, ubi ceteri corrupti sunt, vel illibatam plane nobis servavit veritatem, vel non ita longe a recta via aberravit, quin veri vestigium attentus Lector satis etiamnum facile internoscere possit.

5. CODICES FLORENTINI.

In *Adparatu Gronoviano ad Polybium*, quem adparatum singulari Illustris Rubnkenii beneficio debeo, ¹⁾ est exemplum Editionis Gronovianæ, cujus margini in quinque prioribus Polybii libris adscriptæ sunt discrepantes Lectiones ex duobus *Codicibus Florentinis*; quarum Lectionum pleræque nulla nota codici adjecta distinguuntur, aliæ vero litera F. aliæ litera L. insignitæ sunt. Illorum Codicum alter (ut intellexi ex eis quæ ad finem libri quinti notavit Gronovius) est *Codex* ille membranaceus *Bibliothecæ Benedictinorum beatæ Mariæ Florentinæ*, Anno 1417 exaratus, quem postea laudavit Montfaucon in *Palæogr. Græca*

1) Vide supra, Sect. II. n. 5.

Græca p. 76 sq. rursusque in *Bibl. Msstor.* T. I. p. 415. Alter *Codex* est *Bibliothecæ Laurentianæ Mediceæ*, qui anno 1435 ex superiori descriptus est; de quo, præter eundem Montfauconium in *Palæogr.* p. 79. & *Bibl. Msstor.* p. 375. n. IX. consuli potest Bandinius in *Catal. Biblioth. Laurent.* T. II. p. 628. Ex istis duobus Codicibus Iac. Gronovius Mediceum hunc prius, quam alterius notitiam habuisset, tractaverat ac cum sua editione diligenter contulerat. Deinde, ut comperit alium esse in Abbatia Benedictinorum codicem, atque etiam ex eis quæ in fronte illius codicis leguntur intellexit, ex eodem codice Benedictinorum descriptum esse Mediceum, denuo ad illum non minori cura excutiendum sese accinxit. Et in hac quidem collatione, si qua in re discrepare deprehenderet apographum ab exemplari, ad lectionem ex apographo jam adnotatam adjecit literam *L.* id est *Cod. Laurent.*; alteri vero Lectioni, quam nunc demum ex exemplari enotabat, adjecit literam *F.* id est *Cod. Florent.*; ubi consentirent inter se codicis utriusque lectiones ab impresso discrepantes, ibi lectioni ex altero codice jam adnotatæ nullum signum adjecit. Quod per has ambages ductus est Gronovius, qui haud dubie, si in Florentinum illum prius incidisset, alterum vix fuerat inspecturus; id hætenus in Polybii cessit commodum, ut collatio ista (quam haud vulgari cura institutam esse credi potest ab eo viro, qui Polybium jam ipse ediderat, & alteram moliebatur emendationem editionem) tanto exquisitior certiorque fieret, quoniam iterato est instituta. Nos vero, uti par erat, aberrationes apographi negligentes, utrumque codicem pro uno censuimus, quem *Flor.* insignivimus.

Ac sane maximum nobis ad emendandum Polybium quam plurimis in locis subsidium opera ista Gronoviana erat collatura, nisi jam ex aliis bonæ notæ codicibus plerumque enotatas habuissemus easdem probas Lectiones, quas e *Flor.* adnotavit Gronovius. Scilicet, ubi a Bavari-

co recte discedunt Augustanus & Regius A., ibi cum his plerumque consentit Florentinus: cum Vaticano autem adeo constanter & usquequaque (quatenus quidem ex excerptis utriusque Lectionibus judicare licet) conspirat, ut vix dubitari posse videatur, esse illum ex ipsis illis Vaticanis membranis transcriptum. Neque tamen, quod Vaticani codicis Lectiones Spalletti beneficio in manibus habui, eam ob causam parum mihi usui fuerunt Gronoviana hæc ex Florentino excerpta. Quamquam enim summa cura fideque ex Vaticanis membranis quidquid memorabile videbatur excerpserit præstantissimus noster Spallettus; fieri tamen nullo modo potest, quin vel oculatissimi diligentissimique viri aciem fugiat subinde Lectio, aut eidem negligenda videatur, quæ Editori quidem neutiquam indifferens erat futura. Atque ita usque venit, ut, quemadmodum nonnulla a Spalletto adnotata sunt, quæ prætervolavit Gronovius, sic multa rursus idem Gronovius excerpserit; in quibus quidem initio, quoniam nihil a Spalletto vidi commemoratum, dissentire Florentinum a Vaticano putaram; deinde vero, postquam de eisdem locis denuo recognoscendis compellassem eundem candidissimum Virum, cognovi amice inter se utrumque codicem conspirare. Quo fit, ut in reliquis etiam locis, ubi probabilem aliquam Lectionem ex Flor. a Gronovio excerptam vidi, quæ est a Spalletto prætermissa; tamen plerumque vix dubitandum putaverim, quin eadem in Vaticanis pariter membranis legatur. Tantum vero abest, ut doctissimo Viro, qui singulariter prorsus de Polybio nostro meritis est, incuriam aliquam isto nomine imputatam velim, ut lubens meritoque profitear, & fidem & diligentiam & sagacitatem humanissimi Viri sæpenumero me hoc ipso maxime esse admiratum, quod discrepantias etiam eas, quæ per se quidem exigui prorsus momenti videri poterant, at nos tamen ad verum inveniendum mirifice interdum erant adiuturæ; plerumque non neglexerit. Ceterum mihi quidem

dem ipsi, postquam Augustanum codicem satis accurate excussisse mihi visus eram, deinde, ubi cognatum illius Regium tractare cœpi, sæpe etiam tunc accidit, ut in hoc animadverterem Lectiones ex Aug. a me non enotatas, quas tamen in eodem Augustano, ubi denuo illum inspe- xi, perspicue inesse deprehendi. Lectiones autem Flo- rentinæ a Gronovio, & Vaticanæ a Spalletto excerptæ, eo magis etiam adcommodatæ erant ad mutuam sibi open- ferendam, quoniam Vaticanus codex cum Contextu Her- vagiano, Florentinus autem cum Casauboniano, qui mul- tum multis in locis ab illo differt, est collatus.

6. CODEX VRBINAS, s. VRBINO VATICANVS.

Vetustissimæ illæ *membranz Urbinates*, quæ in Excer- ptis ex libro VI Polybii & sequentibus instituto suo haud parum utiles fuisse professus est H. Casaubonus,^{k)} non so- lum ex illis, quos dixi, verum etiam *ex quinque prioribus Polybii libris* similia *Excerpta* complectuntur. Formæ quadratæ Codex est, foliis 286 membranaceis constans, inter Græcos Codices qui ex Urbinatæ Bibliotheca in Vati- canam transierunt No. CII. signatus; a *Michaële Tra. . sp. .* circa Seculum XII iudice Spalletto exaratus: unus, quod sciam, ex omnibus qui hodie supersunt, in quo illa ex li- bris quinque prioribus *Excerpta* simul cum sequentium li- brorum *Excerptis* contineantur. Cujus & vetusti & per se præstantis Codicis propius cognoscendi tanto magis fueram cupidus, non modo ut, quid ex illo suum in usum converterit Casaubonus, discerem, atque codicis lectiones ab Editoris conjecturis possem discernere; verum etiam quod sperarem, haud contemnendum spicilegium proba- rum Lectionum, vel talium quæ veri vestigia facilius di- gnoscenda seruarent, ex illo me reportaturum. Simul ex eodem Codice posse melius judicare sperabam de ra- tione, qua *Excerpta* ista ex sequentibus etiam Polybii li-
bris,

k) Vide supra, Sect. II. n. 4.

bris, quos nobis edax rerum tempus subtraxit, fuissent selecta. Atque illud desiderium istamque spem idem nobis explevit, cujus merita de Polybio nostro nobisque toties laudavi; numquam satis laudandus SPALLETVS; qui hujus quoque Codicis nostram in gratiam excutiendi & cum Hervagiana Editione conferendi negotium perhumaniter liberaliterque in se suscepit. Accesserunt quidem nobis paulo post in thesauris Gronovianis ad Polybium pertinentibus Lectiones ex eodem Codice Urbinate ad oram exempli editionis Basileensis ab ipso If. Casaubono adnotatae; ¹⁾ sed ex quinque priorum librorum Excerptis, quae Codex ille continet, rariores Lectiones ibi enotatae erant. Multo crebriores a Spalletto sunt collectae: quae plerumque probas Vaticani Lectiones, ubi haec a vulgata lectione discedunt, egregie conformant. Sed non in probatis solum lectionibus, verum etiam in depravatis nonnumquam cum eodem Vaticano consentit, ubi Augustanus & Regius A. simul cum Bavarico verum tenuerunt. Ex quo intelligere licet, non modo hoc ipsum Urbinas exemplum, sed etiam illud quo usus erat is qui haec Excerpta primum compilavit, ex eodem Fonte cum Vaticano codice, adeoque etiam cum ceteris omnibus, qui hodie supersunt, esse propagatum. Vnde simul adparet, ne hac quidem ex parte speciem veri relinqui illorum sententiae, qui ad Brutum auctorem voluerunt compilationem istam referre.

Iam ut de selectu atque iudicio, quo confecta sunt sequentium pariter librorum Excerpta, iudicare lectores Polybii possint; haud alienum fore intelligo, si velut in tabula quadam, quænam sint fragmenta ex quinque prioribus libris ab hoc Epitomatore collecta, exponamus: quod per Spalletti nostri diligentiam nobis licet, qui accurate & initium & finem cujusque Excerpti, simulque quæ ad
oram

1) Vide Sect. II. n. 5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μάσασα κίνδυνον. Et ad initium hujus fragmenti in ora libri est titulus: Πόλεμος Ῥωμαίων καὶ Κελτῶν ἐν Καλουσίῳ πόλει. Tum IVtum Excerptum ex cap. 65, 66, 69. extr. Ὁ δὲ Κλεομένης προσδοκῶν τὴν εἴσοδον . . . εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ad oram autem ejus paginae, quae finem hujus fragmenti continet, leguntur haec: Οὕτως αἰεὶ ποτ' ἢ τύχη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρὰ λόγον εἴωθε κρίνειν. quae sunt ex cap. 70, 2.

7. CODEX VRSINI.

FVLV. VRSINVS quum in Emendationibus in priores quinque Polybii libros (quemadmodum in libros sequentes) passim *veteris scripti libri* testetur auctoritatem, alia vero *ex ingenio* a se esse emendata profiteatur; *) mirum est, quibus rationibus adducti Reiskius o) & Ernestius p) persuadere sibi potuerint, nullo alio Codice manuscripto Polybiano usum esse Vrsinum, praeter eum e quo Eclogas edidit de Legationibus. Quippe fieri quidem potest, ut in illis Eclogis fuerint etiam nonnullae, ex prioribus quinque libris Polybii excerptae, ex quibus varietatem Lectionis adferre potuisset Vrsinus: qua de re ex Bavarico illo Codice, qui eadem Excerpta continet, non potui judicare, quoniam is codex ea parte, ubi initium fuerat Eclogarum ex Polybio excerptarum, mutilus est. Sed ad scriptum librum Vrsinus in ejusmodi etiam locis provocat, quae inter Excerpta de Legationibus referri nullo modo potuerant. Equidem, postquam Vrsinianas illas Emendationes cum editione Hervagiana, ad quam illae adcommodatae sunt, rursusque cum Manuscriptorum nostrorum lectionibus contuli; satis intellexi, fuisse Vrsino ad manus probatum Codicem manuscriptum, quinque priores Polybii libros continentem, ex quo non solum ea, in quibus discrete mentionem fecit scripti libri, sed

n) Conf. supra, Sect. II. n. 3.

p) Praefat. in Polybium p. XXI.

o) Praefat. ad sua Polybiana p. 784.

sed & quam plurima alia, rectissime emendavit. Atque is *Codex Vrsini*, nisi fuit idem ipse Vaticanus, cujus *Lectioes Spalletti* nostri beneficio debemus, certe simillimum illi fuisse necesse est. Nam pauca quaedam loca, quæ dubium movere possent, (quorum præcipuus est lib. I. cap. 59, 1.) ejusmodi sunt, ut præne persuasum habeam, errorem ibi vel ipsius Vrsini vel operarum festinatione esse commissum. Nam quin eo loco, quem dixi, in mendosam lectionem Codices nostri omnes atque Suidas consentiant; probabile non est; illam Emendationem in *veterè libro* reperisse Vrsinum; sed *ex ingenio* eam utique tentasse videtur: atque ita ibi scriptum oportebat. Sæpissime in illo libro excidendo operas Plantinianas non paruisse Editori Romæ degenti, jam olim in Adnotationibus ad Appianum monui.

8. SVIDAE *Codex Polybianus.*

Quandoquidem plurima ex Polybio loca suo Lexico inseruit Suidas; utique in omnibus istis locis scripturam, quam apud Grammaticum legimus, cum Codicum nostrorum Lectionibus conferendam putavi. Editionem autem adhibui non *Küsterianam* solum, verum etiam principem *Mediolanensem*, quæ probas passim Lectiones habet, a sequentibus Editoribus neglectas, nec ab ipso quidem Küstero omnes satis diligenter enotatas. Suidam autem non usum esse Codice Polybiano qui continuam Scriptoris hujus Historiam exhiberet, ac nil nisi Excerptorum volumina, Constantini Porphyrogeniti jussu confectorum, habuisse in manibus, Henr. Valesius innuit in Præfatione ad Excerpta de Virtutibus & Vitiis, & plane pro confesso sumpsit Küsterus quam plurimis in locis suarum ad Suidam Adnotationum. Quod equidem sicut in Appiani fragmentis

P R A E F A T I O

mentis ita se habere haud dubie intellexi, ^{q)} sic in fragmentis Polybianis neque negare ausim, neque præcise confirmare; quinquam pro illa sententia militare videtur id, quod ad vocab. *Σάμβυκες* apud Grammaticum istum legitur. Quidquid sit: in eis locis quinque priorum Polybii librorum, in quibus est Codicum Polybianorum dissensio, Lectiones Vaticani nostri & Vrbinatis plerumque confirmat Suidas: in eis autem, ubi pariter omnes sunt corrupti, rarissime quidem melius quiddam subministrat, sed plerumque ejusdem labis contagione laborat. Ex quo adparet, Codicem eum, e quo hausta sunt Fragmenta quæ ex his prioribus Polybii libris protulit Suidas, ad Vaticani pertinuisse familiam, & ex eodem fonte, antiquo quidem, sed jam passim corrupto, fluxisse, e quo ceteri nostri Codices inarant. Et (quod ad illam Valesii sententiam roborandam accedit) idem fere de Codice illo, ex quo *Excerpta de Virtutibus & Vitiis* ducta sunt, statuendum videtur; quatenus quidem ex Lectionibus illis colligi potest, quas ad loca nonnulla libri secundi, quarti & quinti ex *Codice Peiresciano* citavit Valesius. ^{r)}

9. PEROTTI *Codex Polybianus.*

PEROTTI *versio Latina quinque priorum Polybii librorum*, quam medio seculo XVto confectam supra inuimus, ^{s)} non ita est comparata, ut Editori Polybii eum præstare usum possit, quem in Appiani Editione versionem Petri Candidi nobis præstitisse olim prædicavimus. ^{t)} Neque enim verbum e verbo expressit Perottus; sed bene secum agi judicavit, si sententiarum summam quocumque modo, dummodo bene latine, repræsentaret: ubi vero diffi-

q) Vide Adnotationes ad Testimonia de Appiano, Tomo III. nostri Appiani p. 898 sq.

r). In fine Excerptorum de Virt.

& Vitiis p. 123. (T. III. edit. Ernest. p. 325.)

s) Sect. I. n. 1.

t) Præfat. ad Appianum p. V.

difficultatis. nonnihil græca scriptura habebat, plerumque otum locum, non satis sibi perceptum, callide transsiluit. Iteque tamen idcirco prorsus negligendum hoc qualecumque subsidium putavi: sed, quibuscumque in locis dubitationis aliquid Græcus contextus habebat, Versionem hanc consului. Vnde cognovi, exemplum, quod ante oculos abuerat Perottus, multum abfuisse ab illarum membranarum præstantia, quarum Lektionen Spalletto debemus: itaque si suspicari fas est, superesse ad hunc diem in Vaticana Bibliotheca exemplum illud quo usus olim hic Interres est; fuerit fortasse Codex ille, quem in indicè Codicum Vaticanorum Polybii jam olim mecum communicatorem Spallettus his verbis commemoravit: *Codex Vat. Græcus Bombycinus, in folio parvo, signatus numero 1005. continet eosdem quinque libros Historiarum Polybii, scriptus Seculo XIII.* Quo de Codice quoniam nihil præterea ab eo compertum, planius judicabunt ii, quibus eundem scrutare licebit vacabitque.

IO. CODICES VENETI;

in usum a nobis non vocati.

In isto, quem adhuc exposuimus, Codicum adparatu, quibus ad emendandum Polybium nobis licuit uti, non minus esse visum est, ut de illorum collatione, quos in Venetis Bibliothecis exstare noveramus, admodum essemus solliciti: quippe e quibus ne notabilis quidem ulla ad eas copias, quas haberemus, accessio posse derivari videbatur. Ex tribus *Codicibus Venetis*, quorum ad me notitia peruenit, eum qui in *Bibliotheca Dominicanorum* est, cum primo nostro Regio arctissimo cognationis vinculo esse conjunctum, supra vidimus.^{u)} In *Marciana Bibliotheca* est unus membranaceus, *No. CCCLXIX.* Bessarionis Cardinalis sumtibus scriptus a Georgio Zangaropulo Creten-

d 2

A. C.

u) Hac Sect. IV. n. 3.

A. C. 1470. qui in Catalogo Græcorum D. Marci Bibliotheca Manuscriptorum p. 175 sq. recensetur. Qui codex, sicut nec a vetustate magnopere est commendabilis, sic & alia ratione a doctis viris, qui Catalogum illum ediderunt, inferior judicatus fuisse videtur altero Codice ejusdem Bibliothecæ, chartaceo, *No. CCCLXXI.* signato. Certe hunc alterum, (quamquam nec hujus ætas ultra XVtum seculum adscendit;) non priorem illum Bessarionis Codicem, dignum judicarunt, e quo specimina quædam discrepantiarum Lectionis exprimerent. (p. 176 sq.) Quibus ex speciminibus sicut per se minime spernendum esse hunc codicem intellexi, sic cum Florentinis Codicibus in Lectionibus etiam singularibus (ubi a Vaticano exemplari aberrarunt isti) adeo pertinaciter conspirantem cognovi, ut pæne persuasum habeam, esse ex illorum altero, & quidem ex Laurentiano - Mediceo, Venetum hunc descriptum. Sed & priorem illum Marcianum, qui Bessarionis olim fuerat, si cui forsitan aliquando vacaverit excutere; videndum erit, an ex altero Florentino, qui fons est Medicei, descriptus sit. Certe ex illa Abbatia Benedictinorum Florentina alios etiam codices in usum suum describendos mutuatum esse Bessarionem Cardinalem, discimus ex Montfaucon Biblioth. Msstorum T. I. p. 415. E.

II. CODEX REGIVS B. recentissimus.

Accedo tandem ad illum Codicem, quem *Reg. B.* insignivimus, quo fere unico ad emendandos quinque priores Polybii libros usus est H. Casaubonus. w) Is in Catalogo Codicum Græcorum Msstorum *Bibliothecæ Regiæ* signatus est *Codex MDCXLIX.* breviterque sic describitur: *chartaceus, Fonteblandensis. Polybii Historiarum libri V. manus. Angeli Vergecii.* Nempe & nota erat solertissi-

w) Vide supra, Sect. II. n. 4.

lertissimi illius Calligraphi manus, ad cuius exemplum exculpti sunt elegantissimi illi characteres græci, quibus Robertus Stephanus in regio Typographeo olim usus est, & ipse artifex nomen suum subscripsit his verbis: Ἐγγράφης (ἐγγράφη voluerat) ἐν Λευτικίᾳ τῶν Παρησιῶν, ἐπὶ βασιλείᾳ Ἐρρίκου β' οὐ. χειρὶ Ἀγγέλου Βεργικίου τοῦ Κρητός, α'. Ϙ'. μζ'. id est: *Scriptus liber Lutetiae Parisiorum, regnante Henrico II. manu Angeli Vergicii Cretenfis, anno 1547.* Iam quod ex ipsa hac notatione & temporis & loci, quibus scriptus hic Codex est, suspicari statim licebat, esse illum ad exemplum Editionis Obsopæi descriptum, quæ decimo septimo anno ante in lucem prodierat; id curatior Codicis excussio atque perlustratio manifestissimum nobis fecit. Etenim non solum Lectiones, sive bonas, sive corruptas, quæ ex Bavarico Codice in Obsopæi editionem derivatæ sunt nec in ullo alio scripto libro reperiuntur, plerumque repræsentat hic Regius: sed & infinitis in locis, ubi in impresso exemplo, sive editoris errore, sive operarum culpa, perperam discessum est a Bavarico exemplari, fideliter scripturam editionis Hagenoënsis expressit Calligraphus: veluti I. 1, 5. ἐπικρατιθέντα per ι pro η; & ibid. ἔπασσε, quod (ex ignorato scripturæ nexu, quo literæ ε & σ junctæ erant. in Cod. Bav.) Obsopæus dederat pro ἔπασσε. Tum I. 1, 6. μαθύματα pro μαθήματα. Cap. 2, 3. quum ante Λακεδαιμόνιοι, nescio quo casu, breve aliquod spatium in edit. Obsop. vacuum esset relictum, idem observavit scriba codicis nostri. Sic cap. 2, 6. cum eadem editione dat ἐπέβαλον τὸ pro ἐπεβάλλοντο. Cap. 14, 1. παρωξύνθη' pro παρωξύνθη. 14, 3. post πάντα cum Obs. male omisit verbum δοκοῦσιν. I. 78. 5. quum post διαπερῶντες similitudine terminationis deceptus Obsopæus vel typographus quatuor verba omisissent δ' ἀκμήν καὶ διαπιστῶντος, eadem codex noster Reg. B. ignorat. Cum eodem Obsopæo III. 10, 2. ubi in Bav. varietas le-

tionis (Γε'. ἦν) in margine fuerat notata, γὰρ ἦν scripsit: & quæ sunt ejusdem generis alia, qualibet pagina magno numero occurrentia. At rursus tamen idem Codex bene multis in locis, & eis præsertim quæ insigniori quodam modo erant corrupta, ab Obsopæo discedit, ac vel easdem ibi Lectiones exhibet quas dant alii vetustiores Codices, vel alias quæ specie quadam veri commendabiles possunt videri. Quæ discessionibus ab exemplari quum ex scribæ ingenio, quem non nimis sane doctum fuisse adparet, non potuerint proficisci; ex diligenti hujus Codicis cum ceterorum Codicum nostrorum Lectionibus collatione intellexi, necesse esse, ut exemplum illud editionis Obsopæi, e quo Vergecius Polybium descripsit, prius cum vetustiore aliquo Codice fuerit collatum, ex eoque ad ea loca, quæ gravius videbantur laborare, meliores Lectiones adnotatas in margine habuerit, neglectis levioribus impressi exempli mendis; facile ex ingenio usuque inter legendum corrigendis. Et vetustiore quidem illum, quem dico, codicem intellexi vel unum ex *Florentinis* nostris esse debere, vel cum his proxime conjunctum *Venetum* Marcianum, de quo paulo ante dixi.^{x)} Sed præter Lectiones ex Scripto libro excerptas, in eodem exemplo editionis Obsopæi necesse est multas adnotatas fuisse Emendationes ex conjectura docti viri nescio cujus ductas; quarum alias, pariter atque veteris Codicis lectiones, in contextum recepit Vergecius; alias in ora libri, ad-

jecta

x) *Venetis* Lutetiam a Francisco I. rege vocatum fuisse Vergecium, discimus ex *Memoire Historique sur la Bibliotheque du Roi*, Tomo I. Catalogi Libror. Impress. p. XI. Suspicari etiam licet, *Lazarum Baysium*, Francisci I. ad Venetos legatum, quem magno studio Venetiis in excutiendos Græcorum Historicorum

codices per id tempus incubuisse constat, (conf. supra, Sect. I. n. 3. & Præfat. nostram ad Appianum p. VII. not. b.) exemplum editionis Obsopæi suum in usum fortasse cum Veneto Codice collatum Lutetiam reportasse, ex eoque exemplo Codicem hunc Regium deinde a Vergecio esse descriptum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

liarissimum usum particulæ *διότι* pro *ὅτι* positæ; ita quidem ut constanter (paucissimis locis exceptis) in illo codice *ὅτι* legatur; ubi ceteri omnes Codices in *διότι* consentiunt. Iam talis quum sit ratio hujus Codicis, qualem exposui; facile quidem intelligitur, parum quidem illum per se adjumenti ad expoliendum emendandumque Polybium addere nobis potuisse ad reliqua præsidia, quibus adiuvere nobis contigit. At tanto magis necessarium fuit, ut eundem Codicem, cujus auctoritatem in multis rebus secutus est Casaubonus, quam fieri poterat accuratissime perlustraremus; quod hac una ratione perveniri poterat ad id, quod jam pridem a viris doctis in Casauboniano Polybio desideratum vidi, scilicet, ut præcise constaret, quid ex antiquis Codicibus sumserit doctus ille Editor, quid ex ingenio ad poliendum hunc Scriptorem adtulerit.

13. CODEX REGIVS C.

Cum Codice Regio B. ita convenit is, quem *Regium C.* insignivi, ut ex eodem exemplo cum altero illo descriptum hunc esse satis adpareat. Nam licet in nonnullis subinde ab illo discedat; tamen partim leviores sunt ac fortuitæ aberrationes, partim varietates inde natæ, quod in eis locis, ubi in exemplari erat emendatio aut discrepans lectio ad marginem scripta, alter codex hanc expressit, alter ab impresso exemplari non recessit; aut quod ex duabus conjecturis alius aliam in contextum receptam exhibet. Est autem codex hic *Reg. C.* membranaceus quidem, sed formæ minimæ, quam duodenam vocare consuevimus; scriptus (ut mihi quidem plane videtur) ejusdem *Vergecii* elegantissima manu: estque idem ipse, qui olim *J. Casauboni* fuerat, quem a *Verderio Lugdunensi*

dunenſi dono ſibi datum prædicavit.¹⁾ In prima membrana hæc ſcripta leguntur: *Iſaacus Caſaubonus, dono Verderii Lugdunenſis. Tum ruruſ: Iſaacus Caſaubonus Puteaniſ Fratrib. D. D. 1609.* Hinc in Catalogo Biblioth. Regiæ, ubi *No. MDCCXCVI.* ſignatus eſt, *olim Puteanus* fuiſſe memoratur. Quod autem ibidem chartaceus eſſe perhibetur, ex errore factum eſt. Quoniam vero minuta eſt forma codicis, nec tamen minuta admodum ſcriptura; nonniſi *duos priores Polybii libros* volumen hoc, quod ſolum tractavit poſſeditque Caſaubonus, complectitur. Exſtat autem alterum etiam volumen, *duos ſequentes libros, tertium & quartum*, complectens; quod, neſcio quo caſu, ab illo ſeparatum, in *Bibliothecam Laudianam* migravit, quæ *Oxoniz* cum Bodlejana eſt conjuncta. Nam qui ibi *No. 498.* inſignitur Codex, quo continentur *Polybii Hiſtoriarum liber tertius & quartus græce eleganter ſcripti,*²⁾ eum pariter *duodenæ formæ* eſſe Gronovius monuit, qui Lectiones ex illo Codice a ſe excerptas eidem exemplo ſuæ editionis adſcripſit, cujus marginibus Lectiones etiam Auguſtanos ex Bæclero, & ad duos priores libros Lectiones ipſius noſtri codicis Reg. C. (quem litera G. id eſt *Gallicum* designavit) inſcripſerat. Quarum ex Lectionum genio & ratione quum penitus perſpexerim, eſſe illum *Oxonianum Codicem* continuationem huius *Regii C.*; eundem pariter, ne notas Codicum præter neceſſitatem multiplicarem, eadem nota *Reg. C.* inſigniendum putavi.

Sed jam quum compluſcula ſuperſint, quæ vel de
eis Codicibus, quibus in recensendis emendandisque ce-
teris

1) Vide ſupra, Sect. II. n. 4. & conf. Caſauboni Epist. 89 & 93.

2) In Catalogo Librorum Mssto-

rum Angliæ Tom. I. p. 50, & in Montſaucon Biblioth. Msstorum

T. I. p. 649.

teris partibus Historiarum Polybii sumus usi, vel de aliis nonnullis rebus, ad hujus Editionis consilium rationemque pertinentibus, exponenda habemus: ne in vestibulo nobilissimi Antiquitatis monumenti diutius moremur studiosum Lectorem, finem hujus Praefationis hoc loco faciemus; & reliqua, de quibus praemonendus æquus Lector videtur, *secundo Tomo*, qui intra perbreve temporis spatium hunc consequetur, *Librumque quartum & quintum, cum sexti atque septimi reliquis* comprehendet, praemitemus.

Scripsi Argentorati, mense Martio, anno Christi
M. DCC. LXXXIX.

2 1256 10

Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Υ

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ω Ν Π Ρ Ω Τ Η.

Εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι τὰς πράξεις, παραλελειφθαί συνέβαινε τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἔπαινον· ἴσως ἂν ἀναγκαῖον ἦν τὸ προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αἴρεσιν καὶ παραδοχὴν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων· διὰ τὸ μηδεμίαν ἐτοιμοτέραν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις διόρθωσιν, τῆς τῶν προγεγενημένων πράξεων ἐπιστήμης. Ἐπεὶ δ' οὐ τινὲς, οὐδ' ἐπὶ ποσὸν, ἀλλὰ πάντες, ὡς ἔπος εἶπεῖν, ἀρχῇ καὶ τέλει κέχρηνται τούτῳ· φάσκοντες, ἀληθινωτάτην μὲν εἶναι παιδείαν καὶ γυμνασίαν πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις, τὴν ἐκ τῆς ἱστορίας μάθῃσιν· ἐναργεστάτην δὲ καὶ μόνην διδάσκαλον τοῦ δύνα-

Prooemium Auctoris.

Fructus Historiæ.

Cap. I. I. ἀναγράψασι, πρὸ ἀναγράφουσι, ex ingenio edidit Casanbo-
pas. *Μοχ ἂν ρυστ ἴσως ignorant veteres libri.*

P O L Y B I I

MEGALOPOLITANI

HISTORIARVM LIBER I.

Si esset ab iis, qui ante nos res gestas memoriæ mandarunt, *Historiæ* ipsius prætermissa *laudatio*; necesse forsitan foret, omnes ad hoc genus commentariorum potissimum probandum studio-
seque excipiendum cohortari; quum nulla sit mortalibus ad proficiendum via expeditior, quam rerum an-

te actarum scientia. Verum quoniam non aliqui, neque aliquatenus, sed prope dixerim omnes, hoc & exordio scribendi & exitu usi sunt, ut dicerent, *verissimam institutionem præparationemque ad gerendam rempublicam, esse doctrinam eam, quæ ex Historia paretur; magistramque clarissimam*

Vol. I.

A

atque

δύνασθαι τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως ὑπο-
 φέρειν, τὴν τῶν ἀλλοτρίων περιπετειῶν ὑπόμνησιν
 δῆλον, ὡς οὐδενὶ μὲν ἂν δόξαι καθήκειν, περὶ τῶν 3
 καλῶς καὶ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, ἥκιστα
 δ' ἡμῖν. Αὐτὸ γὰρ τὸ παράδοξον τῶν πράξεων, 4
 ὑπὲρ ὧν προηγήμεθα γράφειν, ἰκανὸν ἐστὶ προκα-
 λέσασθαι καὶ παρορμηῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσ-
 βύτερον, πρὸς τὴν ἔντευξιν τῆς πραγματείας.
 Τίς γὰρ οὕτως ὑπάρχει φαῦλος ἢ ῥάθυμος ἀνθρώ- 5
 πων, ὃς οὐκ ἂν βούλοιο γινῶναι, πῶς, καὶ τίνι γένει
 πολιτείας ἐπικρατηθέντα σχεδὸν ἅπαντα τὰ κατὰ
 τὴν οἰκουμένην οὐχ ὅλοις πεντήκοντα καὶ τρισὶν ἔτε-
 σιν, ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἔπεσε τὴν Ῥωμαίων; ὃ πρότε-
 ρον οὐχ εὐρίσκεται γεγονός. Τίς δὲ πάλιν οὕτως 6
 ἐκπαθῆς πρὸς τι τῶν ἄλλων θεαμάτων ἢ μαθημά-
 των, ὃς προὔργιαίτερον ἂν τι ποιήσαιτο τῆσδε τῆς
 ἐμπειρίας;

Ὡς

*atque unicam, quæ fortunæ
 mutationes generose doceat
 ferre, alienorum esse ca-
 suum recordationem: palam
 est, nemini convenire, ut,
 quæ recte ab aliis, & iis qui-
 dem multis, dicta sunt, ea-
 dem repetat; omnium vero
 minime nobis. Ipsa enim
 rerum, de quibus dicturi su-
 mus, inopinata novitas vel
 per se facile quemvis alli-
 ciet incitabitque, sive juve-
 nem, sive senioem, ad Hi-
 storix hujusce lectionem.
 Nam quis erit adeo levis ho-*

*mo aut ignavus, quin scire
 cupiat, qua ratione, & quo
 rerum administrandarum ge-
 nere, universus prope Orbis
 terrarum annis fere LIII
 sub unius imperium, populi
 scilicet Romani, fuerit reda-
 ctus? quod quidem num-
 quam antea factum inveni-
 tur. Rursus vero, quis ul-
 lum aliud vel spectaculi vel
 disciplinæ genus adeo per-
 dite adamaverit, ut harum
 rerum cognitione quidquam
 ei sit antiquius?*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Imperii
Rom.
cum aliis
compara-
tatio.

Historia
Pragmatis-
tica.

χώρας. μετὰ δὲ ταῦτα προσέλαβον τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, καταλύσαντες τὴν τῶν Περσῶν δυναστείαν. ἀλλ' ὁμῶς οὗτοι, πλείστων δόξαντες καὶ τόπων καὶ πραγμάτων γενέσθαι κύριοι, τὸ πολὺ μέρος ἀκμὴν ἀπέλιπον τῆς οἰκουμένης ἀλλότριον. Σικελίας μὲν γὰρ καὶ Σαρδουῶς, καὶ Λιβύης, οὐδ' ἐπεβάλλοντο καθάπαξ ἀμφισβητεῖν· τῆς δὲ Εὐρώπης τὰ μαχιστάτα γένη τῶν προσεσπερίων ἔθνῶν, ἰσχυρῶς εἶπεν, οὐδ' ἐγίνωσκον. Ῥωμαῖοί γε μὴν, οὐ τινὰ μέρη, σχεδὸν δὲ πᾶσαν πεπειθημένοι τὴν οἰκουμένην ὑπήκουον αὐτοῖς, ζηλωτὸν μὲν τοῖς νῦν οὔσιν, ἀνυπέρβλητον δὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑπεροχὴν κατεσκεύασαν δυναστείας. Τούτων μὲν τοι τὰ πολλὰ διὰ τῆσδε τῆς γραφῆς ἐξέσται σαφέστερον κατανοεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ, πόσα καὶ πηλίκαι συμβάλλεσθαι πέ-

Φυκε

7 sq. A περὶς ὑπήκουον αὐτοῖς, κρημε γραφῆς ἐξέσται, planibus scriptis lacunis hiant scripti omnes libri, quas ex conject. suppleverunt Vrsinus & Casaub. 8. Τούτων. Περὶ τούτων malim.

cere deinde iidem Asiæ imperium, everso Persarum dominatu. Veruntamen etiam hi, quorum imperium & quam latissime porrigi & potentissimum esse visum est, maximam adhuc orbis partem nihil quidquam ad se pertinere sunt passi. Nam de Sicilia, de Sardinia, de Africa, ne contendere quidem in animum umquam Macedones induxerunt; pugnacillimas vero Europæ nationes ad occasum fitas, vix ac ne vix quidem (ne quid amplius dicam) notas habuerunt. At Romani,

non partibus solummodo aliquot, sed universo fere terrarum orbe in jus ditionemque suam coacto, imperium suum in tantum evexerunt fastigium; ut prædicare quidem illius felicitatem præsens ætas merito queat, superare vero illud nulla umquam secula sint valitura. Sed hæc quidem maximam partem ex ipsa hac scriptione nostra planius cognoscere licebit: simulque intelligetur, quot quantasque utilitates studiosis adferre illud genus historiæ conscribendæ possit, quod in rerum gestarum

Φυκε τοῖς Φιλομαθοῦσιν ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος.

Ἄρξει δὲ τῆς πραγματείας ἡμῖν, τῶν μὲν χρόνων Ὀλυμπιάς ἑκατοστή τε καὶ τετραρακκοστή τῶν δὲ πράξεων, παρὰ μὲν τοῖς Ἕλλησιν ὁ προσαγορευθεὶς Συμμαχικὸς πόλεμος, ὃν πρῶτον ἐξήνευκε μετ' Ἀχαιῶν πρὸς Αἰτωλοῦς Φίλιππος, Δημητρίου μὲν υἱὸς, πατὴρ δὲ Περσέως· παρὰ δὲ τοῖς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦσιν, ὁ περὶ Κοίλης Συρίας, ὃν Ἀντίοχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους· ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Λιβύην τόποις, ὁ συσταὶς Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις, ὃν οἱ πλεῖστοι προσαγορεύουσιν Ἀννιβιακόν. ταῦτα δ' ἐστὶ συνεχῆ τοῖς τελευταίοις τῆς Ἀράτου τοῦ Σικυωνίου συντάξεως. Ἐν μὲν οὖν τοῖς πρὸ τούτων χρόνοις, ὡσανεὶ σποράδας εἶναι συνέβαινε τὰς τῆς οἰκουμένης πράξεις· διὰ τὸ καὶ κατὰ τὰς ἐπιβολὰς, ἔτι δὲ

III.
Princeps
institutum Po-
lybii.

Α 3

συντε-

III. 2. Vulgo omnes mis. Ἔ edd. τελευτ. τῆς παρὰ τοῦ Σικυων. συντ. 3. A verbo πράξεις misque πεπραγμένων, τῆς hinc hinc de-
fertur sicut membrana, hoc sicut modo: πράξεις — — τὸ καὶ τὰς ἐπι-

gestarum ratione atque cau-
sis accurate explicandis ver-
satur, quam *Pragmaticam*
Historiam vocamus.

3. Initium vero scriptio-
nis nobis erit, si tempora
spectes, *Olympias centesima*
quadragesima: si res gestas,
bellum apud Græcos quidem
Sociale, quod primum cum
Achæis adversus Aetolos
Philippus suscepit, Demetrii
filius, Persei pater; apud
Asianos vero, *bellum Cœle-*

syriacum inter Antiochum
& Ptolemæum Philopato-
rem; in Italia autem & Afri-
ca, quod Romani & Cartha-
ginenses inter sese gesse-
runt, quod *bellum Hanniba-*
licum vulgo vocant. Sunt
autem hæc iis cohærentia,
quæ *Aratus Sicyonius* opere
extremo narrat. Jam quæ
ante ista tempora per orbem
terrarum gesta sunt, ea qua-
si sparsa divulgæque erant;
quæ, ut locorum interval-
lis,

συντελείας αὐτῶν, ὡς καὶ κατὰ τόπους, διαφέρειν.

Historia Polybiana, velut unum corpus. ἕκαστα τῶν πεπραγμένων. Ἀπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν οἷον εἰ σωματοειδῆ συμβαίνει γίνεσθαι τὴν ἱστορίαν, συμπλέκεσθαι τε τὰς Ἰταλικὰς καὶ Λιβυκάς πράξεις ταῖς τε κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ ταῖς Ἑλληνικαῖς, καὶ πρὸς ἓν γίνεσθαι τέλος τὴν ἀναφορὰν ἀπάντων. Διὸ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῶν πραγματείας, ἀπὸ τούτων πεποιήμεθα τῶν καιρῶν, τῷ γὰρ προεξημένῳ πολέμῳ κρατήσαντες Ῥωμαῖοι Καρχηδονίων, καὶ νομίσαντες τὸ κυριώτατον καὶ μέγιστον μέρος αὐτοῖς ἠνῦσθαι πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐπιβολὴν, οὕτω καὶ τότε πρῶτον ἐθάρσησαν ἐπὶ τὰ λοιπὰ τὰς χεῖρας ἐκτείνειν, καὶ περαιουῖσθαι μετὰ δυνάμεων εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους. Εἰ μὲν οὖν ἡμῖν ἦν συνήθη καὶ γνώριμα τὰ πολιτεύματα, τὰ περὶ τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς ἀμφισβητήσαντα, ἴσως οὐδὲν ἂν ἡμᾶς ἔδει περὶ τῶν

ἐπιβολῶν — — δὲ συντελείας αὐτῶν — — — καὶ κατὰ τὸ — — — εἰν ἕκαστα — — — εἰων. 6. μετὰ δυνάμεων. Alii μετὰ δυνάμεως.

lis, sic & consiliorum rationibus, & rerum susceptarum exitu, singula eorum essent disjuncta. Ab istis vero temporibus, ut in unum quasi corpus coiret Historia, evenit; utque res Italicæ ac Libycæ Asiaticis & Græcis miscerentur, & omnes ad unum finem referrentur. Idcirco & nos opus hoc, quo illa descripsimus, inde sumus exorsi. Nam quum eo, quod diximus, bello Romani Carthaginenses supe-

rasent; rati, potissimam ab se maximamque partem, ad capeffendum universi orbis imperium, esse confectam; ita demum, ac tum primum, ad reliqua manus ausi sunt porrigere, & cum in Græciam tum in Asiaticas regiones exercitus suos transmittere. Equidem si vulgo notæ nostris hominibus essent istæ Republicæ, quæ de summa rerum inter se contenderunt; nihil fortasse necesse nobis esset superiora attin-

τῶν πρὸ τοῦ γράφειν· ἀπὸ ποίας προθέσεως ἢ δυνάμεως ὀρηθέντες, ἐνεχέρησαν τοῖς τοιούτοις καὶ ἱτηλικούτοις ἔργοις. Ἐπεὶ δ' οὔτε τοῦ Ῥωμαίων, οὔτε τοῦ Καρχηδονίων πολιτεύματος πρόχειρός ἐστι τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἢ προγεγενημένη δύναμις, οὐδ' αἱ πράξεις αὐτῶν· ἀναγκαῖον ὑπελάβομεν εἶναι, Libri duo priores præmittuntur velut Præparatio. συντάξασθαι ταύτην καὶ τὴν ἐξῆς βίβλον πρὸ τῆς ἱστορίας· ἵνα μηδεὶς, ἐπιστάς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν, τότε διαπορῆ, καὶ ζητῆ, ποίοις διαβουλίαις ἢ ποίαις δυνάμεσι καὶ χορηγίαις χρησάμενοι. Ῥωμαῖοι, πρὸς ταύτας ὤρησαν τὰς ἐπιβολὰς, δι' ὧν καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης ποτῆς καὶ ἡμᾶς ἐγένοντο πάσης ἐγκρατεῖς· ἀλλ' ἐκ τούτων τῶν βιβλῶν καὶ τῆς ἐν ταύταις προκατασκευῆς δῆλον ἢ τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὅτι καὶ λίαν εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι, πρὸς τε τὴν ἐπίνοιαν ὤρησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίκοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς καὶ δυναστείας.

Α 4

Τὸ

8. τοῦ Ῥωμαίων. *Alii* τοῦ τῶν Ῥωμ. 9 τοῦ τῶν Καρχ.

attingere: quo nempe proposito, aut quibus freti viribus, tale tantumque opus inceptarint. Nunc quoniam & Romanorum & Carthaginiensium vires, quas prius habuerunt, & res, quas ante gesserunt, Græcorum plerisque non satis cognitæ sunt, faciendum putavimus, ut hunc & sequentem librum reliquæ Historiæ præmuni-remus: ne quis forte, rerum ipsarum expositioni unice intentus, hæreat deinde, & quærere incipiat, quibus tan-

dem consiliis, quibusve viribus atque opibus instructi Romani ad eiusmodi incepta animum adjecerint, per quæ & terram & mare nostrum universum potestati suæ subjecerunt: sed ut ex *Præparatione*, duobus hisce libris comprehensa, intelligant lectores, sane quam probabiles fuissè Romanis rationes, & idonea præsidia, ut & animo conciperent, & ad extremum consequerentur imperium hoc & orbis terrarum dominatum.

4. Quod

IV.
 les Ro-
 nan. cum
 omnium
 gentium
 rebus
 connectæ.

Historia
 univer-
 salis.

Τὸ γὰρ τῆς ἡμετέρας πραγματείας ἴδιον, καὶ τὸ θαυμάσιον τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν, τοῦτό ἐστιν· ὅτι, καθάπερ ἡ τύχη σχεδὸν ἅπαντα τὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα πρὸς ἓν ἔκλινε μέρος, καὶ πάντα νεύειν ἠνάγκασε πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν· οὕτω καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, ὃ κέχρηται πρὸς τὴν τῶν ὅλων πραγμάτων συντέλειαν. καὶ γὰρ τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παραορμηῆσαν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἱστορίας, μάλιστα τοῦτο γέγονε· σὺν δὲ τούτῳ, καὶ τὸ, μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβεβληῖσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει· πολὺ γὰρ ἂν ἤτλον ἔγωγε πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην. νῦν δ' ὄρων, τοὺς μὲν κατὰ μέρος πολέμους καὶ τινὰς τῶν ἄμα τούτοις πράξεων καὶ πλείους πραγματευομένους, τὴν δὲ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομίαν τῶν γεγονότων, πότε καὶ

4. Quod enim operis nostri proprium est, nostraque ætate mirandum accidit, illud est: quod, sicut Fortuna res prope universas totius, qua habitatur, orbis in unam partem inclinavit, atque omnia ad unum eundemque scopum vergere coëgit, ita & nos scriptione hac sub unum quasi conspectum lectoribus ponere possumus, quoniam modo ad operis hujus universi consummationem ipsa Fortuna se gesserit. Etenim fuit hoc imprimis etiam, quod me ex-

citavit impulitque, ut historiam susciperem scribendam: cui accedebat, quod nemo memoria nostra *Historiam universalem* conscribere erat aggressus; nam alioquin minus equidem ad id studii attulissem. Nunc, quam viderem, particulatim quidem gesta bella, & nonnulla, quæ temporibus iisdem evenerant, a pluribus esse memorie mandata; *universa autem administratio, res omnes per orbem terrarum gestas complectens, quando cœperit existere, & quibus ab initiis profe-*

καὶ πόθεν ἠρμήθη, καὶ πῶς ἔσχε τὴν συντέλειαν Historia
universalis,
ταύτην, οὐδ' ἐπιβαλλόμενον οὐδένα βασανίζειν, ὅσον-
γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναί· παντελῶς ὑπέλαβον ἀναγκαῖον
εἶναι τὸ μὴ παραλιπεῖν, μηδ' ἑᾶσαι παρελθεῖν ἀνε-
πιστάτως τὸ κάλλιστον ἄμα καὶ ὠφελιμᾶτατον
ἐπιτιμήδευμα τῆς τύχης. Πολλὰ γὰρ αὕτη κίνο-
ποιῦσα, καὶ συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀν-
θρώπων βίοις, οὐδέπω τοῖόνθ' ἀπλῶς οὐτ' εἰργάσα-
το ἔργον, οὐτ' ἠγωνίσαστο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ'
θῆμας. Ὅπερ ἐκ μὲν τῶν κατὰ μέρος γραφόντων
ταῖς ἱστορίας, οὐχ οἷόν τε συνιδεῖν· εἰ μὴ καὶ ταῖς
ἐπιφανεστάταις πόλεις τις κατὰ μίαν ἑκάστην
ἐπελθὼν, ἢ καὶ νῆ Δία γεγραμμένας χωρὶς ἀλλή-
λων θεασάμενος, εὐθέως ὑπολάβοι κατανενοηκέναι
καὶ τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, καὶ τὴν σύμπα-
σαν αὐτῆς θέσιν καὶ τάξιν· ὅπερ ἐστὶν οὐδαμῶς
εἰκόσ. Καθόλου μὲν γὰρ ἔμοιγε δοκοῦσιν οἱ πε-
πεισμέ-

Λ 5

πεισμέ-

IV. 3. ἐπιβαλλόμενον. Alii ἐπιβαλλόμενον.

profecta sit, quove modo ad finem perducta, id vero neminem (quod equidem sciam) ne in animum quidem induxisse examinare: omnino non committendum putavi, ut sileretur inobservatumque transmitteretur pulcherrimum atque utilissimum Fortunæ institutum. Hæc enim, multa quotidie nova moliens, & in rebus humanis suarum virium specimen continue edens, nullum plane ad hoc tempus neque opus simile fecerat, neque

certamen ullum, quale nostra memoria, certaverat. Id vero ex iis, qui particulatim res gestas scripserunt, cognosci non potest: nisi forte aliquis, ubi nobilissimas urbes figillatim adierit, aut etiam vel pictas solum in tabula fuerit contemplatus, statim putaturus sit, totius quoque orbis figuram, universumque adeo illius situm atque ordinem probe se perspexisse; quod penitus a ratione est alienum. Omnino enim, meo quidem judicio,

cio,

Ex disje-
ctis mem-
bris non
licet judi-
care de
Toto.

πεισμένοι διὰ τῆς κατὰ μέρος ἱστορίας μετρίως
συνόψεσθαι τὰ ὅλα, παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς
ἂν εἴ τινες ἐμφύχου καὶ καλοῦ σώματος γεγονότος
διεξριμμένα τὰ μέρη θεώμενοι, νομίζοιεν ἰκανῶς αὐ-
τόπται γίνεσθαι τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ τοῦ ζώου καὶ
καλλοῦ. εἰ γάρ τις, αὐτίκας μάλα συνθεῖς, καὶ εἰς
τέλειον αὐθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῶον τῶ τε εἶδει
καὶ τῇ τῆς ψυχῆς εὐπρεπείᾳ, καὶ πάλιν ἐπι-
δεικνύοι τοῖς αὐτοῖς ἐκείνοις· ταχέως ἂν οἴμαι πάν-
τας αὐτοὺς ὁμολογήσειν, διότι καὶ λίαν πολὺ τι τῆς
ἀληθείας ἀπελείποντο πρόθεν, καὶ παραπλήσιοι
τοῖς ὀνειρώτλουσιν ἦσαν. ἔννοιαν μὲν γὰρ λαβεῖν ἀπὸ
μέρους τῶν ὅλων δυνατὸν· ἐπιστήμην δὲ καὶ γνώμην
ἀτρεκέην ἔχειν, ἀδύνατον. διὸ παντελῶς βραχύ τι
νομιστέον συμβάλλεσθαι τὴν κατὰ μέρος ἱστορίαν
πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν. ἐκ μὲν τοιού-
τε τῆς ἀπάντων πρὸς ἀλληλα συμπλοκῆς καὶ πα-
ραθέ-

8. *Mendose usque omnes epideiknuyei in indicat. U. mox παραπλή-
σιον.*

cio, qui sibi persuadent e
particulari historia summæ
rei notitiam satis commode
parari posse, similes sunt iis,
qui disjecta membra corpo-
ris ante animati ac pulcri
intuentes, abunde satis spe-
ctatam sibi crediderint ani-
malis ipsius vivi vim ac pul-
critudinem. Nam si quis
illa membra repente in unum
componere, & denuo inte-
grato animali suam formam
& decorem, qui vivo inorat,
reddere posset, atque ita rur-
sus iisdem ipsis illud osten-

deret; omnes, credo, sta-
tim confessuri essent, longe
se antea a rei veritate ab-
fuisse, non multo secus at-
que eos, qui somnia vident.
Quippe ex parte potest qui-
dem de toto subire animum
aliqua cogitatio; at scientia
& cognitio vera haberi ne-
quaquam potest. Quamob-
rem ita existimare debemus:
parum omnino singularum
partium historiam ad rerum
universarum conferre noti-
tiam & fidem: quam ex sola
cunctarum inter se partium
connec-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Initium paulo altius repetendum. τοῖς καιροῖς ὁμολογουμένην καὶ γνωριζομένην ἀρχὴν παρ' ἅπασιν, καὶ τοῖς πράγμασι δυναμένην αὐτὴν ἐξ αὐτῆς θεωρεῖσθαι· καὶ δὲ, τοῖς χρόνοις βραχὺ προσαναδραμόντας, κεφαλαιώδη τῶν μεταξὺ πράξεων ποιήσασθαι τὴν ἀνάμνησιν. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ νῆ Δί' ἀμφισβητουμένης, οὐδὲ τῶν ἐξῆς οὐδὲν οἷόν τε παραδοχῆς ἀξιοθῆναι καὶ πίστεως· ὅταν δ' ἡ περὶ ταύτης ὁμολογουμένη παρασκευασθῆ δόξα, τότε ἤδη καὶ πᾶς ὁ συνεχῆς λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσιν.

VI. Pars Ior Præparationis. Res ante bellum Pun. I. Ἔτις μὲν οὖν ἐνειστήκει μετὰ μὲν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν ἐννεακαίδεκατον, πρὸ δὲ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης ἐκκαίδεκατον· ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι μὲν τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου λεγομένην εἰρήνην πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ἐκύρωσαν, καὶ ὁ πρεσβύτερος Διονύ-

VI. 2. Vulgo ἐπὶ Ἀνταλκ. γενομένην, contra vet. libror. fidem. Max pro Ἐλέπορον, est Ἐλέπορον apud Polyamum, ἢ Ἐλωρον apud Diod. Siculum. Ἐλωρον maluerat Casaub. ἢ in lat. vers. Elogium posuit.

mendum vero principium est, quod & tempora certa apud omnes atque nota habeat, & res ejusmodi ut possit ipsum per se intelligi; etiamsi oporteat, repetitis paulo altius temporibus, medi intervalli res gestas summam in memoriam revocare. Principium enim ubi ignoratur aut saltem incertum est; ibi, ne quæ sequuntur quidem, probari fidemque invenire possunt. Quod si curaveris, ut illud

fatis clarum firmumque sit; tum & consequens omnis oratio facilius se animis audientium legentiumve insinuabit.

6. ANNVS igitur agebatur post navalem ad Aegos flumen pugnam decimus nonus, ante Leuctricam vero decimus sextus; quo Lacedæmonii cum Persarum rege pacem *Antalcidicam*, quæ vocatur, composuerunt; & senior Dionysius,

Διανύσιος, τῇ περὶ τὸν Ἐλλέπορον πεταμὸν μάχῃ
 νενικηκῶς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἑλληνας, ἐπο-
 λιόρκει Ῥήγιον· Γαλάται δὲ κατὰ κράτος ἐλόντες
 αὐτὴν τὴν Ῥώμην κατεῖχον πλὴν τοῦ Καπιτωλίου.
 3 πρὸς οὓς ποιησάμενοι Ῥωμαῖοι σπονδαῖς καὶ διαλύ- Romani
Italiam
subigunt.
 σεις εὐδοκουμένας Γαλάταις, καὶ γεγόμενοι πάλιν
 ἀνελπίστως τῆς πατρίδος ἐγκρατεῖς, καὶ λαβόντες
 οἶον ἀρχὴν τῆς συναυξήσεως, ἐπολέμουν ἐν τοῖς ἐξῆς
 4 χρόνοις πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας. Γεγόμενοι δὲ ἐγ-
 κρατεῖς ἀπάντων τῶν Λατίνων, διὰ τε τὴν ἀνδρίαν,
 καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐπιτυχίαν· μετὰ ταῦτα
 ἐπολέμουν Τυρρῆνοῖς, ἔπειτα Κελτοῖς, ἐξῆς δὲ Σαυ-
 νίταις, τοῖς πρὸς τε τὰς ἀνατολαῖς καὶ τὰς ἀρ-
 5 κτους συντερμονοῦσι τῇ τῶν Λατίνων χώρᾳ. Μετὰ
 δὲ τινα χρόνον, Ταραντίνων διὰ τὴν εἰς τοὺς πρεσ-
 βευταῖς τῶν Ῥωμαίων ἀσέλγειαν, καὶ τὸν διὰ ταῦ-
 τα φόβον, ἐπισπασαμένων Πύρρην, τῷ πρότερον ἔτα
 τῆς τῶν Γαλατῶν ἐφόδου, τῶν τε περὶ Δελφούς
 Φθα-

nysius, superatis ad *Ellepo-
 rum* anem Græcis Italiam
 incolentibus, Rhegium ob-
 sidebat: quum urbem Ro-
 manam per idem tempus
 Galli vi captam, excepto
 Capitolio, tenerent. Qui-
 buscum pacem ad victorum
 arbitrium pacti Romani, re-
 recuperata præter spem patria,
 ac velut inde initio sumto
 incrementi, bella insequen-
 tibus temporibus cum fini-
 timis populis gessere. Igi-
 tur *Latinis* omnibus, partim

virtute, partim felicitate ar-
 morum, subactis; posthæc
Etruscis, tum *Gallis*, dein-
 de *Samnitibus* bellum intu-
 lerunt, qui ad ortum & ad
 septentrionem Latinorum fi-
 nes attingunt. Non multo
 post, quum accitus a *Tarenti-
 nis* metu Romanorum, quod
 eorum legatos per contu-
 meliam violassent, *Pyrrhus*
 transfisset in Italiam; (anno
 prius quam Græciam inva-
 derent Galli, qui partim ad
 Delphos interneccione deleti
 sunt,

Romani
Italiam
subigunt.

Φθαρέντων, καὶ περαιωθέντων εἰς τὴν Ἀσίαν· Ῥω-6
μαῖοι, Τυρρηνούς μὲν καὶ Σαυνίτας ὑφ' αὐτούς πε-
ποιημένοι, τοὺς δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Κελτοὺς πολ-
λαῖς μάχαις ἤδη νενικηκότες, τότε πρῶτον ἐπὶ τὰ
λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὤρμησαν· οὐχ ὡς ὑπὲρ
Ἰθνείων, ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη καὶ
καθηκόντων σφίσι, πολεμήσοντες· ἀθληταὶ γεγονό-
τες ἀληθινῶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἔργων, ἐκ τῶν
πρὸς τοὺς Σαυνίτας καὶ Κελτοὺς ἀγώνων. ὑποστάιν-7
τες δὲ γενναίως τὸν πόλεμον τοῦτον, καὶ τὸ τελευ-
ταῖον τὰς τε δυνάμεις καὶ Πύρρον ἐκβαλόντες ἐκ
τῆς Ἰταλίας, αὐτοὶ ἐπολέμουν καὶ κατεστρέφοντο
τοὺς κοινωήσαντας Πύρρῳ τῶν πραγμάτων. Γενό-8
μενοι δὲ παραδόξως ἀπάντων ἐγκρατεῖς, καὶ ποιη-
σάμενοι τοὺς τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντας ὑφ' αὐτούς,
πλὴν Κελτῶν· μετὰ ταῦτα πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν
τοὺς τότε κατέχοντας τὸ Ῥήγιον Ῥωμαίους.

Ἰδιον

funt, partim in Asiam traje-
cerunt;) Romani, Etruscis
& Samnitibus dominationi
suae adjectis, multisque jam
præliis superatis Gallis Ita-
liam incolentibus, tunc pri-
mum adversus reliquas Ita-
liæ partes arma promove-
runt: veluti non tam de
alienis, quam de suis jam-
jam & ad se pertinentibus,
dimicaturi; postquam ex
certaminibus cum Samniti-
bus Gallisque insignem bel-
licarum artium usum erant
consecuti. Igitur quum bel-

lum hoc fortiter sustinuis-
sent, tandemque Pyrrhum
cum suis copiis Italia expu-
lissent; rursus illos, qui Pyr-
rhi sectam secuti erant, ar-
mis sunt aggressi, eosque
sui juris fecerunt. Quibus
omnibus contra opinionem
hominum in potestatem red-
actis, cunctisque Italiæ po-
pulis, præter Gallos, sibi
subjectis; secundum hæc
Romanos illos, qui Rhegium
id temporis tenebant, obsi-
dere instituerunt.

7. Sin-

Ἴδιον γάρ τι συνέβη καὶ παραπλήσιον ἐκατέραις
ταῖς περὶ τὸν προθμὸν ἐκτισμέναις πόλεσιν· εἰσὶ δὲ
αὐταί, Μεσσήνη καὶ Ῥήγιον. Μεσσήνη μὲν γὰρ οὐ
πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις τῶν νῦν λεγομένων καιρῶν,
Καμπανοὶ παρὰ Ἀγαθοκλεῖ μισθοφοροῦντες, καὶ
πάλαυ περὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν
τῆς πόλεως ὀφθαλμικῶντες, ἅμα τῷ λαβεῖν καιρὸν
3 εὐθὺς ἐπεχείρησαν παράσπονδοι. παρεισελθόντες
δὲ ὡς φίλοι, καὶ κατασχόντες τὴν πόλιν, οὓς μὲν
4 ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, οὓς δὲ ἀπέσφαξαν. πρά-
ξαντες δὲ ταῦτα, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα
τῶν ἡκληρηκότων, ὡς ποθ' ἢ τύχη διένειμε παρ' αὐ-
τῶν τὸν τῆς παρανομίας καιρὸν ἐκάστοις, οὕτως
ἔσχον· τοὺς δὲ λοιποὺς βίους, καὶ τὴν χώραν μετα-
5 σταῦτα διελόμενοι κατέϊχον. Ταχὺ δὲ καὶ ῥαδίως
καλῆς χώρας καὶ πόλεως ἐγκρατεῖς γενόμενοι, πα-
ρα

VII. 1. Βαυ. *constanter* Μεσσήνη *per se simplex*. 2. Μεσσήνη μὲν *ex conject. contexti*. *Vulgo omnes* Μεσσήνην μὲν. *Ibid.* παράσπονδοι *ex vet. libris vestitui*, pro quo *Casaub.* *ex recentissimis Reg. B. C. deditur* παρασπονδεῖν.

7. Singularis enim ac
confimilis quidam casus am-
bobus illis acciderat oppidis,
quæ ad fretum sunt condita:
Messanæ videlicet ac Rhe-
gio. Quippe *Messanam*, non
multo ante hæc tempora,
de quibus nunc agimus,
Campani sub Agathocle me-
rentes, quum jamdudum ejus
urbis pulcritudini ac reliquæ
felicitati oculos cupiditatis
adjecissent, ubi primum oc-
casio est oblata, perfide ad-
orti sunt. Specie amicorum

subdole ingressi, urbis potiti,
cives partim ejecerunt,
partim jugulaverunt. Qui-
bus rebus ita patratæ, uxo-
res quidem & liberos infe-
licium Messaniorum, prout
cuique tempore ipso sceleris
admissi casus distribuerat, re-
tinent: opes vero ceteras &
mox agrum quoque ipsum,
viritim inter se divisum, oc-
cupant. Ita quum illi bre-
vi ac facili negotio optima
ditione atque urbe essent
potiti, e vestigio facinoris
istius

Rhegium
a præsi-
dio Ro-
mano op-
primitur.

Ῥαὶ πόδας εὖρον μιμητὰς τῆς πράξεως. Ῥηγῖνοι
γάρ, καθ' ὃν καιρὸν Πύρρος εἰς Ἰταλίαν ἐπεραιού-
το, καταπλαγῆς γεόμενοι τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, δε-
δίστες δὲ καὶ Καρχηδόνιους θαλασσοκρατοῦντας,
ἐπεσπάσαντο φυλακὴν ἅμα καὶ βνήθειαν παρὰ
Ῥωμαίων. οἱ δ', εἰσελθόντες, χρένον μὲν τινα διε-
τήρουν τὴν πέλιν καὶ τὴν ἑαυτῶν πίστιν, ὄντες τε-
τρακισχίλιοι τὸν ἀριθμὸν, ᾧν ἡγήτοε Δέκιος Καμ-
πανός. τέλος δὲ ζηλώσαντες τοὺς Μαμερτίους,
ἅμα δὲ καὶ συνεργοὺς λαβόντες αὐτοὺς, παρεσπόν-
δησαν τοὺς Ῥηγῖνους, ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπὶ τε τῇ τῆς
πόλεως εὐκαιρίᾳ, καὶ τῇ τῶν Ῥηγῖνων περὶ τοὺς
ἰδίου βίου εὐδαιμονία· καὶ τοὺς μὲν ἐκβαλόντες,
τοὺς δὲ ἀποσφάξαντες τῶν πολιτῶν, τὸν αὐτὸν
τρόπον τοῖς Καμπανοῖς, κατέσχευε τὴν πόλιν. οἱ δὲ ὅ
Ῥωμαῖοι βαρέως μὲν ἔφερον τὸ γεγονός· οὐ μὴν
εἶχόν γε ποιεῖν οὐδὲν, διὰ τὸ συνέχεσθαι τοῖς πρσει-
ρημένοις πολέμοις. Ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τούτων ἐγένοντο,¹⁰
συγκλεί-

istius imitatores invenerunt.
Rhegini enim, quo tempore
Pyrrhus in Italiam trajicie-
bat, cum ob adventum novi
hostis metu perculsi, tum
Carthaginienses veriti, pe-
nes quos maris imperium
erat, præsidium pariter &
auxilium a Romanis accive-
rant. Hi. oppidum ingressi,
homines numero quater mil-
le, *Decio Campano* ductore;
postquam & oppidum & fi-
dem suam aliquamdiu ser-
vallent; tandem Mamerti-

nos æmulati, eosdemque ad-
jutores nacti, qua opportu-
nitati urbis ipsius, qua pri-
vatis civium Rheginorum
opibus avide inhiantes, fi-
dem mutarunt. Itaque ci-
vibus partim in exilium pul-
sis, aliis trucidatis, exem-
plo Campanorum oppidum
sibi asserunt. At Romani
graviter illi quidem, quod
acciderat. ferre: verum, qui
dictis modo bellis distineren-
tur, efficere nihil posse. Vbi
vero primum ea cura sunt
defuncti,

τουν· ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς συνορούσης, οὐχ ὡς ἔτυ-
 χε, παρηνώχλουν τοῖς τε Καρχηδονίοις καὶ τοῖς
 Συρακουσίοις, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Σικελίας ἐφορο-
 λόγουν. ἐπεὶ δ' ἐστερήθησαν τῆς προειρημένης ἐπι-
 κουρίας, συγκλεισθέντων τῶν τὸ Ῥήγιον κατεχόντων
 εἰς τὴν πολιορκίαν, παρὰ πόδας ὑπὸ τῶν Συρακου-
 σίων αὐτοὶ πάλιν συνεδιώχθησαν εἰς τὴν πόλιν, διὰ
 τινὰς τοιαύτας αἰτίας. Χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότε-
 ρον αἱ δυνάμεις τῶν Συρακουσίων διενεχθεῖσαι πρὸς
 τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ διατρίβουσαι περὶ τὴν Μεργά-
 νην, κατέστησαν ἐξ αὐτῶν ἄρχοντας, Ἀρτεμίδω-
 ρόν τε καὶ τὸν μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῶν Συ-
 ρακουσίων Ἰέρωνα, νέον μὲν ὄντα κομιδῆ, πρὸς δέ τι
 γένος εὐφυῆ βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οἰκονομίας.
 Ὁ δὲ, παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, καὶ παρεισελθὼν
 εἰς τὴν πόλιν διὰ τινῶν οἰκείων, καὶ κύριος γενόμε-
 νος

Hiero
 praetor
 Syracus.
 A.V. 478.

VIII. 3. Βιβ. διενεχθεῖσαι πρὸς τὴν πόλιν. Ibid. Μεργάνην fortasse
 ex Μοργάνην corymbium. Μέγαρον voluit Cluver.

lum: verum etiam de finiti-
 ma ditione negotium & Syra-
 cusanis non leve facesserunt,
 & multas Siciliae partes sti-
 pendium pensitare coegerunt.
 Postea vero quam, obsidione
 cinctis qui Rhegium tenebant,
 illud de quo diximus auxilium
 defecit; mox ipsi vicissim, ob
 quasdam hujuscemodi causas,
 intra muros a Syracusis sunt
 compulsi. Non multo ante,
Syracusiorum exercitus, ab
 iis, qui in urbe erant, dissi-

dentes, & ad *Merganans*
 tunc hærentes, delectos e
 suo numero duces creaverant,
 Artemidorum & *Hieronem*,
 qui postea regnum apud
 Syracusios obtinuit; admodum
 juvenem quidem illum, sed ad
 regiam quamdam dignitatem &
 sollertem rerum civilium
 administrationem a natura
 egregie comparatum. Is ubi
 magistratum suscepisset, atque
 urbem amicorum quorundam
 opera clandestina fuisset in-
 gressus, redactis in potesta-
 tem

τος τῶν ἀντιπολιτευομένων, οὕτως ἐχρήσατο πράως καὶ μεγαλοψύχως τοῖς πράγμασι, ὥστε τοὺς Συρακουσίους, καὶ περ εὐδαμῶς εὐδοκούμενους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρσίαις, τότε πάντας ὁμοθυμαδὸν εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἰέρωνα. ὅς ἐκ τῶν πρώτων ἐπινοημάτων εὐθέως δῆλος ἦν τοῖς ὀρθῶς σκοπούμενοις, μειζόνων ὀρεγόμενος ἐλπίδων, ἢ κατὰ τὴν στρατηγίαν.

Θεωρῶν γὰρ τοὺς Συρακουσίους, ἐπειδὴν ἐκπέμψωσι ταῖς δυνάμεις καὶ τοὺς ἀρχοντας μετὰ τῶν δυνάμεων, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς στασιάζοντας καὶ καινοτομοῦντας αἰεί τι· τὸν δὲ Λεπτίνην εἰδὼς καὶ τῇ προστασίᾳ καὶ τῇ πίστει πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων πολιτῶν, εὐδοκιμοῦντα δὲ καὶ παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως· συνάπτεται κηδεῖαν πρὸς αὐτὸν, βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον, ὅτε αὐτὸν ἐξιέναι δεοί μετὰ τῶν δυνάμεων ζέπὶ ταῖς πράξεσι. Γήμας δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ

IX.
Hiero rex
Syracul.
A.V. 485.

B 2

προει-

tem iis, qui diversas partes erant secuti; id specimen clementiæ & magni animi in rebus ordinandis præbuit, ut Syracusii, licet a militibus habita comitia creandis magistratibus nequaquam probarent, tunc tamen universi consentientibus animis *Hieronem* Prætozem perlubenter acciperent. Quem quidem virum, ex primis statim ejus consiliis intellexerunt recte affirmantes, ad majorum rerum spem esse erectum, quam ut sola prætura delectaretur.

9. Nam qui cerneret, Syracusios quidem, quoties domo copias suas una cum magistratibus emisissent, seditionibus intestinis laborare, & novi semper aliquid moliri: *Leptinem* vero nosset dignitate ac fide reliquis civibus præstare, eundemque magnam apud vulgus opinionem virtutis habere; ad finitatem cum eo contrahit, domi hunc tamquam in subsidiis relinquere cogitans, quoties sibi ad res gerendas cum exercitu foret proficiscendum. Post ductam vero uxorem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Φεμίους, καθοπλίσας καὶ γυμνάσας ἐνεργῶς τὰς Hiero rex
Syracuf. πολιτικὰς δυνάμεις, ἐξῆγε, καὶ συμβάλλει τοῖς πο-
λεμίοις ἐν τῷ Μυλαίῳ πεδίῳ περὶ τὸν Λογγανὸν κα-
ελεύμενον ποταμόν. τροπὴν δὲ ποιήσας αὐτῶν ἰσχυ-
ραίν, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐγκρατῆς γενόμενος ζωγρεία,
τὴν μὲν τῶν βαρβάρων κατέπαυσε τέλμαν· αὐτὸς
δὲ παραγενόμενος εἰς τὰς Συρακύσας, βασιλεὺς
ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη τῶν συμμάχων.

Οἱ δὲ Μαμερτῖνοι, πρότερον μὲν ἐστερημένοι τῆς X.
Mamerti-
ni, alii
Romanos
advocant,
alii Pae-
nos. ἐπικουρίας τῆς ἐκ τοῦ Ῥηγίου, καθάπερ ἀνώτερον
εἶπεν, τότε δὲ τοῖς ἰδίαις πράγμασιν ἐπταικότες
ὀλοσχερῶς διὰ τὰς νῦν ῥηθείσας αἰτίας, οἱ μὲν ἐπὶ
Καρχηδονίους κατέφευγον, καὶ τούτοις ἐνεχείριζον
ασφαῖς αὐτοὺς καὶ τὴν ἄκρην· οἱ δὲ πρὸς Ῥωμαίους
ἐπρέσβευον, παραδιδόντες τὴν πόλιν, καὶ δεόμενοι
βοηθήσεν σφίσι, αὐτοῖς ὁμοφύλοις ὑπάρχουσι.
Ῥωμαῖοι δὲ πολὺν μὲν χρόνον ἠπόρησαν, διὰ τὸ δε-

B 3

κεῖν

7. ἐνεργῶς. ἐναργῶς *miss.* & *cdd.* ante *Cassaub.* Ibid. Λογγανόν.
Λογγανὸν Βαν.

advertit; urbanum militem,
naviter in armis exercita-
tum, educit; & in Mylæo
campo, propter amnem,
quem *Longanum* vocant, si-
gna cum hoste confert. Quo
magna vi fuso fugatoque,
ducibus etiam captis, auda-
ciam barbarorum compe-
scuit. Mox Syracusas re-
versus, ab universis sociis
Rex est salutatus.

10. *Mamertini*, Rhegino-
rum auxilio, ut supra expo-

sui, jam ante destituti; nunc
vero, ob memoratas modo
causas, propriis etiam opi-
bus penitus fracti: pars ad
Carthaginenses confugere,
iisque se arcemque suam tra-
dere; pars, missis ad popu-
lum Romanum legatis, ur-
bem ei dedere, utque sibi,
ceu originis communione
junctis, opem ferat, petere.
Romani vero, quid consilii
caperent, per diu ancipitibus
animis dubitarunt; quippe
auxilii

Delibe-
rant Ro-
mani de
Mamer-
tinis.

κεῖν ἐξόφθαλμον εἶναι τὴν ἀλογίαν τῆς βοηθείας. τὸ γὰρ μικρῶ πρότερον τοὺς ἰδίους πολίτας μετὰ τῆς μεγίστης ἀνηρηκότας τιμωρίας, ὅτι Ῥηγίους παρεσπόνδησαν, παραχρῆμα Μαμερτίνοις βοηθεῖν ζητεῖν, τοῖς τὰ παραπλήσια πεποικίωσιν οὐ μόνον εἰς τὴν Μεσσηνίων, ἀλλὰ καὶ τὴν Ῥηγίων πόλιν, δυσαπλόγητον εἶχε τὴν ἀμαρτίαν. οὐ μὴν ἀγνοοῦν-
τές γε τεύτων οὐδὲν, θεωροῦντες δὲ τοὺς Καρχηδο-
νίους, οὐ μόνον τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Ἰβηρίας ὑπήκοα πολλὰ μέρη πεποικίωσιν, ἔτε
δὲ τῶν νήσων ἀπασῶν ἐγκρατεῖς ὑπάρχοντας τῶν
κατὰ τὸ Σαρδόνιον καὶ Τυρρηνικὸν πέλαγος ἠγω-
νίων, εἰ Σικελίας ἔτι κυριεύσαιεν, μὴ λίαν βαρεῖς
καὶ φοβεροὶ γείτονες αὐτοῖς ὑπάρχοιεν, κύκλω σφᾶς
περιέχοντες, καὶ πᾶσι τῆς τῆς Ἰταλίας μέρεσιν
ἐπικείμενοι. διότι δὲ ταχέως ὑφ' αὐτοῦσ ποιήσονται
τὴν

X. 6. μὴ λίαν. Particulari μὴ ex ing. inferuit Casaub. quæ, si tenen-
tur, requirit ὑπάρχωσι pro ὑπάρχοιεν; abesse autem fortasse possit,
si pro κυριεύσαιεν esset κυριεύσαντες, quod in Reg. A. superscriptum
est. Frigidie missi recentiores Reg. B. ὅ C. pro ἠγωνίων dant ἠγουῦν-
ώσ. 7. ὑφ' αὐτοῦσ. ὑπ' αὐτοῦσ Flor. Aug. Reg. A.

auxilii latio manifestam præ-
se ferebat absurditatem. Nam
eos, qui paullo ante cives
suos, ob violatam erga Rhe-
ginos fidem, gravissimo sup-
plicio affecissent, repente
Mamertinis, qui similia non
solum erga Messaniorum ur-
bem, sed etiam Rhegino-
rum, patrassent, auxilium
velle ferre, id quidem pec-
catum videri debuit vix ex-
cusandum. Neque sane id
latebat Romanos: sed, quod
Pœnos viderent non Africæ

dumtaxat, verum etiam Hi-
spaniæ pleraque loca suæ
ditionis fecisse, infulisque
præterea Sardoï & Etrusci
maris omnibus potitos; an-
xii supra modum erant, ne,
si hoc amplius Siciliæ do-
minatam adipiscerentur, val-
de sibi graves & formidabi-
les vicini forent, qui & cir-
cumdarent undique popu-
lum Romanum, & omnibus
Italiæ partibus imminerent.
Quod autem, si Mamertinis
auxilium denegaretur, bre-
vi

τὴν Σικελίαν, μὴ τυχόντων ἐπικουρίας τῶν Μαμερ-
 τίνων, προφανὲς ἦν. κρατήσαντες γὰρ ἐγχειριζομέ-
 νης αὐταῖς τῆς Μεσσήνης, ἔμελλον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
 τὰς Συρακούσας ἐπανελέσθαι, διὰ τὸ πάσης σχε-
 δὸν δεσπόζεν τῆς ἄλλης Σικελίας. ὃ προσώμενοι
 Ῥωμαῖοι, καὶ νομίζοντες ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι, τὸ
 μὴ προέσθαι τὴν Μεσσήνην, μηδὲ εἶσαυ Καρχηδονίους
 εἰσὲν γεφυρῶσαι τὴν εἰς Ἰταλίαν αὐτοῖς διάβασιν,
 πολὺν μὲν χρόνον ἐβουλεύσαντο.

Καὶ τὸ μὲν συνέδριον οὐδ' εἰς τέλος ἐκύρωσε τὴν
 γνώμην, διὰ τὰς ἄρτι ρηθείσας αἰτίας. ἔδοκε γὰρ
 τὰ περὶ τὴν ἀλογίαν τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικου-
 ρίας, ἰσορροπεῖν τοῖς ἐκ τῆς βοήθειας συμφέρουσιν.
 οἱ δὲ πολλοὶ, τετραχωμένοι μὲν ὑπὸ τῶν προγεγονό-
 των πολέμων, καὶ προσδεόμενοι παντοδαπῆς ἐπαν-
 ορθώσεως, ἅμα δὲ τοῖς ἄρτι ρηθεῖσι περὶ τοῦ κοινῆ

B 4

συμφέ-

ΧΙ. 2. τετραχωμ. ΑΙ. τετραυμένοι.

vi temporis spatio Siciliam
 ditionis suæ facturi essent,
 res loquebatur ipsa. Quip-
 pe Messana potiti, quæ nunc
 ipsis tradebatur, non multo
 post Syracusas insuper erant
 occupaturi; quandoquidem
 cunctam propemodum reli-
 quam Siciliam imperio suo
 jam tenebant. Hæc quum
 intelligerent Romani, suis-
 que rebus necessarium duce-
 rent, *Messanam* non deseri,
 nec permitti Carthaginien-
 sibus, ut ad trajiciendum in
 Italiam quasi pontem ali-

quem sibi struerent, diu de
 re consultabant.

II. Ac senatus quidem
 consultum de juvandis *Ma-
 mertinis* nullum, propter ex-
 positas modo causas, omni-
 no est factum: quanta enim
 utilitas ejus rei esset futura,
 tantumdem dedecoris habe-
 re videbatur ipsius consilii
 cum recta ratione repugnan-
 tia. At populus, superiori-
 bus bellis attritus, & rei fa-
 miliaris damna modis omni-
 bus reparare cupiens, (quum
 præsertim, præter modo di-

cta,

Delibe-
 rant Ro-
 mani de
 Mamer-
 tinis.

XI.
 Auxi-
 lium fe-
 rendum
 decer-
 nunt.
 A.V.490.

A.V.490. συμφέρειν τὸν πόλεμον, καὶ κατ' ἰδίαν ἑκάστοις
Mamertini- ὠφελείας προδήλους καὶ μεγάλας ὑποδεικνυόντων
nis auxi- τῶν στρατηγῶν, ἔκριναν βοηθεῖν. κυρωθέντος δὲ τοῦ
lium de- δόγματος ὑπὸ τοῦ δήμου, προχειρισάμενοι τὸν ἕτε-
cernunt ρον τῶν ὑπάτων στρατηγόν, Ἄππιον Κλαύδιον, ἐξ-
Romani. απέστειλαν, κελεύσαντες βοηθεῖν καὶ διαβαίνειν εἰς
 Μεσσήνην. Οἱ δὲ Μαμερτῖνοι τὸν μὲν τῶν Καρχη-
 δονίων στρατηγόν, ἤδη κατέχοντα τὴν ἄκρην, ἐξέ-
 βαλον, τὰ μὲν καταπληξάμενοι, τὰ δὲ παραλογι-
 σάμενοι τὸν δ' Ἄππιον ἐπεσπῶντο, καὶ τούτῳ τὴν
 πόλιν ἐνεχείριζον. Καρχηδόνιοι δὲ τὸν μὲν στρατη-
 γόν αὐτῶν ἀνεσταύρωσαν νομίσαντες αὐτὸν ἀβού-
 λως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, προέσθαι τὴν ἀκρόπολιν.
 αὐτοὶ δὲ τῇ μὲν ναυτικῇ δυνάμει περὶ Πελωριάδα
 στρατοπεδεύσαντες, τῷ δὲ πεζῷ στρατεύματι περὶ
 τὰς Σύνεις καλουμένας, ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ
 Μεσσήνῃ. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Ἰέρων, νομί-
 σας

Sunes
 opp.

6. Σύνεις. Vulgo ex Bau. legebatur Σήνες. Apud Diodor. Siculum est
 Εὐνεῖς.

Ita, quod publice bellum
 hoc expediret, privatim
 etiam manifesta singulis ma-
 gnaque commoda ostenta-
 rent Consules) mittendum
 auxilium censuit. Qua sen-
 tentia plebiscito confirmata,
 Consulum alter *Appius Clau-*
dius populi suffragiis missus,
 & *Messanam* trajicere sup-
 petiasque ferre iussus est.
Mamertini, postquam Car-
 thaginiensium ducem, qui
 jam arcem obtinebat, par-

tim terrore injecto, partim
 dolo extrusissent, *Appium*
 arcessunt, eique urbem tra-
 dunt. *Poeni*, arcem a suo
 duce malo consilio simul &
 per ignaviam proditam rati,
 eo in crucem acto, navali-
 bus copiis in vicina *Pelo-*
ro regione, terrestribus jux-
 ta *Sunes*, quas vocant, ca-
 stra ponunt, & obsidioni
Messanæ naviter incum-
 bunt. Tunc temporis *Hie-*
ro, facile fore hoc rerum
 statu

σαισ οὐφυῶς ἔχειν τὰ παρόντα πρὸς τὸ τοὺς βαρ-^{A.V. 490.}
 βάρους τοὺς τὴν Μεσσήνην κατέχοντας ὀλοσχερῶς ^{Hiero}
 ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς Σικελίας, τίθεται πρὸς τοὺς Καρ-^{Pænis se-}
 ρηδονίους συνθήκας. καὶ μετὰ ταῦτα ἀναζεύξας ἐκ ^{se jungit.}
 τῶν Συρακουσῶν, ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν προ-
 ερημένην πόλιν· καταστρατοπεδεύσας δὲ ἐκ θατέ-
 ρου μέρους περὶ τὸ Χαλκιδικὸν ὄρος καλούμενον, ἀπέ-^{Chalcidi-}
 κλεισε καὶ ταύτης τῆς ἐξόδου τοὺς ἐν τῇ πόλει. ^{cus mons.}
 9 Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων Ἀππίος, νυκτὸς καὶ ^{Appius}
 παραβόλως περαιωθεὶς τὸν πορθμὸν, ἤκεν εἰς τὴν ^{Claudius}
 10 Μεσσήνην. ὄρῶν δὲ πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρε-^{Messa-}
 κίτας τοὺς πολεμίους, καὶ συλλογισάμενος, ἅμα μὲν ^{nam tra-}
 αἰσχερὰν, ἅμα δ' ἐπισφαλῆ γίγνεσθαι τὴν πολιορ-^{jicit.}
 κίαν αὐτῶ, τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούν-
 11 των καὶ τῆς θαλάττης· τὸ μὲν πρῶτον διεπρεσ-
 βεύετο πρὸς ἀμφοτέρους, βουλόμενος ἐξελέσθαι τοῦ
 12 πολέμου τοὺς Μამερτίνους. οὐδενὸς δὲ προσέχοντος ^{Fugat}
 αὐτῶ, τέλος ἐπαναγκαζόμενος ἔκρινε διακινδυνεύειν, ^{Hiero-}
 13 καὶ πρῶτον ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις. Ἐξαγα-
 γῶν

B 5

γῶν

statu autem mans barbaros, qui
 Messanam tenebant, e Sici-
 lia penitus ejicere, foedus
 cum Carthaginensibus facit.
 Dein Syraculis movens, Mes-
 sanam versus iter instituit:
 quumque ab altera parte
 propter *Chalcidicum* quem
 vocant *montem* locasset ca-
 stra, hoc etiam exitu oppi-
 danos prohibet. Inter hæc
 Romanus Consul *Appius*,
 noctu insigni audacia traje-
 cto freto, Messanam venit.

Qui, postquam hostes acri-
 ter ab omni parte urbem
 premere vidit; obsidionem
 cum turpem sibi, tum peri-
 culosam, terra marique ho-
 stium viribus prævalentibus,
 judicans; legatos primo ad
 utrosque mittit, *Mamerti-*
 nos bello liberatos cupiens:
 deinde his re infecta rever-
 sis, adigente tandem necessi-
 tate, dimicandum esse sta-
 tuit, ac Syraculios prius sibi
 invadendos. Igitur copiis edu-

Α.Υ. 49α γὰν δὲ τὴν δύναμιν, παρέταξε πρὸς μάχην, ἐτοίμως εἰς τὸν ἀγῶνα συγκαταβάντος αὐτῷ καὶ τοῦ τῶν Συρακουσίων βασιλέως. ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον διαγωνισάμενος, ἐπεκράτησε τῶν πολεμίων· καὶ κατεδίωξε τοὺς ὑπεναντίους ἕως εἰς τὸν χάρρακα πάντας. Ἄππιος μὲν οὖν, σκυλεύσας τοὺς νεκρούς, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν Μεσσήνην. Ὁ δὲ Ἰέρων, ὀτλευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, ἐπιγενημένης τῆς νυκτὸς ἀνεχώρησε κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας.

ΧΠ,
Appius
Claudius
pellit
Carthos.

Τῇ δὲ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ γνοὺς Ἄππιος τὴν ἀπόδρασιν τῶν προειρημένων, καὶ γενόμενος εὐθαρσῆς, ἔκρινε μὴ μέλειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τοῖς Καρχηδονίοις. παραγείλας οὖν τοῖς στρατιώταις ἐν ὥρᾳ γίνεσθαι τὴν θεραπείαν, ἅμα τῷ φωτὶ τὴν ἕξοδον ἐποιεῖτο. συμβαλὼν δὲ τοῖς ὑπεναντίοις, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασε φυγεῖν
πρῶτο·

XII. 1. ἀπόδρασιν. Forst. ἀπόλυσιν, ex quo coniectum est ἀπόδοσιν, quod habent alii codd.

eductis, ad prælium aciem instruit; Syracusano quoque Rege ad certamen alacriter descendente. Quum diu pugnatum esset, vicit tandem Romanus; hostesque persecutus, intra vallum coëgit omnes. Appius ergo, spoliatis peremptorum corporibus, Messanam rursus se confert. Hiero vero, de summa rerum aliquid mali suspicatus, ubi primum nox ar-

petiit, concitato itinere Syracusas reversus est.

12. Postridie ejus diei Appius, horum fuga cognita, fiducia jam plenus, non cunctari, sed Carthaginenses etiam adoriri constituit. Quapropter imperato militibus, ut temporius corpora curarent, primo diluculo educit. Tum prælio cum hostibus conferto, multos ex iis interficit, ceteros tergis

4 προτροπαίδην εἰς τὰς παρακειμένας πόλεις. χρησά- A.V. 490.
 μένος δὲ τοῖς εὐτυχήμασι τούτοις, καὶ λύσας τὴν
 πολιορκίαν, λοιπὸν ἐπιπορευόμενος ἀδεῶς ἐπόρθε
 τὴν τε τῶν Συρακουσίων καὶ τὴν τῶν συμμαχούντων
 αὐτοῖς χώραν, οὐδενὸς ἀντιποιομένου τῶν ὑπαίθρων·
 τὸ δὲ τελευταῖον, προσκαθίσας, αὐτὰς ἐπεβάλετο
 5 πολιορκεῖν τὰς Συρακούσας. Ἡ μὲν οὖν πρώτη Ῥω- Instituti
 μαίων ἐκ τῆς Ἰταλίας διάβασις μετὰ δυνάμεως ἦδε, ^{ratio} Scripto-
 καὶ διὰ ταῦτα κατὰ τούτους ἐγένετο τοὺς καιροῦς. ^{ris.}
 6 ἢν οἰκειοτάτην κρίναντες ἀρχὴν εἶναι τῆς ὅλης προ-
 θέσεως, ἀπὸ ταύτης ἐποιησάμεθα τὴν ἐπίστασιν,
 ἀναδραμόντες ἔτι τοῖς χρόνοις, τοῦ μηδὲν ἀπόρημα
 καταλιπεῖν ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεων.
 7 τῷ γὰρ πῶς, καὶ πότε, πταίσαντες αὐτῇ τῇ πα-
 τριᾷ Ῥωμαῖοι, τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξαντο προκο-
 πῆς· καὶ πότε πάλιν, καὶ πῶς, κρατήσαντες τῶν
 κατὰ

7. τῷ γὰρ πῶς. Sic recte Casaub. ex Reg. B. C. cum veteres eodd.
 dixerit τὸ γὰρ πῶς.

gis veris in proxima oppi-
 da fugere cogit. Post has
 victorias obsidione etiam so-
 luta, huc illuc discurrens,
 nemine adversariorum quæ
 erant in aperto tueri auden-
 te, Syracusanorum, & eo-
 rum qui hoc bello ipsis se
 adjunxerant, agros impune
 vastat: postremo copiis ad-
 motis, ipsas obsidere Syra-
 cusas instituit. *Prima igitur
 populi Romani ex Italia cum
 exercitu trajectio hæc est;*
 & propter has causas his

temporibus accidit: quam
 rati totius propositi nostri
 maxime idoneum fore prin-
 cipium, ab ea potissimum
 oriri sumus; repetitis non-
 nihil superioribus tempori-
 bus, ne quam in demon-
 strandis gestorum causis du-
 bitationem relinqueremus.
 Quippe cognitu necessarium
 duximus, quomodo & quan-
 do Romani, post ipsam etiam
 amissam patriam, meliorem
 cœperint fortuna uti; ac
 rursus quando, & quomodo,
 populis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ται κατὰ τὴν τάξιν, αἱ γινόμεναι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ἐν τῷ περὶ Σικελίας πολέμῳ. ταύταις συνεχῆς ὁ Λιβυκὸς πόλεμος· ὃ συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Ἀμίλκα, μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀσδρούβα πρᾶχθίντα καὶ Καρχηδονίοις. ἐν οἷς ἐγένετο κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ πρώτη Ῥωμαίων διάβασις εἰς τὴν Ἰαυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης· ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, οἱ πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Κελτοὺς ἀγῶνες. τούτοις δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὁ Κλεομενικὸς καλούμενος ἐνηργεῖτο πόλεμος· εἰς ὃν καὶ τὴν καταστροφὴν ἐποιήσαμεθα τῆς ὅλης Προκατασκευῆς, καὶ τῆς δευτέρας βίβλου. Τὸ μὲν οὖν ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν προειρημένων πράξεων, οὐδὲν οὐδ' ἡμῶν ἀναγκαῖον, οὔτε τοῖς ἀκούουσι χρήσιμον. οὐ γὰρ ἱστορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν προτιθέμεθα, μνηθῆναι δὲ κεφαλαιωδῶς προαιρούμεθα, χάριν τῆς προκατασκευῆς

Argumentum Libri I. & II. quibus hæc pars continetur.

Ratio tradendi res his II libris comprehensas.

XIII. 3. ὃ συνάπτει ex conjectura posuit Casaub. cum esset ὁ 3 συνάπτει. 4. ἐν οἷς. Delenda utique videtur προσ. ἐν. 5. τῆς ὅλης Προκατασκευῆς. Veteres libri b. l. simpl. τῆς ὅλης κατασκευῆς.

ordine, quæ bello propter Siciliam gesto, Romanis & Carthaginensibus accidere. Proximum his bellum Africanum: cui coherent, quæ Amilcar & post eum Asdrubal atque Carthaginenses in Hispania gesserunt. Tum in idem tempus incidit prima Romanorum in Illyricum & illas Europæ partes trajectio. Secundum hæc adversus incolentes Italiani Gallos certamina sunt suscepta. Eodemque tempore apud

Græcos bellum gestum est, quod Cleomenicum adpellant: in quo totam Præparationem nostram & librum secundum terminavimus. Ceterum de modo dictis rebus sigillatim quæque momenta percensere, neque nobis necessarium fuerit, neque legentibus conducibile. Non enim Historiam illarum scribere instituimus; sed meminisse dumtaxat summatim volumus, quantum satis erit ad præparationem rerum illarum,

σκευῆς τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι πράξεων. Διόπερ ἐπὶ κεφαλαίων ψαύοντες κατὰ τὸ συνεχές τῶν προειρημένων, πειρασόμεθα συνάψαι τὴν τελευταίαν τῆς Προκατασκευῆς τῆ τῆς ἡμετέρας ἱστορίας ἀρχῆ καὶ προθέσει. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον συνεχῶς γιγναμένης τῆς διηγήσεως, ἡμεῖς τε δόξαμεν εὐλόγως ἐφάπτεσθαι τῶν ἤδη προειρημένων ἐτέροις, τοῖς τε φιλομαθοῦσιν ἐκ τῆς τοιαύτης οἰκονομίας εὐμαθῆ καὶ ῥαδίαν ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθῆσθαι παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον. Βραχὺ δ' ἐπιμελιότερον πειρασόμεθα διελθεῖν ὑπὲρ τοῦ πρώτου συστάντος πολέμου Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις περὶ Σικελίας. οὔτε γὰρ πολυχρονιώτερον τούτου πόλεμον εὔρεῖν ῥαδίον, οὔτε παρασκευαῖς ἑλοσχερεστέρας, οὔτε συνεχεστέρας πράξεις, οὔτε πλείους ἀγῶνας, οὔτε περιπετείας μείζους, τῶν ἐν τῷ προειρημένῳ πολέμῳ συμβάντων ἑκατέροις. αὐτὰ τε τὰ

πολι-

Bellum
Puni-
cum I.

11. πλείους ἀγῶνας. Vat. libri mend. πλείστους ἀγ.

larum, quarum Historiam sumus condituri. Itaque eorum, quæ jam indicata sunt, strictim quæque quo ordine acciderunt attingendo, id operam dabimus, ut *Præparationis* hujusce finem cum principio *Historiæ*, quam scribendam suscepimus, connectamus. Nam hoc modo narrationis serie continuata, & nos justam habuisse causam patebit exposita jam ante ab aliis delibandi, & studiosis lectoribus hac dispo-

sitione expeditum ac facilem ad sequentia aditum patefaciemus. Paullo autem diligentius *Bellum illud* narrare conabimur, quod inter Romanos & Carthaginienses de Sicilia exstitit. Neque enim facile bellum isto diuturnius inveniemus, nec majores omni ex parte apparatus, nec molitiones frequentiores, nec prælia plura, nec casus insigniores, quam qui hoc bello utrisque acciderunt. Ipsæ quoque respu-
blicæ

ίματα κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἀκμὴν ἀκέραιον ἦν τοῖς ἐθισμοῖς, μέτρια δὲ ταῖς τύχαις, ἰσοδυναμία δὲ ταῖς δυνάμεσι. διὸ καὶ τοῖς βουλομένοις συνθεάσασθαι τὴν ἑκατέρου τοῦ πολιτεύματος ἰσοδυναμίαν καὶ δύναμιν, οὐχ οὕτως ἐκ τῶν ἐπιγεγενημένων πολέμων, ὡς ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγ-

χῆσιν ἡπτόν δὲ τῶν προειρημένων παραξύνθη ἐπι-
 τούτῳ τῷ πολέμῳ, καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπει-
 ρημένους γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλῖνον καὶ
 Φαβίον, μὴ δεόντως ἡμῖν ἀπηγγελκέναι τὴν αἰλή-
 ἐκόντας μὲν οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἀνδρας οὐχ
 εὐβία, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς
 ἡλικίας αὐτῶν· δοκοῦσι δὲ μοι πεπονθέναι τι πα-
 ραισι τοῖς ἐρωσι. διὰ γὰρ τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν
 ἡλικίαν, Φιλίνῳ μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχη-
 δονίων ἐπὶ ἀρχῆσιν φρονίμως, καλῶς, ἀνδρωδῶς, οἱ
 δὲ

XIV.
 Philinus
 & Fabius
 Historici.

μέτρια δὲ ταῖς ψυχαῖς, studiis moderatæ?

a tempestate institu-
 idhuc servabant in-
 : fortunis medio-
 ribus pares. Quo
 si qui propriam ac-
 em utrique civitati
 ac vim recte confi-
 lunt, non tam ex in-
 osthæc bellis, quam
 oso comparationem
 e debeant.

le vero, ut huic bel-
 lum immorarer, id
 non minus quam
 i movit; quod, qui
 i rerum notitiam ad

illud scribendum videntur at-
 tulisse, *Philinus* atque *Fa-
 bius*, veritatem qua fide
 oportuit nequaquam nobis
 retulerunt. Ac de industria
 quidem mentitos, cum vi-
 tam ipsorum & partes quas
 secuti sunt specto, non exi-
 stimo: sed accidit illis quid-
 piam, opinor, quale aman-
 tibus solet. Nam ob stu-
 dium partium & effusum
 in Carthaginenses favorem,
Philino quidem omnia hi
 prudenter, recte, fortiter
 videntur fecisse; Romani se-
 cus:

Officium
Historici.

Veritas
lumen
historiæ.

δὲ Ῥωμαῖοι, τὰναντία· Φαβίῳ δὲ, τοῦμπαλιν τού-
των. Ἐν μὲν οὖν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιεί-
κειαν ἴσως οὐκ ἂν τις ἐκβάλοι. καὶ γὰρ φιλόφιλον·
δεῖ εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, καὶ φιλόπατριν, καὶ
συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθροὺς, καὶ συναγαπαῖν
τοὺς φίλους. ὅταν δὲ τὸ ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάν-
ῃ τις, ἐπιλαθέσθαι χρὴ πάντων τῶν τριούτων· καὶ
πολλάκις μὲν εὐλογεῖν καὶ κοσμεῖν τοῖς μεγίστοις
ἐπαίνοις τοὺς ἐχθροὺς, ὅταν αἱ πράξεις ἀπαιτῶσις
τοῦτο· πολλάκις δὲ ἐλέγχεσθαι καὶ ψίγειν ἐπονειδί-
στως τοὺς ἀναγκαιοτάτους, ὅταν αἱ τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων ἀμαρτία τούτων ὑποδεικνύωσιν. Ὡσπερ γὰρ ἐν
ζώῳ τῶν ὄψεων ἀφαιρεθειῶν, ἀχρειοῦται τὸ ὄλεον·
οὕτως ἐξ ἱστορίας ἀναιρεθείσης τῆς ἀληθείας, τὸ
καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελὲς γίγνεται δῆγημα.
διόπερ οὔτε τῶν φίλων κατηγορεῖν, οὔτε τοὺς ἐχ-
θροὺς ἐπαινεῖν ὀκνητέον· οὔτε δὲ τοὺς αὐτοὺς ποτὲ
μὲν

XIV. 7. ποτὲ μὲν ψέγειν. Absunt duo priora verba a vet. codd.

cus: Fabius vero contra-
rium pronuntiat. Iam in
ceteris quidem vitæ partibus
ejusmodi æquitas animi non
fit fortasse aspernabilis: par
est enim, ut vir bonus &
amicorum & patriæ sit
amans, utque commune cum
amicis adversus eorundem
hostes odium gerat, & eo-
rundem amicos amore com-
muni prosequatur. Verum
ubi *historici personam* aliquis
suscepit, horum omnium illi
obliviscendum: ac sæpe qui-
dem de hostibus bene loqui,
& summis ipsos ornare lau-

dibus scriptor debet, cum
id facta ipsorum postulant;
nonnunquam vero reprehen-
dere vel maxime necessarios,
nec sine probris vituperare,
cum ita fieri oportere ad-
missa in susceptis rebus pec-
cata monent. Nam ut ani-
mal, *luminibus* ademptis, pro-
fus inutile redditur; ita, si
veritatem ex Historia tollas,
quod superest illius, narra-
tio est nullius usus. Quam-
obrem & accusare amicos
& inimicos laudare sine cup-
tatione debemus: neque
reformidandum, quo minus
eos-

μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν εὐλαβητέον· ἐπει-
δὴ τοὺς ἐν πράγμασιν ἀναστρεφόμενους οὐτ' εὐστο-
χῆν αἰεὶ δυνατόν, οὐδ' ἀμαρτάνειν συνεχῶς εἰκός.
ἀποστάντες οὖν τῶν πραττόντων, αὐτοῖς τοῖς πρατ-
τέμενοις ἐφαρμοστέον τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις
καὶ διαλήψεις ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. Ὡς δ' ἐστίν
· ἀληθῆ τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰρημένα, σκοπεῖν ἐκ τού-
των πάρεστιν.

Ὁ Φιλῖνος, ἀρχόμενος ἅμα τῶν πραγμάτων XV.
καὶ τῆς δευτέρας βίβλου, φησὶ προσκαθῆσθαι τῆ ^{Philini}
· Μεσσήνη πολεμῶντας τοὺς τε Καρχηδονίους καὶ ^{errores.}
αὐτοὺς Συρακουσίους· παραγενομένους δὲ τοὺς Ῥω-
μαίους κατὰ θάλατταν εἰς τὴν πόλιν, εὐθὺς ἐξελ-
θεῖν ἐπὶ τοὺς Συρακουσίους· λαβόντας δὲ πικρὰς
πληγαῖς ἐπανελθεῖν ἐς τὴν Μεσσήνην· αὐθις δὲ ἐπὶ
· τοὺς Καρχηδονίους ἐκπορευθέντας, οὐ μόνον πληγαῖς
λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ζωγρεῖα τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς
ἀπο-

8. ἀποστάντας voluit Reisk.

XV. 2. ζωγρεῖα. ζωγρία Reg. A.

eosdem aliquando reprehendamus, aliquando laudemus; quoniam nec fieri possit, ut, qui in rebus gerendis versantur, recte semper collineent; nec rursus verosimile sit, continue eosdem errare. Itaque, relictis personis eorum, qui res gerunt, ad ipsarum rerum gestarum rationem adaptare pronuntiata & iudicia sua Scriptor Historiarum debet. Atque id vere a nobis dici, ex hisce intelligere licet.

Vol. I.

15. PHILINVS, gestorum narrationem ac simul librum secundum exordiens, ait, *Carthaginienjes ac Syracusanos Messanam obsidisse: tum Romanos, postquam mari in urbem venissent, confestim adversus Syracusios prodisse, & ab his graviter caesos, Messanam se rursus recepisse. Dein iterum egressos adversus Carthaginienjes, non solum fusos esse, sed magnam etiam militum partem vivos in hostium venisse*

C

nisse

Philini
errores.

ἀποβαλεῖν. Ταῦτα δ' εἰπὼν, τὸν μὲν Ἰέρωνα Φησί3
μετὰ τὴν γενομένην συμπλοκὴν οὕτως ἔξω γενέσθαι
τοῦ Φρονεῖν, ὥστε μὴ μόνον παραχρῆμα τὰ χάραι-
κα καὶ τὰς σκηναὶς ἐμπρήσαντα φυγεῖν νυκτὸς εἰς
τὰς Συρακούσας, ἀλλὰ καὶ τὰ Φρούρια πάντα κα-
ταλιπεῖν τὰ κείμενα κατὰ τῆς τῶν Μεσσηνίων χώ-
ρας· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Καρχηδόνιους μετὰ τὴν 4
μάχην εὐθέως ἐκλιπόντας τὸν χάραικα, διελεῖν
σφᾶς εἰς τὰς πόλεις, τῶν δ' ὑπαίθρων οὐδ' ἀντι-
ποιεῖσθαι τολμᾶν ἔτι· διὸ καὶ συνθεωρήσαντας τοὺς
ἡγουμένους αὐτῶν ἀποδεδεικτικῶς τοὺς ὄχλους,
βουλευσάσθαι μὴ κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα·
τοὺς δὲ Ῥωμαίους, ἐπομένους αὐτοῖς, εὐ μόνον τῆς 5
χώρων πορθεῖν τῶν Καρχηδονίων καὶ Συρακυσίων,
ἀλλὰ καὶ τὰς Συρακούσας αὐτὰς προσκαθίσαντας
ἐπιβάλλεσθαι πολιορκεῖν. Ταῦτα δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, 6
τῆς

5. Absunt vulgo quatuor verba τῶν Καρχηδ. καὶ Συρακυσίων. Μετὰ
προκαθίσαντας περιελαβὴν dans libri veteres. Ibid. pro ἐπιβάλλεσθαι
est ἐπιβαλέσθαι in Reg. C.

nisse potestatem. Hæc ubi
dixit, narrat, Hieronem post
pugnam hanc pugnatam adeo
mente alienatum fuisse, ut
protinus non tantum vallo
tentoriisque incensis Syracu-
sas noctu aufugerit, verum
etiam castella omnia, quæ di-
tioni Messaniorum immine-
bant, deseruerit: consimili-
ter & Carthaginienses sta-
tim ab hoc prælio, relictis
castris, per oppida se disper-
sisse, tueri amplius quidquid

extra munitiones esset, non
audentes; ea de causa eo-
rum duces, qui militum ani-
mos metu percussos animad-
verterent, id cepisse consilii,
ut de rerum summa prælio
non decernerent: Romanos
autem insecutos, non agrum
dumtaxat Pænorum & Sy-
racusiorum devastasse, verum
etiam Syracusas ipsas obfi-
dere & per vim oppugnare
esse adgressos. Hæc autem
adeo, ut mea fert sententia,
omni

τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, καὶ διαστολῆς οὐ ^{Philini} προσδέεται τὸ παράπαν. οὓς μὲν γὰρ πολιορκούν- ^{errores.}
 τας τὴν Μεσσήνην, καὶ νικῶντας ἐν ταῖς συμπλο-
 καῖς ὑπέθετο· τούτους φεύγοντας, καὶ τῶν ὑπαί-
 θρων ἐκχωροῦντας, καὶ τέλος πολιορκουμένους, καὶ
 ταῖς ψυχαῖς ἀποδεδειλιακότας ἀπέφηνεν. οὓς δὲ
 ἠτλωμένους καὶ πολιορκουμένους ὑπεστήσατο, τού-
 τους διώκοντας καὶ παραχρῆμα κρατοῦντας τῶν
 ὑπαίθρων, καὶ τέλος πολιορκοῦντας τὰς Συρακού-
 ρας ἀπέδειξε. ταῦτα δὲ συνάδειν ἀλλήλοις οὐδαμῶς
 δύναται. πῶς γάρ; ἀλλ' ἀναγκαῖον, ἢ τὰς ὑποθέ-
 σεις εἶναι τὰς πρώτας ψευδεῖς, ἢ τὰς ὑπὲρ τῶν
 10. συμβαινόντων ἀποφάσεις. εἰσὶ δ' αὐταὶ μὲν ἀλη-
 θεῖς. καὶ γὰρ ἐξεχώρησαν οἱ Καρχηδόνιοι καὶ Συ-
 ρακούσιοι τῶν ὑπαίθρων καὶ τὰς Συρακούσας ἐπο-
 λίσκουν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ πόδας· ὡς δ' οὗτος φησὶ,
 καὶ τὴν Ἐχέτλαν, ἐν μέσῃ κειμένην τῇ τῶν Συρα- ^{Echetla}
 C 2 κουσίων ^{ORP.}

6. *Aug. προσδέιτο παράπαν, quod valet προσδέει τὸ παράπαν.* 10. *Vacet libiti omnes τὰς Συρακούσας ἐπολέμουν οἱ Ῥωμαῖοι.*

omni absurditate plena sunt, ut omnino ne examine quidem sit opus. Quos enim antea *Messanam* obsidentes, *Et in acie vincentes* fecerat; *eosdem fugisse Et planis camporum excessisse, ac tandem ex formidine dejectis animis obsidionem passos*, pronuntiat: quos autem *victos Et obsessos* prius fecerat, eos inducit *persequentes hostem, omnia, quæ sub dio sunt, subito obtinentes, ac tandem Syracusas ipsas prementes*

obsidione. Enimvero convenire ista inter se quæ posunt? Sane aut falsa sint, quæ prius posuit, oportet, aut quæ deinceps de postea infectis dicuntur. Sunt autem hæc posteriora vera: nam Carthaginienses & Syracusani intra munitiones suas sunt compulsi: & Syracusas obsederunt illico Romani, & *Echetlam* quoque, ut quidem iste ait, urbem in confinio sitam ditionis Syracusanorum & Carthaginiensium,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μαίσις τὰ πάντα τέτταρα στρατόπεδα Ῥωμαϊκά, A.V. 491. Legio-
num
Rom.
ratio.
χωρίς τῶν συμμάχων, ἃ κατ' ἐνιαυτὸν προχειρίζονται τούτων ἕκαστον, ἀνά τετρακισχιλίους πε-
ζούς, ἰππεῖς δὲ τριακοσίους. Ὡν παραγενομένων, ἀπό τε τῶν Καρχηδονίων αἱ πλείους ἀφιστάμεναι πόλεις προσετίθεντο τοῖς Ῥωμαίσις, ἀπό τε τῶν Συρακουσίων. Ὁ δὲ Ἰέρων θεωρῶν τὴν διατροπὴν Fœdus
cum Hierone. καὶ κατάπληξιν τῶν Σικελιωτῶν, ἅμα δὲ τὸ πλῆθος καὶ τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἐκ πάντων συνελογίζετο τούτων, ἐπικυδεστέρας εἶναι τὰς τῶν Ῥωμαίων, ἢ τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας. Διόπερ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὀρμήσας τοῖς λογισμοῖς, διεπέμπετο πρὸς τοὺς στρατηγοὺς, ὑπὲρ εὐερίνης καὶ φιλίας ποιούμενος τοὺς λόγους. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προσεδέξαντο, καὶ μάλιστα διὰ τὰς χορηγίας. Θαλασσοκρατούντων γὰρ τῶν Καρχηδονίων, εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγ-

C 3

ἀναγ-

XVI. 2. *Sua auctoritate Casaubonus edidit τούτων ἕχει ἕκαστον.*

giones Romanæ, præter superiorum auxilia, quarum delectus quotannis haberi solet; continentque singula quatuor millia peditum, equites trecentos. Ad harum adventum, pleraque tam Carthaginiensium quam Syracusanorum oppida ad Romanos defecerunt. Hiero vero, qui hinc Siculorum consternationem ac pavorem cerne-

biles, ex omnibus his eminentiores ac potiores esse Romanorum spes quam Carthaginiensium colligebat. Quibus rationibus adductus, ut in eam partem inclinaret, legatos ad Consules de pace & amicitia mittit. Nec repudiant Romani ejus rei mentionem, maxime propter commeatus. Nam quia maris imperium penes Carthaginienses erat, ne undique commeatu intercluderentur metuebant; quandoquidem

A.V. 491. ἀναγκαίων, διὰ τὸ καὶ περὶ τὰ πρὸ τοῦ διαβάντα
Fœdus στρατόπεδα, πολλὴν ἔνδειαν γεγονέναι τῶν ἐπιτη-
Roma- δείων. διόπερ ὑπολαβόντες, τὸν Ἰέρωνα μεγάλην εἰς
por. cum τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς παρέξασθαι χρεῖαν, ἀσμένως
Hierone. προσεδέξαντο τὴν φιλίαν. Ποισάμενοι δὲ συνθή-
κας, ἐφ' ἧς, τὰ μὲν αἰχμάλωτα χωρὶς λύτρων ἀπο-
δοῦναι τὸν βασιλέα Ῥωμαίοις, ἀργυρίου δὲ προσθε-
ναι τάλαντα τούτοις ἑκατόν· λοιπὸν ἤδη Ῥωμαῖοι
μὲν ὡς φίλοις καὶ συμμάχοις ἐχρῶντο τοῖς Συρα-
κουσίαις. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰέρων ὑποστείλας ἑαυτὸν ἰο-
umbra ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, καὶ χρηγῶν αἰεὶ τούτοις
Romane εἰς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, ἀδελῶς ἐβα-
amicitiæ. σίλευε τῶν Συρακουσίων τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον,
φιλοστεφανῶν καὶ φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας.
ἐπιφανέστατος γὰρ δὴ πάντων οὗτος δοκεῖ, καὶ
πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβου-
λίας, ἔν τε τοῖς κατὰ μέρος καὶ τοῖς καθόλου
πραγμασιν.

Ἐπαν-

quidem &, quæ antea trans-
sistaverant, legiones gravi
annonæ inopia laboraverant.
Quapropter, rati Hieronem
magno hac in parte usui sibi
futurum, ejus amicitiam non
inviti amplectuntur. Trans-
actum conditionibus hisce:
Vt Rex captivos Romanis
absque pretio restitueret: ut
insuper argenti talenta cen-
tum adjiceret. Secundum
hæc Romani Syracusios ami-
corum sociorumque loco ha-
bebant. Rex vero Hiero,
quum ad Romani nominis

umbraculum se applicuisset,
semperque omnia iis submi-
nistraret prout res ipsorum
exigerent, reliquam ætatem
in regno Syracusano secu-
rus exegit; erga Græcos ita
se gerens, ut qui coronas
ipsorum ambiret, suamque
inter ipsos famam celebrari
gestiret. Nam illustrissimus
omnium mortalium videtur
hic fuisse, & qui prudentiæ
in consiliis suæ fructum lon-
gissimo tempore, tam priva-
tis, quam publicis in rebus,
percepit.

17. Hoc

Ἐπανενεχθεῖσων δὲ τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώ-
 μην, καὶ προσδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ κυρώσαντος
 τὰς πρὸς τὸν Ἱέρωνα διαλύσεις· λοιπὸν οὐκ ἔτι πᾶ-
 σαις ἔκρινον ἐξαποσπέλλειν εἰ Ῥωμαῖσι τὰς δυνάμεις,
 ἀλλὰ δύο μόνον στρατόπεδα· νομίζοντες ἅμα μὲν
 κεκουφίσθαι τὸν πόλεμον αὐτοῖς προσκεχωρηκότος
 τοῦ βασιλέως, ἅμα δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνοντες,
 αὐτῶς εὐπορήσειν τὰς δυνάμεις τοῖς ἀναγκαίοις.
 3 Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες τὸν μὲν Ἱέρωνα πο-
 λέμον αὐτοῖς γεγονότα, τοὺς δὲ Ῥωμαῖους ὀλοσχε-
 ρώτερον ἐμπλεκομένους εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν,
 ὑπέλαβον βαρυτέρας προσδεῖσθαι παρασκευῆς, δι-
 ἧς ἀντοφθαλμεῖν δυνήσονται τοῖς πολεμίοις, καὶ
 4 συνέχουσιν τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. διὸ καὶ ξενολογή-
 σαντες ἐκ τῆς ἀντίπερα χώρας, πολλοὺς μὲν Λιγυ-
 ροὺς καὶ Κελτοὺς, ἔτι δὲ πλείους τούτων Ἰβήρας,
 πάντας εἰς τὴν Σικελίαν ἀπέστειλαν. ὄρωντες δὲ
 καὶ τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων πόλιν εὐφροεστάτην οὖ-

A.V.491.
XVII.

Appara-
tus Ro-
morum
Agrigenti.

C 4.

σαν

XVII. 5. καὶ post ὄρωντες δὲ ignotat Βαν.

17. Hoc foedere Romam
 perlato, & approbatis popu-
 li jussu firmatisque conditio-
 nibus pacis cum Hierone;
 post hæc non amplius uni-
 versas placuit copias in Si-
 ciliam mittere, sed duas tan-
 tum legiones. Nam & con-
 junctione Regis levius ipsis
 fore bellum putabant; &
 hoc modo exercitum omni
 copia rerum necessariarum
 facilius abundaturum, arbi-
 trabantur. Carthaginenses
 vero, qui Hieronem sibi fa-

ctum hostem viderent, &
 Romanos majore molitione
 rebus Siculis sese immiscen-
 tes, apparatu instructiore
 opus sibi esse judicarunt;
 quo & hostibus intrepide
 resistere, & quæ in Sicilia
 possidebant, retinere possent.
 Itaque mercenario milite e
 transmarinis regionibus con-
 ducto, magnum Ligurum &
 Gallorum, ac majorem etiam
 Hispanorum numerum in Si-
 ciliam mittunt. Quumque
 Agrigentinarum oppidum
 ad

A.V.491. σαν πρὸς τὰς παρασκευὰς, καὶ βαρυτάτην ἄμα τῆς αὐτῶν ἐπαρχίας, εἰς ταύτην συνήθρισαν τὰ τε χορηγεῖα καὶ τὰς δυνάμεις, ὀρμητηρίῳ κρῖνοντες χρῆσθαι ταύτῃ τῇ πύλει πρὸς τὸν πόλεμον. Τῶν δὲ Ῥωμαίων οἱ μὲν πρὸς τὸν Ἰέρωνα ποιησάμενοι τὰς

A.V.492. αυνηθῆκας στρατηγῶν, ἀνακεχωρήκεισαν· οἱ δὲ μετὰ L. Postumius Q. Mamilius Coss. τούτους κατασταθέντες, Λεύκιος Ποστούμιος καὶ Κόιντος Μαμίλιος, ἦκον εἰς τὴν Σικελίαν μετὰ τῶν στρατοπέδων. θεωροῦντες δὲ τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐπιβολὴν, καὶ τὰς περὶ τὸν Ἀκράγαντα παρασκευὰς, ἔγνωσαν τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι. Διὸ καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέρη τοῦ πολέμου παρήκων, φέροντες δὲ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀκράγαντα προσήρουν· καὶ στρατοπεδεύσαντες ἐν ὀκτῶ σταδίοις ἀπὸ τῆς πύλεως, συνέκλεισαν ἐντὸς τειχῶν τοὺς Καρχηδονίους. Ἀκμαζύσης δὲ τῆς τοῦ σίτου συναγωγῆς, καὶ προφανομένης χρονίου

5. Pro χορηγεῖα rectius fortasse χορηγία fuerit; sic videtur cap. sq.
6. Μαμίλιος. Libri veteres Λιμίλιος, cui Μανίλιος substituerunt Keg. B. & C.

ad hos apparatus commodissimum, & suæ ditionis amplissimum esse viderent; quasi arce belli eo loco discernentes uti, annonam simul ac militem Agrigenti colligunt. Romanis consulis, qui sædus cum Hierone fecerant, domum reversis; qui ipsis successerunt L. Postumius & Q. Mamilius in Siciliam cum legionibus veniunt. Hi consilia Carthaginensium perspi-

cientes, quique apud Agrigentum fiebant apparatus, majore audacia res aggrediendas sibi statuunt. Quapropter, ceteris belli partibus omissis, Agrigentum ipsam cum universo exercitu invadunt: & ad mille passus ab urbe locatis castris, Carthaginenses moenibus includunt. Quoniam autem erat tunc cum maximo tempus messis, & jam ab initio diuturnam fore obsidionem

χρονίῳ πολιορκίας, ὤρμησαν ἐκθυμότερον τοῦ δέον- A.V. 492.
 ιοτας οἱ στρατιῶται πρὸς τὸ σιτολογεῖν. οἱ δὲ Καρ- Obsidio
 χιδόνιοι κατιδύντες τοὺς πολεμίους ἐσκέδασμένους Agri-
 κατὰ τῆς χώρας, ἐξελθόντες ἐπέθεντο τοῖς σιτο- genti.
 λογοῦσι. τρεψάμενοι δὲ τούτους ῥαδίως, οἱ μὲν ἐπὶ
 τὴν τοῦ χάρακος ἀρπαγὴν ὤρμησαν, οἱ δ' ἐπὶ τὰς
 11 ἐφεδρείας. Ἄλλ' ἢ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ καὶ τότε Sævera
 καὶ πελάκις ἤδη σέσωκε τὰ Ῥωμαίων πράγματα. Romano-
 τὸ γὰρ πρῶστιμον παρ' αὐτοῖς θάνατός ἐστι τῶ rum di-
 προμένῳ τὸν τόπον, καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ sciplina.
 12 ἐφεδρείας. διὸ καὶ τότε πολλαπλασίους ὄντας τοὺς
 ὑπεναντίους ὑποστάντες γενναίως, πολλοὺς μὲν τῶν
 ἰδίων ἀπέβαλον, ἔτι δὲ πλείους τῶν ἐχθρῶν ἀπέ-
 13 κτεσαν. τέλος δὲ κυκλώσαντες τοὺς πολεμίους, ἕσον
 οὐπω διασπῶντας τὸν χάρακα, τοὺς μὲν αὐτῶν διέ-
 φθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς, ἐπικείμενοι καὶ φονεύον-
 τες, συνεδίωξαν εἰς τὴν πόλιν.

C 5

Μετὰ

dionem apparebat; milites
 majore studio, quam par
 erat, frumentatum prodeunt.
 Carthaginenses, hostem per
 agros palatum conspicati,
 oppido egressi, frumentan-
 tes adoriuntur: iisque nullo
 negotio fugatis, partim ad
 diripienda castra, partim ad
 stationes trucidandas impe-
 tum faciunt. At *disciplina*
exquisita ratio, ut alias sæ-
 pe, ita tunc quoque, rei
 Romanæ salutis fuit: nam
 apud hos, *stationem dese-*

ruisse, aut omnino de præ-
sidio fuga decessisse, capitale
est. Quare factum, ut tunc
quoque adversarios longe
numero superiores fortiter
sustinendo, multos quidem
ex suis amiserint, plures ta-
men ex hostibus pereme-
rint. Tandem, cinctis ho-
stibus, qui jam vallum ipsum
modo non divellebant, post-
quam multos interfecissent,
reliquos urgendo cæden-
doque in urbem compule-
runt.

Λ. V. 492.
XVIII.
Obsidio
Agri-
genti.

Μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη τοὺς μὲν Καρχηδόνιους εὐλαβέστερον διακείσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, τοὺς δὲ Ῥωμαίους φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαιῖς. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀντεξήεσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκρβολισμοῦ, διελόντες εἰ στρατηγοὶ τῶν Ῥωμαίων εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν, τῷ μὲν ἐνὶ περὶ τὸ πρὸ τῆς πόλεως Ἀτκληπιῶν ἔμενον, θατέρῳ δὲ κατεστρατοπέδευσαν ἐν ταῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως. τὰ δὲ μεταξύ τῶν στρατοπέδων ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πόλεως ὠχυράσαντο· καὶ τὴν μὲν ἐντὸς αὐτῶν τάφρον προεβάλλοντο, χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἐξιόντας ἐκ τῆς πόλεως ἀσφαλείας· τὴν δὲ ἐκτὸς αὐτῶν περιεβάλλοντο, φυλακὴν ποιούμενοι τῶν ἔξωθεν ἐπιθέσεων, καὶ τῶν παρεισάγεσθαι καὶ παρεσπίπτειν εἰωθότων εἰς τὰς πολιερχομένας πόλεις. τὰ δὲ μεταξύ τῶν τάφρων καὶ τῶν στρατοπέδων διαστήματα φυλακαῖς διέλαβον, ὀχυροποιησάμενοι τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων

XVIII. 3. ἐντὸς, quod abest ab edd. Ὁ mistis, inferni ex Vrsini conject.

18. Post id temporis Carthaginenses timidius in hostes erumpere: Romani vero cautius frumentatum exire. Et dum Pœni non nisi ad leves velitationes foras prodeunt; Consules, diviso bifariam exercitu, cum una parte circa Aesculapii fanum ante urbem situm confident, alteram ei regioni urbis, quæ Heracleam spectat, ob-
> jiciunt, castraque ibi ponunt. Interjectum castris spatium ex utraque oppidi

parte duabus fossis muniunt; altera intus spectante, qua adversus oppidanorum eruptiones se præcingunt; altera extrinsecus circumducta, cum ad externi hostis impressiones defendendas, tum ad illa prohibenda, quæ, ut fit in obsessis urbibus, surtim importarentur, aut si quis clanculum ingredi vellet. Intervalla inter fossas atque ipsa castra præsidiis militum intercipiunt, locis opportunis per distincta spacia

tia

σπων ἐν διαστάσει. τὰ δὲ χορηγαῖα καὶ τὴν ἄλλην A.V. 492.
 παρασκευὴν οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι πάντες ἤθροισαν Obsidio Agri-
 αὐτοῖς, καὶ παρήγον εἰς Ἐρβησσόν· αὐτοὶ δὲ ἐκ genti.
 ταύτης τῆς πόλεως οὐ μακρὰν ὑπαρχούσης, ἄγον. Erbessus opp.
 τες καὶ φέροντες συνεχῶς τὰς ἀγροάς, δεψιλῆ τ'
 βάναγκαια σφίσι παρεσκεύαζον. Πέντε μὲν οὖν ἴσως
 μῆνας ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, οὐδὲν ὄλεσχερὲς προ-
 τέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, πλὴν τῶν
 γέν αὐτοῖς τοῖς ἀκρεβολισμοῖς συμβαινόντων. συν-
 αγομένων δὲ τῷ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆ-
 θος τῶν ἐν τῇ πόλει συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν, (οὐ
 γὰρ ἐλάττους πέντε μυριάδων ὑπῆρχον·) δυσχρη-
 σταίμενος Ἄννίβας ἤδη τοῖς πράγμασιν, ὁ τετα- Hannibal
 γμένος ἐπὶ τῶν πολιορκουμένων δυνάμεων, διεπέμ- praefectus
 πετε συνεχῶς εἰς τὴν Καρχηδόνα, τὴν τε περίστα- Agri-
 σαν διασαφῶν, καὶ βοηθεῖν παρακαλῶν. εἰ δ' ἐν τῇ genti.
Καρχη-

6. ἴσως ingenio debetur Casauboni, pro mendoso ἴσους. 7. συναγο-
 μένων. Alii συνηγμένων. Alii συνεχομένων.

tia munitis. Annonam &
 reliquos apparatus ceteri fo-
 cii colligebant, & *Erbessum*
 convehebant: ipsi vero ex
 hoc oppido, quod a castris
 non longe aberat, commea-
 tus continenter advehen-
 do & adferendo, largam
 omnium ad usum necessario-
 rum copiam sibi parabant.
 Ad quinque circiter menses
 eadem facies rerum mansit:
 quum neutra pars de altera
 victoriam ullam referret,
 quæ ad summam spei totius
 proficeret, sed tantum inter

partes velitationes fierent.
 Tandem, ubi propter ingen-
 tem hominum multitudinem,
 quæ inclusa mœnibus tene-
 batur, (erant enim non pau-
 ciores quinquaginta milli-
 bus) Carthaginenses fame
 premebantur; *Hannibal*, qui
 cum imperio copiis obsessis
 præerat, non idoneum am-
 plius se rebus sustentandis
 animadvertens, crebros Car-
 thaginem nuntios mittebat,
 qui & necessitatem urgen-
 tem significarent, & ad opem
 ferendam hortarentur. Car-
 thagi.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τοῖς κατάστασιν, τὰ δὲ σφέτερα στρατόπεδα νο- A.V.492.
 μίζων ἀξιόχρεα πρὸς μάχην ὑπάρχεν· ἀναλαβὼν Romani
 τὰ τε θηρία περὶ πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, obfiden-
 καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν ἅπασαν, προῆγε κατὰ σπου- res Agri-
 δὴν ἐκ τῆς Ἡρακλείας· παραγγέλλας τοῖς Νομαδι- gentum,
 κοῖς ἵππεῦσι προπορεύεσθαι, καὶ συνεγίσασι τῷ χά- obfessi ab
 ρακι τῶν ἐναντίων, ἐρεθίζειν καὶ πειρᾶσθαι τοὺς ἵπ- Hannone.
 πεις αὐτῶν ἐκκαλεῖσθαι· καὶ πάλιν ἐκκλίνας
 ἀπεχωρεῖν, ἕως ἂν αὐτῷ συμμίξωσι. πραξάντων
 δὲ τὸ συνταχθὲν τῶν Νομάδων, καὶ προσμιζάντων
 θατέρῳ τῶν στρατοπέδων, εὐθύς οἱ τῶν Ῥωμαίων
 ἵππεις ἐξεχέοντο, καὶ θρασέως ἐπέκειντο τοῖς Νο-
 μάσιν. οἱ δὲ Λίβυες ὑπεχώρουν κατὰ τὸ παραγγέλ-
 μα, μέχρι συνέμιξαν τοῖς περὶ τὸν Ἄνωνα· λοιπὸν
 τ' ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πο-
 λεμίοις, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τοὺς
 δὲ λοιποὺς ἕως εἰς τὸν χάρακα συνεδίωξαν. γενομέ-
 νων

XIX. 1. νομίζων. Vulgo νομίζειν. male, consentientibus licet vet.
 misti. 2. ἐκκλίνας. Casaubonus ἐγκλίνας, sua auctoritate.
 4. ἕως εἰς. Veteres libri ὡς εἰς τ. χαρ.

animadvertens, suas autem
 copias ad certamen idoneas
 ratus; sumtis secum ele-
 phantis ad quinquaginta, &
 omni reliquo exercitu, *He-
 raclea* propere educit; præ-
 ire jussis equitibus *Numidis*,
 qui, vallo hostium adpropin-
 quantes, eorum equites ir-
 ritarent, & ad pugnam eli-
 cere conarentur, deinde acie
 inclinata refugerent, donec
 ad se pervenissent. Quum

imperata *Numidæ* fecissent,
 & altera castra essent ador-
 ti, confestim Romani equites
 erumpere, atque animosè
Numidas urgere. Illi pe-
 dem referre, prout impera-
 tum erat, donec *Hannoni*
 sese conjunxissent: ibi tum
 conversione facta, circum-
 fusi hostibus incumbunt, &
 complures eorum interfi-
 ciunt, ceteros ad vallum
 usque persequuntur. Qui-
 bus

A.V. 492. **νων δὲ τούτων, ἐπεστρατοπέδευσαν εἰ περὶ τὸν Ἄγ-**
Romani **νωνὰ τοῖς Ῥωμαίοις, καταλαβόμενοι τὸν λόφον τὸν**
obsiden- **καλούμενον Τόρον, ὡς δέκα σταδίου ἀπέχοντες τῶν**
tes Agri- **ὑπεναντίων. Καὶ δύο μὲν μῆνας ἔμενον ἐπὶ τῶν ὑπο-**
gentium, **κειμένων, οὐδὲν ὀλοσχερὲς πράττοντες, πλὴν ἀκρο-**
obsessi ab **βολιζόμενοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. τοῦ δ' Ἀννίβου**
Hannone. **διαπυρσευομένου καὶ διαπεμπομένου συνεχῶς ἐκ τῆς**
πόλεως πρὸς τὸν Ἄγωνα, καὶ δηλοῦντες, ὅτι τὰ
πλήθη τὸν λιμὸν οὐχ ὑπομένει, πολλοὶ δὲ καὶ πρὸς
Prælio **τοὺς πολεμίους αὐτομολοῦσι διὰ τὴν ἔνδειαν· ἔγνω**
profliga- **διακινδυνεύειν ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγός· οὐχ**
tur Han- **ἦτον ἐπὶ τοῦτο φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, διὰ**
no. **τὰς προειρημένας αἰτίας. Διόπερ ἔξαγαγόντες ἀμ-**
φότεροι τὰς δυνάμεις εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῶν
στρατοπέδων, συνέβαλλον ἀλλήλοις. ἐπὶ πολὺν δὲ
χρόνον γενομένης τῆς μάχης, τέλος ἐτρέψαντο τοὺς
προκινδυνεύσαντας μισοφόρους τῶν Καρχηδονίων οἱ
Ῥωμαῖοι.

7. ἐπὶ τοῦτο φερομ. *Misti ἐπὶ τούτῳ φερ. quod teneti fortasse debuerat.*

bus peractis, Hanno collem
Toruni nomine, decem cir-
citer stadiorum intervallo ab
hoste disparatum, occupat,
ibique castra locat Romanis
imminentia. Labuntur men-
ses duo, rebus in eodem ma-
nentibus statu: quum uni-
versæ pugnae casum non
adirent, sed levibus dumtaxat
præliis quotidie inter se
hostes certarent. Postea ve-
ro quam Hannibal faces ac-
centias jugiter ostendens, ac
nuntios subinde ex oppido
mittens, Hannoni significa-

vit, non amplius tolerari fa-
met a multitudine, atque
adeo multos penuria coactos
ad hostes transire; belli for-
tunam sibi tentandam dux
Pœnorum constituit: non
minus Romanis, propter in-
dicatas causas, eodem in-
clinantibus. Igitur eductis
utrimque copiis in medium
locum inter utraque castra,
pugna committitur. Post
diuturnum certamen tandem
Romani mercenarios Cartha-
ginensium, qui in prima
acie rem gerebant, in fugam
vertunt.

10 Ῥωμαῖοι. τούτων δὲ πεσόντων εἰς τὰ Θηρία καὶ τὰς A.V. 492.
 λιπαῖς τάξεις τὰς ἐφεστηκυίας, συνέβη πᾶν συν-
 11 ταραχθῆναι τὸ τῶν Φοινίκων στρατόπεδον. γενομέ-
 νου δὲ ἐγκλίματος ὀλοσχεροῦς, οἱ μὲν πλείστοι διε-
 φθάρησαν αὐτῶν, τινὲς δ' εἰς Ἡράκλειαν ἀπεχώ-
 ρησαν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν τε πλείστων ἐκυρίευσαν
 12 Θηρίων, καὶ τῆς ἐπισκευῆς ἀπάσης. ἐπιγενεμένης δὲ
 τῆς νυκτός, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν κατορθωμάτων χα-
 ράν, καὶ διὰ τὸν κόπον ῥαθυμότερον ταῖς Φυλακαῖς
 αὐτῶν χρησαμένων, ἀπελπίσας Ἄννίβας τὰ πρᾶ- Hannibal
cum suis
evadit ex
urbe.
 γματα, καὶ νομίσας ἔχειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸς σωτη-
 ρίαν διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, ὤρησε περὶ μέ-
 σας νύκτας ἐκ τῆς πόλεως, ἔχων τὰς ξενικαῖς δυ-
 13 νάμεις. χώσας δὲ φορητοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς
 τάφρους, ἔλαθε τεύς πολεμίους ἀπαγαγὼν ἀσφα-
 14 λῶς τὴν δύναμιν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῆς ἡμέρας ἐπελ- Agrigen-
tum ca-
prum a
Romanis.
 θύσης συνέντες τὸ γεγονός, καὶ τῆς οὐραγίας τῆς
 τῶν περὶ τὸν Ἄννίβαν ἐπὶ βραχὺ καθαψάμενοι,
 μετὰ

11. ὀλοσχεροῦς ex conjekt. posui pro vulg. ὀλοσχερῶς.

vertunt. Qui dum in ele-
 phantos & stantes a tergo
 reliquos ordines incidunt,
 evenit, ut universus Pœno-
 rum exercitus tumultu im-
 pleretur. Sequitur mox to-
 tius aciei inclinatio: cæ-
 duntur plerique omnes; pau-
 ci Heracleam se recipiunt.
 Romani & bestiis quam plu-
 rimis, & omni supellectile
 potiuntur. Oborta nocte,
 quum partim ob lætitiā ex
 re bene gesta, partim ob
 lassitudinem, negligentius

excubias agerent Romani;
Hannibal, desperatis rebus,
 opportunitatem consulendi
 salutis suæ commodam pro-
 pter prædictas causas ha-
 bere se ratus, circa mediam
 noctem cum stipendiariis
 urbe egreditur. Dein ubi
 fossas storeis acere probe
 fartis æquasset, hostibus in-
 sciis incolumem exercitum
 abduxit. Quo, simul illu-
 xisset, animadverso, Roma-
 ni extremum agmen copia-
 rum Hannibalis carpisse le-
 viter

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὄν Ἀκράγαντα πολιορκήσαντας, οἱ κατα-
 ντες στρατηγοὶ, Λεύκιος Οὐαλέριος, καὶ Τί-
 κτακίλιος, ἐδόκουν ἐνδεχομένως χειρίζειν τὰ
 τὴν Σικελίαν. Τῆς δὲ θαλάττης ἀκονιτὶ τῶν
 ἰδονίων ἐπικρατούντων, ἐζυγостаτέτο αὐτοῖς
 εμς. ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς χρόνοις, κατεχόντων
 ἤδη τὸν Ἀκράγαντα, πολλαὶ μὲν πόλεις
 τίθεντο τῶν μεσογαίων τοῖς Ῥωμαίοις, ἀγω-
 τὰς περὶκὰς δυνάμεις, ἔτι δὲ καὶ πλείους
 αὐτο τῶν παραθαλαττίων, καταπεπληγμένα
 ὦν Καρχηδονίων στόλον. Ὅθεν, ὀρῶντες αἰεὶ
 ἄλλον εἰς ἐκάτερα τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνον-
 ἰν πόλεμον διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, ἔτι
 ἰ μὲν Ἰταλίαν πορθουμένην πολλαίς ὑπὸ τῆς
 κῆς δυνάμεως, τὴν δὲ Διβύην εἰς τέλος ἀβλα-
 αμένουσαν, ὥρμησαν ἐπὶ τὰ συνεμβαίνειν τοῖς
 ἰδονίοις εἰς τὴν θαλάτταν. Διὸ καὶ τοῦτο τὸ
 μέρος

ius & T. Othacilius,
 iles, post illos creati,
 lgrigentum ceperant,
 iode rem in Sicilia vi-
 tur administrare. Sed
 maris imperium sine
 iversia obtinebant Car-
 ienfes, belli rationes
 is ponderibus libratas
 ipiti habebant. Pro-
 namque temporibus,
 iam esset ab iis captum
 gentum, sicut mediter-
 : urbes multæ parum
 identes ob terrestres
 a copias, Romanis se
 xerant: ita etiam vel
 n. I.

plures e maritimis, quas
 classis Punica terrore exani-
 mabat, ab iisdem defecerant.
 Qui igitur magis magisque
 in dies intelligerent, belli
 palmam ob eiusmodi causas.
 modo huc, modo illuc in-
 clinare, præterea Italiam
 quidem persæpe a Carthagi-
 niensium classibus agi ferri-
 que, Africam vero ab omni
 penitus damno manere im-
 munem; faciendum sibi pu-
 tarunt, ut, sicut Carthagi-
 nienses, ita etiam ipsi mare
 ingrederentur. Nec parum
 hoc quoque me ad bellum
 D hoc

L.V 473.
 L. Vale-
 rius T.
 Othaci-
 lius Coff.

De ingre-
 diendo
 mari co-
 gitant
 Romani.

A.V.493. μέρος οὐχ ἥκιστα με παρώρμησε ποιήσασθαι μνήμην
 ἐπὶ πλεῖον τοῦ περὶ τὸν πολέμου, χάριν τοῦ
 μηδὲ ταύτην ἀγνοεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, πῶς, καὶ πότε,
 καὶ δι' αἷς αἰτίας, πρῶτον ἐνέβησαν εἰς θαλάτταν
 Ῥωμαῖσι. Θεωροῦντες δὲ τὸν πόλεμον αὐτοῖς τρι-
 βὴν λαμβάνοντα, τότε πρῶτον ἐπεβάλλοντο ναυπη-
 γεῖσθαι σκάφη, πεντηρικὰ μὲν ἑκατὸν, εἴκοσι δὲ
 τριήρεις. τῶν δὲ ναυπηγῶν εἰς τέλος ἀπείρων ὄντων
 τῆς περὶ τὰς πεντήρεις ναυπηγίας, διὰ τὸ μηδένα
 τότε τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν κεχρηῖσθαι τοιούτοις
 σκάφεσι, πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος
 δυσχέρειαν. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα συνίδοι τις ἂν τοῖς
 μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἰρέ-
 σεως. οὐ γὰρ οἷον εὐλόγους ἀφορμαῖς ἔχοντες, ἀλλ' οὐδ'
 οὐδ' ἀφορμαῖς καθάπαξ, οὐδ' ἐπίνοιαν οὐδέ ποτε
 ποιησάμενοι τῆς θαλάττης· τότε δὲ πρῶτον ἐν νῆϊ
 λαμβάνοντες, οὕτω τολμηρῶς ἐνεχείρησαν, ὥστε,
 πρὶν

XX. 9. Θεωροῦντες δὲ. Ἀν δὴ? Ante verba ista excidisse nonnulla
 suspicatus est Reisk.

hoc paullo pluribus descri-
 bendum impulit; ut ne hu-
 jus quidem rei principium
 ignoraretur, quo modo, &
 quando, & quas ob causas
 mare ingressus sit populus
 Romanus. Quum igitur bel-
 lum protrahi sibi cernerent,
 tunc primum naves fabrica-
 re instituerunt, quinquere-
 mes quidem centum, trire-
 mes vero viginti. Rem fa-
 ne quam difficilem: quod
 navium fabricatores in to-
 tum rudes essent quinque-

remium construendarum;
 ignoto adhuc Italis homini-
 bus ejuscemodi navigiorum
 usu. Ex quo vel maxime
 magnitudinem animi Roma-
 norum & in rebus suscipien-
 dis audaciam existimare li-
 cet. Nam qui apparatus,
 non dicam idoneum, sed
 omnino nullum haberent,
 atque adeo de mari ne co-
 gitassent quidem umquam
 ad illam diem; tunc primum
 & cogitarunt simul, & tam
 audacter rem susceperunt,
 ut,

πρὴν ἢ πειραθῆναι τοῦ πράγματος, εὐθύς ἐπιβα-
 λείθαι Καρχηδονίοις ναυμαχεῖν, τοῖς ἐκ προγόνων
 ἔχουσι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν ἀδύρητον.

13 Μαρτυρίῳ δ' ἂν τις χρῆσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν Qui nul-
 τῶν νῦν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων, καὶ πρὸς τὸ παραδό- lam antea
 ξον αὐτῶν τῆς τόλμης· ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπε- bellicam
 χείρησαν διαβιβάζεν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνά- navem
 μεις, οὐχ οἶον κατάφρακτος αὐτοῖς ὑπῆρχε ναῦς, habue-
 ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος οὐδὲ rant.
 14 εἶς. ἀλλὰ παρὰ Ταραντίνων καὶ Λοκρῶν, ἔτι δὲ
 Ἐλευτῶν καὶ Νεαπολιτῶν συγχρησάμενοι πεντη-
 κοντόρους καὶ τριήρεις, ἐπὶ τούτων παραβόλως διε-
 15 κέμισαν τοὺς ἀνδρας. ἐν ᾧ δὴ καιρῷ τῶν Καρχηδε-
 νίων κατὰ τὸν πορθμὸν ἐπαναχθέντων αὐτοῖς, καὶ
 μιᾶς νεῶς καταφράκτου διὰ τὴν προθυμίαν προπε-
 σούσης, ὥστ' ἐποκείλασαν γενέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις
 ὑποχείριον· ταύτη παραδείγματι χρώμενοι τότε,
 D 2 πρὸς

12. ἡγεμονίαν. *Alii ἡγεμονείαν.*

ut, prius quam periculum
 ejus fecissent, impetum sta-
 tim ceperint praelio navali
 cum Carthaginensibus dimi-
 candi, qui traditum a majo-
 ribus maris imperium sine
 certamine obtinebant. Ve-
 ritatem sententiae hujus no-
 strae & miraculum audaciae
 illius Romanorum arguit:
 quod, quando primum co-
 pias Messanam transportare
 sunt aggressi, tantum abest,
 ut testas naves haberent, ut
 ne longa quidem navis ulla

aut lembus saltem unus eis
 fuerit: verum actuariis quin-
 quaginta remorum & trire-
 mibus, quas a Tarentinis,
 Locris, Eleatis ac Neapo-
 litanis commodato accepe-
 rant, immani ausu militem
 transmiserunt. Quo quidem
 tempore, quum Carthagi-
 nenses in eos essent invecti,
 & navis una testata cupiditate
 pugnandi propius se admo-
 visset, sic ut impacta littori
 in potestatem Romanorum
 veniret; pro exemplo haec
 illis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νον ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάτῃ περαθέν. A.V.494.
 τες, ἔπλεον παρὰ τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὸ πρόστα-
 γμα τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυν- Cn. Cor-
 νάμεως τεταγμένος τοῖς Ῥωμαίοις, Γναίος Κορνήλιος, nelius
 ὀλίγαις ἡμέραις πρότερον συντάξας τοῖς ναυάρχοις, Col.
 ἐπειδὴν καταρτίσωσι τὸν στόλον, πλεῖν ὡς ἐπὶ τὸν
 πορθμὸν, αὐτὸς ἀναχθεὶς μετὰ νεῶν ἑπτακαίδεκα
 προκατέπλευσεν ἐπὶ τὴν Μεσσήνην, σπουδάζων τὰ
 κατεπεύγοντα πρὸς τὴν χρείαν παρασκευάσαι τῷ
 στόλῳ. προσπεσοῦσης δ' αὐτῷ πράξεως ἐκείῃ περὶ
 τῆς τῶν Λιπαραιῶν πύλεως, δεξάμενος τὴν ἐλπίδα
 προχειρότερον τοῦ δέοντος, ἔπλει ταῖς προεξημέναις
 ναυσὶ, καὶ καθωρμίωθη πρὸς τὴν πύλιν. Ὁ δὲ τῶν Captus
 Καρχηδονίων στρατηγὸς Ἀννίβας, ἀκούσας ἐν τῷ ad Lipa-
 Πανόρμῳ τὸ γεγονός, ἐξαποστέλλει Βοώδη, τῆς γε- ram a
 ζουσίας ὑπάρχοντα, ναῦς εἴκοσι δούς, ὃς ἐπιπλεύ- Boode
 σας νυκτὸς, ἐν τῷ λιμένι συνέκλεισε τοὺς περὶ τὸν Pæno.
 Γναίον. ἡμέρας δ' ἐπιγενομένης, τὰ μὲν πληρώματα

D 3

πρὸς

4. *Cassib.* καταρτύσσει invitis iussis.

modo in mari & veritate ipsa
 artem experti, jussu Consu-
 lis secundum Italiae littus
 navigare incipiunt. Nam
 qui classi Romanae erat præ-
 fectus *Cnæus Cornelius*, quo
 necessaria omnia navali exer-
 citui prospiceret, paucis an-
 te diebus cum navibus se-
 ptemdecim Messanam erat
 profectus; dato navarchis
 mandato, ut, simulac instru-
 cta classis foret. ad fretum
 navigarent. Huic quum

Messanæ oblata esset occasio
 inoliendæ proditionis oppi-
 di *Liparaeorum*, spem illam
 promptius quam par erat am-
 plexus, cum prædictis navi-
 bus eo pergit, & ad muros
 appellit. Quo cognito, dux
 Carthaginienfium *Hannibal*,
 Panormi tum agens, *Boo-
 dem* virum senatorem cum
 navibus xx illuc mittit.
 Is, noctu confecta naviga-
 tione, Cnæum in portu con-
 cludit. Vbi illuxit, fugiunt
 focii

A.V.494. πρὸς Φυγὴν ὤρμησεν εἰς τὴν γῆν, ὃ δὲ Γναίιος ἐκ-
 πλαγῆς γενόμενος, καὶ ποιεῖν ἔχων οὐδὲν, τέλος
 παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς πολεμίοις, οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, ἑ-
 τὰς τε ναῦς καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ὑπεναντίων
 ὑποχείριον ἔχοντες, παραχρῆμα πρὸς τὸν Ἀννίβαν
 ἀπέησαν. Μετ' οὐ πολλὰς δ' ἡμέρας, οὕτως ἑναρ-
 γοῦς ὄντος καὶ προσφάτου τοῦ περὶ τὸν Γναίιον αἰτυ-
 χήματος, παρ' ἐλίγον αὐτὸς Ἀννίβας εἰς τὸ πα-
 ραπλήτιον ἀμάρτημα προφανῶς ἐπέπεσε. ἀκούσας ἰο-
 γὰρ, τὸν τῶν Ῥωμαίων στόλον, κομιζόμενον παρὰ
 τὴν Ἰταλίαν, συνεγὺς εἶναι· κατιδεῖν βουλόμενος
 τό τε πλῆθος, καὶ τὴν ὅλην σύνταξιν τῶν ὑπεναν-
 τίων, λαβὼν πενήκοντα ναῦς ἔπλει. κάμπτων δὲ ἰ-
 περὶ τὸ τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον, ἐμπίπτει τοῖς ἰ-
 πολεμίοις, ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιουμένοις τὸν πλοῦν·
 καὶ τὰς μὲν πλείους ἀπέβαλε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ
 μετὰ τῶν ὑπολειφθεῖσων ἀνελπίστως καὶ παραδό-
 ξως διέφυγεν.

Οἱ

focii navales in terram;
 Cnæus vero, metu attonitus,
 quum aliud nihil posset, de-
 dit se hostibus. Carthagi-
 nienses, & navibus & du-
 ce adversariorum capto, ad
 Hannibalem confestim profi-
 ciscuntur. Post paucos ve-
 ro dies, quum esset adeo in-
 signis ac recens Cnæi hic
 casus, parum tamen absuit,
 quin *Hannibal* in eandem
 manifesto fraudem incideret.
 Audierat, Romanam classem,

quæ secus Italiam navigabat,
 jam adventare: cupidus &
 numerum & dispositionem
 universam hostium propius
 cognoscendi, cum quinquaginta
 navibus portu solvit.
 Dum flectit Italiæ promon-
 torium, in hostes incidit,
 qui ordinata instructaque ad
 aciem classe navigabant.
 Amissis plerisque navibus,
 ipse cum reliquis præter
 spem opinionemque eva-
 sit.

22. Post

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ ταῦτα συνεγείσαντες τοῖς A.V. ^{XX}
κατὰ τὴν Σικελίαν τόποις, καὶ συνέντες τὸ γεγονός Duili
σύμπτωμα περὶ τὸν Γναίιον, παραυτίκα μὲν διεπέμ- pugna
ποντο πρὸς Γναίιον Δουίλιον, τὸν ἡγούμενον τῆς πε- navali
ζῆς δυνάμεως, καὶ τοῦτον ἀνέμενον. ἅμα δ' ἀκούον-
τες οὐ μακρὰν εἶναι τὸν τῶν πολεμίων στόλον, ἐγί-
γνωτο πρὸς παρασκευὴν τοῦ ναυμαχεῖν. ὄντων
δὲ τῶν πλείων Φαύλων ταῖς κατασκευαῖς καὶ δυσκι-
νήτων, ὑποτίθηται τις αὐτοῖς βοήθημα πρὸς τὴν
μάχην, τοὺς ἐπικληθέντας μετὰ ταῦτα κόρακας.
ὧν συνέβαινε τὴν κατασκευὴν εἶναι τοιαύτην. στύ- Corvi
λας ἐν πρῶταις στρογγύλος εἰστήκει, μῆκος μὲν ὀρ- structura.
γυιῶν τετράρων, κατὰ δὲ τὸ πλάτος τριῶν παλαι-
στῶν ἔχων τὴν διάμετρον. οὗτος αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τροχιλίαν εἶχε· περιετίθητο δ' αὐτῷ κλί-
μαξ ἐπικαρσίαις σανίσιν καθηλωμένη, πλάτος μὲν
ποδῶν τετράρων, τὸ δὲ μῆκος ἕξ ὀργυιῶν. τὸ δὲ
D. 4 τρῆμα

XXII. I. Δουίλιον a Casaub. est. Ἰντιότες msssi Δουίλιον, sed ve-
tustiores Λίβιον, quod ex Βίλιον correptione videtur. 5. οὗτος
αὐτός. Vulgo omnes διάμετρον οὕτως. αὐτὸς μὲν 5c. quod ex
conject. coniecti.

22. Post hæc Romani
ad Siciliam accessif-
, intellecta Cnæi clade,
iis statim ad *Cajum Dui-*
. qui terrestribus copiis
rat, missis, eum præ-
antur: simul cognito
longe abesse hostium
n, ad prælium navale
ibant. Quum autem
ipforum naves rudi
nstructæ, & ad mo-
habiles; suggerit eis

aliquis inventum, quo ad pu-
gnam uterentur, videlicet
quos *corvos* postea nomina-
runt. Quorum talis erat
constructio. Destituebatur
in proris tignum teres, lon-
gum ulnas quatuor, latum
in diametro palmos tres;
trochleam in fastigio habens.
Ei tigno circumponebatur
scala, ex transversis tabulis
confecta, & clavis compa-
cta, lata pedes quatuor, ἕξ
ulnas

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λοιον ἀλλήλους, πανταχόθεν ἐπεπήδων· εἰ δὲ κατὰ Α. V. 494. πρῶραν, δι' αὐτοῦ τοῦ κόρακος ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἰοῦσι κινῶντο τὴν ἔφοδον. ὧν οἱ μὲν ἡγούμενοι τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν πρεβλαῖς, οἱ δ' ἐπόμενοι τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἀσφαλίζοντο πλευρὰς, ὑπὲρ τὸν δρύφακτον ὑπερπιτιθέμενοι τὰς ἴτους τῶν ὄπλων. Οὗτοι μὲν οὖν τοιαύτη κεχρημένῃ παρασκευῇ, καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ναυμαχίαν.

Ὁ δὲ Γάϊος Δουίλιος, ὡς θᾶττον ἔγνω τὴν περιπέτειαν τοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἡγουμένου, παραδούς τὰ πεζικὰ στρατόπεδα τοῖς χιλιάρχοις, αὐτὸς διεκομίσθη πρὸς τὸν στόλον. πυθόμενος δὲ τοὺς πελεμίους πορθεῖν τὴν Μυλασιτίνην χώραν, ἐπιπλεῖ τῷ στόλῳ παντί. συνιδόντες δ' οἱ Καρχηδόνιοι, μετὰ χαρᾶς καὶ σπουδῆς ἀνήγοντο ναυσὶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, καταφρονοῦντες τῆς ἀπειρίας τῶν

XIII. Duili
victoria
navalis.

Mylaites
ager.

D 5

Ῥω-

XIII. 1. Γάϊος Δουίλιος. *Veteres libri omnes* Γάϊος Ἀτίλιος Λίβιος. 2. Μυλασιτίν. *Restius* Μυλαίτιν. *Petropolitanus* ἰστί Μυλασίτην. *Ibid.* τῷ στόλῳ παντί. *Absit* artic. a plerisque codd.

ex parte insiliebant: quoties vero a proa erant commissæ, per ipsam machinam bini continua serie irruebant. Quorum primi adversos ictus scutis objectis defendebant; insequentes vero, scutorum orbes super lorica impo- nentes, latera tutabantur. Atque hi quidem sic parati opportunum ad confligendum tempus observabant.

23. *Cajus Duilius*, ubi primum de casu præfecti classis rescivit, terrestres copias tribunis tradit, ipse ad classem trajicit. Ibi factus certior, agrum *Mylaiten* ab hostibus vastari, cum universis navibus adversus illos proficiscitur. Carthaginienses, ad Romanorum conspectum læti atque alacres, centum triginta navibus in altum evchuntur: im-

peri-

A.V. 494.
Dulii
victoria
navalis.

Ῥωμαίων, καὶ πάντες ἔπλεον ἀντίπρωροι τοῖς πόλε-
μίοις, οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες τὸν κίνδυνον,
ἀλλ' ὡς ἐπὶ λείαν τινὰ πρόδηλον. ἠγεῖτο δὲ Ἀντί-
βας αὐτῶν· οὗτος δ' ἦν ὁ τὰς δυνάμεις ἐκκλέψας
νυκτὸς ἐκ τῆς τῶν Ἀκραγαντίνων πόλεως, ἔχων
ἐπτήρη, τὴν γενομένην Πύρρου τοῦ βασιλέως. Ἄμας
δὲ τῷ πλησιάζειν, συνθεωροῦντες ἀνανενευκότητας
τοὺς κόρακας ἐν ταῖς ἐκάστων πλώραις, ἐπὶ ποσὸν
μὲν ἠπόρουν οἱ Καρχηδόνιοι, ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ἀρ-
γάνων κατασκευαῖς· οὐ μὴν, ἀλλὰ τελέως κατεγνω-
κότες τῶν ἐναντίων ἐνέβαλον οἱ πρῶτοι πλέοντες τε-
τολμηκότηως. τῶν δὲ συμπλεκομένων σκαφῶν αἰεὶ δε-
δεμένων τοῖς ὀργάνοις, καὶ τῶν ἀνδρῶν εὐθύς ἐπιπε-
ρευομένων δι' αὐτοῦ τοῦ κόρακος, καὶ συμπλεκομέ-
νων ἐπὶ τοῖς καταστρώμασιν· οἱ μὲν ἐφονεύοντο τῶν
Καρχηδονίων, οἱ δὲ παρεδίδοσαν ἑαυτοὺς, ἐκπληττό-
μενοι τὸ γιγνόμενον· παραπλήσιον γὰρ πεζομαχίας
συν-

3. ἀντίπρωροι adscivit Casaub. ex Reg. C. cum in ceteris esset ἀντι-
πρώροις.

peritiam hostium adeo con-
temnentes, ut, quasi ne opus
quidem esset naves ad pu-
gnam intruere, velut ad
prædam non dubiam cun-
cti proris in hostem versis
passim ferrentur. Dux classis
erat *Hannibal*, is qui no-
cturno furto copias ex oppi-
do Agrigento eduxerat: *se-
ptireme* tum vehebatur, quæ
regis Pyrrhi quondam fue-
rat. Ut ventum est comi-
nus, quum cernerent in
omnium navium proris cor-
vos sursum spectantes; hæ-

rere primo Carthaginenses,
machinæ non prius visæ no-
vitatem admirati: tandem
tamen, spretis penitus ho-
stibus, magna cum audaciâ
qui primi navigabant impe-
tum faciunt. Quum vero
omnes, quæ ad confligen-
dum accesserant, naves per
corvos vincitæ tenerentur,
perque eosdem repente mi-
lites ingressi in ipsis tabula-
tis pugnam cierent; Car-
thaginensium alii trucidati
sunt, alii miraculo rei per-
culsi sese dediderunt: erat
enim

τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι. διὸ καὶ τριά-
 κοντα μὲν τὰς πρώτας συμβαλούσας ναῦς αὐτάν-
 θρους ἀπέβαλον, σὺν αἷς ἐγένετο αἰχμάλωτον καὶ
 τὸ τοῦ στρατηγοῦ πλοῖον. Ἄννιβας δὲ ἀνελπίστως
 καὶ παραβόλως αὐτὸς ἐν τῇ σκάφῃ διέφυγε. τὸ δὲ
 λοιπὸν πλῆθος τῶν Καρχηδονίων ἐποιεῖτο μὲν τὸν
 ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολήν· ἐν δὲ τῷ συνεγίξεν θεω-
 ροῦντες τὸ συμβεβηκὸς περὶ τὰς προπλευούσας ναῦς,
 ἐξέκλινον, καὶ διένευον τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολάς.
 ὄπισθεύοντες δὲ τῷ ταχυναυτεῖν, οἱ μὲν ἐκ πλαγίων,
 οἱ δὲ κατὰ πρύμναν ἐκπεριπλέοντες, ἀσφαλῶς ἤλ-
 πιον ποιήσασθαι τὰς ἐμβολάς. πάντη δὲ καὶ πάν-
 τως ἀντιπεριῖσταμένων καὶ ἀνδιανευόντων τῶν ὀρ-
 γάνων οὕτως, ἄστε κατ' ἀνάγκην τοὺς ἐχθίσαντας
 συνδεδέσθαι, τέλος ἐγκλίναντες ἔφυγον οἱ Καρχηδό-
 νιοι, καταπλαγέντες τὴν καινοτομίαν τοῦ συμβαί-
 νοντος, πεντήκοντα ναῦς ἀποβαλόντες.

Οἱ

enim praelium plane simile
 pedestri. Itaque triginta
 naves, quæ hostem primæ
 invaserant, cum ipsis viris
 Pœni amiserunt: & capta
 in his prætoria. Ipse Han-
 nibal, præter spem, & omnia
 audendo, evasit in scapha.
 Reliqua multitudo pergebat
 illa quidem velut impetum
 in hostem factura: sed, ubi
 appropinquavit, præceden-
 tium navium cladem intuens,
 declinabat, & machinarum
 injectiones nutibus evitabat.

Ceterum agilitate navium
 suarum freti, alii tamen ad
 latera circumvolitantes, alii
 ad puppes, tuto invadere se
 hostem posse sperabant. At
 quum ex omnibus plane par-
 tibus corvi eos omnino cir-
 cumfisterent, & undique il-
 lis imminerent, nec facere
 possent quo minus colliga-
 rentur, si modo propius ac-
 cederent; ad extremum stu-
 pore attoniti, navibus quin-
 quaginta amissis, fugam ca-
 pesserunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ν εἰς τὴν Καρχηδόνα. Μετ' οὐ πολὺ δ' ^{A.V. 495}
 Σαρδόνα διῆρε, προσλαβὼν ναῦς καὶ τι- ^{Romani}
 δόξων τριηραρχῶν. χρόνοις δ' οὐ πολλοῖς ^{in Sardi-}
 τῇ Σαρδόνι συγκλειθεὶς ὑπὸ Ῥωμαίων ^{nia videtur.}
 ἰένι, καὶ πολλὰς ἀποβαλὼν τῶν νεῶν,
 συληθεὶς ὑπὸ τῶν διασωθέντων Καρ- ^{Hannibal}
 ἀνεσταυρώθη. Ῥωμαῖοι γὰρ ἅμα τῆς ^{in cru-}
 ἡψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμά- ^{centibus}
 ἀντείχοντο. Τὰ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ στρα-
 ν Ῥωμαίων κατὰ μὲν τὸν ἐξῆς ἐνιαυτὸν,
 ἔπραξαν λόγου. Τότε δὲ προσδεξάμενοι ^{A.V. 496.}
 θεσταμένους ἄρχοντας, Λύλον Ἀτίλιον, ^{Aul. Atil-}
 σουλπικίον, ὄρμησαν ἐπὶ τὸν Πάνορμον, ^{lius C.}
 Καρχηδονίαν δυνάμεις ἐκεῖ παραχειμα- ^{Sulpicius}
 στρατηγοὶ, συνεγείσαντες τῇ πόλει μετὰ ^{Coff}
 δυνάμεως, παρετάξαντο. τῶν δὲ πολε- ^{Plures}
 ἰντεξιόντων, πάλιν ἐντεῦθεν ἐποίησαντο ^{Siciliae}
 ἐπὶ πόλιν Ἰππάναν, καὶ ταύτην μὲν ^{urbes ca-}
ἔξ

. Vnde mox,
 is navibus, &
 ninis trierarchis
Sardiniam tra-
 ro haud multo
 a Romanis in
 um esset inclu-
 ue naves ami-
 tim a Carthagi-
 nprehensus, qui
 ierant, in cru-
 tus. Romani
 ac mare attige-
 rrdinia quoque
 ogitare coepe-

runt. Quae vero in Sicilia
 erant legiones, proximo an-
 no memoria dignum nihil
 gesserant. Tunc autem no-
 vi *Consules*, *Aulus Atilius*
 & *Cajus Sulpicius*, in Sici-
 liam missi, *Panormum*, ubi
 Carthaginensium copiae hi-
 bernabant, ducebant. Ut
 ventum est prope urbem,
 Consules universum exerci-
 tum in aciem instrunt: ne-
 mine vero hostium adversus
 prodeunte, inde profecti,
Hippanam petunt, eamque
per

A.V.496. ἐξ ἐφόδου 'κατὰ κράτος ἔλαβον. εἶλον δὲ καὶ τὴν
 Plures
 Siciliae
 urbes ca-
 piunt. Μυττίστρατον, πολλοὺς χρόνους ὑπομεμενηκὸς τὴν
 πολιορκίαν, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου. τὴν δὲ
 Καμαριναίων πόλιν, μικρῶ πρότερον ἀπ' αὐτῶν
 ἀποστᾶσαν, τότε, προσενέγκαντες ἔργα καὶ κατα-
 βαλόντες τὰ τείχη, κατέσχον· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν
 Ἐνναν, καὶ ἕτερα πλείω πολισμάτια τῶν Καρχη-
 δονίων. ἀπὸ δὲ τούτων γέγονοι, Λιπαραίους ἐπε-
 χείρησαν πολιορκεῖν.

A.V.497. Τῷ δ' ἐξῆς ἐνιαυτῷ Γαίιος Ἀτίλιος ὁ στρατηγὸς
 XXV.
 C. Atilii
 anceps
 pugna
 navalis
 ad Gyn-
 daridem. τῶν Ῥωμαίων, πρὸς Τυνδαρίδα καθορμιθεὶς, καὶ
 συνθεασάμενος ἀτάκτως παραπλέοντα τὸν τῶν
 Καρχηδονίων στόλον, παραγγείλας τοῖς ἰδίοις πλη-
 ρώμασιν ἔπεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, αὐτὸς ᾤρησε πρὸ
 τῶν ἄλλων, ἔχων δέκα ναῦς ὁμοπλοούσας. οἱ δὲ
 Καρχηδόνιοι, συνιδόντες τῶν ὑπεναντίων τοὺς μὲν
 ἀκμὴν ἐμβαίνοντας, τοὺς δ' ἀναγκάστους, τοὺς δὲ
 πρῶτους πολὺ προσιληφότες τῶν ἄλλων· ἐπιστρέ-
 ψαντες,

per vim primo impetu ca-
 piunt. Captum & oppidum
Myttistratum, quod, quo-
 niam magis erat munitum,
 obsidionem diutius tolerave-
 rat. *Camarinæorum* etiam
 urbem, quæ paullo ante ab
 iis defecerat, admotis tum
 operibus & muris dejectis,
 occuparunt; pariterque *En-
 nam* & plura alia mino-
 ra Carthaginensium oppida.
 Quibus expeditis, *Liparæo-
 rum* urbem obsidere institue-
 runt.

25. Sequente anno C.
Atilius Cos. Romanus, quum
Tyndaridem applicuisset,
 præternavigantem agmine
 incomposito classem Pœno-
 rum conspicatus; jussu re-
 migio præeuntes sequi, ipse
 decem navibus comitatus
 præit ceteris. Pœni, qui
 animadverterent, quosdam
 ex hostibus naves adhuc
 conscendere, quosdam por-
 tu jam solvisse, primos vero
 longo intervallo alios ante-
 cedere; conversi, eosque
 aggressi,

, αὐτοῖς ἀπῆντων. καὶ κυκλώσαντες, τὰς
 ας διέφθειραν, τὴν δὲ τοῦ στρατηγού ναῦν
 ἕγον αὐτάνδρον ἔλαβον· οὐ μὴν, ἀλλ' αὐτῆ
 ε ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, καὶ ταχυναυτοῦσα,
 παραδόξως τὸν κίνδυνον. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν
 ν ἐπιπλέουσαι κατὰ βραχὺ συνηθροίζοντο.
 αὐ δ' ἐν μετώπῳ, συνέβαλον τοῖς πολεμίαις·
 ας μὲν αὐτάνδρους ναῦς ἔλαβον, ὀκτώ δὲ
 ταν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Καρχηδονίων ἀπεχώ-
 ῃς τὰς Λιπαραίας καλουμένας νήσους. Ἐκ
 τῆς τῆς ναυμαχίας, ἀμφότεροι νομίζοντες
 ἴον πεποιῆθαι τὸν κίνδυνον, ὤρμησαν ὀλο-
 τερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικάς δυνάμεις,
 ν κατὰ θάλατταν ἀντέχεσθαι πραγμάτων.
 εζικαὶ δυνάμεις ἐν τοῖς κατὰ ταῦτα καιροῖς
 τραξαν ἄξιον μνήμης· ἀλλὰ περὶ μικρὰς καὶ
 χύσας πράξεις κατέστρεψαν τοὺς χρόνους.

Διὸ

3. ἐξηρτυμ. An εὖ vel διαφερόντως ἐξηρτυμένη? 6. κατ-
 ῃσαν. κατέτριψαν *malim cum Reisk.*

, omni ex parte cin-
 Et reliquos quidem
 edunt: prætoria ta-
 ene jam & ipsa cum
 s capta, quia remi-
 obe instructa celeri-
 lebat, periculo præ-
 ionem omnium se
 . Quæ vero seque-
 Romanæ, paullatim
 i coactæ, ubi suo
 ordine in frontem
 kissent, impetum in
 faciunt: & decem
 cum ipsis viris na-
 unt, octo deprimunt.

Carthaginieneses cum clas-
 reliqua ad *Liparæas insulas*,
 quas vocant, se receperunt.
 Post hanc pugnam navalem,
 quoniam utrique pari peri-
 culo functos se arbitraban-
 tur, utraque pars ad compa-
 randas majores navales co-
 pias, & possessionem ma-
 ris sibi asserendam, studium
 omne contulit. Terrestres
 vero copię nihil per id tem-
 pus memoria dignum gesse-
 runt; sed in levibus tantum
 quibusdam & parvi momenti
 rebus tempus consumserunt.

Rebus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

αὐτὴν ἐμβαλοῦσιν, οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, A.V. 498.
 ζαῖδα διακινδυνεύειν καὶ διαναυμαχεῖν ἔσπευδον. ὅν- M. Regu-
 των δὲ τῶν μὲν πρὸς τὸ κωλύειν, τῶν δὲ πρὸς τὸ Manlius
 βιάζεσθαι, προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἐκα- \fr.cam
 4τέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας. Οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι
 πρὸς ἀμφοτέρωθεν τὴν παρασκευὴν ἀρμόζουσαν ἐποιού-
 ντο, πρὸς τε τὴν κατὰ θάλατταν χρείαν, καὶ πρὸς
 5τὴν ἀπόβασιν τὴν εἰς τὴν πολεμίαν. διόπερ ἐπιλέ- Copiæ
 ζαντες ἐκ τῶν περὶ τῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας navales.
 χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν, ἣν ἤμελλον ἀνα-
 6λαμβάνειν, εἰς τέτταρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον
 διτλαῖς εἶχε προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο
 στρατόπεδον, καὶ πρῶτος στόλος, καὶ τὰ λοιπὰ κα-
 τὰ λόγον. τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτην ἐπωνυμίαν ἔτι
 προσελήφει· τριαῖριοι γὰρ ὀνομάζοντο, κατὰ τὴν ἐν

τρίσιν

6. *Μιστὶ τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτον ἐπωνυμίαν ἔτι οὐ προσελήφει.*
Ναῖβα καὶ τρίτον, quæ præcipite Reiskio coriæxi, abjecerit Casaub.
τεταρτα ῥαπτις. οὐ, quæ in delendam censui, nisi cum Reisk. in oī (sibi)
τεταρτα καλνερὶς.

nequaquam permissuros esse ostendebant, fortunæ aleam prælio navali committere aventes. Ita his ad prohibendum, illis ad vim faciendam, se comparantibus, haud dubie ex utriusque populi obstinatione futurum certamen apparebat. Igitur Romani apparatus ad utrumque se instruebant, sive res mari gerenda foret, sive in hostium terram exscensio facienda. Quare etiam for-

tissimo quoque milite e copiis terrestribus delecto, omnem exercitum, quem ducturi erant, quadripartito dividunt. Earum partium unaquæque duplici appellatione signabatur. Nam & prima legio dicebatur, & prima classis; eademque ratio in ceteris servata: quartæ vero parti præterea tertium etiam nomen impostum erat; nam Triarii vocabantur, ut in terrestribus exer-

A.V.498. τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν. καὶ τὸ μὲν
 Triarii σύμπαν ἦν στράτευμα τούτων τῆς ναυτικῆς δυνά-
 navales. μεως, περὶ τέτταρας καὶ δέκα μυριάδας· ὡς ἂν ἐκά-
 CDXX στης ἰδία νεὼς λαμβανούσης ἑρέτας μὲν τριακοσίου,
 viri in quaque πανι. ἐπιβάτας δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὸς
 μὲν πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἠρμόζοντο πρὸς τὸν κατὰ
 θάλατταν κίνδυνον· τό γε μὴν πλῆθος αὐτῶν ἦν
 ὑπὲρ πεντεκαίδεκα μυριάδας, κατὰ τὸν τῶν νεῶν
 λόγον. Ἐφ' οἷς, οὐχ οἷον ἂν τις παρῶν καὶ θεώ-
 μενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ καὶ ἀκούων, καταπλα-
 γεῖη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος, καὶ τὴν τῶν πολιτευ-
 μάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν, στο-
 χαζόμενος ἕκ τε τοῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ τῶν νεῶν
 πλήθους. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συλλογιζόμενοι, διότι τῶν
 Acies na- πλοῦν εἶναι συμβαίνει πελάγιον, τοὺς δὲ πολε-
 valis Ro- μίους ταχυναυτεῖν, πανταχόθεν ἐπειρῶντο ποιεῖ-
 manor. θαι

7. In vet. codd. est ὡς ἂν ἐκάστης δυνάμεως λαμβανούσης, quod ex Reg. B. C. correxit Casaub. Satis autem fuerat νεῶς, ἀδικοῦ ἰδί-
 10. διότι τὸν μὲν. Casaub. ex Reg. B. C. ὅτι αὐτοῖς τὸν μὲν
 Ibid. πελάγιον ex ing. posuit Casaub. cum esset πλάγιον.

exercitibus solent. Erant omnino in hac classe militum ad centum millia & quadraginta: unaquaque navi remiges capiente trecenos, propugnatores vero centenos vicenos. Carthaginenses plurimum studii, atque adeo studium omne suum operamque, in navalis praelii præparatione ponebant. Summa copiarum, pro numero quidem navium, quas habebant, millia CL superabat. Quæ, non dicam, præ-

fens oculis spectans, sed ne audiens quidem fuerit quaquam, quin attonitus stupeat instantis periculi magnitudinem, & utriusque Reipublicæ illius amplitudinem ac potentiam, quam ex hominum naviumque numero licuit colligere. Norant Romani, in alto tenendum sibi cursum fore, hostes autem celeritate navium valere: propterea id sedulo agebant, quo ipsa aciei ordinatione periculum undique defende-
 rent

11 **ιδ**αι τὴν τάξιν ἀσφαλῆ καὶ δυσπρόσοδον. ταῖς μὲν A.V.498.
 οὖν ἐξήρεις, δύο οὔσας, ἐφ' ὧν ἔπλεον οἱ στρατηγοὶ, Acies na-
Μάρκος Ἀτίλιος καὶ Λεύκιος Μάλλιος, πρώτας ἐν valis Ro-
 12 **μετώπῳ** παραλλήλους ἔταξαν. τούτων δ' ἑκατέρω manor.
 συνεχῆς κατὰ μίαν ναῦν ἐπιτάττοντες, τῇ μὲν τὸν triquetra.
 πρώτον, τῇ δὲ τὸν δεύτερον στόλον ἐπέστησαν· αἰεὶ
 καθ' ἑκάστην ναῦν ἑκατέρου τοῦ στόλου μῆζον τὸ
 μεταξύ ποιοῦντες διάστημα. ταῖς δὲ πλώραις ἔξω
 νεύοντα τὰ σκάφη, τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλοις
 13 εἶχεν. ἐπειδὴ δὲ τὸν πρώτον καὶ δεύτερον στόλον
 ἀπλῶς εἰς ἔμβολον ἔταξαν, ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ
 μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον· ὧν
 ἐπιτάττωντων, ἀπετελέσθη τρίγωνον τὸ πᾶν εἶδος τῆς
 14 **τάξεως**. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπέστησαν ταῖς ἵππηγούς,
 ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου
 15 **ναυσί**. ταύταις δὲ κατέπιν ἐπέβαλον τὸν τέταρτον
 στόλον, τοὺς τριαρίους κληθέντας, ἐπὶ μίαν παρ-

Ε 2

εκτεί-

11. **Μάλλιος**. *Misti vell. b. l.* Μάλλιος, *juniore* Μάνλιος.

rent & hostem submoverent.
 Igitur duas prætorias hexe-
 res, quibus vehebantur *Mar-*
cus Atilius & Lucius Man-
lius, primas in frontem jux-
 ta se invicem locant. A
 tergo utriusque harum na-
 ves singulas continua serie
 constituentes, hinc primam,
 illinc secundam classem, præ-
 torias sequi jubent; vacuum
 in medio spatium, ut quæ-
 que navis accesserat ex utra-
 que classe, majus subinde re-
 linquentes. Atque ita qui-
 dem se navigia excipiebant

alia alii subjecta, ut proris
 foras spectarent. Primæ igi-
 tur & secundæ classi ad spe-
 ciem *rostri* hoc modo ordi-
 natis, legionem tertiam, in
 frontem & ordinem unum
 directam, postponunt: qui-
 bus post priores locatis, esse-
 cta est *acies* totius *facies tri-*
quetra. Hippagines deinde
 jubent sequi, remulcis ad
 tertiæ classis navigia alliga-
 tas. Post hippagines quar-
 ta classis ponitur, eorum,
 qui *Triarii* dicebantur; uni-
 ca serie ita porrecta in lon-
 gum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ζόμενοι, τὰ μὲν τρία μέρη τῆς αὐτῶν δυνάμεως ἐπὶ ^{A.V. 498.}
 μίᾳ ἑταίῳ ναῦν, πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες ^{Acies}
 τὸ δεξιὸν κέρως, ὡς κυκλώσοντες τοὺς ὑπεναντίους, ^{Pœno-}
 πάσας ἰστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολε- ^{rum.}
 μίοις. τὸ δὲ τέταρτον, ^{εὐώνυμον} τῆς ἑλῆς τάξεως
 ἑπέσιον, ἐν ἐπικαμπίᾳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν. Ἦγουν ^{Duces}
 το δὲ τῶν Καρχηδονίων, τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρως, ἔχων ^{Pœno-}
 ἐπίπλευς καὶ πεντήρεις τὰς μάλιστα ταχυναυτού- ^{rum.}
 σας πρὸς τὴν ὑπερκέρωσιν, Ἄννων, ὁ περὶ τὸν
 Ἑλκράγαντα λειφθεὶς τῇ παρατάξει· τῶν δ' εὐώ-
 νυμων εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν Ἀμίλκας, ὁ περὶ Τυνδα-
 ρίδα ναυμαχήσας· ὅς τότε κατὰ μέσσην τὴν τάξιν
 ποιούμενος τὸν κίνδυνον, ἐχρήσατό τινι στρατηγή-
 γματι κατὰ τὸν ἀγῶνα τοιῶδε. Τῶν γὰρ Ῥωμαίων ^{Prælium}
 συνθεασαμένων ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένους τοὺς Καρχ- ^{navale}
 ηδονίους, καὶ ποιησαμένων τὴν ὀρμὴν ἐπὶ μέσους, ^{ad Ecno-}
 ατὴν μὲν ἀρχὴν ὁ κίνδυνος ἔλαβε τοιαύτην. ταχὺ δὲ ^{num.}

Ε 3

τῶν

quoque consilia ad eorum rationes accommodant, tres quidem partes totius sui exercitus unico simplici que ordine instruunt; dextrum cornu quam longissime in mare, ceu adversarios circumdaturi, porrigunt; omniumque navium suarum proras in hostem obvertunt: quartam partem a laevo reliquæ aciei latere ex obliquo continentem versus collocant. Dux autem Carthaginensium, in dextro quidem cornu Hannο erat, qui ad Agrigentum male pugna-

verat; habens naves rostratas & quinqueremes eas, quæ, propter celeritatem ad circumfundenda hostium cornua, erant aptissimæ. In sinistro curabat *Amilcar*, qui ad Tyndaridem navali prælio dimicaverat. Is tunc media acie rem gerens, in ipso discrimine solertis ducis consilio tali est usus. Romani Pœnos tenui agmine in longum porrigi ut viderunt, in medios irruunt: fuitque id totius dimicationis principium. At Carthaginenses, jussu imperatoris,

A.V. 498.
Triplex
prælium
navale.

τῶν περὶ τὰ μέσα Καρχηδονίων ἐκ παραγγελμῶτος
κλινάντων πρὸς φυγὴν, χάριν τοῦ διασπᾶσαι τὴν
τῶν Ῥωμαίων τάξιν· οὗτοι μὲν ὑπεχώρουν μετὰ
σπουδῆς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατόπιν ἠκολούθουν ἐκθύ-
μως. ὁ μὲν οὖν πρῶτος καὶ δεύτερος στόλος ἐπέκει-
το τοῖς Φεύγουσι, τὸ δὲ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον
στρατόπεδον ἀπέσπαστο, τῶν μὲν ῥυμουλκούντων
τὰς ἰππηγούς ναῦς, τῶν δὲ τριαρίων συμμενόντων
καὶ συνεφεδρευόντων τούτοις. ἐπεὶ δὲ τὸν πρῶτον
καὶ δεύτερον στόλον ἰκανὸν τῶν ἄλλων ἐδόκουν ἀπε-
σπακέναι τόπον οἱ Καρχηδόνιοι, συνθήματος ἀρθύν-
τος ἐκ τῆς Ἀμίλκου νεώς, μετεβάλλοντο πάντες
ἅμα καὶ συνέβαλον τοῖς ἐπικειμένοις. ἀγῶνος δὲ συ-
στάντος καρτεροῦ, τῶ μὲν ταχυναυτεῖν ἐκπερι-
πλέοντες, καὶ ῥαδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως δὲ ἀπο-
χωροῦντες, πολὺ περιῆσαν οἱ Καρχηδόνιοι· τῶ δὲ
βιαιομαχεῖν κατὰ τὰς συμπλοκάς καὶ συνδεῖν τοῖς
κόραξι

XXVII. 9. ἀπέσπαστο. ἀπεσπᾶτο Aug. Reg. A.

ris, confestim mediam aciem suam in fugam inclinant, quo dissiparetur Romana acies. Pœnis propere cedentibus Romani animose a tergo instant. Ita dum prima & secunda classis fugientes persequitur, divellitur ab his tertia & quarta acies; quarum illa hippagines remulco trahebat, hæc, quæ triariorum erat, in subsidiis prope illam manebat. Vbi primam secundamque classem satis longo a suis inter-

vallo sibi visi sunt Pœni divulsisse; tum subito, e navi Amilcaris dato signo, vertere se, & cum persequentibus manum conferere instituant. Ibi tum atrox pugna utrimque est accensa. Velocitate navium ad circumvolitandum, ad subito accedendum, propereque recedendum, longe superiores erant Carthaginenses. Contra res Romanorum, cum propter pugnandi violentiam, qua utebantur ubi erat ventum

κέραι τοὺς ἀπαξ ἐγλίσαντας, ἅμα δὲ καὶ τῶ συν-^{A.V. 498.}
 αγωνιζομένων ἀμφοτέρων τῶν στρατηγῶν καὶ τῶ ^{Triplex}
 ἐν ὄψει τῶν ἡγουμένων ποιῆσθαι τὸν κίνδυνον, οὐχ ^{prælium}
 ἔτιον ἐπικυδεστέρας εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τῶν Καρχηδο-
 νίων ταῖς ἐλπίδας. ἡ μὲν οὖν κατὰ τούτους μάχη,
 τοιαύτην εἶχε διάθεσιν.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας ^{XXVIII.}
 ἔχων Ἄννων, τὸ μείναν ἐν ἀποστάσει κατὰ τὴν
 πρώτην συμβολὴν, τό τε πέλαγος ὑπεράρας ἐνέ-
 βαλε ταῖς τῶν τριαρίων ναυσὶ, καὶ πολλὴν ἀπορίαν
 ἀπαρεῖχε καὶ δυσχρηστίαν αὐτοῖς. οἱ δὲ παρὰ τὴν
 γῆν τεταγμένοι τῶν Καρχηδονίων, παραγεγονότες
 εἰς μέτωπον ἐκ τῆς προὔπαρχούσης τάξεως, καὶ
 ποιήσαντες ἀντιπρώρους ταῖς ναῦς, ἐνέβαλον τοῖς
 ῥυμουκκοῦσι ταῖς ἵππηγούς· οἱ δὲ, ἀφόμενοι τὰ ῥύ-
 ματα, συνεπλέκοντο καὶ διηγωνίζοντο τοῖς πολε-
 ζμίαις. Ἦν δὲ τρία μέρη τῆς ὅλης συμπλοκῆς, καὶ
 Ε 4 τρεῖς

22. καὶ τῶ ἐν ὄψει. Priora duo verba omittit Caisaub. cum Reg. B.

ventum ad manus, & propter
corvorum apparatus, quibus
 navigia colligabant; tum,
 quia una pugnantis am-
 bobus Consulibus & in con-
 spectu ducum suorum miles
 prælium faciebat; nihilo
 deteriore loco erant ac Car-
 thaginiensium. Atque ab
 illa quidem parte, hæc pu-
 gnæ facies erat.

28. Eodem vero tempore
Hanno, dextri dux cornu,
 quod initio pugnæ longius
 se tenuerat, medium mare

emensus, triariorum naves
 tunc invadit; multumque
 illis incommodans, in ma-
 gnas redigit angustias. At
 qui prope terram collocati
 fuerant Carthaginenses, mu-
 tata priore forma, in fron-
 tem repente instructi, pro-
 ris in hostem versis, eos qui
 remulco hippagines trahē-
 bant, adoriuntur: qui, funi-
 bus dimissis, cum hostibus
 conflagunt, fortiter prælian-
 tes. Sic tres commisionis
 totius partes, totidemque
 pugnæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀπαλαίττοντες, πάλιν ἐπερρώθησαν πρὸς τὸν κίν-
 ῥον. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον
 αὐτοῖς προσμαχομένων, τῶν δὲ κατὰ νώτου προσ-
 πιπτόντων, δυσχρηστούμενοι, καὶ παραδόξως ὑπὸ
 τῶν βοηθησάντων κυκλούμενοι, κλίναντες πελαγίαν
 ἐπέποιοντο τὴν ὑποχώρησιν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 καιρὸν, ὃ τε Λεύκιος, ἐπαναπλέων ἤδη, καὶ Θεωρῶν
 συγκεκλεισμένον πρὸς τῇ γῆ τὸν τρίτον στόλον ὑπὸ
 τοῦ τῶν Καρχηδονίων εὐωνύμου κέρρατος· ὃ τε Μάρ-
 κος, ἐν ἀσφαλεῖ καταλιπὼν τὰς ἵππηγους καὶ τοὺς
 τριαρίους, ὤρμησαν ἀμφοτέρωθεν βοηθεῖν τοῖς κινδύ-
 νινεύουσι. παραπλήσιον γὰρ ἦν ἤδη τὸ γιγνόμενον πο-
 λιρκία· καὶ πάλαι ἂν ἀπολώλεισαν οὗτοί γε προ-
 φανῶς, εἰ μὴ δεδιότες τοὺς κόρακας οἱ Καρχηδόνιοι,
 περιφράζαντες μὲν αὐτοὺς πρὸς τῇ γῆ συνῆχον,
 πρὸς δὲ τὰς ἐμβολαῖς διὰ τὴν συμπλοκὴν εὐλαβῶς
 ἔχοντες, οὐ προσήεσαν. ταχέως δ' ἐπιγενόμενοι καὶ
 κυκλώσαντες οἱ στρατηγοὶ τοὺς Καρχηδονίους, αὐτ-

Victoria
 Romano-
 rum na-
 valis ad
 Ecnomum.

Ε 5

ἀνδρους

prope victis, celeriter ani-
 mus redit, ac statim pugnam
 redintegrant. Tum Pœni,
 aliis a fronte, aliis a tergo
 instantibus, pressi laboran-
 tesque, & præter opinio-
 nem a consule suis opem
 ferente circumventi; re in-
 clinata, in altum fuga se re-
 cipiunt. Inter hæc Man-
 lius, certamen jam repetens,
 quia videbat tertiam suorum
 classem a sinistro cornu ho-
 stium in littus compulsam,
 clausam ibi teneri; tum &
 Atilius accedens, quum &

hippagines & triarios in tu-
 to jam collocasset; ambo
 periclitantibus suppetias fe-
 runt. Hi enim jam veluti
 obsidione premebantur: &
 profecto perituri erant ma-
 nifeste jamdudum, nisi quod
 Carthaginenses, dum a cor-
 vis sibi metuunt, cinctos qui-
 dem & ad terram compulsos
 continebant; at impetum
 facere in illos metu com-
 prehensionis non audentes,
 haud accedebant. Consules
 repentino superventu Cartha-
 ginensibus circumfusi, quin-
 qua-

A.V. 498.
Victoria
Romano-
rum na-
valis ad
Econo-
mum.

ἀνδρῶν μὲν ἔλαβον πενήκοντα ναῦς τῶν πολεμίων, ὀλίγα δὲ τινες παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξασθαι διέφυγον. Ὁ μὲν οὖν κατὰ μέρος κίνδυνος, τοιαύτην ἔσχε τῆς διαθήσῃ· τὸ δὲ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ τοὺς Ῥωμαίους. διεφθάρη δὲ τούτων μὲν εἴκοσι καὶ τέτταρα σκάφη, τῶν δὲ Καρχηδονίων ὑπὲρ τριάκοντα. ναῦς δὲ τῶν μὲν Ῥωμαίων αὐτῶν οὐδεμία τοῖς πολεμίοις ἐγένετο ὑποχείριος· τῶν δὲ Καρχηδονίων ἐξήκοντα καὶ τέτταρες.

XXIX.
In Afri-
can ar-
pellunt
Coss.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι προσεπισιτισάμενοι, καὶ τὰς ἀχμαλώτους ναῦς καταρτίσαντες, ἔτι δὲ τὴν ἀρμόζουσαν ταῖς προτερήμασι ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι τῶν πληρωμάτων, εἰνήγαντο ποιοῦμενοι τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην. προσηχόντες δὲ ταῖς πρώταις πλεούσαις ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκρην τὴν Ἑρμαίαν ἐπανεμαζομένην, ἣ πρὸ παντὸς τοῦ περὶ τὴν Καρχηδόνα κόλπου κειμένη προτείνει πελάγους ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν, καὶ προσδεξάμενοι τὰς ἐπιπλεούσας ἐνταῦθα ναῦς, καὶ πάντα συνα-
θροί.

quaginta ipsorum naves cum remigibus & defensoribus capiunt; paucis, quæ juxta littus sese circumegerunt, elapsis. Hæc sunt, quæ navali eo prælio per partes sunt gesta. Summa victoriæ penes Romanos stetit. Perierunt naves Romanorum xxiv; Pænorum amplius xxx. Romana quidem navis nulla cum vectoribus in potestatem hostium venit: Carthaginensium vero lxiv.

29. Post hæc Romani, parato ampliore comœtu, & navibus quas ceperant refectis instructisque, propriis item remigibus ita curatis, ut re bene gesta parerat, *versus Africam* vela faciunt. Quumque primis navibus ad promontorium appulissent *Hermæum* dictum, quod universo sinui Carthaginensi præjacens, longe in mare Siciliam versus excurrit; expectatis eo loci navibus quæ sequebantur, cuncta-

θροίσαντες τὸν στόλον, ἔπλεον παρὰ τὴν χάραν, A.V.498.
 ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα καλουμένην πόλιν ἀφίκοντο.
 3 Πειθαίμενοι δὲ τὴν ἀπόβασιν ἐνταῦθα, καὶ νεωλ- Carium
 κήσαντες, ἔτι δὲ τάφρω καὶ χάρακι περιλαβόντες Cluream,
 τὰς ναῦς, ἐγίγνοντο πρὸς τὸ πολιορκεῖν αὐτήν, οὐ
 βουλομένων ἐκουσίως σφίσι προσχωρῆσαι τῶν κατε-
 4 χόντων τὴν πόλιν. οἱ δὲ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ
 τὴν ναυμαχίαν κινδύνου τῶν Καρχηδονίων, κατα-
 πλεύσαντες, καὶ πεπεισμένοι τοὺς ὑπεναντίους ἐκ
 τοῦ γεγονότος προτερήματος ἐπαρθέντας εὐθέως
 ποίησεθαι τὸν ἐπίπλουν ἐπ' αὐτήν τὴν Καρχηδόνα,
 παρρητήρουν τὰς πεζικαῖς καὶ ναυτικαῖς δυνάμει
 5 τούτους προκειμένους τῆς πόλεως τόπους. ἐπιγνόντες
 δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἀσφαλῶς ἀποβεβηκότας καὶ πο-
 λιορκεῦντας τὴν Ἀσπίδα, τοῦ μὲν παραφυλάττειν
 τὸν ἐπίπλουν ἀπέγνωσαν, συνήθριζον δὲ τὰς δυνά-
 μεις, καὶ περὶ φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς τε πόλεως
 6 καὶ τῆς χώρας. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες τῆς
 Ἀσπίδος, καὶ φυλακὴν ἀπολιπόντες τῆς πόλεως καὶ
χώρας,

cunctaque in unum coacta
 classe, oram Africæ tamdiu
 legunt, donec ad oppidum,
 cui *Clurea* nomen est, per-
 veniunt. Ibi exscensu facto,
 subductisque navibus & val-
 lo ac fossa munitis; quia de-
 ditionem facere oppidani
 volebant, ad obsidionem lo-
 ci sese comparant. Cartha-
 ginienſes, qui prælio nava-
 li effugerant, appulsi in
 patriam; nihil dubitantes,
 quin ferox parva victoria
 Romanus confestim ipsam

Carthaginem classe infesta
 sit petiturus; oram urbi
 præjacentem & navalibus &
 terrestribus copiis custodie-
 bant. Verum cognito, Ro-
 manos tuto copias expo-
 suisse in terram, & *Cluream*
 obsidione premere; omiſſa
 priore cura observandi eo-
 rum adventum, contrahunt
 copias, & urbem regionem-
 que præſidiis firmant. Ro-
 mani, *Clurea* potiti, relicta
 manu idonea ad oppidi agri-
 que custodiam, præterea le-
gatis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν ἀρχμαλώτων πλῆθος, καὶ κομισθεὶς παρὰ τὴν L.V. 498.
Σικελίαν ἀσφαλῶς, ἦκεν εἰς τὴν Ῥώμην.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες τὴν τῶν πολε- XXX.
μίων παρασκευὴν χρενιωτέραν οὔσαν, πρῶτον μὲν, Regni du-
στρατηγούς ἑαυτῶν εἶλοντο δύο, τὸν τε Ἄννωνος ces suos
Ἀσδρούβαν, καὶ Βώσταρον· μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς convocant.
τὸν Ἀμίλκαν ἔπεμπον εἰς τὴν Ἡράκλειαν, καλοῦν-
τες κατὰ τάχος αὐτόν. ὁ δ' ἀναλαβὼν ἵππεῖς πεν-
τακισίους, καὶ πεζοὺς πεντακισχιλίους, παρῆν εἰς
τὴν Καρχηδόνα· καὶ κατασταθεὶς στρατηγὸς τρί-
τος, ἐβουλεύετο μετὰ τῶν περὶ τὸν Ἀσδρούβαν,
ὅπως δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς,
βοηθεῖν τῇ χώρᾳ, καὶ μὴ περιορᾶν αὐτὴν ἀδεῶς
ἠπρεθυμένην. Ὁ δὲ Μάρκος μετὰ τινος ἡμέρας ἐπε- Reguli
πορεύετο, τὰ μὲν ἀτείχιστα τῶν ἐρυμάτων ἐξ ἐφ' successus
ἑδου διαρπάζων, τὰ δὲ τετειχισμένα πολιρκῶν. ἀφι- in Africa.
κόμενος δὲ εἰς πόλιν Ἀδὴν ἀξιόχρεων, περιστρατο- Adis opp.
πεδεύ-

XXX. 5. Ἀδὴν. Ἀδὴν Vat. Flor. Aug. Reg. A. *Iidem dant* πρὸς
πόλιν.

vorum multitudine, sine pe-
riculo Siciliam præterve-
ctus, Romam pervenit.

30. Carthaginenses, ubi
Romanos ad diuturnius bel-
lum se parare sentiunt, duos
primo copiarum suarum du-
ces creant *Asdrubalem* Han-
nonis F. & *Bostarum*: dein-
de *Amilcarem* Heraclea pro-
pere arcessunt. Qui assumtis
equitibus quingentis, pedi-
tum quinque millibus, Car-
thaginem venit; ibique dux

tertius electus, cum *Asdru-
bale* de præsentis rerum sta-
tu deliberat. Placet illis,
ditioni ferendam opem, ne-
que committendum esse, ut
eam hostis impune depopu-
letur. At *Regulus* post dies
paucos per regionem grassa-
ri; castella, quæ muris ca-
rebant, primo impetu cape-
re; quæ mœnibus cincta
erant, oppugnare. Vbi ad
Adin ventum est, non præ-
nitendum oppidum; huic
quoque

A.V. 498. περὲς αὐτὴν, πλείστα μετὰ σπουδῆς ἔργα καὶ πειρῆσαι. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, τῇ δὲ πύλει σπουδάζοντες ἐκστῆσαι, καὶ τῶν ὑπαίθετον ἀντιπικιεῖσθαι κρείοντες, ἐξῆργον τὴν δύσιν. καὶ καταλαβόμενοι λόφον ὑπερῆξιν μὲν τῶν πελεμίων, ἀφ᾽ ἧ δὲ ταῖς ἐαυτῶν δυνάμεσιν, εἰ τούτω κατεστρατεπέδουσαν.

Imperite λοιπὸν ἔχετε μὲν τὰς πλείστας ἐλπίδας ἐν ταῖς
 rem Re-
 gunt Ρα-
 ni.

ἰσπεῦσι καὶ τοῖς Συρρίοις, ἀφόμενοι δὲ τῶν ἐπιπέδων χωρίων, καὶ συγκλείεται σφᾶς αἰετοῖς εἰς τόπους ἐρυμνοῖς καὶ δυσβάτοις, ἔμελλον οὐδ᾽ ἄξεν τοὺς πολεμίουσ ὁ δέον ἦν πράττειν κατ' αὐτῶν. ὁ δὲ καὶ συνέβη γενέσθαι. Συνεσήσαντες γὰρ οἱ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες ἐμπείρως, ἔτι τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβρώτατον τῆς τῶν ὑπεναιτίων δυνάμεως ἡχρῆσται διὰ τοὺς τόπους, οὐκ αἰέμεσαν, ἕως ἐκεῖνοι κα-

Regulo. ταβάντες εἰς τὰ πεδία παρετάξαντο. χρώμενοι δὲ τοῖς ἰδίοις καιροῖς, ἅμα τῷ φωτὶ προσέβαινον ἐξ ἑκατέρου

8. σφῆς. σφᾶς constant Aug. Reg. A.

quoque Romanus castra ad-
 movet; opera atque oppu-
 gnationem urget. Tum Pœ-
 ni, qui & servatam urbem
 illam cupiebant, & quæ fo-
 ris erant vindicare a vi ho-
 stili decreverant, copias edu-
 cunt: ac colle occupato,
 hostibus quidem imminente,
 sed toto genere copiis ipso-
 rum incommodo, castra eo
 loci metantur. Sed enim,
 quum in equitatu maxime
 atque elephantis spes suas
 illi sitas haberent; plana
 camporum relinquendo, &
 locis abruptis impeditisque

se includendo, hostes vide-
 licet admonitum iverunt,
 quid faciendum ipsis esset,
 quo sibi nocerent. Atque
 ita profecto accidit. Nam
 duces Romani, pro sua pe-
 ritia intelligentes, quod erat
 roboris plurimumque me-
 tuendum in adversariorum
 exercitu, id omne propter
 locorum conditionem reddi-
 tum ipsis esse inutile, ne-
 quaquam expectarunt do-
 nec castris in planum delatis
 aciem instruerent: quin po-
 tius tempore usi suo, luce
 prima utrimque ad collem
 succe-

11 **ε**ιτέρου τοῦ μέρους πρὸς τὸν λόφον. οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς **A.V. 498.**
 καὶ τὰ θηρία τοῖς Καρχηδονίοις ἦν ἀχρηστα τε-
 λέως· οἱ δὲ μισθοφόροι πάνυ γενναίως καὶ προθύμως
 ἐκβουθήσαντες, τὸ μὲν πρῶτον στρατόπεδον ἠνάγ-
 12 **κ**ασαν ἐκκλῖναι καὶ φυγεῖν· ἐπεὶ δὲ προπεσόντες
 καὶ κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν ἐκ θατέρου μέρους προσ-
 βαίνοντων ἐτράπησαν, μετὰ ταῦτα πάντες εὐθύς
 13 **ε**κ τῆς στρατοπεδείας ἐξέπεσον. τὰ μὲν οὖν θηρία
 μετὰ τῶν ἱππέων, ἐπεὶ τάχιστα τῶν ὀμαλῶν ἤφα-
 το, μετ' ἀσφαλείας ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν.
 14 **Ο**ἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς πεζοὺς βραχὺν ἐπιδιώξαντες
 τόπον, καὶ τὸν χάρρακα διαρπάσαντες, μετὰ ταῦ-
 15 **τ**α πᾶσαν ἐπιπορευόμενοι τὴν χώραν καὶ τὰς πό-
 λεις, ἀδεῶς ἐπέρθουν. γενόμενοι δὲ τῆς προσαγο- **Capitur**
 ρευομένης πόλεως Τύνητος ἐγκρατεῖς, εὐφυοῦς ὑπαρ- **Tunes.**
 χούσης πρὸς τὰς προκειμένας ἐπιβολαῖς, ἔτι δὲ
 κειμένης εὐκαίρως κατὰ τε τῆς πόλεως καὶ τῆς
 συνεγ-

11. ἐκκλῖναι. ἐγκλῖναι edd. 12. *Vulgo omnes propeperantes. Cot-*
teci cum Reisk.

succedunt. Itaque plane
 nulli tum usui neque equi,
 neque elephantibus, Carthagi-
 niensibus erant. Mercena-
 rii vero milites generoso
 prorsus obstinatoque animo
 propugnantes, primam le-
 gionem inclinatam fugere
 compulerunt. Sed hi dum
 longius insequuntur, circum-
 venti ab ea manu quæ alte-
 ra ex parte ingruerat, mox
 ipsi in fugam vertebantur.
 Tum vero continuo omnes

e castris sese proripere. Et
 elephantibus quidem, atque
 equites, loca plana adepti,
 deinceps securi se recepe-
 runt. Romanus vero, pe-
 dites aliquantisper insecutus,
 mox castris direptis, libere
 de cetero vagari & agros
 urbesque incuriare. Deinde
 oppido, cui *Tuneti* nomen,
 potitus, quod ad ea quæ
 moliebatur imprimis oppor-
 tunum, & ipso situ Carthia-
 gini & vicinæ regioni infe-
 litum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ε̄πρὸυκαλεῖτο τοὺς Καρχηδόνιους εἰς διαλύσεις. οἱ δ' ^{A.V. 499.}
 ἀσμένως ἀκούσαντες, ἐξέπεμψαν αὐτῶν τοὺς πρῶ- ^{Dura Pœ-}
 τους ἀνδρας· οἱ καὶ συμμίζαντες αὐτῶ, τοσοῦτον ^{nis impe-}
 ἀπέσχον τοῦ ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ πειεῖν τὶ ^{rat Regu-}
 τῶν λεγομένων, ὥστ' οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύ-
 ναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων. Ὁ μὲν γὰρ
 Μάρκος, ὡς ἤδη κεκρατηκῶς τῶν ὅλων, ὅ τι πότε
 συνεχῶρει, πᾶν ᾤετο δεῖν αὐτοὺς ἐν χάριτι καὶ δω-
 ρεᾶ λαμβάνειν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες, ὅτι
 καὶ γενομέναις αὐτοῖς ὑποχειρίοις οὐδὲν ἂν συνακα-
 λουθήσαι βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, οὐ
 μόνον δυσαρεστήσαντες τοῖς προτεινομένοις ἐπανήλ-
 θον, αἰδᾶ καὶ προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ
 Μάρκου. τὸ δὲ συνέδριον τῶν Καρχηδονίων, διακοῦ-
 σαν τὰ προτεινόμενα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥω-
 μαίων, καίπερ σχεδὸν ἀπεγνωκὸς τὰς τῆς σωτηρίας
 ἐλπίδας, ὅμως οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως,
 ὥστε

7. *Vixto omnes synacholouθήσαι.*

interverteret, adversarios ad
 pacem hortabatur. Audive-
 re illi hos sermones lubenti
 animo, ac viros primarios
 Reipublicæ suæ ad eum mi-
 serunt. Qui cum ipso col-
 locuti, tantum abfuerunt, ut
 propositarum conditionum
 ullam admitterent, ut ne au-
 dire quidem quæ imperaban-
 tur, adeo gravia illa erant,
 sustinuerint. Nam Marcus
 quidem, ceu victor jam uni-
 vertæ rei, quidquid concede-
 ret, id omne beneficii mune-
 risque loco haberi postulabat.

Vol. I.

Carthaginenses contra, qui
 viderent nihil sibi, etiamsi
 plane sub ditionem pop. Rom.
 pervenissent, contingere di-
 rius posse quam illa erant
 quæ imperabantur; non so-
 lum averfati propositas con-
 ditiones domum redierunt,
 sed etiam duritia Marci non
 mediocriter offensi. Sena-
 tus vero Carthaginensium,
 legibus pacis auditis quas
 dixerat Marcus, etsi prope
 jam omni spe salutis amissa,
 adeo tamen viriliter ac ge-
 nerose restitit, ut pati quid-

F

vis,

A.V. 499. ὥστε πᾶν ὑπεμένειν εἴλετο, καὶ παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ πείραν λαμβάνειν, ἐφ' ᾧ μηδὲν ἀγεννὲς μηδ' ἀνάξιον τῶν πρὸ τούτου πράξεων ὑπομείναι.

XXXII. Χανθίπ-
pus dux
Pœno-
rum. Περὶ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους καταπλεῖ τις εἰς τὴν Καρχηδόνα ξενολόγος, τῶν ἀπεσταλμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον, εἰς τὴν Καρχηδονίαν ἄγων στρατιώτας πλείστους· ἐν οἷς καὶ Ξάνθιππὸν τῆς Λακεδαιμόνιον, ἄνδρα τῆς Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότα, καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον. ὃς διακύσας τὸ γεγονός ἐλάττωμα, καὶ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ γέγονε, καὶ συνθεωρήσας τὰς τε λοιπὰς παρασκευὰς τῶν Καρχηδονίων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἵππέων καὶ τῶν ἐλεφάντων, παρ' αὐτῆς συνελογίσασατο, καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι συμβαίνει τοὺς Καρχηδονίους εὐχ' ὑπὸ Ῥωμαίων, αὐτοὺς δ' ὑφ' αὐτῶν ἠτληῖσθαι διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἡγουμένων. ταχὺ δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλῆθη

vis, atque omnia experiri, quamlibet denique fortunam subire, cuncti præoptarent, prius quam aliquid ferrent nobilitate sua & gloria rerum gestarum indignum.

32. Sub id tempus appellit Carthaginem eorum unus, quos ad conducendum mercede militem in Græciam antea miserant, ingentem manum secum adducens: in quibus *Xanthippus* quidam fuit, *Lacedæmonius*, vir disciplina Laconica imbutus, & qui rei militaris probabi-

lem usum habebat. Hic vir, audita clade nupera, & quomodo, quave ratione illa esset accepta; contemplatus etiam reliquos Pœnorum apparatus, numerumque equitum atque elephantorum; illico apud animum summat statuit, dixitque inter amicos: *nequaquam Romanos esse, qui Carthaginenses vicissent; verum ipsos a se ipsis, ductorum imperitiis, fuisse victos.* Sparsis statim, ut consentaneum erat eo rerum statu, in vulgus atque inter

πλήθη καὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔγνωσαν οἱ πρόεστώ-
 4τες ἀνακαλεῖσθαι καὶ πείραν αὐτοῦ λαμβάνειν. ὁ δὲ ^{Χανθίπ-} _{rus.}
 παραγενόμενος εἰς τὰς χεῖρας, ἔφερε τοῖς ἀρχουσι
 τοὺς ἀπολογισμοὺς, καὶ παρὰ τί νῦν σφάλλεισαν,
 καὶ διότι πειθύντες αὐτῶ, καὶ χρησάμενοι τοῖς ἐπι-
 πέδοις τῶν τόπων ἐν τε ταῖς πορείαις καὶ στρατο-
 πεδείαις καὶ παρατάξεσιν, εὐχερῶς ἑαυτοῖς τε τὴν
 ἀσφάλειαν δυνήσονται παρασκευάζειν, καὶ τοὺς ὑπεν-
 σαντίους νικάειν. Οἱ δὲ στρατηγοὶ, δεξάμενοι τὰ λε-
 γόμενα καὶ πειθύντες αὐτῶ, παρὰχρηῖμα τὰς δυ-
 νάμεις ἐνεχείρισαν. ἦν μὲν οὖν καὶ κατὰ ταύτην τὴν
 παρὰ τοῦ Ξανθίππου διαδιδόμενην φωνὴν ὁ Θροῦς,
 7 καὶ λαλιά τις εὐελπίς παρὰ τοῖς πολλοῖς. ὡς δ'
 ἐξαγαγὼν πρὸ τῆς πόλεως τὴν δύναμιν ἐν κόσμῳ
 παρενέβαλε, καὶ τί καὶ κινεῖν τῶν μερῶν ἐν τάξει;
 καὶ παραγέλλειν κατὰ νόμους ἤρξατο· τηλικαύτην
 ἐποίησεν διαφορὰν παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν

F 2

ἀπει-

inter ipsos etiam duces *Χανθίππι* sermonibus; placuit principibus civitatis, hominem ad se accitum experiri. Qui ubi ad colloquium venit, rationes eorum quæ dixerat magistratibus exhibet, simul acceptæ cladis causam aperiens, confirmansque, *si consilio velint uti suo, Ἔσ* qua *in agmine ducendo, qua in eligendo castris aut pugnae loco, plana selectari loca; non solum securitati suæ facile eos hac ratione posse conjulere, verum etiam hostem vin-*

cere. Probavere duces quæ dicebantur: atque e vestigio in hujus transeuntes sententiam, ducatum copiarum illi tradunt. Erat igitur de hac etiam *Χανθίππι* voce, simul ac in vulgus exiit, rumor quidam & communis sermo omnium bonæ spei plenus: sed ubi eductas ante urbem copias ordine instruere, ordinatosque per partes movere, & ex artis legibus jussa dare cœpit; tum vero tanta illius visa est esse præstantia præ superiorum du-
cum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τίων. τῇ δὲ κατὰ πόδας, οἱ μὲν προεστῶτες ^{A.V. 499.}
 καρχηδονίων ἐβουλεύοντο, πῶς καὶ τί πρακτέον ^{Xanthip-}
 αὐτὸ παρόν. οἱ δὲ πολλοὶ προθύμως ἔχοντες ^{pus &}
 τὸν κίνδυνον, συστρεφόμενοι κατὰ μέρη, καὶ ^{Regulus.}
 νομα τὸν Ξανθίππην ἀναβοῶντες, ἐξάγειν
 ᾄοντο δεῖν τὴν ταχίστην. Οἱ δὲ στρατηγοὶ,
 τῶν ὄχλων ὀρμὴν καὶ προθυμίαν θεωροῦντες,
 καὶ τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ
 καὶ τὸν καιρὸν, παρήγειλαν τῷ μὲν πλήθει
 κάζεσθαι· τῷ δὲ Ξανθίππῳ χρῆσθαι τοῖς
 αἰσιν ἐπέτρεψαν, ὡς παρ' αὐτῷ δοκεῖ συμφέ-
 δὲ, λαβὼν τὴν ἐξουσίαν, τοὺς μὲν ἐλέφαντας
 ἑνὸς ἐφ' ἑνα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν με-
 κατέστησε· τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Καρχηδο-
 ἀποστήματι συμμέτρῳ τούτοις κατόπιν ἐπέ-
 τῶν δὲ μισθοφόρων, τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν
 παρενέβαλε, τοὺς δ' εὐκίνητοτάτους ὁμοῦ τοῖς
 ἀπὸ ἐκατέρου τοῦ κέρατος προέστησεν. Οἱ δὲ

Ε 3

Ῥω.

e deliberatur a prin-
 Ρωσίων, quid jam,
 modo esset agendum.
 vero pugnandi cupi-
 scens, circulos pas-
 ere: Xanthippi no-
 m clamoribus usur-
 ostulare denique, ut
 rimum educerentur.
 lorum impetum at-
 ritatem quum anim-
 ent duces, obtestan-
 Xanthippo, ne ob-
 casionem elabi sine-
 ilites ad pugnam se-
 ibent: ipsi Xanthip-

po, facere quidquid e re fu-
 turum judicaret, permittunt.
 Ille, accepta hac potestate,
 elephantos in ordinem unum
 digestos, ante universam
 aciem in frontem instruit;
 pone bestias, modico relicto
 intervallo, phalangem Car-
 thaginiensium statuit. Mer-
 cenarii militis partem in dex-
 tro cornu locat; reliquam
 partem, quæ maxime expe-
 dita erat, una cum equiti-
 bus, cornibus utrimque præ-
 sidio esse iussit. Romani,
 instrui ab hostibus aciem
 cernen-

A.V. 499. *Ρωμαῖοι, συνιδόντες παραταττομένους τοὺς ὑπεναν-*
Χανθίπ-
pus & *τίους, ἀντεξήεσαν ἐταίμως. καταπληττόμενοι δὲ καὶ*
Regulus. *προσώμενοι τὴν τῶν ἐλεφάντων ἔφοδον, προθέμενοι*
τοὺς γραφομάχους, πολλάς ἐπ' ἀλλήλους κατόπισ
ἴστασαν σημαίας, τοὺς δ' ἵππεῖς ἐμέρισαν ἐφ' ἐκά-
τερον τὸ κέρως. τὴν δὲ σύμπασαν τάξιν βραχυτί-
ραν μὲν ἢ πρέθειν, βαθυτέραν δὲ πειήσαντες, τῆς
μὲν πρὸς τὰ θηρία μάχης δεόντως ἦσαν ἐστοχασμέ-
νοι· τῆς δὲ πρὸς τοὺς ἵππεῖς, πολλαπλασίου ὄντας
τῶν παρ' αὐτοῖς, ὀλοσχερῶς ἠστόχησαν. Ἐπεὶ δ' ἵ
ἀμφοτέροι κατα τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις καὶ κα-
θόλου καὶ κατα μέρος ἐκάστους ἔθηκαν εἰς τὰς ἀρ-
μοζούσας τάξεις, ἔμενον ἐν κόσμῳ, καραδοκοῦντες
τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως.

XXXIV. *Ἄμα δὲ τῷ τὸν Ξάνθιππον τοῖς μὲν ἐπὶ τῶν*
Commit- *θηρίων παραγείλαι πρὸς ἄγειν, καὶ διασπᾶν τὰς τῶν*
titur præ- *ὑπεναντίων τάξεις, τοῖς δ' ἵππεῦσιν, ἐφ' ἐκατέρου*
τίμη. *τοῦ*

XXXIII. 9. σημαίας. Sic Reg. A. ex emend. Reliqui omnes nisi 3
 cdd. σημείας, ut possim aliās.

cernentes, prompto & ipsi
 animo contra exeunt. Ti-
 mentes vero elephantorum,
 quam prævidebant, impres-
 sionem; velitibus præposi-
 tis, a tergo illorum plures
 deinceps manipulos unum
 post alterum locant: equi-
 tes in utrumque cornu dis-
 tribuunt. Sic totius aciei
 longitudini, quam prius usur-
 paverant, aliquid detrahen-
 tes, quod altitudini adjicie-
 batur; ad pugnam cum be-
 stiis commode se fore in-
 structos, recte conjecerunt:

in cavendo vero sibi ab equi-
 tibus, quorum numerus lon-
 ge major apud Pœnos erat,
 tota via aberrarunt. Et Ro-
 manus & Pœnus, dispositis
 ex animi sententia singulis
 ordinibus acieque universa,
 ita ordinati se continebant;
 quum uterque mutuae in-
 vasionis opportunitatem ca-
 ptaret.

34. Simul ac vero *Χαν-*
thippus eos qui elephan-
 tos regebant jussit progredi,
 & aciem hostium dissipare,
 equites ab utroque cornu
 hostem

τοῦ κέρατος κυκλοῦν, καὶ προσβάλλειν τοῖς πολε-
 μίοις· τότε δὴ καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον
 κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθῃ συνεψόφησαν τοῖς ὄπλοις,
 καὶ συναλαλάξαντες, ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους.
 αἱ μὲν οὖν ἵππεῖς τῶν Ῥωμαίων ταχέως ἀφ' ἑκατέ-
 ρων τῶν κεράτων ἔφυγον, διὰ τὸ πολλαπλασίους
 εἶναι τοὺς Καρχηδόνιους. τῶν δὲ πεζῶν οἱ ταχθέν-
 τες ἐπὶ τοῦ λαιοῦ κέρως, ἅμα μὲν ἐκκλίνοντες τὴν
 τῶν θηρίων ἔφοδον, ἅμα δὲ καταφρονοῦντες τῶν μι-
 θοφόρων, ὤρμησαν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρως τῶν Καρχη-
 δονίων· τρεψάμενοι δὲ τούτους, ἐπέκειντο καὶ κατε-
 ξδίωκον αὐτοὺς ἕως εἰς τὸν χάρρακα. τῶν δὲ κατὰ
 τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντων, οἱ μὲν πρῶτοι συμπε-
 σύντες, ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων ἐξωθούμενοι καὶ
 καταπατούμενοι, σωρηδὸν ἐν χειρῶν νόμῳ διεφθεί-
 ροντο· τῆς γε μὴν ὅλης τάξεως τὸ σύστημα, διὰ
 τὸ βάθος τῶν ἐφρατώτων, ἕως τινὸς ἀδιάσπαστον
 ἔμεινεν.

XXXIV. 2. συνεψόφησαν. Forf. συμψοφῆσαν, Ἔ deinde cum Va-
 Flac. Ang. Reg. A. συναλαλάξαν ὤρμησαν.

hostem cingere, atque ado-
 rigi: tum etiam Romani mo-
 re suo armis concrepuerunt,
 & clamore militari edito,
 Pœnum invadere cœperunt.
 Sed Romani quidem equites,
 quod multis partibus nume-
 so superarentur a Carthagi-
 niensibus, ab utroque mox
 cornu fugerunt. E pediti-
 bus vero qui in sinistro cor-
 nu erant, partim ut bellua-
 rum impetum declinarent,
 partim quod conductitium
 militem aspernarentur, dex-

timos Carthaginensium pe-
 tunt: versis in fugam instant,
 & ad vallum usque eos per-
 sequuntur. Qui autem ex
 adverso elephantorum loca-
 ti fuerant, horum primi,
 magna vi facto in eos im-
 petu, bestiarum violentia re-
 pulsi & conculcati, acerva-
 tim pugnantes conficieban-
 tur. Attamen universæ aciei
 corpus, propter stantium po-
 ne primos ordines profun-
 dam seriem, aliquamdiu man-
 sit indivulsam. Postea vero
 quam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κατὰ τὸ λαϊὸν τῶν Ῥωμαίων ταχθέντες, τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐσώθησαν μὲν εἰς δισχιλίους, οἱ κατὰ τὸ δῶγμα τῶν προειρημένων ἐκτὸς γεόμενοι τοῦ κινδύου. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος διεφθάρη, πλὴν Μάρκου τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τῶν ἄμα τούτῳ φυγόντων. αἱ μὲν οὖν σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων αἰ σωθεῖσαι, διέπεσον εἰς τὴν Ἀσπίδα παραδύξως. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, τοὺς νεκροὺς σκυλεύσαντες, καὶ τὸν στρατηγὸν ἄμα μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἄγοντες, ἐπανῆλθον περιχαρεῖς τοῖς παροῦσιν εἰς τὴν πόλιν.

Ἐν ᾧ καιρῷ πολλά τις ἂν, ὀρθῶς ἐπισημαίνόμενος, εὖροι πρὸς ἐπαινόρθωσιν τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου συντελεθέντα. Καὶ γὰρ τὸ διαπιστεῖν τῇ τύχῃ, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς εὐπραγίας, ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι τότε διὰ τῶν Μάρκου συμπτωμάτων. ὁ γὰρ μικρῷ πρότερον οὐ δίδους ἔλεον οὐδὲ συγνώμην τοῖς πταίοισι, παρὰ πόδας αὐτὸς ἦγετο,

F 5

δεη-

II. σημαῖαι. Vulgo omnes σημαῖαι.

XXXV. 1. συντελεθέντα. Ἀπὸ συντελέσοντα? 2. τὸ διαπιστεῖν. *Caesariensis ex Jupp. missis edidit τὸ δὲ ἀπιστεῖν.*

Romanorum cornu steterant, ad 1000. Romanorum servati sunt ad duo millia; qui, dum alteros, de quibus modo dictum est, persequitur hostis, periculo sunt exempti. Reliqui omnes, excepto Marco Cos. & quos ille fugæ comites habuit, perierunt. Qui superfuerunt manipuli, Clupeam miraculo evaserunt. Carthaginenses, post detracta cadaveribus spolia, ipsum quoque Consulem inter captivos ducen-

tes, gaudio ex successu ovantes in urbem sunt reversi.

35. Heic vero multa, si quis recte observet, inveniet accidisse, ad corrigendos vitæ hominum errores profutura. Etenim, *Fortunæ non esse confidendum, utique in rebus lætis, per ea, quæ Regulo acciderunt, omnibus tunc factum est manifestissimum. Nam qui paullo ante nullum misericordiæ locum dabat, neque ullam afflictis veniam concedebat: mox ductus*

XXXV.

Monita

Polybii.

Λ. V. 499. δεησόμενος τούτων περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. Καὶ
 Monita
 Polybii. μὴν τὸ παρ' Εὐριπίδῃ πάλαυ καλῶς εἰρηθεῖαι δοκοῦν,
 ὡς "Ἐν σοφὸν βούλευμα τὰς παλαιὰς χεῖρας νικᾷ,
 τότε δὲ αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν. εἶς γάρ
 ἀνθρώπος καὶ μία γνώμη, τὰ μὲν αἰτήματα
 πλήθῃ καὶ πραγματικὰ δοκοῦντα εἶναι καθείλε, τὸ
 δὲ περὶφανῶς πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα, καὶ τὰς
 ἀπηληγευίας ψυχὰς τῶν δυνάμεων, ἐπὶ τὸ κρεῖττον
 ἤγαγεν. Ἐγὼ δὲ τούτων ἐπεμνήσθην, χάριν τῆς
 τῶν ἐντυγχανόντων τοῖς ὑπομνήμασι διορθώσεως.
 Fruetus
 Historiae. Διούιν γὰρ ὄντων τρέπων πᾶσιν ἀνθρώποις τῆς ἐπὶ
 τὸ βέλτιον μεταθέσεως· τοῦ τε διὰ τῶν ἰδίων συμ-
 πτωμάτων, καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀλλοτρίων· ἐναργέστε-
 ρον μὲν εἶναι συμβαίνει τὸν διὰ τῶν αἰκείων περιπε-
 τεῖων, ἀβλαβέστερον δὲ τὸν διὰ τῶν ἀλλοτρίων. διὸς
 τὸν μὲν οὐδέποθ' ἐκουσίως αἰρετέον, ἐπεὶ μετὰ με-
 γάλων πόνων καὶ κινδύνων πρὸς τὴν διόρθωσιν· τὸν
 δὲ

ductus ipse est, iisdem pro
 salute sua supplicaturus. Iam
 porro, quod recte olim di-
 xit *Euripides*, MENS VNA
 SAPIENS PLURIMUM
 VINCIT MANVS, ex
 ipsis rebus manifestam tunc
 fidem invenit. Unus quip-
 pe vir, & consilium unum,
 legiones, quæ propter sol-
 lertiam ac præstantiam in re
 militari vinci non posse cre-
 debantur, delevit; civitatem
 vero illam, quam penitus
 concidisse palam erat, &
 fractos desperatione animos
 militum, reoravit atque ere-

xit. Equidem vero ista com-
 memoravi, ut, qui hos Com-
 mentarios legerint, ad meliō-
 ra instituantur. Nam quom-
 dua univērsis mortalibus pro-
 posita sunt ad proficiendum
 rationes; altera per proprios
 casus, per alienos altera:
 evidentior quidem illa est,
 quæ per propria ducit in-
 fortuna; at tutior illa, quæ
 per aliena. Itaque viam
 priorem sponte sua nemo
 umquam debet ingredi: ma-
 gnis enim ejusmodi corre-
 ctio laboribus constat ac pe-
 riculis. Posterior semper no-
 bis

δὲ αἰὲς θηρευτέον, ἐπεὶ χωρὶς βλάβης ἐστὶ συνιδεῖν A.V. 492
 ἢ αὐτῷ τὸ βέλτιον. Ἐξ ὧν συνιδόντι, καλλίστην
 παιδείαν ἠγητέον πρὸς ἀληθινὸν βίον τὴν ἐκ τῆς
 πραγματικῆς ἱστορίας περιγυγνεμένην ἐμπειρίαν.
 ἰομόνη γὰρ αὕτη χωρὶς βλάβης, ἐπὶ παντὸς καιροῦ
 καὶ περιστάσεως, κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ
 βελτίονος. ταῦτα μὲν εὖν ἡμῖν ἐπὶ τοσούτων εἰρήθω.

Καρχηδόνιοι δὲ, κατὰ νεῦν ἀπάντων σφίσι κεχω-^{XXXVI.}
 ρηκότων, ὑπερβολὴν χαρᾶς εὐκ ἀπέλιπον, διὰ τῆς ^{Xanthip-}
 τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας, καὶ διὰ τῆς μετ' ^{pus do-}
 ἀλλήλων φιλοφροσύνης. Ξάνθιππος δὲ, τηλικαύ-^{mum}
 τὴν ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίωι
 πράγμασι, μετ' εὐ πολὺν χρόνον ἀπέπλευσε πάλιν,
 3 φρονίμως καὶ συνετῶς βουλευσάμενος. αἱ γὰρ ἐπι-^{redit.}
 φανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, βαρεῖς μὲν τοὺς
 φθόνους, ὀξείας δὲ ταῖς διαβολαῖς γεννῶσιν· αἷς οἱ
 μὲν ἐγχώριοι διὰ τε ταῖς συγγενείας καὶ τὸ τῶν φί-
 λων

bis captanda: per quam sine
 ulla noxa id, quod melius
 est, cernere unicuique licet.
 Quod reputantem, sic apud
 se quemque statuere oportet:
*pulcerrimum disciplinae
 genus esse ad veras vitae ra-
 tiones cognoscendas, peritiam
 ex Pragmatica Historia*
 (quæ exactam rerum
 gestarum rationem explicat)
collectam. Sola namque hæc
 omni tempore, ac quocum-
 que rerum statu, nullo tuo
 incommodo dijudicandi id
 quod melius est facultatem
 tibi largitur. Verum de his
 hæcenus.

36. Carthaginenses, qui-
 bus ex voto omnia cesserant,
 significandæ lætitiæ nihil re-
 liqui fecerunt: cum gratias
 Deo agentes, tum mutua
 inter se benevolentiae offi-
 cia usurpantes. Xanthippus
 vero, qui rebus Carthagi-
 nienium ad nova incremen-
 ta tantum momentum attu-
 lerat, non multo post inde
 est profectus: prudenti sane
 sapientique consilio. *Illu-
 stres enim atque admirandæ
 actiones graves invidias &
 acres calumnias conflare so-
 lent:* quibus ferendis cives
 fortasse, cognatorum amico-
 rumque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

9ταχὺ δὲ συμπληρώσαντες ναῦς δικοσίας, ἀνήχθησαν, καὶ παρεφύλαττον τὸν ἐπίπλου τῶν ὑπεναντιοτιῶν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, τῆς θερείας ἀρχομένης, καθελεύσαντες τριακόσια καὶ πενήκοντα σκάφη, καὶ στρατηγὸς ἐπιστήσαντες Μάρκον Αἰμίλιον καὶ Σερούιον Φολούιον ἐξαπέστειλον. οἱ δ', ἀναχθέντες, ἔπλεον παρὰ τὴν Σικελίαν, ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης. A.V. 499.
Consoles
Africam
petunt.

Συμμιζάντες δὲ περὶ τὴν Ἐρμαίαν τῶ τῶν Καρχηδονίων στόλῳ, τούτους μὲν ἐξ ἐφόδου καὶ ῥαδίως τρεψάμενοι, ναῦς ἔλαβον αὐτάνδρους ἑκατὸν δεκατέσσαρας· τοὺς δ' ἐν Λιβύῃ διαμείναντας νεανίσκους ἀναλαβόντες ἐκ τῆς Ἀσπίδος, ἔπλεον αὐθις ἐπὶ τῆς Σικελίας. Capiunt
Punicam
classem.

Διέρχοντες δὲ τὸν πόρον ἀσφαλῶς, καὶ προσμίζαντες τῇ τῶν Καμαριναίων χώρᾳ, τηλικούτῳ περιέπρην χειμῶνι καὶ τηλικαύταις συμφοραῖς, ὥστε μηδ' XXVII.
Vicitricis
classis
naufra-
gium.
ἀν

11. *Aut delendū nūquā ἑκατὸν ἀντε δεκατέσσαρας, aut cap. sq. v. 2. τριακοσίας ἢ τετρακοσίας μητὰν;* nisi lacunam potius h. l. βεβαιῶς, tali modo supplendam: ναῦς ἔλαβον αὐτάνδρους δεκατέσσαρας, κατέδυσαν δὲ καὶ ἑκατὸν καὶ τέσσαρας, naves capiunt xiv, demergunt civ.

ædificare. Quumque brevi spatio ducentas rebus omnibus instruxissent, classe ire obviam hosti, ejusque adventum observare pergunt. Romani, initio æstatis deductis in mare navibus trecentis & quinquaginta, ductu novorum *Coss. M. Aemilii & Servii Fulvii* copias proficisci jubent. Illi sublatis ancoris præter Siciliam navigant, in Africam cursum dirigentes. Circa *Herpæum* promontorium com-

missō cum classe Punica certamine, primo statim impetu hoste in fugam verso, cxiv naves cum ipsis victoribus capiunt. Tum, receptis *Clupeæ* militibus, qui in Africa adhuc restabant, mox iterum Siciliam petunt.

37. Iam medium mare sine periculo erant emensi, & *Camarinæorum* ditioni appropinquabant, cum in tantam inciderunt tempestatem tantasque calamitates, ut ne referri

Α.Υ. 499.
Infan-
dum
Naufr-
gium.

ἀν εἶπεν ἀξίως δύνασθαι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος. τῶν γὰρ ἐξήκοντα καὶ τετράρων πρὸς ταῖς τριακυσίαις ναυσὶν, ἐγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν ὑπεβρύχια γενέσθαι, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καταγνύμενα, πλήρη πειῆται σωμάτων τὴν παραλίαν καὶ ναυαγίων. ταύτης δὲ μείζω περιπέτειαν ἐν ἐνὶ καιρῷ κατὰ Θάλατταν, οὐδ' ἴττερῆσαι συμβέβηκεν. ἥς τὴν αἰτίαν οὐχ οὕτως ἐς τὴν τύχην, ὡς εἰς τοὺς ἡγεμόνας ἐπανοιστέον. πολλὰ γὰρ τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυραμένων, μὴ πλεῖν παρὰ τὴν ἔξω πλευρὰν τῆς Σικελίας, τὴν πρὸς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος ἐστραμμένην, διὰ τὸ πελαγίαν εἶναι καὶ δυσπρόορμιστον, ἅμα δὲ καὶ τὴν μὲν οὐδέπω καταλήγειν ἐπισημασίαν, τὴν δ' ἐπιφέρεισθαι· μεταξύ γὰρ ἐπαιϋντο τὸν πλοῦν τῆς Ὠρείωνος καὶ Κυνοῦ ἐπιτολῆς· οὐδενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων,

Infesta
naviga-
tionis
Signa.

referri quidem pro rei magnitudine satis possint. De navibus enim CCCLXIV solæ remanserunt LXXX: ceterorum navigiorum alia undis obruta, alia æstu maris ad scopulos & promontoria allisa atque fracta, corporibus & naufragii tabulis oram universam compleverunt. Qua clade majorem aliam, uno tempore mari acceptam, ne historiæ quidem commemorant. Causa vero illius, non tam fortunæ, quam ipsis Consulibus

est adscribenda. Quippe gubernatoribus sæpe multum obtestantibus, ne secundum exterius Siciliae latus, quod mare Africum spectat, navigare vellent; quoniam profundum ibi pelagus est, & tota illa ora importuosa; simul quod, infestorum navigationi signorum, alterum nondum esset confectum, alterum mox oriturum: (nam inter Orionis & Canis ortum navigabant:) illi, sprete hisce monitis, extrorsum per altum imprudenter sunt pro-

ἡγαμένον, ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, σπουδάζοντες τινὰς Ἀ. V. 499.
 τῶν ἐν τῷ παράπλῳ πόλεις, τῇ τοῦ γεγονότος εὐ-
 τυχήματος φαντασίᾳ καταπληζάμενοι, προσλαβέ-
 θασα. πλὴν οὗτοι μὲν μικρῶν ἐλπίδων ἔνεκα μεγάλοις
 περιτυχόντες ἀτυχήμασι, τότε τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν
 γέγνωσαν. Καθόλου δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς πάντα χρώ- Pertinax
 μενοι τῇ βίᾳ, καὶ τὸ προτεθὲν οἰόμενοι δεῖν κατ' audacia
 ἀνάγκην ἐπιτελεῖν, καὶ μηδὲν ἀδύνατον εἶναι σφίσι Roma-
 τῶν ἀπαξ δοξάντων, ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι διὰ por.
 τὴν τοιαύτην ὄρμην, ἐν τισι δὲ προφανῶς σφάλλου-
 νται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν. ἐπὶ μὲν
 γὰρ τῆς γῆς, πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ τούτων ἔργα
 ποιούμενοι τὰς ἐπιβολὰς, τὰ μὲν πολλαὶ κατορθοῦ-
 σι, διὰ τὸ πρὸς τὰς παραπλησίους δυνάμεις χρη-
 θασα τῇ βίᾳ· ποτὲ δὲ, καὶ σπανίως, ἀποτυγχάνου-
 σι πρὸς δὲ τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον
 ὅταν παραβάλωνται καὶ βιασμαχῶσι, μεγάλοις
 ἔλατ-

ἘΚΧVII. 5. ἔλαθον. Forf. ἤλασαν, duxerunt, remigarunt.

provesci; cupientes oppida
 nonnulla, in illo posita lit-
 tore quod præternavigabant,
 recentem victoriam osten-
 tando, perterrefacere, &
 ad deditionem compellere.
 Sed hi, ob spes exiguas,
 magnis maectati infortuniis,
 stultitiam suam tum certe
 agnoverunt. At Romani,
 quum in universum violen-
 tiam ad omnia adhibeant,
 & quidquid proposuerint id
 necessario fieri debere exi-
 stiment, nihilque eorum,
 quæ semel decreverint, non
 posse fieri statuunt: effi-

ciunt illi quidem, hoc suo
 impetu, pleraque omnia ex
 animi sententia; in quibus-
 dam tamen clades patiuntur
 insignes, maxime autem in
 mari. Nam in terra qui-
 dem, ubi res illis est cum
 hominibus & operibus hu-
 manis, ut plurimum succe-
 dit audacia; quoniam ad-
 versus similes vires violen-
 tia utuntur: tamen etiam
 heic aliquando, licet raro,
 ausis excidunt. At quoties
 contra mare aut cœlum pu-
 gnare audent, & obstinata
 sua violentia vincere omnia
 posse

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

4μαζον. Ὁ δ' Ἀσδρούβας, διακομιθεὶς εἰς τὸ Λιλύ-^{A.V. 500.}
 Βαιον ἀσφαλῶς, τὰ τε θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἐγύ-
 μναζε, καὶ δῆλος ἦν ἀντιποιησόμενος τῶν ὑπαίθρων.
 5ῚΡωμαῖσι δὲ τῶν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀνακομιθέντων δια-^{Nova}
 κούσαντες τὸ κατὰ μέρος, βαρέως μὲν ἤνεγκαν τὸ ^{classisRo-}
 γεγονός· οὐ βουλευόμενοι δὲ καθάπαξ εἶκεν, αὖθις
 ἔγνωσαν, ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπη-
 6γεῖσθαι σκάφη. τούτων δὲ τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ
 λαβόντων, ὅπερ οὐδὲ πιστεῦσαι ῥαδίον, εὐθέως οἱ
 κατασταθέντες ἄρχοντες, Αὔλος Ἀτίλιος καὶ Γναίος ^{Aul. Ati-}
 Κορηήλιος, καταρτίσαντες τὸν στόλον, ἀνήχθησαν· ^{lius Cn.}
 7καὶ πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ, προσέλαβον ἐκ τῆς ^{Cornelius}
 Μεσσήνης τὰ διασωθέντα τῶν πλοίων ἐκ τῆς ναυα-
 γίας· καὶ κατάρξαντες εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας ^{Panor-}
 τριακοσίαις ναυσὶν, ἥπερ ἦν βαρυτάτη πέλις τῆς ^{mum Pæ-}
 τῶν Καρχηδονίων ἐπαρχίας, ἐνεχέρησαν αὐτὴν πο-^{nis eri-}
 8λιερεῖν. συστησάμενοι δὲ κατὰ διτλοῦς τόπους ἔρ-
 γα,

5. βουλευόμενοι. *Vtique* βουλόμενοι *malim*. Ibid. ἐκ τῶν δρυό-
 χων. *Inter se libti veit*. τῶν ἐκ δρυόχων. *Satis fuerat* ἐκ δρυόχων.
 7. διὰ πορθμοῦ. *Imo* διὰ τοῦ πορθμοῦ. 8. τόπους *recte Casanb.*
ex Reg. B. pro τρόπους, *quod est in ceteris*.

Asdrubal, secunda naviga-
 tione *Lilybaeum* delatus, &
 milites & bestias exercebat;
 palam præ se ferens, copiis
 eductis aperta camporum
 sese occupaturum. Roma-
 ni de omnibus, quæ accide-
 rant, per eos qui naufr-
 gium evaserant edocti, ma-
 gnum quidem ex ea re do-
 lorem ceperunt: sed quum
 decrevissent nullo modo ce-
 dere hosti, iterum naves
 ædificare cxxx ab ipsis ca-
 rinis ac statuminibus con-

stituant. Quibus, trimestri
 spatio, quod vix credat ali-
 quis, absolutis, illico novi
Consules Aulus Atilius, Cn.
Cornelius, classe instructa,
 proficiscuntur: & trajecto
 freto, assuntisque Messanæ
 navibus, quæ ex naufragio
 supererant, classe navium
 trecentarum *Panormum* in
 Sicilia appellant; eamque
 urbem, quæ opulentissima
 erat ditionis Carthaginien-
 sium, obsidere aggrediuntur.
 Itaque duobus locis operi-

A.V. 500. γα, καὶ τὰλλα παρασκευασάμενοι, προσήγαγον τὰς
Panor-
mum Pæ-μηχανάς. ῥαδίως δὲ τοῦ παραὶ θάλατταν πύργου
nis eri-
riunt. πρῶτος, καὶ βιασαμένων ταύτη τῶν στρατιωτῶν,
 ἢ μὲν καλυμένη γέα πόλις ἐαλώκει κατὰ κράτος·
 ἢ δὲ παλαιὰ πρῶτορευμένη, τούτου συμβάντος,
 ἐκινδύνευσεν. διὸ καὶ ταχέως ἐνέδωκαν αὐτὴν οἱ κατο-
 κοῦντες. γενόμενοι ὃ ἐγκρατεῖς, οὗτοι μὲν ἀπέπλευ-
 σαν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπολιπόντες φυλακὴν τῆς
 πόλεως.

XXXIX. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς θερσίας ἐπιγενομένης, αἱ
A.V. 501.
Coss. cum κατασταθέντες ἄρχοντες, Γναίος Σεργίλιος καὶ
classe hæ-
rent in Γαίος Σεμπρόνιος, ἀνέπλευσαν παντὶ τῷ στόλῳ
Syrri. καὶ διάραντες εἰς τὴν Σικελίαν, ἀφώρμησαν ἐντεῦ-
 θεν εἰς τὴν Λιβύην. κριζόμενοι δὲ παραὶ τὴν χῆ-
 ραν, ἐποιοῦντο καὶ πλείστας ἀπεβάσεις. ἐν αἷς αὐ-
 δὲν ἀξιόλογον πρᾶττοντες, παρεγίνοντο πρὸς τὴν
Meninx, τῶν Λωττοφάγων νῆσον, ἣ καλεῖται μὲν Μῆνιγξ, αὐ-
Lotho-
phago-
rum inf. μακρὰν δ' ἀπέχει τῆς μικρᾶς Σύρτεως. ἐν ᾗ πρῶτος
 σίντες

XXXIX. 2. Μῆνιγξ. Editi ante Gronov. ὅ μιστὶ οὐκ εἰς Μῆνιξ.

bus institutis, ceterisque re-
 bus præparatis, machinas ad-
 movent. Dejecta non diffi-
 culter turri ad mare sita,
 quum illac irruissent milites,
 capta est per vim illa oppidi
 pars quæ dicitur Nova: quo
 facto, & illa quam Veterem
 vocant periclitabatur. Ita-
 que deditionem sine mora
 oppidani fecerunt. Ea po-
 titi urbe Consules, relicto
 ibi præsidio, Romam repe-
 tunt.

39. Ineunte vero sequen-
 tis anni æstate, novi *Coss.*
Cn. Servilius, C. Scipronius,
 cum universa classe, subla-
 tis ancoris, in Siciliam tra-
 ciunt: unde mox in Africam
 proficiscuntur. Navigantes
 autem secundum Africæ lit-
 tus, plurimis locis exscen-
 sionem faciunt. Nulla ta-
 men re memorabili gesta,
 ad *Lotoplagorum* insulam,
 quæ *Meninx* dicitur, neque
 longe a *Syrri minore* abest,
 deve-

σόντες εἰς τινὰ βράχεια διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἐπιγενομέ-
 νης ἀμπύτews, καὶ καθισάντων τῶν πλείων, εἰς πᾶ-
 σαν ἦλθον ἀπειρία· οὐ μὴν, ἀλλὰ πάλιν ἀνελπίστως
 μετὰ τινὰ χρέος ἐπενεχθείσης τῆς θαλάττης, ἐκρί-
 ψαντες ἐκ τῶν πλείων πάντα τὰ βάρη, μόλις ἐκού-
 σθισαν τὰς ναῦς. εὖ γενομένου, φυγῇ παραπλήσιον
 ἐπείησαντο τὸν ἀπόπλου· ἀψάμενοι δὲ τῆς Σικε-
 λίας, καὶ κάμψαντες τὸ Λιλύβιον, καθαρμίθησαν
 εἰς Πάνορμον. Ἐντεῦθεν δ' ἐπειόμενοι παραβόλως
 καὶ διὰ πέρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, πάλιν περιέ-
 πεσον χειμῶνι τελευτήτω τὸ μέγεθος, ὥστε πλείω
 τῶν ἑκατῶν καὶ πενήκοντα πλείων ἀπεβαλεῖν. Οἱ
 δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ, τούτων συμβαίντων, καίπερ εἶτες ἐν
 παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, ὅμως τότε διὰ τὸ μέ-
 γεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμπτωμάτων, τοῦ μὲν ἐτι-
 στέλιν ἀθροίζειν, ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῶν πραγμά-
 των, ἀπίστησαν· ἐν δὲ ταῖς περὶ ταῦς δυνάμεσι τὰς

Alterum
ingens
naufragium.

Pœnis
mari ce-
dunt Ro-
mani.

G 2

ὑπο-

6. εἰς τὴν Ῥώμην. Vulgo ex Liv. editum est εἰς τὴν πόλιν.

deveniunt. Ibi, propter natura locorum imperitiam, in quædam illapsi brevia, quum recedente maris aestu cederent naves, quo se verterent plane nesciebant. Sed mox præter spem redeunte mari, facto omnium onerum jactu, ægre tandem naves sublevant. Quo facto, fugientibus similes discedunt: delatque in Siciliam, superato Lilybæo, Panormi naves in portum applicant. Quo ex loco quum temere per me-

dium mare Romam vela dedissent, iterum tempestate correpti sunt adeo vehemente, ut amplius ceteræ naves amitterent. Hæc quum ita accidissent, Senatus populusque Romanus, etsi gloriae contentione in omni re mirifice stimulabantur; at tamen, propter magnitudinem ac frequentiam acceptorum detrimentorum, a paranda amplius classe, rebus ipsis cogentibus, destiterunt: atque in terrestribus copiis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

πέντε σταδίσις, οὐκ ἐθάξθησαν οὐδέποτε κατάρξασθαι. A.V. 503.
 τῆς μάχης, οὐδ' εἰς τοὺς ὀμαλοὺς καθόλου συγκα-
 ταῖσθαι τόπους, δεδιότες τὴν τῶν ἐλεφάντων ἔφο-
 ρον. Θέρμη δὲ μόνον καὶ Λίπαραν ἐξεπελιόρκησαν Ther-
 ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς, ἀντεχόμενοι τῶν ἄρεων καὶ main &
 ἐδυσδιαβάτων τόπων. Διὸ καὶ θεωροῦντες οἱ Ῥωμαῖοι Liparam
 τὴν ἐν ταῖς περικοῖς στρατοπέδοις περὶαν καὶ δυσελ- capunt.
 πιστίαν, αὐτοῖς ἔγνωσαν ἐκ μεταμελείας ἀντιλαμ-
 βεβαύεσθαι τῆς θαλάττης. καὶ καταστήσαντες στρα-
 τηγὸν Γαίον Ἀτίλιον, καὶ Λεύκιον Μάλλιον, ναυπη- Coff.
 γοῦντα πενήκοντα σκάφη, καὶ κατέγραφον καὶ A. 504.
 συνήθευον στόλον ἐνεργῶς.

Ὁ δὲ πρεστώς τῶν Καρχηδονίων Ἀσδρούβας, XL.
 ἄρεων ἀπεδείλωντας τοὺς Ῥωμαίους ἐν ταῖς προγε- A.V. 503.
 γενημέναις παρατάξεσι, πυθόμενος τὸν μὲν ἕνα τῶν Cacilius
 στρατηγῶν μετὰ τῆς ἡμιτείας δυνάμεως εἰς τὴν &
ad Pan-
ormum.

G 3

Ἴτα-

15. στρατηγὸν. στρατηγούς legendum contendit Gronov. Ibid.
 Μάλλιον. Vulgo omnes h. l. Ἀτίλιον.

aut sex stadiorum aciem ad-
 versus hostes instruerent;
 initium tamen praelii facere,
 aut omnino in plana descen-
 dere, dum impressionem be-
 stiarum reformidant, num-
 quam sint ausi. Neque aliud
 quidquam per illa gesserunt
 tempora, nisi quod, monta-
 nis atque inaccessis locis in-
 hærentes, *Thermam* & *Li-
 param* obsidione expugna-
 runt. Itaque Romani, co-
 gnito pavore & animorum
 consternatione, quæ in ter-
 restribus copiis versabatur;

inutata sententia, iterum ad
 mare animum sibi esse adj-
 ciendum statuunt. Consi-
 libus creatis *C. Miliio* & *L.
 Manlio*, naves quinquagin-
 ta fabricant; magnaque vi
 classem, habito delectu mi-
 litum, reparant.

40. Animadvertenter *As-
 drubal*, Carthaginensium
 præfectus, Romanos, cum
 ante aliquoties aciem instru-
 xissent, pavitantes. Itaque,
 factus certior, alterum Con-
 sulem cum dimidia copiarum
 parte in Italiam rediisse,
Caci-

A. V. 503.
Cæcilius
&
Asdrubal
ad Pan-
ormum.

Ἰταλίαν ἀπὸ πᾶσιν ἄγειν, τοὶ δὲ Κακίλιον ἐν τῷ Παν-
 ἔρμῳ οἰατρίβειν, τὸ λοιπὸν μέρος ἔχειτα τῆς στρα-
 τίας, βουλόμενον ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων
 καρποῖς, ἀκμαζούσῃ τῆς συγκομιῆς· ἀναλαβὼν ἐκ
 τοῦ Λιλιβαίου τὴν οὐσίαν, ἄξιματε καὶ κατεστρα-
 τεπέδουσε πρὸς τοῖς ἔξοις τῆς γῆρας τῆς Πανερμί-
 τίδος. ὁ δὲ Κακίλιος, ἄσπετον αὐτὸν κατατεθαρήνη-
 κῶτα, καὶ σπουδάζων ἀκαλεῖσθαι τὴν ἐρμὴν αὐτοῦ,
 συνέχευε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τῶν πυλῶν. οἷς
 ἐπαιρόμενος Ἀσδρούβας, ὡς εὐτολίμους ἀντεξί-
 ναί τοῦ Κακιλίου, ἔρασεως ὁρμήσας παντὶ τῷ στρα-
 τεύματι, κατήρε ἐπὶ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανερμίτην.
 Φθέροντες δὲ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ μέχρι τῆς πό-
 λεως, ἔμειεν ἐπὶ τῆς ὑπερμελείας γῆρας ὁ Κακί-
 λιος, ἕως αὐτὸν ἐξεκαλίσατο οἰατρίβειν τὸν πρὸ τῆς
 πόλεως ποταμὸν. ἐπεὶ δὲ τοὶ θηρία διεβίβησαν εἰς
 Καρχηδόνας, καὶ τὴν οὐσίαν· τετηνικαῦτα δὲ τοὺς
 εὐζώνους ἐξαποστέλλων ἠρέθιζε, μέχρι πάντας αὐτοὺς
 ἑκτά-

XI. I. βουλόμενον ἐφεδρεῦσαι ex conjct. posuit Casaub. βου-
 λόμενος dant libri omnes.

Cæcilius vero *Panormi* age-
 re cum reliquo exercitu, ut,
 quia adulta jam messis erat,
 sociorum frugibus præsidio
 esset; *Lilybæo* cum exerci-
 tu profectus, ad fines agri
Panormitani castra ponit.
Cæcilius, videns illius con-
 fidentiam, quo hunc ejus
 impetum magis etiam irri-
 taret, suos intra portas con-
 tinuit. Qua re elatus *As-
 drubal*, tamquam non au-
 dente exire contra *Cæcilio*,

audacter cum universis co-
 piis per ipsas fauces in *Pan-
 ormitanum* agrum irrumpit.
 Qui quum ad ipsum usque
 oppidum fruges corrumpere-
 ret, in suscepta semel senten-
 tia mansit *Cæcilius*, quoad
 hostem fluvium transire, qui
 ante urbem fluit, pellexisset.
 Postquam elephantos cum
 exercitu traduxit *Pænus*;
 tum vero expeditos immit-
 tere *Cæcilius*, atque adver-
 sarios laceßere, donec uni-
 versum

τὴν τάξιν τὸ στρατόπεδον ἠνάγκασε. συνθεασάμενος A.V. 503.
 δὲ γιγνόμενον ὃ πρόεθετο, τινὰς μὲν τῶν εὐκινήτων Cæcilius
 πρὸ τοῦ τείχους καὶ τῆς τάφρου παρέβαλε, προσ- & Asdrubal
 τάξας, ἂν ἐγγίξῃ τὰ θηρία πρὸς αὐτοὺς, χρῆσθαι ad Pan-
 σταῖς βέλεσιν ἀφρόνως· ὅταν δ' ἐκπιέζωνται, κατα- ormum.
 φεύγειν εἰς τὴν τάφρον, καὶ πάλιν ἐκ ταύτης ὀρ-
 μωμένους εἰσακοντίζειν εἰς τὰ προσπίπτοντα τῶν
 θζῶων. τοῖς δ' ἐκ τῆς ἀγροῦς βαναύσοις φέρειν προσ-
 έταξε τὰ βέλη, καὶ παρεμβάλλειν ἔξω παρὰ τὸν
 πορθεμέλιον τοῦ τείχους. αὐτοὶ δὲ, τὰς ὑψηλαίους ἔχων,
 ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ λαίον κέρας τῶν ὑπεναντίων κει-
 μένης πύλης ἐφροστήκει, πλείους αἰεὶ καὶ πλείους ἐπι-
 πιαποστέλλων τοῖς ἀκροβολιζομένοις. Ἄμα δὲ τῶν Cæditur
 τούτων ἑλσχερεστέραν γενέσθαι τὴν συμπλοκὴν, fugatur-
 ἀντιφιλοδοξῶντες οἱ τῶν ἑλεφάντων ἐπιστάται πρὸς que As-
 τὸν Ἀσδρούβαν, καὶ βουλήμενοι δι' αὐτῶν ποιῆσαι drubal.
 τὸ προτέρημα, πάντες ὤρησαν ἐπὶ τοὺς προκινδύ-
 νεύοντας· τρεψάμενοι δὲ τούτους ῥαδίως, οὐνεύω-

G 4

ξαν

7. παρέβαλε. Γοτφ. παρενέβαλε.

verſum exercitum in aciem
 educere cogiſſet. Tandem
 voti compos, manum expe-
 ditorum ante urbem ſoſſam-
 que locat, juſſam, ſi pro-
 prius beſtiæ acceſſerint, cre-
 bris telis eas obruere; ubi
 premi cœpiſſent, in ſoſſam
 confugere, atque inde rur-
 ſus denſa tela in illas, quæ
 appropinquaviſſent, mittere.
 Simul ſellulariis, qui forum
 obſident, præcipit, ut tela
 his extra urbem comportent,

& ad imam mœnium par-
 tem ea deponant. Ipſe cum
 legionariis ad portam læ-
 vo hoſtium cornui oppoſi-
 tam conſtitit, ſubinde plures
 alium ſuper alium ſubſidio
 mittens velitantibus. Coor-
 ta inter hos acriore jam pu-
 gna, rectores belluarum, æ-
 muli gloriæ Aſdrubalis, ſuam
 facere victoriam optantes,
 uno omnes impetu in pri-
 mos pugnatores irruunt;
 quos, non magno negotio fuga-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ρούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρειν ἀλλήλων, ἢ ἐκείνη ^{A.V. 504.}
 εἶσιν, ἢ δὲ χερσόνησος· ἥς μὲν γὰρ ὁ με- ^{Siciliae}
 ῥος ἐστὶ περυστός, ἥς δὲ πλωτός. τὸ δὲ ^{litus &}
 τῆς Σικελίας ἐστὶ μὲν τρίγωνον, αἱ δὲ κορυ- ^{figura.}
 γωνιῶν ἐκάστης ἀκρωτηρίων λαμβάνουσι
 ὧν τὸ μὲν πρὸς μεσημβρίαν νεῦσον, εἰς δὲ τὸ
 ἰν πέλαγος ἀνατεῖνον, Πάχυνος καλεῖται. ^{Pachy-}
 εἰς τὰς ἀρκτους ἐπιλιμένον, ὀρίζεται μὲν τοῦ ^{nus.}
 ὕ τὸ πρὸς δύσει μέρος, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰτα-
 λικαίδεως σταδία, προσαναγορεύεται δὲ Πε- ^{Pelorias.}
 λωρίας τὸ δὲ τρίτον τετραπτεται μὲν εἰς αὐτὴν τὴν
 , ἐπίκειται δὲ τοῖς περικειμένοις τῆς Καρχη-
 νητικῆς εὐκαίρως, διέχον ὡς χιλίαις στα-
 δαῖς δ' εἰς χειμερινὰς δύσεις, ἀπέχει δὲ τὸ
 καὶ τὸ Σαρδύων πέλαγος, προσαναγορεύεται
 Ἰβαιον. Ἐπὶ δὲ τούτῳ πόλις οἰκιστὴς καὶ
 τόπων, περὶ ἣν τότε συνέβαινε τοὺς Ῥω-
 μαίους

2. Quatuor verba (ἡσὺς ἐστίν, ἢ οὐ) a Casaub. adjecta, ab-
 a missis, & abesse possunt. Ibid. χερσόνησος. χερσόνησος
 χερσόνησος Aug. 5. εἰς καίδεκα. Αἰὶ δεκαδία.

Ilius terminos. Hoc
 erunt, quod insula
 iac peninsula: nam
 is quidem isthmum,
 iter patet; per hu-
 im, navibus. Figu-
 ilia habet trigoni:
 e anguli vertices lo-
 tinent promontorio.
 Quod ex iis in meri-
 rgit, & in mare Si-
 orrigitur, *Pachynus*
 : quod in Septen-
 , fretum ab occasu

terminans, distansque ab Ita-
 lia ad mille passus & quin-
 gentos, *Pelorias* dicitur:
 tertium promontorium Afri-
 cam spectat, opportune op-
 positum illis promontoriis,
 quae Carthagini praejacent,
 a quibus distat M. P. cxxv;
 vergit autem ad hibernum
 occasum, ac mare Africanum
 Sardoumque dividit, nomi-
 ne *Lilybaeum*. In hac parte
 urbs habitatur ejusdem cum
 ipso promontorio nominis:

ea

A.V. 504. *μαίους συνίστασθαι τὴν πολικερίαν· τείχεσι δὲ δια-*
 Lily-
 bnum ob-
 fidentRo-
 mani.
φερόντως ἠσφαλιτμένην, καὶ περίξ τάφρω βαθεία,
καὶ τενάγῃσιν ἐκ θαλάττης· δι' ὧν ἔστιν εἰς τοὺς
λιμένας εἰσπλους, πολλῆς δέσμενος ἔμπειρίας καὶ
συνηθείας. ταύτη δὲ προσστρατοπεδεύσαντες ἐξ
ἐκατέρου μέρους εἰ Ῥωμαῖσι, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν
στρατοπέδων τάφρω καὶ γάρακι καὶ τείχεσι διαλα-
βόντες· ἤρξαντο προσάγειν ἔργα, κατὰ τὸν ἔγγιστα
κείμενον τῆς θαλάττης πύργον, ὡς πρὸς τὸ Λιβυ-
κὸν πέλαγος. προσκατασκευάζοντες δ' αἰεὶ τοῖς ὑπο-
κειμένοις, καὶ παρεκτείνοντες τῶν ἔργων τὰς κατα-
σκευάς, τέλος ἔξ πύργου τοὺς συνεχεῖς τῷ προει-
ρημένῳ κατέβηλον· τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας ἅμα
κρησσοπέειν ἐνεχέεισαν. γιγνομένης δ' ἐνεργουῦ καὶ
καταπληκτικῆς τῆς πολικερίας· καὶ τῶν πύργων,
τῶν μὲν πονούντων αἰεὶ ἐκάστην ἡμέραν, τῶν δ' ἐρη-
πεμένων, ἅμα δὲ καὶ τῶν ἔργων ἐπιβαινόντων αἰεὶ
καὶ

7. τείχεσι δὲ. *Lexicid. τείχεσι τε, nihil ante hęc verba excidit nu-*
nihil, veluti καὶ φύσει μὲν ὄχυρόν οὖσαν, aut aliquid simile. 9.
τῷ προειρ. debetur Καμηλονο. Tibi omnes micidose τῶν προειρη-
μένων. 10. ἐνεργουῦ. ἐνεργοῦς Aug. Reg. A.

ea est, quam tunc Romani
 obsidebant; muris egregie
 munitam, atque in circuitu
 alta fossa, tum aquis e mari
 restagnantibus; per quae sta-
 gna patet ad portum aditus,
 peritiam usque multo opus
 habens. Ad hanc urbem
 quum ab utraque parte ca-
 sira posuissent Romani, jun-
 cta inter se fossa valloque
 ac muro; opera versus tur-
 rim mari proximam, qua est

in pelagus Libycum prospe-
 ctus, adinovere coeperunt.
 Iamque prioribus semper
 aliquid adstruunt, & operum
 firmiterius ulterius profertur;
 tandem sex dejectis turribus
 jam dictae continuis, reli-
 quas omnes quaterie ariete
 parant. Itaque cum urgeretur
 acriter terribilemque in mo-
 dum obsidio, & turres quo-
 tidie aliae ruinam minaren-
 tur, aliae ruerent, ad haec
 opera

και μάλλον ἐντὸς τῆς πόλεως ἢν ἰσχυρὰ διατρεπεῖται· A.V. 504.
 καὶ κατάπληξις παρὰ τοῖς πολιορκουμένοις, καίπερ
 ὄντων ἐν τῇ πόλει, χάρις τοῦ πολιτικοῦ πλήθους,
 αὐτῶν τῶν μισθοφόρων εἰς μυρίους. οὐ μὴν, ἀλλ' ὅ γε
 στρατηγὸς αὐτῶν Ἰμίλκων οὐδὲν παρέλειπε τῶν δι- Himilcon
 νατῶν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀντοικεδομῶν, τὰ δ' ἀντιμε- pref. Li-
 ταλεύων, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀπειρίαν παρεῖχε τοῖς lybæi.
 ἐξυπειαντίοις. ἔτι δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιπερυσ-
 μενος, καὶ τοῖς ἔργοις ἐγχειρῶν, εἴ πως δύνατο πῦρ
 ἐμβαλεῖν, πολλοὺς ὑπὲρ τούτου τοῦ μέρους καὶ πα-
 ραβόλους ἀγῶνας οὐ συνίστατο, καὶ μεθ' ἡμέραν
 καὶ νύκταρ ὥστε πλείους ἐνίοτε γίνεσθαι νεκροὺς
 ἐν ταῖς τριαύταις συμπλοκαῖς, τῶν εἰωθότων πί-
 πτει· ἐν ταῖς παρατάξεσι.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους τῶν ἡγεμόνων τι- XI.III.
 νὲς τῶν τὰς μεγίστας χώρας ἔχόντων ἐν τοῖς μισθο- I. Ily-
 φόροις, συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἑαυτοῖς ὑπὲρ τοῦ τὴν ba. m.
 πόλιν ἐνδύνασθαι τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ πεπεισμένοι πε- procre
conantur
mercena-
iii.
 ρα-

12 ~~παρέλαπε.~~ *Aiii* παρέλιπε.

opera magis magisque intra
 urbem penetrarent; pavor
 & confectio ingens ob-
 sessio invadit. quamvis essent
 in urbe; præter civilem mul-
 tudinem, externorum au-
 xiliorum ad x millia.
 Enimvero dux ipsorum *Hi-*
milcon nihil eorum quæ fieri
 poterant prætermittere; sed
 dejecta instaurans, cunicu-
 los cuniculis eludens, diffi-
 cultate non mediocri hostes
 afficere. Idem quotidie huc
 illuc incurfans, & machinis

intentus, si quo posset mo-
 do ignem illis injicere, mul-
 ta hoc sine ac pæne teme-
 raria & noctu & interdum
 certamina excitavit: ut plu-
 res interdum in ejusmodi
 dimicationibus desideraren-
 tur, quam cadere solent,
 cum acie utrimque instructa
 res agitur.

43. Inter hæc duces qui-
 dam præcipui inter merce-
 narios, conspiratione facta
 urbis tradendæ Romanis,
 persuasi obtemperaturos sibi
 milites

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

αὐτοὺς συνήθειαν· ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους μισθοφόρους ^{Λ. V. 504}
 Ἀλέξωνα, διὰ τὴν παρ' ἐκείνοις ἀποδοχὴν αὐτοῦ ^{Irrita}
 καὶ πίστιν. οἱ καὶ συναγαγόντες τὰ πλῆθη, καὶ ^{Lilybæi}
 παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ πιστωσάμενοι τὰς προτει-
 νομένας ἐπὶ ἀστοῖς δωρεὰς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, βρα-
 δῶς ἔπεισαν αὐτοὺς μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων.
 Ἔτι καὶ μετὰ ταῦτα, τῶν ἐκπηδησάντων . . πρὸς
 τὰ τέχη, καὶ βουλομένων παρακαλεῖν καὶ λέγειν τι
 περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπαγγελίας, οὐχ οἷον προσεῖ-
 χαν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπλῶς οἷον αἰοῦσιν ἠξίουν· βάλλον-
 τες δὲ τοῖς λίθοις, καὶ συνακοντίζοντες, ἀπεδίωξαν
 αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τέχους. Καρχηδόνιοι μὲν οὖν διὰ τὰς
 προειρημένας αἰτίας, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι
 τὰ πράγματα, παρασπονδήθῆντες ὑπὸ τῶν μισθο-
 φόρων· Ἀλέξων δὲ πρότερον Ἀκραγαντίνοις ἔσωσε
 διὰ τὴν πίστιν οὐ μόνον τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐλευθερίαν· τότε δὲ
 Καρχη-

6. *Lacina signum adrosci, uno fortasse vocab. προσελθόντων sur-
 μενάς. Loco πρὸς ἀντὶ εἰς Aug. Reg. A.*

liarem; ad reliquos vero, *Alexonem*, acceptum ipsis virum & cui facile fidem haberent. Hi suos quisque congregare, hortari; & de præmiis, quæ dux Pœnus ostendebat, certam ipsis fidem facere. Ita facile ab iis impetrant, ne quid ultra moveant. Quare quum post hæc qui mœnia transiluerant, iterum ad eadem accessissent, ut suos convenirent, & oblatas a Romanis conditiones ipsis indicarent;

ne auribus quidem admittere eorum sermones voluerunt, nedum ut ipsis consentirent: quin immo lapidibus ac telis petitos recedere a mœnibus compellunt. Atque ita Carthaginenses, perfidia mercenariorum, parum absuerunt, ut omnia perderent: & *Alexo*, qui jam ante fidei integritate suam Agrigentinis urbem, regionem, leges etiam & libertatem conservaverat, tunc Pœnis quoque, ne

summæ

A.V. 504. Καρχηδονίοις αἴτιος ἐγένετο, τοῦ μὴ σφραλῆσαι τοῖς ὄλοις.

XLIV.
Subfi-
dium
mittitur
Lilybæo.

Οἱ δ' ἐν τῇ Καρχηδόνι τούτων μὲν οὐδὲν εἰδότες, συλλογιζόμενοι δὲ τὰς ἐν ταῖς πολιορκίαις χρείας, πληρώσαντες στρατιωτῶν πενήκοντα ναῦς, καὶ παρακαλέσαντες τοῖς ἀρμόζουσι λόγοις τῆς πράξεως τὸν ἐπὶ τούτοις τεταγμένον Ἀννίβαν, ὃς ἦ Ἀμίλκου μὲν υἱός, τριήραρχος δὲ καὶ φίλος Ἀτάξβου πρῶτος, ἐξαπέστειλαν κατὰ σπουδὴν, ἐντελάμενοι μὴ καταμελῆσαι, χρησάμενον δὲ σὺν καιρῷ τῇ τόλμῃ, βοηθῆσαι τοῖς πολιορκουμένοις. ὁ δ' αἰσχυθεὶς μετὰ μυρίων στρατιωτῶν, καὶ καθορμηθεὶς ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγούσαις, μεταξύ δὲ κειμένων Λιλυβαίου καὶ Καρχηδόνος, ἐπετήρει τὸν πλοῦν λαβὼν δ' οὖριον καὶ λαμπρὸν ἄνεμον, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις καὶ κατουρώσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθυπλισμέ

XLIV. 1. καταμελῆσαι. καταμελῆσαι maluit Ernest. 2. Αἰγούσαις. Alii Αἰγούσαις. 3. Suidas οὖριον ἄνεμον καὶ λαμπρὸν.

summæ rei jacturam facerent, in causâ exstitit.

44. Nihil quidem harum rerum, qui erant Carthagine, compertum habebant: sed, qui facile conjicerent, quibus rebus sit obsessis opus, naves quinquaginta milite implent, & Hannibali tradunt, Amilcaris filio, Adherbalis triremium præfecto & singulari amico: quem multis adhortati, prout res ac tempus exigebant, prope proficisci jubent; man-

dantque, ut missa omni leuitudine, simulac opportunum foret, auderet, atque obsessis opem ferret. Hannibal cum decem millibus militum solvit, & mox Agufas, quas vocant, inter Lilybæum & Carthagenas fitas, appellit; ibique tempus commodum intrandi Lilybæum expectat. Deinde, ventum nactus secundum ac validum, passis velis omnibus ac flatuum opportunitate usus, ipsum portus ostium cursu

πλισμένους καὶ πρὸς μάχην ἑτοιμούς τοὺς ἀνδρας A.V. 504.
 ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, τὰ μὲν Hannibal
 αἰφνιδίου γενεμένης τῆς ἐπιφανείας, τὰ δὲ φοβού- cum sub-
 μενσι, μὴ σὺν τοῖς πολεμίοις ὑπὸ τῆς βίας τοῦ πνεύ- lidio in-
 ματος συγκατενεχθῶσιν εἰς τὸν λιμένα τῶν ὑπεναν- trat Lily-
 τίων, τὸ μὲν διακωλύειν τὸν εἰσπλουν τῆς βοηθείας bæum.
 ἀπέγνωσαν, ἐπὶ δὲ τῆς θαλάττης ἕστησαν καταπε-
 σπληγμένοι τὴν τῶν πολεμίων τόλμαν. τὸ δ' ἐκ τῆς
 πόλεως πλῆθος ἠθροισμένον ἐπὶ τὰ τεῖχη πᾶν ἅμα
 μὲν ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, ἅμα δ' ἐπὶ τῷ παρα-
 δόξῳ τῆς ἐλπίδος ὑπερχαρῆς ὑπάρχον, μετὰ κρότου
 καὶ κραυγῆς παρεκάλεε τοὺς εἰσπλέοντας. Ἄννι-
 βας δὲ, παραβόλως καὶ τεθαμβηκώς εἰσδραμών,
 καὶ καθορμιθεὶς εἰς τὸν λιμένα, μετ' ἀσφαλείας
 τὰ πεβίβασε τοὺς στρατιώτας. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει πάν-
 τες οὐχ οὕτως ἦσαν ἐπὶ τῇ τῆς βοηθείας παρου-
 σία περιχαρεῖς, καὶ περὶ μεγάλην ἐλπίδα καὶ
 χεῖρα προσηληφότες, ὡς ἐπὶ τῷ μὴ τετολμηκέναι
 τοὺς

4. διακωλ. τὸν εἰσπλουν. *Alii τὸν ἐπίπλουν.*

curſu petit. milites in na-
 vium tabulatis armatos &
 ad pugnam paratos habens.
 Romani vero, partim quod
 ex inopinato hoſtis appa-
 ruiſſet, partim quod metue-
 rent, ne vi ventorum una
 cum hoſtibus in portum de-
 ferrentur, aditu quidem pro-
 hibere adveniēns auxilium
 ſuperſedent; verum ad mare
 ſubſiſtunt, Pœnorum auda-
 ciam cum ſtupore ſpectantes.
 Oppidanorum turba, in mu-
 rum congregata, anxia ſimul

I'ol. I.

de eventu, & ſpe inopinati
 auxilii ſupra modum læta,
 plauſu & clamore portum
 ſubeuntibus animos addebat.
Hannibal, audaci fidentique
 animo delatus curſu, ut por-
 tum tenuit, tuto copias in
 terram expoſuit. Tum enim-
 vero, qui in urbe erant, gau-
 dio ovare, non tam pro-
 pter adiutam ſibi in præſens
 opem; etſi magna tum ſpe,
 tum auxiliorum manu ſufce-
 pta; quam eo potiſſimum
 nomine, quod Pœnos Ro-

H

mani

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἃ κινδύνῳ πολλοὺς ἀπεθνήσκοντας, οὗ δ' A.V. 504.
 εὐτ' ἔπραττεν, οὐ δυναμένους κρατῆσαι τῶν Frustra
 ἀνακαλεῖσθαι τὴν ἐαυτοῦ παρήγγειλε τοῖς tentant
 αἰσ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παρ' εὐδὲν ἐλθόντες τοῦ machinas
 ἰποβαλεῖν τὰς παρασκευὰς, τέλος ἐκράτη- Romano-
 ἔργων, καὶ πάντα διετήρησαν ἀσφαλῶς. rum.
 ἐν οὖν Ἀννίβας μετὰ τὴν χρείαν ταύτην XLVI.
 τε νύκτωρ ἔτι μετὰ τῶν νεῶν, λαθῶν τοὺς Drepana.
 ἰς, εἰς τὰ Δρέπανα πρὸς Ἀτάρβαν τὸν
 νίων στρατηγόν. διὰ γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ
 αἰ τὸ κάλλος τοῦ περὶ τὰ Δρέπανα λιμένος,
 ἔλην ἐποιοῦντο σπουδὴν οἱ Καρχηδόνιοι περὶ
 ἐκὴν αὐτοῦ. συμβαίνει δὲ τοῦ Λιλυβαίου τοῦ-
 χεν τὸν τόπον ὡς ἂν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στά-
 ῖς δ' ἐν τῇ Καρχηδόνι βουλομένοις μὲν εἶδε- Hannibal
 ρερὶ τὸ Λιλύβαιον, εὐδυναμένοις δὲ, διὰ τὸ Rhodius
 συγκεκλεῖσθαι, τὴν δὲ παραφυλάττεσθαι

Η 3

Φιλο-

ρισταῖς. *Alidē consistite: apud Nostrum σαλπικτ. legitur;*
σαλπικτῶς Β.ν. quod ex illo deflexum.

1. Ὁ 2. τὰ Δρέπανα. *Vulgo utrobique ead. τὸ Δρέπανον ex*
 2. σπουδὴν. *Vulgo ἐποιοῦντο τὴν σπουδὴν. 4. παραφυ-*
 1η. *παραφυλάττειν voluit Reisk.*

altos cadere vide-
 : tamen in potesta-
 i redigi, ejus rei
 tamen fuerat ag-
 tubicines receptui
 bet. Atque adeo
 qui omnes suos
 tantum non ami-
 otiti tandem ope-
) omnia conserva-

ist hanc operam
 Hannibal, insciis
 noctu Drepana ad

Adherbalem ducem Cartha-
 ginensium est profectus.
 Nam propter loci opportu-
 nitatem, & portus Drepani-
 tani præstantiam, plurimum
 semper studii adhibuere Pœ-
 ni, ut id oppidum custodi-
 rent: quod a Lilybæo abest
 ad millia passuum quindecim.
 Quum autem qui do-
 mi erant Carthaginenses,
 quid ageretur *Lilybæi*, scire
 cuperent, nec tamen possent,
 quod alii tenerentur inclusi,

alii

Α. V. 504. Φιλοτίμως, ἐπηγγείλατό τις ἀνὴρ τῶν ἐνδόξων, Ἄν-
νίβας ἐπικαλούμενος Ῥόδιος, εἰσπλεύσας εἰς τὸ Λι-
λύβαιον, καὶ γενόμενος αὐτόπτης, ἅπαντα διασα-
φήσειν. οἱ δὲ τῆς ἐπαγγελίας μὲν ἀσμένως ἠκυσσαν· οὐ
μὴν ἐπίστευόν γε διὰ τὸ τῷ στέλῳ τοὺς Ῥωμαίους
ἐπὶ τοῦ κατα τὸν εἰσπλουν στόματος ἐφορμεῖν.

Securus
Lily-
bæum
navi in-
trat

Ο δὲ, καταρτίσας τὴν ἰδίαν ναῦν, ἀνήχθη· καὶ δια-
ρας εἰς τινὰ τῶν πρὸ τοῦ Λιλυβαίου κειμένων νήτων,
τῇ κατὰ πύδας ἡμέρᾳ λαβὼν εὐκαίρως ἄνεμον αὐ-
ριον, περὶ τετάρτην ὥραν, ἀπάντων τῶν πελεμίων
ὄρώντων, καὶ καταπεπληγμένων τὴν τόλμαν, εἰσέ-
πλευσε. Καὶ τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀνα-
γωγὴν. ὁ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, βουλόμενος
ἐπιμελέστερον τὸν κατὰ τὸν εἰσπλουν τόπον τηρεῖν,
ἐξηρτυκῶς ἐν τῇ νυκτὶ δέκα ναῦς τὰς ἀρίστα πλεύ-
σας, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐστῶς, ἐθεώρει τὸ
συμβαῖνον, ὁμοίως δὲ καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον· αἱ δὲ
νῆες

4. Forſan Ἄννίβας ὁ ἐπικαλουμ. 7. ἐγένετο. Alii ἐγένετο.

alii diligenter observarentur: vir quidam ex honoratis, Hannibal, cognomine Rhodius, recepit, se navi urbem ingressurum, & quæ vidisset ipse, cuncta renunciaturum. Grata quidem hæc pollicitatio illis erat: sed fidem tamen homini non habebant, quod Romana classis ad ancoras staret in ostio qua aditur ad portum. Ille propriam sibi navem instruit; deinde in altum evectus, ad unam ex iis insulis transmittit, quæ ante Lilybæum

funt sitæ; postridieque nſus opportune vento secundo, circa horam quartam, in oculis omnium hostium, qui miraculo tantæ audaciæ defixi stabant, portum est ingressus. Tum statim die sequenti ad reditum se accinxit. Consul autem, quo diligentius aditum omni ex parte custodiret, instructis per noctem navibus decem quam expeditissimis, stabat ipse in litore cum omni exercitu, spectator eorum quæ gerebantur: naves ve-

ro,

νῆες τοῦ στόματος ἐξ ἀμφοῖν κοῖν μερῶν, ἐφ' ὅσον A.V. 504.
 ἦν δυνατόν, ἐγγίστα τοῖς τενάγεσι προσάγειν, ἐπέι-
 χον, ἐπτερωκυῖα πρὸς τὴν ἐμβολὴν καὶ σύλληψιν
 ἰοτῆς ἐκπλεῖν μελλούσης νεώς. Ὁ δὲ Ῥόδιος, ἐκ τοῦ Et fiden-
ter exit.
 προφανοῦς τὴν ἀναγωγὴν περικτάμενος, οὕτω καταν-
 ἔστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ, καὶ τῷ ταχυναυ-
 τεῖν, ὥστ' εὐ μόνον ἄτρωτον ἐξέπλευσε τὴν ναῦν
 ἔχων καὶ τοὺς ἄνδρας, οἷον ἐστῶτα παραδραμῶν τὰ
 ἰσκάφη τῶν ὑπεναντίων· ἀλλὰ καὶ βραχὺ προπλεύ-
 σαις ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν, ὡσανεὶ προκαλού-
 ἰσμενος τοὺς πολεμίους. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ἐπ' αὐ-
 τὸν ἀνάγεσθαι διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας, ἀπέπλευ-
 σε καταναστάς μιᾷ νηὶ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων
 ἰσοτόλου. Καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη πλεονάκεις ποιῶν ταυτὸ Idem se-
pius facit
Rhodius
& alii.
 τοῦτο, μεγάλην χρείαν παρέχετο· τοῖς μὲν Καρχη-
 δονίοις αἰεὶ τὰ κατεπέιγοντα διασαφῶν· τοὺς δὲ πε-
 λιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων· τοὺς δὲ Ῥω-
 μαίους καταπληττόμενος τῷ παραβόλῳ.

Η 4

Μέγι-

II. προπλεύσας. προσπλεύσας Bau. Petreian Casuib. περιπροπλεύσας.

ro, ab utraque ostii parte ad
 paludem quantum fieri pot-
 erat accedentes, remos quasi
 alatæ sustinebant, ad inva-
 dendam & comprehendend-
 am navem quæ erat exitu-
 ra. At Rhodius, ora palam
 soluta, adeo hostibus insul-
 tavit, audacia fretus & ve-
 locitate navigandi; ut non
 solum illæsus ipse, cum na-
 vi & viris, qui in ea erant,
 præteriret, quasi immobiles
 naves Romanas præterve-
 rit: sed ut etiam, quum
 paulisper esset proventus, re-

mis sublatis cursum sisteret,
 velut ad pugnam hostem pro-
 vocans. Vbi nemo, propter
 remigii celeritatem, contra
 progredi audeat; postquam
 nave unica classi univer-
 sæ hostium insultasset, abit.
 Ac deinceps quoque sæpius
 idem faciens, magno usui
 Carthaginensibus fuit; cum
 subinde, quæ postulabat usus
 illis, nuntiaret; oblesis ani-
 mos adderet; Romanos pro-
 jecta hac audacia in stupo-
 rem daret.

47. Plu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἴν δύνανται τῶν ἐμβαλλομένων στήναι, μηδὲ ^{A.V. 504.}
 αὐτὸ παράπαν· ἀλλ' ὑπὸ τε τοῦ κλύδωνος ^{Portum}
 τοῦ ῥοῦ βίας τὸ ῥιπτούμενον εὐθέως ἐν τῇ ^{Lilybæi}
 ῥαῖ παρωθεῖσθαι καὶ διασκορπίζεσθαι. κατὰ ^{obstruunt}
 τόπον, ἔχοντα βράχεια, συνίστη γῶμα με- ^{Romani.}
 δῆς τάλαιπωρίας· ἐφ' ᾧ τετρήρης ἐκτρέχου-
 γὸς ἐκάθισε, καὶ τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος
 , διαφέρουσα τῇ κατασκευῇ τῆς ναυπηγίας.
 ὠμαῖοι κρατίσαντες, καὶ πληρώματι καταρ-
 ρῆς ἐπιλέκτω, πάντας τοὺς εἰσπλέοντας, μάλ-
 λ' ἢ τὸν Ῥόδιον, ἐπετήρουν. ὁ δὲ κατὰ τύχην,
 ἴσας νυκτὸς, μετὰ ταῦτα πάλιν ἀνήγετο
 ς. θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐτῷ τὴν τε-
 τυνεξορμήσασαν, γνοὺς τὴν ναῦν διετράπη.
 εὖν πρῶτον ὤρμησεν, ὡς καταταχίμων· τῇ ^{Capitur}
 πληρώματος κατασκευῇ καταλαμβανόμενος, ^{Hannibal}
 πιστρέψας ἠναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολε- ^{Rhodius.}
 μίοις.

Η 5

μίοις.

ῥώματος. *Acite Giouou. πτερώματος suspicatus est. Pro κα-
 ευῆ dicit παρασχ. Vit. Flor. Aug. Reg. A.*

sistere aut omnino
 eodem loco poterat,
 ier, quidquid immit-
 in ipso descensu a
 ; & fluentium aqua-
 lentia protrudebatur
 diversa raptabatur,
 cedebat inceptum.
 loco, mari vadoso,
 nprobo agger exci-
 : super quo fidens
 mis, arte singulari
 a, quæ noctu ex-
 , in hostium pote-
 venit. Hac capta,
 o remigio militumque

instructa; Romani omnes,
 qui invehentur, maxime
 autem *Rhodium* illum, ob-
 servabant. Illic forte, no-
 ctis silentio ingressus, redi-
 turus postea palam solvit:
 qui conspicatus quadrire-
 mem illam, quæ simul cum
 ipso rursus excurrerat, nave
 agnita, perturbatus est. Pri-
 mum igitur celeritate navi-
 gandi erumpere tentavit:
 sed cum propter praeestan-
 tiam remigii jamjam esset
 comprehendendus, conver-
 tere tandem & certamen
 inire

A.V. 504. *Creman-
tur opera
Romano-
rum ad
Lily-
bæui* τὰς προειρημένας αἰτίας, τοσούτω πλείων εὐχρη-
στία περὶ τοὺς ἐνιέντας ἦν τὸ πῦρ. τὸ μὲν γὰρ προ-
σκοτεῖν καὶ βλάπτειν δυνάμενον, πᾶν ἐξεφυσᾶτο
καὶ προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων· τὸ δὲ βαλά-
μενον ἢ ῥιπτεύμενον ἐπὶ τε τοὺς βοηθοῦντας καὶ τῶν
ἔργων διαφορὰν, εὐστοχον μὲν ἐπεγίγνωτο, διὰ
τὸ συνοραῖν τοὺς ἀφίεντας τὸν πρὸ αὐτῶν τόπον,
πρακτικὸν δὲ, διὰ τὸ γίνεσθαι σφοδρὰν τὴν πλη-
γὴν, συνεργούσης τῆς βάλουσι τῆς τοῦ πνεύματος
βίας. Τὸ δὲ πέρας, τριαύτην συνέβη γενέσθαι τῆς
παντέλειαν τῆς καταφθορᾶς, ὥστε καὶ τὰς βάσεις
τῶν πύργων, καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ὑπὸ τοῦ πυρὸς
ἀχρεωθῆναι. Τούτων δὲ συμβάντων, τὸ μὲν ἔτι
διὰ τῶν ἔργων πολιτικῶν ἀπέγνωσαν οἱ Ῥωμαῖοι
περιταφρεύσαντες δὲ, καὶ χάρακι περιλαβόντες
κύκλω τὴν πόλιν, ἔτι δὲ τῆς ἰδίας στρατοπέδειας
τείχος προβαλλόμενοι, τῷ χρόνῳ παρέδοσαν τὴν
πραῖζα.

XLVIII. 9. τὰ τύπη, acumina ventorum. *Imo τὰ στυπη, ex Scalig.
Scaligeri. 10. προβαλλόμενοι Vult. Aug. Reg. A. περιβαλομ. ed.
ex Bau. προβαλομ. Fior.*

melius cum iis agebatur, qui ignem injiciebant. Nam quidquid obtinere inderere poterat, id omne ventorum flatus in hostem impellebat; quæ vero inmittebantur jaciebanturve in defendentes aut ad conflagrationem machinarum, ea & ad scopum collineabant, oculis probe utentibus qui mittebant; & efficaciora erant, propter ictus vehementiam,

ipsa ventorum violentia ja-ctum adjuvante. Tandem usque adeo sunt corruptæ machinæ, ut & bases turrium & arietum trabes ignis redderet inutiles. Propter hæc Romani de expugnando per vim *Lilybæo* spem omnem ponere: & quæm fossa valloque urbem ab omni parte cinxissent, castrorumque locum muro circumdissent, tempori rem permittere.

Circum-
vallat
Lily-
bæum
Romani.

ⲓⲡⲣⲁⲗⲓⲛ. οἱ δ' ἐν τῷ Λιλυβαίῳ τὸ πεπτωκὸς ἐξοικο- A.V. 504.
 δεμασάμενοι τείχος, εὐθαρσῶς ὑπέμενον ἤδη τὴν πο-
 ⲗⲓⲟⲣⲕⲓⲁⲛ.

Ⲉἰς δὲ τὴν Ῥώμην προσπεσόντων τούτων, καὶ XLIX.
 μετὰ ταῦτα πλειόνων ἀναγγελλόντων, διότι συμβαί- A.V. 505.
 νει τῶν ἀπὸ τοῦ στόλου πληρωμάτων τὸ πλεῖστον P. Clau-
 μέρος ἔν τε τοῖς ἔργοις καὶ τῇ καθόλου πολιορκία drepana
 ⲁⲓⲉⲓⲟⲩⲁⲣⲩⲁⲓ· σπουδῇ κατέγραφον ναύτας, καὶ συν- tentat.
 αθροίσαντες εἰς μυρίους, ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικε-
 ⲗⲓⲁⲛ. ὧν διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων, καὶ πεζῇ
 παραγενομένων εἰς τὸ στρατόπεδον· συναγαγὼν
 τοὺς χιλιάρχους ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων Πό-
 πλιος Κλαύδιος, ἔφη, καιρὸν εἶναι πλεῖν ἐπὶ τὰ
 Ⲕⲉⲣⲉⲓⲡⲁⲛⲁ παντὶ τῷ στόλῳ. τὸν γὰρ στρατηγὸν τῶν Adherbal
 Καρχηδονίων Ἀτάρβαν, τὸν τεταγμένον ἐπ' αὐτῶν, præf.
 ἀπαράσκευον εἶναι πρὸς τὸ μέλλον, ἀγνοοῦντα μὲν Drepano-
 τὴν παρουσίαν τῶν πληρωμάτων, πεπεισμένον δὲ μὴ rum.
 δύνασθαι πλεῖν τὸν αὐτῶν στόλον, διὰ τὴν γεγενημέ-
 νην

XLIX. I. ἀναγγελλόντων Aug. Reg. A. ἀναγγελλόντων edd. ex Bas.

tere. Oppidani contra, in-
 staurata inuri parte quæ ceci-
 derat, obsidionem de cetero
 magno animo tolerabant.

49. Harum rerum fama
 Romam perlata, mox etiam
 renunciantibus multis, par-
 tem maximam sociorum na-
 valium militumque classis
 Romanæ, qua in propugna-
 tione tormentorum, qua in
 cetera obsidione, fuisse in-
 teremtam; magno studio
 navas conscribunt, & col-
 lectos ad decies mille in Si-

cilium mittunt. Qui, per
 fretum trajecti, quum ad ca-
 stra pedibus pervenissent;
 Pub. Claudius Cos. tribunis
 convocatis, opportunum esse
 nunc, ait, omni classe Dre-
 pana proficisci: Adherbalem
 enim, Puenorum ducem, loci
 illius præfectum, imparatum
 esse ac futuri securum; ut-
 pote qui de supplemento, quod
 recens advenerat, nihil dum
 rescivisset; Et cui periculum
 esset, Romanos, post tantam
 cladem in obsidione contra-
 ctam,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ πέλαγος μέρους. ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐπιπλεόν. A.V. 505. Claudius ad Drepana male accipitur.
 τοῖς συνάπλουσι, προσεπιτατλομένοις ταυτὸ
 ταρήγειλε διὰ τῶν ὑπηρετῶν. καταστάντων
 των εἰς μέτωπον, σημήνας διὰ τῶν συνθημά-
 αῖς μὲν ἀρχαῖς ἐποιεῖτο τὸν ἐπίπλου ἐν τά-
 ενόντων πρὸς τῇ γῆ τῶν Ῥωμαίων, διὰ τὸ
 χεῖλαι τὰς ἐκ τοῦ λιμένος ἀνατρεχούσας
 ἐξ οὗ συνέβαινε μεγάλα τοὺς Ῥωμαίους ἐλατ-
 υ, πρὸς αὐτῇ τῇ γῆ πειρησαμένους τὴν συμ-

πειδὴ δὲ σύνεγλυς αὐτῶν ἦσαν, ἀρθέντων τῶν LI. Fugatus classem perdit P. Claudius.
 κείτων ἐφ' ἑκατέρας τῆς ναυαρχίδος, συνέ-
 ἀλλήλαις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἰσόρροπος ἦν ὁ
 ς, ὡς ἂν ἀμφοτέρων τοῖς ἀρίστοις ἐκ τῆς πε-
 λναίμεως ἐπιβάταις χρωμένων. αἰεὶ δὲ μᾶλλον
 χον οἱ Καρχηδόνιοι, διὰ τὸ πολλὰ προτερήμα-
 τα

προσεπιτατλομένοις vestitui ex Aug. & Reg. A. Alii mendose προσ-
 ατλόμενος, quod Casaub. ex conjec. in προσεπιτατλομένων πι-
 ς.

συνέβαλον Aug. Reg. A.
navis suæ in hostes
 : simul, ut quæque
 batur navis, ita im-
 per ministros, ut
 e sibi se ordine adjun-
 lemque faceret. Post-
 erant omnes in fron-
 structæ; primum ser-
 rdine, prout signo da-
 rat imperator, in ho-
 e pergunt: Romanis
 ad terram manenti-
 uod prodeuntes paul-
 iaves e portu excipe-
 Ex quo factum, ut
 suo incommodo Ro-
 . I.

συνέβαλον edd. ex Bav.
 mani ad ipsum littus decer-
 tarent.
 51. Vbi ventum est comi-
 nus, sublato ab utriusque
 exercitus prætoriam navi si-
 gno, inicitur certamen. Ac
 principio quidem paribus
 utrimque momentis pugna-
 tum est; quoniam ab utra-
 que parte flos pedestrium
 copiarum dimicabat. Paul-
 latin tamen magis magisque
 superior res Pœnorum esse
 cœpit; quandoquidem toto
 illo certamine longe melior
 eorum conditio fuit, quam
 Roma-

A.V. 505. τα παρ' ὅλων ἔχεν τὸν ἀγῶνα. τῷ τε γὰρ ταχυ-
 Fuſatus
 claſſem ναυτεῖν πολὺ περιῆσαν, διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ναυ-
 perdit P.
 Claudius. πηγίας, καὶ τὴν τῶν πληρωμάτων ἕξιν· ἢ τε χάρα
 μεγάλα συνεβιάλετο αὐτοῖς, ἃ τε πεπεποιημένων τὴν
 ἕκταξιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ πέλαγος τόπων. εἴ τις
 γὰρ πιέζοντό τινες ὑπὸ τῶν πολεμίων, κατόπιν ἀτε-
 χάρουν ἀσφαλῶς διὰ τὸ ταχυναυτεῖν· εἰς τὸν ἀνα-
 πεπταμένον τόπον· καὶ πειτ' ἐκ μεταβολῆς τοῖς προ-
 πίπτουσι τῶν διωκόντων, τοτὲ μὲν περιπλέοντες,
 τοτὲ δὲ πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφόμενοις καὶ
 δυσχρηστοῦσι διὰ τὸ βάρος τῶν πλοίων καὶ διὰ τὴν
 ἀπειρίαν τῶν πληρωμάτων, ἐμβολὰς τε συνεχῆς
 ἐδίδουσαν, καὶ πολλὰ τῶν σκαφῶν ἐβάπτιζον· εἴ τε
 κινδυνεύει τις τῶν συμμάχων, ἐτοίμως παρεβόηθαι
 ἔξω τοῦ δεινοῦ καὶ μετ' ἀσφαλείας, παρὰ τὰς πρύ-
 μνας καὶ τὸ πέλαγος ποιούμενοι τὸν πλοῦν. Τοῖς γει-
 μὴν Ῥωμαίοις τὰναντία τούτων συνέβαινε. τοῖς τε γὰρ
 πιέζο-

6. τοῖς προπίπτουσι. In missis est προσπιπτ. 7. καὶ τὸ πέλαγος.
 Fort. κατὰ τὸ πέλαγος.

Romanorum. Nam & velo-
 citate navigandi longe vin-
 cebant, cum fabrica ipsa na-
 vium, tum usu ac peritia re-
 migum; & ipse locus pu-
 gnæ multum eos adjuvabat,
 quod ab ea parte. quæ pela-
 gus spectabat. aciem suam
 explicassent. Sive enim ho-
 stis instaret vehementius, re-
 trorsum se nullo periculo re-
 cipiebant in apertum; quod
 præ agilitate navium facile
 ipsis erat: tum autem, si qui
 hostium inter persequendum
 longius essent provec̄ti, con-

versa navi modo circumna-
 vigantes, modo, dum ægre
 illi cum ob gravitatem tum
 ob remigum imperitiam cir-
 cumagunt navem, in latum
 incurrentes, continuos im-
 petus dabant, multasque na-
 ves demergebant. Sive al-
 quis partium suarum pericli-
 taretur, pronum erat sine sui
 fraude ac secure ferre opera,
 nave post aliarum puppes
 perque altum circumducta.
 Romani autem contraria his
 omnia experiebantur. Qui
 si premerentur, retro se re-
 cipere,

ε οὐκ ἦν εἰς τοῦπιθεῖν δυνατὸν ἀποχωρεῖν, A.V. 505.
 γῆ ποιουμένοις τὸν κίνδυνον· αἰεὶ δὲ τὸ θλι- P. Clau-
 πὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος, ἢ τοῖς dii clades
 περιπίπτον ἐκάθιζε κατὰ πρύμναν, ἢ πρὸς ad Dre-
 θρόμενον ἐπώκελλε. διεκπλεῖν μὲν οὖν δια- pana.
 μίων νεῶν, καὶ κατόπιν ἐπιφαίνεσθαι τοῖς
 ἑτέροις διαμαχομένοις, ὅπερ ἐν τῷ ναυμα-
 πρακτικώτατον, ἀδυνάτως εἶχον, διὰ τε
 γητα τῶν πλοίων, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀπει-
 πληρωμάτων. οὐδὲ μὴν ἐπιβοηθεῖν τοῖς δεο-
 γὰ πρύμναν ἐδύναντο, διὰ τὸ συγκεκλειῖσθαι
 γῆ, καὶ μηδὲ μικρὸν ἀπολείπεσθαι τόπον
 ομένοις ἐπαρκεῖν τῷ δεομένῳ. Τοιαύτης δὲ
 ἰας ὑπαρχούσης περὶ τὸν ὅλον ἀγῶνα· καὶ
 ιαθιζόντων ἐν τοῖς βράχεσι, τῶν δ' ἐκπι-
 σκαφῶν· κατιδὼν ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥω-
 συμβαῖνον, ὤρμησε πρὸς φυγὴν, ἀπὸ τῶν
 παρα τὴν γῆν ἐξελίξας, καὶ σὺν αὐτῷ

I 2

περὶ

um prope terram
 nequibant: quo-
 aliqua navis a pu-
 ex adverso urge-
 bus, aut a puppe
 brevia incidens,
 am compulsa, so-
 ur. Quod autem
 navali plurimum
 m solet conferre,
 as adversariorum
 i transmittere, &
 los invadere qui
 na cum aliis sunt
 hoc vero quomi-
 naniis fieret, na-

vium gravitas simul & remi-
 gum imperitia prohibebat.
 Postremo ne suppetias qui-
 dem laborantibus ire, a ter-
 go navigantes, poterant:
 quia ad terram essent conclu-
 si, & ne minimum quidem
 spatii vacuum haberent, ad
 succurrendum, si cui opus
 esset. Quibus tantis incom-
 modis suos conflictari con-
 spicatus Consul, quum aliæ
 naves inter brevia siderent,
 aliæ terræ alliderentur; a
 læva fugam capessit, ac cir-
 cum littus se evolvit, tri-
 ginta

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κατὰ ταῖς ἀρχαιρεσίας χρόνου, στρατηγούς ὑπά- A.V. 505.
 τους καταστήσαντες, παραυτικά τὸν ἕτερον αὐτῶν
 ἐξέπεμπον Λεύκιον Ἰούνιον, τὰς τε σιταρχίας πα- L. Iunius
 ρακομίζοντα τοῖς τὸ Λιλύβαιον πολιορκουσι, καὶ τὰς Cof. in
 ἄλλας ἀγροῦς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ· πρὸς Siciliam
 δὲ, καὶ παραπικρούς τούτοις ἐπλήρωσαν ἐξήκοντα mittitur.
 βναῦς. ὁ δὲ Ἰούνιος ἀφικόμενος ἐς τὴν Μεσσήνην, καὶ
 προσλαβὼν τὰ συννητηκότα τῶν πλοίων ἀπὸ τε τοῦ
 στρατοπέδου καὶ τῆς ἄλλης Σικελίας, παρεκομίδη
 κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας, ἔχων ἑκατὸν εἴ-
 κσι σκάφη, καὶ τὴν ἀγορὰν σχεδὸν ἐν ὀκτακοσίαις
 πναυσὶ φορτηγοῖς. ἐντεῦθεν δὲ παραδούς τοῖς ταμίαις
 τὰς ἡμισείας φορτηγούς, καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων,
 ἐξαπέστειλε, διακομιδῆναι σπουδάζων τῷ στρατο-
 πέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. αὐτὸς δ' ἐν ταῖς Συρα-
 κούσαις ὑπέμενε, τοὺς τε κατὰ πλεῦν ἀφυστεροῦν-
 τας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος, καὶ παρὰ τῶν
 ἐκ τῆς μεσσηναίου συμμάχων σῖτον προσαναλαμ-
 βάνων.

I 3

Κατὰ

LII. 8. κατὰ πλοῦν. κατὰ τὸν πλοῦν malim.

appetente consularium co-
 mitiorum tempore, e crea-
 tis Coss. alterum, L. Iunium,
 mittunt, qui obsidentibus
 Lilybaeum annonam deferret,
 ac necessaria alia exercitui,
 omnisque generis commea-
 tus: praeterea naves LX, his
 commeatibus praesidio futu-
 ras, armant. Iunius, assum-
 tis Messanae navibus, quae
 ipsi e castris & e reliqua Si-
 cilia erant obviam missae,
 Syracusas cum longis navi-

bus cxx, onerariis vero an-
 nona ceterisque rebus onu-
 stis, prope 10000 contendit.
 Inde Quaestores, cum dimi-
 dia parte onerariarum & lon-
 gis nonnullis navibus, di-
 mittit, ut necessaria legio-
 nibus quantocius perferrent.
 Ipse Syracusis substitit, eos,
 qui Messana venientem asie-
 qui non potuerant, exspe-
 ctans; simul, ut frumentum
 mediterraneae regioni impe-
 ratum susciperet.

A.V. 505. *πέλτας καὶ τοὺς πετρειβόλους τοὺς ἐκ τῆς πύλεως*
 Classi
 Rom. ad *ἐπιστήσαντες, προσεδόκων τὸν ἐπίπλου τῶν ὑπεναν-*
 Hera-
 cleam in- *τίων. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι συναγίσσαντες, τὸ μὲν πρῶ-12*
 fidiatur *τον ἐπεβάλλοντο πολιορκεῖν τούτους, ὑπολαβέντες*
 Carthalo. *τοὺς μὲν ἀνδρας καταπλαγέντας εἰς τὸ πολισμα-*
τιον ἀποχωρήσειν, τῶν δὲ πλοίων ἀσφαλῶς κυριεύ-
σειν. οὐ προχωρούσης δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τούναν-
τίον ἀμυνομένων γενναίως, καὶ τοῦ τόπου πολλὰς
ἔχοντος καὶ παντοδαπὰς δυσχρηστίας, ὀλίγα τῶν
ταῖς ἀγοραῖς ἐχόντων πλοίων ἀποσπάσαντες, ἀπέ-
πλευσαν πρὸς τινα πεταμὸν, ἐν ᾧ καθερμιθέντες,
ἐπετήρουν τὸν ἀνάπλου αὐτῶν.

LIV.
 L. Iunius
 Cos. Li-
 lybæum
 navigat.

‘Ο δ’ ἐν ταῖς Συρακυσαῖς ὑπολειφθεῖς στρατη-
 γός, ἐπεὶ τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, κάμ-
 ψας τὸν Πάχυνον, ἐπικεῖτο τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὸ
 Λιλύβαιον, οὐδὲν εἰδὼς τῶν περὶ τοὺς προπλέοντας
 συμβεβηκότων. ὁ δὲ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος,
 σημηνάντων τῶν σκοπῶν αὐτῷ πάλιν τὴν ἐπιφάνειαν.
 τῶν

stisque, quæ in oppido sunt
 inventæ, dispositis, hostium
 impressionem expectabant.
 Carthaginenses initio con-
 silium ceperant eos obsiden-
 di: quod putarent, milites
 metu in illud oppidulum re-
 cessuros, naves autem sine
 periculo sibi cessuras. Ea
 spe exitum non habente, sed
 contra Romanis fortiter sese
 defendentibus; quum ma-
 gnis incommodis eo loci
 omnifariam conflictarentur
 Pœni, contenti paucas naves

commeatibus onustas abdu-
 xisse, ad proximum amnem
 se recipiunt; ibique appli-
 catis navibus, discessum ho-
 stium observant.

54. Consul, post res con-
 fectas, quarum gratia Syra-
 cusis substiterat, *Pachyno* su-
 perato, navigationem versus
Lilybæum instituit; omnium
 quæ iis acciderant, quos
 præcedere jusserat, ignarus.
 Præfectus vero Punicæ clas-
 sis, factus iterum certior a
 speculatoribus, hostes appa-
 rere,

τῶν ὑπεναντίων, ἀναχθῆεις ἔπλει μετὰ σπουδῆς· A.V. 505. L. Iunius Lily-bæum navigas.
 βουλόμενος αὐτοῖς ὡς πλεῖστον ἀπέχουσι τῶν οἰ-
 κείων νεῶν συμβαλεῖν. Ὁ δ' Ἰούνιος, κατιδὼν ἐκ
 πολλοῦ τὸν στόλον τὸν τῶν Καρχηδονίων, καὶ τὸ
 πλῆθος τῶν σκαφῶν, οὔτε συμβαλεῖν τολμῶν, οὔτ'
 ἐκφυγεῖν ἔτι δυνατὸς ᾔν, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοὺς
 πολεμίους, ἐγκλίνας εἰς τόπους τραχεῖς, καὶ κατὰ
 πάντα τρόπον ἐπισφαλεῖς, καθωρμίθη· κρίνων αἰ-
 ρετώτερον ὑπάρχειν, ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, ἢ τοῖς
 πολεμίους αὐτανδρον τὸ σφέτερον στρατόπεδον ὑπο-
 χεῖριον ποιῆσαι. συνιδὼν δὲ καὶ τὸ περὶ τούτου γεγο-
 νός ὁ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος, τὸ μὲν παραβάλλ-
 λεῖται καὶ προσάγειν τοιούτοις τόποις, ἀπεδοκίμασε·
 λαβῶν δὲ ἄκραν τινὰ, καὶ προσορμιθεῖς ταύτη,
 μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν
 ἀμφοτέροις. Ἐπιγενομένου δὲ χειμῶνος, καὶ περι- Classem naufragio amittit.
 στάσεως προφαινομένης ἐκ τοῦ πελάγους ὀλοσχερε-
 στέρως·

I 5

στέρως·

LIV. 4 ὅτι δέοι. Forſan ὅτι δή.

rere, magna celeritate in eos provehitur; id agens, ut, dum ipsi a suis navibus absunt quam longissime, cum eis conſligeret. Iunius, qui e longo spatio classem Punicam viderat, & ingentem navium numerum; quum neque dimicare sustineret, neque evadere jam, adeo propinquo hoste, posset; ad loca aspera & prorsus importuosa deflectens, eo naves ejicit. Satius enim judicabat, quemvis subire ca-

sum potius, quam ut integrum exercitum suum in potestatem hostium traderet. Quo cognito, Pœnus acie quidem decertare, & ad loca tam periculosa accedere, noluit: sed promontorio quodam occupato, classem illuc applicat; ibique, medius inter utramque Rom. classem, ambas observat, pariter in utramque intentus. Tempestate dehinc coorta, quum manifesto appareret funditus turbatum iri mare: Punicum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κατὰ τὸ πέλαγος μέρους. ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐπιπλεόντων αἰεὶ τοῖς συνάπλουσι, προσεπιτατλομένοις ταῦτο ἐποικῆν παρήγειλε διὰ τῶν ὑπηρετῶν. καταστάντων δὲ πάντων εἰς μέτωπον, σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων, τὰς μὲν ἀρχαῖς ἐποιεῖτο τὸν ἐπίπλου ἐν τάξει, μενόντων πρὸς τῇ γῆ τῶν Ῥωμαίων, διὰ τὸ προσδέχεσθαι τὰς ἐκ τοῦ λιμένος ἀνατρεχούσας θναῦς· ἐξ οὗ συνέβαινε μεγάλα τοὺς Ῥωμαίους ἐλαττωθῆναι, πρὸς αὐτῇ τῇ γῆ πειρησαμένους τὴν συμπλοκὴν.

Ἐπειδὴ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, ἀρθέντων τῶν συνθημάτων ἐφ' ἑκατέρας τῆς ναυαρχίδος, συνέβαλλον ἀλλήλαις. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἰσόρροπος ἦν κίνδυνος, ὡς αἰν ἀμφοτέρων τοῖς ἀρίστοις ἐκ τῆς περὶ ζικῆς δυνάμεως ἐπιβάταις χρωμένων. αἰεὶ δὲ μᾶλλον ὑπερῆχον οἱ Καρχηδόνιοι, διὰ τὸ πολλὰ προτερήματα

τα

7. προσεπιτατλομένοις vestitui ex Aug. 6 Reg. A. Alii mendose προσεπιτατλόμενος, quod Casaub. ex conjec. in προσεπιτατλομένων μεταuit.

LI. I. συνέβαλλον Aug. Reg. A. prora navis suæ in hostes directa: simul, ut quæque insequeretur navis, ita imperavit per ministros, ut quæque sibi se ordine adjungeret idemque faceret. Postquam erant omnes in frontem instructæ; primum servato ordine, prout signo dato jusserrat imperator, in hostem ire pergunt: Romanis interim ad terram manentibus, quod prodeuntes paulatim naves e portu exciperent. Ex quo factum, ut magno suo incommodo Ro-

Vol. I.

LI. I. συνέβαλλον edd. ex Bav.

mani ad ipsum littus decertarent.

51. Vbi ventum est cominus, sublato ab utriusque exercitus prætoriam navi signo, initur certamen. Ac principio quidem paribus utrimque momentis pugnatum est; quoniam ab utraque parte flos pedestrium copiarum dimicabat. Paulatim tamen magis magisque superior res Pœnorum esse cœpit; quandoquidem toto illo certamine longe melior eorum conditio fuit, quam

I

Roma-

A.V. 505.
Claudius
ad Dre-
pana
male ac-
cipitur.

LI.
Fugatus
classem
perdit P.
Claudius

A.V. 505. τα παρ' ὄλον ἔχειν τὸν ἀγῶνα. τῷ τε γὰρ ταχυ-4
 Fugatus ναυτεῖν πολὺ περιῆσαν, διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ναυ-
 classem perdit P. πηγίας, καὶ τὴν τῶν πληρωμάτων ἔξιν· ἢ τε χώρα
 Claudius. μεγάλα συνεβάλετο αὐτοῖς, ἃ τε πεπονημένων τὴν
 ἔκταξιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ πέλαγος τόπων. εἴτε
 γὰρ πιέζοντό τινες ὑπὸ τῶν πολεμίων, κατόπιν ἀνε-
 χάρουν ἀσφαλῶς διὰ τὸ ταχυναυτεῖν εἰς τὸν ἀνα-
 πεπταμένον τόπον· κἄπειτ' ἐκ μεταβολῆς τοῖς προ-6
 πίπτουσι τῶν διωκόντων, τότε μὲν περιπλέοντες,
 τότε δὲ πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφόμενοι καὶ
 δυσχρηστοῦσι διὰ τὸ βάρος τῶν πλοίων καὶ διὰ τὴν
 ἀπειρίαν τῶν πληρωμάτων, ἐμβολαίς τε συνεχῆς
 ἐδίδοσαν, καὶ πολλὰ τῶν σκαφῶν ἐβάπτιζον· εἴτε
 κινδυνεύσι τις τῶν συμμάχων, ἐτοίμως παρεβοήθουν
 ἔξω τοῦ δεινοῦ καὶ μετ' ἀσφαλείας, παρὰ τὰς πρύ-
 μνας καὶ τὸ πέλαγος ποιοῦμενοι τὸν πλοῦν. Τοῖς γε
 μὴν Ῥωμαίοις τὰναντία τούτων συνέβαινε. τοῖς τε γὰρ
 πιέζο-

6. τοῖς προπίπτουσι. In missis est προσπιπτ. 7. καὶ τὸ πέλαγος.
 Fort. κατὰ τὸ πέλαγος.

Romanorum. Nam & velo-
 citate navigandi longe vin-
 cebant, cum fabrica ipsa na-
 vium, tum usu ac peritia re-
 migum; & ipse locus pu-
 gnæ multum eos adjuvabat,
 quod ab ea parte, quæ pela-
 gus spectabat, aciem suam
 explicassent. Sive enim ho-
 stis instaret vehementius, re-
 trorsum se nullo periculo re-
 cipiebant in apertum; quod
 præ agilitate navium facile
 ipsis erat: tum autem, si qui
 hostium inter persequendum
 longius essent proveci, con-

versa navi modo circumna-
 vigantes, modo, dum ægre
 illi cum ob gravitatem tum
 ob remigum imperitiam cir-
 cumagunt navem, in latus
 incurrentes, continuos im-
 petus dabant, multasque na-
 ves demergebant. Sive ali-
 quis partium suarum pericli-
 taretur, pronum erat sine sua
 fraude ac secure ferre opem,
 nave post aliarum puppes
 perque altum circumducta.
 Romani autem contraria his
 omnia experiebantur. Qui
 si premerentur, retro se re-
 cipere,

πιεζομένοις οὐκ ἦν εἰς τοῦπιθεν δυνατὸν ἀποχωρεῖν, πρὸς τῆ γῆ ποιουμένοις τὸν κίνδυνον· αἰεὶ δὲ τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος, ἢ τοῖς βράχεσι περιπίπτον ἐκάθιζε κατὰ πρύμναν, ἢ πρὸς τὴν γῆν φερόμενον ἐπώκελλε. διεκπλεῖν μὲν οὖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν, καὶ κατόπιν ἐπιφαίνεσθαι τοῖς ἤδη πρὸς ἑτέρους διαμαχομένοις, ὅπερ ἐν τῷ ναυμαχεῖν ἐστὶ πρακτικώτατον, ἀδυνάτως εἶχον, διὰ τε τὴν βαρύτητα τῶν πλοίων, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀπειρορίαν τῶν πληρωμάτων. οὐδὲ μὴν ἐπιβοηθεῖν τοῖς δεομένοις κατὰ πρύμναν ἐδύναντο, διὰ τὸ συγκεκλειῖσθαι πρὸς τῆ γῆ, καὶ μηδὲ μικρὸν ἀπολείπεσθαι τόπον ἰστοῖς βουλομένοις ἐπαρκεῖν τῷ δεομένῳ. Τοιαύτης δὲ δυσχρηστίας ὑπαρχούσης περὶ τὸν ὅλον ἀγῶνα· καὶ τῶν μὲν καθιζόντων ἐν τοῖς βράχεσι, τῶν δ' ἐκπιπτόντων σκαφῶν· κατιδὼν ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων τὸ συμβαῖνον, ὤρμησε πρὸς φυγὴν, ἀπὸ τῶν εὐωνύμων παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, καὶ σὺν αὐτῷ

A.V. 505.
P. Clau-
dii clades
ad Dre-
pana.

I 2

περὶ

cipere, quum prope terram pugnarent, nequibant: quoties autem aliqua navis a pugnansibus ex adverso urgeatur infestius, aut a puppe fidebat, in brevia incidens, aut in terram compulsa, solo illidebatur. Quod autem in praelio navali plurimum ad victoriam solet conferre, per medias adversariorum naves suam transmittere, & a tergo illos invadere qui jam in pugna cum aliis sunt occupati: hoc vero quom-
nus a Romanis fieret, na-

vium gravitas simul & remi-
gum imperitia prohibebat. Postremo ne suppetias quidem laborantibus ire, a tergo navigantes, poterant: qui ad terram essent conclusi, & ne minimum quidem spatii vacuum haberent, ad succurrendum, si cui opus esset. Quibus tantis incommodis suos conflictari conspicatus Consul, quum alix naves inter brevia siderent, alix terræ alliderentur; a læva fugam capessit, ac circum littus se evolvit, tri-
ginta

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας χρόνου, στρατηγούς ὑπά- A.V. 505.
 τους καταστήσαντες, παραυτικά τὸν ἕτερον αὐτῶν
 ἐξέπεμπον Δεύκιον Ἰούνιον, τὰς τε σιταρχίας πα- L. Iunius
 ρακομίζοντα τοῖς τὸ Λιλύβαιον πολιορκουσι, καὶ τὰς Cof. in
 ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ· πρὸς Siciliam
 δὲ, καὶ παραπομπούς τούτοις ἐπλήρωσαν ἐξήκοντα mittitur.
 ναῦς. ὁ δὲ Ἰούνιος ἀφικόμενος ἐς τὴν Μεσσήνην, καὶ
 προσλαβὼν τὰ συννητηκότα τῶν πλοίων ἀπὸ τε τοῦ
 στρατοπέδου καὶ τῆς ἄλλης Σικελίας, παρεκομίδθη
 κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας, ἔχων ἑκατὸν ἑξ-
 κησὶ σκάφη, καὶ τὴν ἀγορὰν σχεδὸν ἐν ὀκτακοσίαις
 γναυσὶ φορτηγοῖς. ἐντεῦθεν δὲ παραδούς τοῖς ταμίαις
 τὰς ἡμισείας φορτηγούς, καὶ τινὰ τῶν μακρῶν πλοίων,
 ἀξαπέστειλε, διακομιδῆναι σπουδάζων τῷ στρατο-
 πέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. αὐτὸς δ' ἐν ταῖς Συρα-
 κούσαις ὑπέμενε, τοὺς τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦν-
 τας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος, καὶ παρὰ τῶν
 ἐκ τῆς μεσογαίου συμμάχων σῖτον προσαναλαμ-
 βάνων.

I 3

Κατὰ

LII. 8. κατὰ πλοῦν. κατὰ τὸν πλοῦν malim.

appetente consularium co-
 mitiorum tempore, e crea-
 tis Coss. alterum, *L. Iunium*,
 mittunt, qui obsidentibus
Lilybæum annonam deferret,
 ac necessaria alia exercitui,
 omnisque generis commea-
 tus: præterea naves LX, his
 commeatibus præsidio futu-
 ras, armant. Iunius, assum-
 tis Messianæ navibus, quæ
 ipsi e castris & e reliqua Si-
 cilia erant obviam missæ,
Syracusas cum longis navi-

bus cxx, onerariis vero an-
 nona ceterisque rebus onu-
 stis, prope 10000 contendit.
 Inde Quæstores, cum dimi-
 dia parte onerariarum & lon-
 gis nonnullis navibus, di-
 mittit, ut necessaria legio-
 nibus quantocius perferrent.
 Ipse Syracusis substitit, eos,
 qui Messiana venientem asie-
 qui non potuerant, exspe-
 ctans; simul, ut frumentum
 mediterraneæ regioni impe-
 ratum susciperet.

A.V. 505.
LIII.
Classi
Rom. ad
Lily-
bæum in-
fidiatur
Carthalo.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀτάρβας μὲν ἀν-
δρας τοὺς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ληφθέντας, καὶ τὰς
αἰχμαλώτους νῆας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Καρχηδό-
να. Καρχαίωνα δὲ τὸν συνάρχοντα, δούς τριάκον-
τα ναῦς, ἐξέπεμψε, πρὸς αἷς ἔχων αὐτὸς ἐβδόμη-
κοντα κατέπλευσε· προστάξας ἄφνω προσπεσόντας
ταῖς ὀρμούσαις παρὰ τὸ Λιλύβαιον τῶν πολεμίων.
ναυσίν, ὧν μὲν ἂν δυνατὸς ἦ κυριεῦσαι, ταῖς δὲ λοι-
παῖς πῦρ ἐμβαλεῖν. Πειθύντος δὲ τοῦ Καρχαίωνα-
νος, καὶ ποιησαμένου τὸν ἐπίπλουον ὑπὸ τὴν ἐωθινήν,
καὶ τὰ μὲν ἐμπιπρῶντος, τὰ δὲ ἀποσπῶντος τῶν
πλοίων, μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχὴν περὶ
τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. προσβοηθούντων γὰρ
αὐτῶν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ γιγνομένης κραυγῆς, συν-
νοήσας Ἱμίλκων ὁ τὸ Λιλύβαιον τηρῶν, καὶ θεωρῶν.
ἤδη τῆς ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸ συμβαῖνον, ἐπα-
ποστέλλει τοὺς ἐκ τῆς πόλεως μισθοφόρους. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι,
τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς περιστάν-
τος,

LIII. 6. αὐτοῖς. αὐτοὺς περιστάντος Vat. Flor. Aug. Reg. A.

53. Eodem tempore *Adherbal*, quos ceperat viros in prælio navali, quasque habuit naves captivas, misit Carthaginem. Idemque *Carthalonem*; collegam suum, traditis navibus triginta, præter alias LXX quibuscum ipse advenerat, dimittit; jubetque, ut naves hostium, quæ *Lilybæi* in ancoris stabant, repente adortus, quas possit, capiat, ceteris ignem injiciat. Præcepta exsequente *Carthalone*, quum

circa vigiliam quartam fecisset in hostes impetum, jamque aliæ naves conflagrarent, ~~quæ~~ per vim abstraherentur, magna in Romanis castris fuit trepidatio. Adcurrentibus namque his, ut auxilio essent navibus, *Himilco*, Lilybæi præfectus, ex clamore primum re cognita, deinde, ubi sublucit, omnia quæ agebantur cernens, mercenarios ex urbe in eosdem immisit. Quare Romani, undique malis circum-

-τος, οὐκ εἰς μικράν, εὐδὲ εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθεν δια-
 ττροπὴν. ὁ δὲ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος, ὀλίγα τῶν ^{Classi Rom. ad Lily- bæum & Hera- cleam in- fidiatur Carthago.}
 σκαφῶν, τὰ μὲν ἀποσπάσας, τὰ δὲ συντρίψας,
 μετὰ ταῦτα μικρὸν ἀπὸ τοῦ Λιλυβαίου παρακομι-
 θῆαι ὡς ἐφ' Ἡρακλείας, ἐτήρει, βουλόμενος διακω-
 βλῆσαι τοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον πλέοντας. Προσαγ-
 γειλάντων δὲ τῶν σκοπῶν, πλῆθος ἰκανὸν πλοίων
 προσφέρεσθαι παντοδαπῶν καὶ συνεγίξεν, ἀναχθεὶς
 ἔπλει, συμμίξαι σπεύδων διὰ τὸ καταφρονεῖν τῶν
 Ῥωμαίων ἐκ τοῦ προγεγενημένου προτερήματος.
 Ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἐκ τῶν Συρακουσῶν προαπεσταλ-
 μένοις ταμίαις ἀνήγγειλαν οἱ προπλεῖν εἰθισμένοι
 ἰολέμβοι τὸν ἐπίπλου τῶν ὑπεναντίας. οἱ δὲ νομίσαν-
 τες οὐκ ἀξιοχρεῖαι σφᾶς αὐτοὺς εἶναι πρὸς ναυμα-
 χίαν, καθώρμισαν πρὸς τι πολισμάτιον τῶν ὑπὲρ
 αὐτοὺς ταττομένων, ἀλίμενον μὲν, σάλας δὲ ἔχον
 καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφρεῖς.
 ἰοῦ ποιησάμεναι τὴν ἀπόβασιν, καὶ τοὺς τε κατα-

I 4

πέλτας

cumventi, non mediocriter
 utique sunt animis conster-
 nati. Posthæc Punicæ classis
 præfectus, aliis avulsis na-
 vibus, aliis confractis, Li-
 lybæo parumper *Heraclæam*
 versus provectus, ibi in sta-
 tione mansit, prohibiturus
 eos qui ad exercitum navi-
 garent. Itaque certior fa-
 ctus a speculatoribus, non
 poenitendum numerum na-
 vium omnis generis adven-
 tare, jamque in propinquo
 esse; pugnæ avidus, ut qui
 Romanos ex superiore victo-

ria contemneret, obviam
 proficiscitur. Romanis quo-
 que Quæstoribus, qui Syra-
 cufis fuerant præmissi, lem-
 bi classem præire soliti, im-
 minere hostem, significant.
 Illi, impares se solos ad cer-
 tamen navale rati, ad quod-
 dam Romanæ ditionis oppi-
 dulum appellunt; ubi pon-
 tus quidem nullus erat, sed
 stationes dumtaxat, & pro-
 minentia in mare loca, quæ
 medium spatium opportune
 claudebant. Ibi exscensio-
 ne facta, & catapultis bali-
 stisque,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν ὑπεναντίων, ἀναχθεῖς ἔπλεε μετὰ σπουδῆς· A.V. 505. L. Iunius Lily-bæum navigat.
 βουλόμενος αὐτοῖς ὡς πλεῖστον ἀπέχουσι τῶν οἰ-
 κείων νεῶν συμβαλεῖν. Ὁ δ' Ἰαίνιος, κατιδὼν ἐκ
 πολλοῦ τὸν στόλον τὸν τῶν Καρχηδονίων, καὶ τὸ
 πλῆθος τῶν σκαφῶν, οὔτε συμβαλεῖν τολμῶν, οὔτ'
 ἐκφυγεῖν ἔτι δυνατὸς ὦν, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοὺς
 πολεμίους, ἐγκλίνας εἰς τόπους τραχεῖς, καὶ κατὰ
 πάντα τρόπον ἐπισφαλεῖς, καθωρμίθη· κρίνων αἰ-
 ρετώτερον ὑπάρχειν, ὅτι δέοι παθεῖν μάλλον, ἢ τοῖς
 πολεμίους αὐτανδρὸν τὸ σφέτερον στρατόπεδον ὑπο-
 σχείριον ποιῆσαι. συνιδὼν δὲ καὶ τὸ περὶ τούτου γεγο-
 νὸς ὁ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος, τὸ μὲν παραβάλλ-
 λεῖσθαι καὶ προσάγειν τοιούτοις τόποις, ἀπεδοκίμασε·
 λαβὼν δὲ ἄκραν τινὰ, καὶ προσορμιθεῖς ταύτη,
 μεταξύ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν
 ἀμφοτέροις. Ἐπιγενομένου δὲ χειμῶνος, καὶ περι- Classem naufragio amittit.
 στάσεως προφαινομένης ἐκ τοῦ πελάγους ὀλισχερε-

I 5

στέρας·

LIV. 4 ὅτι δέοι. *Forsan ὅτι δῆ.*

rere, magna celeritate in eos provehitur; id agens, ut, dum ipsi a suis navibus absunt quam longissime, cum eis confligeret. *Iunius*, qui e longo spatio classem Punicam viderat, & ingentem navium numerum; quum neque dimicare sustineret, neque evadere jam, adeo propinquo hoste, posset; ad loca aspera & prorsus importuosa deflectens, eo naves ejicit. Satius enim judicabat, quemvis subire ca-

sum potius, quam ut integrum exercitum suum in potestatem hostium traderet. Quo cognito, *Pœnus* acie quidem decertare, & ad loca tam periculosa accedere, noluit: sed promontorio quodam occupato, classem illuc applicat; ibique, medius inter utramque Rom. classem, ambas observat, pariter in utramque intentus. Tempestate dehinc coorta, quum manifesto appareret funditus turbatum iri mare: Punicis

A.V. 505. στέρας ἡ οἱ μὲν τῶν Καρχηδονίων κυβερνήται, διὰ τε
 B. Iunius classē τὴν τῶν τόπων καὶ τὴν τοῦ πράγματος ἐμπειρίαν,
 naufragio προσορώμενοι τὸ μέλλον, καὶ προλέγοντες τὸ συμβη-
 αμικιit. σόμενον, ἔπεισαν τὸν Καρχηδώνια φυγεῖν τὸν χειμῶ-
 να, καὶ κάμψαι τὴν ἄκρην τοῦ Παχύνου. πειθέντος δὲ
 δὲ νουνεχῶς, οὗτοι μὲν, πολλὰ μοχθήσαντες, καὶ
 μόλις ὑπεράραντες τὴν ἄκρην, ἐν ἀσφαλεῖ καθωρ-
 μίσθησαν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στόλοι, τοῦ χειμῶνος
 ἐπιγενομένου, καὶ τῶν τόπων εἰς τέλος ὑπαρχόντων
 ἀλιμένων, οὕτω διεφθάρησαν, ὥστε μηδὲ τῶν ναυα-
 γίων μηδὲν γενέσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀμφοτέρους αὐ-
 τοὺς ἀρδην καὶ παραλόγως ἀχρεωθῆναι.

LV. Τούτου δὲ συμβάντος, τὰ μὲν τῶν Καρχηδονίων
 Mare αὐτοῖς ἀνέκυψε, καὶ πάλιν ἐπιζύεπε στέρας. εἶχε τὰς
 quittunt Romani. ἐλπίδας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, πρότερον μὲν ἐπὶ ποσὶν
 ἡτυχηκότες, τότε δ' ὀλοσχερῶς, ἐκ μὲν τῆς θαλάτ-
 της

8. αὐτοὺς ἀρδην. αὐτοῖς καλῶς.

Punici quidem gubernato-
 res, quæ erat ipsorum peri-
 tia & locorum & rei, pro-
 cellam imminentem provi-
 dentes ac suis prædicentes,
*Carthalo*ni auctores fuerunt,
 ut *Pachyni* promontorium
 flecteret, ac tempestate se
 subduceret. Id consilium
 prudenter amplectente *Car-
 thalone*, Pœni, magno qui-
 dem cum labore, ægre tan-
 dem promontorio superato,
 naves in tuto collocarunt.
 At Romanorum classis utra-
 que, a sæviente tempestate
 in locis penitus importuosis

deprehensa, ita misere con-
 fracta est, ut ne tabula qui-
 dem ullius usus e naufragio
 superaret, sed penitus & su-
 pra hominum fidem vtraque
 corrumpereetur.

55. His rebus effectum
 est, ut caput rursus erigeret
 res *Pœnorum*, & spes eu-
 rum lætiores essent firmio-
 resque. At *Romani*, quo-
 rum vires priora quidem
 mala aliquantum imminue-
 rant, hæc vero novissima
 clades prorsus infregerat,
 mari tunc excedebant, at
 continentem tamen & omnia
 in

της ἐξέβησαν, τῶν δ' ὑπαίθρων ἐπεκράτουν. Καρ-
 χιδόνιοι δὲ τῆς μὲν θαλάττης ἐκυρίευσον, τῆς δὲ γῆς
 ζούχ ὅλως ἀπήλπιζον. Μετὰ δὲ ταῦτα πάντες
 ἐπὶ μὲν τοῖς ὅλοις ἐσχετλίαζον, οἳ τε ἐν τῇ Ῥώμῃ
 καὶ τὰ περὶ τὸ Λιλύβαιον στρατόπεδα, διὰ τὰ
 4 πρσειρημένα συμπτώματα. τῆς γε μὴν προθέσεως
 οὐκ ἀφίσταντο τῆς κατὰ τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' εἰ
 μὲν ἐχρήγουν κατὰ γῆν ἀπροφασίστως, οἳ δὲ προσ-
 σεκαρτέρου ταύτη κατὰ τὸ δυνατόν. Ὁ δὲ Ἰούνιος,
 ἀνακομιθεὶς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς ναυαγίας,
 καὶ περιπαθῆς ὢν, ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομήσασθαι
 καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, σπουδάζων ἀναμαχέσασθαι
 εὐτην γεγενημένην περιπέτειαν. διὸ καὶ βραχείας αὐ-
 τῷ παραπεσύσης ἀφορμῆς, καταλαμβάνει πρᾶξι-
 κοπήσας τὸν Ἐρυκα, καὶ γίγνεται τοῦ τε τῆς Ἀφρο-
 δίτης ἱερῶ καὶ τῆς πόλεως ἐγκρατής. Ὁ δὲ Ἐρυξ,
 ὅστι μὲν ἔρεσ παρὰ θαλάτταν τῆς Σικελίας ἐν τῇ
 παρὰ

A.V. 505,
 Mare
 omittunt
 Romani.

L. Iunius
 Erycem
 occupat.

Eryx
 mons &
 Phid.

LV. 3. οἳ τε ἐν τῇ Ῥώμῃ. Sic correki cum Reisk. pro eo quod erat
 οἳ δὲ ἐν τ. Ῥ.

in aperto posita firmiter ad-
 huc obtinebant; Pœnis in-
 terim mari dominantibus,
 neque de terra spei omni re-
 nuntiantibus. Post prædi-
 ctas autem calamitates, tam
 in urbe Romani, quam le-
 giones ad Lilybæum hæren-
 tes, lamentabantur quidem
 omnes miserum Reipubl. sta-
 tum: neque tamen eo secius
 a consilio susceptæ obsidio-
 nis non recedebant; sed
 sumtus & necessaria omnia
 illi absque causatione per
 terram suppeditabant; hi to-

tis viribus obsidioni incum-
 bere pergebant. Iunius ve-
 ro, ad legiones post naufra-
 gium profectus, dolens ca-
 sum suum, in eam curam
 totus incubuit, ut novo
 aliquo & memorabili facino-
 re edito acceptum detrimen-
 tum sarciret. Itaque, levi
 quadam occasione se offe-
 rente, Erycem proditione
 occupat, & tam Veneris
 ædem, quam urbem ipsam
 in potestatem redigit. Eryx
 mons est ad mare, in eo Si-
 cilix lateræ quod Italiam
 spectat,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι μετὰ ταῦτα στρατηγὸν κα-
 ταστήσαντες αὐτῶν Ἀμίλκαν, τὸν Βάρκαν ἐπικα-
 λούμενον, τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν.
 ὅς παραλαβὼν τὰς ναυτικάς δυνάμεις, ὤρμησε πορ-
 θήτων τὴν Ἰταλίαν. ἔτος δ' ἦν ὀκτωκαιδέκατον τῷ
 3 πολέμῳ. Κατασύρας δὲ τὴν Λοκρίδα καὶ τὴν Βρετ-
 τικανὴν χώραν, ἀποπλέων ἐντεῦθεν κατῆρε παντὶ
 τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμίτιν, καὶ καταλαμβά-
 νει τὸν ἐπὶ τῆς Εἰρεκτῆς λεγόμενον τόπον· ὅς κεῖται
 μὲν Ἐρυκος καὶ Πανόρμου μεταξὺ πρὸς Θαλαττῆν,
 πολὺ δὲ τι τῶν ἄλλων δοκεῖ διαφέρειν τῶν ἐπιτη-
 δεϊότητι πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων, καὶ χρο-
 νισμόν. ἔστι γὰρ ὄρεσ περιτόμον, ἐξανεστηκὸς ἐκ τῆς
 περικειμένης χώρας εἰς ὕψος ἰκανόν. τούτου δ' ἡ πε-
 ρίμετρος τῆς ἀνω στεφάνης οὐ λείπει τῶν ἑκατὸν
 σταδίων· ὑφ' ἧς ὁ περιεχόμενος τόπος εὐβατος ὑπ-
 ἄρχει καὶ γεωργήσιμος, πρὸς μὲν τὰς πελαγίους
 πνοιὰς

LVI. 4. εὐβατος in εὐβοτος innotatum viri docti voluerunt.

56. Post ista, Carthagi-
 nienses ducem constituunt
Amilcarem cognomento *Bar-*
cam, & classis imperium illi
 tradunt. Qua mox assumpta,
 ad devastandam Italiam pro-
 ficiscitur: erat autem is *an-*
pus belli hujus xviii. Bar-
 ca, Locrorum & Brutiorum
 agros populatus, inde mox
 in fines Panormitanorum
 cum universa classe appulit:
 ibique locum occupavit ad
 mare situm, inter *Erycem*
 ac *Panormum*, qui dicitur
Erite (vel *Epiertes*, quasi

Supra carcerem;) videtur-
 que omnium locorum, cum
 ad securitatem castrorum,
 tum ad fovendum quamvis
 diu exercitum, esse apposi-
 tissimus. Mons quippe est
 præruptus omni ex parte,
 e circumjecta planitie in al-
 tum admodum se attollens.
 Est autem ejus ambitus in
 summo fastigio, non minor
 quam M. P. xii. & quingen-
 torum. Eo circuitu com-
 prehensum spatium omne
 pervium est, & frugibus se-
 rendis aptum; adversus ma-
 rinos

Α. V. πτυχίας εὐφύας κείμεις, ~~ἑταίρω~~ δὲ θηρίων εἰς
 57 17. ἔλας αἰμῖρας. περιέχεται δὲ κρημῶσι ἀπρσιτοῖσι
 Stellam ἔκ τε τοῦ κατὰ ὑάλατλαν μέρους, καὶ τοῦ παρὰ
 prope τὴν μεσόγειον παρήκοντες· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων
 Ραπο- ἐστὶν ἐλίτης καὶ βραχείας δείμια κατασκευῆς.
 miam. ἔχει δ' ἐν αὐτῷ καὶ μαστῶν, ὅς αἶμα μὲν ἀκροπό-
 λεως, αἶμα δὲ σκισπῆς εὐφύως λαμβάνει τάξιν κα-
 τὰ τῆς ὑποκειμένης χώρας. κρατῆ δὲ καὶ λιμένους
 εὐκαίρου πρὸς τὸν ἀπὸ Δρεπάνων καὶ Λιλιβαίου ὁρ-
 μων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐν ᾧ πλῆθος ὑδάτος ἀφθονον
 ὑπάρχει. προσόδους δὲ τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσ-
 8 χερεῖς· δύο μὲν ἀπὸ τῆς χώρας, μίαν δ' ἀπὸ τῆς
 9 θαλάττης. Ἐν ᾧ καταστρατοπεδεύσας παραβί-
 10 λως Ἀμίλκας, ὡς ἂν μήτε πόλεως οἰκείας μίτ' ἄλ-
 11 λης ἐλπίδος μηδεμίᾳς ἀντεχόμενος, εἰς μέσους δὲ
 12 τοὺς πολεμίους ἑαυτὸν δέδωκώς· ἄμως ἐν μικροῖς,
 οὐδὲ

Amilcar
 & Roma-
 ni ad Pan-
 otium.

8. Vulgo omnes edd. Ἔστιν ἰστί προσόδους δὲ τὰς πάσας ἔχει τρεῖς,
 τὰς δυσχερεῖς· quod ex coniect. coniecti. Si quis malit προσοδ. δὲ
 τὰς πάσας εχει τρεῖς, καὶ ταύτας δυσχερεῖς, nihil impedit.

rinos flatus egregie compa-
 ratum; pestiferarum bestia-
 rum in totum immune.
 Vtrimque autem, & a mari,
 & ab ea parte qua cohæret
 mediterraneis, ita circum-
 datum est præruptis ac præ-
 cipitibus locis, ut ad media
 intervalla parva brevique
 munitione sit opus. Tum
 in illa rursus planitie tumu-
 lus assurgit, sic ab natura fa-
 ctus, ut arcis simul vicem
 obtinere, ac speculæ ad ob-
 servandam subjectam regio-

nem, queat. Habet porro
 hic locus portum etiam,
 aqua abundantem, iis oppor-
 tunum, qui Drepanis aut Li-
 lybæo Italiam cursu petunt.
 Aditus ad hunc montem tres
 omnino sunt, iique oppido
 difficiles: duo a terra, unus
 a mari. Ibi igitur quum in-
 genti audacia castra munisset
 Amilcar; (sociam enim nul-
 lam urbem habens, neque
 spem ullam aliam, in medios
 se hostes dederat:) pluri-
 mum Romanis negotii fa-
 cessit,

οὐδὲ τοὺς τυχόντας Ῥωμαίοις ἀγῶνας καὶ κινδύνους
 10 παρεσκεύασε. πρῶτον μὲν γὰρ ἐντεῦθεν ὀρμώμενος
 κατὰ θάλατταν, τὴν παραλίαν τῆς Ἰταλίας
 11 θῆκε μέχρι τῆς Κυμαίων χώρας. δεύτερον δὲ, κατὰ
 γῆν παρὰ στρατοπεδευσάντων αὐτῷ Ῥωμαίων πρὸ
 τῆς Πανορμιτῶν πόλεως ἐν ἴσως πέντε σταδίαις,
 πολλὰς καὶ ποικίλους ἀγῶνας συνεστήσατο κατὰ
 γῆν σχεδὸν ἐπὶ τρεῖς ἑνιαυτούς. περὶ ὧν οὐχ εἶόν τε
 διὰ τῆς γραφῆς τὸν κατὰ μέρος ἀποδοῦναι λόγον.

A. V.
 507 sqq.
 Amilcar
 & Roma-
 ni ad Pan-
 ornum.

Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν διαφερόντων πυκτῶν καὶ
 ταῖς γενναιότησι καὶ ταῖς εὐεξίαις, ὅταν εἰς τὸν ὑπὲρ
 αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν διαμά-
 χωνται, πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέντες ἀδιαπαύστως,
 λόγον μὲν ἢ πρόνοιαν ἔχειν ὑπὲρ ἐκάστης ἐπιβολῆς
 καὶ πληγῆς, οὔτε τοῖς ἀγωνιζομένοις, οὔτε τοῖς θεω-
 ρημένοις ἐστὶ δυνατόν· ἐκ δὲ τῆς καθόλου τῶν ἀνδρῶν
 ἐνεργείας καὶ τῆς ἐκατέρου φιλοτιμίας, ἐστὶ καὶ τῆς
 ἐμπει-

LVII.

11. ἴσως. Mendose vett. libri ἴσφ.

LVII. 1. θεωμένοις ex conjec̄t. posui pro coiυρτο θεωρουμένοις. 2.
 ἐστὶ καὶ τῆς. Scripti omnes ἔ edd. ante Casaub. ἐτι καὶ τῆς.
 Vnde

cessit, & gravibus illos pe-
 riculis implicuit. Nam pri-
 mum, ex eo loco navibus
 proficiscens, oram Italiae ad
 Cumanorum usque fines de-
 vastabat. Deinde vtro, quum
 a terra Romani ante Pano-
 rum castra eidem ex inter-
 vallo passuum fere DCXXV
 opposuissent, multas cum his
 multiplicisque pugnas terre-
 stres, trium ferme annorum
 spatio, pugnavit; quæ qui-
 dem recenseri omnes figilla-
 tim non queunt.

57. Quemadmodum enim
 in pugilibus fortitudine dex-
 teritateque præstantibus usu
 venit, cum in certamen de
 ipsa corona progressi, icti-
 bus subinde ac sine inter-
 missione repetitis inter se
 pugnant; ut singularum pe-
 titionum plagarumque ratio-
 nem habere, casve notare,
 neque ipsi qui certant, ne-
 que ii qui spectant, possint;
 sed ex universa eorum indu-
 stria, & utriusque conten-
 tione, abunde licet de peri-
 tia

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ρων ἦσαν ἐφάμιλλοι, τά τε κατὰ τοὺς χάρακας ὁμοίως ἀπρόσιτα διὰ τὴν ὀχυρότητα, τότε διάστημα τῶν στρατοπέδων βραχὺ παντελῶς. ὅπερ αἴτιον ἦν μάλιστα τοῦ ταῖς μὲν κατὰ μέρος συμπτώσεις ἀπαύστους γίνεσθαι καθ' ἡμέραν, ὀλοσχερῆς δὲ συντελεῖσθαι μηδέν. τούτους γὰρ αὐτοὺς αἰεὶ συνέβαινε διαφθεῖρεσθαι κατὰ ταῖς συμπλοκαῖς, τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ περιπεσόντας· οἱ δ' ἅπαξ ἐγκλίναντες, εὐθέως ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ πάντες ἦσαν ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις, καὶ πάλιν ἐκ μεταβολῆς ἐκινδύνευον.

Οὐ μὴν, ἀλλ', ὥσπερ ἀγαθὸς βραβευτῆς, ἡ τύχη μεταβιβάσασα παραβόλως αὐτοὺς ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου καὶ τοῦ προὔπαρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν. ὁ γὰρ Ἀμίλκας, τῶν Ῥωμαίων τὸν Ἐρυκα τηρούντων ἐπὶ τε τῆς κορυφῆς καὶ παρὰ τὴν ῥίζαν,

6. ὀχυρότητα. ἐχυροτ. εἰδ. ex Βαυ. 8. περιπεσόντας. Ἰμο προπεσόντας, απε simpl. πεσόντας.

paes; & castra pariter ob locorum munitionem inaccessibleia; &, quum vicinis admodum locis considerent, ex eo fiebat, ut per partes quidem sine intermissione quotidie concurrerent; at, quod in summam totius spei proficeret, nihil patrarent. Nam ex æquo ambobus eveniebat, ut, quoties ad manus ventum esset, illi soli perirent, qui in ipsa pugna cecidissent: at, qui semel aciem inclinarent, continuo

extra periculum erant, intra suas munitiones recepti; unde deinde rursus in hostem conversi pugnam redintegrabant.

58. At, veluti bonus *bra-beuta*, sic *Fortuna* mirabili modo hos, ex prædicto loco & certato aliquamdiu certamine mirabiliter translatos, in aliud certamen longe periculosius ac locum breviorum conclusit. Custodiebant, sicut diximus, Romani *Erycem*, præsidio vertici

A. V. ζαν, καθάπερ εἶπομεν, κατελάβετο τὴν πόλιν τῶν
 510 sq. Ἐρυκινῶν, ἣτις ἦν μεταξύ τῆς τε κορυφῆς καὶ τῶν
 Amilcar & Roma- πρὸς τῆ ῥίζῃ στρατοπεδευσάντων. Ἐξ οὗ συνέβαινε
 ni ad Ery- παραβόλως μὲν ὑπόμενεν καὶ διακινδυνεύειν πολιορ-
 ceo. κουμένους τοὺς τὴν κορυφὴν κατέχοντας τῶν Ῥω-
 μαίων· ἀπίστως δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀντέχευ, τῶν τε πολεμίων πανταχόθεν προσκειμένων, καὶ τῶν χορηγιῶν οὐ βραδίως αὐτοῖς παρακομιζομένων, ὡς ἂν τῆς θαλάττης καθ' ἓνα τόπον καὶ μίαν πρόσ-
 οδὸν ἀντεχομένοις. οὐ μὴν, ἀλλὰ πάλιν ἐνταῦθα πᾶσαις μὲν ἀμφοτέροι ταῖς πολιορκητικαῖς ἐπι-
 νοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι κατ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, πάσης δ' ἐπιθέσεως καὶ μάχης πείσαν λαβόντες· τέλος, οὐχ, ὡς Φάβιος φησὶν, ἐξαδυνατωῦντες καὶ περικακοῦντες, ἀλλ' ὡς ἂν ἀπαθείς καὶ ἀήτλητοί τινες ἄνδρες, ἱερὸν ἐπιδί-
 σαντο στέφανον. πρότερον γὰρ ἐκείνους ἀλλήλων ἐπι-6
 κρατῆσαι,

& ad radices montis im-
 fito. Iam *Amilcar* Eryci-
 norum urbem, inter ipsum
 verticem & eos qui in imo
 monte confederant sitam,
 occupat. Inde eveniebat,
 ut Romani, qui summum fa-
 stigium tenebant, ab hoste
 obsessi, mirabili constantia
 quævis aspera tolerarent,
 & pericula omnia subirent;
 Carthaginenses vero supra
 hominum fidem ipsi quoque
 hostibus undique prementi-
 bus resisterent; quamquam
 & com meatuum accedebat
 difficultas, quod uno dum-

taxat loco & unico aditu
 usum maris retinerent. Ve-
 rum heic quoque postquam
 omnibus rationibus, quæ vel
 ab arte vel a vi atque robore
 ad expugnandos hostes pe-
 tuntur, utrique essent usi,
 & inopiæ nullum non tole-
 rassent genus, omnis deni-
 que invasionis & pugnæ pe-
 riculum fecissent: tandem,
 non, ut *Fabius* ait, exhau-
 stis viribus & victi ma-
 lis, sed ut viri quidam nullo
 malorum sensu præditi at-
 que invicti, *hieram* fecerunt.
 Prius enim quam alii alios
 vince-

κραιτῆσαι, καὶ περ δύο ἔτη πάλιν ἐν τούτῳ τῷ τό-
 πῳ διαγωνισαμένους, δι' ἄλλου τρόπου συνέβη λαβεῖν
 τὸν πόλεμον τὴν κρίσιν. Ταὶ μὲν οὖν περὶ τὸν Ἐρυ-
 κα, καὶ τὰς περὶ τὰς δυνάμεις, τοιαύτην ἔσχε δια-
 θεσιν. τὰ δὲ πολιτεύματα ἦν ἀμφοτέρων παρὰ
 πλῆσια τοῖς ψυχομαχοῦσι τῶν εὐγενῶν ὀρνίθων.
 ἑκεῖνοί τε γὰρ πολλαίς, ἀπολωλεκότες τὰς πτέρυ-
 γας διὰ τὴν ἀδυναμίαν, αὐτῇ δὲ τῇ ψυχῇ μένοντες,
 ἐκβάλλουσι τὰς πληγὰς, ἕως ἂν, αὐτομάτως ποτὲ
 περιπεσόντες αὐτοῖς, καὶ ῥαδίως ἀλλήλων διαδρά-
 ζονται, καὶ περὶ τούτου γενομένου συμβῆ τὸν ἕτερον
 αὐτῶν προπεσεῖν. οἱ τε Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι,
 κάμνοντες ἤδη τοῖς πύνοις διὰ τὴν συνέχειαν τῶν
 κινδύνων, εἰς τέλος ἀπήλθον, τὴν τε δύναμιν παρε-
 λύντο καὶ παρῆντο διὰ τὰς πολυχρονίους εἰσφο-
 ρὰς καὶ δαπάναις.

Κ 2

Ὁμοίως

LVIII. 8. ἐκβάλλουσι *Cassanb.* ἢ ἐμβάλλουσι *missavit, quod est in ms. Bon. intra lineas notatur. Mox ibid. fortasse περιπεσόντες αὐτοῖς αὐτῶν legendum, aut αὐτοῖς ἢ αὐτῶν mutandum.*

vincerent, (etsi per bien-
 nium rursus continuum eo-
 dem hoc loco ab eisdem cer-
 tatum est;) accidit, ut alia
 quadam ratione finis bello
 imponeretur. Igitur, quod
 ad *Erycem*, & copias terre-
 stres, hic status rerum erat.
 Utraque autem Respublica
gallis gallinaceis similis erat,
 qui majoribus animis decer-
 tant quam viribus. Nam &
 hi sæpe, postquam viribus
 exhausti usum alarum ami-
 serunt, solis animis resisten-
 tes, omittunt aliquantisper

plagas; sed paullo post rur-
 sus, veluti casu quodam in
 se invicem incidentes, faci-
 le sese mutuo corripunt:
 quo facto tandem alteruter
 concidere solet. Sic Roma-
 ni quoque ac Carthaginien-
 ses, laboribus jam defatigati
 propter continua certamina,
 ad ultimum pæne despera-
 tionis jam venerant, solu-
 tis etiam ob tot annorum
 erogationes atque impensas
 viribus eorum atque re-
 missis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

δι' ἧς νικήσαντες, καὶ τὰ περὶ τὸν Ἐρυκα στρατό-^{Α. V. 511.}
 πεδα τῶν Καρχηδονίων ἀποκλείσαντες τῆς κατὰ
 θάλατταν χορηγίας, τέλος ἐπέθηκαν τοῖς ὅλοις.
 Ἦν δὲ τῆς ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. Χορη-^{Sumtibus}
 γία μὲν γὰρ οὐχ ὑπῆρχε πρὸς τὴν πρόθεσιν ἐν τοῖς ^{privato-}
 κοινοῖς· οὐ μὲν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν προεστώτων ἀν- ^{tum pa-}
 δρῶν εἰς τὰ κοινὰ φιλοτιμίαν καὶ γενναϊότητα, ^{ratur}
 προσευρέθη ἢ πρὸς τὴν συντέλειαν. κατὰ γὰρ ταῖς ^{classis.}
 τῶν βίων εὐκαιρίας καθ' ἓνα καὶ δύο καὶ τρεῖς ὑφί-
 σταντο παρέξειν πεντήρη κατηρητισμένην, ἐφ' ᾗ τὴν
 δαπάνην κομισῶνται, κατὰ λόγον τῶν πραγμάτων
 προχωρησάντων. Ταῦ δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ταχέως
 ἐτοιμαζόντων διακοσίων πλοίων πεντηρηκῶν, ἃν
 ἐποίησαντο τὴν ναυπηγίαν πρὸς παράδειγμα τὴν
 τοῦ Ῥοδίου ναῦν· μετὰ ταῦτα στρατηγὸν καταστή-
 σαντες Γαίιον Λυτάτιον ἐξέπεμψαν ἀρχομένης τῆς
 Κ 3 Θερσίας.

6. τὸ πλεῖον. τὸ πλεῖστον edd. 8. ταχέως. Vulgarijnes τάξεως,
 quod meausum itaque ὅ corrigendum putavi.

bant, per quod devicto hoste, postquam Carthaginensium exercitum, qui ad *Erycem* erat, maritimis com meatibus interclusissent, summæ rei finem imposuerunt. Ceterum ad hoc inceptum Romanos animorum pervicacia potius, quam res ulla alia, impellebat. Nam publicam quidem pecuniam ad id, quod parabant, in ærario habebant nullam: sed generositate & in Remp. munificentia eorum, a quibus administrabatur, inveniebatur

quantum ad exsequenda confilia sufficiebat. Nam pro modo facultatum finguli, bini, vel terni, unam quinqueremem cum omni suo instrumento præbendam suscipiebant; ea lege, ut, rebus ex sententia confectis, sumtus reciperent. Hoc inodo paratis brevi tempore quinqueremibus ducentis, quarum fabricam instituerunt ad exemplar illius, qua Rhodium illum dicebamus usum; post hæc C. *Lutatium* Cos. classi præesse atque initis ætatis

. Luta-
us cum
asse ad
repana.
V. 512.
 Θερσίας. ὅς καὶ παραδόξως ἐπιφανείς τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τόποις, τὸν τε περὶ τὰ Δρέπανα λιμένα κατέσχε, καὶ τοὺς περὶ τὸ Λιλύβαιον ὄρμους· παντὸς ἀνακεχωρηκότες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τῶν Καρχηδονίων ναυτικοῦ. συστησάμενος δὲ περὶ τὴν ἐνίο τοῖς Δρεπάνοις πόλιν ἔργα, καὶ τὰλλα πρὸς τὴν πολιορκίαν παρασκευασάμενος, ἅμα μὲν ταύτη προσεκαρτέρει, τὰ δυνατὰ ποιοῦν· ἅμα δὲ, προορώμενος τὴν παρουσίαν τοῦ Καρχηδονίων στόλου, καὶ μνημόνευων τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως, ὅτι μόνως δύναται διὰ τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, οὐκ ἀχρεῖον, οὐδ' ἀργὸν εἶα γίνεσθαι τὸν χρόνον· ἀλλ' ἀν' ἑκάστην ἡμέραν ἀναπέρας καὶ μελέτας ποιοῦν τοῖς πληρώμασιν οἰκείως τῆς ἐπιβολῆς, τῇ τε λοιπῇ τῇ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμελείᾳ προσκαρτερῶν, ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ τοὺς ναύτας.

Οἱ

10. τοῖς Δρεπάνοις. Forson b. l. servatum quis voluerit τῷ Δρεπάνῳ, quod habent edd. ex Bav. cum quo ὁ paula ante, ut scripsit aliis, dant τὸ Δρέπανον pro τὰ Δρέπανα. II. γίνεσθαι. γενέσθαι Reg. A. ὁ inter lineas Aug.

æstatis proficisci jubent. Is ex inopinato in Sicilia appa-rens, quum Pœnorum copiarum navales domum omnes recessissent, & portum ad Drepana, & stationes ad Lilybæum occupavit. Deinde circa Drepana oppidum opera molitus, aliaque ad oppugnationem necessaria; simul urbem hanc obsidione pro virili premebat; simul, prævidens paullo post cum classe cœcursuros Pœnos, memorque consilii inde ab initio

suscepti, non posse aliter universum bellum terminari quam navali prælio, nullam temporis partem frustra & in otio perire sibi sinebat: sed quotidie navales socios ea tentare, & in iis se exercere jubens quæ suis propositis conducere, tum etiam reliqua disciplina eos cum cura imbuens, brevi spatio nautas omnium rerum, quæ ad futurum certamen pertinebant, peritos reddidit.

60. Pœni,

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, παρὰ τὴν ὑπόκοιαν προσπε-
 σόντος, αὐτοῖς τῷ πεπλευκένῳ στόλῳ τοὺς Ῥω-
 μαίους, καὶ πάλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς θαλάττης, παρ-
 αυτικά κατήρτιζον τὰς ναῦς· καὶ πληρώσαντες σὺ-
 του καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἐξέπεμπον τὸν στό-
 λον, βουλόμενοι μηδὲν εἰλεῖν τὰ περὶ τὸν Ἐρυκα-
 ζστρατόπεδον τῶν ἀναγκαίων. κατέστησαν δὲ καὶ
 στρατηγὸν ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως Ἄννων· ὃς
 ἀναχθεὶς καὶ κατάρτας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν καλουμένην
 νῆσον, ἔσπευδε τοὺς πολεμίους λαθῶν διακομιθεῖν
 πρὸς τὸν Ἐρυκα, καὶ τὰς μὲν ἀγχοαὶς ἀποθέσθαι
 καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, προσλαβὼν δ' ἐπιβάτας ἐκ
 τῶν μισθοφόρων τοὺς ἐπιτηδείους, καὶ Βάρκαν μετ'
 αὐτῶν, εὐτὼ συμμίσχειν τοῖς ὑπεναντίοις. Ὁ δὲ
 Λυτάτιος, φυνεὶς τὴν παρουσίαν τῶν περὶ τὸν Ἄν-
 νωνα, καὶ συλλογισάμενος τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν, ἀνα-
 λαβὼν ἀπὸ τοῦ πεζοῦ στρατεύματος τοὺς ἀρίστους
 ἀνδρας, ἔπλευσε πρὸς τὴν Αἴγουσαν νῆσον, τὴν πρὸ
 τοῦ Λιλυβαίου κειμένην. κἀνταῦθα παρακαλέσας

A.V. 512.
LX.
Hanno.
præf. clas-
sis Pœno-
rum.

Hiera inf.

Lutatius
& Hanno
ad Aegu-
sam.

K 4

τὰ

60. Pœni, inopinato nun-
 tio accepto, Romanos clas-
 sem habere in mari, atque
 illud denuo sibi ire assertum,
 naves extemplo instruunt:
 easque annona & omnibus
 rebus necessariis oneratas
 emittunt; omni studio id
 agentes, ne qui ad *Erycem*
 erant exercitus ulla re ege-
 rent. Dux classi Punicæ
 præficitur *Hanno*: qui e por-
 tu *Hieronneſum* delatus, ad
Erycem, priusquam hostes
 animadverterent, appellerε

magnopere contendebat; ut,
 commeatibus expositis, &
 navibus onere levatis, dein-
 de assumtis in classiarium
 militem idoneis quibusque
 mercenariorum, atque cum
 his *Barca*, posset cum hoste
 configere. *Lutatius* vero,
 Hannonis cognito adventu,
 quid in animo ille haberet
 facile conjiciens, fortissimum
 quemque e pedestribus co-
 piis assumit, & insulam *Ae-
 gusam*, Lilybæo oppositam,
 petit. Ibi pro tempore mi-
 lites

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἰδίῳ περ ἔκρινε, μὴ παρῆναι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἁ.ν. 512.
 συνιδῶν δὲ τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἰστιοδρομούσας, & ^{Lutatius} ^{& Hannō}
 ἰοανήγετο μετὰ σπουδῆς. τῶν δὲ πληρωμάτων εὐχε- ^{ad Aegu-}
 ρῶς ἀναφέρόντων τὸν κλύδωνα ταῖς εὐεξίαις, τα- ^{lam,}
 χέως ἐπὶ μίαν ἐκτείνας ναῦν, ἀντίπρωρον κατέστη-
 σε τοῖς πολεμίοις τὸν στόλον.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, κατιδόντες τὸν διάπλουν αὐ- ^{LXI.}
 τῶν προκατέχοντας τοὺς Ῥωμαίους, καθελόμενοι ^{Prelium}
 τοὺς ἰστούς, καὶ παρακαλέσαντες κατὰ ναῦν σφᾶς ^{navale}
 αὐτοὺς, συνέβαλον τοῖς ὑπεναντίοις. τῆς δ' ἑκατέ- ^{ad Aegu-}
 ρων παρασκευῆς τὴν ἐναντίαν ἐχούσης διάθεσιν τῇ ^{lam,}
 περὶ τὰ Δρέπανα γενομένη ναυμαχία, καὶ τὸ τέλος
 ζεκάτερον τῆς μάχης εἰκότως ἐναντίον ἀπέβη. Ῥω-
 μαῖοι μὲν γὰρ τὴν τε ναυπηγίαν κατειλήφουσιν, καὶ
 τὰ βάρη πάντα χωρὶς τῶν πρὸς τὴν ναυμαχίαν
 ἐπιτηδείων ἐξετίθεντο· τὰ τε πληρώματα συγκε-
 κροτημένα διαφέρουσιν αὐτοῖς τὴν χρεῖαν παρείχε-

K 5

το·

fuit terribilius: hæc igitur
 reputans, statuit præsentem
 occasionem non prætermít-
 tere; moxque conspicatus
 hostium naves plenis velis
 currentes, protinus e portu
 solvit. Et quum nautarum
 dexteritas fluctus facile su-
 peraret, celeriter navibus in
 unam frontem directis, clas-
 sem hostibus opposuit.

61. Carthaginenses, ubi
 præclusum sibi a Romanis
 transitum sentiunt, velis con-
 tractis, mutisque adhorta-
 tionibus in suis quisque usi

navibus, cum Romanis con-
 fligunt. Quoniam autem
 utriusque exercitus appara-
 tus contrario modo se habe-
 bat atque in prælio circa
 Drepana commisso; exitum
 quoque illi contrarium me-
 rito ambo prælia habuerunt.
 Nam Romani artem con-
 struendi naves nunc perce-
 ptam habebant; deinde onera
 omnia, quorum nullus ad
 pugnam futurus erat usus,
 deposuerant; tum autem re-
 miges probe exercitati ope-
 ram in hoc prælio egregiam
 nava-

A.V. 512.
Prælium
navale
ad Aegum.

τοὺς τ' ἐπιβάτας κατ' ἐκλογὴν ἀνδρα-
 ραχωρήτους ἐκ τῶν περὶ τῶν στρατοπέδων εἶχον.
 περὶ δὲ τοὺς Καρχηδονίους, τὰναντία τούτοις ὑπῆρ-
 χεν. αἱ μὲν γὰρ νῆες γέμουσαι, δυσχρήστως διέκειν-
 το πρὸς τὸν κίνδυνον· τὰ δὲ πληρώματα τελέως ἦν
 ἀνάσκητα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα· τὰ δ'
 ἐπιβατικά, νηοσύλλαγα καὶ πρωτόπειρα πάσης κα-
 κοπαθείας καὶ παντὸς δεινοῦ. διὰ γὰρ τὸ μηδέποτε
 εἶναι ἐτι τοὺς Ῥωμαίους ἐλπίζειν τῆς θαλάττης ἀντι-
 ποιήσασθαι, καταφρονήσαντες, ἀλιγώρουκ τῶν ναυ-
 τικῶν δυνάμεων. Τοιγαροῦν, ἅμα τῶ συμβαλεῖν,
 κατὰ πολλὰ μέρη τῆς μάχης ἐλαττούμενοι, ταχέως
 ἐλείφθησαν· καὶ πεντήκοντα μὲν αὐτῶν καὶς κατέ-
 δυσαν, ἑβδομήκοντα δ' ἐάλωσαν αὐτάνδρῳι. τὸ δὲ
 λοιπὸν πλῆθος, ἐπαράμενον τοὺς ἰστούς καὶ κερτου-
 ρῶσαν, αὐτοῖς ἀπεχώρει πρὸς τὴν Ἱερὰν νῆσον, εὐ-
 συχῶς καὶ παραδόξως ἐκ μεταβολῆς αὐτοῖς πρὸς
 τὸν δέοντα καιρὸν τοῦ πνεύματος συνεργήσαντος.

Ο

navaverunt; postremo sele-
 ctos e copiis pedestribus pro-
 pugnatōres, cedere nescios,
 Romani habebant. Apud
 Pœnos contraria his omnia;
 naves onustæ, ad certamen
 inhabiles; remiges penitus
 rudes, & pro tempore navi-
 bus impositi; miles classia-
 rius, tiro, & qui militiæ la-
 bores terroresque tum pri-
 mum experiebatur. Nam
 quum persuasum habuissent
 Pœni, Romanos de asseren-
 do sibi mari nunquam am-

plius cogitaturos, contem-
 tum & negligenter navales
 copias curaverant. Itaque
 quum multis rebus inferio-
 res essent Romanis, primo
 statim congressu facile supe-
 rati sunt: demersis navibus
 ipsorum quinquaginta, captis
 cum ipsis vectoribus LXX,
 reliqua multitudo passis ve-
 lis secundo vento Hieronne-
 sum repetierunt; raro feli-
 citatis exemplo ventorum
 flatu ex inopinato mutante,
 & præsentis ipsorum necessi-
 tati

Ὁ μὲν οὖν τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, ἀποπλεύσας A.V. 512. C. Lutatius de-
 πρὸς τὸ Λιλύβαιον καὶ τὰ στρατόπεδα, περὶ τὴν bellat classem
 τῶν αἰχμαλώτων πλοίων καὶ τῶν σωμάτων οἰκονο- Poenorum,
 μίαν ἐγίνετο, μεγάλην οὔσαν· οὐ γὰρ πολὺ τῶν
 κυρίων ἔλειπε σωμάτων τὰ ληφθέντα ζωχρεία κα-
 τὰ τὸν κίνδυνον.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, προσπεσούσης αὐτοῖς ἀπρὸς LXII. Pacem
 δοκίμως τῆς ἡτῆς, ταῖς μὲν ὁρμαῖς καὶ ταῖς φιλο- petunt
 τιμίαις αἰκμὴν ἔτοιμι πολεμῶν ἦσαν, τοῖς τε λο- Poeni per
 γισμοῖς ἐξηπόρουσιν. οὔτε γὰρ χορηγεῖν ἔτι ταῖς ἐν Amilca-
 τῇ Σικελίᾳ δυνάμεσιν οἷοί τ' ἦσαν, κρατούντων τῆς rem Bar-
 θαλάττης πῶν ὑπεναντίων· ἀπογνόντες δὲ ταύτας,
 καὶ προδόται τρόπον τινα γενόμενοι, ποίαις χερσὶν
 οἷ ποίοις ἡγεμόσι πολεμήσαιεν, οὐκ εἶχον. Διόπερ
 ὄξεως διαπεμφάμενοι πρὸς τὸν Βάρκαν, ἐπέτρεψαν
 ἐκεῖνον

LXI. 8. ἔλειπε. ἔλιπε Flor. Ang. Reg. A. Ibid. ζωχρεία. ζωχρία
 Vα.

LXII. 2. πολεμήσαιεν Casaubonus ex coniect. posuit. πολεμήσαιεν
 Reg. B. Reliqui miss. oiaues πολεμήσειν.

tati se accommodante. Romanus Cos. Lilybaeum ad exercitum profectus, capturum navium & captivorum curam habebat, quorum haud exiguus numerus fuit; nec enim multo pauciores erant decem millibus, qui in praelio vivi capti fuerant.

62. Carthaginienes, nuntio hujus cladis praeter opinionem accepto, animorum quidem contentione studioque prompti ad bellum geren-

dum aequae ac prius erant; sed rationem ejus gerendi inire nullam poterant. Nam subministrare necessaria Sici-liensi exercitui, mare hostibus tenentibus, non amplius poterant: horum autem salute desperata, & quodammodo a se prodita, neque milites neque duces ad bel-landum sibi superare intelli-gebant. Ad *Barcam* igitur magna diligentia mittunt, summamque rerum illi per-mittunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τέλος ἐπιθεῖναι τῇ διαφορᾷ, τοιούτων τινῶν συνθη-
 κῶν διαγραφεισῶν· Ἐπὶ τοῖσδε Φιλίαν εἶναι
 Καρχηδονίοις καὶ Ῥωμαίοις, εἰάν καὶ τῷ δή-
 μῳ τῶν Ῥωμαίων συνδοκῆ· Ἐκχωρεῖν Σικε-
 λίας ἀπάσης Καρχηδονίους, καὶ μὴ πολε-
 μεῖν Ἰέρωνι, μηδ' ἐπιφέρειν ὄπλα Συρακου-
 σίοις, μηδὲ τῶν Συρακουσίων συμμάχοις.
 Ὁ ἀποδοῦναι Καρχηδονίους Ῥωμαίοις χωρὶς
 λύτρων ἀπαντας τοὺς αἰχμαλώτους· ἀρ-
 γυρίου κατενεγκεῖν Καρχηδονίους Ῥω-
 μαίοις ἐν ἔτεσιν ἑκοσι δισχίλια καὶ διακό-
 σια τάλαντα Εὐβοϊκά.

Τούτων δ' ἐπανενεχθέντων εἰς τὴν Ῥώμην, οὗ
 προσεδέξατο τὰς συνθήκας ὁ δῆμος, ἀλλ' ἐξαπέστει-
 λεν ἄνδρας δέκα τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν
 πραγμάτων. οἱ καὶ παραγενόμενοι, τῶν μὲν ὅλων
 οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, βραχέα δὲ προσεπέτειναν τοὺς
 Καρχηδονίους. τὸν τε γὰρ χρόνον τῶν φόρων ἐπαίη-
 σαν

tandem controversiarum est factus, pacis conditionibus in hunc fere modum scriptis: *Amicitia Carthaginensibus cum Romanis, si ita Populo Romano visum fuerit, his legibus esto. Poeni universa Sicilia excidunt. Cum Hierone bellum ne gerunto; neque Syracusanos vel Syracusanorum socios armis petunto. Captivos omnes sine pretio Carthaginenses Ro-*

manis reddunto. Argenti talenta Euboica Romanis bis mille et ducenta in annos xx Poeni pendunto.

63. His conditionibus Romanam perlatis, quum pacem non probasset populus Romanus, decem legatos ad res inspiciendas misit. Qui ut venire, de summa eorum, quæ convenerant, nihil mutarunt: leges tantum Poenis impositas nonnihil intenderunt. Tempus namque pensionum tributi in dimidium contra-

A.V. 512.
 Pacis
 conditio-
 nes.

LXIII.
 Pax con-
 cluditur
 cum Pœ-
 nis.
 A.V. 513.

Α.Υ. 513. σαν ἡμισυ, χίλια τάλαντα, προθέντες· τῶν τε νήσων ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους προσεπέταξαν, ὅσα μεταξύ τῆς Ἰταλίας κείνται καὶ τῆς Σικελίας.

Belli gesti magnitudo.

Ὁ μὲν οὖν Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις συστάς περὶ Σικελίας πόλεμος, ἐπὶ τοιούτοις καὶ τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος· ἔτη πολεμηθεῖς εἴκοσι καὶ τέτταρα συνεχῶς· πόλεμος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, ἀκοῆ μαθόντες, πολυχρονιώτατος καὶ συνεχέστατος καὶ μέγιστος. ἐν ᾧ χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγώνων καὶ παρασκευῶν, καθάπερ εἶπομεν ἀνώτερον, ἀπαξ μὲν οἱ συνάμφω πλείουσι ἢ πεντακοσίοις, πάλιν δὲ μικρῶ λείπουσιν ἑπτακοσίοις σκάφεσι πεντηρικοῖς, ἐναυμάχησαν πρὸς ἀλλήλους. ἀπέβαλόν γε μὴν Ῥωμαῖοι μὲν ἐν τῷ πρώτῳ λέμῳ τούτῳ πεντήρεις, μετὰ τῶν ἐν ταῖς ναυαγίαις διαφθαρεισῶν, εἰς ἑπτακισίας· Καρχηδόνιοι δὲ, εἰς πεντακισίας. ὥστε τοὺς θαυμάζοντας ταῖς Ἀντιγόνου

Mira classium commissarum moles.

LXIII. 3. ἡμισυ. *Veteres libri omnes continere ἢ μείον, ex quo Reg. B. μέγιστα fecit; Reg. C. vero μείονα, quod tenuit Casaubonus. Mihi Scaligeri potior visa est conjectura.*

contraxerunt; talenta mille ad summam adjecerunt; Et omnibus injulis quotquot sunt inter Italiam atque Siciliam, excedere Pænos jusserunt. His igitur legibus, atque hoc modo, finitum est bellum inter Romanos & Carthaginienses de Sicilia gestum, postquam annos continuos xxiv durasset. Bellum omnium, quæ fando accepimus, longissimum, minime intermissum, denique maximum. Quo quidem,

ut reliqua certamina atque apparatus taceam, sicut ante diximus, semel, quinquere-mibus amplius quingentis; si classem utramque in unam summam jungas; iterum, non multo paucioribus septingentis, pugnatum est. Ac Romani quidem eo bello quinquere-mes amiserunt, cum iis quæ naufragiis perire, ad septingentas. Carthaginienses vero ad quingentas. Ut qui mirari sunt soliti classes & prælia navalia
Anti-

γόνου καὶ Πτολεμαίου καὶ Δημητρίου ναυμαχίας καὶ Α.Υ. 513. τοὺς στόλους, εἰκότως ἂν, περὶ τούτων ἱστορήσαντας, ἐκπεπληχθεὶς τὴν ὑπερβολὴν τῶν πράξεων. δεῖ δὲ τις βουλευθεῖη συλλογίσασθαι τὴν διαφορὰν τῶν πεντηρικῶν πλοίων πρὸς τὰς τριήρεις, αἷς οἷ τε Πέρσαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ πάλιν Ἀθηναῖσι καὶ Λακεδαιμόνιοι πρὸς ἀλλήλους ἐναυμαχούν· οὐδ' ἂν καθόλου δυναθεῖη τηλικαύτας δυνάμεις εὐρεῖν ἐν θαλάττῃ δηγωνισμένας. Ἐξ ὧν δῆλον τὸ προτεθέν *Confilio* ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς, ὡς οὐ τύχη Ῥωμαῖοι, καθάπερ ἔνιοι *& virtute, non casu,* δοκοῦσι τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' αὐτομάτως, ἀλλὰ καὶ λίαν *parva potentia Romanorum.* εἰκότως, ἐν τοιούτοις καὶ τηλικούτοις πράγμασιν ἐνασκήσαντες, οὐ μόνον ἐπεβάλλοντο τῇ τῶν ὅλων ἡγεμονίᾳ καὶ δυναστείᾳ τολμηρῶς, ἀλλὰ καὶ καθέκοντο τῆς προθέσεως.

Καὶ τί δὴ ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ἀπορήσαι τις ἂν, *LXIV.* ὅτι, κεκρατηκότες τῶν ὅλων, καὶ πολλαπλασίαν ἔχοντες

Antigoni, Ptolemæi, ac Demetrii regum, hac cognita historia, merito rerum tunc gestarum magnitudinem cum stupore quodam sint admiraturi. Quod si quis vero inire rationem velit differentiae, quæ est inter quinque-remes, & triremes, quibus & Persæ adversus Græcos, & Athenienses ac Lacedæmonii inter sese prælia commiserunt: numquam omnino factum esse intelliget, ut tam immensæ copiæ in mari certarent. Ex quibus fit manifestum, quod initio ope-

ris ostendendum suscepimus: Romanos, neque forte fortuna, ut Græcorum nonnulli arbitrantur, neque casu, sed ratione cum primis probabili, postquam in talibus tantisque rebus fuissent exercitati, non solum cogitare magno conatu cœpisse de imperio orbis terrarum ac dominatu, sed etiam propositum esse affectos.

64. *Sed quid tandem causæ est, quærat aliquis, cur, post partum orbis imperium, quum hodie multis partibus major sit illorum potentia quam*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

γόνου καὶ Πτολεμαίου καὶ Δημητρίου ναυμαχίας καὶ Α. V. 513. τοὺς στόλους, εἰκότως ἂν, περὶ τούτων ἱστορήσαντας, ἐκπεπληχθῆαι τὴν ὑπερβολὴν τῶν πράξεων. εἰ δὲ τις βουληθεῖη συλλογίσασθαι τὴν διαφορὰν τῶν πεντηρικῶν πλοίων πρὸς τὰς τρηῆρεις, αἷς οἷ τε Πέρσαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ πάλιν Ἀθηναῖσι καὶ Λακεδαιμόνιοι πρὸς ἀλλήλους ἐναυμαχούν· οὐδ' ἂν καθόλου δυναθεῖη τηλικαύτας δυνάμεις εὐρεῖν ἐν θαλάττῃ δηγωνισμένους. Ἐξ ὧν δῆλον τὸ πρῶτον Consilio ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς, ὡς οὐ τύχη Ῥωμαῖοι, καθάπερ ἔνιοι & virtute, non casu, δοκοῦσι τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' αὐτομάτως, ἀλλὰ καὶ λίαν parva potentia Romanorum. εἰκότως, ἐν τοιούτοις καὶ τηλικούτοις πράγμασιν ἐνασκήσαντες, οὐ μόνον ἐπεβάλλοντο τῇ τῶν ὅλων ἡγεμονίᾳ καὶ δυναστείᾳ τολμηρῶς, ἀλλὰ καὶ καθέκοντο τῆς προθέσεως.

Καὶ τί δὴ ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ἀπορήσαι τις ἂν, LXIV. ὅτι, κεκρατηκότες τῶν ὅλων, καὶ πολλαπλασίαν ἔχοντες

Antigoni, Ptolemæi, ac Demetrii regum, hac cognita historia, merito rerum tunc gestarum magnitudinem cum stupore quodam sint admiraturi. Quod si quis vero ini-

re rationem velit differen-

ris ostendendum suscepimus: Romanos, neque forte fortuna, ut Græcorum nonnulli arbitrantur, neque casu, sed ratione cum primis probabili, postquam in talibus tantisque rebus fuissent exercitati, non solum cogitare magno conatu cœpisse de imperio orbis terrarum ac dominatu, sed etiam propositum esse affectos.

64. *Sed quid tandem causæ, cur, imperium, rtibus*

A.V. 513. ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόθεν, οὐτ' ἂν πληρῶσαι
τοσαύτας ναῦς, οὐτ' ἀναπλεῦσαι τηλικούτοις στέ-

Promitti- λοῖς δυνήθεϊεν. οὐ μὴν, ἀλλὰ περὶ μὲν ταύτης τῆς 2
tur liber ἀπορίας σαφῶς ἐξέσται τὰς αἰτίας κατανοεῖν, ὅταν
de Forma Reip. Ro- ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν τῆς πολιτείας ἔλθωμεν.
mans. ὑπὲρ ἧς οὐθ' ἡμῖν ἐν παρέργῳ ῥητέον, οὔτε τοῖς
ἀκούουσιν ἀργῶς προσεκτέον. τὸ μὲν γὰρ θεῶμα 3
καλὸν, σχεδὸν δ', ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀγνωστον ἕως τοῦ
νῦν, χάριν τῶν περὶ αὐτῆς συγγραφοτάτων. οἱ μὲν 4
γὰρ ἠγνοήκασιν, οἱ δ' ἀσαφῆ καὶ τελέως ἀνωφελῆ

Pœnicum πεποιήνται τὴν ἐξήγησιν. Πλὴν ἐν γε τῷ προειρη- 5
Romanis μένω πολέμῳ, τὰς μὲν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέ-
collati. ρῶν προαιρέσεις ἐφαμίλλους εὖροι τις ἂν γεγενημέ-
νας, οὐ μόνον ταῖς ἐπιβολαῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς μεγα-
λοψυχίαις· μάλιστα δὲ τῇ περὶ τῶν πρωτείων φι-
λοτιμίᾳ. Τούς γε μὴν ἄνδρας οὐ μικρῶ, πολλῶ δὲ, 6
γενναιοτέρους ἐν παντὶ Ῥωμαίους· ἡγεμόνας δὲ, καὶ
γνώμη

*quam prius, neque instruere
remigio tot naues, neque tan-
tis classibus expeditiones que-
ant suscipere? Verum dubi-
tationis hujus rationes per-
spicue declarabuntur, cum
ad explicandam Reip. Roma-
næ formam pervenerimus:
de qua neque nobis dicen-
dum est obiter, neque au-
dientibus animo parum at-
tento cogitandum. Nam res
quidem ipsa contemplatione
per quam digna; quæ tamen
ad hanc usque diem, per eos
qui de illa scripserunt, pro-*

*pe mansit incognita: quod
scriptorum alii res Romanas
ignoraverint; alii parum di-
lucide ac plane inutiliter il-
las sint exsecuti. Ceterum
in superiore bello observari
potest, ambas hæc Resp.
pares inter se fuisse, cum
audacia in suscipiendis con-
siliis, tum magnanimitate,
maxime autem, de princi-
patu contentione obstinata.
Quod ad milites quidem, il-
lud in universum statuere de-
bemus, generosiores longe
fuisse Romanos: e ducibus
vero,*

γνώμη καὶ τόλμη θειόν ἄριστον Ἀμίλκαν τῶν τότε Α.Υ. 513.
γεγονέναι, τὸν Βάρκαν ἐπικαλούμενον, πατέρα δὲ
κατὰ φύσιν Ἀννίβου, τοῦ μετὰ ταῦτα πολεμήσαν-
τος Ῥωμαίοις.

Μετὰ δὲ τὰς διαλύσεις ταύτας, ἴδιόν τι καὶ LXV.
παραπλήσιον ἀμφοτέροις συνέβη παθεῖν. Ἐξεδέ- Bellum
ξατο γὰρ πόλεμος ἐμφύλιος, Ῥωμαίους μὲν, ὁ πρὸς Romano-
τοὺς Φαλίσκους καλουμένους, ὃν ταχέως καὶ συμ- rum cum
φερόντως ἐπετέλεσαν, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἐγκρατεῖς Faliscis.
ζυγόμενοι τῆς πόλεως αὐτῶν· Καρχηδονίους δὲ, καὶ Bellum
τὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, οὐ μικρὸς, οὐδ' εὐκαταφρόνη- Africum
τος, ὁ πρὸς τοὺς ξένους καὶ τοὺς Νομάδας, καὶ τοὺς Pæno-
μαίους τούτοις ἀποστάντας Δίβυας· ἐν ᾧ πολλοὺς καὶ rum cum
μεγάλους ὑπομείναντες φόβους, τέλος οὐ μόνον ὑπὲρ suis mer-
τῆς χώρας ἐκινδύνευσαν, ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν αὐ- cenarius.
τῶν, καὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους. Ἐπὶ δὲ τὸν
πόλεμον τοῦτον ἐπιστῆσαι μὲν ἄξιον διὰ πλείους αἰ-
τίας,

LXV. 2. παλουμένους. καλούμενος Aug. Reg. A.

vero, *Amilcar* cognomento *Barca*, & naturalis pater Hannibalis ejus, qui postea cum Romanis bellum gessit, & consilio & virtute omnium qui tunc fuere præstantissimus est habendus.

65. Pace hac facta, peculiaris quidam casus ac similis ambobus hisce populis evenit. Apud Romanos enim secutum est civile bellum cum *Faliscis*; quod quidem cito & ex utilitate sua composuerunt, paucis diebus urbe il-

Vol. I.

lorum capta. At *Pænos* eodem tempore bellum excepit, non parvum neque contemnendum, quod cum mercenario milite Numidisque gesserunt, & qui una cum-his rebellarunt, *Afris*. Quo quidem sæpe multumque suis rebus metuere coacti, tandem non de ditione solum, verum etiam de propria salute & patriæ ipsius solo in periculum venerunt. Est vero bellum istud multis de causis dignum, cui ad-

L

verta-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τίας, χρήσιμόν ἐστὶ τὴν ἀληθινωτάτην παραστήσαι ^{A.V. 513.}
 διάληψιν τοῖς Φιλομαθοῦσιν.

Ὡς γὰρ Θαῦτον, ἐπιτελεθεισῶν τῶν προειρημέ- LXVI.
 των διαλύσεων, ἀποκατέστησε τὰς περὶ τὸν Ἐρυκα ^{Origo belli}
 δυνάμεις εἰς τὸ Λιλύβαιον ὁ Βάρκας, εὐθέως αὐτὸς ^{Africi.}
 μὲν ἀπέθετο τὴν ἀρχήν· ὁ δ' ἐπὶ τῆς πόλεως στρα- ^{Afri &}
 τηγὸς Γέσκων, ἐγένετο περὶ τὸ περαιεῦν τοὺς στρα- ^{mercena-}
 τιώτας εἰς τὴν Λιβύην. προιδόμενος δὲ τὸ μέλλον, ^{rii Pæno-}
 ἐμφρόνως ἐνεβίβαζε κατὰ μέρη διαίρων αὐτοὺς, καὶ ^{rum ex}
 3διαλείμματ' αὐτῶν τῆς ἐξαποστολῆς· βουλόμενος ^{Sicil. in}
 ἀναστροφὴν δίδοναί τοῖς Καρχηδόνιοις, εἰς τὸ τοὺς ^{African}
 καταπλεύσαντας καὶ μιθοδοτηθέντας τὰ προσο- ^{trajiciun-}
 φειλόμενα τῶν ὄψωνίων, φθάσειν ἀπαλαττομένους
 ἐκ τῆς Καρχηδόνος εἰς τὴν οἰκείαν, πρὶν ἢ τοὺς ἐξῆς
 4περαιουμένους ἐπικαταλαβεῖν. ὁ μὲν οὖν Γέσκων,
 ἐχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, οὕτως ἐχείριζε τὸ
 σκατὰ τὴν ἐξαποστολήν. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, τὰ

L 2

μὲν

LXVI. 4. ἐχείριζε τὸ κατὰ. *Scripti libri omnes ἐχειρίζετο κατὰ,*
unde Casaub. fecit ἐνεχειρίζετο τὰ κατὰ. Facile patet ἐχειρίζε τὰ
κατὰ.

sententiam quæ verissima est
 studiosorum lectorum ani-
 mis insinuare.

66. Statim post ictum foc-
 dus, *Amilcar*, copiis, quæ
 ad *Erycem* erant, *Lilybæum*
 deductis, imperium depo-
 suit; *Gescone*, urbis præfe-
 cto, militum in *Africam* tra-
 jectionem curante. Hic,
 quod futurum erat provi-
 dens, prudente consilio di-
 visos in partes navibus im-

ponebat; easdemque per in-
 tervalla dimittebat. Dari
 enim tempus *Carthaginien-*
sibus volebat, quo possent
 qui advenerant, post reliqua
 stipendiorum cuique perfo-
 luta, suam quisque patriam
 repetentes, *Carthagine* prius
 excedere, quam illi qui dein-
 de erant *trajiciendi* eos con-
 sequerentur. Et *Gescon* qui-
 dem, cum ita *mercenarios*
 transmitteret, id spectabat.
 Verum *Carthaginenses*, par-
 tim

A.V. 513. μὲν οὐκ εὐπορούμενοι χρημάτων, διὰ τὰς προγεγενημένας δαπάνας, τὰ δὲ καὶ πεπεισμένοι παραστήσεσθαι τοὺς μισθοφόρους μέρος τι τῶν προσοφειλομένων ὀψωνίων, εἰάν καὶ συναθροίσωσι, καὶ δέξωνται πάντας εἰς τὴν Καρχηδόνα, παρακατεῖχον ἐκεῖ τοὺς καταπλέοντας διὰ ταύτην τὴν ἐλπίδα, καὶ συνεῖχον ἐν τῇ πόλει. Γιγνομένων δὲ πλειόνων ἀδικημάτων καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· τὸ μὲν πρῶτον, ὑπιδόμενοι τὸν ὄχλον καὶ τὴν συμβαίνουσαν ἀκρασίαν, ἤξιωσαν τοὺς ἡγεμόνας, ἕως αὖν ἐτοιμαθῆ μὲν τὰ κατὰ τὰς σιταρχίας αὐτοῖς, προσδέξωνται δὲ τοὺς ἀπολειπομένους, ἀναχωρήσασθαι πάντας εἰς τινὰ πόλιν τὴν προσαγορευομένην Σίκκαν, λαβόντας εἰς τὰ κατεπέιγοντα χρυσοῦν ἕκαστον. προθύμως δὲ συν-ὑπακουσάντων πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ βουλευμένων αὐτοῦ καταλιπεῖν τὰς ἀποσκευὰς, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον

Carthagine mittuntur Siccam.

5. μὲν οὐκ εὐπορούμενοι. Perperam μὲν οὐκ ἀποροῦμ. Vat. Flor. Rectius μὲν ἀποροῦμ. Aug. Reg. A. 6. σιταρχίας. Sic contexti men dosum ἐπαρχίας, quod est in mstis, quod in ἐπαρχίας mutavit Casaub.

tim quod prioribus sumtibus erat exhaustum ærarium ipsorum; partim quod crederent, si cunctos simul Carthagine congregassent, impetraturos se ab illis, ut debiti adhuc stipendii gratiam ex aliqua parte civitati facerent; hac spe illecti, omnes qui ad portum appulissent, ibi detinebant, ac deinde etiam in urbe continebant. Sed quum multa & noctu & interdiu a mercenariis maleficia ederentur, essetque iam

suspecta multitudo, ob familiarem militibus intemperantiam; egere cum dactibus Carthaginienses, ut tantisper, dum expedissent negotium de solvendo stipendio, & dum ceteri qui adhuc aberant advenissent, omnes interim in oppidum Siccam, aureo viritim ad præsentem usum accepto, concederent. Quibus voluntati illorum morem gerere paratis, & impedimenta sua ibi relinquere, sicut antea fecerant,

πρῶτον χρόνον ὑπῆρχον, ὡς θᾶττον ἐσομένης τῆς A.V. 513. =====
 ἐπακρόδου πρὸς τοὺς ὀψωνιασμούς· ἀγωνιῶντες αἱ
 Καρχηδόνιοι, μήποτε διὰ χρόνου παραγεγονότες,
 καὶ τινὲς μὲν τέκνων, ἔνιοι δὲ καὶ γυναικῶν ἰμείρον-
 τες, οἱ μὲν οὐκ ἐκπορευθῶσι τὸ παράπαν, αἱ δὲ ἐκ-
 πορευθέντες αὐθις ἀνακάμπτωσι πρὸς ταῦτα, καὶ
 τῷ τοιούτῳ τρόπῳ μηδὲν ἦττον ἀδίκημα γίνηται
 κατὰ τὴν πόλιν· ταῦτα προσεζόμενοι, μετὰ πολλῆς
 ἀπεχθείας οὐδαμῶς βουλομένους τοὺς ἀνθρώπους
 ἠνάγκασαν τὰς ἀποσκευὰς μεθ' ἑαυτῶν ἀπαγαγεῖν.
 10 Οἱ δὲ μισοφόροι, συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν, Stipendii
debiti ra-
tionem ex-
aggerant.
 καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου τετευχότες ἀνέσεως καὶ σχολ-
 λῆς· ὅπερ ἀφύεστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι,
 καὶ σχεδὸν, ὡς εἰπεῖν, ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γί-
 νηται στάσεως· διῆγον ἀδεῶς. ἅμα δὲ βραθυμοῦντες,
 τινὲς μὲν αὐτῶν ἐξελογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα
 σφίσι τῶν ὀψωνίων ἐπὶ τὸ πλεῖον, καὶ συγκεφα-
 λαιού-

L 3

λαιού-

7. τὸν πρῶτον χρόνον. τὸν πρὸ τοῦ χρόνον *malim enim* Γιοπου.

10. συναναχθέντες. συναχθέντες *Aug. Reg. A. B.*

rant, cogitantibus, ut qui
 brevi ad recipienda stipendia
 essent redituri; magnus Car-
 thaginienses incessit metus,
 ne, qui post longum adeo
 tempus rediissent, alii libe-
 rorum, alii uxorum deside-
 rio irretiti, partim ne egre-
 derentur quidem penitus,
 partim egressi mox ad suos
 affectus redirent, atque ita
 civitati nihilo melius esset
 consultum. Hæc suspicati,
 sane quam odiose impedi-
 menta omnia sua plane in-

bitos secum abducere coë-
 gerunt. Milites, quum se
 universi *Siccam* recepissent,
 laborum remissionem & quie-
 tem, qua diu caruerant,
 adepti, (quæ res minime
 omnium conductitiis copiis
 convenit, estque, ut sic di-
 cam, vel sola per se auctor
 ac causa seditionis:) licen-
 ter agebant. Simul per
 otium cœpere quidam sti-
 pendii adhuc debiti rationem
 inire, omnia in majus attol-
 lentes; &, quum summam
 multis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μήθ' ὀμαγλώτων ὑπαρχόντων, ἣν ἀμιξίας καὶ θο-
 ρύβου καὶ τῆς λεγομένης τύρβης πλήρες τὸ στρα-
 τώπεδον. Καρχηδόνιοι γὰρ αἰεὶ χρώμενοι ποικίλαις
 καὶ μισθοφορικαῖς δυνάμεσι, πρὸς μὲν τὸ μὴ ταχέως
 συμφρονήσαντας ἀπειθεῖν, μηδὲ δυσκαταπλήκτους
 εἶναι τοῖς ἡγουμένοις, ὀρθῶς στοχάζονται, ποιοῦντες
 ἐκ πολλῶν·γενῶν τὴν δύναμιν· πρὸς δὲ τὸς γενομένης
 ὀργῆς ἢ διαβολῆς ἢ στάσεως, θιδάξαί καὶ πρᾶναι
 καὶ μεταθεῖναι τοὺς ἡγνοηκότας, ὀλοσχερῶς ἀστο-
 εχοῦσιν. οὐ γὰρ οἷον ἀνθρωπίνῃ χρῆσθαι κακία συμ-
 βαίνει τὰς τοιαύτας δυνάμεις, ὅταν ἅπαξ εἰς ὀρ-
 γὴν καὶ διαβολὴν ἐμπέσωσι πρὸς τινὰς· ἀλλ' ἀπο-
 θεριούσθαι τὸ τελευταῖον, καὶ παραστατικὴν λαμ-
 τβάειν διάθεσιν. ὃ καὶ τότε συνέβη γενέσθαι περὶ
 αὐτούς· ἦσαν γὰρ οἱ μὲν Ἰβηρες, οἱ δὲ Κελτοί; τυ-
 νὲς δὲ Λιγυστινοί, καὶ Βαλιαρεῖς· οὐκ ὀλίγοι δὲ μιξ-
 ἔλληνες, ὧν οἱ πλείους αὐτόμολοι καὶ δοῦλοι· τὸ δὲ

Periculo-
 sa turba
 mercena-
 riorum.

L 4

μέγι-

tis, neque unius linguæ
 essent, aliis alios non intel-
 ligentibus, tumultus in ca-
 stris omnia obtinebat, ac
 passim turbabatur. Cartha-
 ginienfes enimvero, qui co-
 piis semper utuntur variis
 e locis mercede conductis;
 siquidem illud agitur, ut re-
 bellioni ex conspiratione ob-
 viam eatur, & ut ne terri-
 bilis ipsis ducibus sit exerci-
 tus, nequaquam a proposito
 aberrant, dum ex multis
 gentibus copias cogunt:
 si illud agitur, ut, ira se-
 mel commota, aut odio con-
 cepto, vel seditione facta,

docere, lenire, & in viam
 reducere velis errore lapsos,
 omnino mala eorum ratio est.
 Cernere enim licet ejusmo-
 di exercitus, ubi semel iram
 aut odium contra aliquos
 susceperint, non solum pro
 more aliorum hominum ma-
 leficia patrare; sed plane
 ferarum instar sævire, &
 animos induere ad omnem
 immanitatem & vesaniam
 comparatos. Quod quidem
 tunc istis accidit: erant enim
 alii Hispani, alii Galli, qui-
 dam Ligures & Baleares:
 nec pauci inerant hybridæ
 Græci, & in his per fugæ
 plerique

A.V. 513.
Periculo-
sa turba
mercena-
riorum.

μέγιστον μέρος αὐτῶν ἦν Λίβυες. δίοπερ οὗτ' ἐκκλησι-
σιάσαι συναθροίσαντα πάντας ὁμοῦ δυνατὸν ἦν, οὗτ'
ἄλλην οὐδεμίαν εὐρέσθαι πρὸς τοῦτο μηχανήν. πῶς γὰρ
οἷόν τε; τὸν μὲν γὰρ στρατηγὸν εἰδέναι τὰς
ἐκάστων διαλέκτους ἀδύνατον· διὰ πλειόνων δὲ ἑρ-
μηνέων ἐκκλησιάζειν, ἅμα τετράκισ καὶ πεντάκισ
περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγοντας πράγματος, σχεδὸν ὡς
εἶπεν ἔτι τοῦ πρόθεν ἀδυνατώτερον. λοιπὸν ἦν, διὰ το-
ῦτων ἡγεμόνων ποιῆσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλή-
σεις· ὅπερ ἐπειρᾶτό γε συνεχῶς ποιεῖν ὁ Ἄννων.
ἀκμήν δὲ καὶ τούτους συνέβαινεν ἃ μὲν οὐκ αἰδοῦντο
δοῦναι τῶν λεγομένων, ἃ δὲ καὶ συναίνεσαντας ἐνίοτε
τῷ στρατηγῷ, τὰναντία πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀναγ-
γέλλειν, τοὺς μὲν δὲ ἄγνοιαν, τοὺς δὲ διὰ κακίαν·
ἐξ ὧν ἦν ἀσαφείας, ἀπιστίας, ἀμιξίας, ἅπαντες
πλήρη. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ὄντο καὶ τοὺς Καρ-
χιδαι-
οι.

Hanno
sedare tu-
multum
requirit.

9. ἐκάστων. Vulgo edd. ἐκάστου ex Bau. 11. ἀπιστίας, ἀμιξίας.
Invenit ἀμιξ. ἀπιστ. Bau.

plerique aut servi: pars ve-
ro maxima Afri erant. Ita-
que nec pro concione omnes
alloqui in unum locum con-
gregatos quisquam poterat:
neque ulla alia ad id ratio
poterat excogitari. Qui enim
id fiat, obsecro? Nam ut
omnium· cujusque populi
linguarum dux sit peritus,
hoc vero fieri nequit: per
plures autem interpretes
concionem habere, quater
aut quinquies eadem de re
dicentes, pæne dixerim ad-
huc esse difficilium. Resta-

bat, ut ductum opera uteren-
tur, si quid rogare milites
vellent, aut hortari: atque
hoc Hanno, quantum pote,
faciebat assidue. Sed enim
cum maxime isti quoque per-
sæpe, aut, quæ dicerentur,
non intelligebant; aut, pa-
cti aliquid cum Hannone,
ad milites contraria refere-
bant; alii per imperitiam,
alii per malitiam: unde in-
certitudinis, diffidentia, se-
paratorum consiliorum ple-
na erant omnia. Nam ad
ceteras querelas etiam illud
acce-

χρηδονίους ἐπίτηδες τοὺς μὲν εἰδότες στρατηγούς τὰς Α.Υ. 513, γεγενημένας χρείας κατὰ Σικελίαν ἐξ αὐτῶν, καὶ πεπονημένους σφίσι τὰς ἐπαγγελίας, οὐκ ἐξαποστέλλειν ὡς αὐτούς· τὸν δὲ μηδενὶ τούτων παρήκοιζουθηκότα, τοῦτον ἐκπεπομφέναι. τέλος δ' οὖν ἀπαξιάσαντες μὲν τὸν Ἄνωνα, διαπιστήσαντες δὲ τοῖς κατὰ μέρος ἡγεμόσιν, ἐξοργισθέντες δὲ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ᾤρησαν πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατεστρατοπέδευσαν, ἀπέχοντες ὡς ἂν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδία τῆς Καρχηδόνας, ἐπὶ τῷ καλουμένῳ Τύνητι, πλείους ἔντες τῶν δισμυρίων.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβανον τὴν αὐτῶν ἀγνοίαν, ὅτ' ἦν οὐδὲν ὄφελος. γάλας μὲν γὰρ ἤμαρτον, εἰς ἓνα τόπον ἀθροίσαντες τοσαῦτο πλῆθος μιθοφόρων, ἔχοντες οὐδεμίαν ἐλπίδα πολεμικῆς χρείας ἐν ταῖς πολιτικαῖς δυνάμει· ζητήτου δὲ μείζον ἔτι, προέμενοι τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖ-

L 5

accedebat, quod existimabant, fecisse consulto Carthaginienfes, ut conscios duces operæ ipsis bello Siciliensi præclare nauatæ, & factarum pollicitationum auctores, ad se non mitterent; cum venire eum iussissent, qui nulli rerum gestarum interfuisset. Tandem quum Hannonem aspernarentur, minoribus autem ducibus fidem non haberent; ira succensî adversus Carthaginienfes, numero supra viginti millia, infesti ad urbem feruntur, & ex intervallo

ab ea passuum fere quindécim millium prope Tunetens castra ponunt.

68. Tunc demum Carthaginienfibus error suus ob oculos obversari, cum nihil eos fera pœnitentia juvabat. Graviter siquidem peccaverant, quod tantas conductiorum auxiliorum copias unum in locum congregassent; qui præsertim in urbano milite, si quid bellicî tumultus increpuisset, spem nullam repositam haberent: gravius adhuc, quod liberos, uxores, atque omnia impedimenta

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄπλοις, ἀλλὰ μηδὲ τῶν λοιπῶν αἰ-
 θρώπων μηδένα ῥαδίως. Διάπερ ἅμα τῇ συγχωρη-
 σαι τὰ περὶ τῶν ὄψωνίων αὐτοῖς τοὺς Καρχηδόνιους,
 εὐθέως ἐπέβαινον, καὶ τῶν τεθνεώτων ἵππων ἀπή-
 ρτουν τὰς ἀξίας. προσδεξαμένων δὲ καὶ τοῦτο, πάλ-
 λην τῆς προσοφειλομένης σιτομετρίας ἐκ πλείονος
 χρόνου, τὴν μεγίστην γεγонуῖαν ἐν τῷ πολέμῳ τιμῆν,
 κοῦφασκον, αὐτοὺς δεῖν κομίζεσθαι. καθόλου δὲ αἰεὶ τι
 καινὸν προσεξεύρισκον, εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν
 διάλυσιν, διὰ τὸ πολλοὺς καχέκτας καὶ στασιώδεις
 καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχεν. οὐ μὴν, ἀλλὰ πᾶν τὸ δυνατὸν
 ὑπισχναυμένων τῶν Καρχηδονίων, κατένευσαν ἐπιτρέ-
 ψειν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐνὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ
 γεγονότων στρατηγῶν. πρὸς μὲν οὖν Ἀμίλκων τὸν
 Βάρκαον, μεθ' οὗ συγκεκινδυνεύεσαν ἐν τῇ Σικελίᾳ,
 δυσχερῶς εἶχαν· δοκοῦντες οὐχ ἥκιστα δὲ ἐκείνον
 ὀλιγω-

LXVIII. 10. αἰεὶ τι καινόν. Sic correxit Casaub. praesente Perrotto.

Scripti omnes dant partim ἐν τῷ καινῶν, partim ἐν τῷ καινόν, ἅ
 ignorant αἰεὶ. Quare verior fortasse Scaligeri conjectura ἐν τι καινόν,
 πῖ μαλκείῃς ἐν τι τῶν καινῶν.

Carthaginensibus, satis fore
 animi ad standum contra
 ipsos in acie. Itaque, simul-
 ac de stipendiis concessissent
 Carthaginenses; pergere illi
 ulterius, & occiforum equo-
 rum pretia poscere. Hoc
 quoque ubi est admissum,
 rursus illi dicere, pro fru-
 mento, quod a longo tempo-
 re deberetur, tantum pre-
 tium sibi solvi oportere,
 quanti plurimi tempore belli
 frumentum venisset. Omni-
 no denique, quia multi inter
 eos erant perditii homines &

feditiosi, novi semper ali-
 quid adinveniebant, per con-
 ditiones quæ fieri non pot-
 erant, pacem impediētes.
 At nihilo minus Carthagi-
 nensibus nullum onus, cui
 quidem pares forent, detre-
 ctantibus, exorari tandem
 se siverunt, ut arbitrio unius
 e ducibus, qui in Sicilia
 fuissent, controversia per-
 mitteretur. Sed in Amilca-
 rem quidem Barcam, sub
 quo in Sicilia militaverant,
 infenso atque inimico erant
 animo; eo maxime auctore
 negligi

ἰ.ν. 513. ὀλιγωρεῖσθαι, τῷ μῆτε πρεσβεύειν πρὸς αὐτούς, τὴν
 iesconi τε στρατηγίαν ἐκουσίως δοκεῖν ἀποτεθεῖσθαι. πρὸς 13
 is con-
 icitur. δὲ Γέσκωνα πάνυ διέκεντο φιλανθρώπων, ὃς ἐγεγό-
 νει μὲν ἐν Σικελίᾳ στρατηγός, ἐπεποιήτο δ' αὐτῶν
 πρόνοιαν τὴν ἐνδεχομένην, ἔν τε τοῖς ἄλλοις, καὶ μάλ-
 λιστα περὶ τὴν ἀνακομιδὴν, διόπερ ἐπέτρεψαι τού-
 τῳ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων.

LXIX. Ὅς παραγενόμενος κατὰ θάλατταν μετὰ τῶν
 χρημάτων, καὶ προσπλεύσας πρὸς τὸν Τύνητα, τὸ
 μὲν πρῶτον λαμβάνων τοὺς ἡγεμόνας, μετὰ δὲ ταῦ-
 τα συναθροίζων κατὰ γένη τοὺς πολλούς· αἱ μὲν
 ἐπετίμα περὶ τῶν γεγονότων, αἱ δὲ διδάσκειν ἐπει-
 ρᾶτο περὶ τῶν παρόντων· τὸ δὲ πλεῖον, παρεκάλει
 πρὸς τὸ μέλλον, ἀξίων αὐτούς, εὐνους ὑπάρχειν τοῖς
 ἐξ ἀρχῆς μιθοδόταις. τέλος δὲ ὤρμησε πρὸς τὸ
 διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ἑψωνίων, κατὰ
 γένη ποιούμενος τὴν μιθοδοσίαν. Ἦν δὲ τις Καμ-
 πανὸς ἠύτομοληκῶς παρὰ τῶν Ῥωμαίων δούλος,
 ἔχων

negligi se rati, qui neque
 ad ipsos legatus venisset, &
 imperium sua sponte vide-
 retur deposuisse. Gesconi
 vero, qui & dux in Sicilia
 fuerat, & cum aliâs, tum in
 reditu maxime, ipsorum
 commodis pro virili consu-
 luerat, ex animo bene
 omnes volebant. Hunc igi-
 tur controversiarum suarum
 ferunt arbitrum.

69. Gesco, cum pecuniis
 mari profectus, ubi Tunc-
 tem appulit, cum ducibus
 primum colloquitur, deinde

singulas quasque nationes
 congregari jubet. Ibi tum
 ille, partim eos ob incepta
 increpare, partim de præ-
 senti rerum statu admonere;
 maxime vero hortari in po-
 sterum, rogareque, ut a
 quibus tot antea stipendia ac-
 cepissent, iis benevolentiam
 suam conservarent. Tandem
 ad expungenda reliqua sti-
 pendiorum, militibus per
 nationes distributis, se ac-
 cingit. Erat vero in exer-
 citu Spendius quidam, ge-
 nere Campanus, qui apud
 Roma-

ἔχων σωματικὴν δύναμιν καὶ τόλμαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς παράβολον, ὄνομα Σπένδιος. οὗτος, εὐλαβούμενος, μὴ παραγενόμενος αὐτὸν ὁ δεσπότης κομισθῆται, καὶ κατὰ τοὺς Ῥωμαίων νόμους αἰκισθεὶς διαφθαρεῖ, πᾶν ἐτόλμα καὶ λέγειν καὶ πράττειν, σπουδαίων διακόψαι τὰς διαλύσεις τὰς πρὸς Καρχηδόνιους. ἅμα δὲ τούτῳ καὶ Λίβυς τις Μάθως, ὃς ἦν μὲν ἐλεύθερος, καὶ τῶν συνεστρατευμένων, πλεῖστα δὲ κεκνηκῶς κατὰ τὰς προειρημένους ταραχὰς ἀγωνιῶν οὖν, μὴ τίση καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν λοιπῶν δόξαν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐγένετο γνώμης τοῖς περὶ τὸν Σπένδιον. καὶ λαμβάνων τοὺς Λίβυας, ὑπεδείκνυε, διότι, μετὰ τὸν ὄψωνιασμόν χωριζέντων τῶν ἄλλων γενῶν εἰς τὰς πατρίδας, ἀπερείσοντα καὶ τὴν ὑπὲρ ἐκείνων ὀργὴν εἰς αὐτοὺς οἱ Καρχηδόνιοι, καὶ βουλήσονται, διὰ τῆς εἰς σφᾶς τιμωρίας, ἅπαντας κατασπλήξασθαι τοὺς ἐν τῇ Λιβύῃ ταχὺ δὲ προσαναστάντες

Romanos servitutem serviens, ad Pœnos transfugerat; & corporis robore, & audaci in rebus bellicis temeritate pollens. Hic veritus, ne se herus fugitivum persequens reciperet, ac mox cruciatum necaret ex Romanorum legibus; dictis factisque omnia moliebatur, quo institutam cum Carthaginensibus transactionem rumpere. Cum hoc & Mathos quidam Afer se conjunxerat, liber ille quidem homo, & qui cum ceteris meruerat: sed quod præteritarum tur-

barum præcipuus exstitisset incentor, timens ne pro ceteris etiam luenda sibi sit pœna, cum Spendio conspiravit. Itaque Afros seorsim appellans, persuadere eis aggreditur, Carthaginenses, simulac receptis stipendiis in suam quisque patriam alia nationes discessissent, etiam illam quam adversus ceteros concepissent iram, in capita ipsorum esse effusuros; daturusque operam, ut eas ab ipsis pœnas exigere, quæ universis Africae populis terrorem essent incussura. His sermo-

A.V. 513.
Spendius
& Mathos
irritant
commilitones.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τις ἀρξαιτο βάλει λέγειν, οὕτως ἐγίγνετο παντα-Α.Υ. 513.
 χόθεν ἄμια καὶ ταχέως, ὥστε μὴ δύνασθαι διαφυ-
 14 γεῖν τὸν ἄπαξ προσελθόντα. πλὴν οὐδενὸς ἔτι τολ-
 μῶντες συμβουλεύειν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, κατέ-
 στησαν αὐτῶν στρατηγούς Μάθω καὶ Σπένδιον.

Duces re-
bellium
Spendius
& Ma-
thos.

Ὁ δὲ Γέσκων ἐώρα μὲν τὴν ὅλην ἀκαταστασίαν LXX.
 καὶ ταραχὴν· περὶ πλείστου δὲ ποιούμενος τὸ τῆ-
 πατρῴδι συμφέρον, καὶ θεωρῶν, ὅτι, τούτων ἀποθη-
 3 ρωθέντων, κινδυνεύουσι προφανῶς οἱ Καρχηδόνιοι
 2 τοῖς ὅλοις πράγμασι· παρεβάλλετο, καὶ προσεκαρ-
 τέρει, ποτὲ μὲν τοὺς προεστῶτας αὐτῶν εἰς τὰς
 χεῖρας λαμβάνων, ποτὲ δὲ κατὰ γένη συναθροίζων
 3 καὶ παρακαλῶν. οὐ μὴν, ἀλλὰ τῶν Λιβύων εὐδέπω
 κεκομισμένων τὰς σιταρχίας, οἰόμενον δὲ δεῖν ἀπο-
 δεύσθαι σφίσι, καὶ προσιόντων θρασέως, βουλόμενος
 ὁ Γέσκων ἐπιπλήξαι τὴν προπέτεια αὐτῶν, Μάθω
 4 τὸν στρατηγὸν ἀπαιτεῖν ἐκέλευεν. οἱ δ' ἐπὶ τοσοῦτον
 διωρ-

Gesco-
nem com-
prehendunt.

ut dixerat aliquis, *feri!* tam cito ab omni simul parte hoc fiebat, ut effugere, qui semel accesserat, nulla ratione posset. Nemine tandem eam ob causam audente amplius ad dandum consilium in medium prodire, *Matho* ac *Spendius* duces sunt creati.

70. Non fugiebat quidem *Gesconem*, quanta perturbatio ac tumultus versaretur in castris: sed patriæ utilitatem in præcipua cura habens, qui prævideret, si favere isti more ferarum cœ-

pissent, in manifestissimum summæ rei periculum Carthaginieneses fore venturos: caput suum periculo objectans, ab incepto non desistebat; modo præfectos ad se vocatos appellans, modo singulas nationes cogens, atque adhortans. Accidit vero, cum Afris stipendia nondum essent soluta, hique illa cum impetu & insolentia deposcerent, ut *Gesco*, temeritatem illorum castigare volens, ipsos a *Mathone* duce suo stipendia petere iuberet.

A.V. 513. *διωργιάθησαν, ὥστ' οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀνα-*
Gesconem com- *στροφὴν δόντες, ὤρμησαν τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τὸ διαρ-*
prehendunt. *πάξεν τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, μετὰ δὲ ταῦ-*
τα συλαμβάνειν τὸν τε Γέσκωνα καὶ τοὺς μετ' αὐ-
τοῦ Καρχηδονίους. Οἱ δὲ περὶ τὸν Μάθω καὶ τὸν
Σπένδιον, ὑπολαμβάνοντες, τάχιστ' ἂν οὕτως ἐκ-
καυθῆναι τὸν πόλεμον, εἰ παράνομόν τι πράξειαν
καὶ παράσπονδον, συνήγαγον ταῖς τῶν ὄχλων ἀπο-
νοίαις, καὶ τὴν μὲν ἀποσκευὴν τῶν Καρχηδονίων ἅμα
τοῖς χρήμασι διήρπαζον, τὸν δὲ Γέσκωνα καὶ τοὺς
σὺν αὐτῷ, δῆσαντες ὑβριστικῶς, εἰς φυλακὴν παρε-
Bellum suscipiunt *δίδωσαν. Καὶ τὸ λοιπὸν ἐπολέμουν ἤδη φανερῶς πρὸς*
apertum. *τοὺς Καρχηδονίους, συνωμοσίας ἀσεβεῖς καὶ παρὰ*
 A.V. 514. *τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤδη ποιησάμενοι. Ὁ μὲν*
οὖν πρὸς τοὺς ξένους καὶ Λιβυκὸς ἐπικληθεὶς πόλε-
μος, διὰ ταῦτα καὶ τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχήν.
Οἱ δὲ περὶ τὸν Μάθω, συντελεσάμενοι τὰ προειρη-
μένα, παραυτικά μὲν ἐξαπέστειλον πρέσβεις ἐπὶ
τάς

beret. Qua voce adeo sunt eorum animi irritati, ut, ne minima quidem mora interposita, in paratam eo loci pecuniam primo impetum facerent, mox vero & *Gesconem* & reliquos ejus comites Carthaginienses comprehenderent. Et *Mathos* ac *Spendius*, rati ita facillime accensum iri bellum, si contra jus atque fidem publicam aliquid patrassent, multitudinis perditam audaciam adjuvabant: igitur

supellectilem Carthaginiensium una cum pecuniis diripiunt; & *Gesconem* ejusque comites, contumeliose victos, in carcerem condi imperant. Atque ita conjuratione impia & contra jus gentium inita, palam cum Carthaginiensibus bellum incipiunt. Hæ igitur sunt causæ, hoc principium *Belli contra Mercenarios*, quod *Africum Bellum* dicitur. *Mathos*, his rebus gestis, ad *Africæ* urbes continuo legatos

τάς κατὰ τὴν Λιβύην πόλεις, παρακαλοῦντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν, καὶ συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. Μετὰ δὲ ταῦτα πάντων σχεδὸν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἐτοίμως συνακκουσάντων αὐτοῖς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων ἀπόστασιν, καὶ τὰς τε χορηγίας καὶ τὰς βοηθείας προθύμως ἐξαποστελλόντων, διελόντες σφᾶς, πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, οἱ μὲν τὴν Ἰκύκην, οἱ δὲ τοὺς Ἰππακρίτας, διὰ τὸ ταύτας τὰς πόλεις μὴ βούλεσθαι μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς ἀποστάσεως.

Καρχηδόνιοι δὲ τοὺς μὲν κατ' ἰδίαν βίους αἰεὶ διεξαγαγόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, τὰς δὲ κοινὰς παρασκευὰς καὶ χορηγίας ἀθροίζοντες ἐκ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην προσόδων, ἔτι δὲ πολλοὺς εἰθισμένοι ξενικαῖς δυνάμεσι· τότε πάντων ἅμα τούτων οὐ μόνον ἐστερημένοι παραλόγως, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῶν ὀρῶντες ἕκαστα τῶν προειρημένων ἐπιστρέφοντα, τελέως ἐν μεγάλῃ δυσθυμίᾳ καὶ δυσελ-

tos mittit; ut se in libertatem vindicarent, hortans; utque opem sibi ferrent, & in societatem consiliorum venirent, orans. Deinde, quum omnes prope Africæ populi ad rebellandum contra Carthaginenses promptos se ostenderent, & tam com-meatus, quam auxilia undique submitterent; divisis copiis, alii *Vticam*, alii *Hipponem Diarrhytum*, quæ duo oppida rebellantibus se ad-jungere detrectaverant, ob-sidere aggrediuntur.

Vol. I.

71. Carthaginenses, qui rem familiarem ex agrorum proventibus quærere semper consueverant, publicos vero apparatus & necessaria bello subsidia ex Africæ redditibus comparare; ad hæc, peregrino milite bellare soliti: tunc temporis, cum non solum hisce universis commodis simul privatos se inopinato viderent, verum etiam eadem omnia, quæ commemorata sunt, in suam perniciem esse conversa; tanta animorum anxietudine sunt

M

affe-

A. V. 514.
Concitant
Afros ad-
versus
Pœnos.

Vticam &
Hipponem ob-si-dent.

LXXI.
Pœno-rum res angustæ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ ταραχῆς. οὐχ ἥκιστα δ' αὐτοὶ σφίσι τῶν τοιού- A.V. 514.
των καὶ τηλικούτων κακῶν ἐγεγόνεισαν αἴτιοι.

Κατὰ γὰρ τὸν προγεγονότα πόλεμον εὐλόγους LXXII.
ἀφορμαῖς ἔχειν ὑπολαμβάνοντες, πικρῶς ἐπεστά- ^{Durum} ^{imperium}
στησαν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἀνθρώπων· παραιρού- ^{Pæno-} ^{rum in}
μενοι μὲν τῶν ἄλλων πάντων τῶν καρπῶν τοὺς ἡμί- ^{subditos.}
σεις· διπλασίους δὲ ταῖς πόλεσι τοὺς φόρους ἢ πρὶν
ἐπιτάττοντες· συγνώμην δὲ τοῖς ἀπόροις ἢ συμπε-
ριφορὰν οὐδ' ἠντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων
ἰδιδόντες· θαυμάζοντες δὲ καὶ τιμῶντες τῶν στρα-
τηγῶν, οὐ τοὺς πράως καὶ φιλανθρώπως τῷ πλή-
θει χρωμένους, ἀλλὰ τοὺς αὐτοῖς μὲν ἐτοιμάζοντας
πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευαῖς, τοῖς δὲ κατὰ
τὴν χώραν πικρότατα χρωμένους· ὧν εἷς ἦν Ἄννων.
Ἐπογαροῦν οἱ μὲν ἄνδρες οὐχ εἶον παρακλήσεως πρὸς

M 2

τὴν

LXXII. 2. τῶν καρπῶν. *Adest artic. ab Aug. & Reg. A. Ibid. δὲ
ταῖς πόλεσι. δὲ ἐν ταῖς πόλεσι edd. ex Bav. 3. τῶν στρατηγῶν.
Ex conjec̄t. ejeci particulam τε, quam vulgo omnes interfecerunt post
τῶν, quæ, si vera est, indicabit, aliud intercidisse nomen. Ibid. πι-
κρότατα. πικρώτατα Aug. Reg. A.*

tum differat. Erant vero ipsi cum primis horumce tot tantorumque malorum sibi auctores.

72. Etenim superiore bello quum satis justam sibi viderentur causam nacti, crudeliter imperaverant Africæ populis: a ceteris omnibus dimidiam partem annuorum proventuum exigentes; urbium vero incolas alterum tantum tributi nomine pendere cogentes, quantum ante bellum pependerant; tum

in exigendo nullam egenis veniam aut gratiam, ne minimam quidem, ulla in re concedentes; denique præfides provinciarum eos maxime mirantes, & in pretio habentes, non qui benignitate & humanitate in subditos uterentur, sed qui civitati plurimos redditus plurimaque subsidia pararent, homines vero agrestes ac rusticos acerbissime tractarent: quorum unus fuerat Hanno. Quapropter *Afri*, non dicam hortatu,

A.V. 514. τὴν ἀπόστασιν, ἀλλ' ἀγγέλου μόνον, ἐδεήθησαν
 Fæminæ
 cum viris
 rebellioni
 favent. αἱ δὲ γυναῖκες, αἱ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀπαγομένους
 περιορῶσαι τοὺς σφετέρους ἀνδρας καὶ γονεῖς πρὸς
 ταῖς εἰσφοραῖς, τότε συνομνύουσαι κατὰ πόλεις, ἐφ'
 ᾧ μηδὲν κρύψαι τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἀφαιρού-
 μέναι τὸν κόσμον εἰσέφερον ἀπροφασίστως εἰς τοὺς
 ὄψωνιασμούς. καὶ τοιαύτην παρεσκεύασαν εὐπείθειαν
 τοῖς περὶ τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον, ὥστε μὴ μόνον
 διαλύσαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὄψωνίων τοῖς μι-
 θοφόροις κατὰ τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλ' ἐποιήσαντο
 πρὸς τὴν ἀπόστασιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνεχὲς
 εὐπορήσαι χρηγίας. Οὕτως οὐδέποτε δεῖ πρὸς τὸ
 παρὸν μόνον, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸ μέλλον ἀποβλέ-
 πειν αἰεὶ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους.

LXXIII. . Οὐ μὴν, ἀλλὰ, καὶ περ ἐν τοιούτοις κακοῖς ὄντες
 Pæno-
 rum ap-
 paratus. οἱ Καρχηδόνιοι, προστησάμενοι τὸν Ἄνωνα στρατη-
 γόν, διὰ τὸ δοκεῖν τοῦτον καὶ πρότερον αὐτοῖς τὰ
 κατὰ

6. κατὰ τὰς ἐπαγγελ. καὶ τὰς ἐπαγγ. Βαν. *ubi que p̄arof.* 7. ἀ-
 ποβλέπειν αἰετ. Sic cum Reisk. *correx.* Vulgo *omnes* ἀποβλέπειν
 δεῖ.

hortatu, sed vix nuntio opus habebant ad rebellandum. Quin etiam mulieres, quæ antea persæpe maritos parentesque suos ab exactoribus tributorum in carcerem duci passæ erant, tunc in suis quæque civitatibus inter se conjuratæ, nihil rerum suarum se occultaturas; detractum sibi mundum absque ulla tergiversatione in stipendium militi conferebant. Moxque tanta pecuniæ vi *Matho & Spendius* abunda-

rum, ut non solum reliqua stipendiorum mercenariis exsolverent, quæ fuerat ab initio pacta ipsis rebellionis merces, sed etiam ad reliqua incepta sumtus large suppeteret. Adeo, si quis rectam consiliorum inire viam cupit, non solum præsentis, sed etiam futuri semper habenda ei ratio est.

73. At Carthaginenses, quantumvis pressi malis, belli ducatu *Hannoni* delato, cujus opera jam ante in subigenda parte

κατὰ τὴν Ἑκατοντάπυλον τῆς Λιβύης καταστρέ-
 ψασθαι, συνήθριζον μὲν μισθοφόρους, καθώπλιζον
 δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν πολιτῶν· ἐγύμναζον δὲ
 καὶ συνέταττον τοὺς πολιτικούς ἵππους· παρεσκεύα-
 ζον δὲ καὶ τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, τριήρεις, καὶ
 πεντηκοντόρους, καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων.
 3 Οἱ δὲ περὶ τὸν Μάθω, παραγενομένων αὐτοῖς εἰς
 ἑπτὰ μυριάδας Λιβύων, ἐπιδιελόντες τούτους, ἀσφα-
 λῶς ἐπολιόρκουν τοὺς Ἴτυκαίους καὶ τοὺς Ἴππακρί-
 τας· βεβαίως δὲ τὴν ἐν τῷ Τύνητι στρατοπεδείαν
 κατεῖχον· ἀποκεκλείεσαν δὲ τοὺς Καρχηδονίους
 ἀπάσης τῆς ἐκτὸς Λιβύης. Ἡ γὰρ Καρχηδὼν αὐ-
 τὴ μὲν ἐν κόλπῳ κεῖται, προτείνουσα καὶ χερσόνησί-
 ζουσα τῇ θέσει, τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, τὸ δὲ τι καὶ
 εἰς λίμνη περιεχομένη κατὰ τὸ πλεῖστον. ὁ δὲ συνά-
 πτων ἰσθμὸς αὐτὴν τῇ Λιβύῃ, τὸ πλάτος ὡς εἴκοσι
 καὶ πέντε σταδίων ἐστὶ, τούτου δ' ἐπὶ μὲν τοῦ πρὸς

A.V. 514.
Pæno-
rum ar-
paratus.

Hippo &
Utica ob-
fessæ a re-
bellibus.

Carthagi-
nis litus.

M 3

τὸ

LXXIII. 4. αὐτὴ ex emend. Reiskii dedi pro vulgato αὐτῆ. Μοχ χερ-
 ῥονησίζουσα cum Vrsino correxit Casaub. Mendose insiti χερσόνησί-
 τοῦσα. Ibid. μὲν τῇ θαλάττῃ. μὲν τι θαλ. Aug. Reg. A.

parte Libyæ circa *Hecatom-
pylum* fuerant usi, mercena-
 rios undique cogere, cives
 armare qui ætate essent mi-
 litari, equites urbanos cen-
 turiare & exercere; navium
 denique quidquid supererat,
 triremes, actuarias, & aca-
 tiorum maxima quæque, in-
 struere. Interea *Matho* &
Spendius, postquam LXX
 jam Africanorum millia ad
 eos convenissent, partiti co-
 pias, *Uticam* & *Hirponem*

tuti ab hoste obsidebant: &
 posita *Tunete* castra adversus
 omnia pericula firmata ser-
 vabant; Carthaginensibus
 ab universa exteriori Africa
 exclusis. Urbs namque ipsa
Carthago in sinu maris sita,
 e medio sinu ad peninsulæ
 formam prominet; hinc ma-
 ri, inde lacu, maxima sui
 parte cincta. Isthmus, quo
 Africæ jungitur, patet in la-
 titudinem millia passuum
 tria. In hujus altero latere,
 quod

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀρχὴν ὀλοσχεροῦς, οὕτως ἐχρήσατο κακῶς, ὥστε
 κινδυνεῦσαι προσαπολέσαι καὶ τοὺς πολικρομένους. A.V. 514.
Hanno ad
 ἀκομίσας γὰρ ἐκ τῆς πόλεως τοὺς καταπέλτας καὶ Vticam
imperite
rem gerit.
 τὰ βέλη, καὶ συλλήβδην ἀπέσας τὰς πρὸς τὴν πο-
 λιρκίαν παρασκευὰς, καὶ στρατοπεδεύσας πρὸ τῆς
 πόλεως, ἐνεχείρησε προσβάλλειν πρὸς τὸν τῶν ὑπεν-
 δαντίων χάρακα. τῶν δὲ θηρίων βιασαμένων εἰς τὴν
 παρεμβολὴν, οὐ δυνάμενοι τὰ βάρους οὐδὲ τὴν ἔφο-
 δον οἱ πολέμιοι ὑπσμεῖναι, πάντες ἐξέπεσον ἐκ τῆς
 στρατοπεδείας. καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἀπέθανον,
 τρωθέντες ὑπὸ τῶν θηρίων· τὸ δὲ διασωζόμενον μέ-
 ρος πρὸς τινὰ λόφον ἐρυμνὸν καὶ σύμφυτον ἔμενε,
 πιστεῦον ταῖς ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων ἀσφαλείαις.
 Ἐὸ δ' Ἄνων, ἐθισμένος Νομάσι καὶ Δίβυσι πολε-
 μεῖν, οἵτινες, ὅταν ἄπαξ ἐγκλίνωσι, προιοῦνται κτὴν
 φυγὴν ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκτοπίζοντες αὐ-
 τοὺς· ὑπολαβὼν καὶ τότε, πέρας ἔχειν τοὺς πολε-

M 4.

μίους.

LXXIV. 4. πρὸ τῆς πόλεως. πρὸς τῇ πόλει Edd. ex Bip. 7. τοὺς
 πολεμίους. Forf. τὸν πόλεμον. Keisk.

versæ victoriæ principium
 esset adeptus; adeo male se
 gessit, ut præter exercitum,
 ipsos insuper Vticenses pro-
 pmodum perdiderit. Cata-
 pultis namque & telis &
 omnino omni apparatu, qui
 ad oppugnandum pertinet,
 Vtica esserri iussis, castris-
 que ante oppidum locatis,
 vallum hostium adoriri cœ-
 pit. Et quum bestię in eo-
 rum castra irrupissent, hostes
 violentam impressionem il-
 larum non sustinentes, e ca-

stris omnes se proripuerunt.
 Ac multi quidem ex iis, ab
 elephantis vulnerati, perie-
 runt: qui autem evaserunt,
 ad proximum collem muni-
 tum & arboribus consitum
 substiterunt, rati ipsa natura
 loci se tutos fore. Hanno,
 bellare contra Numidas &
 Afros antea solitus, qui, in-
 clinata semel acie, fugam ita
 arripiunt, ut bidui vel tridui
 viam recedant: existimans
 tunc quoque, omnino jam
 debellatum esse, hostemque
 penitus

A.V. 514.
Hanno ad
Uticam
imperite
rem gerit.

μίους, καὶ νενικηκέναι τοῖς ὅλοις· τῶν μὲν στρατιω-
τῶν ὀλιγόρησε, καὶ καθόλου τῆς παρεμβολῆς, αὐ-
τὸς δ' εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν, ἐγίνετο περὶ τὴν
τοῦ σώματος θεραπεΐαν. Οἱ δὲ συμπεφευγότες
τῶν μισθοφόρων εἰς τὸν λόφον, σύντροφοι μὲν γεγε-
νότες τῆς Βάρκα τόλμης· συνήθεις δ' ἐκ τῶν κατὰ
Σικελίαν ἀγῶνων, πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ
μὲν ὑποχωρεῖν, ποτὲ δὲ πάλιν ἐκ μεταβολῆς ἐγχει-
ρεῖν τοῖς πολεμίοις· καὶ τότε συνιδόντες τὸν μένιο
στρατηγὸν ἀπηλαγμένον εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ
πολλοὺς διὰ τὸ πρετέρημα ῥαθυμοῦντας καὶ διαρ-
ρέοντας ἐκ τῆς στρατοπεδείας· συστραφέντες ἐπι-
τίθενται τῷ χάρακι, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέ-
κτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασαν φυγεῖν ἀσχερῶς
ὑπὸ τὰ τείχη καὶ τὰς πύλας. ἐκυρίευσαν δὲ τῆς
ἀποσκευῆς ἀπάσης, καὶ τῆς τῶν πολιορκουμένων
παρασκευῆς· ἦν Ἄννων. πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκκομίσας
ἐκ τῆς πόλεως, ἐποίησε τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριον.

Οὐ

8. στρατιωτῶν. στρατιῶν Reg. A. στρατιῶν Aug. 10. συνιδόντες.
συνειδότες Bau.

penitus profligatum; & mi-
lites & castra in totum ne-
glexit; atque ipse urbem in-
gressus, corpori curando
operam dedit. Mercenarii
vero qui in collem fugerant,
assueti longo militiae usu au-
daciae *Barcae*; quibus præ-
terea familiare erat ex rebus
in Sicilia gestis, persæpe eo-
dem die modo hosti cedere,
modo conversione facta eun-
dem invadere: videntes tunc,
ducem in oppidum concess-

fisse, milites propter victo-
riam agere negligentius, &
ex castris dilabi; in globos
collecti vallum adoriuntur,
& multis hostium occisis,
reliquos ad portas ac muros
turpiter fugere compellunt.
Potitique sunt omnibus im-
pedimentis, & obsessorum
adparatu; quem quum *Han-
no* cum ceteris rebus ex op-
pido exportari jussisset, effe-
cit ut in potestatem adversa-
riorum veniret. Neque hoc
solum

13 Οὐ μόνον δὲ περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν εὐτως ἀνεστρά-
 φη νωθρῶς, ἀλλὰ καὶ μετ' ὀλίγαις ἡμέραις περὶ τὴν ^{Rurfus ad}
 παλουμένην Γόρζαν ἀντιστρατοπεδευσάντων αὐτῶ ^{Gorzam.}
 τῶν πολεμίων, λαβῶν καιροῦς, δις μὲν ἐκ παρατά-
 14 ξεως εἰς τὸ νικᾶν, δις δ' ἐξ ἐπιθέσεως· ὅτε μὲν
 στρατοπεδευόντων σύνεγγυς αὐτῶ τῶν ὑπεναντίων,
 ἀμφοτέρους δοκεῖ τούτους εἰκῆ καὶ παραλόγως
 προέσθαι.

Διόπερ οἱ Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες αὐτὸν κακῶς ^{LXXV.}
 χειρίζοντα τὰς πράξεις, Ἀμίλκαν τὸν ἐπικαλούμε- ^{Amilcar}
 νον Βάρκαν αὖθις προεστήσαντο. καὶ τοῦτον ἐξέ- ^{Barca.}
 πέμπον εἰς τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον στρατηγὸν, δόν- ^{A.V. 515.}
 τες ἐβδομήκοντα μὲν ἐλέφαντας, καὶ τοὺς ἐπισυν-
 ηγμένους τῶν μισθοφόρων, καὶ τοὺς ἠύτομοληκότας
 ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἅμα δὲ τούτοις πολιτικούς ἱπ-
 πεῖς καὶ πεζοὺς, ὥστε τοὺς σύμπαντας ἐς μυρίους
 ζυπάρχειν. ἧς κατὰ τὴν πρώτην εὐθέως ἔξεδον κα-

M 5

ταπλη

14. Duo verba ὅτε μὲν temere Casaub. in ἄτε καὶ mistavit.

solum tempore ignave se
Hanno gessit; sed rursus pa-
 riter paucos post dies, cum
 apud oppidum *Gorzam* ca-
 stra ei opposita haberent ho-
 stes, & plures ei offerrentur
 rei bene gerendæ (bis iusto
 prælio, bis subita invasione)
 occasiones: nam & tunc,
 quamvis in propinquo essent
 hostium castra, utramque op-
 portunitatem frustra per im-
 prudentiam passus est per-
 ire.

75. Itaque Carthaginien-
 ses, male res geri ab illo
 conspicati, *Amilcarem Bar-
 cam* exercitui denuo præfi-
 ciunt. Eum igitur ad hoc
 bellum mittunt, traditis ele-
 phantis LXX, & quotquot
 præterea cogi poterant mer-
 cenariis, cum iis qui transi-
 tum ab hoste fecerant, urba-
 norum item equitum pedi-
 tumque manu, ut universus
 copiarum numerus ad decem
 millia esset. Et *Barca* qui-
 dem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

βλῶς, πόλιν ἐπ' αὐτῆς ὠκοδομηκότας. ἐξ ὧν συνέβαι- A.V. 515.
 νε, τοὺς Καρχηδόνιους, μὴ οἶον στρατοπέδῳ τῆς χῶ- Bacara
 ρας ἐπιβαίνεν, ἀλλὰ μηδὲ τοὺς κατ' ἰδίαν θέλοντας fluvium
 διαπεσεῖν, ραδίως ἀν' δύνασθαι λαθεῖν τοὺς ὑπεναν- vado tra-
 γτίους. εἰς αὐτῶν βλέπων Ἀμίλκας, καὶ παντὸς πράγμα- jicit.
 τος καὶ καιροῦ πείραν λαμβάνων, διὰ τὸ δυσχρη-
 στεῖν περὶ τὴν ἔξοδον, διανοήθη τι ποιῶντον. Τοῦ
 προειρημένου ποταμοῦ κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκ-
 βολὴν συνθεωρήσας κατὰ τινὰς ἀνέμων στάσεις
 ἀποθινοῦμενον τὸ στόμα, καὶ τεναγῶδη γιγνομένην
 τὴν παρ' αὐτῶ τῶ στόματι πάροδον· ποιήσας εὐ-
 φρεπῆ τῶ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ
 κρύπτων ἐν αὐτῶ τὴν ἐπιβολὴν, ἐτήρει τὸ προειρη-
 μένον σύμπτωμα. παραπεσόντος δὲ τοῦ καιροῦ,
 νυκτὸς ἐξορμήσας ἔλαθε πάντα ἅμα τῶ φωτὶ τὸν
 10 προειρημένον τόπον διαβιβάσας τὴν δύναμιν. παρα- Custodes
 δόξου δὲ τοῦ πράγματος φανέντος καὶ τοῖς ἐν τῇ pontis
 πόλει καὶ τοῖς ὑπεναντίοις, ὁ μὲν Ἀμίλκας προῆγε a tergo
διαὶ adoritur.

etiam ad illum exstructo.
 Quo fiebat, ut non solum
 exercitus in regionem du-
 cere Carthaginenses non
 possent, sed ut ne singuli
 quidem hostem effugerent,
 qui transire conarentur.
 Hæc *Amilcar* intuens, ad
 omnes & rerum & tempo-
 rum occasiones semper in-
 tentus, quia educere exerci-
 tum non poterat, hujusmodi
 consilium excogitavit. Ob-
 servaverat, circa exitum flu-
 minis ejus in mare, quo
 tempore certi quidam ven-

ti obtinent, sabulo oppleri
 ostium; atque ita vadofum
 quemdam transitum prope
 ipsum ostium patefieri. Igi-
 tur exercitu ad profectio-
 nem parato, nemine consilii
 conscio, exspectabat dum id
 fieret de quo diximus. Vbi
 tempus advenit, noctu edu-
 ctis copiis, luce prima, prius
 quam animadvertisset quis-
 quam, universas trajecit.
 Mirari ergo factum, quod
 fieri posse non putabant, &
 qui in urbe erant, & hostes.
 Interea per patentem cam-
 pos

Α. V. 515. διὰ τοῦ πεδίου, ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τοὺς τὴν γέφυραν φυλάττοντας.

ΕΧΧVI. Οἱ δὲ περὶ τὸν Σπένδιον, συνέντες τὰ γεγονόσ, ἀπὴντων εἰς τὸ πεδίου· καὶ παρεβόηθον ἀλλήλοισ, οἱ μὲν ἐκ τῆς περὶ τὴν γέφυραν πόλεως ὄντες οὐκ ἐλάττους μυριάων, οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ἰτύκης ὑπὲρ τοὺς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους. ἐπεὶ δ' εἰς συνάπτον ἦκον ἀλλήλοισ, νομίσαντες ἐν μέσῳ τοὺς Καρχηδονίους ἀπειληφέναι, σπουδῇ παρεγγύων ἅμα παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ συνῆπτον τοῖς πολεμίοισ. Ὁ δ' Ἀμίλκας ἦγε μὲν τὴν πορείαν, πρῶτους ἔχων τοὺς ἐλέφαντας, ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς ἵππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους, τελευταῖα δὲ τὰ βαρέα τῶν ὄπλων. κατιδῶν δὲ προχειρότερον ἐπιφερομένους τοὺς ὑπεναντίους, ἀναστρέφειν παρήγγειλε πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ. καὶ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς πρωτοπορείας ἀναστρέψαντας, σπουδῇ ποιῆσθαι τὴν ἀποχώρησιν ἐκέλευσε· τοὺς δ' ἐπὶ τῆς αὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας,

LXXVI. 2. εἰς συνάπτον. εἰς τὸ συνάπταιν edd. ex Bav.

pos progrediebatur *Amilcar*, itinere versus pontis custodes instituto.

76. At *Spendius*, re cognita, obviam *Amilcari* in planitiem procedit: & ad mutuum sibi auxilium ferendum, cum illi ex urbe ad pontem sita, decem millibus non pauciores, tum hi ab *Vtica*, supra xv hominum millia, properabant. Qui ubi invicem appropinquassent, rati *Pœnos* in medio deprehensos teneri, sedulo

alii aliis dare mandata, invicem se adhortari, hostem aggredi. Pergebat contra *Amilcar* agmen ducere: præcedebant elephantibus; sequebantur equites cum levi armatura; agmen scutati claudebant. Is ut videt hostem in suos ferri inconsultus, verti aciem totam imperat. Igitur qui in primo agmine erant, hos flectere se, ac retro propere ire jubet; eos vero qui in extremo agmine prius erant, fa-

cta

χοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περισπῶν, ἐξέταττε πρὸς ἄντην τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν. Οἱ δὲ Λίβυες καὶ μιθοφόροι, νομίσαντες αὐτοὺς καταπεπληγμένους Φυγεῖν, λύσαντες τὴν τάξιν, ἐπέκειντο, καὶ συνῆπτον εἰς τὰς χεῖρας ἐρῶμένως. ἅμα δὲ τῶ τούς ἵππεῖς, συνεγλίσαντας τοῖς παρατεταγμένοις, ἐκ μεταβολῆς ὑποστήναμι, τὴν δὲ λοιπὴν δύναμιν ἐπάγειν, ἐκπλαγεῖς γιγνόμενοι διὰ τὸ παράδοξον οἱ Λίβυες, ἐγκλίναντες εὐθέως ἔφευγον, ὡς ἂν εἰκῆ καὶ σποράδιον ἐπικείμενοι. λοιπὸν, οἱ μὲν τοῖς κατόπιον ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, ἐσφάλλοντο, καὶ διέφθειρον αὐτούς τε καὶ τοὺς οἰκείους· οἱ δὲ πλείους συνεπατήθησαν, ἐκ χειρὸς τῶν ἵππέων ἐπικειμένων ἑαυτοῖς καὶ τῶν θηρίων. ἀπώλοντο μὲν οὖν εἰς ἑξακισχιλίους τῶν Λιβύων καὶ τῶν ξένων, ἐάλωσαν δὲ περὶ δισχιλίους· οἱ δὲ λοιποὶ διέφυγον, οἱ μὲν εἰς τὴν πρὸς τῇ γεφύρᾳ πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ

7. γιγνόμενοι. γενόμενοι ms. Flor. ὅ Suidas. Ibid. ἐγκλίναντες. ἐκκλίναντες Suid. ὅ pnto cod. Vrbip. 8. περιπίπτοντες. ἐπιπίπτοντες edd. ex Bau.

Et conversione circumducens, in aciem instructos hostibus opponit. Afri & mercenarii, fugere Carthaginienses ex pavore rati, solutis ordinibus eos invadunt, ac manu pugnam valide cepserunt. Quum vero equites, postquam ad illos qui in aciem instructi erant pervenerunt, conversis equis subsisterent, & reliqua acies in hostem ire pergeret; tum quidem Afri, novitate rei percussi, cum temere ac spar-

sim illos essent persecuti, e vestigio ipsi in fugam sunt conversi. Horum deinde alii, quum in suos a tergo sequentes incidissent, coruebant, & sibi suisque perniciem afferebant: alii, & quidem plerique omnes, equitibus atque elephantis terga prementibus, permixtim sunt conculcati. Periere igitur ex Afriis & mercenariis ad sex millia; capti sunt ad duo millia: reliqui partim in urbem ponti adjacentem,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

3 πτούσας αἰεὶ δυσχερείας. ἅμα δὲ ταῖς ἐπινοίαις A.V. 515. Amilca-
 ταύταις, καὶ πρὸς τοὺς Νομάδας καὶ τοὺς Λίβυας rem pre-
 ἐξέπεμπε, δεόμενος βοηθεῖν σφίσι, καὶ μὴ κατα- mit Spen-
 4 προΐεσθαι τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καιρούς. Ὁ δὲ dus.
 Σπένδιος, προσλαβὼν ἐκ τοῦ Τύνητος ἀφ' ἐκάστου
 τῶν γενῶν τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, προῆγε,
 ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγων τοῖς Καρχηδονίοις·
 ἔχων, ἅμα τοῖς προειρημένοις, καὶ τοὺς μετ' Αὐτα- Autaritus
 5 ρίτου Γαλάτας, ὄντας εἰς δισχιλίους. τὸ γὰρ λοι- Gallus &
 πὸν μέρος αὐτῶν τοῦ κατ' ἀρχαῖς συστήματος ἤτο- Afri Nu-
 6 μολήκει πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἐν ταῖς περὶ τὸν Ἐρυ- midæque
 7 θρα στρατοπεδείαις. Τοῦ δ' Ἀμίλκου παρεμβεβλη- cum
 κότης ἐν τινὶ πεδίῳ πανταχόθεν ὄρεσι περιεχομένη,
 συνέβη τὰς παρὰ τῶν Νομάδων καὶ Λιβύων βοη-
 θείας εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνάψαι τοῖς περὶ τὸν
 8 Σπένδιον. γενομένης δὲ τοῖς Καρχηδονίοις τῆς μὲν
 τῶν Λιβύων ἐπιστρατοπεδείας αἰφνιδίου καὶ κατα-
 πρόσωπον, τῆς δὲ τῶν Νομάδων ἀπ' οὐραῖς, τῆς δὲ
 περὶ

peditos sensissent, impetum
 in eos facerent. Simul cum
 his consiliis, ad Numidas &
 Afros mittit, rogans ut au-
 xilia subministrarent, & recu-
 perandæ libertatis occasio-
 nem ne omittant. *Spendius*,
 ex omnium nationum copiis,
 quæ Tunete erant, militum
 ad sex millia feligit: iisque
 assumtis, quoquo irent Car-
 thaginienses, circa radices
 montium suos ex adverso
 ducebat; etiam Gallicas *An-*

tariti copias, ad bis mille
 homines, secum trahens:
 nam ceteri Galli, qui initio
 sub Antarito militaverant,
 quo tempore ad Erycem ca-
 stra habebant, ad Romanos
 defecerant. Quum autem
Amilcar in planitie quadam
 montibus undique cincta
 confedisset, eodemque tem-
 pore *Spendius* Numidarum
 atque Afrorum auxilia acce-
 pisset; Afris a fronte castra
 repente ponentibus, a tergo
 Numi-

Α. V. 515. περὶ τὸν Σπένδιον ἐκ πλαγίου, μεγάλην αὐτοῖς ἀπο-
ρίαν συνέβη περιστῆναι, καὶ δυσέκφευκτον.

LXXVIII. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτο Ναραύας, ὃς ἦν μὲν
Narava
Numida
ad Amil-
carem
translit.
Νομαῖς τῶν ἐνδοξοτάτων εἰς, ἦν δὲ καὶ πλήρης ὀρ-
μῆς πολεμικῆς· οὗτος αἰεὶ μὲν οἰκείως διέκετο πρὸς
τοὺς Καρχηδόνιους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν· τότε
δὲ μᾶλλον παρωρμήθη, διὰ τὴν Ἀμίλκου τοῦ στρα-
τηγοῦ καταξίωσιν. διὸ καὶ νομίσας ἔχειν εὐφυῆ και-
ρὸν πρὸς ἔντευξιν αὐτῶν καὶ σύστασιν, ἤκε πρὸς τὴν
στρατοπεδείαν, ἔχων περὶ αὐτὸν Νομάδας εἰς ἑκα-
τόν. καὶ συνεγίσας τῷ χάρακι, τολμηρῶς ἔμενε,³
κατασείων τῇ χειρὶ. τοῦ δ' Ἀμίλκου θαυμάσαντος⁴
τὴν ἐπιβολὴν, καὶ προπέμψαντός τινα τῶν ἰππέων,
εἰς λόγους ἔφη βούλεσθαι συνελθεῖν τῷ στρατηγῷ.
διαπερσύντος δ' ἀκμὴν, καὶ διαπιστυντός τοῦ τῶν
Καρχηδονίων ἡγεμόνος, παραδούς ὁ Ναραύας τὸν
ἵππον καὶ τὰς λόγχας τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ, παρῆν
ἀνο-

LXXVIII. 1. Ναραύας ὃς ἦν. Vulgo omnes b. l. Ναραύασος ἦν. Ma-
lim Ναραύας ἦν. Ibid. πολεμικῆς. βασιλικῆς editi ante Casaub.
cum Bhu. Aug. Reg. A. 2. πρὸς τὴν στρατοπ. εἰς τὴν στρατοπ.
Vat. Flor. Vib.

Numidis, ad latus Spendio,
in magnas angustias & pro-
pe ineluctabile periculum
Carthaginenses devenerunt.

78. Per id tempus *Narava*
quidam erat, genere *Numida*,
inter suos nobilissimus,
militari animo juvenis. Hic
Pœnis jam ante faverat, pro-
pter eam notitiam quæ patri
ipfius cum illis intercesserat:
tunc vero Amilcaris ducis
præstante gloria motus, ma-
gis adhuc in eadem mente
est confirmatus. Itaque, ra-

tus opportunum venisse tem-
pus ejus conveniendi, &
gratiæ conciliandæ, ad ca-
stra accedit, centum circiter
Numidis comitatus. Iamque
vallo proximus, subsistit in-
trepidus, manu mota dans
signum. *Amilcar*, quid hic
sibi vellet admirans, unum
ex equitibus ad eum mittit:
ille, *ducem convenire se velle*,
dixit. Dum Pœnus cum ma-
xime dubitat, verbis fidem
non habens; *Narava* equum
& hastas comitibus tradit,
& ma-

ἄνοπλος εὐθαρσῶς εἰς τὴν παρεμβολήν. οἱ δὲ τὰ ^{V. 515.}
 μὲν εὐθαύμαζον, τὰ δὲ κατεπλήττοντο τὴν τόλμαν ^{Narava}
 ὅμως δὲ προσεδέξαντο, καὶ συνῆλθον εἰς τὰς χεῖρας. ^{Numida}
 Ὁ δὲ, παραγεγόμενος εἰς λόγους, ἔφη, πᾶσι μὲν ^{ad}
 Καρχηδονίοις εὐνοεῖν, μάλιστα δ' ἐπιθυμεῖν Βάρκα ^{Amil-}
 γενέσθαι φίλος· διὸ καὶ νῦν παρεῖναι συσταθησόμε-
 νος αὐτῷ, καὶ κοινωνήσων ἀδόλως παντὸς ἔργου καὶ
 ἐπάσης ἐπιβολῆς. Ἀμίλκας δὲ, ταῦτα ἀκούσας,
 οὕτως ἦδη μεγάλως, ἐπὶ τε τῷ κατὰ τὴν παρου-
 σίαν θάρσει, καὶ τῇ κατὰ τὴν ἔντευξιν ἀπλότητι
 τοῦ νεανίσκου· ὡς οὐ μόνον εὐδοκῆσαι κοινωνόν αὐτὸν
 προσλαβέσθαι τῶν πράξεων, ἀλλὰ καὶ τὴν θυγατέ-
 ρα δώσειν ἐπιγγείλατο μεθ' ὄρκου, διαφυλάξαντος
 αὐτοῦ τὴν πρὸς Καρχηδονίους πίστιν. Γενομένων δὲ
 τῶν ὁμολογιῶν, ὁ μὲν Ναραύας ἦκε, τοὺς ὑφ' αὐτὸν
 τεταγμένους ἔχων Νομαίδας, ὄντας εἰς δισχιλίους.
 Ὁ δ'

9. Ναραύας. *Alii codd. ὁ b. l. ὁ plerumque deinde Ναραύασος, ὁ
 sic edd. constanter.*

& magna confidentia nudus
 intra munitiones venit. Mi-
 rari omnes & stupere ad
 hanc hominis audaciam: ex-
 cipiunt tamen venientem, &
 cum eo congregiuntur. *Narava*,
 colloquio instituto,
 dixit, *omnibus se quidem Car-*
thaginiensibus bene velle, sed
cum Barca imprimis jungere
amicitiam optare: eo nunc
consilio venisse, ut ipsi concili-
aretur; futurus illi in po-
sterum omnis consilii atque
incepti conjors fidelis. His

Vol. I.

auditis, tanta lætitia incessit
Barcam, & quia magna fi-
 ducia juvenis accesserat, &
 quod miram in sermonibus
 simplicitatem præ se ferebat;
 ut non solum in societatem
 omnium consiliorum lubens
 illum admitteret, sed filiam
 quoque suam ei se datu-
 rum jurejurando confirma-
 ret, dummodo in fide popu-
 li Carthaginensis perpetuo
 maneret. Icto fœdere, ve-
 nit *Narava* cum Numidis
 quibus imperabat, circiter

N

bis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ισρήται. μετὰ δὲ ταῦτα διηκαιήσατο, μηθένας Φέ-Α.Υ. ρις, ρεν ὄπλον πολέμιον κατ' αὐτῶν· ὡς, εἰν αἰλῶ τις, ἀπαραιτήτου τευζόμενος τιμωρίας.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς οἱ τὴν Σαρδόνα LXXIX. νῆσον παραφυλάττοντες τῶν μιθοφόρων, ζηλώσαν- Mercenari- rii in Sar- dina def- ficiunt a Pœnis. τες τοὺς περὶ τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον, ἐπιτίθενται αὐτοῖς ἐν τῇ νήσῳ Καρχηδονίῳις. καὶ τὸν μὲν τότε παρ' αὐτοῖς ὄντα βοήθαρχον Βώσταρον, συγκλείσαντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν, μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκτεναν. αὐθις δὲ τῶν Καρχηδονίῳιαν στρατηγὸν ἐξαποστείλάντων μετὰ δυνάμεως Ἄγωνα, κάπειτα καὶ τούτων τῶν δυνάμεων ἐγκαταλεπουσῶν τὸν Ἄγωνα, καὶ μεταθεμένων πρὸς σφᾶς· γεγόμενοι ζωγρεῖα κύριοι τοῦ προειρημένου, παραυτίκα τοῦτο μὲν ἀνεσταύρωσαν· μετὰ δὲ ταῦτα παραλελειμμένας ἐπινοοῦντες τιμωρίας, πάντας τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Καρχηδονίῳις στρεβλοῦντες ἀπέκτεναν· καὶ τὸ λοι-

N 2

πὸν

LXXIX. 1. Libri ὀππες τὴν Σαρδόνα τὴν νῆσον. Delevi posterius est. 4. ζωγρεῖα. ζωγρία Vat. Ἔ Suidas. Ibid. παραλελειμμένας in παρηλαγμ. mutandum censuerunt Casaub. Ἔ Gronov.

quod telum nocivum contra Carthaginenses quisquam eorum gestaret, magnopere interminatus est. Qui secus facere deprehensus foret; hunc, omni spe veniæ præcisa, grave supplicium manere.

79. Per idem tempus mercenariorum præsidium quod in Sardinia insula erat, Mathonis ac Spendii exemplum secutum, adversus Carthaginenses, qui in insula erant, insurgit. Vostarem igitur au-

xiliorum præfectum, in arcem conclusum, cum suis popularibus interimunt. Deinde quum eodem Pœni, Hannone duce, novas copias misissent, atque etiam illæ Hannone relicto ad conjuratos se adjunxissent; vivi Hannonis potiti rebelles, confestim ipsum quidem in crucem agunt, Carthaginenses vero omnes, qui erant in insula, inusitatis atque exquisitis suppliciis cruciatus necant.

Tum

Α.Υ. 515. πὸν ἤδη ποιησάμενοι τὰς πόλεις ὑφ' ἑαυτοῦς, εἶχον ἐγκρατῶς τὴν νῆσον, ἕως οὗ στασιάσαντες πρὸς τοὺς Σαρδονίους, ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν.

· Omnis Sardinia deficit a Pœnis. Ἡ μὲν οὖν Σαρδῶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπηλοτριώθη Καρχηδόνος, οὗσα νῆσος καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῇ πολυανθρωπία καὶ τοῖς γεννήμασι διαφέρει. τῷ δὲ πολλοῦς, καὶ πολὺν, ὑπὲρ αὐτῆς πεποιῆσθαι λόγον, οὐκ ἀναγκαῖον ἠγούμεθ' εἶναι ταυτολογεῖν ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων. Μάθως δὲ καὶ Σπένδιος, ἅμα δὲ τούτοις Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης, ὑπιδόμενοι τὴν Ἀμίλκου Φιλανθρωπίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ Φοβηθέντες, μὴ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ ψυχαγωγηθέντες ὀρμήσωσι πρὸς τὴν ὑποδεικνυμένην ἀσφάλειαν οἷ τε Λίβυες καὶ τὸ τῶν μισοφόρων πλῆθος· ἐβουλεύοντο, πῶς ἂν, καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν, εἰς τέλος ἀποθηριώσαιεν τὰ πλήθη πρὸς τοὺς Καρχηδ-
χιδ-

In Africa rebelles commen-
 ris ducum
 suorum
 confir-
 mantur.

5. Σαρδονίους. Σαρδωνίους Βαν. 6. ἀπηλοτριώθη. Vulgo cum aliis ἠλοτριώθη. Ibid. οὗσα νῆσος. Pro οὗσα, in Vat. Flok. & mss. Reg. A. est ὤν, quod indicare videtur, plane absuisse olim participium, & pro Καρχηδόνος alios legisse Καρχηδονίων.

Tum autem, urbium potentes facti, insulam vi obtinebant: donec, seditione inter ipsos & Sardos orta, in Italiam ab his sunt eiectioni. Atque hoc modo a Carthagine alienata est Sardinia: insula, & magnitudinis, & frequentia hominum, & fructuum proventu præstans. Sed quia de illa multi jam multa scripserant, necessarium non duximus, super re, de qua dubitat nemo, aliis dicta reponere. Ceterum

Matho, Spendius, & una cum his Gallus Autaritus, suspectam illam humanitatem habebant, qua usus Amilcar erat erga captivos. Itaque veriti, ne & Afri & pars magna mercenariorum ea arte deliniti, ostensam sibi impunitatem cupide amplecterentur; habito concilio deliberant, quibus possent aliquo insigni ad impietatem facinore edito, multitudinem adversus Carthaginienies penitus efferare. Placuit ergo,

60,

9 χηδονίους. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς συναθροῖσθαι τοὺς πολ-
 λούς. γενομένου δὲ τούτου, γραμματοφόρον εἰσήγα-
 γον, ὡς ἀπεσταλμένον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Σαρδόνος
 10 αἰρετιστῶν. ἢ δ' ἐπιστολὴ διεσάφει, τὸν τε Γέσκωνα
 καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας, οὓς παρεσπόνδησαν
 ἐν τῷ Τύνητι, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, φυλάττειν
 ἐπιμελῶς· ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέ-
 δου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας.
 11 Δαβόμενος δὲ τῆς ἀφορμῆς ταύτης ὁ Σπένδιος, πρῶ-
 τον μὲν παρεκάλει, μὴ πιστεύειν τῇ ὑπὸ τοῦ στρα-
 τηγοῦ τοῦ τῶν Καρχηδονίων γεγενημένη Φιλανθρω-
 12 πία πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους. οὐ γὰρ σῶσαι προαι-
 ρούμενον αὐτὸν ταῦτα βεβουλεῦσθαι περὶ τῶν αἰλόν-
 των, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκείνων ἀφέσεως ἡμῶν ἐγκρατῆ
 γενέσθαι σπουδάζοντα· πρὸς τὸ, μὴ τινὰς, ἀλλὰ
 πάντας ἡμᾶς ἅμα τιμωρήσασθαι, πιστεύσαντας αὐ-
 13 τῷ. πρὸς δὲ τούτοις φυλάττεσθαι παρήκει, μὴ, προέ-
 μενοι τοὺς περὶ τὸν Γέσκωνα, καταφρονηθῶσι μὲν

N 3

ὑπὸ

13. προέμενοι. *Mendose προεμένους mss. omnes ἔ edd. ante Casaub.*

go, milites in unum convo-
 cari: quo facto, in hunc
 coetum introducitur tabella-
 rius cum epistola, quasi ab
 ejusdem sectæ hominibus,
 qui in Sardinia erant, missus.
 Erat autem in epistola scri-
 ptum, custodirent magna cu-
 ra Gesconem, ἔ ceteros qui
 cum illo erant omnes, quibus,
 ut ante ostendimus, Tunete
 fidem violaverant: esse enim
 in exercitu nonnullos, qui
 cum Carthaginensibus secre-
 ta consilia ad eos liberandos

inierint. Hac occasione ar-
 repta, Spendius primum hor-
 tatur suos, ne in ea humani-
 tate, quam Pœnus captivis
 exhibuisset, spem ullam salu-
 tis ponerent. Non enim id
 illum spectasse hoc consilio,
 ut captos servaret; sed id po-
 tius egisse, ut illis dimitten-
 dis, nos omnes in potestatem
 redigat, ἔ sic non aliquos,
 sed omnes nos simul, si fidem
 illi habuerimus, supplicio affi-
 ciat. Ad hæc cavendum ad-
 monet, ne, Gescone dimisso,
 iudi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

4 Ταῦτα δ' εἰπὼν, παρήνει καὶ συνεβούλευε τὸν τε Α. V. 515:
 Γέσκωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συληφθέντας, καὶ
 τοὺς ὕστερον γενομένους ἀχμαλώτους τῶν Καρχη-
 σδονίων, αἰκισαμένους ἀποκτεῖναι. πρακτικώτατος δ'
 ἦν οὗτος ἐν ταῖς συμβουλίαις, διὰ τὸ πολλοὺς τὴν
 βφωνήν αὐτοῦ συνιέναι. πάλαι γὰρ στρατευόμενος,
 ἤδει διαλέγεσθαι Φοινικιστί· ταύτη δέ πως οἱ πλεῖ-
 στοι συνεσαίνοντο τῇ διαλέκτῳ, διὰ τὸ μῆκος τῆς
 7 προγεγενημένης στρατείας. διόπερ ἐπαινέσαντος
 αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ πλήθους, οὗτος μὲν εὐδοκι-
 μῶν ἀνεχώρησε. Πολλῶν δὲ προπορευομένων ἀφ' ^{Seviunt}
 ἑκάστου γένους ἅμα, καὶ βουλομένων αὐτὴν παραι- ^{rebelles}
 τεῖσθαι τὴν αἰκίαν, διὰ τὰς γεγενημένας ἐκ τοῦ ^{in huma-}
 Γέσκωνος εἰς αὐτοὺς εὐεργεσίας· οὔτε μὲν τῶν λε- ^{niiores.}
 γομένων εὐθὲν ἦν συνετόν· ὡς ἂν ἅμα πολλῶν, ἑκά-
 στου δὲ κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον συμβουλεύοντος.

N 4

ἐπεὶ

LXXX. 8. 9. προπορευομένων ὅ προπορευθέντας Casaubonus, in
 προσπορ. υπεavit. 8. οὔτε μὲν. Sic ex conject. ροφι. Vulgo
 omnes οὔτε μὲν, quod, si ab auctore est, indicaverit excidisse ali-
 quid ante has verba.

cutus, hortari suadereque
 cœpit, ut Gesconem, qui que
 cum eo capti essent, nec non
 quotquot postea e Carthagi-
 niensibus vivi in potestatem
 venissent, cruciatus omnes
 trucidarent. Omnino autem
 vir hic in conciliis plurimum
 poterat, quod dicentem mul-
 ti intelligerent. Nam & Pu-
 nice loqui didicerat, longo
 militiæ usu; cujus linguæ
 plerique etiam, quod per diu
 sub signis Pœnorum merue-

rant, familiaritatem aliquam
 contraxerant. Autaritus er-
 go, una voce laudatus a mul-
 tudine, magnam ex ea con-
 cione laudem reportavit.
 Quum autem ex omnibus
 nationibus multi prodiissent,
 qui propter egregia Gesconis
 in ipsos merita cruciatus sal-
 tem deprecari pro eo cupe-
 rent; multis simul verba fa-
 cientibus, & unoquoque pro-
 priam gentis suæ loquelam
 usurpante, nihil poterat in-
 telligi.

Α. V. 515. ἐπεὶ δὲ καὶ παρεγυμνώθη, διότι τὴν τιμωρίαν παραι-
 τούντα· καὶ τις ἐκ τῶν καθημένων εἶπεν, ὅτι Βάλλε,
 πάντας ἅμα κατέλευσαν τοὺς προπορευθέντας.
 καὶ τούτους μὲν, ὥσπερ ὑπὸ θηρίων διεφθαρμένους, 10
 ἐξέφερον οἱ προσήκοντες. Τοὺς δὲ περὶ τὸν Γέσκω- 11
 να λαβόντες, ὄντας εἰς ἑπτακοσίους, ἤγον ἐκ τοῦ
 χάρρακος οἱ περὶ τὸν Σπένδιον· καὶ προαγαγόντες
 βραχὺ πρὸ τῆς στρατοπεδείας, πρῶτον μὲν ἀπέ-
 κοπτον τὰς χεῖρας· ποιούμενοι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ 12
 Γέσκωνος, ὃν βραχεῖ χρόνῳ πρότερον ἐκ πάντων
 Καρχηδονίων προκρίναντες, ἀνέδειξαν μὲν εὐεργέτην
 αὐτῶν, ἐπέτρεψαν δὲ περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων.
 ἐπειδὴ δὲ τὰς χεῖρας ἀπέκοψαν, ἠκρωτηρίαζον 13
 τοὺς ταλαιπώρους· κολοβώσαντες δὲ, καὶ συντρί-
 ψαντες τὰ σκέλη, ἔτι ζῶντας ἔρριψαν εἰς τινὰς
 τάφρον.

Οἱ

9. ἐπεὶ δὲ. *Misti omnes* ἐπειδὴ, *cui* ὃ ἀδὲ *adjecit Casaubonus*: ποῖ δὲ
in δὲ *mutavimus*. *Ibid.* ὅτι Βάλλε. *Absst partic.* ὅτι a *Vat. Flor.*
Ang. Reg. A. *Vocabulum* πάντας *alii cum* βάλλε *conjungunt.*

telligi. Vbi tandem intel-
 lectum est, supplicium istos
 deprecari, atque aliquis assi-
 dentium dixit, *Feri!* tum
 vero continuo cunctos, qui
 prodierant, lapidibus obrue-
 runt. Et hos quidem, tan-
 quam a bestiis interemptos,
 propinqui extulerunt. At
Gesconem & reliquos capti-
 vos, numero ad septingen-
 tos, correptos, extra val-
 lum ducit *Spendius*: & pro-

ductis paullulum ante castra;
 manus primo præcidunt;
 initio facto a Gescone ipso,
 quem virum non multo an-
 te, omnibus prælatum Car-
 thaginiensibus, & bene me-
 ritum de se prædicaverant,
 & controversiarum suarum
 arbitrum legerant. Manibus
 præcisus, deartuant miseros:
 mutilatis crura suffringunt,
 & spirantes adhuc in fossam
 conjiciunt.

81. Car-

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, τοῦ δυστυχήματος αὐτοῖς ἀναγελθέντες, ποιεῖν μὲν οὐδὲν εἶχον, ἐσχετλίαζον δὲ, καὶ περιπαθεῖς γιγνόμενοι τῇ συμφορᾷ, πρὸς μὲν Ἀμίλκαν καὶ τὸν ἕτερον τῶν στρατηγῶν Ἄννωναν πρεσβευτὰς ἐξέπεμπον, δεόμενοι βοηθεῖν καὶ τιμωρεῖν τοῖς ἠτυχηκόσι. πρὸς δὲ τοὺς ἠσεβηκότας, κήρυκας ἐξαπέστειλον περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ἀναίρεσσεως. Οἱ δ' οὔτε ἔδοσαν, προεῖπόν τε τοῖς παροῦσι, μήτε κήρυκα πέμπειν πρὸς σφᾶς, μήτε πρεσβευτήν, ὡς τῆς αὐτῆς κολάσεως ὑπομενούσης τοὺς ἀπαραγενομένους, ἧς νῦν Γέσκων τέτευχε. πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν ἐδογματοποίησαν καὶ παίρηνεσαν ἑαυτοῖς, ὃν μὲν ἂν λάβωσι Καρχηδονίων, τιμωρησαμένους ἀποκτείνειν· ὃν δ' ἂν τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς, ἀποκόψαντας τὰς χεῖρας, αὐθις εἰς Καρχηδόνα ἀποπέμπειν. ὃ δὴ καὶ διετέλεσαν ἐπιμελῶς ποιοῦντες.

A.V. 515.
LXXXI.

Seva alia
consilia
capiunt.

N 5

σειεν,

LXXXI. 4. εἰς Καρχηδόνα. εἰς Καρχηδονίους εἰδ. ex Bau.

81. Carthaginenses, cognito horum infortunio, qui aliud nihil possent, lamentantes, tantisque malis ingemiscientes, ad *Amilcarem* & alterum ducem *Hannonem* legatos mittunt; orant, Republicæ serant opem, & miseris cæde hostium parentent. Missi & caduceatores ad scelere impiatos, qui defunctorum cadavera tollerent. Sed illi neque hæc tradiderunt, & eos qui advenierant monuerunt, ne vel

mitterent, vel legatum: si qui accederent, eodem supplicii genere cum Gescone perituros. Decretum deinde, multum sese invicem hortati, in posterum faciunt; quicumque *Carthaginensium captus fuerit, hunc se cruciatum occisuros; quicumque e sociis illorum, hunc præcis manibus ad Carthaginenses remissuros.* Idque postea magna cura semper servarunt. Hæc igitur intuens aliquis, merito dixerit, non corpora solummodo hominum,

num,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν ἀπειρημένων ἢ δεινῶν, ὅποιον οὐκ ἀναδέχονται, ^{A.V. 515.}
 σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τὸλμαν· τέλος δ' <sup>Animo-
rum ulce-
ra insana-
bilis.</sup>
 ἀποθνήσκοντες, ἐξέστησαν τῆς ἀνθρώπινης φύ-
 ιοσεως. Τῆς δὲ διαθέσεως ἀρχηγὸν μὲν καὶ μεγίστην
 μερίδα νομιστέον, ἔθνη μοχθηρὰ καὶ τροφὴν ἐκ παί-
 δων κακὴν· συνεργὰ δὲ καὶ πλείω, μέγιστα δὲ τῶν
 συνεργῶν, ταῖς αἰεὶ τῶν προεστώτων ὕβρεις καὶ πλεο-
 βιγεξίας. αἱ δὲ τότε συνέβαινε καὶ περὶ μὲν τὸ σύστη-
 μα τῶν μισθοφόρων, ἔτι δὲ μᾶλλον περὶ τοὺς ἡγεμό-
 νας αὐτῶν, ὑπάρχεν.

Ἀμίλκας δὲ, δυσχρηστούμενος τῇ τῶν πολεμίων ^{LXXII.}
 ἀπονοίᾳ, τὸν μὲν Ἄγωνα πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλεσ' <sup>Puro-
rum da-
ces Amil-
car &
Hanno.</sup>
 πεσμένος, ἀθροισθέντων ὁμοῦ τῶν στρατοπέδων,
 ἐπιθήσειν τέλος τοῖς ὅλοις. τῶν δὲ πολεμίων
 οὓς ποτε κρατήσσει, τοὺς μὲν ἐν χειρῶν νόμῳ διέ-
 φθειρε, τοὺς δὲ ζωχρείᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέν-
 τας, ὑπέβαλλε τοῖς θηρίοις· μίαν ὄρῶν λύσιν ταύ-
 την,

Itum est tantum nefas, nul-
 lum scelus tam abominan-
 dum, quo se non obligent,
 laudi ducentes talem auda-
 ciam; donec tandem pror-
 sus efferati, hominum exuant
 naturam. Non est autem du-
 bitandum, provenire hunc
 animorum habitum a malis
 moribus, & prava a teneris
 educatione. Sed adjuvan-
 tes causæ sunt vel plures:
 Inter quas omnes principem
 locum tenent injuriæ a ma-
 gistratibus illatæ ac rapinæ.
 Id quod tunc temporis, cum
 in universo mercenariorum

corpore, tum in illorum ma-
 xime ducibus, locum habue-
 rat.

82. *Amilcar*, per hanc de-
 speratam hostium audaciam
 magnis difficultatibus con-
 flictatus, *Hannone* ad se
 vocat: persuasus, si omnes
 copię in unum cogerentur,
 universo bello facilius posse
 finem imponi. Hostium de-
 hinc quotquot in ipsius po-
 testatem veniebant, vel in
 ipso discrimine interficiebat,
 vel, si capti adducti fuissent,
 feris objiciebat; unicum ra-
 tus esse tot malorum reme-
 dium,

A.V. 515. την, εἰ δυνήσκει τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι. Δο-3
 κούντων δὲ τῶν Καρχηδονίων ἐπικυδιστέρας ἐλπίδας.
 Amilcar ἔχεν ἤδη κατὰ τὸν πόλεμον, γίγνεται τις ὀλοσχε-
 & Hanno
 discordes ρῆς καὶ παραδόξος περὶ αὐτοὺς παλίρροια τῶν πρᾶ-
 inter se. γμάτων. οἳ τε γὰρ στρατηγοὶ συνελθόντες ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ, διεστasiaσαν πρὸς σφᾶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε
 μὴ μόνον τοὺς κατὰ τῶν ἐχθρῶν παραλιπεῖν και-
 ρούς, ἀλλὰ καὶ κατὰ σφῶν αὐτῶν πολλαῖς ἀφορμαῖς
 διδόναι τοῖς ὑπεναντίοις, διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φι-
 λονεικίαν. αἱ δὲ καὶ συνέντες οἱ Καρχηδόνιοι, τῷ μὲν
 ἐνὶ τῶν στρατηγῶν ἀπαλλάττεσθαι προσέταξαν· τῷ
 Comma- δ' ἑτέρῳ μένειν, ὃν αἰὲν αἱ δυνάμεις προκρίνωσιν. Ἄμα 6
 tus Pe- δὲ τούτοις καὶ τὰς παρακομιζομένας ἀγοραῖς ἐκ τῶν
 norum παρ' αὐτοῖς καλουμένων Ἐμπορείων, ἐφ' αἷς εἶχαν
 perit nau- τὰς μεγίστας ἐλπίδας, περὶ τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν
 fragio. ἄλλων ἐπιτηδείων, διαφθαρεῖν συνέβη κατὰ θά-
 λατταν

LXXXII. 6. Ἐμπορείων. Ἐμπορίων *Anc. Reg. A.* Ἐμποριῶν *b. l.*
Flor.

dium, si ad interuersionem
 hostes posset delere. Quum
 autem viderentur Carthagi-
 nienses longe meliore iam
 spe de hoc bello niti posse;
 ingenti atque mirabili muta-
 tione facta, res illorum sub-
 labi retro cœperunt. Nam
 & duces, simulac fuerunt
 una, eo discordiarum vene-
 runt, ut non solum rei bene
 gerendæ tempora omitte-
 rent, verum etiam mutuam
 ob inuidiam occasiones mul-
 tas sibi nocendi darent, hosti-

bus. Quod ubi Carthagi-
 nienses animadverterunt;
 ducem alterum abire, alte-
 rum remanere, quem exer-
 citus elegissent, iusserunt.
 Præterea eodem tempore
 contigit, ut commeatus, qui
 ex *Emporiis*, id loci apud
 Afros est nomen, advehe-
 bantur, in quibus spes ferme
 omnes cum de alimentis,
 tum de aliis exercitui ne-
 cessariis, collocatas habe-
 bant, tempestate in mari
 coorta, funditus perirent.

Iam

Ἰλατρίαν ὀλοσχερῶς ὑπὸ χειμῶνος. τὰ δὲ κατὰ τὴν ^{A.V. 512.} ^{Comme-} ^{nus Pe-} ^{norum} ^{perit nau-} ^{fragio.} Σαρδόνια, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, ἐτύγχανεν ἀπηλλοτριωμένα, μεγάλας αὐτοῖς αἰεὶ ποτε χρεῖας παρεχομένης τῆς νήσου ταύτης κατὰ τὰς περιστάσεις. Τὸ δὲ μέγιστον, ἢ τῶν Ἰππακριτῶν καὶ τῶν ^{Hippo &} ^{Vtica de-} ^{ficiunt ad} ^{rebellia.} Ἰτυκαίων ἀπέστη πόλις, αἳ τινες ἐτύγχανον μόνον τῶν κατὰ τὴν Λιβύην οὐ μόνον τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον ἀναδεδεγμένα γενναίως, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατ' Ἀγαθοκλέα καιροὺς καὶ τὴν Ῥωμαίων ἔφοδον εὐγενῶς ὑπομεμενηκυῖαι, καὶ συλλήβδην οὐδέ ποτε βεβουλεύμεναι Καρχηδονίοις οὐδὲν ὑπεναντίον. τότε δὲ, χωρὶς τῆς ἀλόγου πρὸς τοὺς Λίβυας ἀποστάσεως, καὶ διὰ τῆς μεταθέσεως εὐθέως τούτοις μὲν τὴν μέγιστην οἰκειότητα καὶ πίστην ἐναπεδείξαντο, πρὸς δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀπαρτίτητον ὀργὴν ἐνειοστήσαντο καὶ μῖσος. τοὺς μὲν γὰρ παραβεβουληκότας αὐτοῖς παρ' ἐκείνων, ὄντας εἰς πεντακοσίους, καὶ

9. διὰ τῆς μεταθ. Ἀπ ἀπὸ τῆς μεταθέσεως?

Iam & Sardinia, ut ante commemoravimus, imperio eorum erat subtracta; quæ insula semper antea, necessariis Reipublicæ temporibus, maximo usui ipsis fuerat. Cumulus vero malorum fuit, quod & Hippacritarum & Vticensium civitates defecerunt; quæ solæ, ex omnibus totius Africæ, non solum præfens bellum generoso animo sustinuerant, sed etiam temporibus Agathoclis, & cum Romani Afri-

cam invaserunt, fortiter restiterant; atque uno verbo Rempubl. Carthaginensium nulla unquam re læferant. Tunc vero, non contentas sine ulla idonea causa ad Afros defecisse, in ipsa etiam statim defectione pro conjunctissimis ac fidelissimis erga istos se gesserunt, adversum Carthaginenses vero inexpiabilem iram atque odium susceperunt. Nam trucidatis omnibus qui Carthagine illis suppetias fuerant

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, περικλειόμενοι πανταχόθεν, ἠναγκάζοντο καταφεύγειν ἐπὶ τὰς συμμαχίδας πόλεις. Ἐπιστάς δὲ Ἰέρων αἰεὶ μὲν ποτε κατὰ τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον, μεγάλην ἐποιεῖτο σπουδὴν εἰς ἅπαν τὸ παρακαλούμενον ὑπ' αὐτῶν. τότε δὲ καὶ μᾶλλον ἐφιλοτιμεῖτο, πεπεισμένος συμφέρον εἶναυτῶ καὶ πρὸς τὴν ἐν Σικελίᾳ δυναστείαν, καὶ πρὸς τὴν Ῥωμαίων φιλίαν, τὸ σώζεσθαι Καρχηδονίους· ἵνα μὴ παντάπασιν ἐξῆ τὸ προτεθὲν ἀκονιτὶ συντελεῖσθαι τοῖς ἰσχύουσι· πάνυ φρονίμως καὶ νουνεχῶς λογιζόμενος. οὐδέ ποτε γὰρ χρὴ τὰ τοιαῦτα παρορᾶν· οὐδὲ τηλικαύτην οὐδενὶ συγκατασκευάζειν δυναστείαν, πρὸς ἣν οὐδὲ περὶ τῶν ὁμολογουμένων ἐξέσται δικαίων ἀμφισβητεῖν. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι, τηροῦντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια, προθυμίας οὐδὲν ἀπέλειπον. Ἐν ἀρχαῖς μὲν γὰρ ἐγένε-

τό τις

LXXXIII. 3. ἀκονιτλ. ἀκονητλ b. l. edd. ὅ scripti omnes, praeter Reg. B. 5. ἀπέλειπον. ἀπέλιπον Aug. Floi. ὅ Bav. ex pr. scriptura.

83. At Carthaginieneses, undique circumclusi, ad socias civitates confugere cogebantur. Et Hiero quidem, animum ad eam rem advertens, toto quidem belli tempore studiose quidquid rogarant ipsis contulerat: tum vero impensiore etiam studio in eam curam incumbebat; persuasus, expedire sibi, cum ad suum in Sicilia dominatum firmandum, tum ad Romanorum amicitiam, salutem Carthaginensium esse consultum; ne in potestate praepro-

tentium penitus foret, quidquid libuisset, nemine adverjante facere. In quo prudenter omnino & sapienter rem reputavit. Numquam enim ejusmodi principia contemnere oportet, neque tanta cuiquam adstruenda est potentia, ut cum eo postea ne de manifesto quidem jure tuo disceptare ex aequo queas. At enimvero, etiam Romani, foederis leges servantes, nulla in re iis deerant: quamquam initio quidem controversia quæ-

dam

~~καὶ τῶν ἑσθίων ἐξ ἀμφοῖν, διὰ τινὰς τοιαύ-~~
~~των αἰσίων τῶν Καρχηδονίων τοὺς πλέοντας ἐξ~~
~~τῶν αἰσίων ἐκείνων, καὶ χορηγοῦντας τῆς πολε-~~
~~ματικῆς κατεπέστησαν ὡς αὐτοὺς, καὶ σχεδὸν ἀθρο-~~
~~ισθέντες ἐπέστησαν εἰς τὴν Φυλακὴν εἰς τοὺς πεντακ-~~
~~σίων. ἠρξάμενοι οἱ Ῥωμαῖοι. Μετὰ δὲ ταῦτα~~
~~ἀποκαταστάμενοι, καὶ κομισάμενοι διὰ λόγου πάν-~~
~~των, ἐπὶ τσοῦτον εὐδόκησαν, ὥστε παραχρῆμα~~
~~τοῦ Καρχηδονίοις ἀντιδωρήσασθαι τοὺς ὑπολειπομέ-~~
~~νους τὰς αὐτοῖς αἰχμαλώτους ἐκ τοῦ περὶ Σικελίαν~~
~~πολέμου ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ καιροῦ πρὸς ἕκαστα~~
~~τῶν παρακαλουμένων ἐτοίμως καὶ φιλανθρώπως~~
~~ἐπήκουον. διὸ καὶ πρὸς μὲν τοὺς Καρχηδονίους ἐπέ-~~
~~τρεψαν τοῖς ἐμπόροις ἐξαγαγεῖν αἰεὶ τὸ κατεπέ-~~
~~γυν, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους ἐκάλυσαν. μετὰ δὲ~~
~~ταῦτα, τῶν μὲν ἐν τῇ Σαρδόνι μισθοφόρων, καθ' ὃν~~
~~καιρὸν ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων ἀπέστησαν, ἐπισπω-~~
μένων

dam inter duos hosce popu-
los, ejusmodi fere ob caus-
sam, contigerat. Eos qui
ex Italia in Africam naviga-
bant, & commeatus hosti-
bus comportabant, in suos
portus Carthaginienses de-
duxerant: jamque prope
quingentos id genus homi-
nes carceribus inclusos te-
nebant; cum Romani gra-
viter succensere illis eo no-
mine cœperunt. Sed iidem,
missis legatis, ubi rogatusuo
omnes recepissent; gratum
eideo id officium habuerunt,

ut extemplo Carthaginien-
sibus ipsi vicissim donarent
quotquot adhuc restabant pe-
nes ipsos captivi e bello in
Sicilia gesto. Ab eoque
tempore promte benigneque
Romani omnia illis tribue-
bant, quæ postulassent. Id-
circo etiam, mercatoribus
suis facta potestate, ut ad
Carthaginienses necessaria
exportarent; ne ad eorum-
dem hostes accederent, ve-
tuerunt. Ac postea merce-
narios, qui in *Sardinia* fi-
dem mutaverant, & in in-
salam

μένων αὐτοὺς ἐπὶ τὴν νῆσον, οὐχ ὑπήκουσαν· τῶν δ' Ἰτυκαίων ἐγχειρίζοντων σφᾶς, οὐ προσεδέξαντο·
 12 τηροῦντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια. Καρχηδόνιοι μὲν οὖν, τῆς παρὰ τῶν προειρημένων φίλων
 τυγχάνοντες ἐπικουρίας, ὑπέμενον τὴν πολιορκίαν.

Τοῖς δὲ περὶ τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον, οὐχ ἤττον πολιορκεῖσθαι συνέβαινε, ἢ πολιορκεῖν. εἰς τοιαύτην γὰρ αὐτοὺς οἱ περὶ τὸν Ἀμίλκαν ἔνδεον καθίστασαν τῶν ἐπιτηδείων, ὥστ' ἀναγκαθῆναι τέλος αὐτοὺς διαλυθῆναι τὴν πολιορκίαν. μετὰ δὲ τινα χρόνον, ἀθροίσαντες τῶν τε μιθοφόρων τοὺς ἀρίστους καὶ Λιβύων, τοὺς ἅπαντας εἰς πεντακισμυρίους, μεθ' ὧν ἦν Ζάρζας ὁ Λίβυς, ἔχων τοὺς ὑφ' αὐτὸν ταττομένους, ὤρμησαν αὐθις ἀντιπαράγειν ἐν τοῖς ὑπαίθεσι, καὶ τηρεῖν τοὺς περὶ τὸν Ἀμίλκαν. τῶν μὲν οὖν πεδινῶν τόπων ἀπέειχοντο, καταπεπληγμένοι τὰ θηρία, καὶ τοὺς περὶ τὸν Ναραύαν ἵππεῖς·
 τοὺς

LXXV. 3. Ζάρζας. Variant libri, Ζαίζας, Ζάγζας, Ζάγξας. Ibid τοὺς περὶ τὸν Ἀμίλκ. Sic correxi cum Reisk. Mendose vulgo omnes ἐπὶ προ περὶ.

fulam ipsos vocabant, audire noluerunt. Uticenses quoque, tradentes sese ipsis, quo fœderis legibus starent, non admiserunt. Carthaginienses igitur, amicorum, quos diximus, opibus sublevati, obsidionem tolerabant.

84. Matho vero ac Spendius non minus obsidebantur quam obsidebant. Tanta enim rerum omnium inopia eos premebat Amilcar, ut

l'oi. l.

tandem obsidione desistere cogerentur. Paulo post vero, selectis fortissimis quibusque ex mercenariorum & Afrorum numero, coactisque ad L millibus hominibus, in quibus & Zarzas Afer erat cum suis; expeditionem repetere, & e regione hostium longo agmine suos ducere, atque Amilcarem observare instituunt. Ac planis quidem locis, metu bellicarum & equitatus

O

Nara-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἐν τόποις ἀφύεσι μὲν πρὸς τὴν ἐκείνων χρείαν, εὐ-
 Φυέσι δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, εἰς τοῦτ' ἤγαγε
 περιστάσεως, ὥστε, μήτε διακινδυνεύειν τολμῶντας,
 μήτ' ἀπεδραῖναι δυναμένους, διὰ τὸ τάφρω καὶ χά-
 ρακι περιελῆφθαι πανταχόθεν, τέλος ὑπὸ τοῦ λι-
 μοῦ συναγομένους, ἐδίειν ἀλλήλων ἀναγκαθῆναι
 τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέρον-
 τος, τῇ πρὸς τοὺς πέλας ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ.
 11 πρὸς μὲν γὰρ τὸν κίνδυνον οὐκ ἐτόλμων ἐξιέναι, προ-
 δήλου τῆς ἥτις καὶ τῆς τιμωρίας τοῖς ἀλισκομένοις
 ὑπαρχούσης· περὶ δὲ διαλύσεως οὐδ' ὑπενόουν ποιῆ-
 θαι μνήμην, συνειδότες σφίσι τὰ πεπραγμένα
 12 προσανέχοντες δ' αἰεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις,
 διὰ τὰς τῶν ἡγουμένων ἐπαγγελίας, πᾶν ὑπέμενον
 ποιῆν κατὰ σφῶν αὐτῶν.

Fame
 pressi re-
 belles se
 mutuo
 vorant.

Ἐπεὶ δὲ κατεχρήσαντο μὲν ἀσεβῶς τοὺς αἰχμα-
 λώτους, τροφῇ ταύτῃ χρώμενοι, κατεχρήσαντο δὲ
 τὰ δουρικὰ τῶν σωμάτων, ἐβοήθει δ' ἐκ τοῦ Τύνη-

Ο 2 ΤΟΣ

ipsis quidem incommodo, sibi vero & suo exercitui oportuno, quum castris admotis obsedisset, eo necessitatis adegit, ut, qui neque praelii aleam subire auderent, neque effugere valerent, fossa valloque cincti undique, urgente ad extremum fame sese mutuo vorare cogerentur: hanc vicem numine divino rependente impietati & immanitati, qua in alios erant usi. Nam ad certamen quidem exire, manifestam cladem certaue captis sup-

plicia praevidentes, non audebant: pacis vero ut mentionem facerent, quod praetitorum scelerum essent sibi conscii, ne venit quidem ipsis in mentem. Sed auxilia Tunete submitienda, propter pollicitationes ducum, semper expectantes, dira omnia adversus se mutuo patrare sustinebant.

85. Vbi vero jam captivi, quos in usum alimenti, pro scelus! verterant, erant absumti, itemque fervorum corpora deficiebant; nemi-

ne

Α. V. 516. τος οὐδείς· τότε, προδήλου τῆς αἰκίας διὰ τὴν πε-
 ρικάκησιν ἐκ τῶν πολλῶν τοῖς ἡγεμόσιν ὑπαρχούσης,
 ἔκριναν οἱ περὶ τὸν Αὐτάριτον καὶ Ζάρζαν καὶ Σπέν-
 διον ἐγχειρίζειν ἑαυτοὺς τοῖς πολεμίοις, καὶ διαλα-

Amilcari λειν περὶ διαλύσεως Ἀμίλκα. Πέμψαντες οὖν κή-
 dedit se
 Spendius. ρυκα καὶ λαβόντες. συγχώρημα περὶ πρεσβείας,

ἦκον, ὄντες δέκα, πρὸς τοὺς Καρχηδόνιους. πρὸς οὓς
 Ἀμίλκας ὁμολογίας ἐποίησατο τριαύτας· ἐξεῖναι
 Καρχηδονίοις, ἐκλέξασθαι τῶν πολεμίων,
 οὓς αὖν αὐτοὶ βούλωνται, δέκα· τοὺς δὲ λοι-
 πούς ἀφιέναι μετὰ χιτῶνος. Γενομένων δὲς
 τούτων, εὐθέως Ἀμίλκας ἔφη τοὺς παρόντας ἐκλέ-
 γεσθαι κατὰ τὰς ὁμολογίας. τῶν μὲν οὖν περὶ τὸν
 Αὐτάριτον καὶ Σπένδιον, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιφα-
 νεστάτων ἡγεμόνων, τοῦτον τὸν τρόπον ἐκυρίευσαν

Necatur οἱ Καρχηδόνιοι. Τῶν δὲ Λιβύων, ἐπεὶ τὴν σύλληψιν
 multitu- ἤθοντο τῶν ἡγεμόνων, νομισάντων αὐτοὺς παρεσπον-
 do rebel- ἤθοντο, διὰ τὸ τὰς συνθήκας ἀγνοεῖν, καὶ διὰ ταύ-
 lium. την

ne Tunete ad opem feren-
 dam veniente, victa malis
 multitudine ac supplicia pa-
 lam intentante ducibus; Au-
 taritus, Zarzas, & Spen-
 dius dedendi sese hostibus,
 & de pace cum Amilcare
 agendi, consilium capiunt.
 Igitur per caduceatorem pe-
 tito ad legationem instituen-
 dam com meatu, ipsi ad Car-
 thaginienses veniunt. Amil-
 car deditiois leges has eis
 tulit: *Vt Carthaginien-
 sibus fas esset, decem*

*ex hostium numero,
 quos vellet cumque,
 eligere: ceteros, cum
 singulis tunicis, di-
 mitterent. Facto foede-
 re, confestim Amilcar eos,
 qui aderant, eligere se ex
 conventu & pacto, pronun-
 tiat. Atque hoc modo Au-
 taritus, Spendius & alii no-
 bilissimi duces in potestatem
 Carthaginiensium venerunt.
 Afri vero, postquam com-
 prehensos teneri duces au-
 divere, pactiois ignari, ac
 fraudem*

7την τὴν αἰτίαν ὄρησαντων ἐπὶ τὰ ὄπλα· περιστή-^{A.V. 516.}
 σας αὐτοῖς Ἀμίλκας τὰ τε Θηρία καὶ τὴν λοιπὴν
 δύναμιν, ἅπαντας διέφθειρε, πλείους ὄντας τῶν τε-
 τρακισμυρίων, περὶ τὸν τόπον τὸν Πρίονα καλούμε-^{Prion vel}
 νον· ὃν συμβαίνει, διὰ τὴν ὁμοίότητα τοῦ σχήματος ^{Serra, lo-}
 πρὸς τὸ νῦν εἰρημένον ἕργανον, ταύτης τετευχέναι ^{cus prope}
 τῆς προσηγορίας. ^{Carthag.}

Πράξας δὲ τὰ προδηλωμένα, τοῖς μὲν Καρχη-^{LXXXVI.}
 δονίοις αὐθις ἐλπίδα παρέστησε μεγάλην πρὸς τὸ ^{Matho re-}
 βέλτιον, καὶ περ ἀπεγνωκόσιν ἤδη τὴν σωτηρίαν· ^{bellis ob-}
 αὐτὸς δὲ μετὰ Ναραύα καὶ μετ' Ἀννίβου, τὴν χώ- ^{fidetur}
 ραν ἐπήει καὶ τὰς πόλεις. προσχωρούντων δὲ καὶ ^{Tunete.}
 μετατιθεμένων πρὸς αὐτοὺς τῶν Λιβύων διὰ τὸ γε-
 γονὸς εὐτύχημα, ποιησάμενοι τὰς πλείστας πόλεις
 ὑφ' ἑαυτοῦς, ἤκον ἐπὶ τὸν Τύνητα, καὶ πολιορκεῖν
 ζένεχείρησαν τοὺς περὶ τὸν Μάθω. Κατὰ μὲν οὖν
 τὴν

Ο 3

LXXXVI. 1. αὐθις ex Reg. B C. adscivit Casaub. Veteres libri omnes
 ἀρθεῖς, quod in ἀρθεῖσι mutand. censuit Scaliger. 2. προσχωρούν-
 των ex iisdem junioribus codd. edidit Casaub. Veteres προχω-
 ρούντων.

fraudem illis factam rati, ad
 capienda arma ruunt; sed
Amilcar, admotis elephan-
 tis, reliquoque exercitu cir-
 cumcirca locato, circumven-
 tos omnes contrucidavit:
 erant autem hi plures nu-
 mero quadraginta millibus.
 Locus ubi hæc acciderunt,
Prion, quasi *Serram* dicas,
 a similitudine ejus instru-
 menti, nuncupatur.

86. His rebus gestis *Amil-*
car, ut Carthaginenses, qui

spem omnem salutis amisc-
 rant, meliora quæque jam
 sperarent in posterum, effe-
 cit. Ipse cum *Narava* &
Hannibale regionem oppida-
 que circuibat. Passim vero
 dedentibus se Afris, & ob
 nuperam victoriam in eo-
 rum partes transeuntibus,
 plerisque urbium sub nutum
 ditionemque Carthaginien-
 sium redactis, *Tunetem* pe-
 tunt, atque ibi *Mathonem*
 obsidere parant. Ab eo la-
 tere,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὄψε μὲν συνῆκε τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐκ τῆς πόλεως, A.V. 516.
 διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν στρατοπέδων· οὐδὲ μὴν,
 συνεῖς, οὐδ' οὕτως κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν,
 ἡδὲ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας, διόπερ ἀναζεύξας ἀπὸ
 τοῦ Τύνητος, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸν Βακάραν πο-
 ταμὸν, κατεστρατοπέδευσε πρὸς τῷ στόματι τοῦ
 ποταμοῦ καὶ τῇ θαλάττῃ.

Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, παραδόξου τῆς περιπετείας LXXXVII.
 αὐτοῖς φανείσης, δυσθύμως καὶ δυσελπίστως ἔχον Hanno & Amibac
 πάλιν ἄρτι γὰρ ἀναθαρσύνοντες τὰς ψυχὰς, in con- κα-
 ρὰ πόδας ἔπιπτον αὐθις ταῖς ἐλπίσιν. Οὐ μὴν cordiam- reducti.
 ἀφίσταντο τοῦ ποιῆν τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν. διὸ
 καὶ τριάκοντα μὲν τῆς γερουσίας προχειρισάμενοι,
 καὶ μετὰ τούτων τὸν πρότερον μὲν ἀπελθόντες
 στρατηχὸν Ἄνωνα, σὺν δὲ τούτοις τοὺς ὑπολοίπους
 τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις καθοπλίσαντες, οἷον ἐσχάτην
 Ὀ 4 τρέχον-

8. κατετάχει *adscivi ex Vat. & Flor. Mendoza κατέχευ. Aug. & κατέ-
 χεν Reg. A. κατέθεε Bas. Reg. B. C. & edd.* 9. Βακάραν. Μάκα-
 ρα *edd. ex Bas. Alii Μάκαρον.*

LXXXVII. 1. ἄρτι γὰρ. *Editi cum aliis ἄρτι δὲ.*

ca, quod longe a castris ab-
 erat, factam ab hostibus im-
 pressionem sensit: sed ne
 tum quidem, postquam rem
 cognovit, propter viæ inter-
 mediæ difficultates, ad opem
 ferendam adcurrit. Itaque
 castra inde ad amnem *Baca-*
ram movens, ad ejus ostium
 secundum mare locum ca-
 stris capit.

87. Carthaginenses vero,
 inopinata clade percussi, ani-
 mis denuo concidere ac

pæne desperare cœperunt:
 cum, qui vixdum ex pavore
 se recepissent, continuo spem
 omnem e manibus elapsam
 viderent. At procurare ta-
 men quæ ad salutem Reip.
 facerent, non cessabant. Tri-
 ginta igitur lectos senatores,
 cumque his *Hannonem*, qui
 imperium antea deponere
 fuerat coactus, & præterea
 quod supererat ætatis mili-
 taris, (omnes enim, utpote
 extremum hoc periculum fa-
 cturi,

Α.Υ. 516. τρέχοντες ταύτην, ἐξαπέστειλον πρὸς τὸν Βάρκαν·
 ἐντελλόμενοι πολλὰ τοῖς τῆς γερουσίας, κατὰ πάν-
 τα τρόπον διαλύσαι τοὺς στρατηγοὺς ἐκ τῆς προγε-
 γενημένης διαφορᾶς, καὶ συμφρονεῖν σφᾶς ἀναγκά-
 σαι, βλέψαντας εἰς τὰ παρόντα τῶν πραγμάτων.
 Ὡν πολλοὺς καὶ ποικίλους διαθεμένων λόγους, ἐπει-
 δὴ συνήγαγον ὁμοίως τοὺς στρατηγοὺς, ἠναγκάθη-
 σαν συγχωρεῖν καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις οἱ περὶ
 τὸν Ἄνωνα καὶ τὸν Βάρκαν. Καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη
 συμφρονήσαντες μιᾷ γνώμῃ, πάντα κατὰ νοῦν
 ἔπραττον τοῖς Καρχηδονίοις. ὥστε τοὺς περὶ τὸν
 Μάθω, δυσχρηστουμένους ἐν τοῖς κατὰ μέρος κιν-
 δύνοις· πολλοὺς γὰρ ἐποίησαντο περὶ τε τὴν Λέπτιν
 προσαγορευομένην, καὶ τινὰς τῶν ἄλλων πόλεων·
 τέλος ἐπὶ τὸ διὰ μάχης κρίνειν ὀρμηῆσαι τὰ πράγμα-
 τα, προθύμως ἔχόντων πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καὶ
 τῶν

7. πολλοὺς γὰρ ἐποίησαντο. Post hæc verba vulgo ex Bau. adijciuntur hæc, λόχους τε καὶ διωγμοὺς, quæ imperite adiecta videntur. In oia cod. Bau. pro διωγμοὺς etiam scribitur ἔλιγμοὺς.

turi, armaverant:) ad *Barcam* mittunt. Senatoribus etiam atque etiam mandant, ut ducum animos, priore controversia sublata, quoquo modo inter se concilient, & revocatos ad præsentis status contemplationem, colere concordiam perpellant. Qui, ducibus in eundem locum convocatis, post varia & sæpe repetita colloquia, evicere tandem, ut *Hanno* & *Barca* manus darent, & sententiæ ipsorum acquiesce-

rent. A quo tempore communibus animis & consiliis cuncta administrantes, ex voto civium suorum omnia gerebant. *Matho* igitur, quum minoribus præliis, quæ magno numero, partim ad *Leptis* oppidum, partim circa alia nonnulla oppida commissa sunt, multa incommoda accepisset, iusta acie tandem decernere cum hostibus constituit; pronis in eandem voluntatem & Carthaginensium ani-
 mis.

στῶν Καρχηδονίων. Διόπερ ἀμφότεροι, τοῦτο προ-^{Acie vi-} A.V. 516. ^{ctus capi-} θέμενοι, παρεκάλουν μὲν πάντας τοὺς συμμαίχους ^{tur Ma-} πρὸς τὸν κίνδυνον, συνῆγον δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ^{tho.} πόλεων, ὡς ἂν μέλλοντες ἐκκυβεύειν ὑπὲρ τῶν ὅλων.

Ἐπειδὴ δ' ἑκατέροις ἦν τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἔτοι-
μα, παραταζόμενοι συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ἐμολό-
ιογου. Γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχη-
δονίους, οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν Λιβύων ἐν αὐτῷ τῷ
κινδύνῳ διεφθάρησαν· οἱ δὲ πρὸς τινὰ πόλιν συμφυ-
γόντες, μετ' οὐ πολὺ παρέδωσαν ἑαυτούς· ὁ δὲ Μά-
θως ὑποχείριος ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ζωγρεία.

Τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῆς Λιβύης μετὰ τῆς ^{LXXXVIIII.} μάχης εὐθέως ὑπήκουσε τοῖς Καρχηδονίοις. ἡ δὲ τῶν ^{Pacata} Ἰππακριτῶν καὶ τῶν Ἰτυκαίων πόλις ἔμενον, οὐδε-
μίαν ἀφορμὴν ἔχουσα πρὸς διάλυσιν, διὰ τὸ μὴ

Ο 5

κατα-

9. συνέβαλον. *Alii vulgo συνέβαλον.*

LXXXVIII. 1. ἔμενον ἢ ἔχουσα. *Alii vulgo ἔμενον ἢ ἔχουσα.*

mis. Quæ postquam utris-
que s̄tetit sententia, socios
utrique universos ad socie-
tatem certaminis invitarunt,
& præsidia quoque ex urbi-
bus convocarunt, utpote de
summa rerum aleam jacturi.
Paratis utrimque ad hoc in-
ceptum rebus omnibus, a-
ciem ambo instruunt, & ex
compacto prælium inenunt.
Quum penes Carthaginien-
sēs victoria fuisset, Afrorum
plerique in ipsa pugna perie-
runt: reliqui in oppidum

quoddam fuga se recipiunt,
moxque deditioem faciunt.
Matho ab hostibus vivus est
captus.

88. Iam ceteris quidem
in partibus Africæ post hanc
pugnam nulla mora fuit,
quominus latas sibi a Car-
thaginiensibus leges statim
subirent. *Hipponenses* vero
& *Uticenses* in rebellionē
perstiterunt: nullum enim
aditum postulandi pacem
habebant, quandoquidem a
principio defectionis neque
locum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

δονίους· πόλεμον, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἀκοῇ μαθόντες, A.V. 516.
 πολὺ τι τοὺς ἄλλους ὠμάτητι καὶ παρανομία διε-
 νηνοχότα. Ῥωμαῖοι δὲ, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ^{Sardinia}
 ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Σαρδόνος αὐτομαλησάντων ^{Romanis} μισθο-
 φόρων πρὸς σφᾶς ἐκκληθέντες, ἐπεβάλλοντο πλεῖν ^{cedunt}
 ἐπὶ τὴν προειρημένην νῆσον. Τῶν δὲ Καρχηδονίων ^{Pœni.}
 ἀγανακτούντων, ὡς αὐτοῖς καθηκούσης μᾶλλον τῆς
 τῶν Σαρδῶων δυναστείας· καὶ παρασκευαζομένων
 μεταπερεύεσθαι τοὺς ἀποστήσαντας αὐτῶν τὴν νῆ-
 10σον· λαβόμενοι τῆς ἀφορμῆς ταύτης οἱ Ῥωμαῖοι,
 πόλεμον ἐψηφίσαντο πρὸς τοὺς Καρχηδονίους·
 φάσκοντες, αὐτοὺς οὐκ ἐπὶ Σαρδόνιους, ἀλλὰ ἐπὶ
 11σφᾶς ποιῆσθαι τὴν παρασκευήν. Οἱ δὲ, παραδό-
 ξως διαπεφευγότες τὸν προειρημένον πόλεμον, κα-
 τὰ πάντα τρόπον ἀφυῶς διακείμενοι κατὰ τὸ παρ-
 ὄν πρὸς τὸ πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς Ῥω-
 μαίους

7. ὃν ἡμεῖς correxit Casaub. Ante eum edd. cum iustis ὃν ἡμεῖς. Ibid.
 τοὺς ἄλλους ex vet. libris reuocari, quod Casaubonus cum Reg. B. C.
 in τῶν ἄλλων μητρικῶν. Ibid. διενηνοχότα. Peiretam ἐνενηνοχότα
 Bau. Aug. 9. Σαρδῶων. Σαρδῶν edd. inde ab Heruas. cum Aug.
 5 Reg. A.

de quibus fando accepimus,
 longe crudelissimum & ma-
 xime nefarium. Eodem ve-
 ro tempore *Romani*, ab illis
 mercenariis, qui *Sardinia*
 pulsi ad illos transfugerant,
 invitati, in eam insulam na-
 vigare instituerunt. Quod
 quum ægre ferrent *Pœni*,
 ut qui ad se potius pertinere
Sardorum dominationem ar-
 bitrarentur; quumque jam
 in eo essent, ut insulæ defe-

tionem in auctores vindi-
 carent; *Romani* eam occa-
 sionem arripiunt, & contra
Carthaginenses bellum de-
 cernunt: quod dicerent, non
aduersus Sardos, sed aduer-
sum se, fieri istum a Pœnis
apparatum. Illi, ægre ac
 præter opinionem superio-
 re bello liberati, ac modis
 omnibus male comparati
 ad suscipiendas impræsentia-
 rum cum Romano rursus
 populo

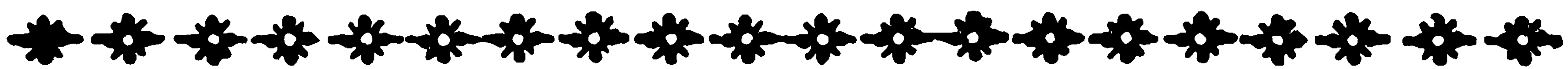

Λ. V. 516. *μαίους ἀπέχθειαν· εἴξαντες τοῖς καιροῖς, οὐ μόνον*
ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, ἀλλὰ καὶ χίλια τάλαν-
τα καὶ διακόσια προσέθηκαν τοῖς Ῥωμαίοις, ἐφ' ᾧ
μὴ κατὰ τὸ παρὸν ἀναδέξασθαι τὸν πόλεμον.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἐπράχθη.

populo inimicitias; tempo-
 ri cedendum rati, non so-
 lum *Sardinia* cessere; ve-
 rum etiam mille ac ducenta

Romanis talenta adjecerunt,
 ne bellum sustinere hoc tem-
 pore cogerentur. Atque hæc
 quidem ita gesta sunt.

Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Υ

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ διεσαφήσαμεν, πό- Nexus
historiæ.
 τε Ῥωμαῖοι, συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰτα-
 λίαν, τοῖς ἐκτὸς ἐγχειρεῖν ἤρξαντο πράγμασιν·
 ἐπὶ δὲ τούτοις, πῶς εἰς Σικελίαν διέβησαν, καὶ δι-
 ἄς αἰτίας τὸν περὶ τῆς προειρημένης νήσου συνεστή-
 σαντο πόλεμον πρὸς Καρχηδόνιους· μετὰ δὲ ταῦτα,
 πότε πρῶτον συνίστασθαι ναυτικάς ἤρξαντο δυνά-
 μεις, καὶ τὰ συμβαίντα κατὰ τὸν πόλεμον ἑκατέ-
 ροις ἕως τοῦ τέλους· ἐν ᾧ Καρχηδόνιοι μὲν ἐξεχώρη-
 σαν πάσης Σικελίας, Ῥωμαῖοι δ' ἐπεκράτησαν τῆς
 ὅλης νήσου, πλὴν τῶν ὑφ' Ἱέρωνι τατλιζμένων μερῶν.
ἐξῆς

P O L Y B I I

MEGALOPOLITANI

HISTORIARVM LIBER II.

Exposuimus *superiore Li-*
bro, quando *Romani*,
 rebus in Italia compositis,
 res externas cœperint tra-
 ctare: deinde, quonam mo-
 do in *Siciliam* trajecerint, &
 quas ob causas de illa insu-
 la in certamen cum Cartha-
 ginienfibus venerint: tum,

quando navalibus copiis uti
 primum cœperint, quæque
 populo utrique bello illo ac-
 ciderint ad finem usque;
 cum universa *cessere Sicilia*
Carthaginienfes, Romanis
 totam insulam, ea dumtaxat
 excepta parte quæ Hieroni
 parebat, occupantibus. Post
 hæc

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κούς Καρχηδόνι, κατέστρεψε τὸν βίον ἀξίως τῶν ^{A. V.}
 εἰς προγεγενημένων πράξεων. πρὸς γὰρ τοὺς ἀνδραδε- ^{517-525.}
 στάτους καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας παρατατλό-
 μενος, καὶ χρώμενος τολμηρῶς καὶ παραβόλως ἐαυ-
 τῷ κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου καιρὸν, ἐξέωμένως τὸν βίον
 μετήλλαξε. τὴν δὲ στρατηγίαν οἱ Καρχηδόνιοι παρέ- ^{Asdrubal}
 δόσαν Ἀσδρούβα, τῷ ἐκείνου κηδεστῇ καὶ τρηγάρχῳ. ^{succedit}
 Ἀμιλκάρῳ. ^{Amilcar.}

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους Ῥωμαῖοι τὴν πρῶ- ^{II.}
 τὴν διάβασιν εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη ^{RES IL-}
 τῆς Εὐρώπης ἐπεβάλλοντο ποιῆσαι μετὰ δυνάμεως. ^{LYRICA.}
 ἄπερ οὐ παρέργως, ἀλλὰ μετ' ἐπιστάσεως θεώρη- ^{A. V. 523.}
 τέον τοῖς βουλομένοις ἀληθινῶς τὴν τε πρόθεσιν τὴν
 ἡμετέραν συνθεάσασθαι, καὶ τὴν αὔξησιν καὶ κατα-
 σκευὴν τῆς Ῥωμαίων δυναστείας. ἔγνωσαν δὲ διαβαί-
 νειν, διὰ τινὰς τοιαύτας αἰτίας. Ἄγρον, ὁ τῶν ^{Agroa}
 Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἦν μὲν υἱὸς Πλευράτου, δυνάμιν ^{rex Illy-}
 δὲ περὶ καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε τῶν πρὸ αὐ- ^{riorum.}
 τοῦ βεβασιλευκότων ἐν Ἰλλυριοῖς. οὗτος ὑπὸ Δημη-
 τρίου,

II. 2. ἐπιστάσεως. ἐπιστάσις εἰδ. ex Bau. 4. περὶ καὶ. περὶν Vat.
 Flor. Aug. Reg. A.

Carthaginis subiectis; ut tan-
 tis rebus gestis virum dece-
 bat, occumbit. Quippe cum
 fortissimo potentissimoque
 hoste signis collatis dimi-
 cans, dum mira quadam au-
 dacia in mediam se infert
 dimicationem, vitam cum
 morte fortiter commutat.
 Imperium deferunt Pœni ad
 Asdrubalem, generum Ha-
 milcaris, & triremium ejus-
 dem præfectum.

2. Incidit in idem ferme
 tempus. prima Romanorum

cum exercitu in Illyricum
 & partes illas Europæ tra-
 jectio: quæ non obiter, sed
 cum attentione iis observan-
 da est, qui propositum no-
 strum, & imperii, quod sibi
 Romani pepererunt, incre-
 menta vere cupient cogno-
 scere. Causæ autem ejus
 consilii, hæc fere exstiterunt.
 Agroa, Illyriorum rex, filius
 Pleurati, copiis & terrestri-
 bus & navalibus omnes prio-
 res Illyrici reges longe an-
 teibat. Hic Demetrio, Phi-
 lippī

ΛV. 523 τρέϊς, τοῦ Φιλίππου πατρὸς, περὶ τὰς χρεῖμασιν,
ὑπέσχετο Βασιλεὺς Μεδιωνίων ἐπὶ Λιτωλῶν πολιορ-

Αετολί κομμέναις. Λιτωλαὶ γὰρ αὐτὰμὲν διαμέμει περὶ αὐτῶν
Μεδιωνίους μετέχουσιν ἐφίσι τῆς αὐτῆς πολιτείας,
ἐπεβάλλοντο κατὰ κράτος εἶναι αὐτοῖς. στρατεύ-
σαντες οὖν πανόημοι, καὶ περιστρατοπεδεύσαντες
αὐτῶν τὴν πόλιν, κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπελιέροντο,
πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανήν. συσάψαι-
τος δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιροτέρων, καὶ δεόν στρα-
τηγὸν ἕτερον αἰρεῖσθαι, καὶ τῶν πολιερχομένων ἤδη
κακῶς διακειμένων, καὶ δοκούντων ἀνὰ ἐκάστην ἡμέ-
ραν ἐνδύσασθαι ἑαυτοῦς· ὁ προπάρχων στρατηγὸς

De titulo προσφέρει λόγον τοῖς Λιτωλοῖς, φάσκων· ἐπειδὴ
μασубια- τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κηδύνους αὐτοῖς ἀναδέ-
gum liti- δεκταὶ τοὺς κατὰ τὴν πολιορκίαν, δίκαιον εἶναι, καὶ
gane Præ- τὴν οἰκονομίαν τῶν λαφύρων, ἐπὶ κρηστήσασθαι, καὶ
tores Ae- τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὀπλῶν ἑαυτῷ συγχωρεῖσθαι.
tologum. τινῶν

5. Μεδιωνίοις. Sic deinde Vat. & Flor. qui hoc cap. cum Ang. & Reg. A. dant Meid. Editi autem constanter Mud. ex Bav. 6. τῆς αὐτῆς πολ. τῆς αὐτῶν πολ. edd. ex Bav. 8. ἀρχαιροτέρων. ἀρχαιροτέρων Vat. Ang. Reg. A.

lippi patri, pacta mercede receperat, se Medioniis, quos Aetoli obsidebant, opem laturum. Nam Aetoli, quod impetrare ab Medioniis non poterant, ut Reip. suæ se adjungerent, vi eos expugnare erant aggressi. Itaque ex universa gente Aetolorum coacto exercitu, positus circa urbem illorum castris, statim omni conatu, machinis etiam adhibitis, oppugnationem urgebant.

Appetente comitiorum tempore, quibus novus Prætor Aetolorum erat creandus; quum malo jam loco obsessorum res essent, adeo ut in dies deditio eorum expectaretur; prior Prætor, Aetolos compellans, quoniam & labores, ait, & pericula huius obsidionis ipse sustinisset, æquum esse, ut capta urbe & prædiæ administratio & armorum inscriptio sibi tribuatur. Cui petitioni quum se

ιοτινῶν δὲ, καὶ μάλιστα τῶν προϊόντων πρὸς τὴν ἀρχήν, ἀμφισβητούντων πρὸς τὰ λεγόμενα, καὶ παρακαλούντων τὰ πλήθη, μὴ προδιαλαμβάνειν, ἀλλ' ἐν ἀκεραίῳ ἔαν, ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῆ περιθῆναι τούτον τὸν στέφανον· ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς ὅς ἂν ἐπικατασταθεὶς στρατηγὸς κρατήσῃ τῆς πόλεως, κοινήν ποιεῖν τῷ προὔπαρχοι καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν λαφύρων, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὄπλων.

Δεδουγμένων δὲ τούτων, καὶ δεόν τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ γενέσθαι τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν παραλήψιν τῆς ἀρχῆς, καθάπερ ἔθος ἐστὶν Αἰτωλοῖς· προσπλεύουσι τῆς νυκτὸς ἑκατὸν λέμβοι πρὸς τὴν Μεδιονίαν, κατὰ τοὺς ἐγγίστα τόπους τῆς πόλεως, ἐφ' ἧν ἦσαν ἑξακισχίλιοι. καθορμιθέντες δὲ, καὶ τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, καὶ χρησάμενοι τῇ παρ' αὐτοῖς εἰθισμένῃ.

10. προϊόντων. προσιόντων *malnit Gion ὅτι*. Ibid. τὴν ἀρχὴν *roski pra incid.* τὴν αὐτὴν Ibid. ᾧ ποτ' ἂν. *Male vet. libri omnes ὅπουσαν.* 11. στρατηγὸς *abest a Bau. Aug. Reg. A.*

se nonnulli opponerent, & ii maxime qui eum honorem petebant, multitudinemque hortarentur, ne ea de re praedjudicarent, sed omnia in integro servarent, cuicumque tandem hoc decus Fortuna tributura esset; placuit Aetolis, ut futurus praetor, quisquis fuerit, qui urbe potiretur, jus praedae administrandae, & arma inscribendi, cum priore communicaret.

Vol. I.

3. His ita decretis, post die ejus diei comitia peragenda erant, & novus Praetor magistratum ex consuetudine Aetolorum statim erat initurus. Interea ad Medioniorum agrum, quam proxime urbem, lembi centum, in quibus erant Ilyriorum quinque millia. Hi postquam appulerunt, illucescente jam die raptim & latenter exiensione facta, aciem more suo instruunt,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

7 τῶν Μεδιωνίων ἐκ τῆς πόλεως. καὶ πολλοὺς μὲν αὐ- A.V:523.
 τῶν ἀπέκτειναν, ἔτι δὲ πλείους αἰχμαλώτους ἔλα-
 βον· τῶν δὲ ὄπλων καὶ τῆς ἀποσκευῆς ἐγένοντο
 8 πᾶσης ἐγκρατεῖς. Οἱ μὲν οὖν Ἰλλυριοὶ, πράξαντες
 τὸ συνταχθῆν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ διακομίσαν-
 τες τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν ἄλλην ὠφέλειαν ἐπὶ τοὺς
 λέμβους, εὐθέως ἀνήγοντο, ποιούμενοι τὸν πλοῦν εἰς
 τὴν οἰκείαν.

Οἱ δὲ Μεδιῶνιοι, τετευχότες ἀνελπίστου σωτη- IV.
 ρίας, ἀθροισθέντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐβουλεύοντο Cōnfi-
 2 περὶ τε τῶν ἄλλων, καὶ περὶ τῆς τῶν ὄπλων ἐπιγγρα- lium Ae-
 3 φῆς. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς, κοινὴν ποιήσεν τὴν ἐπιγγρα- tolorum
 4 φὴν, ἀπὸ τε τοῦ τὴν ἀρχὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔχοντος, in ipsos
 καὶ τῶν εἰς τὸ μέλλον προπορευομένων, κατὰ τὸ τῶν vertit
 3 Αἰτωλῶν δόγμα· τῆς τύχης ὡσπερ ἐπίτηδες καὶ Fortune.
 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπὶ τῶν ἐκείνοις συμβαινόν-
 4 των ἐνδεικνυμένης τὴν αὐτῆς δύναμιν. εἰ γὰρ ὑπὸ
 τῶν ἐχθρῶν αὐτοὶ προσεδόκων ὅσον ἤδη πείσεσθαι,

P 2

ταῦτα

IV. 2. προπορευομένων. πρόσπορ. voluerunt Gron. Ὡ Ernesti. 4.
 ὅσον, ante ἤδη, caret Aug. Reg. A. Ibid. πείσεσθαι. πῆσεσθαι edd.
 ex Bav.

tempore & Medioniis oppi-
 danis. Trucidarunt multos;
 plures vivos ceperunt; ar-
 mis & impedimentis omni-
 bus sunt potiti. Ita Illyrii,
 peracto quod mandatum a
 rege fuerat, supellectile ce-
 teraque omni præda lembis
 imposita, confestim naves
 solvunt, & patriam suam re-
 petunt.

4. Medionii, ex insperato
 obsidione liberati, cum de
 aliis deliberatori, tum de ar-

morum inscriptione, concio-
 nem habent. Placuit, ut,
 quemadmodum ab Aetolis
 decretum fuerat, *Ἐ* præsenti
tis anni *Prætor*, *Ἐ* qui in
posterum annum *præturam*
ambüssent, in *inscriptione*
simul nominarentur. Dicitur,
 Fortunam, hoc Medionio-
 rum successu, ceteros quo-
 que mortales suæ potentiae
 de industria ivisse admoni-
 tum. Quod enim de se jam-
 jam inimicos arbitrabantur
 factu-

A.V. 523. ταῦτα πράττειν αὐτοῖς ἐκείνοις παρέδωκεν ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ κατὰ τῶν πολεμίων. Αἰτωλοὶ δὲ, τῇ παραδόξῳ χρησάμενοι συμφορᾷ, πάντας ἐδίδαξαν μηδέ ποτε βουλευέσθαι περὶ τοῦ μέλλοντος, ὡς ἤδη γεγονότος· μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν ἐνδεχόμενόν ἐστιν ἄλλως γενέσθαι· νέμεν δὲ μερίδα τῷ παραδόξῳ, πανταχῇ μὲν, ἀνθρώπους ὄντας, μάλιστα δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς.

Moritur Agroon.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀγρων, ἐπεὶ κατέπλευσαν εἰς Λέμβοι, διακούσας τῶν ἡγεμόνων τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, καὶ περιχαρῆς γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν Αἰτωλοῦς, τοὺς μέγιστον ἔχοντας τὸ φρόνημα, νενικηκένας, πρὸς μέθας καὶ τινὰς τοιαύτας ἄλλας εὐωχίας τραπεῖς, ἐπέπεσεν εἰς πλευριτὴν· ἐκ δὲ ταύτης ἐν

Teuta regina Illyriorum.

ὀλίγαις ἡμέραις μετήλλαξε τὸν βίον. Τὴν δὲ βασιλεῖαν ἢ γυνὴν Τεῦτα διαδεξαμένη, τὸν κατὰ μέρος χειρισμὸν τῶν πραγμάτων ἐποιεῖτο διὰ τῆς τῶν φίλων πίστεως. χρωμένη δὲ λογισμοῖς γυναικείαις, καὶ

facturos, id ipsum ut in inimicos possent exercere, minimo tempore interjecto, ipsis praestitit. Aetoli vero, hac improvise affecti clade, documento fuerunt omnibus, ne de futuro, ceu de re jam facta, consultant; neque spem ullam quasi certam praecipiant earum rerum, quae secus evenire adhuc possint: sed cum in ceteris rebus omnibus, tum in bello maxime, homines se natos meminerint, Et inopinatis etiam casibus locum aliquem esse

cogitent. Rex Agroon, posteaquam lembi rediissent, eique omnia duces narraissent quae in pugna acciderant; incredibili exsultans gaudio, quod Aetolos, gentem superbia ferocissimam, vicisset; ebrietati & id genus liberalioribus epulis indulgens, in pleuritim incidit, quae post paucos dies e vita eum sustulit. Regnum Teuta uxor suscepit, fide amicorum in rerum administratione utens. Haec, more ingenii muliebris, quum nihil nisi praeteritam

καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ γεγονός εὐτύχημα μόνον ἀποβλέ- A.V. 523.
 πουσα, τῶν δ' ἐκτὸς οὐδὲν περισκεπτομένη, πρῶτον
 μὲν συνεχώρησε τοῖς κατ' ἰδίαν πλέουσι ληΐζεσθαι
 θτούς ἐντυγχάνοντας· δεύτερον δ' ἀθροίσασα στό- Infestat
 λον, καὶ δύναμιν οὐκ ἐλάττω τῆς πρότερον, ἐξέπεμ- maria.
 ψε, πᾶσαν ἀποδείξασα πολεμίαν τοῖς ἡγουμένοις. A.V. 524.

Οἱ δὲ ἔξαποσταλέντες, τὴν μὲν πρώτην ἐπιβο- V.
 λὴν ἔσχον ἐπὶ τὴν Ἠλείαν καὶ τὴν Μεσσηνίαν. ταύ-
 τας γὰρ αἰεὶ τὰς χώρας Ἰλλυριοὶ πορθεύοντες διετέ-
 λουν. διὰ γὰρ τὸ μῆκος τῆς παραλίας, καὶ διὰ τὸ
 μεσογαίους εἶναι τὰς δυναστευούσας ἐν αὐταῖς πό-
 λεις, μακρὰ καὶ βραδεῖαν λίαν ἐγίγνοντο τοῖς προει-
 ρημένοις αἰ παραβοήθειαν πρὸς τὰς ἀποβάσεις τῶν
 Ἰλλυριῶν· ὅθεν ἀδεῶς ἐπέτρεχον, καὶ κατέσυρον αἰεὶ
 ζταύτας τὰς χώρας. Οὐ μὴν, ἀλλὰ τότε, γεγόμε-

P 3

νοι

V. 2. μακρὰ ex cod. Vat. ὁ Flor. ἀψίσι, βραδεῖαν ex conject. Gron.
 ὁ Reiskii. Vulgo μικρὰ καὶ βραχεῖαν. Ibid. ἐγίγνοντο. ἐγί-
 νοντο Flor. Aug. Reg. A. Pro προειρημένοις Gron. suspicatus est
 προκειμένοις. Μοχ αἰ παρ' αὐτῶν βοήθειαν editum erat ex Bau.
 Et πρὸς δὴ τὰς ἀποβάσεις ex Aug. ὁ Reg. A. 3. ἀλλὰ τότε.
 ἀλλὰ καὶ τότε edd. cum Bau. Aug. Reg. A.

itam victoriam ob oculos haberet, de externis nihil quidquam cogitaret; suis primum concessit, ut singuli, quoscunque haberent obvios inter navigandum, depraedarentur: deinde, parata classe, & copiis non minoribus, quam fuerant superiores, emissis, potestatem ducibus fecit, ut pro hostibus populos omnes haberent.

5. Hi primam quidem expeditionem in Eleorum &

Messeniorum fines suscipere instituerant. Hi enim perpetuis Illyriorum incursionibus erant obnoxii. Nam quoniam in longum ora illa porrecta jacet, & a mari remotæ erant principes illarum regionum urbes; longinqua atque tarda ex his ad oram adveniebant auxilia adversus Illyriorum excensionibus: quare facile his erat, sine metu istas regiones incurfare ac devastare. At

tunc

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τοὶ δὲ τὰ τε λοιπὰ ῥαθυμῶς διῆγον, εἰπολαύοντες A.V. 524.
 τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, τῶν τε κατὰ τὰς φυλα-
 γκὰς καὶ προκοιτίας ἀλιγῶρον. Οἱ δ' Ἰλλυριοὶ, συν- Illyrii
 έντες τὸν μερισμὸν αὐτῶν καὶ τὴν λοιπὴν ῥαθυμίαν, acie via-
 ἐκπορεύονται νυκτός· καὶ τῇ γεφύρᾳ σανίδας ἐπιβα- cunt Epi-
 λόντες, τὸν τε ποταμὸν ἀσφαλῶς διέβησαν, καὶ λα- rotas.
 βόντες ὄχυρὸν τύπον, ἔμειναν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς
 νυκτός. ἐπιγενομένης δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ παραταξα-
 μένων ἀμφοτέρων πρὸ τῆς πόλεως, συνέβη λειψθῆ-
 ναὶ τοὺς Ἑπειρώτας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν πεσεῖν,
 ἔτι δὲ πλείους αἰλῶνα, τοὺς δὲ λοιποὺς διαφυγεῖν
 ὡς ἐπὶ Ἀτιντάνων.

Οὗτοι μὲν οὖν τοιούτοις περιπεσόντες ἀτυχήμα- VI.
 σι, καὶ πάσας ἀπολέσαντες τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, Aetoli &
 ἐπρέσβευον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν Achaei
 ἔθνος, δεόμενοι μεθ' ἰκετηρίας σφίσι βοηθεῖν. οἱ δὲ, succur-
 κατελεήσαντες τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ὑπήκουσαν· cunt Epi-
rotas.

¶ 4.

καὶ-

neam; parte exercitus sui ad
 custodiendam Antigoneam
 missa, ipsi interea negligen-
 tius agere; com meatibus,
 quos large regio submini-
 strabat, perfrui; stationes
 ac vigilias contemptim obire.
 Illyrii, de copiarum divisio-
 ne moniti & eorum negli-
 gentia; noctu profecti, ta-
 bulas ponti imponunt, &
 sine periculo amnem traji-
 ciunt. Munitum dein locum
 occupant, & per reliquum
 noctis ibi subsistunt. Prima
 luce utrique ante urbem in-

structa acie certamen in-
 eunt: quo victi Epirotæ,
 multi in prælio cecidere,
 plures capti sunt; reliqui
 versus *Atintaniam* fugam ca-
 pesserunt.

6. Tam adversam experti
 fortunam Epirotæ, omnique
 salutis spe, quod quidem in
 ipsis foret, amissa, legatos
 cum insulis & velamentis ad
Aetolos & Achæorum gen-
 tem mittunt, auxilium pe-
 tentes. Qui eorum calami-
 tatis miserti, faciles ad ipso-
 rum postulata se præbent:

neq

A.V. 524. καὶ μετὰ ταῦτα παραβοηθῶντες ἦγον εἰς Ἑλικρά-
 Helicra-
 num. γον. οἱ δὲ τὴν Φοινίκην κατασχόντες, τὸ μὲν πρῶτον, 3
 παραγενόμενοι μετὰ Σκερδίλαιίδου πρὸς τὸ χωρίον,
 παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβοηθηκόσι, βουλόμενοι
 συμβαλεῖν. δυσχρηστούμενοι δὲ διὰ τὰς δυσχωρίας 4
 τῶν τόπων, ἅμα δὲ καὶ προσπεσόντων παρὰ τῆς
 Τεύτας γραμμαίων, δι' ὧν ἄετο δεῖν αὐτοὺς τὴν
 ταχίστην εἰς οἶκον ἀναχωρεῖν, διὰ τὸ τινὰς τῶν
 Ἰλλυριῶν ἀφεστηκέναι πρὸς τοὺς Δαρδανεῖς· οὕτω, 5
 Inducie
 Epirota-
 rum cum
 Illyriis. ληλατήσαντες τὴν Ἡπειρον, ἀνοχὰς ἐποίησαντο
 πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας. ἐν αἷς τὰ μὲν ἐλεύθερα σώ- 6
 ματα καὶ τὴν πόλιν ἀπολυτρώσαντες αὐτοῖς, τὰ
 δὲ δουρικὰ, καὶ τὴν λοιπὴν σκευὴν ἀναλαμβάνοντες εἰς
 τοὺς λέμβους, οἱ μὲν ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ περὶ τὸν
 Σκερδίλαιίδα περὶ πάλιν ἀνεχώρησαν διὰ τῶν πα-
 ρὰ τὴν Ἀντιγόνοιαν στενῶν· οὐ μικρὰν οὐδὲ τὴν τυ- 7
 χούσαν κατάπληξιν καὶ φόβον ἐνεργασάμενοι τοῖς
 ταῖς παραλίας οἰκοῦσι τῶν Ἑλλήνων. ἕκαστοι γὰρ 8
 θεω-

VI. 7. ἐνεργασάμενοι *emendavi cum H Steph. & Reisk. Vulgo omnes*
b. l. ἐνεργησάμ.

nec multo post cum auxiliis
Helicranum veniunt. Eo-
 dem & Illyrii qui Phœnicen
 occupaverant, una cum *Scer-
 dilaida*, se conferunt: &
 primum quidem non longe
 a copiis auxiliaribus metan-
 tur castra, dimicare cupien-
 tes. Sed impediēbat diffi-
 cultas locorum: simulque
 allatæ sunt a *Tenta* litteræ,
 quibus domum quantocius
 redire, quod pars Illyriorum
 ad Dardanos defecisset, ju-

behantur. Itaque, Epirum
 populati, *inducias cum Epi-
 rotis* faciunt: per quas,
 quidquid liberorum homi-
 num in potestate habebant,
 cum ipsa urbe, pretio acce-
 pto, eis restitunt. Man-
 cipiis & supellectili omni lem-
 bis impositis, domum navi-
 gant: *Scerdilaidas* cum suis
 per Antigoneæ fauces pedi-
 bus remeavit. Magnum ea
 res maritimis Græcorum ur-
 bibus terrorem attulit: nam
 qui

θεωρῶντες τὴν ὀχυρωτάτην αἶμα καὶ δυνατωτάτην A.V. 524.
 πόλιν τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ παραλόγως οὕτως ἐξην-
 δραποδισμένην, οὐκέτι περὶ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας
 ἠγωνίων, καθάπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, ἀλλὰ
 9 περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν πόλεων. Οἱ δ' Ἠπειρῶ- Epirotæ
 ται παραδόξως διασσωσμένοι, τοσοῦτον ἀπέϊχον & Acar-
 τοῦ πειράζειν ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ἢ χάριν nanes for-
 ἀποδιδόναι τοῖς βοηθήσασιν· ὥστε τούναντίον δια- dus fa-
 πρεσβευσάμενοι πρὸς τὴν Τεῦταν, συμμαχίαν ἔθεν- ciunt cum
 10 το μετὰ Ἀκαρνάνων πρὸς τοὺς Ἰλλυριοὺς· καθ' ἣν Illyriis.
 ἐκείνοις μὲν κατὰ τοὺς ἐξῆς καιροὺς συνήργουν, τοῖς
 11 δ' Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς Λιτωλοῖς ἀντέπραττον. ἐξ ὧν
 ἐγένοντο καταφανεῖς, ἀκρίτως μὲν πεχρημένοι τότε Impru-
 τοῖς εὐεργέταις, ἀφρόνως δ' ἐξ ἀρχῆς βεβουλευμέ- dentis
 νοι περὶ τῶν καθ' αὐτοὺς πραγμάτων. Epirotæ-
rum.

Τὸ μὲν γὰρ, ἀνθρώπους ὄντας, παραλόγως πε- VII.
 ριπτεῖν τινὶ τῶν δεινῶν, οὐ τῶν παθόντων, τῆς τύ-

P 5

χης

IO. συνήργουν. συνηγόρουν edd. cum Bav. Aug. Reg. A. B. C.

VII. I. τινὶ. τισὶ Bav. Alii mend. τινῶν.

qui cernerent, munitissimam
 & potentissimam Epiri ur-
 bem ita præter omnium opi-
 nionem in captivitatem in-
 cidisse; non jam, ut antea,
 de agrorum cultoribus, ve-
 rum de propria sua & ur-
 bium suarum salute, solliciti
 erant. *Epirotæ*, hoc peri-
 culo mirabiliter liberati, tan-
 tum ab eo afuerunt, ut vel
 calamitatis suæ auctores ul-
 tum irent, vel iis qui auxi-
 lio fuerant gratiam refer-
 rent; ut contra. legatio le
 ad *Teutam* missa, societatem

cum Illyriis & ipsi & *Acar-*
nanes inirent. Neque ab eo
 tempore postea destiterunt,
 horum partes amplexi, *A-*
chæis & *Aetolis* adversari.
 Quod consilium & iniquam
 tunc illorum mentem erga
 bene de se meritos, & simul
 imprudentiam, qua in rerum
 suarum administratione inde
 a principio usi erant, pate-
 fecit.

7. Quippe si quis morta-
 lium in calamitatem incidat,
 quæ provideri humana ra-
 tione non poterat; nulla est
ipsius,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νομένης. τινὸς ἀντιρρήσεως τοῖς στρατιώταις πρὸς Ἀ. V. 524.
 τοὺς στρατηγούς ὑπὲρ ὄψωνίων, ἐξ αὐτῆς ἐπεβάλλον- Gallo-
 το διαρπάζειν τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων πόλιν, Φυλα- rum mer-
 κῆς χάριν εἰσαχθέντες εἰς αὐτήν, ὄντες τότε cenarior.
 πλείους τῶν τρισχιλίων· μετὰ δὲ ταῦτα, παρεισα- petfidia.
 γαγόντων αὐτοὺς πάλιν εἰς Ἐρυκα τῆς αὐτῆς
 χρείας ἕνεκεν, πολιορκούντων τὴν πόλιν Ῥωμαίων,
 ἐπεχείρησαν μὲν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμπολιορ-
 κουμένους προδοῦναι· τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀπο-
 τυχόντες, ἠτομόλησαν πρὸς τοὺς πολεμίους· παρε-
 οῖς πιστευθέντες, πάλιν ἐσύλησαν τὸ τῆς Ἀφροδί-
 οτῆς τῆς Ἐρυκινῆς ἱερόν. διὸ καὶ σαφῶς ἐπεγνώκότες
 Ῥωμαῖοι τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν, ἅμα τῷ διαλύσασθαι
 τὸν πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον, οὐδὲν ἐποίησαντο
 προυργικότερον, ταῦ παροπλίσαντας αὐτοὺς ἐμβα-
 λῆν εἰς πλοῖα, καὶ τῆς Ἰταλίας πάσης ἐξορίστους
 καταστῆσαι. Οὗς Ἠπειρώται, τῆς δημοκρατίας
 καὶ

7. ἐπεβάλλοντο. Codexi mendosiorum ὑπεβάλλοντο. 10. διὸ καὶ σα-
 φῶς. Casp. καὶ Vat. Flor. Bav.

quum super stipendia inter
 milites ac duces orta esset
 aliqua controversia, impe-
 tum continuo ceperunt diri-
 piendæ Agrigentinarum ur-
 bis, quo præsidii causa
 fuerant intromissi, plures
 tum numero tribus millibus.
 Deinde similem ob causam
 Erycem introducti, cum Ro-
 manis urbem obsiderent, &
 urbem, & quotquot una
 cum ipsis obsidebantur, ho-
 stibus prodere conati sunt:

ut dolus exitum non habuit;
 transitum ad hostes fecerunt;
 apud quos fidem nacti, rur-
 sus Erycinæ Veneris ædem
 spoliarunt. Quare & Ro-
 mani, impietate eorum pro-
 be perspecta, simulac inter
 ipsos & Carthaginenses pax
 convenit, nihil habuere an-
 tiq̄uis, quam ut, ademptis
 armis, navibus impositos ex
 universa Italia eos extermi-
 narent. His igitur homini-
 bus quum Epirota & civi-
 tatem

A.V. 524. καὶ τῶν νόμων Φύλακας ποιησάμενοι, καὶ τὴν εὐδαί-
 Gallo-
 rum mer-
 cenarior.
 perfidia. μονεστάτην πόλιν ἐγχειρίσαντες, πῶς οὐκ ἂν εἰκό-
 τως φανείησαν οὗτοι τῶν συμπτωμάτων αὐτοῖς αἴτιοι
 γεγονότες; Περὶ μὲν οὖν τῆς Ἡπειρωτῶν ἀγνοίας,¹²
 καὶ περὶ τοῦ μηδέποτε δεῖν τοὺς εὖ φρονοῦντας ἰσχυ-
 ροτέραν εἰσάγεσθαι φυλακὴν, ἄλλως τε καὶ βαρβάρων,
 ἐπὶ τοσοῦτον ἔκρινον ποιῆσασθαι μνήμην.

VIII.
 Mare
 infestat
 Teura.

Οἱ δ' Ἰλλυριοὶ, καὶ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω μὲν χρό-
 νους, συνεχῶς ἠδίκουν τοὺς πλοῖζομένους ἀπ' Ἰτα-
 λίας· καθ' οὓς δὲ καιροὺς περὶ τὴν Φοινίκην διέτρι-
 βον, καὶ πλείους, ἀπὸ τοῦ στόλου χωριζόμενοι,
 πολλοὺς τῶν Ἰταλικῶν ἐμπόρων εὐθύς μὲν ἐσύλη-
 σαν, οὓς δ' ἀπέσφαξαν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ζωγρεῖα
 τῶν ἀλισκομένων ἀνήγον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, παρακούον-
 3
 τες τὸν πρὸ τοῦ χρόνον τῶν ἐγκαλούντων τοῖς Ἰλλυ-
 ριοῖς, τότε καὶ πλείονων ἐπελθόντων ἐπὶ τὴν σύγ-
 κλητον, κατέστησαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα,
 τοὺς

12. ἔκρινον. ἔκρινα Βαν.

VIII. 2. εὐθύς μὲν. οὓς μὲν, absque εὐθύς, edd. ex Βαν.

tatem suam & legēs custo-
 diendas permiserint, & bea-
 tam rerum omnium copia
 urbem eisdem tradiderint;
 quid causæ dicere queant,
 quo minus ista mala sibi ipsi
 videantur accivisse? Atque
 hæc de *Epirotarum impru-*
dentia dicta voluimus; quo
 simul doceremus, præsidia
 validiora, barbarorum præ-
 fertim, in urbes numquam
 esse recipienda.

8. Ceterum *Illyrii*, quum
 jam ante soliti essent eos

qui ex Italia navigabant cre-
 bris injuriis afficere; tum
 eo præsertim tempore quo
Phœnicæ morabantur, plures
 etiam, a classe discedentes,
mercatorum Italicorum de-
 prædati sunt, & eorum alios
 trucidarunt, nec paucos ce-
 pere vivos & secum abduxerunt.
 Romani, qui semper
 hæctenus delatas ad se que-
 rimonias de *Illyriis* negle-
 ctim audierant, tunc, cum
 plures simul ea gratia in se-
 natum venissent, legatos in
Illy-

τοὺς ἐπίσκεψιν ποτισομένους περὶ τῶν προειρημένων, A.V. 524.
 4 Γαΐον καὶ Λεύκιον Κορογκανίους. Ἡ δὲ Τεῦτα, κα- Mare
 ταπλευσάντων πρὸς αὐτὴν τῶν ἐκ τῆς Ἠπειροῦ infeltes
 λέμβων, καταπλαγεῖσα τὸ πλῆθος καὶ τὸ κάλλος Teuta.
 τῆς ἀγομένης κατασκευῆς· πολὺ γὰρ ἡ Φοινίκη διέ-
 φερε τότε τῶν κατὰ τὴν Ἠπειρον πόλεων εὐδαιμο-
 νία· διπλασίως ἐπεξῆσθη πρὸς τὴν κατὰ τῶν Ἑλλή-
 σνων ἀδικίαν. οὐ μὴν, ἀλλὰ τότε μὲν ἐπέσχε, διὰ τὰς
 ἐγχωρίους ταραχάς· καταστησαμένη δὲ ταχέως Issam
 τὰ κατὰ τοὺς ἀποστάοντας Ἰλλυριοὺς, ἐπολιόρκει obsidet.
 τὴν Ἴσσαν, διὰ τὸ ταύτην ἔτι μόνην ἀπειθεῖν αὐτῇ.
 6 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον κατέπλευσαν οἱ τῶν Ῥω- C. & L.
 μαίων πρέσβεις· καὶ δοθέντος αὐτοῖς καιροῦ πρὸς Coruncan-
 ἔντευξιν, διελέγοντο περὶ τῶν εἰς αὐτοὺς γεγονότων nii, legati
 τὰ δίκημάτων. ἡ δὲ Τεῦτα καθόλου μὲν παρ' ὅλην ad Teu-
 τὴν κεινολογίαν, ἀγερῶχος καὶ λίαν ὑπερηφάνως αὐ-
 τῶν δῆκουε. καταπαύσάντων δὲ τὸν λόγον· Κοινῇ
 μὲν, ἔφη, πειρᾶσθαι φροντίζεν, ἵνα μηδὲν ἀδίκημα
 γίγνη-

Illyricum decernunt, *Cajum*
 & *Lucium Coruncanios*; qui
 de iis, quæ diximus, accu-
 rate cognoscerent. *Teuta*
 interim, reversis ex Epiro
 lembis, copiam atque mul-
 titudinem advectæ ex Epiro
 suppellectilis demirata, (lon-
 ge enim ceteras Epiri urbes
 opibus tunc superabat *Phæ-*
nice;) ad lacessendos inju-
 riis Græcos duplo animosior
 erat reddita. Verum, quia
 domi tunc res turbatæ erant,
 nihil statim moverat. Cele-
 riter autem rebus in ea Illy-

rici parte, quæ defecerat,
 constitutis; *Issam*, quæ so-
 la adhuc parere ipsi recusa-
 bat, obsidione cinctam te-
 nebat. Per id tempus adve-
 nerunt *Romanorum legati*:
 qui, quum ad colloquium
 essent admissi, de suis inju-
 riis exoptularunt. *Teuta*,
 quamdiu verba facientes au-
 diebat, ingentem animi fe-
 rociam & superbiam præ se
 ferre. Postea vero quam di-
 cendi finem fecissent: *Cura*
sibi, ait, fore, ne qua Roma-
 no populo ab *Illyriis publice*
fiat

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

13 ἀποκτεῖναι. Προσπεσόντος δὲ τοῦ γεγονότος εἰς Λ. V. 524
τὴν Ῥώμην, διοργισθέντες ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ τῆς γυ-
ναικός, εὐθέως περὶ παρασκευὴν ἐγίγνοντο, καὶ στρα-
τόπεδα κατέγραφον, καὶ στόλον συνήθροισον.

Ἡ δὲ Τεῦτα, τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, ἐπισκευά- IX.
σασα λέμβους πλείους τῶν πρότερον, ἐξαπέστειλε Dyrrha-
ἀπάλιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους. ὧν οἱ μὲν dolo ca-
διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο, Illyrii.
μέρος δὲ τι προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένας A. V. 525.
λόγῳ μὲν, ὑδρείας καὶ ἐπισιτισμοῦ χάριν, ἔργῳ δ'
3 ἐπιβουλῆς καὶ πράξεως ἐπὶ τὴν πόλιν. τῶν δ' Ἐπι-
δαμνίων ἀκάκως ἅμα καὶ θαθύμως αὐτοὺς παραδε-
ξαμένων, εἰσελθόντες ἐν αὐτοῖς τοῖς περιζώμασιν.
ὡς ὑδρευσόμενοι, μαχαίρας ἔχοντες ἐν τοῖς κερα-
μίοις, οὕτω κατασφάζαντες τοὺς φυλάττοντας τὴν
πύλιν, ταχέως ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τοῦ πυλώτος.
4 ἐπιγενομένης δὲ κατὰ τὸ συντεταγμένον ἐνεργῶς τῆς
ἀπὸ

IX. 3. ἀκάκως ex conject. correxi. *Vulgo* edd. ὅ μιστὶ κακῶς. *Ibid.*
οὕτω κων *Reisk.* ἀπὸ, πρὸ οὐκ ἔστι οὕτοι.

rent. Quod ut est Romam
perlatum, tanto foeminae hu-
jus scelere irritati Romani,
ad belli apparatus illico se
convertere, dilectus habere,
classem comparare.

9. *Teuta* interim, redeun-
te vere, lembos a se refe-
ctos, majore quam antea
numero, in Græciam rursus
emisit. Horum alii *Corcy-*
ram recta trajiciunt: qui-
dam ad *Dyrrhachii* portum
applicant: specie quidem,
ceu aquari & frumentari vel.

lent; re autem ipsa, ut ur-
bem ex infidiis & occulta
fraude caperent. Quibus
quum *Dyrrhachini*, nihil
mali suspectantes, negligen-
ter aditum patefecissent; in-
gressi sunt solis campestri-
bus succincti, velut aquatu-
ri, in testis absconditos gla-
dios habentes: atque ita
portæ custodibus obtrunca-
tis, nullo negotio portam
occupant. Celeriter dein-
de, uti convenerat, auxilia-
ri manu e navibus advenien-
te,

A.V. 525. ἀπὸ τῶν πλοίων Βοηθείας, παραδεξάμενοι τούτους, Μοκ τυρ-
sus ex-
pellun-
tur. ραδίως κατεῖχον τὰ πλεῖστα τῶν τειχῶν. Τῶν δ' ἔκ τῆς πόλεως ἀπαρασκευῶς μὲν, διὰ τὸ παραδέξον, ἐκθύμως δὲ, βοηθούντων καὶ διαγωνιζομένων συνέβη τοὺς Ἰλλυριοὺς, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιστασιαμένους, τέλος ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως. Ἐπιδάμνιοι μὲν οὖν ἐν ταύτῃ τῇ πράξει, διὰ μὲν τὴν ὀλιγωρίαν, ἐκινδύνευσαν ἀποβαλεῖν τὴν πατρίδα· διὰ δὲ τὴν εὐψυχίαν, ἀβλαβῶς ἐπαιδέθησαν πρὸς τὸ μέλλον. τῶν δ' Ἰλλυριῶν οἱ προεστῶτες, κατὰ σπουδὴν ἀνάχθοντες, καὶ συνάψαντες τοῖς προπλέουσι· Corcy-
ram ob-
fidenc
Illyrii. κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν· καὶ ποιησάμενοι καταπληκτικὴν τὴν ἀπόβασιν, ἐνεχείρησαν πολιορκεῖν τὴν πόλιν. Ὡν συμβαινόντων, οἱ Κερκυραῖοι, δυσχρηστούμενοι καὶ δυσελπίστως διακείμενοι τοῖς ὅλοις, ἐπρεσβεύοντο πρὸς τε τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, ἅμα δὲ τούτοις Ἀπολωνιάται καὶ Ἐπιδάμνιοι· δεόμενοι, σφίσι βοηθεῖν κατὰ σπουδὴν, καὶ

μη
7. προπλέουσι. Vulgo σππες προσπλέουσι. 8. δεόμενοι carere
Bav. Aug. Reg. A. B. C.

te, junctis viribus murorum partem maximam facile obtinebant. Sed oppidanis, licet imparatis, ut in re inopinata, acriter sese defendentibus, fortiterque dimicantibus; tandem *Illyrii*, postquam diu restitissent, urbe sunt expulsi. Atque ita, per negligentiam quidem *Dyrrhachinorum* factum, ut patriam ipsi suam tantum non amitterent: per virtutem vero, ut nullo suo damno in posterum erudiren-

tur. *Illyriorum* duces, confestim in altum evecti, & iis juncti qui ante ipsos navigabant, *Corcyram* appellunt: deinde, in ipsa exscensione magno omnibus terrore injecto, urbem obsidere parant. *Corcyrenses*, tanto pressi casu, jamque omni prope spe de summa rerum suarum amissa, legationes ad *Achaeos* & *Actolos* mittunt: & una cum his *Apolloniatae* ac *Dyrrhachini* venerunt, auxilium & ipsi petentes, orantesque,

μη περιιδεῖν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους A.V. 525.
 ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν. οἱ δὲ, διακούσαντες τῶν πρέσβεων,
 καὶ προσδεξάμενοι τοὺς λόγους, ἐπλήρωσαν κοινῇ
 τὰς τῶν Ἀχαιῶν δέκα ναῦς καταφράκτους· καταρ-
 τίσαντες δ' ἐν ὀλίγαις ἡμέραις, ἔπλεον ἐπὶ τῆς Κερ-
 κύρας, ἐλπίζοντες λύσειν τὴν πολιορκίαν.

Οἱ δ' Ἰλλυριοὶ, συμπαραλαβόντες Ἀκαρναίων X.
 ναῦς κατὰ τὴν συμμαχίαν, οὖσας ἑπτὰ καταφρά- Classem
 κτους, ἀνταναχθέντες, συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν auxi-
 σκάφεσι, περὶ τοὺς καλουμένους Παξούς. Οἱ μὲν liarem
 οὖν Ἀκαρναῖνες, καὶ τῶν Ἀχαιῶν νεῶν αἰ κατὰ τοῦ Achæo-
 τους ταχθεῖσαι, πάρισον ἐποιούντο ἀγῶνα, καὶ διέ- rum pro-
 μενον ἀκέραιαι κατὰ τὰς συμπλοκαίς, πλὴν τῶν εἰς fligant ad
 αὐτοὺς τοὺς ἀνδρας γιγνομένων τραυμάτων. οἱ δ' Paxos inf.
 Ἰλλυριοὶ, ζεύξαντες τοὺς παρ' αὐτῶν λέμβους ἀνά
 τέτταρας, συνεπλέκοντο τοῖς πολεμίοις. καὶ τῶν μὲν
 ἰδίων ὀλιγώρουν, καὶ παραβάλλοντες πλαγίους, συν-
 ἔργουν

9. ἐπὶ τῆς Κερκύρας. Sic emendavi, cum esset ἐπὶ τὰς Κερκύρας in
 Vat. Flor. Aug. Reg. A. ἐπὶ τὴν Κέρκυραν Βαν.

X. 1. συνέβαλλον Vat. συνέβαλον edd. cum ceteris. Ibid. Forf. τὰς
 καλουμένας Παξ. 3. παρ' αὐτῶν. παρ' αὐτοῖς vulgo omnes, ex-
 cepto Vat.

ne sedibus suis pelli se ab Il-
 lyriis paterentur. Benigne
 hæ legationes sunt acceptæ
 ab Achæis & Aetolis: qui
 auxilii ferendi gratia decem
 constratas naves, quas habe-
 bant Achæi, communi con-
 silio, remigio ac milite omni-
 busque rebus instruxerunt.
 Quod ubi paucis diebus fe-
 cissent, spe solvendæ obfi-
 dionis, Corcyram navigant.

10. Illyrii, assumtis ex
 fœderis legibus septem Acar-

Vol. I.

nanum navibus armatis, in
 altum provecti, juxta Paxos
 cum Achæorum classe præ-
 lium ineunt. Et Acarnanes
 quidem, cum his opposita
 Achæicarum navium parte,
 æquo Marte rem gerentes,
 integri e dimicatione, exce-
 ptis virorum vulneribus, dis-
 cesserunt. Illyrii vero, qua-
 ternis lembis simul colliga-
 tis, sic cum hostibus confli-
 gebant, ut de suis lembis se-
 curi, obliquos illos objicien-

Q

do,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

δυσελπιστήσαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, A.V. 525.
 βραχὺν ἔτι χρόνον ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν, Corcyra Illyriis se dedit.
 συνέθεντο τοῖς Ἰλλυριοῖς, καὶ παρεδέξαντο Φρουρᾶν,
 καὶ μετὰ τῆς Φρουρᾶς Δημήτριον τὸν Φάριον. τοῦ Deme-
 τῶν δὲ πραχθέντων, εὐθέως οἱ τῶν Ἰλλυριῶν προε- trius Pha-
 στῶτες ἀνήγοντο· καὶ κατάρξαντες εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, tius, Cor-
 ταύτην πάλιν ἐπεβάλλοντο πολιορκεῖν τὴν πόλιν. cyra pro-
fectus.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τῶν τὰς ὑπάτους XI.
 ἀρχαῖς ἐχόντων Γναίος μὲν Φουλούιος ἐξέπλει ναυσὶ BELLVM
 διακυσίαις ἐκ τῆς Ῥώμης· Αὔλος δὲ Ποστούμιος τὰς ROMA-
 ἀπερξικαῖς ἔχων δυνάμεις, ἐξώρμα. τὴν μὲν οὖν πρῶ- NOR. IL-
 τὴν ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν ὁ Γναίος ἐπὶ τῆς Κερκύ- LYRI-
 ρας, ὑπολαμβάνων ἔτι καταλήψεσθαι τὴν πολιορ- CVM.
 κίαν ἀκρίτον. ὑστερήσας δὲ τοῦ καιροῦ, ὅμως ἐπὶ Cn. Ful-
 τὴν νῆσον ἔπλει, βουλόμενος ἅμα μὲν ἐπιγνώσασα- vius
 φῶς τὰ γεγονότα περὶ τὴν πόλιν· ἅμα δὲ πείραν A. Postu-
 λαβεῖν τῶν παρὰ τοῦ Δημητρίου προσαγλεπασμένων. mius Cos.

Q 2

O

8. δυσελπιστήσαντες *Vat. Flor.* δυσελπίσαντες *edd. cum aliis.*

XI. 2. πλεῖν. *Mendose vet. libri* πλεῖον. 3. τοῦ καιροῦ *ex Reg. B. C. adscivi.* *Perperam* τετερεῖ τὸν καιρὸν, *cuī Bav.* τῶν καιρῶν *super-*
stripfit.

cyrenses vero, propter illa quæ acciderant, plane omni spe salutis dejecti, non amplius diu obsidione tolerata, pacem cum Illyriis faciunt, & præsidium in urbem suam recipiunt, ac simul cum eo *Demetrium Pharium*. Quibus rebus gestis, duces Illyriorum naves extemplo solvunt, & classe *Dyrrhachium* appulsa, ejus urbis obsidionem iterum moliantur.

11. Circa idem tempus *Cn. Fulvius Cos.* cum ducen-

tarum navium classe, itemque alter Consul, *A. Postumius*, cum terrestribus copiis, Roma proficiscuntur. *Fulvio* erat animus ante omnia *Corcyram* petere; quod prius se illuc perventurum speraret, quam exitum obsidio haberet. Ac licet serum jam auxilium esset, ad insulam tamen accessit, cum ut propius omnia cognosceret, quæ ibi facta essent: tum ut, vera, an falsa essent, quæ de *Demetrio* nuntiabantur, disceret.

A.V. 525. Ὁ γὰρ Δημήτριος ἐν διαβολαῖς ὢν, καὶ φοβούμενος⁴
 τὴν Τεῦταν, ἐπέμπετο πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, ἐπαγ-
 γελλόμενος, τὴν τε πόλιν ἐγχειρεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ
 πράγματα παραδώσειν, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος. Οἱ δὲς
 Κερκυραῖοι, τὴν παρουσίαν τῶν Ῥωμαίων ἀσμένως
 ἰδόντες, τὴν τε Φρουρὰν παρέδωσαν τῶν Ἰλλυριῶν
 μετὰ τῆς τοῦ Δημητρίου γνώμης, αὐτοὶ τε σφᾶς
 ὁμοθυμαδὸν ἔδωκαν παρακληθέντες εἰς τὴν τῶν Ῥω-
 μαίων πίστιν· μίαν ταύτην ὑπολαβόντες ἀσφά-
 λειαν αὐτοῖς ὑπάρχειν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον πρὸς
 τὴν τῶν Ἰλλυριῶν παρανομίαν. Ῥωμαῖοι δὲ, προσ-⁶
 δεξάμενοι τοὺς Κερκυραίους εἰς τὴν Φιλίαν, ἔπλεον
 ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας, ἔχοντες εἰς τὰ κατάλοιπα
 τῶν πραγμάτων ἡγεμόνα τὸν Δημήτριον. Κατὰ δὲ
 τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ Ποστούμιος τὰς πεζικὰς διε-
 βίβαζε δυνάμεις ἐκ τοῦ Βρεντεσίου, πεζοὺς μὲν εἰς
 δισμυρίους, ἵππεῖς δὲ περὶ δισχιλίους. ἅμα δὲ τᾶς⁸
 προσέχειν ἑκατέρας ὁμοῦ τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν
 Ἀπολλω-

4. ἐπέμπετο Vnt. Flor. ἐπεμπε edd. cum ceteris. 7. Βρεντεσίου.
 Βρεντησίου edd. ex Bav. 8. προσέχειν. προσελθεῖν iid. ex cod.

disceret. *Demetrius* enim, nonnullis apud *Teutam* ipsum criminantibus, metuens ab illa sibi, ad Romanos miserat, qui pollicerentur, & urbem se, & quaecunque alia in potestate haberet, ipsis traditurum. *Corcyrenses*, Romanorum adventu læti, præsidium Illyriorum consentiente *Demetrio* eis tradunt: deinde etiam, invicem cohortati, de communi cunctorum sententia, fidei Ro-

manorum se dedunt: hanc solam rati superesse rationem, qua tuti in posterum ab Illyriorum injuriis forent. Romani, Corcyrensis in amicitiam receptis, *Apolloniam* classe petunt, ducem ad peragenda reliqua *Demetrium* habentes. Inter hæc & *Postumius* terrestres copias Brundusio trajecit: pedites ad viginti millia, equitum duo millia. Uterque simul exercitus *Apolloniam* appulit;

Ἀπολωνίαν, ὁμοίως καὶ τούτων ἀποδεξαμένων καὶ
 δόντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, παραχρῆμα πά-
 λιν ἀνήχθησαν, ἀκούοντες πολιορκεῖσθαι τὴν Ἐπί-
 ρδαμνον. οἱ δ' Ἰλλυριοὶ συνέντες τὴν ἔφοδον τῶν Ῥω-
 μαίων, οὐδενὶ κόσμῳ λύσαντες τὴν πολιορκίαν, ἔφυ-
 ιογον. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τοὺς Ἐπίδαμνίους παραλαβόν-
 τες εἰς τὴν πίστιν, προῆγον εἰς τοὺς εἰσω τόπους
 τῆς Ἰλλυρίδος, ἅμα καταστρεφόμενοι τοὺς Ἀρδιαίους.
 11 συμμιζάντων δὲ πρὸς αὐτοῖς καὶ πλειόνων, Ardiaei
subacti.
 οἱ παρὰ τῶν Παρθηνῶν ἦκον, ἐπιτρέποντες τὰ κατὰ Partheni,
Atintani,
Issai, in
fidem re-
 αὐτοὺς· δεξάμενοι τούτους εἰς τὴν φιλίαν, παρα-
 πλησίως δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν Ἀτιντάνων προσε-
 ληλυθότας, προῆγον ὡς ἐπὶ τὴν Ἴσσαν, διὰ τὸ καὶ
 ταύτην ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πολιορκεῖσθαι τὴν πόλιν.
 12 ἀφικόμενοι δὲ, καὶ λύσαντες τὴν πολιορκίαν, προσε-
 δέξαντο καὶ τοὺς Ἰσσαίους εἰς τὴν ἑαυτῶν πίστιν.
 13 εἶλον δὲ καὶ πόλεις τινὰς Ἰλλυρίδας ἐν τῷ παράπλω

Q 3

κατὰ

10. Ἀρδιαίους. *Misti omnes b. i. Σαρδιαίους.* 11. Παρθηναῖν.
Fosf. Παρθηνῶν.

appulit; & statim eos Apolloniatæ pariter, ut Corcyrenses, in urbem receperunt, & Romanorum fidei se tradiderunt. Quo facto, e vestigio Consules, quod *Dyrrhacium* obsideri audierant, portu rursus solvunt. Illyrii, ubi adventare Romanos sensere, obsidione soluta effusam fugam capessunt. Dyrrbachinis quoque in fidem receptis, ad interiora Illyrici progrediuntur, subactis obiter *Ardiaeis*. Ad-

fuere mox plures legationes aliorum populorum; & in his etiam *Parthenorum*, nec non *Atintanum*: qui omnes, quum se fidei Romanorum permetterent, sunt in amicitiam suscepti. Ita ventum ad *Issam* urbem, quæ & ipsa ab Illyriis oppugnabatur. Adventu Romanorum solutum est obsidium: *Issæi* in fidem recepti. Sed & per vim, dum oram illam prætervehuntur, ex Illyricis oppidis quædam Consules expugna-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τετραράκοντα σκάφη, καὶ στρατόπεδον ἐκ τῶν πε-^{A.V. 526.}
 ρικειμένων πόλεων ἀθροίσας, παρεχέμαζε· συνεφε-^{Pax Illy-}
 ρεύων τῶ τε τῶν Ἀρδιαίων ἔθνει, καὶ τοῖς ἄλλοις ^{-riis data.}
 ζτοῖς δεδωκόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν πίστιν. Ὑπὸ δὲ τὴν
 ἑαρινὴν ὥραν ἡ Τεῦτα διαπρεσβευσάμενη πρὸς τοὺς
 Ῥωμαίους, ποιῆται συνθήκας, ἐν αἷς εὐδόκησε· Φό-
 ρους τε τοὺς διαταχθέντας οἴσειν, πάσης
 τε ἀναχωρήσειν τῆς Ἰλλυρίδος, πλὴν ὀλί-
 γων τόπων· καὶ, τὸ συνέχον ὃ μάλιστα πρὸς
 τοὺς Ἑλληνας διέτεινε· μὴ πλεύσειν πλέον ἢ δυ-
 σὶ λέμβοις ἔξω τοῦ Λίσσου, καὶ τούτοις
 4 ἀνόπλοις. Ὡν συντελεθέντων, ὁ Ποστούμιος με-^{Legatio}
 τὰ ταῦτα πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλε πρὸς τε τοὺς ^{Romana}
 Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος· οἱ καὶ παρα-^{ad Græ-}
 γεγόμενοι, πρῶτον μὲν ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ ^{cos de re-}
 πολέμου, καὶ τῆς διαβάσεως, ἐξῆς δὲ τούτοις, τὰ ^{bus Illy-}
^{ticiis.}

Q 4

πεπρα-

XII. 2. Ἀρδιαίων. Ἀρδυαίων *b. l. Βαν.* 3. μὴ πλεύσειν. καὶ μὴ
 πλεύσειν *edd. ex Βαν.* 4. ἀπελογίσαντο *contextu Celsi b. cum esset*
 ἀπελογήσ.

mius cum XL navibus lon-
 gis est relictus; & exercitu
 e circumjacentibus oppidis
 conscripto, in liberna con-
 cessit, ita ut simul *Ardiaeis*
 reliquisque populis, qui fidei
 Rom. se permiserant, esset
 præsidio. Sub initium ve-
 ris *Teuta*, legatis ad Roma-
 nos missis, pacem hisce con-
 ditionibus cum illis sanxit:
Vt tributa, quæ ipsi
imperarentur, quotan-
nis penderet: ut toto
Illyrico, paucis exce-

ptis locis, cederet: et
 (quo continetur id, quod ad
 Græcos maxime pertinebat)
ne pluribus quam duo-
bus lembis, iisque in-
ermibus, ultra Lissum
navigare ei liceret.
 Quibus rebus confectis, *Pos-*
tumius legatos ad Aetolos
 & Achæorum gentem mit-
 tit; qui causas primum bel-
 li, & trajectionis Romano-
 rum in illas partes, eis ex-
 ponerent; deinde, quæ ge-
 sta erant, commemorarent;
 denique

A.V. 526. *πεπραγμένα διεξήλθον, καὶ τὰς συνθήκας παρα-
 Legatio νέγνωσαν, αἷς ἐπεποίηντο πρὸς τοὺς Ἰλλυριοὺς. τυ-
 Romana χόντες δὲ παρ' ἑκατέρου τῶν ἔθνῶν τῆς καθηκούςης
 ad Gre- φιλανθρωπίας, αὐτοὶς ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κέρκυ-
 cos de re- ραν, ἰκανοῦ τινὸς ἀπολελυκότες φόβου τοὺς Ἕλλη-
 bus Illy- νας διὰ τὰς προειρημένας συνθήκας. οὐ γὰρ τισὶν,
 ricis. ἀλλὰ πᾶσι, τότε κοινούς ἐχθροὺς εἶναι συνέβαινε
 τοὺς Ἰλλυριοὺς. Ἡ μὲν οὖν πρώτη διάβασις Ῥω-
 μαίων μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ ταῦτα
 τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἔτι δ' ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσ-
 βείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, τοιαύδε
 καὶ διὰ ταύτας ἐγένετο τὰς αἰτίας. ἀπὸ δὲ ταύ-
 της τῆς καταρχῆς, Ῥωμαῖοι μὲν εὐθέως ἄλλους
 Romani Isthmico- πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς Κορινθίους καὶ
 gum lu- πρὸς Ἀθηναίους· ὅτε δὴ καὶ Κορίνθιοι πρῶτον
 dorum participes ἀπεδέξαντο μετέχειν Ῥωμαίους τοῦ τῶν Ἰσθμίων
 facti. ἀγῶνος.*

Ἄσδρου

4 ἐπεποίηντο Vat. Flor. ἐποίησαντο edd. cum cet.

denique pacis leges, cum
 Illyriis initæ, in confesso il-
 lorum prælegerent. Lega-
 ti, ea qua par erat comitate
 habitæ ab utroque populo,
Corcyram revertuntur; non
 mediocri metu liberatis Græ-
 ciæ populis per prædictas
 pacis leges. Quippe ea tem-
 pestate, non horum aut il-
 lorum, sed in universum
 omnium Græcorum hostes
 erant Illyrii. *Prima* igitur
Romanorum cum exercitu in

Illyricum, & partes illas
Europæ, trajectio; primum
item cum Græciæ populis per
legationem commercium ejus-
modi fuit, easque causas
habuit. Ab illo vero initio,
mox deinde alii ad Corin-
thios atque Athenienses le-
gati missi fuere a Roma-
nis: eoque primum tem-
pore a Corinthiis decretum
est, ut Isthmicorum Ludo-
rum participes Romani fie-
rent.

Ἀσδρούβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους (ἐν Α. V. 526. XIII.
 γὰρ τούτοις ἀπελίπομεν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν) RES
 νουεχῶς καὶ πραγματικῶς χειρίζων τὰ κατὰ τὴν HISPA-
 ἀρχὴν, ἐν τε τοῖς ὅλοις μεγάλην ἐποιεῖτο ~~προκοπήν,~~ NIENSES.
 τὴν τε παρὰ μὲν τισι Καρχηδόνα, παρὰ δὲ τισι Asdrubal
 Καινὴν πόλιν προσαγορευομένην κατασκευάσας, οὗ Novam
 μικρὰ, μεγάλα δὲ συνεβάλλετο Καρχηδονίοις, εἰς Carthagi-
 ἀπραγμάτων λόγον· καὶ μάλιστα διὰ τὴν εὐκαιρίαν nem con-
 τοῦ τόπου, πρὸς τε τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγμα- dit.
 τα, καὶ πρὸς τὰ κατὰ τὴν Λιβύην· περὶ ἧς ἡμεῖς,
 εὐφύεστερον καιρὸν λαβόντες, ὑποδείξομεν τὴν θέ-
 σιν αὐτῆς καὶ τὴν χρείαν, ἣν ἀμφοτέροις δύναται
 παρέχεσθαι ταῖς εἰρημέναις χώραις. Ὅν καὶ θεω-
 ροῦντες Ῥωμαῖοι, μείζω καὶ φοβερωτέραν ἤδη συνι-
 στάμενον δυναστείαν, ὄρμησαν ἐπὶ τὸ πολυπραγμο-
 νεῖν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν. εὐρόντες δὲ σφᾶς ἐπι-
 κεκοιμημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προῖε-
 μένους

Q 5

μένους

XIII, 4. προῖεμένους τετρασὶν ex Βασ. quod Casaub. in προεμένους μεταuit. προῖεμένους Ilor. Aug. Reg. A. fetsan ex προεμένους.

13. Iisdem temporibus *Asdrubal*, (in eo namque eramus, cum a rebus *Hispania* divertimus:) magna prudentia atque solertia provinciam administrans, cum aliis omnibus ad summam rerum proficiebat; tum urbe condita, quam alii *Carthaginem*, alii *Novam Urbem* nuncupant, magnum ad amplificandum Pœnorum imperium momentum attulerat. Nam, ut alia ne dicam, loci opportunitas ma-

xima est, sive in Hispania, sive in Africa res sint gerendæ. Cujus urbis situm, & quanta illius queat esse utilitas ad utramque regionem, alibi commodiore loco declarabimus. Vbi animadvertere *Romani*, magnam hunc & jam terribilem consecutum esse potentiam; ipsi quoque aliquid in Hispania tentandi impetum cœperunt. Quumque ita judicarent, eo crevisse opes Carthaginensium, quia ipsi hætenus pro-
 fundo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τριγώνου, παρὰ ταύτην ἀπὸ μεσημβρίας ὑπόκειται
 πεδία τῆς συμπάσης Ἰταλίας τελευταία πρὸς τὰς
 ἄρκτους, ὑπὲρ ὧν ὁ νῦν δὴ λόγος· ἀρετῇ καὶ μεγέ-
 θει διαφέροντα τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, ὅσα πέ-
 πτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν. Ἔστι δὲ τὸ Figura &
fines Gal-
lie Cisal-
pine.
 μὲν ὅλον εἶδος καὶ τῆς ταῦτα τὰ πεδία περιγρα-
 φούσης γραμμῆς τριγωνοειδές. τούτου δὲ τοῦ σχή-
 ματος τὴν μὲν κρυφὴν ἢ τε τῶν Ἀπεννίνων καλου-
 μένων ὄρων καὶ τῶν Ἀλπειῶν σύμπτωσις, οὐ μα-
 κρὰν ἀπὸ τοῦ Σαρδῶου πελάγους ὑπὲρ Μασσαλίας,
 ἡ ἀποτελεῖ. τῶν δὲ πλευρῶν παρὰ μὲν τὴν ἀπὸ τῶν
 ἄρκτων, ὡς ἐπάνω προεῖπον, τὰς Ἄλπεις αὐτὰς
 ἐπὶ δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους παρήκεν συμ-
 ιοβαίνει. παρὰ δὲ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας, τὸν Ἀπέννι-
 νον ἐπὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους. Βάσειώς γε μὴν τά-
 ξιν λαμβάνει τοῦ παντός σχήματος ἢ παραλία τοῦ
 κατὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον· τὸ δὲ μέγεθος τῆς βά-
 σεώς ἐστίν, ἀπὸ πόλεως Σήνης ὡς ἐπὶ τὸν μυχόν,
 ὑπὲρ

8. Σαρδῶου. Σαρδονίου edd. ex Bav. 9. Ἄλπεις αὐτὰς. Sic ceteri
 cum Keisk. Vulgo omnes Ἄλπεις αὐτῶν.

spectat, pro basi trigoni ac-
 cipiendum est: eique subje-
 cti campi sunt, in ultima &
 maxime boreali parte Ita-
 liæ sita, de quibus nunc no-
 bis sermo est; camporum
 omnium, quos nos quidem
 vel vidimus, vel fama novi-
 mus, tota Europa præstan-
 tissimi rebus omnibus, la-
 tissimeque patentibus. Habet
 vero planities etiam ista figu-
 ram & ambitum similem tri-
 gono: cujus verticem con-

tactus duorum montium fa-
 cit, Apennini atque Alpium,
 non procul a Sardinio mari,
 supra Massiliam. Porro bo-
 reale hujus latus claudunt
 perpetua ipsarum. *Alpium*
juga, ut ante dicebamus,
 per M. P. cclxxv: meri-
 dionale, *Apenninus*, patens
 in longitudinem ccl millia
 passuum. Locum baseos fi-
 guræ totius obtinet ora ma-
 ritima Adriatici sinus, ab
 urbe Senæ ad ultimum usque
 re-

ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους σταδίους καὶ πεντακοσίους. ὥστε τὴν πᾶσαν περίμετρον τῶν προειρημένων πε-¹² δίων, μὴ πολὺ λείπειν τῶν μυρίων σταδίων.

XV.
Ubertas
Gallie
Cisalpi-
ne.

Περὶ γε μὴν τῆς ἀρετῆς, οὐδ' εἰπεῖν ῥάδιον. σί-
του τε γὰρ τοσαύτην ἀφθονίαν ὑπάρχειν συμβαίνει
κατὰ τοὺς τόπους, ὥστ' ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς
πολλὰκις τετράρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σι-
κελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθῶν δυεῖν, τοῦ δ' οἴνου
τὸν μετρητὴν ἰσόκριθον. ἐλύμου γε μὴν καὶ κέγχρεου
τελέως ὑπερβάλλουσα δαψίλεια γίνεταί παρ' αὐ-
τοῖς. τὸ δὲ τῶν βαλαίων πλῆθος τὸ γιγνόμενον ἐκ
τῶν κατὰ διάστημα δρυμῶν ἐν τοῖς πεδίοις, ἐκ τού-
των ἂν τις μάλιστα τεκμήραιτο· πλείστων γὰρ ὑῖ-³
κῶν ἱερείων κοπτομένων ἐν Ἰταλίᾳ, διὰ τε τὰς εἰς
τοὺς ἰδίους βίους, καὶ τὰς εἰς τὰ στρατόπεδα πα-
ραθέσεις, τὴν ὀλοσχερεστάτην χορηγίαν ἐκ τούτων
συμβαίνει τῶν πεδίων αὐτοῖς ὑπάρχειν. περὶ δὲ τῆς⁴
κατὰ μέρος εὐωνίας καὶ δαψιλείας τῶν πρὸς τὴν
τροφὴν

recessum per CCCXII millia
& quingentos passus, atque
amplius, progrediens. Vt
non multum absit, quin uni-
versus ambitus dictæ plani-
tiei, millia passuum colligat
CICCL.

15. Quantum vero excel-
lat rebus omnibus hic terra-
rum tractus, ne dici quidem
satis potest. Iam primum,
frumenti ea copia est, ut per-
sæpe nostra hac ætate triti-
ci medimnus Siculus obolis
quatuor veneat, hordei duo-
bus; *vini* metreta ejusdem

pretii fit cum medimno hor-
dei. *Panico* & *milio* adeo
abundat, ut nihil supra.
Glans quam larga copia in
quercetis proveniat, quæ
totis illis campis per inter-
valla cernuntur, sic facile in-
telligas: nempe, quum plu-
rimos Itali homines *porcos*
mactent, tum ut privatim
illis victitent, tum ut in
usus exercituum reponant;
maximam eorum copiam
hæc planities subministrat.
Omnium denique rerum ad
victum necessariarum quanta
fit

τροφήν ἀνηκόντων οὕτως ἂν τις ἀκριβέστατα κα- Vberras
 στανοήσειε· ποιοῦνται γὰρ τὰς καταλύσεις οἱ διο- Gallie
 δεύοντες τὴν χώραν ἐν τοῖς πανδοχεῖσι, οὐ συμφω- Cisalpi-
 νοῦντες περὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιτηδείων, ἀλλ' ἐρω- na.
 βτῶντες, πόσου τὸν ἄνδρα δέχεται. ὡς μὲν οὖν ἐπὶ
 τὸ πολὺ παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς,
 ὡς ἱκανὰ πάντ' ἔχειν τὰ πρὸς τὴν χρείαν, ἡμιασ-
 σαρίου· τοῦτο δ' ἔστι τέταρτον μέρος ὀβολοῦ· σπα-
 γνίως δὲ τοῦθ' ὑπερβαίνουσι. τό γε μὴν πλῆθος τῶν
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος τῶν σωμάτων,
 ἔτι δὲ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις τόλμαν, ἐξ αὐτῶν τῶν
 ἐπράξεων σαφῶς ἔσται καταμαθεῖν. Τῶν δ' Ἄλ- Galli
 πεων ἑκατέρας τῆς πλευρᾶς, τῆς ἐπὶ τὸν Ῥοδανὸν Alpini.
 ποταμὸν, καὶ τῆς ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία νευού-
 σης, τοὺς βουνώδεις καὶ γαιώδεις τόπους κατοικοῦσι,
 τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν Ῥοδανὸν καὶ τὰς ἀρκτους ἐστραμ-
 μένους, Γαλάται Τρανσάλπινοι προσαγορευόμενοι·
 τοὺς

XV. 6. πανδοχεῖς. πανδοχεῖς Flor. Aug. Reg. A. 7. καὶ κάλλος.
 καὶ τὸ κάλλος edd. ex Bav. 8. γαιώδεις. γεώδεις Flor. Aug.
 Reg. A. C.

fit vilitas atque abundantia,
 ex eo non male aliquis con-
 jiciat. Scilicet qui per re-
 gionem iter faciunt, cum ad
 caupones divertunt, non pa-
 ciscuntur de singulis rebus,
 quas cupiunt, particulatim;
 sed, quanti quemque exci-
 piant? rogant. Atque illi
 ut plurimum, præbituros se
 hospitibus necessaria omnia,
 ita ut desit nihil, recipiunt,
 semisse; quæ oboli quarta
 pars est: idque pretium raro

excedunt. *Incolarum* mul-
 titudinem, corporum magni-
 tudinem ac pulchritudinem,
 nec non audaciam in bellis,
 res gestæ manifesto arguent.
 In utroque Alpium latere,
 tam eo quod Rhodanum flu-
 vium, quam quod prædictos
 campos spectat, paullo hu-
 miliores colles depressiora-
 que loca incolis frequenta-
 ta sunt: versus Rhodanum
 atque septentrionem *Galli*
Transalpini, qui vocantur, *habi-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

4^ο Ὀμβροί. Λοιπὸν ὁ μὲν Ἀπέννινος, ἀπέχων τῆς κατὰ τὸν Ἀδριανὸν θαλάττης σταδίου πέντακ-
 σίους, ἀπολείπει τὰ πεδία, δεξιὸς ἀπονεύων, καὶ
 διὰ μέσης τῆς λοιπῆς Ἰταλίας διήκων εἰς τὸ Σικελι-
 σκὸν κατατείνει πέλαγος. τὸ δ' ἀπολειπόμενον μέ-
 ρος πεδινὸν τῆς πλευρᾶς, ἐπὶ θαλάτταν καὶ πύλιν
 ἐκαθήκει Σήνην. Ὁ δὲ Πάδος ποταμὸς, ὑπὸ δὲ τῶν
 ποιητῶν Ἐριδανὸς θρυλούμενος, ἔχει μὲν τὰς πη-
 γὰς ἀπὸ τῶν Ἀλπεων, ὡς πρὸς τὴν κορυφὴν μάλ-
 λον τοῦ προειρημένου σχήματος· καταφέρεται δ' εἰς
 τὰ πεδία, ποιούμενος τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν.
 τὰ φησὶ ἐπιπέδους τόπους, ἐκκλίνας
 τῷ ρεύματι, πρὸς ἑω φέρεται δι' αὐτῶν· ποιεῖ δὲ
 τὴν ἐκβολὴν δυσὶ στόμασιν εἰς τοὺς κατὰ τὸν Ἀδριανὸν
 κόλπους· τὸ δὲ πλεῖον ἀποτέμενεται μέρος τῆς πε-
 διαδος χώρας εἰς τὰς Ἀλπεὶς καὶ τὸν Ἀδριατικὸν
 ὄμβρον. ἄγει δὲ πλῆθος ὕδατος, οὐδενὸς ἑλαττοῦ τῶν
 κατὰ

3. Ὀμβροί. Mendose alii Ἴσομβροί. 5. Σήνην. Σήνην h. l. κατὰ.
 Hinc Σήνην edd. inde ab Heruas.

inhabitantes. Dehinc idem
 Apenninus, distans a mari
 Adriatico circiter LXXI mil-
 lia passuum & quadringen-
 tos, relictis campis, defle-
 cit ad dextram, & reliquam
 mediam Italiam secans, ad
 Siculum usque mare perti-
 net. Campi vero, quos re-
 linque dicebamus ab Apen-
 nino in hoc latere, ad mare
 & ad urbem Senam pertin-
 gunt. *Padus* fluvius, quem
Eridani nomine poetæ cele-
 brant, oritur ex Alpibus, qua

Vol. I.

potissimum parte est figu-
 ræ supra expositæ vertex.
 Primo quidem cursu subje-
 ctos petit campos, in meri-
 diem conversus: sed dein-
 de, planitiem ingressus, mu-
 tato in orientem cursu, per
 eam labitur, donec sinum
 Adriaticum duobus ostiis in-
 grediatur: ceterum univer-
 sam planitiem ita dividit Pa-
 dus, ut major longe pars
 ea sit, quæ ad Alpes & in-
 timum Adriam porrigitur.
 Copia aquarum tanta, ut

R

nulki

**Padus
fluvius.**

κατὰ τὴν Ἰταλίαν ποταμῶν· διὰ τὸ τὰς ῥύσεις,
τὰς ἐπὶ τὰ πεδία νεούσας, ἀπὸ τε τῶν Ἀλπεων
καὶ τῶν Ἀπεννίνων ὄρων εἰς τοῦτον ἐμπίπτειν ἀπά-
σας καὶ πανταχόθεν. μεγίστῳ δὲ καὶ καλλίστῳ ῥεύ-
ματι φέρεται περὶ Κυνὸς ἐπιτολὴν, αὐξόμενος ὑπὸ
τοῦ πλήθους τῶν ἀνατηκομένων χιόνων ἐν τοῖς προ-
εξημένοις ὄρεσιν. ἀναπλεῖται δ' ἐκ θαλάττης κατὰ ἰο
τὸ στόμα τὸ καλούμενον Ὀλανα, σχεδὸν ἐπὶ δισχι-
λίους σταδίους. τὴν μὲν γὰρ πρώτην ἐκ τῶν πηγῶν ἰ
ἔχει ῥύσιν ἀπλήν, σχίζεται δ' εἰς δύο μέρη κατὰ
τοὺς προσαγορευομένους Τριγαβόλους· τούτων δὲ τὸ
μὲν ἕτερον στόμα προσονομάζεται Παδόα, τὸ δ' ἕτε-
ρον Ὀλανα. κεῖται δ' ἐπὶ τούτῳ λιμὴν, οὐδενὸς τῶν ἰ
κατὰ τὸν Ἀδρίαν ἤτις παρεχόμενος ἀσφάλειαν
τοῖς ἐν αὐτῷ καθορμιζομένοις. παρὰ γε μὴν τοῖς
ἐγχωρίοις ὁ ποταμὸς προσαγορεύεται Βόδεγκος.
Τὰλλα δὲ τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον ἱστορούμεναι ἰ
παρὰ

ιο θ' ιι. Ὀλανα. *Alii* Ὀλανα. ιι. Παδόα. *Παδόσα* *vel* *Κι-
ουτ.*

nulli Italicorum fluviorum
concedat: quidquid enim
aquarum in hocce campos
sive ex Alpibus sive ex Apen-
ninis montibus defluit, id
omne undique in Padum il-
labitur. Fluit autem copio-
sissimus pulcerrimusque cir-
ca Caniculae ortum, ubi li-
quatis in utroque monte ni-
vibus augetur. Ascendunt
in eo naves e mari, per
ostium, cui *Olanæ* nomen est,
ad millia passuum ducenta
propemodum & quinquaginti-

ta. Nam primum quidem,
inde a fontibus, unico fer-
tur alveo; ubi vero ad *Tri-
gabolos*, quos vocant, per-
venit, in duo ostia funditur,
quorum alteri nomen *Padusæ*
[vel *Padusæ*,] est, alteri
Olanæ; ubi portus est, nulli
omnium quos habet sinus
Adriaticus inferior, ad *cu-
ritatem* appellentibus præ-
standam. Indigenæ flumen
hoc *Bodencum* nuncupant.
Cetera quæ de *Pado* a Græ-
cis sunt prodita: narratio-
nem,

παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, λέγω δὴ τὰ περὶ Φαέθοντα καὶ τὴν ἐκείνου πτώσιν, ἔτι δὲ τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, καὶ τοὺς μελανείμονας τοὺς περὶ τὸν ποταμὸν εἰκούντας, οὓς Φασι τὰς ἐσθῆτας εἰσέτι νῦν φορεῖν τοιαύτας ἀπὸ τοῦ κατὰ Φαέθοντα πένθους· καὶ πᾶσαν δὴ τὴν τραγικὴν καὶ ταύτῃ προσεικυῖαν ὕλην, ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος ὑπερθυσίμεθα, διὰ τὸ μὴ λίαν καθήκειν τῷ τῆς προκατασκευῆς γένει τὴν περὶ τῶν τοιούτων ἀκριβολογίαν. μεταλαμβάντες δὲ καιρὸν ἀρμότιοντα, ποιησόμεθα τὴν καθήκουσαν μνήμην, καὶ μάλιστα διὰ τὴν Τιμαίου περὶ τοὺς προειρημένους τόπους ἀγνοίαν.

Πλὴν ταῦτά γε τὰ πεδία, τὸ παλαιὸν ἐνέμοντο ^{XVII.} ^{Etrusci} ^{superiore} ^{Italia} ^{pulchra} ^{Gallia} Τυρρήνοι, καθ' οὓς χρόνους καὶ τὰ Φλέγραια ποτὲ καλούμενα τὰ περὶ Καπύην καὶ Νώλην· αἳ δὴ καὶ διὰ τὸ παλαιὸς ἐμποδῶν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, μεγά-

R 2

λην

23. εἰσέτι. εἰσέτι Flor. Reg. A.

XVII. I. καὶ Νώλην· Ἔσ. Corrupte dicitur mihi περὶ Καπύην καὶ Νωληνάδην· καὶ διὰ τὸ παλαιὸς Ἔσ. cum in fine ep' ἀρετῆ δόξαν εἰληφέναι. Casaubonus, Νωληνάδην in Νώλην πεδία μεταθεύσας, dicit ante verba καὶ διὰ τὸ lacuna notam interposuit. Mihi, cum Reiskio, leviori medicina indigere locus visus est.

rem, inquam, de Phaëthonte, & ejus casu; de populorum arborum lacrymis; de atrata ad hunc amnem gente, quam dicunt etiam nunc vestitum illum servare a Phaëthontis luctu; & quæ sunt hujus generis tragicæ fabulæ aliæ, eas impræsentiarum missas facimus: neque enim Præparationi, cujusmodi hæc est, accuratior de talibus disputatio conveniat. In sequentibus vero, loco

magis idoneo, maxime ut Timæi ignorantiam horum tractuum ostendamus, quoad satis erit, ista sumus persecturi.

17. Istam igitur planitiem tenere quondam Etruscis: quo tempore & campos circa Capuam ac Nolam, Phlegæos olim dictos, possederunt; quorum de præstantia, quoniam multis hi in medio positi cognitique sunt, satis etiam celebris apud omnes fama

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κόσμο βραχὺ διαφέροντες Κέλτων, γλώττη δ' ἀλλοία χρώμενοι. περὶ ὧν οἱ τραγωδιογράφοι πολὺν τινὰ πεποιήνται λόγον, καὶ πολλὴν διατίθενται τρατεΐαν. Τὰ δὲ πέραν τοῦ Πάδου, τὰ περὶ τὸν ^{Galli Cis-} ^{padani.} Ἀπέννινον, πρῶτοι μὲν Ἄνανες, μετὰ δὲ τούτους Βοῖοι κατώκησαν· ἐξῆς δὲ τούτων ὡς πρὸς τὸν Ἀδρίαν, Λίγλωνες· τὰ δὲ τελευταῖα πρὸς Θαλαττὴν Σήνωνες. τὰ μὲν οὖν ἐπιφανέστατα τῶν κατασχόντων τοὺς προειρημένους τόπους ἔθνην, ταῦθ' ὑπῆρχεν. Ὡρουν δὲ κατὰ κώμας ἀταχίστους, τῆς ^{Vite n-} ^{tio Gallo-} ^{rum Cis-} ^{alpin-} ^{rum.} ἰολοιπῆς κατασκευῆς ἄμειροι καθιστώτες. διὰ γὰρ τὸ στιβαδοκοιτεῖν καὶ κρεωφαγεῖν, ἔτι δὲ μηδὲν ἄλλο πλὴν τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ κατὰ γεωργίαν ἀσκεῖν, ἀπλοῦς εἶχον τοὺς βίους· οὔτ' ἐπιστήμης ἄλλης, οὔτε τέχνης παρ' αὐτοῖς τὸ παράπαν γνωσκομένης. Ὑπαρξίς γε μὴν ἑκάστοις ἦν θρέμματα καὶ χρυσός, διὰ τὸ μόνον ταῦτα κατὰ τὰς περιστάσεις ῥαδίως

R 3

δύνα-

7. Ἄνανες. Ἄνανες *Ang.* Ἄνιανες *Reg. B.* *Issta apud Nostros,* Ἀνάμαρες, ὅ Ἄνδρες, *idem populus dici videtur.* *Ibid.* Λίγλωνες *cor-* *texi cum Clueto.* *Vulgo omnes Λίγλωνες.* 10. κρεωφαγεῖν. κρεωφαγεῖν *Vib. Vat.*

ceterum moribus & cultu haud multum dissimiles. De his multam Tragici poetæ mentionem fecerunt, multaque fabulantur. *Ultra Padum,* circa Apenninum, primi occurrunt *Ananes,* deinde *Boji;* post istos, versus *Adriam,* *Lingones;* postremi omnium, ad mare *Senones.* Atque hæ nobilissimæ sunt gentes inter illas, quæ prædictas regiones occuparunt. Habebant autem vi-

catim sine maris, neque suppellectilis ullum usum norant. Quippe simplex illis vivendi modus; ut quibus somnus in herbæ aut stramentitoto erat; alimonium, carnes potissimum; nec quidquam aliud curæ, nisi res bellicæ & agrorum cultus: nulla alia, neque scientia, neque ars, apud ipsos cognita. Opes singulorum erant in pecore & auro; quod sola hæc ad omnes fortunæ casus

δύνασθαι πανταχῆ περιελαγεῖν καὶ μεθιστάσθαι κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις. περὶ δὲ τὰς ἐταιρείαις μεγίστην σπουδὴν ἐπικύοντο, διὰ τὸ καὶ φεβρώτατον καὶ δυνατώτατον εἶναι παρ' αὐταῖς τοῦτον, ὅς ἂν πλείστους ἔχεν δακῆ τοὺς θρασυπέστον καὶ συμπεριφερομένους αὐτῶ.

XVIII.
Irruptiones Gal-
lorum in
ditionem
Romanam.

A.V. 364.

Ταῖς μὲν οὖν ἀρχαῖς οὐ μόνον τῆς χώρας ἐπεκράτου· ἀλλὰ καὶ τῶν συνέγγιστο ποταμῶν ὑπηκόους ἐπεπεκρίθητο, τῇ τόλμῃ καταπεπληγμένοι. Μετὰ δὲ τινὰ χρόνον μάχῃ νικήσαντες Ῥωμαῖοι καὶ τοὺς μετὰ τούτων παραταξαμένους, ἐπόμενοι τοῖς φεύγουσι, τρισὶ τῆς μάχης ἡμέραις ὕστερον κατέσχον αὐτὴν τὴν Ῥώμην, πλὴν τοῦ Καπιτωλίου. γενεμένους δ' ἀντιστάσματος, καὶ τῶν Οὐενέτων ἐμβαλόντων εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, τότε μὲν ποιησάμενοι συνθήκας πρὸς Ῥωμαῖοις, καὶ τὴν πόλιν ἀποδόντες, ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. μετὰ δὲ ταῦτα, τοῖς ἐμφυ-
λίαις

XVIII. 2. Καπιτωλίου. Καπετ. Vat. Flor. Aug. Reg. A. 3. ἐμβαλόντων. ἐμβαλλ. Flor.

casus facile sit circumducere, ac pro arbitrio transferre. Sodalitatibus colendis præcipue studebant: is namque apud illos plurimum timebatur, & potentissimus censebatur, quem plurimi colunt, ex nutu illius ac voluntate pendentes.

18. Ac principio quidem Galli non solum regionem illam obtinebant; sed multos etiam vicinorum populorum, audacia sua perterrefactos, parere sibi coegerunt.

Verum aliquanto post, parta de Romanis victoria, & aliis qui simul in acie contra ipsos steterant, per tres dies insecuti fugientes, ipsam mox Romam præter Capitolium ceperunt. Mox interveniente casu qui domum eos revocabat, quod Veneti ipsorum fines cum infesto exercitu erant ingressi, pace cum Romanis facta, urbeque ipsis reddita, ad suas sedes redierunt. Posthæc vero bella civilia Gallos exceperunt:

λίοις συνέχοντο πολέμοις· ἔνιοι δὲ καὶ τῶν τὰς Ἰν-
 πεισ. κατοικούντων ὄρμας ἐποιοῦντο, καὶ συνηθροί-
 ζοντο πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς, θεωροῦντες ἐκ παραθέ-
 σεως τὴν παραγεγεννημένην αὐτοῖς εὐδαιμονίαν. ἐν ᾧ
 καιρῷ Ῥωμαῖοι τὴν τε σφετέρην δύναμιν ἀνέλαβον,
 καὶ τὰ κατὰ τοὺς Λατίνους αὐθις πράγματα συν-
 βεστήσαντο. Παραγενομένων δὲ πάλιν τῶν Κελτῶν A.V. 393.
 εἰς Ἄλβαν στρατεύματι μεγάλῳ, μετὰ τὴν τῆς
 πόλεως κατάληψιν ἔτει τριακοστῷ, τότε μὲν οὐκ
 ἐτόλμησαν ἀντεξαγαγεῖν Ῥωμαῖοι τὰ στρατόπεδα·
 διὰ τὸ, παραδύξου γενομένης τῆς ἐφόδου, προκατα-
 ληφθῆναι, καὶ μὴ καταταχῆσαι τὰς τῶν συμμά-
 χων ἀθροίσαντας δυνάμεις. Αὐθις δ' ἐξ ἐπιβολῆς A.V. 404.
 ἑτέρας, ἔτει δωδεκάτῳ μετὰ μεγάλης στρατιᾶς
 ἐπιπορευομένων, προαιθόμενοι καὶ συναγείροντες τοὺς
 συμμάχους, μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀπήντων, σπεύ-
 δοντες συμβαλεῖν καὶ διακινδυνεῦσαι περὶ τῶν ὅλων.
 σοὶ δὲ Γαλάται καταπλαγέστες τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν,

R 4.

καὶ

7. συναγείροντες. συναγείραντες Flor.

perunt: nonnulli item Inal-
 pini populi, conjunctis viri-
 bus, bella frequentia. in eos
 moverunt; quum, ex com-
 paratione rerum suarum,
 opes, quas illi sibi parave-
 rant, animadverterent. In-
 terea Romani priores recu-
 perant vires, ac cum Lati-
 nis res componunt. Annis
 inde elapsis triginta ab oc-
 cupata Vrbe, iterum Galli
 magno cum exercitu. Albam
 usque progrediuntur: cum
 quidem Romani, quod ino-

pinata hac invasione ipsorum
 conatus hostis anteverterat,
 neque satis cito sociorum
 auxilia contrahi potuerant,
 ire contra non sunt ausi.
 Sed anno duodecimo post,
 Gallis iterum magna vi eos
 invadentibus; re prius co-
 gnita, Romani, sociis con-
 tractis, magna cum alacri-
 tate obviam procedunt; ma-
 num conferere, & ad uni-
 versæ rei dimicationem ve-
 nire cupientes. Quo ipso
 territi Galli, quod occurrere
 Roma-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀφικόμενοι, καὶ στασιάζοντες περὶ τὴν τῶν αἰλη-
 μένων πλεονεξίαν, τῆς τε λείας καὶ τῆς αὐτῶν δυ-
 νάμεως τὸ πλεῖστον μέρος διέφθειραν. τοῦτο δὲ σύν-
 ηθές ἐστι Γαλάταις πράττειν, ἐπειδὴν σφετερίσων-
 τὰί τι τῶν πέλας, καὶ μάλιστα διὰ τὰς ἀλόγους
 σοινοφυγίας καὶ πλησμονάς. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν, ἔπει-
 τε τετάρτῳ, συμφρονήσαντες ἅμα Σαυνῖται ^{A. V. 458 sq.}
 καὶ Γαλάται, παρετάξαντο Ῥωμαίοις ἐν τῇ Καμερ- ^{Galli in}
 τίων χώρᾳ, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέ- ^{agro Ca-}
 φθειραν. ἐν ᾧ καιρῷ, προσφιλονεικήσαντες πρὸς τὸ ^{mette ce-}
 γεγονός ἐλάττωμα αὐτοῖς Ῥωμαῖοι, μετ' ὀλίγας ἡμέ- ^{dunt Ro-}
 ρας ἐξῆλθον· καὶ συμβαλόντες πᾶσι τοῖς στρατο- ^{Caetan-}
 πέδοις ἐν τῇ τῶν Σεντινατῶν χώρᾳ πρὸς τοὺς προει- ^{tur a Ro-}
 ρημένους, τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτεναν, τοὺς δὲ ^{manis.}
 λοιποὺς ἠνάγκασαν προτροπαίῳ ἐκάστους εἰς τὴν
 τοικεῖαν διαφυγεῖν. Διαγενομένων δὲ πάλιν ἐτῶν δέ- ^{A. V. 471.}
 κα, παρεγένοντο Γαλάται μετὰ μεγάλης στρατιᾶς,
 R 5 πολιορ-

5. παρετάξ. Ῥωμαίοις. παρετάξ. τοῖς Ῥωμ. *Λατ. Reg. A.* 6. αὐ-
 τοῖς Ῥωμαῖοι *ex conject. rosni.* *Uulgo opiner ἐλάττωμα τοῖς Ῥω-*
μαίοις. 7. δέκα. *At τρισκαίδεκά?*

tua cupiditate rerum capta-
 rum ad seditionem impulsī,
 & prædæ & exercitus sui
 plurimam partem perdide-
 runt. Familiaris est hæc
 Gallis insania, quoties alie-
 na rapuerunt, ubi præsertim
 mero ciboque sese ingurgi-
 tarunt. Quarto deinde anno
 conspirant inter se *Samnites*
 & *Galli*, & cum Romanis in
Camertium finibus acie di-
 micant, magnamque eorum
 cædem faciunt. Quo qui-

dem tempore Romani, clade
 accepta vehementius irrita-
 ti, paucis diebus interjectis
 copias educunt: & omni-
 bus legionibus in agro *Sen-*
tinati cum eisdem Gallis ini-
 to prælio, partem illorum
 maximam obtruncant, reli-
 quos effusa fuga in suam
 quemque patriam se recipere
 compellunt. Rursus *de-*
cem elapsi erant anni; ecce
 iterum Gallos, magna belli
 mole *Arretium* parantes ob-
 sidere.

A.V. 471. *πελοποννήσιοι τῆν Ἀρξήπιον πόλιν. Ῥωμαῖοι δὲ*
L. Cæci-
lius præ-
tor cædit
in præ-
 παραβουλεύσαντες, καὶ συμμάχους πρὸς τῆς πό-
 λεως, ἠτίληθησαν. ἐν δὲ τῇ μάχῃ ταύτῃ Δευκίου τοῦ
 στρατηγῶν τελευτήσαντες, Μάνιον ἐπασιτίστησαν
 τὸν Κόριον. οὗ πρεσβυτάς ἐπέμψαντες εἰς Γαλα-
 τίαν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων, παρασπονδήσαντες
 ἐπανείλοντο τοὺς πρέσβεις. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὑπὸ
 τὸν θυμὸν ἐκ χειρὸς ἐπιστρατευσαμένων, ἀπειθή-
 σαντες συνέβαλλον οἱ Σήωνες καλούμενοι Γαλάται.
 Ῥωμαῖοι δ' ἐκ παρατάξεως κρατήσαντες αὐτῶν,
 Delentur
 Senones
 Galli. τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτεναν, τοὺς δὲ λοιποὺς
 ἐξέβαλλον· τῆς δὲ χώρας ἐγένοντο πάσης ἐγκρατεῖς,
 εἰς ἣν καὶ πρώτην τῆς Γαλατίας ἀποικίαν ἐστειλακί-
 ας τὴν Σήην προσαγορευμένην πόλιν, ὁμώνυμον οὖσαν
 τοῖς πρότερον αὐτὴν κατοικοῦσι Γαλάταις· ὑπὲρ ἧς
 ἀρτίως διεσαφῆσαμεν, φάσκοντες αὐτὴν παρὰ τὴν
 Ἀδρίαν ἐπὶ τῷ πέρατι κεῖσθαι τῶν περὶ τὸν Πάδον
 πεδίων.

Delentur
 Senones
 Galli.

Sena
 colonia.

Οἱ

10. τὸν θυμὸν *scilicet libri omnes.* τοῦ θυμοῦ *Cassab. cum Reg. B. C.*
Ibid. συνέβαλλον *Aug. Reg. A.* συνέβαλλον *edd. cum altis.*

fidere. Adfunt & Romani
 ad ferendam opem: sed ante
 urbem collatis signis, infe-
 riores e pugna discedunt.
 Illo prælio quum occisus
 fuisset *Lucius* Prætor, in
 ejus locum *Manius Curius*
 est suffectus. Hic postmo-
 dum legatos de redemptione
 captivorum ad Gallos mit-
 tit: quos ipsi, datam fidem
 fallentes, necant. Tum ira
 accensi Romani, e vestigio
 copias educunt, & cum *Se-*
nonibus Gallis obviam pro-

deuntibus conferunt manum.
 Prælio superiores, maximam
 hostium partem cædunt, re-
 liquos sedibus expellunt.
 Ita potiti universa *Senonum*
ditione, primam in Galliam
 coloniam eo mittunt; quæ
Sena dicitur, de eorum Gal-
 lorum nomine, qui prius te-
 nuere. Fecimus nos paullo
 ante ejus mentionem, osten-
 dimusque, ad Adriam esse
 sitam, in extrema planitie
 quam Padus irrigat.

20. *Boji,*

Οἱ δὲ Βοῖοι, θεωροῦντες ἐκπεπτακίους τοὺς Σή-^{A.V. 471.}
 νωνας, καὶ δέισαντες περὶ σφῶν καὶ τῆς χώρας, μὴ ^{XX.}
 πάθωσι τὸ παραπλήσιον, ἐξστράτευσαι πανδημεί ^{tur Boji}
 2 παρακαλέσαντες Τυρρήνους. ἀφροιδέντες δὲ περὶ ^{ad Vadi-}
 τὴν Ὀάδμονα προσαγορευομένην λίμνην, παρετάξαν- ^{monem}
 3 το Ῥωμαίους. ἐν δὲ τῇ μάχῃ ταύτῃ, Τυρρήνων μὲν ^{lacum.}
 οἱ πλεῖστοι κατεκόπησαν, τῶν δὲ Βοίων τελέως ὀλί-
 4 γοι διέφυγον. Οὐ μὲν, ἀλλὰ τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυ-^{A.V. 472.}
 τῷ συμφρανήσαντες αὖθις οἱ προειρημένοι, καὶ τοὺς ^{Rurfus}
 ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντας καθοπλίσαντες, παρετά- ^{victi pe-}
 5 ξαντο. πρὸς Ῥωμαίους, ἠτήθοντες δ' ὀλοσχερῶς τῇ ^{cem pe-}
 μάχῃ, μόλις ἔξαν ταῖς ψυχαῖς: καὶ διαπρεσβου- ^{tuat.}
 σάμενοι περὶ σπονδῶν καὶ διαλύσεων, συνθήκας ἔθεν-
 6 το πρὸς Ῥωμαίους. Ταῦτα δὲ συνέβαινε γίνεσθαι
 τῷ τρίτῳ πρότερον ἔτει τῆς Πύρρου διαβάσεως εἰς
 τὴν Ἰταλίαν, πέμπτῳ δὲ τῆς Γαλατῶν περὶ Δελ-
 7 φούς διαφθορᾶς. ἐν γὰρ τούτοις ἡ τύχη τοῖς κα-
 ροῖς,

20. *Boji*, ut excedisse pa-
 tria Senones vident, metu
 similis fortunæ, omnibus
 suis qui arma ferre poterant
 excitis, *Etruscis* etiam ad-
 vocatis, adversus Romanos
 proficiscuntur. Postquam ad
Vadimonis lacum, qui voca-
 tur, copiarum universarum conve-
 nerant, acie instructa cer-
 tamen ineunt. Cæsi sunt
 in eo prælio Etrusci pleri-
 que omnes: Bojorum oppi-
 do pauci evaserunt. Neque
 vero eo secius insequenti
 statim anno iidem populi ite-

rum conspirationem faciunt;
 juventutem omnem, qui-
 cumque vix puberes essent,
 armant; & contra Romanos
 in aciem progrediuntur. A
 quibus victi, atque in totum
 profligati, ægre tandem ani-
 mis cessere; petitaque per
 legatos pace & belli com-
 positione, foedus cum Ro-
 manis feriunt. Gesta hæc
 sunt triennio prius quam
Pyrrhus in Italiam trajice-
 ret: quinque annis ante *Del-
 phicam Gallorum cladem*.
 Eo namque tempore ubique
 loco-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

γίστου πλήρεις, ἄπειροι δὲ καὶ ἀόρατοι παντός κα-
 3 κού καὶ πάσης περιστάσεως· αὐτοὶς ἤρξαντο ταῖς
 καθεστῶτα κινεῖν· ὃ φύσιν ἔχει γίνεσθαι· καὶ τρα-
 χύνεσθαι μὲν ἐκ τῶν τυχόντων πρὸς Ῥωμαίους, ἐπι-
 4 σπᾶσθαι δὲ τοὺς ἐκ τῶν Ἑλλεσπονδίων Γαλάτας. Τὸ μὲν
 οὖν πρῶτον χωρὶς τοῦ πλήθους, δι' αὐτῶν τῶν ἡγου-
 μένων, ἐν ἀπορήτοις ἐπράττετο τὰ προειρημένα.
 5 διὸ καὶ, παραγενομένων τῶν Τρανσαλπίνων ἕως Ἀρι-
 μίνου μετὰ δυνάμεως, διαπιστήσαντας τὰ πλήθη
 τῶν Βοίων, καὶ στασιάσαντας πρὸς τε τοὺς ἑαυτῶν
 προεστῶτας, καὶ πρὸς τοὺς παραγεγονότας, ἀνεῖ-
 λον μὲν τοὺς ἰδίους βασιλεῖς Ἄτιν καὶ Γάλατον,
 κατέκοψαν δ' ἀλλήλους, συμβαλόντες ἐκ παρατά-
 6 ξεως. ὅτε δὴ καὶ Ῥωμαῖοι κατάφοβοι γενομένοι τὴν
 ἔφοδον, ἐξῆλθον μετὰ στρατοπέδου· συνέντες δὲ τὴν
 αὐθαίρετον καταφθορὰν τῶν Γαλατῶν, αὐτοὶς ἀνε-
 7 χώρησαν εἰς τὴν οἰκείαν. Μετὰ δὲ τοῦτον τὸν φό-
 βον

XXI. 5. Ἀριμίνου. *Alii plerique Ἀριμήνου h. l. Ἔ deinde. Ibid.*
 Ἄτιν. Ἄτιν Βαν. *Teneat eisd. Ἄτιν.*

venes, animosæ temeritatis
 pleni, omniumque belli ma-
 lorum atque adversæ fortu-
 næ rudes & inexperti; cœ-
 perunt denuo Galli, prout
 natura est hominum, præ-
 sentem rerum statum sollici-
 tare, & adversus Romanos
 leves ob causas exasperari,
 Inalpinosque Gallos adsci-
 scere socios. Initio quidem
 soli principes, absque mul-
 titudinis consensu, in occul-
 to hujusmodi consilia agita-
 bant. Idcirco quum *Trans-*
alpinorum exercitus Arimi-

num usque processisset, ple-
 bes *Bojorum* parum illis fidei
 habens; seditione cum ad-
 versus proprios duces, tum
 adversus eos qui advenerant,
 excitata; reges primum suos,
Atin & Galatum, occidit;
 deinde mutuis cædibus inter
 se, signis etiam collatis, sunt
 grassati. Cum quidem etiam
 Romani, horum invasione
 territi, copias suas eduxe-
 runt: at deinde certiores
 facti de pernicie quam ipsi
 sibi consciverant, domum
 rediere. Quinto ab hoc tu-
 multu

A. V. 522. **Lex agraria C. Flamini** **Βον ἔτει πέμπτῳ, Μάρκου Λεπίδου στρατηγούντος,**
κατεκληρούχησαν ἐν Γαλατία Ῥωμαῖοι τὴν Πικεντί-
νην προσαγορευομένην χώραν, ἐξ ἧς νικήσαντες ἐξέ-
βαλον τοὺς Σήνωνας προσαγορευομένους Γαλάτας·
Γαίου Φλαμνίου ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησα-
μένου καὶ πολιτείαν, ἣν δὴ καὶ Ῥωμαίοις, ὡς ἔπος
εἶπεν, φατέον ἀρχηγὸν μὲν γενέσθαι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖ-
ρον τοῦ δήμου διαστροφῆς· αἰτίαν δὲ καὶ τῶ μετὰ
ταῦτα πολέμου συστάντος αὐτοῖς πρὸς τοὺς προει-
ρημένους. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν Γαλατῶν ὑπεδύοντο
τὴν πρᾶξιν, μάλιστα δ' οἱ Βοῖοι, διὰ τὸ συντερμα-
γεῖν τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρᾳ· νομίσαντες, οὐχ ὑπὲρ
ἡγεμονίας ἔτι καὶ δυναστείας Ῥωμαίους τὸν πρὸς
αὐτοὺς ποιήσασθαι πόλεμον, ἀλλ' ὑπὲρ ὀλοσχεροῦς
ἐξαναστάσεως καὶ καταφθορᾶς.

XXII. A. V. 523 199. Insubres & Boji concitant Gelas. **Διόπερ εὐθέως τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν, τότε**
τῶν Ἰσόμβρων καὶ Βοίων, συμφρονήσαντα, διεπέμ-
ποντο πρὸς τοὺς κατὰ τὰς Ἄλπεις καὶ τὸν Ῥοδανὸν
ποτα-

8. ἦν δὴ malui, quam ἦν γε, quod Casaub. dedit, pro mendoso ἦν δὲ, quod habent libri omnes.

multu anno, *M. Lepido* Con-
 sule, Romani Galliae Cisalpi-
 nae agrum, *Picenum* dictum,
 quem devictis Senonibus ad-
 emerant, diviserunt; post-
 quam *C. Flaminius*, popula-
 rem auram captans, legem
 illam tulisset; quam profe-
 cto legem, verum si quæri-
 mus, & mutatorum in dete-
 rius morum populi Romani,
 & orti postea Romanis cum
 prædictis populis belli, caus-
 sam & originem fuisse, exi-
 stimandum est. Multi enim

Gallorum populi, præsertim
Boji, in societatem ejus belli
 nomina dederunt, quod Ro-
 manis essent contermini:
 quippe, non jam de imperio
 aut dominatione secum illos
 certare, arbitrabantur; sed
 ut ipsos sedibus suis fundi-
 tus everterent atque dele-
 rent.

22. Statim igitur commu-
 ni consilio, duæ inter illas
 potentissimæ gentes, *Insu-
 bres & Boji*, legationem ad
 eos Gallos misere, qui inter
 Alpes

ποταμὸν κατοικοῦντας Γαλάτας, προσαγορευμέ- A. V.
523 sqq.
Insubres
& Boji
concitant
Gelas.
νους δὲ διὰ τὸ μισθοῦ στρατεύειν Γαισαίτους· ἡ γὰρ
ἐλέξις αὕτη τοῦτο σημαίνει κυρίως. ὧν τοῖς βασιλευ-
σι, Κογκολιτάνῳ καὶ Ἀνηροέστῳ, παραυτίκα μὲν
χρυσίου προτείναντες πλῆθος, εἰς τὸ μέλλον δὲ ὑπο-
δεικνύντες τὸ μέγεθος τῆς Ῥωμαίων εὐδαιμονίας,
καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς ἀγαθῶν εἶναι
κρατήσωσι, προετρέποντο καὶ παρώξυνον πρὸς τὴν
ἐπὶ Ῥωμαίους στρατείαν. ῥαδίως δ' ἔπεισαν, ἅμα
τοῖς προειρημένοις δίδόντες μὲν τὰ πιστὰ περὶ τῆς
αὐτῶν συμμαχίας, ἀναμιμνήσκοντες δὲ τῆς τῶν ἰδίων
προγόνων πράξεως αὐτούς· ἐν ἧ ἑκεῖνοι στρατεύσαν-
τες, οὐ μόνον ἐνίκησαν μαχόμενοι Ῥωμαίους, ἀλλὰ
καὶ μετὰ τὴν μάχην ἐξ ἐφόδου κατέσχον αὐτὴν τὴν
Ῥώμην· γενόμενοι δὲ καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀπάντων
ἐγκρατεῖς, καὶ τῆς πόλεως αὐτῆς ἑπτὰ μῆνας κυ-
ριεύσαντες, τέλος ἐθελοντὶ καὶ μετὰ χάριτος πα-
ραδόν-

Alpes & Rhodanum accole-
bant; *Gasati* e redicti, quod
ava bellando mereri essent
soliti: id enim vox illa pro-
prie significat. Horum re-
ges *Concolitanum* & *Aneroë-*
stum, magnam in præsens
auri vim illis pollicentes, in
futurum autem magnitudi-
nem opum Romanorum ob
oculos ponentes, & immen-
sas divitias quibus parta vi-
ctoria sint fruituri, hortan-
tur incitantque ad bellum
Romanis inferendum. Id
vero *Gasatis* facile isti per-

suadent: quum præsertim
illud adderent, socios belli
se futuros, ejusque rei cer-
tam ipsis fidem facerent;
tum vero etiam *majorum*
suorum res gestas illis in
memoriam revocarent: qui,
expeditione simili suscepta,
non solum prælio Romanos
viciissent, sed etiam a pugna
Romanam ipsam primo impetu
cepiissent; bonis deinde illor-
um omnibus potiti, urbe
etiam ipsa per septem menses
in potestate sua detenta, post-
eaquam sua sponte & gratia
a vi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχειν, παρορᾶν ἠναγκάζοντο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, σπουδάζοντες πρότερον ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτοὺς. εἰδιόπερ ἀσφαλισάμενοι τὰ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους διὰ τῶν πρὸς τὸν Ἀσδρούβαν ὁμολογιῶν, ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν, ἐνεχείρησαν ὁμοθυμαδὸν ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους νομίζοντες, συμφέρον σφίσι τὸ διακριθῆναι πρὸς τούτους.

Οἱ δὲ Γαισάται Γαλάται συστησάμενοι δύναμιν πολυτελῆ καὶ βαρεῖαν, ἦκον, ὑπεράραντες τὰς Ἄλπειας, εἰς τὸν Πάδον ποταμὸν, ἔτει μετὰ τὴν ἐσχάρας διάδοσιν ὀγδόῳ. τὸ μὲν οὖν τῶν Ἰσόμβρων καὶ Βοίων γένος, ἔμεινε γενναίως ἐν ταῖς ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαῖς· οἱ δὲ Οὐένετοι καὶ Γονομάνοι, διαπρεσβευσάμενων

XXII. II. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμ. πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς πολ. *Vat. Flor. Aug. Reg. A.* Ἀπ τοῖς κατὰ, absque πρὸς?

XXIII. I. ποταμὸν ἔτει. *Vulgo opiner sic: eis τὸν Πάδον ποταμὸν Γαλάται δὲ ἔτει μετὰ ὅς. Dele: i illo verba, quæ, nisi alia quædam casiderunt aut turbata sunt, importune intrusa videri debent.*
2. Γονομάνοι. Κενομάνοι *Cassanb. in iitis in iitis, ut alibi.*

cum bellum magis necessarium statuentes, quæ interim in Hispania gerebantur, metu imminentis e proximo hostis, negligere sunt coacti; dum in eam solum curam incumbunt, ut ante omnia extra periculum a Gallis Remp. collocent. Itaque Punica pace firmata eo scdere quod cum Asdrubale, ut paullo ante exposuimus, icerunt, uno consensu omnes hac tempestate in præsentem ho-

Vol. I.

stem cogitationes suas convertabant: expedire suis rebus persuasi, ut cum his debelletur.

23. *Cæsaræ Galli*, cum bene instructo & numerofo exercitu, superatis Alpibus, ad Padum venire, octavo demum anno post ejus agri, qui Senonum fuerat, divisionem. Et *Insubres* quidem & *Boji* in suscepto semel consilio fortiter persistebant: *Veneti* vero ac *Cenomani*,

S

acce-

A.V. 529. σαμένων Ῥωμαίων, τούτοις εἶλοντο συμμαχεῖν. διὸς
 Veneri & Ceno- καὶ μέρος τι τῆς δυνάμεως καταλιπεῖν ἠναγκάσθη-
 ni favent Romanis. σαν οἱ βασιλεῖς τῶν Κελτῶν, Φυλακῆς χάριν τῆς
 Copiae hostium. χώρας πρὸς τὸν ἀπὸ τούτων φόβον. Αὐτοὶ δ' ἐξά-
 ραντες παντὶ τῷ στρατεύματι κατατεθαρρήκτως
 ὤρμησαν, ποιούμενοι τὴν περειαὶν ὡς ἐπὶ Τυρρηνίας,
 ἔχοντες πεζοὺς μὲν εἰς πεντακισμυρίους, ἵππεῖς δὲ
 L. Aemi- καὶ συνωρίδας, εἰς δισμυρίους. Ῥωμαῖοι δ', ὡς θᾶτ-
 lius Cos. τον ἤκουσαν τοὺς Κελτοὺς ὑπερβεβληκέναι τὰς Ἄλ-
 πεις, Δεύκιον μὲν Λιμίλιον ὑπάτον, μετὰ δυνάμεως
 ἐξαπέστειλαν ὡς ἐπ' Ἀριμίνου, τηρήσοντα ταύτη
 τῶν ἐναντίων τὴν ἔφοδον, ἓνα δὲ τῶν πελεκυφόρων
 εἰς Τυρρηνίαν. ὁ μὲν γὰρ ἕτερος τῶν ὑπάτων Γάϊος δ'
 Ἀτίλιος προεξεληλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνια μετὰ
 τῶν στρατοπέδων. οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ πάντες περι-
 δεεῖς ἦσαν, μέγαν καὶ φοβερὸν αὐτοῖς ὑπολαμβάνον-
 τες ἐπιφέρεσθαι κίνδυνον. ἔπασχον δὲ τοῦτ' ἐνέ-
 τως,

4. δισμυρίους. δισμυρίας Flor. 5. πελεκυφόρων. πελέκων Vat.
 Flor. Aug. Reg. A. truncato vocab. ex ἑξαπελέκων, quod trunc-
 pito.

accepta a Romanis legatio-
 ne, horum societatem præ-
 optarunt. Quare etiam ne-
 cesse fuit Gallorum regibus,
 quod sibi ab istis metuerent,
 partem copiarum ad fines
 tutandos relinquere. Ipsi
 cum reliquo omni exercitu,
 in quo numerabantur pedi-
 tum circiter quinquaginta,
 equitum & essedariorum ad
 viginti milia, sidenter pro-
 grediuntur, Etruriam peten-
 tes. Romani, audito Celtas

trajecisse Alpes, quantocyus
 L. Aemilium Cos. cum legio-
 nibus Ariminum miserunt;
 si forte hostis impetum illac
 esset facturus. Prætorum
 uni decreta est Etruria: nam
 alter Consul, C. Atilius, jam
 ante in Sardiniam cum suis
 legionibus erat profectus.
 At Romæ inter hæc metus
 ingens omnes incesserat; ut
 qui magnum & formidabile
 periculum sibi imminere exi-
 stimarent. Neque id mirum:
 utpote

τως, ἔτι περὶ Γαλατῶν ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς A.V. 529.
 αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. Διὸ καὶ πρὸς ταύτην Ingentes
 ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν, τὰ μὲν συνήθριζον, τὰ apparatus
 δὲ κατέγραφον στρατόπεδα, τοῖς δ' ἐτοίμοις εἶναι Romano-
 παραγγέλλον τῶν συμμάχων. καθόλου δὲ τοῖς ὑπο- rum.
 τεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφαῖς τῶν
 ἐν ταῖς ἡλικίαις, σπουδάζοντες εἰδέναι τὸ σύμπαν
 πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτοῖς δυνάμεως. μετὰ
 μὲν δὴ τῶν ὑπάτων ἐξεληλυθέναι τὸ πλεῖστον ἐσπού-
 δάζον καὶ ἄριστον τῆς δυνάμεως. σίτου δὲ καὶ βελῶν
 καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδείότητος πρὸς πόλεμον τηλι-
 καύτην ἐποιήσαντο παρασκευὴν, ἥλικην οὐδεὶς πο-
 μνημονεύει πρότερον. συνηργεῖτο δ' αὐτοῖς πάντα
 καὶ πανταχόθεν ἐτοίμως. καταπεπληγμένοι γὰρ οἱ
 τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες τὴν τῶν Γαλατῶν ἔφοδον, οὐκ
 ἔτι Ῥωμαίοις ἠγοῦντο συμμαχεῖν, οὐδὲ περὶ τῆς τού-
 των ἡγεμονίας γίνεσθαι τὸν πόλεμον· ἀλλὰ περὶ
 S 2 σφῶν

10. Totum coempta, μετὰ μὲν ἄσκη δυνάμεως, desideratur in Vat.
 Flor. Ane. Reg. A. Ἔ ἀπὸ Perrotium. 11. παρασκευὴν. Alii πα-
 τασκευὴν.

utpote quorum animis terror
 pristinus nominis Gallici ad-
 huc infidebat. Igitur dum
 hoc unum mentibus agitant,
 exercitus alios contrahunt,
 alios conscribunt: sociis, ut
 praesto sint auxilia, imperant.
 Tabulas praeterea universae
 militaris aetatis undique ad
 se adferri jubent; ut, quas
 omnino vires habeant, co-
 gnoscant. Et cum Consulibus
 quidem majorem melio-
 remque exercitus partem

exire jubent. Frumentum,
 tela, & quidquid aliud ad
 bellum solet esse necessa-
 rium, tanta copia conge-
 runt, quantam nemo ad eam
 diem poterat meminisse. Et
 undique omnes, ut quisque
 poterat, conatus eorum stu-
 diose adjuvabant. Populi
 namque Italiae, adventu Gal-
 lorum perterriti, non jam ut
 Romanorum socii pugnare
 sibi videbantur, neque de il-
 lorum imperio agi hoc bello
 puta-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

στῶν δ' ἐπ' τοῦ καιροῦ προσβροθησάντων εἰς τὴν Ῥώ-
 μιν Σαβίνων καὶ Τυρρήνων, ἰππεῖς μὲν ἦσαν εἰς τε-
 τρακισχιλίους, πεζοὶ δὲ πλείους τῶν πεντακισμυ-
 ρίων. τούτους μὲν ἀθροίσαντες, ὡς ἐπὶ Τυρρήνιας
 προεκάθισαν, ἐξαπέλεκιν αὐτοῖς ἡγεμόνα συστή-
 ῳσαντες. οἱ δὲ τὸν Ἀπέννινον κατοικοῦντες Ὀμβροὶ
 καὶ Σαρσινᾶται συνήχθησαν εἰς δισμύριους· μετὰ δὲ
 στούτων Οὐένετσι καὶ Κενομάνοι δισμύριοι. τούτους δ'
 ἔταξαν ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Γαλατίας, ὡς αἶν ἐμβα-
 λόντες εἰς τὴν τῶν Βοίων χώραν, ἀντιπερισπῶσι τοὺς
 ἐξεληλυθότας. τὰ μὲν οὖν προεκαθήμενα στρατόπε-
 ῳδα τῆς χώρας ταῦτα ἦν. Ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ διέτρι-
 βον ἡτοιμασμένοι, χάριν τῶν συμβαινόντων ἐν τοῖς
 πολέμοις, ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν, Ῥωμαίων μὲν
 αὐτῶν πεζοὶ δισμύριοι, μετὰ δὲ τούτων ἰππεῖς χί-
 λιοι καὶ πεντακόσιοι· τῶν δὲ συμμάχων, πεζοὶ μὲν
 ἰοτρισμύριοι, δισχίλιοι δ' ἰππεῖς. Καταγραφὰ δὲ
 S 3 αἴνη

2. ὄρων ροσι ex mente Casaub. Vulgo omnes ὄρων.

rant præterea, qui necessa-
 rio tempore suppetias Ro-
 mam venerant, *Sabinorum*
 & *Etruscorum* equites qua-
 ter mille, pedites ultra 1
 millia: quos in unum coa-
 ctos pro finibus Etruriæ ho-
 sti objecerunt, duce illis im-
 posito Præto. Conven-
 runt & ex *Umbris* ac *Sarfi-*
natibus, qui Apenninos mon-
 tes incolunt, ad xx millia;
 item e *Venetis* ac *Cenoma-*
nis, millia pariter viginti:
 qui in Galliæ finibus sunt

collocati, ut, facta impressio-
 ne in Bojorum ditionem,
 eos qui exierant retrocede-
 re coactos a ceteris divelle-
 rent. Ac pro finibus quidem
 variis locis dispositi exerci-
 tus hi erant. Romæ vero,
 præsto erant propter incer-
 tos belli casus, velut subfi-
 diaria manus quædam, e ci-
 vibus, viginti peditum mil-
 lia; equites mille & quingen-
 ti: e sociis, peditum xxx,
 equitum duo millia. In ta-
 bulis ætatis militaris, quæ
 ad

ἄνηνέχθησαν, Λατίνων μὲν ὀκτακισμύριοι πεζοὶ,
 πεντακισχίλιοι δ' ἵππεῖς. Σαυνιτῶν δὲ πεζοὶ μὲν
 ἑπτακισμύριοι, μετὰ δὲ τούτων ἵππεῖς ἑπτακισχί-
 λιοι. καὶ μὴν Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων, συνάμφω, πεζοὶ μὲν πέντε μυριάδες, ἵππεῖς δὲ μύριοι σὺν ἑξα-
 κισχιλίοις. Λευκανῶν δὲ πεζοὶ μὲν τρισμύριοι, τρισ-
 χίλιοι δ' ἵππεῖς. Μάρσων δὲ καὶ Μαρβρουκίων, καὶ
 Φρεντανῶν, ἔτι δὲ Οὐεστίνων, πεζοὶ μὲν δισμύριοι,
 τετρακισχίλιοι δ' ἵππεῖς. ἔτι δὲ μὴν καὶ ἐν Σικελίαις
 καὶ Τάραντι στρατόπεδα δύο παρεφίδρευεν· ἓν
 ἑκάτερον ἦν ἀνά τετρακισχιλίους καὶ διακοσίους πε-
 ζοὺς, ἵππεῖς δὲ διακοσίους. Ῥωμαίων δὲ καὶ Καμ-
 πανῶν ἡ πλῆθὺς, πεζῶν μὲν εἰς εἴκοσι καὶ πέντε
 κατελέχθησαν μυριάδες· ἵππέων δὲ, ἐπὶ ταῖς δύο
 μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες. ὥστ' εἶναι τοῖς
 κεφάλαιον τῶν μὲν προκαθημένων τῆς Ῥώμης δυνά-
 μεων, πεζοὶ μὲν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα μυριάδες, ἵπ-
 πεῖς

12. Φρεντανῶν. Φερεντάνων *b. l. vulgo omnes.*

ad Senatum sunt adlatæ, de-
 scripti erant, *sociorum Lati-
 ni nominis*, octuaginta pedi-
 tum millia, equitum quin-
 que: e *Samnitibus*, peditum
 millia septuaginta, & cum
 his equites septies mille.
 Ad hæc *Apuli & Messapii*,
 juncti, peditum quinquagin-
 ta millia detulere, equitum
 decem & sex: *Lucani*, pe-
 ditum xxx, equitum lll
 millia: *Marsi, Marrucini,*
Ferentani & Vestini, pedites
 vicies mille, equites quater.

Præterea duas legiones in
 Sicilia & Tarenti subsidio
 locaverant, in quarum ultra-
 que fuere pedites quater
 milleni & duceni, equites-
 que duceni. Iam vero e
plebe Romana atque *Campa-
 na* dedere nomina militiæ,
 peditum ducenta & quin-
 quaginta millia, equitum
 tria & viginti millia. Ita
 efficiebatur *summa copia-
 rum* quæ Romano imperio
 præsidebant, peditum am-
 plius millia centum quin-
 qua-

16 πῆς δὲ πρὸς ἑξακισχιλίους· τὸ δὲ σύμπαν πλῆθος ^{A.V. 529.}
 τῶν δυναμένων ὅπλα βαστάζεν, αὐτῶν τε Ῥωμαίων ^{Copias}
 καὶ τῶν συμμάχων, πεζῶν μὲν ὑπὲρ τὰς ἑβδομή- ^{Romanorum & so-}
 κοντα μυριάδας, ἰππέων δὲ εἰς ἑπτὰ μυριάδες. ^{ciorum.}
 17 Ἐφ' οὓς Ἀννίβας, ἐλάττους ἔχων δισμυρίων, ἐπέ-
 βαλεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. περὶ μὲν οὖν τούτων ἐν τοῖς
 ἑξῆς σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν.

Οἱ δὲ Κελτοὶ, κατάρσαντες εἰς τὴν Τυρρηνίαν, ^{XXV.}
 ἐπεπορεύοντο τὴν χώραν, πορθοῦντες ἀδεῶς· οὐδε- ^{Galli}
 γός δ' αὐτοῖς ἀντιταττομένου, τέλος ἐπ' αὐτὴν ὤρ- ^{Etruriam}
 αμησαν τὴν Ῥώμην. ἤδη δ' αὐτῶν περὶ πόλιν ὄντων, ^{populan-}
 ἢ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπέχει δ' ἡμερῶν τριῶν
 ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσαγγέλλεται, διότι κατό-
 πιν αὐτοῖς ἔποντο καὶ συνάπτουσιν αἱ προκαθή-
 ζμεναί τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ δυνάμεις. οἱ δ'
 ἀκούσαντες, ἐξ ὑποστροφῆς ἀπήντων, σπεύδοντες
 τούτοις συμβαλεῖν. ἐγγίσαντες δ' ἀλλήλοις ἤδη περὶ

S 4

δυσμαῖς

XXV. 2. Κλούσιον *correcte Casaub. Scripti omnes*, Καλούσιον.

quaginta, equitum circiter millia sex. Univerfus vero numerus aptæ ad militiam multitudinis erat, peditum amplius millia septingenta; equitum ad septuaginta millia. Et ausus tamen est Hannibal, quum vix ipse viginti millia haberet, quos huic numero opponeret, Italiam invadere. Verum de his melius ex iis, quæ inferius dicentur, judicare licebit.

25. Galli, postquam in Etruriam pervenissent, regionem incurstantes impune

populabantur: & quum neminem, qui se opponeret, invenirent, Romam tandem ipsam petunt. Iam circa Clusium erant, urbem tridui spatium ab Roma distantem; cum nuntius eis adfertur, Romanum exercitum, qui in finibus Etruriæ hosti fuerat objectus, insequi ipsos a tergo, & jam imminere. Quo cognito, Galli agmen convertere, obviam hostibus procedere, pugnandi cum istis desiderio ardere. Quum vergente ad occasum sole invicem appropinquassent,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν Ῥωμαίων σὺν ἐλάττους ἑξακισχιλίων, τοὺς δὲ ^{_____} A.V. 529.
λοιποὺς φεύγειν· ὧν οἱ πλείους πρὸς τινὰ τόπον
ἰοἔρυμνὸν ἀποχωρήσαντες ἔμενον. οὓς τὸ μὲν πρῶτον
οἱ Κελτοὶ πολιορκεῖν ἐπεβιάλοντο· κακῶς δ' ἀπαλ-
λάττοντες ἐκ τῆς προγεγενημένης ἐν τῇ νυκτὶ πο-
ρείας καὶ κακοπαθείας καὶ ταλαιπωρίας, ὤρμησαν
πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, φυλακὴν ἀπολι-
πιόντες τῶν ἰδίων ἰππέων περὶ τὸν λόφον· πρόθεσιν
ἔχοντες, κατὰ τὴν ἐπιούσαν πολιορκεῖν τοὺς συμ-
πεφευγῶτας, εἰ μὴ παραδῶσιν ἑαυτοὺς ἐκουσίως.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Λεύκιος Αἰμίλιος, **XXVI.**
ὁ προκαθήμενος ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀδριακὸν τόπον, ^{Succurrit}
ἀκούσας τοὺς Κελτοὺς διὰ Τυρρηνίας ἐμβεβληκότας ^{L. Aemi-}
συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ, παρῆν βοηθῶν καὶ κατὰ σπου- ^{lius &}
δαθὴν εὐτυχῶς εἰς δέοντα καιρὸν. καταστρατοπεδεύ- ^{servat re-}
σαντος δ' αὐτοῦ σύνεγγυς τῶν πολεμίων, κατιδόντες ^{liquos.}

§ 5

ταῖ

XXVI. 1. συνεγγίζειν τε τῇ Ῥώμῃ *edd. ex Bas.* συνεγγίζειν τῇ τε
Ῥώμῃ *Ang. Reg. A. Incommodam partem eieci cum Flor. Ibid. Pa-*
titer per eorum irruptionem videtur. καὶ ante κατὰ.

amissa sex millia suorum,
fugiunt qui supererant Ro-
mani: quorum plerique in
munitum quemdam locum
evadunt, ibique subsistunt.
Hos primo Galli parabant
statim obsidere: verum ex
itinere superioris noctis ve-
xati, laboribusque plane con-
fecti, relicta ad custodiam
circa tumulum parte equi-
tatus, ad quietem & corpo-
ra curanda convertuntur:
habentes in animo, postero
die per vim eos expugnare

qui in collem confugerant,
nisi deditioem sponte sua
facerent.

26. Dum hæc agebantur,
advenit sane quam opportu-
ne & feliciter *Lucius Aemi-*
lius: qui, quum locis ad
Adriaticum mare sitis præ-
sedisset, simul atque audivit,
in Etruriam hostes irrupisse,
Romamque contendere, ad
ferendam opem adcurrerat.
Qui ubi prope hostes castra
posuit, tum vero ii qui in
tumu-

A.V. 529. τὰ πυρὰ καὶ νηέταντες τὸ γεγονός οἱ συμπεφευγό-
 τες ἐπὶ τὸν λόφον, ταχέως ἀναθαρσύναντες, ἐξα-
 πέστειλαν αὐτῶν τινὰς τῆς νυκτὸς ἀνόπλους διὰ
 τῆς ὕλης, ἀναγγελοῦντας τῷ στρατηγῷ τὸ συμβε-
 βηκός. ὁ δὲ, διακούσας, καὶ θεωρῶν οὐδὲ διαβούλιον
 αὐτῷ καταλιπέμενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, τοῖς μὲν
 χιλιάρχοις ἅμα τῷ φωτὶ παρήγγειλε τοὺς πεζοὺς
 ἐξάγειν· αὐτὸς δὲ τοὺς ἵππεῖς ἀναλαβὼν, καθη-
 γεῖτο τῆς δυνάμεως, ποικύμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν
 Domum προειρημένον βουίον. Οἱ δὲ τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνες,⁴
 reperunt αἰφορῶντες τὰ πυρὰ τῆς νυκτὸς, καὶ συλλογιζόμενοι
 Galli. τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων, συνήδρευον. οἷς Ἄνη-
 ρόστῃς ὁ βασιλεὺς γνώμην εἰσέφερε, λέγων, ὅτι δεῖ
 τοσαύτης λείας ἐγκρατεῖς γεγονότας· (ἦν γὰρ, ὡς
 ἔοικε, καὶ τὸ τῶν σωμάτων καὶ θρεμμάτων πλῆθος,
 ἔτι δὲ τῆς ἀπσκευῆς, ἧς εἶχον, ἀμύθητον·) διόπερ
 ἔφη, δεῖν μὴ κινδυνεύειν ἔτι, μηδὲ παραβάλλεσθαι
 τοῖς

5. Ἄνηροέστῃς. Forſan ὅ hoc loco, et alibi, Ἄνηροέστος ſcribit
 debuit.

tumultum confugerant, ex
 ignibus quos cernebant ad-
 ventu illius cognito, animos
 confestim resumunt, & suo-
 rum nonnullos incermes per
 ſylvam mittunt, qui rem
 omnem geſtam Conſuli re-
 nuntient. *Armius*, ne ad
 preſandum quidem conſi-
 lium tempus ſibi relictum
 intelligens, tribunis impe-
 rat, ut luce prima pedites
 educant: ipſe, aſſumptis equi-
 tibus, recta ad tumultum il-
 lum pergit ire. Gallorum
 vero duces, quum per no-

etem ignes cernerent, ho-
 ſtium adventum conjectura
 aſſecuti, quid eſſet opus fa-
 cto, communi conſilio deli-
 berabant. Ibi *Aneroëſtus* rex
 hujusmodi ſententiæ auctor
 exſtitit: *quoniam tanta jam
 præda eſſent potiti*; (quippe
 facile intelligitur, hominum,
 pecorum, & omnis ſupelle-
 ctilis tantam vim ab eis ca-
 ptam fuiſſe, ut verbis nemo
 queat exprimere:) *idcirco*,
 ait, *prælii aliam non eſſe ſub-
 eundam, nec periculum ſum-
 mæ rerum audaci temeritate
 facien-*

τοῖς ἔλοις, ἀλλ' εἰς τὴν οἰκείαν ἀδελῶς ἐπανάγειν· A.V. 539.
 ταῦτα δ' ἀποσκευασμένους, καὶ γενομένους εὐζώ- ^{Domum}
 νους, αὐθις ἐγχειρεῖν ὀλοσχερῶς, εἰάν δοκῇ, τοῖς Ῥω- ^{repetunt}
 γμαίων πράγμασι. δόξαντες δὲ σφίσι κατὰ τὴν Ἀνη- ^{Galli.}
 ρόστου γνώμην χρήσασθαι τοῖς παροῦσιν, οὗτοι μὲν
 τῆς νυκτὸς ταῦτα βουλευσάμενοι, πρὸ φωτὸς ἀνα-
 ζεύξαντες, προῆγον παρὰ Θάλατταν, διὰ τῆς Τυρ-
 ρηνῶν χώρας. Ὁ δὲ Λεύκιος, ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ
 βουνοῦ τὸ διασωζόμενον τοῦ στρατοπέδου μέρος ἅμα
 ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι, τὸ μὲν διακινδυνεύειν ἐκ παρα-
 τάξεως οὐδαμῶς ἔκρινε συμφέρειν, ἐπιτηρεῖν δὲ μᾶλ-
 λον καιροῦς καὶ τόπους εὐφυεῖς, ἐπόμενος, εἰάν που
 τί βλάβῃ τούς πολεμίους ἢ τῆς λείας ἀποσπάσαι
 δυναθῇ.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους ἐκ Σαρδόνος μετὰ ^{XCVII.}
 τῶν στρατοπέδων Γάϊος Ἀτίλιος ὑπάτος εἰς Πίσας ^{Abuñti-}
 καταπεπλευκῶς, προῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς ^{bus oc-}
^{currit C.}
 Ῥώμην, ^{Atilius}
^{Cof. ex}
^{Sardinia}

7. Ἀνηρόστου. Ἀροίστου b. l. Flor. Bau. Reg. A. Ἀορίστου Vib. rediens.
 Ibid. ἀναζεύξαντες ἀνέζευξαν καὶ edd. ex Bau.

XCVII. 1. Πίσας. Πίσσας fupret edd. ex Bau. Ibid. προῆγε con-
 xit Casaub. Libri omnes προσῆγε.

*faciendum; sed in patriam
 tuto redeundum. Postea ve-
 ro quam sarcinis positus ex-
 peditiores facti essent; tum
 denuo, si ita visum fuerit,
 adversus Romanum nomine
 esse bellum totis viribus su-
 mendum. Univerſis Ancroῶ-
 ſti ſententiam approbanti-
 bus, eadem nocte qua con-
 ſilium iſtud habuerant, prius-
 quam illuceſceret, caſtra mo-
 vent: & per fines Etruſco-
 rum ſecundum mare pergunt
 ire. Lucius, reliquiis amiſſi*

*exercitus, quæ collem tene-
 bant, ad ſuum adiunctis, ut
 juſto quidem prælio dimica-
 ret, e re ſua non exiſtima-
 bat: ſed potius, ut tempo-
 rum locorumque occaſiones,
 imminens a tergo, captaret,
 ſi qua forte aut hoſtibus
 nocere, aut prædæ aliquid
 poſſet avertere.*

27. Per idem tempus C.
 Atilius, alter Conſul, qui
 exercitum e Sardinia redu-
 ctum Piſis expoſuerat, con-
 trarium Gallis in eadem in-
 feri

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

σε σπεύδων προκαταλάβειν τὴν ἀκρολοφίαν, καὶ ^{A.V. 529.} ^{Redeun-} ^{tribusGal-} ^{lis occur-} ^{rit C. Atil-} ^{lius.} πρῶτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου· πεπεισμένος, τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἐκβαινόντων πλεῖστον οὕτω κληρονομήσειν. Οἱ δὲ Κελτοὶ, τὸ μὲν πρῶτον τὴν παρουσίαν τῶν περὶ τὸν Ἀτίλιον ἀγνοοῦντες, ἐκ δὲ τοῦ συμβαίνοντος ὑπολαμβάνοντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον περιπεπορευθεὶς τὴν νύκτα τοῖς ἵππεῦσι, καὶ προκαταλαμβάνειν τοὺς τόπους, εὐθέως ἐξαπέστελλον τοὺς παρ' αὐτῶν ἵππεῖς, καὶ τινὰς τῶν εὐζώνων, ἀντιποιησομένους τῶν κατὰ τὸν βουνὸν τόπων. ἄταχον δὲ συνέντες τὴν τοῦ Γαίου παρουσίαν ἔκ τινος τῶν ἀχθόντων αἰχμαλώτων, σπουδῆ παρενέβαλλον ^{Galli inter duos hostes.} τοὺς πεζοὺς, ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν ἅμα πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὴν ἀπ' οὐραῶς καὶ τὴν κατὰ πρόσωπον· οὓς μὲν γὰρ ἤδεσαν ἐπομένους αὐτοῖς, οὓς δὲ κατὰ τὸ στόμα προσεδόκων ἀπαντήσκειν, ἔκ τε τῶν προσαγγελλομένων τεκμαιρόμενοι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν συμβαινόντων.

Οἱ

6. περιπεπορ. περιπορεύειν Flor. Aug. Reg. A. 8. κατὰ τὸ στόμα. κατὰ στόμα Aug. Reg. A.

mulid spectans, ut prior ipse cum hoste praelium capessat; persuasus, ita facile se consecuturum, ut omnium, quæ accidissent, decus sibi potissimum adscriberetur. Galli principio Atilii reditum ignorabant: verum, ex re conjecturam facientes, Aemilium equitibus noctu circumductis loca opportuna occupare, confestim etiam ipsi suos equites cum expeditorum nonnullis mittunt, ut de illo colle Romanos de-

jiciant. Sed mox ubi adventum Caji de aliquo ex captivis intellexissent, pedites diligenter ordinant, acie in utramque partem versa, sive extremum agmen, sive primam frontem hostis invaderet: nam alios a tergo sequi hostes norant; alios a fronte occursuros jam non dubitabant, partim ex nuntiis qui afferebantur, partim ex iis quæ fieri cernerent, id colligentes.

A.V. 529.
XXVIII.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰμίλιον ἀκηκοότες μὲν τὸν εἰς τὰς Πίσας κατάπλουν τῶν στρατοπέδων, οὐπω δὲ προσδοκῶντες αὐτὰ συνεγίζεν, τότε σαφῶς ἐκ τοῦ περὶ τὸν λόφον ἀγῶνος ἔγνωσαν, διότι τελέως ἔγλυε εἶναι συμβαίνει τὰς οικείας αὐτῶν δυνάμεις. διὸ καὶ τοὺς μὲν ἵππεῖς παραυτικά βοηθήσαντας ἐξαπέστελλον τοῖς ἐν τῷ λόφῳ διαγωνιζομένοις· αὐτοὶ δὲ κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζοὺς, προῆγον ἐπὶ τοὺς ὑπειναντίους. Οἱ δὲ Κελ-
τοὶ τοὺς μὲν ἐκ τῶν Ἑλλήνων Γαισάτους προσαγο-
ρευομένους ἔταξαν πρὸς τὴν ἀπ' οὐρᾶς ἐπιφάνειαν, ἢ προσεδόκων τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς Ἰσομβρας· πρὸς δὲ τὴν κατὰ πρόσωπον, τοὺς Ταυρίσκους, καὶ τοὺς ἐπὶ ταύτῃ τοῦ Πάδου κατοικοῦντας Βοίους παρενέβαλον, τὴν ἐναντίαν μὲν στάσιν ἔχοντας τοῖς προειρημένοις, βλέποντας δὲ πρὸς τὴν τῶν τοῦ Γαίου στρατοπέδων ἔφοδον. τὰς δ' αἰμάξιας καὶ συνωρίδας ἐκτὸς ἑκατέρου τοῦ κέρατος παρέστησαν.

XXVIII. 4 & 7. Ἰσομβρας. Ἰσόμβρους b. l. edd. Ἔ ποx deinde Ἰσομβροί. Et pro Βοίους Ἔ Βυῖοι, vulgo Βοιούς Ἔ Βοιοί.

28. *Aemilius*, legiones *Pifas* quidem appulisse non ignorans, at nondum appropinquaturas illas existimans; postquam pugnari ad collem coepit, proximum jam esse collegæ exercitum certo cognovit. Igitur confestim eis, qui in colle pugnabant, equites auxilio mittit: ipse, pro more militiæ Romanæ disposita peditum acie, in hostem vadit. Galli *Insubres* *Gæsatos*, quos vocant,

ab illa parte, quæ a tergo erat, qua facturum esse impetum expectabant *Aemilius*, statuunt: pone hos *Insubres* locant: ab anteriore parte *Tauriscos* & cis *Padum* habitantes *Bojos* in aciem instruunt; qui contrariam prioribus stationem obtinebant, in *Atuui* exercitum versi, ut ejus impetum exciperent. *Plaustris* atque *essedis*, extra aciem submotis, cornu utrumque prætexunt: prædam

στησαν. τὴν δὲ λείαν εἰς τι τῶν παρακειμένων ὄρων, A.V. 529.
 βφυλακὴν περιστήσαντες, ἤθροισον. Γενομένης δ' ἀμ-
 φιστόμου τῆς τῶν Κελτῶν δυνάμεως, οὐ μόνον κα-
 ταπληκτικῆς, ἀλλὰ καὶ πρακτικῆν εἶνα συνέβαινε
 τὴν τάξιν. οἱ μὲν οὖν Ἴσομβρες καὶ Βοῖοι τὰς ἀνα- Nudi
 ξυρίδας ἔχοντες καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων pugnare
 αὐτοὺς ἐξέταξαν· οἱ δὲ Γαισάτα, διὰ τε τὴν φιλο- Gæsarum.
 δοξίαν καὶ τὸ θάρσος ταῦτ' ἀπορρίψαντες, γυμνοὶ
 μετ' αὐτῶν τῶν ὄπλων, πρῶτοι τῆς δυνάμεως κατέ-
 στησαν· ὑπελαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτα-
 τοι, διὰ τὸ τινὰς τῶν τύπων βατώδεις ὄντας ἐμπλέ-
 κεσθαι τοῖς ἐφάμιμασι, καὶ παραποδίζεν τὴν τῶν
 ὄπλων χρείαν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον, αὐτὸς ὁ κατα- In cer-
 τὸν λόφον ἐνεστήκει κίνδυνος, ἅπασιν ὧν σύνοπτος, ramine
 ὡς ἂν ἅμα τοσοῦτου πλήθους ἰππέων ἀφ' ἐκάστου equitum
 τῶν στρατοπέδων ἀναμιξ ἀλλήλοις συμπεπτωκίτος. cedit C.
Atilius.

ιοῦν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ συνέβη Γαίιον μὲν τὸν ὕπατον
παρα-

7. σάγων. Vulgo omnes h. l. σαγῶν. Ibid. ἐξέταξαν ex consj. posui.
 Mendose libri nostri ἐξέτασον, quod Casaub. cum Suida in ἐξήτασον
 mutavit.

prædam in propinquum col-
 lem, custodibus appositis,
 convehunt. Ita ergo dispo-
 sita Gallorum bifrons acies,
 non solum ad speciem terri-
 bilis est visa; sed etiam ad
 bene pugnandum cum pri-
 mis efficax. Ad hanc igi-
 tur pugnam *Insubres* & *Boji*,
braccati, ac levioere sago in-
 duti prodierunt: *Gæsatarum*
 vero tanta fuit vanitas &
 confidentia, ut, braccis sa-
 gisque abjectis, *nudi* cum so-
 lis armis primos ordines oc-

cuparent; hac ratione quam
 expeditissimos fore se ra-
 ti, quum senticeta alicubi
 essent, quæ vestimentis ad-
 hærerent, & armorum usum
 impedirent. Primum igitur
 solum in tumulto certamen
 est commissum; omnibus
 facile spectantibus, propter
 equitum multitudinem, qui
 ex omnibus exercitibus illuc
 accurrerant, & inter se per-
 misti pugnabant. Ibi tum
 contigit, *Cajum* Consulem,
 dum audacius pugnam ca-
 pisset,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

3 ἐπαγόντων αὐτοῖς; ἢ τὸναντίον τὴν ἐπιτευκτικῶ-^{A.V. 529.}
 τάτην· ἅμα μὲν ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀμφοτέρους, ^{Aciei}
 ἅμα δὲ τὴν ἀφ' ἑκατέρων ἀσφάλειαν ἐκ τῶν ὀπι- ^{bifrontis}
 θεν αὐτοῖς παρασκευάζοντες· τὸ δὲ μέγιστον, ἀπο- ^{incom-}
 κεκλεισμένης πάσης τῆς εἰς τοῦπιθεν ἀναχωρήσεως, ^{moda &}
 4 καὶ τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας; ἢ γὰρ τῆς ἀμ- ^{commo-}
 φιστόμου τάξεως ἰδιότης τοιαύτην ἔχει τὴν χρείαν. ^{da.}
 5 Τούς γε μὴν Ῥωμαίους, τὰ μὲν, εὐθαρσεῖς ἐποίει
 τὸ μέσους καὶ πάντοθεν περιεληφέναι τοὺς πολε-
 μίους· τὰ δὲ, πάλιν ὁ κόσμος αὐτοὺς καὶ θόρυβος ^{Clamor}
 6 ἐξέπληττε τῆς τῶν Κελτῶν δυνάμεως. ἀναρίθμητον ^{Gallorum}
 μὲν γὰρ ἦν τὸ τῶν Βυκανητῶν καὶ σαλπικτῶν πλῆ- ^{bellicus.}
 θος. οἷς ἅμα τοῦ παντός στρατοπέδου συμπαιανί-
 ζοντος, τηλικαύτην καὶ τοιαύτην συνέβαινε γενέσθαι
 κραυγὴν, ὥστε μὴ μόνον τὰς σάλπιγξας καὶ τὰς δυ-
 νάμεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς παρακειμένους τόπους συνη-
 χούοντας,

XXIX. 3. ἀφ' ἑκατέρων. *Perperam unde ἀφ' ἑκατ.* Ibid. εἰς τοῦ-
 πιθεν omnino fuit restituendum, pro εἰς τοῦμπροθεν, quod li-
 bros omnes obsedit. 6. Βυκανητῶν. *Aut sic aut βυκανιστῶν legen-*
dum. Variant libri, βυχανιτῶν, βυχανητῶν, ἐβυκανητῶν.

invaderet? an contra ad vi-
 ctoriam accommodatissima?
 quod eadem opera cum utro-
 que hoste dimicarent, & se-
 curitatem sibi invicem simul
 præstarent, ne terga ipsis
 cædere hostes possent; &
 quod maximum est, omnes
 ad fugam aditus præclusos
 haberent, nulla si vinceren-
 tur spe relicta: quæ præci-
 pua est bifrontis aciei utili-
 tas, ipsi propria. Romanis
 illud quidem animos adde-

Vol. I.

bat, quod hostem undique
 conclusum tenerent: sed
 rursus illos stupore quodam
 percellebat, cum ipse adspe-
 ctus Gallici exercitus, tum
 tumultus illorum & clamor.
 Nam præter buccinatorum
 tubicinumque innumerabi-
 lem multitudinem, universo
 exercitu ululatum insimul
 tollente, talis tantusque ex-
 ortus est clamor, ut non tu-
 bas solum ac milites, sed
 etiam resonantia e proximo

T

loca

A.V. 529. *πτόμενοι, παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς· αὐτῶ*
armorum
genere *τούτω καὶ καθάρου καὶ κατ' ἄνδρα λεπτόμενοι, ταῖς*
victus ce- *τῶν ὀπλῶν κατασκευαῖς. οἱ μὲν οὖν θυρεοὶ πρὸς*
ditur. *ἀσφάλειαν, αἱ δὲ μάχαιραι πρὸς πρᾶξιν μεγάλην*
διαφορὰν * * * * ἔχεν, τὴν δὲ Γαλατικὴν κατα-
φορὰν ἔχεν μόνον. ἐπεὶ δ' ἐξ ὑπερδεξίου καὶ κατὰ
κέρως οἱ τῶν Ῥωμαίων ἵππεῖς ἐμβαλίντες ἀπὸ τοῦ
λόφου προσέφερον ταῖς χεῖρας ἐξυμένως, τόθ' αἱ
μὲν πεζοὶ τῶν Κελτῶν ἐν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως
τόπῳ κατεκόπησαν, αἱ δ' ἵππεῖς πρὸς φυγὴν ὤρ-
μησαν.

XXXI. *Ἀπέθανον μὲν οὖν τῶν Κελτῶν εἰς τετρακισμυ-*
Cælorum
numerus. *ρίους, ἐάλωσαν δ' οὐκ ἐλάττους μυρίων· ἐν αἷς καὶ*
τῶν βασιλέων Κεγκλιτάνος. ὁ δ' ἕτερος αὐτῶν,
Ἄνηρέστος, εἰς τινα τόπον συμφυγὴν μετ' ἐλίγων,
προσῆνευκε ταῖς χεῖρας αὐτῷ καὶ τοῖς αἰαγκαίαις.
Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, τὰ μὲν σκύλα συνα-
θρῆσαι,

7. ἐπ' ἴσον ex ἐπὶ ποσὸν, aliquamdiu, cotinuatim πῆχε ἰδεται. 8.
 Λακκία ποταμὸν Caisauropus post διαφορὰν ἔχειν posuit, quæ mihi inter
 ipsa hæc duo ve. bu visa est interpretanda.

tur, animis tamen pariter
 resistebant; hoc uno & uni-
 versi & singuli inferiores,
 quod *genere armorum vince-*
rentur. Nam & scuta Ro-
 manorum ad munimentum,
 & gladius ad pugnandum
 longe excellunt: quum con-
 tra * * Gallicis gladiis cæ-
 sim tantum pugnari queat.
 Inter hæc Romani equites
 de colle descendere, hostem
 e superiore loco & impres-
 sione in latus facta invadere,
 strenue rem gerere. Tum

vero Gallorum pedites in
 suis stationibus passim con-
 truncantur; equites fugam
 capessunt.

31. Periere Gallorum ad
 quadraginta millia: capti
 sunt non pauciores decem
 millibus; in quibus alter re-
 gum erat *Concolitanus*. Al-
 ter rex, *Aneroëstus*, paucis
 comitantibus in quemdam
 locum fuga se recepit; ubi
 mox sibi & necessariis suis
 manus intulit. Romanus im-
 perator, collecta spolia Ro-

manam

Θροίσας, εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε, τὴν δὲ Λείαν ^{A.V. 529.}
 ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσι. αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τὰ ^{L. Aemi-}
 στρατόπεδα, καὶ διελθὼν παρ' αὐτὴν τὴν Λιγυστι- ^{lius per-}
 κὴν, εἰς τὴν τῶν Βοίων ἐνέβαλε χώραν. πληρώσας ^{sequitur}
 δὲ τὰς ὁρμαῖς τῶν στρατοπέδων τῆς ἀφελείας, ἐν ^{victo-}
 ἐλίγαις ἡμέραις ἦκε μετὰ τῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ῥώ- ^{riam.}
 μην. καὶ τὸ μὲν Καπιτώλιον ἐκόσμησε ταῖς τε ση-
 μαίαις καὶ ταῖς μανιάκαις· τοῦτο δ' ἐστὶ χρυσοῦν
 ψέλλιον, ὃ φοροῦσι περὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχη-
 λον οἱ Γαλάται. τοῖς δὲ λοιποῖς σκύλοις καὶ τοῖς
 αἰχμαλώτοις, πρὸς τὴν εἴσοδον ἐχρήσατο τὴν ἐαυ-
 τοῦ, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θριάμβου διακόσμησιν. Ἡ
 μὲν οὖν βαρυτάτη τῶν Κελτῶν ἔφοδος οὕτω καὶ τού-
 τῳ τῷ τρόπῳ διεφθάρη· πᾶσι μὲν Ἰταλιώταις,
 μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις, μέγαν καὶ φοβερὸν ἐπικρε-
 μάσασα κίνδυνον. Ἀπὸ δὲ τοῦ καιροθώματος τοῦ ^{A.V. 530.}
 του κατελπίσαντες Ῥωμαῖοι δυνήσασθαι τοὺς Κελ- ^{Novi}
 τοὺς ἐκ τῶν τόπων τῶν περὶ τὸν Πάδον ὀλοσχερῶς ^{jos in de-}
 ἐκβα- ^{ditionem}
accipiunt.

T 3

ἐκβα-

XXXI. 4. ἐνέβαλε. ἐνέβαλε Vrb. Reg. A. 5. Τίς ἄρα, τὰς
 χεῖρας καὶ, ignoant vet. codd. excepto Bav. 7. οὕτω καὶ τούτῳ
 τῷ τρόπῳ. Absunt vulgo duo priora verba.

mam misit: prædam iis red-
 didit, a quibus fuerat abacta.
 Ipse cum utroque exercitu
 secundum Liguriæ fines iter
 faciens, in *Bojorum* agrum
 irrumpit. Satiatisque mili-
 tum animis, prædæ avidis,
 paucis post diebus copias
 universas Romam reduxit.
 Signis militaribus & *mania-*
cis (ita vocant armillas au-
 reas, ad collum & manus ge-
 stari a Gallis solitas:) Capi-
 tolium Consul ornavit. Re-

liqua spolia & captivorum
 turbam ad triumphû apparat-
 um, quando urbem ingrede-
 retur, servavit. Hunc per-
 nicialem exitum habuit Gal-
 lorum illa memorabilis ex-
 peditio: quæ cum universos
 Italiæ populos, tum maxime
 Romanos, in periculum ma-
 gnum ac præsens conjece-
 rat. Ceterum post hanc vi-
 ctoriam in spem adductus po-
 pulus Romanus, posse Gal-
 los e Circumpadanis regio-
 nibus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

περί τε τὴν διαβάσιν, καὶ περί τὴν στρατοπεδείαν, A.V. 531. P. Furius C. Flaminius Insubribus inferunt bellum.
 παραυτίκα μὲν ἔμεσαν· μετὰ δὲ ταῦτα σπείσάμε-
 4νοι, καθ' ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων. πε-
 ριελθόντες δὲ πλείους ἡμέρας, καὶ διελθόντες τὸν
 Κλούσιον ποταμὸν ἦλθον εἰς τὴν τῶν Γονομαίων
 χώραν, καὶ προσλαβόντες τούτους, ὄντας συμμά-
 χους, ἐνέβαλον πάλιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἄλπεις
 τόπων εἰς τὰ τῶν Ἰσόμβρων πεδία, καὶ τὴν τε γῆν
 ἐδῆον, καὶ τὰς κατοικίας αὐτῶν ἐξεπέρθου. Οἱ
 δὲ τῶν Ἰσόμβρων προεστῶτες, θεωροῦντες ἀμετά-
 θετον οὔσαν τὴν ἐπιβολὴν τῶν Ῥωμαίων, ἔκριναν τῆς
 τύχης λαβεῖν πείραν, καὶ διακινδυνεῦσαι πρὸς αὐ-
 6τους ὀλοσχερῶς. συναθροίσαντες οὖν ἀπάσας ἐπί-Signa aurea Insubrium.
 ταυτὸν, καὶ τὰς χρυσαῖς σημαίας τὰς ἀκινήτους
 λεγομένας καθελόντες ἐκ τοῦ τῆς Ἀθηναῖς ἱεροῦ,

Τ 4

καὶ

3. ἀνέλυσαν correxi. Male vulgo omnes ἔλυσαν. 6. Ad ἀπάσας adicienda κτιque cum Vrsino verba τὰς δυνάμεις videntur. Ibid. σημαίας. σημείας Vat. Flor. Aug. Reg. A. Ibid. καθελόντες ex conj. ροσι, ριο vulg. κατέχοντες.

cerunt. Verum, & in transi-
 tu, & dum castra ponunt,
 cæsi, statim illi quidem ni-
 hil moverunt: at postea fœ-
 dus icerunt, & ex pacto com-
 muni excessere illis locis.
 Deinde per proximas regio-
 nes multos dies vagati, trans-
 misso *flumine Clusio* in *Ce-*
nomanorum ditionem vene-
 runt. Quibus assumtis, quod
 focii essent Romani populi,
 e Subalpinis locis in plani-
 tiem *Insubrum* exercitu in-

festo iterum irruerunt, ibi-
 que agros exusserunt, & vil-
 las devastarunt. Quamob-
 rem Insubrum principes, qui
 inita a Romanis consilia ad-
 versus se mutari non posse
 animadverterent, fortunæ
 aleam sibi esse subeundam,
 & de rerum summa cum il-
 lis decernendum statuunt.
 Omnibus igitur *militaribus*
signis in unum coactis; *au-*
reis etiam illis quæ *immobi-*
lia nuncupant, ex *aurea Miner-*
 va

va

Α. V. 531. καὶ τὰλλα παρασκευασάμενοι δεόντως· μετὰ ταῦτα
 τεθαρρήκóτως καὶ καταπληκτικῶς ἀντεστρατοπέ-
 δευσαν τοῖς πολεμίοις, ὄντες τὸ πλῆθος εἰς πέντε
 μυριάδας. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, τὰ μὲν, ὁρῶντες σφᾶσθ
 ἐλάττους ὄντας παρὰ πολὺ τῶν ἐναντίων, ἐβούλον-
 το συγχρηθῆναι ταῖς τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς
 Κελτῶν δυνάμεσι· τὰ δὲ, συλλογισάμενοι τὴν τῆς
 Γαλατικῆν ἀφ᾽εσῖαν, καὶ διότι πρὸς ὁμοφύλους τῶν
 προσλαμβανομένων μέλλουσι ποιῆσθαι τὸν κίνδυνον,
 εὐλαβοῦντο τσιούτοις ἀνδράσι τοιούτου καιροῦ καὶ
 πράγματος κοινωνεῖν. τέλος δ' οὖν αὐτοὶ μὲν ὑπέ-
 μειναν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, τοὺς δὲ τῶν Κελτῶν
 σφίσι συνόντας, διαβιβάσαντες εἰς τὸ πέραν, ἀνέ-
 σπασαν τὰς ἐπὶ τοῦ ρείθρου γεφύρας· ἅμα μὲν ἰο
 ἀσφαλιζόμενοι τὰ πρὸς ἐκείνους, ἅμα δὲ μίαν ἐαυ-
 τοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ
 νικᾶν, διὰ τὸ κατόπιον αὐτοῖς ἄβατον ὄντα παρὰ
 κείθαι

7. συγχρηθῆναι Ang. Reg. A. Vado συγχρηθῆναι.

va de promptis, ceteris quo-
 que necessariis apparatibus
 probe instructis; cum exer-
 citu, in quo erant hominum
 ad L millia, feroces, mina-
 rumque pleni in conspectu
 hostium castra ponunt. Ro-
 mani, quia numero longe ab
 hostibus vinci sese viderunt,
 auxiliaribus Gallorum socio-
 rum copiis uti in animo
 habuerant: sed, Gallicam
 in foederibus inconstantiam
 ad animum revocantes, si-
 mulque cognationem eorum
 quos assumerent cum iis,

quibuscum erat bellandum;
 talem occasionem, tantæque
 rei communionem, ejusmo-
 di hominum fidei permitte-
 re non audebant. Tandem
 hoc consilii ineunt: Gallo-
 rum auxilia fluvium trajicere
 jubent; ipsi ad alteram ejus
 partem remanent, rescissis
 pontibus quibus junctum flu-
 men erat; atque ita eadem
 opera & illis nocendi facul-
 tatem adimunt, & sibi spem
 unicam salutis per victoriam
 reliquam faciunt. Neque
 enim vado transiri fluvius
 pote-

11 κείθαι τὸν προειρημένον ποταμόν. πράξαντες δὲ ^{A.V. 531.}
ταῦτα, πρὸς τὸ διακινδυνεύειν ἦσαν.

Δοκοῦσι δ' ἐμφρόνως κεχρηῆθαι τῇ μάχῃ ταύτῃ ^{XXXIII.}
Ῥωμαῖοι τῶν χιλιάρχων ὑποδειξάντων, ὡς δὲ ποι- <sup>Vincun-
tur Insu-
bres con-
filio tri-
buno-
rum.</sup>
εῖθαι τὸν ἀγῶνα κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν ἐκάστους.
2 συνεωρακότες γάρ ἐκ τῶν προγεγονότων κινήσεων,
ὅτι τοῖς τε θυμοῖς κατὰ τὴν πρώτην ἐφοδὸν, ἕως εἴ
ἀκέραιον ἦ, φοβερώτατόν ἐστι πᾶν τὸ Γαλατικόν
3 φύλον· αἷ τε μάχαιραι ταῖς κατασκευαῖς, καὶ θά- ^{Gladii}
περ εἶρηται πρότερον, μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην κα- <sup>Gallorum
inperi.</sup>
ταφορὰν καιρίαν, ἀπὸ δὲ ταύτης εὐθέως ἀποξυ-
στρουῦνται, καμπτόμενα κατὰ μῆκος καὶ κατὰ
πλάτος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, εἴ μὴ δῶ τις ἀναστρε-
φὴν τοῖς χρωμένοις, ἐρείσαντες πρὸς τὴν γῆν ἀπευ-
θύουσι τῷ ποδί, τελείως ἀπρακτον εἶναι τὴν δευτέραν
4 πληγὴν αὐτῶν· ἀναδόντες οὖν οἱ χιλίαρχοι τὰ τῶν
τριαρίων δόρατα τῶν κατόπι ἐφεστῶτων ταῖς πρώ-

Τ 5

ταῖς

II. πρὸς τῇ διακινδυνεύειν *Vat. Flor.*

XXXIII. 1. ἐκάστους *de dicit Casaub. Mendose libri ἐκάστου.*

poterat, quem a tergo sub-
jectum relinquebant. His
factis, ad praelium se com-
parant.

33. Celebratur militum
Romanorum sollertia, qua
in eo usi sunt certamine;
edocti a tribunis suis, quo-
modo & universi & singuli
pugnam capessere deberent.
Observaverant quippe tribu-
ni e superioribus bellis, *Gal-
lorum genus omne in fervore
animorum & primo impetu,*
dum adhuc integri sunt, *atro-*

cissimum esse: gladios item
illorum ita fabricatos, sicut
ante diximus, ut ad cæden-
dum primum dumtaxat ictum
habeant: a quo statim & in
longitudine & in latitudine
ad instar strigilum incurvan-
tur usque adeo, ut, nisi tem-
pus militi concedatur, quo
inucronem terræ iuniti fa-
ciens gladium pede dirigat,
prorsus inefficax alter illo-
rum sit ictus. Itaque pila
triariorum, qui in postremis
ordinibus locari solent, pri-
mis manipulis dividant tri-
buni:

buni:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ῥωμαίων αὐτοῖς τοῖς ἵππευσιν ἐξ ἐφόδου τολμηρῶς Ἀ. V. 532.
 σφίσι προσπεσόντων, τὰς μὲν ἀρχαὶς ἀντείχον·
 μετὰ δὲ ταῦτα περιισταμένων καὶ κατὰ νότου καὶ
 κατὰ κέρας, δυσχρηστούμενοι τῇ μάχῃ, τέλος ἐτρά-
 9 πησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἵππέων. καὶ πολλοὶ μὲν εἰς
 τὸν ποταμὸν ἐμπεσόντες, ὑπὸ τοῦ ρεύματος διεφθά-
 ρησαν, οἱ δὲ πλείους ὑπὸ τῶν πολεμίων κατεκόπη-
 10 σαν. Ἐλαβον δὲ καὶ τὰς Ἀχέρρῃας οἱ Ῥωμαῖοι, σί- Cn. Sci-
 rio Acer-
 ras capit,
 & Medio-
 lanum.
 του γεμούσας, ἐκχωρησάντων εἰς τὸ Μεδιόλανον τῶν
 Γαλατῶν· ὅσπερ ἐστὶ κυριώτατος τόπος τῆς τῶν
 11 Ἰσόμβρων χώρας. οἷς ἐκ ποδὸς ἐπακολουθήσαντος
 τοῦ Γναίου, καὶ προσβαλόντος ἄφνω πρὸς τὸ Με-
 12 διόλανον, τὸ μὲν πρῶτον ἠσυχίαν ἔσχον. ἀπολυομένου
 δ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τὰς Ἀχέρρῃας, ἐπεξελθόντες
 καὶ τῆς οὐραγίας ἀψάμενοι θρασέως, πολλοὺς μὲν
 νεκροὺς ἐποίησαν, μέρος δὲ τι καὶ φυγεῖν αὐτῶν
 13 ἠνάγκασαν· ἕως ὃ Γναῖος ἀνακαλεσάμενος τοὺς ἐκ
 τῆς πρωτοπρεΐας, παρώρμησε στῆναι, καὶ συμβα-
 14 λῆν τοῖς πολεμίοις. οἱ μὲν οὖν Ῥωμαῖοι, πειθαρχή-
 σαντες

immissis equitibus, impetum fortiter fecissent; principio quidem contra hostem stabant; sed deinde & a tergo circumventi & a lateribus, ac difficultatibus undique conflictati, ab ipsis tandem equitibus in fugam versi sunt. Multos flumen hausit, in quod se præcipites dede- rant; plerique ab hoste sunt perempti. Tum & *Acerras*, com meatibus refertas, ceperunt Romani, Gallis *Mediolanum* se recipientibus;

qui locus est regionis *Insubrium* præcipuus. E vestigio *Cnæus* hos insequitur, subitoque impetu ad *Mediolanum* usque fertur. Galli tum quidem nihil movere: sed Consule *Acerras* redeunte, insequi illi, extremum agmen carpere, multis occisis, partem exercitus in fugam vertere; quoad *Cnæus* revocatum primum agmen sistere gradum & propere cum hoste configere jubet. Parent Romani dicto Consule *lis*;

Α.Ι. οὐκ οὐκ τῆς στρατηγῶν, διεμάχοντο πρὸς τοὺς ἐπι-
 κειμένους εἰς ἄστυας. εἰ δὲ Κελτοὶ, διὰ τὸ παρὸν εὐκ-
 τῆς καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ πρὸς εὐθαρσῶς, μετ' οὐ πα-
 λι στρατηγῶν, ἐφευγὼν εἰς τὰς παρωρείας. ὁ δὲ
 Ἰνδῶν ἐπεκράσει τῆν τε χώραν ἐπόρθη, καὶ
 τὴν Μαυρολίαν εἴλε κατα κράτος.

Οὗτοι οὖν οὐκ οὐκ τῶν Ἰσόμεβρων,
 ἀπὸ τῶν τῆς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, πάντα τὰ
 κατὰ αὐτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις. Ὁ μὲν οὖν
 πρὸς τοὺς Κελτοὺς πόλεμος τριούτον ἔσχε τὸ τέλος·
 κατὰ μὲν τῆς ἀπὸ τῆς καὶ τὸ λῆμα τῶν ἀγωνιζομέ-
 νων ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς καὶ τὸ πλῆ-
 ρος τῶν ἐπὶ τῆς ἀπεκλιμένων καὶ παραταττομέ-
 νων ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν ἱστορημένων· κατὰ δὲ
 τῆς ἐπὶ τῆς καὶ τῆς ἀκρίσιαν τοῦ κατὰ μέρος
 χαριστικῶς, τῆς εὐκαταφρόνητος· διὰ τὸ μὴ τὸ
 πλῆθος, ἀλλὰ συλλήθδην ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ
 τῶν

18. Μαυρολίαν ἢ. 1. citatur ex Vat. quod verum videtur.

lis. & Aeneas Gallos. suo-
 ram terra cadentes. acre
 certamen instituit. Illi,
 the animati jam prope par-
 te victoriam, generose ali-
 quandiu praelium sustinent:
 mox vero terga dare coacti,
 ad montes proximos fuga se
 incipiunt. Cuius fugien-
 tes infensus, agros popula-
 tum, & Μαυρολίαν per vim
 cepit.

18. Post hanc cladem prin-
 cipes Inubrum, omni spe
 salutis amissa, in Romano-

rum fidem se suaque omnia
 permiserunt. Hunc exitum
 id bellum habuit, quod cum
 Gallis gestum est: bellum, si
 perditam hostium audaciam
 spectes, pugnas in illo pu-
 gnatas, numerum dimican-
 tium & occisorum, nulli eo-
 rum secundum, quæ a scri-
 ptoribus sunt commemora-
 ta: sin ipsa incepta, & sto-
 lidam rerum singularum ad-
 ministrationem, prorsus a-
 spernabile; quoniam Galli,
 non dicam in plerisque, sed
 prorsus in omnibus actioni-
 bus

τῶν Γαλατῶν, θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύε-^{A.V. 532.}
 409α. Περὶ ὧν ἡμεῖς, συνθεωρήσαντες μετ' ὀλίγον
 χρόνον αὐτοὺς ἐκ τῶν περὶ τὴν Πάδον πεδίων ἐξω-
 θέντας, πλὴν ἐλίγων τόπων τῶν ὑπ' αὐταῖς ταῖς
 Ἄλπεσι κειμένων, οὐκ ᾤθημεν δεῖν οὔτε τὴν ἐξ ἀρ-
 χῆς ἔφοδον αὐτῶν ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, οὔτε
 ταῖς μετὰ ταῦτα πράξεις, οὔτε τὴν τελευταίαν ἐξ-
 σαυιάσασιν· ὑπολαμβάνοντες οἰκεῖον ἱστορίας ὑπάρ-^{Lusus:}
 χεν, τὰ τοιαῦτα ἐπεισόδια τῆς τύχης εἰς μνήμην ^{fortunae}
 ἀάγειν καὶ παραδόσιν τοῖς ἐπιγενομένοις· ἵνα μὴ, τε- ^{memora-}
 λέως οἱ μεθ' ἡμᾶς ἀνεγνόητοι τῶν τοιούτων ὑπάρ- ^{biles.}
 χοντες, ἐκπλήττωνται ταῖς αἰφνιδίους καὶ παραλό- ^{In irru-}
 γους τῶν βαρβάρων ἐφόδους· ἀλλ', ἐπὶ ποσὸν ἐν νῶ ^{ptionibus}
 λαβόντες, ὡς ὀλιγοχρόνιον ἐστὶ καὶ λίαν εὐφθαρ- ^{barbaro-}
 τον τὸ φῦλον αὐτῶν τοῖς ὑπομένουσι, πάσας ἐξε- ^{rum non}
 λέγχωσι τὰς σφετέραις ἐλπίδαις πρότερον, ἢ παρα- ^{desperan-}
 χωρή-

XXXV. 5. ἐπεισόδια restitui ex mente Casauboni. Vulgo omnes ἐπ' ἴσον (vel ἐπίσον) δια. 6. Ex conject. emendavi turbatam vulgo stationem, cum esset τοῖς τὸ φῦλον αὐτῶν ὑπομένουσι καὶ πάσας ἐξελέγχουσι. Forſan, esse proſus articulo τοῖς, legendum ὑπομένουσι καὶ πάσας ἐξελέγχουσι.

bus suis ira atque impetu, non consilio, reguntur. Quos quum cogitarem haud ita multo post ex Circumpadana planitie, paucis locis exceptis, quæ ipsis subjacent Alpibus, fuisse expulsos; non committendum putavi, ut, quomodo primum in Italiam venerint, quas postea res ibi gesserint, ac tandem quomodo illo tractu penitus exciderint, silentio prætermitterem. Officium enim

scriptorum esse putamus, ut hujusmodi *lusus fortunæ memorabiles* ad posteriores memoriæ tradant: ne ventura ætas, si de similibus casibus nihil plane cognoverit, subitas atque temerarias barbarorum irruptiones expavescat; sed ut cogitent aliquantisper, quam brevi tempore, quamque facile deleri genus illud hominum possit ab iis qui fortiter restiterint; atque adeo omnia prius experian-

tur,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀσδρούβας δ', ὁ τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς XXXVI.
 (ἀπὸ γὰρ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως.) A.V. 533.
 ἔτη χειρίσας ὀκτὼ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ἐτελεύ- IN HISPANIA An-
 τησε, δολοφονηθεὶς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι, nibal suc-
 νυκτὸς ὑπὸ τινος Κελτοῦ τὸ γένος, ἰδίων ἕνεκα ἀδι- cedit Af-
 κημάτων· οὐ μικρὰν, ἀλλὰ μεγάλην ποιήσας ἐπί- drubali.
 δοσιν τοῖς Καρχηδονίων πράγμασι, οὐχ οὕτω διὰ
 τῶν πολεμίων ἔργων, ὡς διὰ τῆς πρὸς τοὺς δυνά-
 ζστας ὀμιλίας. τὴν δὲ στρατηγίαν οἱ Καρχηδόνιοι
 τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Ἀννίβα περιέθεσαν, ὄντι
 νέω, διὰ τὴν ὑποφαινομένην ἐκ τῶν πράξεων ἀγχι-
 νοϊαν αὐτοῦ καὶ τέλμαν. Ὅς παραλαβὼν τὴν ἀρ-
 χὴν, εὐθέως δῆλος ἦν ἐκ τῶν ἐπινοημάτων πόλεμον
 ἐξοίσων Ῥωμαίοις. ὃ δὴ καὶ τέλος ἐποίησε, πάνυ
 σβραχὺν ἐπισχῶν χρόνον. Ταῦ μὲν οὖν κατὰ Καρ-
 χηδονίους καὶ Ῥωμαίους ἀπὸ τούτων ἤδη τῶν καιρῶν
 ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους καὶ παρατριβαῖς.

ci

36. Iam *Asdrubal*, dux *Carthaginensium*, (nam ab his rebus digressa est nostra narratio;) post administratam per annos octo Hispaniam, noctu in hospitio suo periit; a Gallo quodam, privatas injurias ulciscente, per dolum cæsus. Qui vir magnopere Carthaginensium auxit imperium, non tam armis, quam comitate, qua regulos demerebatur. Post cujus obitum Hispaniam provinciam Carthaginenses *Hannibali* detulerunt; ad-

Vol. I.

modum quidem juveni, sed qui in omnibus, quæ institueret, magni ingenii virtutisque specimen dabat. Vix imperium susceperat *Hannibal*, cum ex omnibus ejus consiliis facile poterat intelligi, bellum contra Romanos fore gesturum: quod & brevi intermissio tempore, tandem fecit. Iam tum igitur illa tempestate Carthaginenses & Romani invicem sibi esse suspecti, mutuisque offensionibus irritari cœperant. Nam illi, studio ul-

U

ciscen-

Institu-
tum Au-
toris.

RES
ACHAEO-
RUM, CO-
rumque
Fœdus.

ὑπὸ πλειόνων ἐκδεδοῦσθαι καὶ γνώριμον ὑπάρχου
ἀπασιν, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς μηδὲν αὐτῶν
ἐξηλασμένον ἀπηντῆσθαι μηδὲ παράλογον ὑπὸ τῆς
τύχης, ὥστε προσδεῖσθαι τῆς τῶν προγεγονότων ὑπε-
μνήσεως. Περὶ δὲ τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, καὶ περὶ
τῆς Μακεδόνων οἰκίας, ἀρμόσει διὰ βραχείων ἀνα-
δραμεῖν τοῖς χρόνοις· ἐπειδὴ περὶ μὲν ταύτην ἐλε-
σχερῆς ἐπαναίρεσις, περὶ δὲ τοὺς Ἀχαιοὺς, καθά-
περ ἐπάνω προεῖπον, παράδοξος αὐξήσις καὶ συμ-
φρόνησις ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς γέγονε. Πελοπόν-
νησος γὰρ ἐπιβαλλομένων ἐν τοῖς παρεληλυθόσι χρόνοις,
ἐπὶ ταῦτόν τι συμφέρον ἀγαγεῖν Πελοποννησίους, οὐδε-
νός δὲ καθικέσθαι δυνηθέντος, διὰ τὸ μὴ τῆς κενῆς
ἐλευθερίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τῆς σφετέρως δυναστείας
χάριν, ἕκαστον ποιῆσθαι τὴν σπουδὴν· τοιαύτην καὶ
τηλικαύτην ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς ἔσχε προκο-
πὴν

7. τῆς Μακεδ. τῆς τῶν Μακεδ. edd. cum aliis. 9. ἐπιβαλλομένων.
ἐπιβαλλομ. edd. ex Bav. Ibid. ἕκαστον Casaub. cum Reg. B. C.
ἕκαστου vet. mss. quod ex ἕκαστους corruptum videtur.

multi ediderunt, & tenent
jam omnes; temporibus au-
tem nostræ ætati proximis
nullam magnopere singula-
rem & inopinatam rerum
conversionem Fortuna inve-
xit, cujus gratia repeti al-
tius debeat eorum memoria.
Contra in *Achaeorum* gente
& *Macedonum* regia domo,
paucis meminisse priorum
temporum oportebit: quo-
niam hæc quidem deleta fun-
ditus; *Achai* vero mirifice
per concordiam mutuam no-

stra memoria crevere. Nam
quum multi ante hæc tem-
pora essent conati *Pelopon-
nesis* persuadere, ut *commu-
nibus consiliis omnium saluti
consulerent*; neque tamen
perficere quisquam, quod
instituerat, potuisset; quod
non studio defendendæ com-
munis libertatis, sed ad sta-
biliendam quisque suam do-
minationem id negotium sus-
ciperent: nostra ætate tale
tantumque ea res incremen-
tum cepit, atque adeo per-
fecta

σπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος, ὥστε μὴ μόνον ^{Res} συμμαχικὴν καὶ φιλικὴν κοινωσίαν γεγονέναι ^{Achaeo-}πραγ-^{rum.} μάτων περὶ αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ νόμοις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, καὶ σταθμοῖς, καὶ μέτροις, καὶ νομίμασι, πρὸς δὲ τούτοις, ἄρχουσι, βουλευταῖς, δικασταῖς ^{σι} τοῖς αὐτοῖς· καθόλου δὲ τούτῳ μόνῳ διαλλάττειν τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν σχεδὸν τὴν σύμπασαν Πελοπόννησον, τῷ μὴ τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· τᾶλλα δ' εἶναι καὶ κοινῇ καὶ κατὰ πόλεις ἐκάστοις ταῦτά καὶ παραπλήσια.

Πρῶτον δὲ, πῶς ἐπεκράτησε καὶ τίνι τρόπῳ τὸ ^{XXXVIIII} τῶν Ἀχαιῶν ἔνομα ^{Nomen} κατὰ πάντων Πελοποννη-^{Achaeo-}εσίων, οὐκ ἄχρηστον μαθεῖν. οὔτε γὰρ χάρας καὶ ^{rum.} πόλεων πλήθει διαφέρουσιν οἱ πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, οὔτε πλούτοις, ζούτε ταῖς τῶν ἀνδρῶν ἀρεταῖς. τότε γὰρ τῶν Ἀρ-
U 3
κάδων

II. διάθεσιν ἔχειν σχεδὸν. σχεδὸν ἔχειν *Bar.* Ὁ κατε διάθεσιν. *Voluit forf. σχέσιν ἔχειν.*

fecta est; ut non solum ad amicitiam *sociali foedere* inter se jungendam coierint, sed etiam legibus, ponderibus, mensuris, pecunia denique eadem utantur; ad hæc, magistratibus, senatoribus, iudicibus iisdem; atque ut, uno verbo, quomodus universa propemodum Peloponnesus pro una urbe possit censerī, id unum obstat, quod non eorundem mœnium ambitu omnes ejus incolæ sint circumscripti, ce-

tera apud illos & in commune & per singulas urbes similia sint atque eadem.

38. Ipsum primo *Nomen* ACHAEORVM, quomodo, & qua ratione *de omnibus Peloponnesis* cœperit usurpari, pretium operæ fuerit cognoscere. Qui enim a majoribus suis eam appellationem acceperunt, neque urbium numero, neque opibus, neque eximia virorum fortitudine ceteris ullo modo excellent. Nam *Arca-*
dum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὑπαρχούσης. αὕτη τινὰς μὲν ἐθέλοντι αἰρετιστάς ^{Fœdus}
 εὔρε Πελοποννησίων· πολλοὺς δὲ πειθοῖ καὶ λόγῳ ^{Achai-}
 προσηγάγετο· τινὰς δὲ βιασαμένη σὺν καιρῷ, παρα-
 χρῆμα πάλιν εὐδοκεῖν ἐποίησεν αὐτῇ τοὺς ἀναγκα-
 ραθέντας. οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ὑπολειπομένη πλεονέκτη-
 μα τῶν ἐξ ἀρχῆς, ἴσα δὲ πάντα πειοῦσα τοῖς αἰεὶ
 προσλαμβανομένοις, ταχέως καθικνεῖτο τῆς προκει-
 μένης ἐπιβολῆς· δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυ-
 ροτάτοις, ἰσότητι καὶ φιλανθρωπία. διὸ ταύτην ἀρ-
 χηγόν καὶ αἴτιον ἠγητέον τοῦ, συμφρονήσαντας Πε-
 λοποννησίου, τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς εὐδαιμονίαν
 καταστήσασθαι. Ταῦ μὲν οὖν τῆς προαιρέσεως, καὶ ^{Vetera}
 τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα τὸ νῦν εἰρημένον, καὶ τὸ ^{Instituta}
 βιπρότερον ὑπῆρχε παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς. δῆλον δὲ τοῦ ^{Achaeo-}
 το καὶ δι' ἑτέρων μὲν πλείονων, πρὸς δὲ τὸ παρὸν ^{rum.}

U 4

ἀρκέ-

7. ἐθέλοντι. ἐθέλοντην *Vat.* Ibid. αὐτῇ *Casaub.* ex *Reg. B.* *Ceteri*
ms. Ἔ *edd.* ante *Casaub.* ἐποίησεν αὕτη. 8. τῶν ἐξ ἀρχῆς ex
conject. dedi. *Vulgo omnes τοῖς ἐξ ἀρχῆς.* 10. καὶ τὸ πρότερον.
 καὶ πρότερον *Vat. Flor.*

apud Achæos. Hæc Reip.
 forma a nonnullis Pelopon-
 nesius ultro est suscepta;
 multi rationibus & apta ad
 persuadendum oratione, ut
 illa uterentur, sunt adducti:
 ad quosdam cum per occa-
 sionem vis esset adhibita, fa-
 cile deinde impetratum est,
 ut in eo propriis voluntati-
 bus acquiescerent, quod ini-
 tio coacti probaverant. Nam
 quia nullum iis reservabatur
 privilegium, qui ab initio
 eam condiderant; sed, ut
 quisque assumebatur, idem
 penitus jus cum ceteris ei

tribuebatur; sane quam fa-
 cile res hæc publica, dua-
 bus rebus usa, quæ pluri-
 mum possunt, æquabilitate
 juris, & comitate, voti sui
 compos est facta. Hæc er-
 go prima certa que existima-
 ri causâ debet, ejus concor-
 diæ, qua semel inita, ad has
 opes tantas Peloponnesii per-
 venire. Istud autem insti-
 tutum, & publicarum rerum
 administratio hæc, qualem
 diximus, jam olim penes
 Achæos obtinuerat: quod
 quidem ex multis etiam aliis
 liquet documentis; verum

ex

4^η ἢ περὶ τὸ προειρημένον ἔθνος διάθεσις. Ἄπς γὰρ
 Τισαμενοῦ βασιλευθέντες, ὅς ἦν Ὀρέστου μὲν υἱός,
 κατὰ δὲ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον ἐκπεσὼν τῆς
 Σπάρτης, κατέσχε τοὺς περὶ Ἀχαιίαν τόπους·
 εἰς τούτου κατὰ τὸ συνεχές καὶ κατὰ τὸ γένος
 ἕως Ὀγύγου βασιλευθέντες· μετὰ ταῦτα δυσαρρε-^{Fœdus}
 στήσαντες τοῖς τοῦ προειρημένου παισὶν, ἐπὶ τῷ μῆ^{pristi-}
 νομίμως ἀλλὰ δεσποτικῶς αὐτῶν ἄρχειν, μετέστη-
 σαν εἰς δημοκρατίαν τὴν πολιτείαν. λοιπὸν ἤδη τοὺς
 ἐξῆς χρόνους μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου
 δυναστείας, ἄλλοτε μὲν ἄλλως ἐχώρει τὰ πράγματα
 αὐτοῖς κατὰ τὰς περιστάσεις· τό γε μὴν κοινὸν πο-
 λίτευμα, καθάπερ εἰρήκαμεν, ἐν δημοκρατίας συνέ-
 γχεν ἐπειρῶντο. τοῦτο δ' ἦν ἐκ δώδεκα πόλεων· αἷς ^{Civitates}
 ἔτι καὶ νῦν συμβαίνει διαμένειν, πλὴν Ὀλένου, καὶ ^{fœderatas}
 Ἑλίκης, τῆς πρὸ τῶν Λευκτρικῶν ὑπὸ τῆς θαλάτ- ^{duode-}
 8^{της} καταποθείσης. αὐταὶ δ' εἰσὶ, Πάτρα, Δύ- ^{cim.}
 μη, Φαραί, Τριταία, Λεόντιον, Αἴγειρα, Πελλήνη,
 Αἴγιον,

fuit hujusmodi. *Tisamenus*,
Orestis filius, post reditum
Heraclidarum Sparta ejectus,
Achaiæ loca obtinuit, pri-
 musque *rex* ejus populi fuit.
 Duravit institutum ab eo re-
 gnum, continua stirpis ejus-
 dem serie propagatum ad
Ogygum usque: cujus post-
 ea filios averfati, quoniam
 non pro legitimis regibus,
 sed pro dominis inter illos
 se gerebant, rei publicæ for-
 mam in popularem statum
 converterunt. Inde insecu-
 tis temporibus, ad domina-

tum usque Alexandri & Phi-
 lippi, licet aliâs aliter, pro
 temporum necessitatibus, res
 illorum se haberent; non de-
 sierunt tamen formam Reip.
 in populari statu, sicut dixi-
 mus, pro viribus retinere.
 Ea *democratia* e XII urbibus
 constabat; quæ nunc quo-
 que supersunt, præter *Ole-
 num*, & *Helicen*, quam paul-
 lo ante pugnam Leuctricam
 mare haufit. Sunt autem
 civitates hæ: *Patra*, *Dyme*,
Phara, *Tritæa*, *Leontium*,
Aegira, *Pellene*, *Aegium*,
Bura,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Φαιραιῆς· δίοπερ οὐδὲ στήλην ὑπάρχειν συμβαίνει ^{Instaura-}
 13 τῶν πόλεων τούτων περὶ τῆς συμπολιτείας. μετα ^{tionis ini-}
 14 κτείναντες. ἅμα δὲ τούτοις Κερυνεῖς ἀποκατέστη- ^{cium.}

δὲ ταῦτα, μάλιστα πῶς ἔπει πέμπτω, τὴν Φρου-
 ραὴν ἐκβαλόντες Αἰγιεῖς, μετέσχον τῆς συμπολι-
 τείας· ἐξῆς δὲ τούτοις Βούριοι, τὸν τύραννον ἀπο-
 14 κτείναντες. ἅμα δὲ τούτοις Κερυνεῖς ἀποκατέστη-
 σαν. συνιδῶν γὰρ Ἰσέας ὁ τῆς Κερυνείας τότε τυ-
 ραννεύων, ἐκπεπτακυῖαν μὲν ἐξ Αἰγίου τὴν Φρουραὴν,
 ἀπολωλότα δὲ τὸν ἐν τῇ Βούρα μοναρχον διὰ Μάρ-
 κου καὶ τῶν Ἀχαιῶν, ἑαυτὸν δὲ πανταχόθεν ὄρων
 15 ὅσον οὐκ ἤδη πολεμηθησόμενον· ἀποθέμενος τὴν ἀρ-
 χὴν, καὶ λαβὼν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ
 τῆς ἀσφαλείας, προσέθηκε τὴν πόλιν πρὸς τὸ τῶν
 Ἀχαιῶν σύστημα.

Τίνος οὖν χάριν ἐπὶ τοὺς χρόνους τούτους ἀνέ- ^{XLII.}
 δραμον; Ἴνα πρῶτον μὲν γένηται συμφανές, πῶς, ^{Laus}
 16 καὶ ^{Achæo-}
 17 ^{rum.}

12. συμβαίνει περὶ τῶν πόλεων τούτων τῆς συμπολ. Αἰγ. 13. Αἰ-
 γιεῖς *tescipri* pro *uulg.* Αἰγιεῖς. 14. *Vierge omnes b. l.* Κερυνεῖς
 ἔ Κερυνείας. *Ibid.* τυραννῶν *Bav.* pro τυραννεύων. *Ibid.* Μάρ-
 κου. *Omnes b. l.* Μάρκου. *Μόργου απεισ νιτι βυζας ποιησιν συβρι-*
catus est Keisk.

Pharæenses: quamobrem ne
 columna quidem ulla exstat
 de harum urbium in eandem
 Reipubl. formam consensu.
 Quinto ferme post anno *Ae-*
gienses, postquam præsidium
 oppido ejecerunt, eidem rei-
 publ. adscripti sunt. Secuti
 dein *Burii*, occiso tyranno.
 Simul cum his & *Cerynenses*
 pristinum statum receperunt.
Iseas namque, tempestate illa
Ceryneæ tyrannus, qui præ-
 sidium Aegio cerneret eje-

ctum, occisum vero *Buræ*
 tyrannum *Marci* & *Achæo-*
rum opera, tum se quoque
 sentiret jamjam undique bel-
 lo petendum; posito domi-
 natu, fideque ab *Achæis* ac-
 cepta, fraudi eam rem sibi
 non fore; ad conventum
Achæorum civitatem suam
 adjecit.

42. Quorsum vero anti-
 quiorum illorum temporum
 res heic attigimus? Primum
 quidem, ut palam fieret, quo-
 modo;

Laus
Achæo-
rum.

καὶ κατὰ πείους καιρῶς, καὶ τινες πρῶτοι τῶν ἐξ ἀρχῆς Ἀχαιῶν αὐθις ἐποίησαντο τὴν ἐπιβολὴν τῆς νῦν συστάσεως· δεύτερον δ', ἵνα καὶ τὰ τῆς προαιρέσεως μὴ μόνον διὰ τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πίστεως τυγχάνη· διότι μία τις αἰεὶ τῶν Ἀχαιῶν αἵρεσις ὑπῆρχε, καὶ ἦν προτείνοντες μὲν τὴν παρ' αὐτοῖς ἰσηγορίαν καὶ παύρησίαν, πολεμοῦντες δὲ καὶ καταγωνιζόμενοι συνεχῶς τοὺς ἢ δι' αὐτῶν ἢ διὰ τῶν βασιλέων ταῖς σφετέραις πατρίδας καταδουλουμένους, τούτῳ τῷ τρίτῳ καὶ ταύτῃ τῇ προθέσει, τοῦτο τοῦργον ἐπέτελεσαν, τὰ μὲν δι' αὐτῶν, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν συμμάχων. καὶ γὰρ τὰ δι' ἐκείνων συνεργήματα γεγοῦνται πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐν τοῖς ἐξῆς χρόνοις, ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον. πολλοῖς γὰρ κοινῶν ἠσαντες πραγμάτων, πλείστων τε καὶ καλλίστων Ῥωμαίοις, οὐδέποτε τὸ παράπαν ἐπεθύμησαν ἐκ τῶν

XLII. 5. πλείστων τε. Forf. πλείστον δὲ.

modo, & quando, & qui primi ex veteribus Achæis præsentis status fundamenta rursus jecerint. Deinde, ut, quod dicebamus de institutis ejus gentis, non solum ex assertione nostra, verum ex ipsis etiam rebus fidem inveniret: videlicet, *unum fuisse semper Achæorum institutum hoc, ut ad æqualitatem ac libertatem, quæ inter ipsos vigebat, homines invitando; eos autem, qui, vel propriis opibus, vel regum auxilio fracti, suas civitates sibi ser-*

vire coëgissent, continue armis petendo destruidoque; hac, inquam, ratione & proposito, rem tantam, partim per se, partim sociorum opera, ad exitum perducerent. Nam & quæ sociis adjuvantibus in hoc genere sunt postea effecta, ad Achæorum institutum referri debent. Etenim quum & multos alios, & in plurimis præclarissimisque rebus Romanos sæpe adjuvarent; nunquam tamen, per occasionem rei bene gestæ, ullum sibi

εἰ τῶν κατορθωμάτων οὐδενὸς ἰδίᾳ λυσitelous. ἀλλ' ^{Laus}
 ἀντὶ πάσης τῆς ἑαυτῶν φιλοτιμίας, ἣν παρείχοντο ^{Achaer-}
 τοῖς συμμάχοις, ἀντικατηλάττοντο τὴν ἑκάστων ^{rum.}
 ἐλευθερίαν, καὶ τὴν κοινὴν ὁμόνοιαν Πελοποννησίων.
 ἑσαφέστερον δ' ὑπὲρ τούτων ἔσται διαλαμβάνειν ἐξ
 αὐτῶν τῶν περὶ τὰς πράξεις ἐνεργημάτων.

Εἴκοσι μὲν οὖν ἔτη τὰ πρῶτα καὶ πέντε συνε- ^{XLIII.}
 πολιτεύσαντο μετ' ἑαυτῶν αἱ προειρημένα πόλεις, ^{Marcus}
 γραμματεῖα κοινὸν ἐκ περιόδου προχειριζόμενα, καὶ ^{Cerinen-}
 δύο στρατηγούς. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἔδοξεν αὐ- ^{lis praetor}
 τοῖς ἕνα καθιστάνειν, καὶ τούτῳ πιστεύειν ὑπὲρ τῶν ^{Achaer-}
 ὄλων. καὶ πρῶτος ἔτυχε τῆς τιμῆς ταύτης Μάρκος ^{rum.}
 Ζό Κερυνεύς. τετάρτῳ δ' ὕστερον ἔπει τοῦ προειρημέ- ^{Ol.}
 νου στρατηγούντος, Ἄρατος ὁ Σικυώνιος, ἔτη μὲν ^{Aratus}
 ἔχων εἴκοσι, τυραννουμένην δὲ ἐλευθερώσας τὴν πα- ^{Achaeis}
 τριδα διὰ τῆς ἀρετῆς τῆς ἑαυτοῦ καὶ τόλμης, προσ- ^{adtribuit}
 ἔνειμε πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν ἀρχῆθεν ^{Sicyo-}
 εὐθὺς ^{nem,}
^{A.V. 504.}

XLIII. 2. Κερυνεύς. Καρυνεύς ead. ex Bav. Γερυνεύς Vat. Flor.
 Aug. Reg. A. Peisitt. 3. προειρημένου. Scripti omnes προηγου-
 μένου. In solo Bav. adscriptum προειρη. Ibid. ἔτη μὲν. ὡς ἔτη
 μὲν scribendum praestat Gron. & Kcisk.

fibi proprium commodum
 cupiverunt: sed semper, pro
 navata egregie sociis opera,
 mercedis loco, singularum
 civitatum libertatem, & com-
 munem omnium Peloponne-
 siorum concordiam, postula-
 runt. Verum de his qui-
 dem ex ipsa rerum gestarum
 ratione melius liquebit.

43. Quinque igitur & vi-
 ginti primos annos dictæ ur-
 bes Rempublicam eandem

Vol. I.

coluerunt, scribam commu-
 nem & Praetores duos in or-
 bem eligentes. Postea pla-
 cuit unum designare, cui re-
 rum summam permitterent:
 eoque honore primus fun-
 ctus est *Marcus Cerynenfis*.
 Quarto post hujus praetoram
 anno, *Aratus Sicyonijs*, vi-
 ginti annos natus, ereptam
 jugo tyranni patriam virtute
 sua & fortitudine, Achaer-
 rum Reip. attribuit: adeo

X

jam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

9 Φερίαν. Μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς, ^{Antigonus Gonatas Rex Maced.} πρὸς τε τὴν ἐκείνου πολυπραγμοσύνην, καὶ πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος διέτελει, ¹⁰πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων· καὶ περ εἰς τοῦτο προβάντων ἀμφοτέρων ἀδικίας καὶ τόλμης, ὥστε πειήσαθαι συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους.

Ἀντιγόνου δὲ μεταλλάξαντος, καὶ συνθεμένων ^{XLIV.} τῶν Ἀχαιῶν καὶ συμμαχίαν πρὸς Αἰτωλοῦς, καὶ ^{Achai socii Aetolorum} μετασχόντων εὐγενῶς σφίσι τοῦ πρὸς Δημήτριον ^{adv. Demetrium.} πόλεμου, τὰ μὲν τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας φηθή κατα τὸ παρὲν, ὑπεγένετο δὲ κοινωικὴ καὶ φιλική τις αὐτοῖς διαθήσις. Δημητρίου δὲ βασιλεύσαντος δέκα μόνον ἔτη, καὶ μεταλλάξαντος τὸν βίον περὶ τὴν πρώτην διάβασιν εἰς τὴν Ἰλλυρίδα Ῥωμαίων, ἐγένετό τις εὐροια πραγμάτων πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς

X 2 ἐπι-

9. ἀντιτατόμ. *Vulgo ἀντιπαρατατόμ.*

XLIV. I. κοινωικὴ. κοινωητικὴ *edd. ex Βασφ.*

tem singulis firmaret. Hoc igitur animo, dum *Antigonus Gonatas* viveret, qua illius variis conatibus, qua *Aetolorum* cupiditati crescendi ex aliena injuria, assidue sese *Aratus* opponebat, singulari sollertia omnia feliciter administrans; licet eo iniquitas & audacia utrorumque sit progressa, ut fœdus inter se inirent ad societatem *Achaeorum* dissolvendam.

44. Post *Antigoni* vero obitum, quum sociali etiam

fœdere *Aetolis* se *Achai* junxissent, atque etiam in bello contra *Demetrium* strenuam iis operam navassent; extinctis in præsens simultatibus atque odiis; paullatim in eorundem *Aetolorum* animos societatis amor & amicabilis affectio irreperunt. Decem tantum annos regnavit *Demetrius*: eodem fere tempore fato functus, quo prima *Romanorum* in *Illyricum* trajectio contigit. Tum vero *Achaiis* ad id perficiendum, quod initio proposuerant, magnæ rerum opportunitates

tes

Tyranni
posita ty-
rannide
accedunt
Achæis.
Ol.
схххvi
sq.
A. V.
521 sq.
 ἐπιβολὴν τῶν Ἀχαιῶν. οἱ γὰρ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
 μόναρχοι, δυσελπιστήσαντες ἐπὶ τῷ μετῆλλαχέναι
 μὲν τὸν Δημήτριον, ὃς ἦν αὐτοῖς οἶονεὶ χορηγὸς καὶ
 μιθοδότης, ἐπικεῖσθαι δὲ τὸν Ἄρατον, οἰόμενον δὲν
 σφᾶς ἀποτίθεσθαι τὰς τυραννίδας, καὶ τοῖς μὲν πει-
 θεῖσιν μεγάλας δωρεὰς καὶ τιμὰς προτείνοντα, ταῖς
 δὲ μὴ προσέχουσιν ἔτι μείζους ἐπανατενόμενον φό-
 βους καὶ κινδύνους διὰ τῶν Ἀχαιῶν· ὤρμησαν ἐπὶ
 τὸ, πειθύντες, ἀποτίθεσθαι μὲν τὰς τυραννίδας, ἐλευ-
 θερῶσαι δὲ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, μετασχεῖν δὲ τῆς
 τῶν Ἀχαιῶν πολιτείας. Λυδιάδας μὲν οὖν ὁ Μεγα-
 λopolίτης, ἔτι ζῶντος Δημητρίου, κατὰ τὴν αὐτοῦ
 προαίρεσιν, πάνυ πραγματικῶς καὶ φρονίμως προί-
 δόμενος τὸ μέλλον, ἀπετίθετο τὴν τυραννίδα, καὶ
 μετεσχῆκει τῆς ἐθνικῆς συμπολιτείας. Ἀριστῆμα-
 χος δ', ὁ τῶν Ἀργείων τύραννος, καὶ Ξένων ὁ τῶν
 Ἑρμιονέων, καὶ Κλεώνυμος ὁ τῶν Φλιασίων, τότε
ἀπε-

5. Λυδιάδας. Vulgo b. l. οἰησις Λυσιάδας.

tes se obtulerunt. Quot-
 quot enim tyranni in Pe-
 lonneso fuere, spe omni de-
 stituti, partim ob Demetrii
 mortem, qui suis illos opi-
 bus ac mercedem pensitan-
 do sustentaverat; partim ob
 imminentem ipsorum cervi-
 cibus Aratum, qui poni ty-
 rannides volebat, & ipon-
 te sua deponentibus magna
 præmia atque honores pol-
 licebatur, renuentibus vero
 majora etiam mala minita-
 batur & pericula ab Achæis
 timenda; consilium cepere,

tyrannide sponte exuta, pa-
 trias quisque suas liberandi,
 & Reip. Achæorum eas ad-
 jungendi. Et Lydiadas qui-
 dem, Megalopolitanus, vivo
 adhuc Demetrio, propria vo-
 luntate ac consilio, sollerter
 plane ac prudenter prævi-
 dens quod futurum erat, ty-
 rannidi renunciavit, ac com-
 munis juris universæ gentis
 particeps est factus. Postea
 vero tyrannus Argivorum
 Aristomachus, Hermionen-
 sium Xenon, Phliasiorum
 Cleonymus, abdicato unius domi-

ἀποθέμενοι τὰς μοναρχίας, ἐκοινώνησαν τῆς τῶν Ἀχαιῶν δημοκρατίας.

Ὀλοσχερεστέρας δὲ γενομένης αὐξήσεως διὰ ταῦτα καὶ προκοπῆς περὶ τὸ ἔθνος· Αἰτωλοὶ, τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν φθονήσαντες, τὸ δὲ πλεῖον ἐλπίσαντες καταδιελέσθαι τὰς πόλεις, καθάπερ καὶ πρότερον τὰς μὲν Ἀκαρνανῶν δυνάμει μαντο πρὸς Ἀλέξανδρον, τὰς δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἐπεβάρησαν πρὸς Ἀντίγονον τὸν Γονατῶν· καὶ τότε παραπλησίως ἐλπίσιν ἐπαρθέντες, ἀπετόλμησαν Ἀντιγόνῳ τε, τῷ κατ' ἐκείνους τοῦ καιροῦ πρεσβύτῳ Μακεδόνων, ἐπιτροπεύοντι δὲ Φιλίππου παιδὸς ὄντος, καὶ Κλεομένη, τῷ βασιλεῖ Λακεδαιμονίων, κοινωνεῖν, καὶ συμπλέκειν ἀμφότεροις ἅμα τὰς χεῖρας. Ὁρῶντες γὰρ τὸν Ἀντίγονον, κυριεύοντα μὲν τῶν κατὰ Μακεδονίαν ἀσφαλῶς, ὁμολογούμενον δὲ καὶ πρόδηλον ἐχθρὸν ὄντα τῶν Ἀχαιῶν, διὰ τὴν

X. 3

κατὰ

6. Edd. cum aliis ἐκοινώνησαν ταῖς τ. Ἀ. δημοκρατίαις.

dominatu, in communionem status popularis *Achæorum* concesserunt.

45. Quibus accessionibus quum jam vehementer *Achæorum* vires crevissent; *Aetoli*, stimulatī invidia ob infitam illorum ingenii improbitatem cupiditatemque; & quod præcipuum erat, spe dividendi conjunctas invicem urbes, sicut olim *Acarνανum* oppida cum *Alexandro* diviserant, & de *Achaicis* deinde oppidis cum

Antigono *Gonata* eadem consilia inierant; sic igitur tunc quoque, simili spe concitati, scelerate ausi sunt, & cum *Antigono*, qui *Macedoniae* tunc præerat, relictus *Philippo* adhuc puero tutor, & cum *Cleomeue*, *Lacedæmoniorum* rege, communicare, amicitiamque cum utroque illorum contrahere. Quum enim viderent, tota *Macedonia* tuto *Antigonum* potiri, eundemque propter interceptum *Acrocorinthum* certum ac professum *Achæorum*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Θεωρῶν γὰρ τοὺς Αἰτωλοὺς ὁ προειρημένος ἀνὴρ, ^{XLVI.}
 τὸν μὲν πόλεμον, τὸν πρὸς αὐτοὺς, αἰσχυνομένους ^{Cleome-}
 ἀναλαβεῖν ἐκ τοῦ Φανεροῦ, διὰ τὸ καὶ λίαν εἶναι ^{nes R. La-}
 φροσφάτους τὰς ἐκ τῶν Ἀχαιῶν εὐεργεσίας ^{ced. plura}
 περὶ ^{oppida}
 αὐτῶν Δημητριάκον πόλεμον εἰς αὐτούς· συμβουλευ- ^{Achaeor.}
 μένους δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ φθονοῦντας τοῖς ^{capit.}
 Ἀχαιοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, Κλεομένους πεπραξι-
 κοπηκότος αὐτούς, καὶ παρηρημένου Τέγαιαν, Μαν-
 τίνειαν, Ὀρχομενὸν, τὰς Αἰτωλοῖς οὐ μόνον συμμα-
 χίδας ὑπαρχούσας, ἀλλὰ καὶ συμπολιτευομένας
 τότε πόλεις, οὐχ οἷον ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τούτοις,
 ἀλλὰ καὶ βεβαιοῦντας αὐτῶ τὴν παραίληψιν· καὶ
 τοὺς πρότερον κατὰ τῶν μηδὲν ἀδικούντων πᾶσαν
 ἰκανὴν ποιούμενους πρόφασιν εἰς τὸ πολεμεῖν διὰ τὴν
 πλεονεξίαν, καὶ τότε συνορῶν ἐκουσίως παρασπον-
 δούμενους, καὶ τὰς μεγίστας ἀποδύοντας πόλεις
 ἐθελοντὶ, ἐφ' ᾧ μόνον ἰδεῖν ἀξιοχρεῶν γεγόμενον

X 4

ἀντα-

XLVI. 3. καὶ τότε συνορῶν. Nisi quid excidit, deletum malim καὶ
 cum Reisk. Ibid. ἐθελοντὴν habet Vat. pro more pro ἐθελοντὶ.

46. Considerans siquidem
 Aetolos, propter re-
 centissimam memoriam be-
 neficii ab Achæis bello De-
 metriaco accepti, palam qui-
 dem bellum illis inferre, pu-
 dore quodam retentos, non
 audere; at consilia tamen
 cum Lacedæmoniis commu-
 nicare: tanta flagrantes in
 Achæos invidia, ut, quum
 Cleomenes per dolum & oc-
 cultam proditionem esset
 ipsos adortus, atque ea ra-
 tione Tegeam, Mantineam,
 & Orchomenum intercepisset,

urbes, non societate dumta-
 xat, sed etiam communiōne
 ejusdem reipubl. Aetolis per
 id tempus junctas, ea inju-
 ria nihil moti, ultro etiam
 captarum urbium possessio-
 nem illi firmarent: &, qui-
 bus antea præ cupiditate lu-
 cri vel levissima occasio suffi-
 cere solebat ad bellum in eos
 movendum, qui nulla um-
 quam re læserant, hos nunc
 cernens scientes prudentes
 pati ut sibi violetur fides, &
 sponte sua maximas urbes
 amittere, dummodo ea re
 crescere

ἀνταγωνιστὴν Κλεομένην τοῖς Ἀχαιοῖς ἔγνω, δεῖν δὲ εἰς ταῦτα βλέπων οὗτός τε καὶ πάντες ὁμοίως αἱ προεστῶτες τοῦ τῶν Ἀχαιῶν πολιτεύματος, πολέμου μὲν πρὸς μηδένα κατάρχειν, ἐνίστασθαι δὲ ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιβολαῖς. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τούτων ἦσαν τῶν διαλήψεων· θεωροῦντες δὲ καὶ τὰ τοὺς ἐξῆς χρόνους, τὸν Κλεομένην θρασέως ἐποικοδομοῦντα μὲν τὸ καλούμενον Ἀθήναιον ἐν τῇ τῶν Μεγαλοπολιτῶν χώρᾳ, πρὸς δὲ καὶ πικρὸν ἀναδεικνύντα σφίσι πολέμιον ἑαυτόν· τότε δὲ συναθροίσαντες τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔκριναν μετὰ τῆς βουλῆς ἀναλαμβάνειν φανερώς τὴν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν. Ὁ μὲν οὖν Κλεομενικός προσαγορευθεὶς πόλεμος, τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχὴν, καὶ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς.

BELLVM
CLEOMF.
NICVM.
OI.
CXXXIX.
A.V. 529.

XLVII.

Οἱ δ' Ἀχαιοὶ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως ὤρμησαν ἀντοφθαλμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις·
αἶμα

3. Κλεομένη *Vat. Flov. Aug. Reg. A. & sic scripsit alijs in accusat. hujus nominis & alioquin ejusdem formæ.*

crescere Cleomenis opes sentirent, ut posset Achæis sese opponere: hæc, inquam, omnia considerantes *Aratus* & ceteri Achæorum proceres, neminem quidem bello sibi provocandum, *Lacedæmoniorum* autem conatibus adversandum statuunt. Ac principio quidem cogitationes illorum hujusmodi fuisse: postea vero quam *Cleomenem* viderunt in ditione *Megalopolitanorum* magna audacia *Athenarum*, quod

vocant, exstruere, & pro aperto acrique Achæorum hoste sese gerere; tum demum, Achæorum concilio convocato, fit decretum, *Lacedæmonios pro hostibus palam esse habendos*. Tunc igitur temporis, & ab hoc principio *Bellum* illud coepit, quod *Cleomenicum* est appellatum.

47. Hujus initio ausi sunt *Achæi* contra *Lacedæmonios* propriis freti copiis attolle-

re

ἄμα μὲν ὑπολαμβάνοντες, κάλλιστον εἶναι τὸ μὴ δι' ΟΙ.
 ἑτέρων ἀφίσι πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν, ἀλλ' αὐτούς CXXIX.
 δι' αὐτῶν σώζειν τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν· ἄμα A.V. 529.
 δὲ βουλευόμενοι καὶ τὴν πρὸς Πτολεμαῖον τηρεῖν Φι-
 λίαν, διὰ τὰς προγεγενημένας εὐεργεσίας, καὶ μὴ
 φεῖνεσθαι πρὸς ἑτέρους ἐκτείνοντες τὰς χεῖρας. ἤδη
 δ' ἐπὶ ποσὸν τοῦ πολέμου προβαίνοντος, καὶ τοῦ μὲν
 Κλεομένους τότε πατριῶν πολίτευμα καταλύσαν-
 τος, καὶ τὴν ἔνομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μετα-
 στήσαντος, χρωμένου δὲ καὶ τῷ πολέμῳ πρακτικῶς
 καὶ παραβόλως· προσρῶμενος Ἄρατος τὸ μέλλον,
 καὶ δεδιὼς τὴν τε τῶν Αἰτωλῶν ἐπίνοιαν καὶ τόλμαν,
 ἔκρινε πρὸ πολλοῦ λυμαίνεσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν.
 σκατανοῶν δὲ τὸν Ἀντίγονον καὶ πρᾶξιν ἔχοντα καὶ Aratus
 σύνεσιν, καὶ πίστεως ἀντιποιούμενον· τοὺς δὲ βασι- politur
 λαῖς σαφῶς εἰδὼς, φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὔτε societa-
tem cum
 ἔχθρον· Antigono
Dolone.

X 5

ἐχθρὸν·

XLVII. 4. Verborum seriem ex Reisk. coniecit. *πιστοι.* Vulgo omnes
 προσρῶμενος Ἄρατος, καὶ τὸ μέλλον δεδιὼς, τὴν τε τῶν Αἰτ.

re oculos: partim quod ho-
 nestissimum ducerent, ad sa-
 lutem suam tuendam alieno
 auxilio non indigere, sed
 ipsos per se cum urbes tum
 regionem posse defendere;
 partim etiam, quod benefi-
 ciorum memores, quæ *Pto-*
lemaus in Achæos olim con-
 tulerat, amicitiam cum illo
 conservare studebant, neque
 existimari volebant ullum
 alium respicere. Proceden-
 te vero bello, quum *Cleome-*
nes Lacedæmone formam
 reipubl. a patribus acceptam
 antiquasset, ac regnum legi-

timum in tyrannidem mu-
 tasset, nec minus interea
 sollerter atque acriter bel-
 lum gereret; prævidens *A-*
ratus id quod futurum erat,
 & *Aetolorum* vafritiem au-
 daciamque reformidans, fa-
 ciendum sibi duxit, ut eo-
 rum consilia multo ante con-
 turbaret. Quamobrem, qui
 animadverteret Macedoniae
 regem *Antigonum* & rebus
 agendis intentum, & pru-
 dentem, & ad colendas cum
 fide societates pronum; ce-
 terum satis gnarus, reges na-
 tura neminem vel hostem vel
 ami-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Εἰδὼς δὲ, τοὺς Μεγαλοπολίτας, κακοπαθοῦν-^{OL.} κLVIII. τας μὲν τῷ πολέμῳ, διὰ τὸ παρακειμένους τῇ Λα-^{OL.} κειμένοι κειμένοι προπολεμεῖν τῶν ἄλλων· οὐ τυγχάνοντας ^{OL.} κειμένοι κειμένοι δὲ τῆς καθηκούσης ἐπικουρίας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ^{OL.} κειμένοι κειμένοι διὰ τὸ κακείνους δυσχρηστεῖσθαι, θλιβομένους ὑπὸ ^{OL.} κειμένοι κειμένοι τῆς περιστάσεως· σαφῶς δὲ γινώσκων, οἰκείως δια-^{OL.} κειμένοι κειμένοι κειμένους αὐτοὺς πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, ἐκ τῶν ^{OL.} κειμένοι κειμένοι κατατὰ τὸν Ἀμύντου Φίλιππον εὐεργεσιῶν· δῶγμα ^{OL.} κειμένοι κειμένοι πεισιόμενος, διότι ταχέως ἂν, ὑπὸ τοῦ Κλεομένου ^{OL.} κειμένοι κειμένοι πιεζόμενοι, καταφύγοιεν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, καὶ ταῖς ^{OL.} κειμένοι κειμένοι Μακεδόνων ἐλπίδας· κοινόλογοι οὖν δι' ἀπορρή-^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} των περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς Νικοφάνης καὶ Κερκιδᾶ ^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} τοῖς Μεγαλοπολίταις, οἳ τινες ἦσαν αὐτοῦ πατρι-^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} σκοὶ ξένοι, καὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν εὐφρεῖς· ῥαδίως ^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} διὰ τούτων ὄρμην παρέστησε τοῖς Μεγαλοπολίταις ^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} εἰς τὸ πρεσβεύειν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ πα-^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} ρακαλεῖν πέμπειν πρὸς τὸν Ἀντίγονον ὑπὲρ Βοη-^{Nicóphanes & Cercidas, Megalopolitæ.} θείας.

48. Non fugiebat *Aratum*, *Megalopolitanos*, qui *Lacedæmoni* adjacerent, præ ceteris ad bellum expositos, pessimo loco esse; &, quoniam ab *Achæis*, qui & ipsi difficultatibus premebantur, necessaria auxilia non acciperent, præcipuis belli calamitatibus adfligi. Notum etiam habebat, propensum eorundem *Megalopolitanorum* animum in regiam *Macedonum* domum, jam inde a temporibus *Philippi Amyntæ* filii, qui de illis bene fuit meritus. His argumentis in-

ductus non dubitabat, quin hi, si gravius a *Cleomene* urgerentur, *Antigonum* & *Macedonicas* opes respecturi essent. Erant autem duo *Megalopolitani* cives, *Nicóphanes* & *Cercidas*, quibus cum *Arato* hospitium paternum intercedebat; ambo ad rem, quam ille parabat, ingenio apti. Cum his arcano colloquio habito, facile per eos efficit, ut *Megalopolitani* consilium ineant legatos mittendi ad *Achæorum* conventum; acturos cum iis, ut auxilium legatio-

ΟΙ **Σείας.** Οἱ μὲν εὖν Μεγαλοπόλῃται κατέστρεψαν
 αὐτοὺς τοὺς περὶ τὸν Νικεφάνην καὶ τὸν Κερκιδῶ
 πρεσβυτάς πρὸς τε τοὺς Ἀχαιοὺς, κακεῖθεν ἐν
 Σείας πρὸς τὸν Ἀντίγονον, ἅν αὐτοῖς συγκατάθεται
 τὸ εἶδος. εἰ δ' Ἀχαιοὶ συνεχέμενται πρεσβυτάς τῶν

Legati ad Megalopolitais. Σπουδῆ δὲ συμμίζατες εἰ περὶ
 τὸν Νικεφάνην τῷ βασιλεῖ, διελέγαστο, περὶ μὲν τῶν
 ἐαυτῶν πατριῶς, αὐτὰ τὰναγκάια διὰ βραχίον
 καὶ κεφαλαυδάς, τὰ δὲ περὶ τῶν ἑλπί, κα-
 τὰ τὰς ἐντολάς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑπαθίσεις.

ΧΛΙΧ. Αὐτὰ δ' ἦσαν, ὑπεδουκνύσαι τὴν Λιτωλίαν καὶ
 Κλεομένους κενεπραγίαν, τί δύναται, καὶ περὶ τῶν
 καὶ ὀηλεῦν, ὅτι πρώτοις μὲν αὐτοῖς Ἀχαιοῖς εὐλα-
 βητέον, ἐξῆς δὲ καὶ μάδεν Ἀντιγόνω. τοῦτο μὲν
 γάρ, ὡς Ἀχαιοὶ τὸν ἐξ ἀμφῶν πόλεμον οὐκ εἰ
 ὑπενέγκαιεν, εὐθεώρητων εἶναι πᾶσι· τοῦτο δ', ὡς
 Λιτω-

ΧΛΙΧ. 1. Αὐτὰ. Scripti omnes αὐτοὶ. Hinc Casaub. αὐτὰ.

ne missa ab Antigono petant. Igitur decreto facto a Megalopolitanis, jubentur illi ipsi Nicophanes & Cercidas ad Achæos publico nomine proficisci; atque inde recta, si modo ita visum Achæis fuisset, ad Antigonom. Concessere Achæi Megalopolitanis, ut legatos mitterent. Nicophanes igitur cum collega ubi ad regem venisset, sermonem cum eo habet: de patria quidem sua nihil commemorans, nisi quæ maxime essent necessaria, & hæc ipsa quidem breviter &

summam; at de summa rerum copiose verba faciens, ex Arati mandatis atque monitis.

49. Ea autem erant: Vt ob oculos Regi ponerent, hæc Aetolorum & Cleomenis societas quam vim haberet, & quo spectaret: ostenderentque primum quidem solis Achæis periculum imminere; proximum autem, & majus quidem, ipsi Antigono. Nam quod Achæi bello ab ambo- bus illis populis illato pares non sint futuri, id quidem facile ab omnibus intelligi: quod

Αἰτωλοὶ καὶ Κλεομένης, κρατήσαντες τούτων, οὐκ
 εὐδοκήσουσιν, οὐδὲ μενοῦσιν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, ἔτι
 3 τοῦ πρόθεν ῥᾶον εἶναι τῶ νῦν ἔχοντι συνιδεῖν. τήν
 τε γὰρ Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐχ οἶον τοῖς Πελοπον-
 νησίων ὄροισι εὐδεκῆσαι ποτ' ἂν περιληφθεῖσαν, ἀλλ'
 4 οὐδὲ τοῖς τῆς Ἑλλάδος. τήν τε Κλεομένους φιλοτι-
 μίαν, καὶ τὴν ὄλην ἐπιβολὴν, κατὰ μὲν τὸ παρὸν,
 αὐτῆς ἐφίεσθαι τῆς Πελοποννησίων ἀρχῆς· τυχόντας
 δὲ ταύτης τὸν προειρημένον, κατὰ πόδας ἀνθέξε-
 σθαι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας. ἧς οὐχ οἶον τε
 καθικέσθαι, μὴ οὐ πρόθεν καταλύσαντα τὴν Μα-
 κεδόνων ἀρχήν. Σκοπεῖν οὖν αὐτὸν ἡξίου, προσε-
 μενον τὸ μέλλον, πότερον συμφέρει τοῖς σφετεροῖς
 πράγμασι, μετ' Ἀχαιῶν καὶ Βοιωτῶν ἐν Πελοπον-
 νήσῳ πρὸς Κλεομένην πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλή-
 νων ἡγεμονίας· ἢ, προέμενον τὸ μέγιστον ἔθνος, δια-
 κινδυνεύειν ἐν Θετταλίᾳ πρὸς Αἰτωλοὺς καὶ Βοιωτοὺς,
 ἔτι

2. οὐδὲ μενοῦσιν ex conj. ροφκί. Vulgo omnes οὐδὲ μὴ μείνωσι. In Ang. tamen μὴ ut suspensum notatur. An οὐδ' ἐμμενοῦσιν?

quod autem Aetoli & Cleomenes, debellatis Achaëis, cupiditati suæ finem non sint facturi, neque in eo statu mansuri; id vero recte existimanti manifestius etiam esse quam illud superius. Nam avaritiæ quidem Aetolorum, nec Græciæ universæ fines fore satis, nedum ut Peloponnesus illam expleat. Cleomenem vero, quæ hominis est ambitio & vitæ totius propositum; quantumvis in præsentia solius Peloponnesi dominatum petat; postquam

hujus voti compos fuerit factus, e vestigio principatum Græcorum sibi vindicare conaturum: quem impetrare, nisi everso prius Macedonum imperio, nemo queat. Ora re ergo legati Regem: in futurum cogitationes suas extenderet; videretque, utrum magis e re sua fuerit, Achaëis Bæotisque auxiliantem, in Peloponneso cum Cleomene de principatu Græcorum contendere? an, neglecta occasione gentis maximæ sibi concilianda, in Thessalia cum Aetolis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ὁ μὲν οὖν Ἀντίγονος, αἰκούσας ταῦτα, καὶ δόξας ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύουσαν τὸν Ἄρατον, προσεῖχε τοῖς ἐξῆς πραττομένοις ἐπιμελῶς. Ἄρατος δὲ καὶ τοῖς Μεγαλοπολίταις, ἐπαγγελόμενος βοηθήσειν, εἰ καὶ τοῖς Ἀχαιῶσι τοῦτο βουλευμένοις ἤ. Τῶν δὲ περὶ τὸν Νικοφάνην καὶ Κερκιδᾶν ἐπανελθόντων εἰς οἶκον, καὶ τὰς τε παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπιστολαὶς ἀποδόντων, καὶ τὴν λοιπὴν εὐνοίαν αὐτοῦ καὶ προθυμίαν διασαφούντων· μετεωριζόμενοι οἱ Μεγαλοπολίται, προθύμως ἔσχον ἔναον πρὸς τὴν σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, καὶ παρακαλεῖν ἐπισπάσαι τὸν Ἀντίγονον, καὶ τὰ πράγματα κατὰ σπουδὴν ἐγχαρίζεσθαι αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἄρατος, διακούσας κατ' ἰδίαν τῶν περὶ τὸν Νικοφάνην τὴν βασιλέως αἵρεσιν, ἣν ἔχει πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ πρὸς αὐτὸν, περιχαρὴς ἦν, τῷ μὴ διακενῆς πεποιθῆσθαι τὴν ἐπίνοιαν, μηδ' εὐρῆσθαι κατὰ τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἐλπίδα τὸν Ἀντίγονον εἰς τέλος ἀπηλοτριω-

L. Ol. CXXIX. A.V. 529. Promittit societatem Antigonus.

Soli statim bellum suscipiunt Achei, duce Arato.

50. Hæc cum intellexisset Antigonus; verum ac prudens Arati consilium judicans, magna deinceps cura, quid rerum ageretur, attendebat. Ad Megalopolitanos etiam scripsit, auxilia promittens, dummodo id volentibus Achæis fieret. Nicophanes & Cercidas, domum reversi, post traditas regis literas, benevolentiam & propensam ejus voluntatem declarant. Megalopolitani, elatis ad hunc nuntium animis, nihil habuere antiquius,

quam ut ad conventum Achæorum profecti eos hortarentur, ut Antigonum arcesserent, & quantocyus rerum curam illi demandarent. Aratus vero, ubi privatim a Nicophane & collega ejus didicisset, quo animo esset rex cum erga universos Achæos, tum erga se; lætitia gestire, quod non frustra ejusmodi consilium excogitasset, neque penitus a se alienatus, sicuti speraverant Aetoli, Antigonus esset repertus. Maxime autem fa-

cebo

ΟΙ. *τριωμένον* ἑαυτοῦ. πάνυ δὲ πρὸς λόγον ἠγάετο γίνεσθαι, καὶ τὸ τοὺς Μεγαλοπολίτας προθύμους εἶναι, διὰ τῶν Ἀχαιῶν φέρειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον τὰ πράγματα. μάλιστα μὲν γὰρ, ὡς ἐπάνω προείπα, ἔσπευδε μὴ προσδεθῆναι τῆς Βοηθείας· εἰ δ' ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τοῦτο δεῖσι καταφεύγειν, οὐ μόνον ἐβάλετο δι' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν κλήσιν, ἔτι δὲ μάλλον ἐξ ἀπάντων τῶν Ἀχαιῶν. ἠγωνία γὰρ, εἰ παραγινόμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ κρατήτας τῷ πολέμῳ τῷ Κλεομένους καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλοιότερόν τι βουλευσοίτο περὶ τῆς κοινῆς πολιτείας, μὴ ποθ' ὀμολογουμένως τῶν συμβαινόντων αὐτὸς ἀναλάβῃ τὴν αἰτίαν· δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ προγεγεννημένην ἀδικίαν περὶ τὸν Ἀκροκόρινθον εἰς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν. Διόπερ, ἅμα τῷ παρελθόντας τοὺς Μεγαλοπολίτας εἰς τὸ κοινὸν βουλευτήριον, τά τε γράμματα τοῖς Ἀχαιοῖς ἐπι-

L. 8. ἀλλοιότερόν τι ex Reisk. conject. pro vulg. ἀλλ' ὕστερόν τι.

cere ad rem illi videbatur prompta hæc voluntas Megalopolitanorum, rerum summam per Achivos ad Antigonom deferendi. *Aratus* enim, quemadmodum ante diximus, optabat ille quidem, summoque id agebat studio, ne cujusquam auxilio opus foret: sin eo necessitatis essent venturi; non a se uno, verum ab universis Achæis, regem volebat vocari. Magnopere enim vete-

dæmoniosque debellasset, si scius deinde aliquid confuleret adversus communem ipsorum Rempublicam, ne mali totius causa uni sibi tunc adscriberetur; atque omnes ita judicarent, jure id Antigonom facere, propter insignem injuriam, capto Acrocorintho, regibus Macedonum per *Aratum* illatam. Itaque, cum *Megalopolitani* ad commune Achæorum consilium accessissent, ostensaque epistola quam acceperant, eximiam

regis

ἐπιδεικνύουσι, καὶ διασαφεῖν τὴν ὅλην εὐνοίαν τοῦ βασιλέως, πρὸς δὲ τούτοις ἀξιούν ἐπισπάσαι τὸν Ἀντίγονον τὴν ταχίστην, εἶναι δὲ καὶ τὸ πλῆθος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμῆς· προσελθὼν Ἄρατος, καὶ τῆν τε τοῦ βασιλέως προθυμίαν ἀποδεξάμενος, καὶ τῆν τῶν πολλῶν διάληψιν ἐπαινέσας, παρεκάλει διὰ πλειόνων, μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι δι' αὐτῶν σῶζειν καὶ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν· οὐδὲν γὰρ εἶναι τούτου κάλλιον, οὐδὲ συμφωρότερον. εἰάν δ' ἄρα πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίῃ τὰ τῆς τύχης, πρότερον, ἔφη, δεῖν ἐξελέγξαντας πάσας τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, τότε καταφεύγειν ἐπὶ τὰς τῶν φίλων βοηθείας.

OI.
CXXXIX.
A.V. §29.
Soli bellum suscipiunt Achæi, duce Arato.

Ἐπισημηναμένου δὲ τοῦ πλῆθους, ἔδοξε μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, καὶ δι' αὐτῶν ἐπιτελεῖν τὸν ἀνεστάτα πόλεμον. Ἐπεὶ δὲ Πτολεμαῖος μὲν, ἀπογνοῦς τὸ ἔθνος, Κλεομένην χρηγεῖν ἐπεβάλλετο, βουλόμενος

LI.
Cladibus adficiuntur Achæi

II. συμφωρότερον σιγῆσι. Vulgo h. l. οἷσις συμφωρότερον.

regis erga totum illum cœtum benevolentiam declarassent, ad hæc faciendum dicerent, ut quamprimum Antigonus acciretur; quumque id ipsum plerique etiam Achæorum percuperent; prodit Aratus in medium, & regis prompta voluntate commendata, multitudinis etiam laudata sententia, multis hortari eos cœpit, ut in hanc præcipue curam incumbere. quo, si fieri possit, cum urbes, tum agros, per se defenderent: nihil enim aut

honestius eo futurum aut utilius. Sin fortunam suis conatibus adversam experiantur; tunc demum ad subsidia amicorum esse confugiendum, postquam omnia prius, quæ in ipsis essent, forent experti.

51. Approbata omnium consensu Arati sententia; placuit, nihil movere: & ut præsens bellum per se Achæi soli gererent. Sed quum Ptolemæus, desperans retinere se posse in amicitia sua gentem Achæorum, Cleomeni necessaria suppeditare

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ δυσχρηστίαν μεγίστην, τὸ μήτε τὸν βασιλέα ^{ΟΙ.}
 δεκεῖν ἂν βοηθῆσαι χωρὶς τοῦ κομίσαθαι τὸν Ἄκρο- ^{СХХХΙΚ. Α. V. 529.}
 κόρινθον, καὶ λαβεῖν ὄρηθηρίον πρὸς τὸν ἐνεστῶ-
 τα πόλεμον τὴν τῶν Κορινθίων πόλιν· μήτε τοὺς
 Ἀχαιοὺς ἂν τολμῆσαι Κορινθίους ἀκόντας ἐγχειρ-
 τσαι Μακεδόσι. διὸ καὶ τὸ πρῶτον ὑπέρθεσιν ἔσχε
 τὸ διαβούλιον, χάριν τῆς περὶ τῶν πίστεων ἐπισκέ-
 ψεως.

Ὁ δὲ Κλεομένης, καταπληζάμενος τοῖς προειρη- ^{LII. Cleomenes plura}
 μένοις εὐτυχίμασι, λοιπὸν ἀδεῶς ἐπεπορεύετο τὰς ^{Achaeorum op-}
 πόλεις, αἷς μὲν πείθων, αἷς δὲ τὸν φόβον ἀνατεινό- ^{pida capi-}
 2 μένος. προσλαβὼν δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ Καφύας, ^{pit.}
 Πελλήνην, Φενεὸν, Ἄργος, Φλιούντα, Κλεωναίς, Ἐπί-
 δαυρον, Ἐρμιόνα, Τροιζήνα, τελευταῖον Κόρινθον·
 αὐτὸς μὲν προσεστρατοπέδευσε τῇ τῶν Σικυωνίων
 πόλει, τοὺς δ' Ἀχαιοὺς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προ-
 3 βλήματος. τῶν γὰρ Κορινθίων τῷ μὲν Ἀράτῳ στρα- ^{Eidem Corinthii}
 τηγοῦντι καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς παραγχειλάντων ἐκ τῆς ^{se dedunt.}

Υ 2

πόλεως

atque dubitatio sese offere-
 bat: quod neque rex auxi-
 liatum venturus credebatur,
 nisi prius *Acrocorinthio* rec-
 pto, & *Corinthiorum* urbe
 tradita, ut ea veluti arce
 belli ad res agendas utere-
 tur; neque Achæi audebant
 iuvitos Corinthios Macedo-
 nibus in potestatem tradere.
 Quare dilata primum illa de-
 liberatio est, ut de fidei pi-
 guoribus diligentius cogita-
 retur.

52. *Cleomenes* interim, ma-
 gno sui terrore re toties be-

ne gesta injecto, fidenter de-
 hinc grassari, urbes alias
 blanditiis, alias metu adjun-
 gere. Quumque hoc mo-
 do *Caphyas*, *Pellenem*, *Phe-
 nicam*, *Argos*, *Phliuntem*,
Cleonas, *Epidaurum*, *Her-
 mionem*, *Trazenem*, postre-
 mo *Corinthum* occupasset;
 ipse quidem ad *Sicyoniorum*
 urbem castra promovit, ce-
 terum Achæos dubitatione,
 quæ se illis obtulerat maxi-
 ma, absolvit. Quum enim
Corinthii *Arato* prætori cete-
 risque Achæis denuntiassent,

(ΟΙ. πόλεως ἀπαλλάττεσθαι, πρὸς δὲ τὸν Κλεομένην δια-
 πρεμπόμενων καὶ καλούντων· παρεδόθη τοῖς Ἀχαιοῖς
 ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὐλογος. ἧς ἐπιλαβόμενος
 Ἄρατος, καὶ προτείνας Ἀντιγόνῳ τὸν Ἀκροκόριν-
 θον, κατεχόντων Ἀχαιῶν τότε τὸν τόπον τούτου,
 ἔλυσε μὲν τὸ γεγονός ἐγκλημα πρὸς τὴν εἰκίαν, ἡ-
 νὴν δὲ πίστιν παρέσχετο τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοι-
 νωνίας· τὸ δὲ συνέχον, ὀρμητήριον παρεσκεύασεν
 Ἀντιγόνῳ πρὸς τὸν κατὰ Λακεδαιμονίων πόλεμον.
 Ὁ δὲ Κλεομένης, ἐπιγνούς τοὺς Ἀχαιοὺς συντιθε-
 μένους τὰ πρὸς τὸν Ἀντίγονον, ἀναζεύξας ἀπὸ τοῦ
 Σικυῶνος, κατεστρατοπέδευσε περὶ τὸν Ἴσθμῶν, δια-
 λαβὰν χάρακι καὶ τάφρῳ τὸν μεταξὺ τόπον τοῦ
 τε Ἀκροκόρινθου καὶ τῶν Ὀνείων καλουμένων ἐρῶν·
 πᾶσαν ἤδη βεβαίως περιειλιφῶς ταῖς ἐλπίσι τὴν
 Πελοποννησίων ἀρχήν. Ἀντίγονος δὲ πάλαι μὲν ἦν
 ἐν παρασκευῇ, καρδοκῶν τὸ μέλλον, κατὰ τὰς
 ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου· τότε δὲ συλλογιζόμενος ἐκ
 τῶν

Advenit
 Antigonus
 in Peloponneso.

LII. 4. Post τὸν τόπον τοῦτον insertum δούσ edd. ex Vat. 7. τότε δὲ
 Conject. δὲ ex conject. inserti.

ut urbe excederent; & ad
Cleomenem contra misissent,
 qui eum vocarent; data A-
 chæis occasio est, quam jure
 merito prætexerent. Hanc
 prehendit *Aratus*: oblato-
 que regi *Acrocorintho*, quem
 tunc Achæi tenebant, & ve-
 terem Macedonicæ domus
 offensam obliteravit, & fu-
 turæ in posterum societatis
 fidem abunde *Antigono* fe-
 cit; eidemque, quod maxi-
 mi momenti erat, ad bellan-
 dum contra Lacedæmonios

arcem belli paravit. *Cleo-
 menes*, qui totius Pelopon-
 nesi principatum non dubia
 jam spe sibi desponderat; pe-
 titione cognita. quam *Achæi*
 & *Antigonus* inter se fece-
 rant, omissa Sycione, ad
 Isthmum castra locat; omne-
 que spatium, quod est inter
Acrocorinthum & *Oncos montes*,
 vallo ac fossa munit.
Antigonus, pridem ad bel-
 lum accinctus, occasione im-
 minebat, ut fuerat ab *Arato*
 monitus. Tunc igitur ex
 iis

τῶν προσπιπτόντων, ὅσων οὕτω παρεῖναι τὸν Κλεο-
 μείην μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, δια-
 πεμφάμενος πρὸς τε τὸν Ἄρατον καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς
 ὑπὲρ τῶν ὠμολογημένων, ἦκεν ἔχων τὰς δυνάμεις
 διὰ τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸν Ἴσθμόν. εἰ γὰρ Αἰτωλοὶ,
 πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τότε βουλόμενοι κωλύσαι τὸν
 Ἀντίγονον τῆς βοηθείας, ἀπέειπον αὐτῷ πορεύεσθαι
 μετὰ δυνάμεως ἐντὸς Πυλῶν· εἰ δὲ μὴ, διότι κωλύ-
 ρουσι μεθ' ὅπλων αὐτοῦ τὴν δίοδον. ὁ μὲν οὖν Ἀντί-
 γονος καὶ Κλεομένης ἀντεστρατοπέδευον ἀλλήλοισι.
 ὁ μὲν εἰσελθεῖν σπουδάζων εἰς Πελοπόννησον, ὁ δὲ
 Κλεομένης, κωλύσαι τῆς εἰσόδου τὸν Ἀντίγονον.

ΟΙ.
 CXXXI :.
 A.V. 529.
 Advenit
 Antigo-
 nus in Pe-
 loponnesum.

Οἱ δ' Ἀχαιοὶ, καίπερ οὐ μετρίως ἠλαττωμένοι
 τοῖς ὅλοις, ὅμως οὐκ ἀφίσταντο τῆς προθέσεως,
 ἐκείνῳ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας. ἀλλ' ἅμα
 τῷ τὸν Ἀριστοτέλην τὸν Ἀργεῖον ἐπαναστῆναι τοῖς

LIII.
 Argos esse
 cupant
 Achæi.

Υ 3

Κλεο-

7. ἕως ex conject. posui. Mss̄ti omnes ὡς εἰς Θετταλίαν διαπεμφ-
 ῖν us Reg. C. ὡς εἰς Θετλ. Post Θετταλίαν γενο ἰηροτικη πδδμη
 ἔτ' ὡν edd. ex Bau. 8. διότι Vat. Flor. ὅτι κωλύσουσι edd. cum
 aliis.

iis quæ nuntiabantur colli-
 gens, brevi tempore cum
 exercitu in Thessaliam usque
 penetraturum Cleomenem;
 monito per nuntios Arato
 & Achæis de eis quæ inter
 ipsos convenerant, per Eu-
 bæam ad Isthmum copias
 ducit. Aetoli enim, multa
 prius alia experti, tunc quo-
 que impedire cupientes An-
 tigonum quominus Achæis
 auxiliaretur, ne cum exerci-
 tu Pylas intraret, ei denun-
 tiaverant: sin minus, armis

se illum transitu prohibituros.
 Antigonus igitur, ubi ad
 Isthmum venit, castris Cleo-
 menis castra opponere: ille
 cupere in Peloponnesum in-
 trare; hic prohibere, ne in-
 traret.

53. Achæi, licet afflictæ
 penitus res ipsorum erant,
 tamen a proposito non disce-
 dere, neque ullam spem præ-
 termittere. Sed simulac A-
 ristoteles Argivus iis, qui
 Cleomenis scētam sequeban-
 tur, se opponere cœpisset,
 auxilio

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ναίως μὲν τῶν Ἀχαιῶν, φιλοτίμως δὲ τῶν Ἀργείων. Οἱ
 ἐκ μεταμελείας αὐτὸν ἀμυναμένων, ἀποπεσὼν καὶ ^{СХХКІХ.}
 ταύτης τῆς ἐπιβολῆς, καὶ ποιησάμενος τὴν πορείαν ^{Α.Υ. 529.}
 διὰ Μάντινείας, οὕτως ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Σπάρτην.

Ὁ δ' Ἀντίγονος, ἀσφαλῶς εἰς τὴν Πελοπόννη- ^{LIV.}
 σον εἰσελθὼν, παρέλαβε τὸν Ἀκροκόρινθον. οὐδένα ^{Antigo-}
 δὲ χρόνον μείνας, εἶχετο τῶν προκειμένων, καὶ πα- ^{pus oc-}
 ρῆν εἰς Ἄργος. ἐπαινέσας δὲ τοὺς Ἀργείους, καὶ κα- ^{cupat}
 ταστησάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν, αὐτίς ἐκ ποδὸς ^{Acroco-}
 ἐκίνας, ποιούμενος τὴν πορείαν ὡς ἐπ' Ἀρκადίας. ^{rinthum.}
 ζεβαλῶν δὲ τοὺς φρουροὺς ἐκ τῶν ἐποικοδομηθέντων ^{Præsidia}
 χωρίων ὑπὸ Κλεομένους κατὰ τε τὴν Αἰγυῖτιν καὶ ^{Cleome-}
 Βελμινᾶτιν χώραν, καὶ παραδούς τὰ φρούρια Με- ^{nis ex-}
 γαλοπολίταις, ἦκε πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον ^{pellit.}
 εἰς Αἴγιον. ἀπολογισάμενος δὲ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν,
 καὶ χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων, ἔτι δὲ κατα-
 σταθεὶς ἡγεμὼν ἀπάντων τῶν συμμάχων· μετὰ

Υ 4

ταῦτα

LIV. 3. τοὺς φρουροὺς. τὰς φρουράς *Vat. Flor. Arg. Reg. A.* Ibid.
 Βελμινᾶτιν. ἢ Βελβηᾶτιν?

ter Achæis, & pertinaciter
 etiam Argivis, ex poeniten-
 tia prioris consilii, eum re-
 pellentibus; mox hoc quo-
 que conatu frustratus, du-
 cto per Mantineam suorum
 agmine, Spartam est re-
 versus.

54. Antigonus sine peri-
 culo Peloponnesum intrat,
 traditumque sibi *Acrocorin-*
thum accipit: nec ulla ibi
 mora facta, propositum ur-
 gens, *Argos* se confert. Ibi
 laudatis civibus, & rebus in

urbe compositis, e vestigio
 iterum castra movet, versus
 Arcadium instituto itinere.
 Quumque præsidia e castel-
 lis nuper a Cleomene, cum
 in *Aegyptico*, tum in *Belmina-*
ti agro exstructis dejecisset,
 eaque loca Megalopolitanis
 tradidisset, ad conventum
 Achæorum *Aegium* venit.
 Vbi exposita rerum ad se per-
 tinentium ratione, & colla-
 tis de his quæ agenda super-
 essent consiliis, dux omnium
 sociorum renunciatus, tem-
 poris

ΟΙ. ταῦτα χρόνον μὲν τινὰ παραχειμάζων διέτριβε περὶ
 CXXXIX. Σικυῶνα καὶ Κέρειθον. Τῆς δ' ἐαρινῆς ὥρας ἐνιστα-
 A.V. 530. μένης, ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις, προῆγε. καὶ διατύ-
 Plura oppida Cleomeni eripit An- tigonus. τας τριταῖς πρὸς τὴν τῶν Τεγεατῶν πόλιν, ἀπι-
 τηκότων καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, περιστρατεύ-
 δεύσας ἤρξατο πολιορκεῖν αὐτήν. τῶν δὲ Μακεδόνων
 ἐνεργῶς χρωμένων τῇ τε λοιπῇ πολιορκίᾳ καὶ τοῖς
 Tegeam. ἐρύγμασι, ταχέως ἀπελπίσαντες οἱ Τεγεᾶται τὴν
 σωτηρίαν, παρέδωσαν αὐτούς. Ὁ δ' Ἀντίγονος,
 ἀσφαλιστάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἔχετο κατὰ
 τὸ συνεχὲς τῶν ἐξῆς, καὶ προῆγε κατὰ σπουδὴν εἰς
 τὴν Λακωνικὴν. ἐγίσας δὲ τῷ Κλεομένει, προπαθη-
 μένω τῆς ἑαυτοῦ χώρας, κατεπέριξαζε, καὶ συνίστα-
 τό τινος ἀκροβολισμούς. Προσπεσόντος δὲ διὰ τῶν
 Orcho- κατασκόπων αὐτῷ, τοὺς ἐξ Ὀρχομενοῦ στρατιώ-
 menum. τας παραβεβοηθηκέναί πρὸς τὸν Κλεομένην, παρ-
 αυτικά ποιησάμενος ἀναζυγὴν, ἠπέγχετο. καὶ τὸν π
 μὲν

6. περιστρατοπ. παραστρατοπ. Βαν. Sed aliter lib. in marg. εν-
 ταῦθα αικειν caret idem.

poris aliquantum Sicyone & Corinthi hiemavit. Sed in-
 eunte statim vere copias ex
 hibernis educit, tertiisque
 castris ad *Tegeatarum* oppi-
 dum venit; quo etiam Achæi
 eodem tempore venerunt,
 cum illoque se junxerunt.
 Tum circa *Tegeam* positis
 castris, obsidere oppidum
 cœpit. Et quum Macedo-
 nes artibus expugnandarum
 urbium omnibus strenue ob-
 fessos premerent, maxime
 autem cuniculis faciendis;
 despondere statim animum

Tegeatæ, & deditioem fe-
 cere. *Antigonus*, urbe præ-
 sidio firmata, ad alia porro
 pergit, & in *Laconicam* ra-
 ptim copias ducit. Vt ad
Cleomenem est ventum, qui
 pro finibus ditionis suæ cum
 exercitu eum exspectabat;
 laceßere statim hostem An-
 tigonus, ac leves pugnas fa-
 cere. Dein ab exploratori-
 bus monitus, præfidarios
Orchomeni milites auxilia-
 tum *Cleomeni* venisse, ca-
 stris confestim motis illuc
 contendit. Et *Orchomenum*
 quidem

μὲν Ὀρχομενὸν ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος εἶλε· μετὰ οἱ.
 δὲ ταῦτα περιστρατοπεδεύσας τὴν τῶν Μαντινέων ^{σxxxix.} ^{A.V. 53a.}
 12 ἐπολιόρκει πόλιν. ταχὺ δὲ καὶ ταύτην καταπληξά- ^{Manti-} ^{neam.}
 μένων τῶν Μακεδόνων, καὶ λαβόντων ὑποχείριον,
 ἀναζεύξας προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας καὶ Τελφούσης. ^{Heraeam}
 13 παραλαβὼν δὲ καὶ ταύτας τὰς πόλεις, ἐθελοντί ^{& Tel-} ^{phusam.}
 προσχωρησάντων αὐτῷ τῶν κατοικούντων, οὕτως,
 ἤδη συνάπτοντος τοῦ χειμῶνος, παρήν εἰς Ἀργίον
 14 πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. καὶ τοὺς μὲν Μακε-
 δόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε πάντας εἰς τὴν χειμασίαν·
 αὐτὸς δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς διελέγετο καὶ συνδιενοεῖτο
 περὶ τῶν ἐνεστώτων.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνθεωρῶν ὁ Κλεο- ^{LV.}
 μένης, τὰς μὲν δυνάμεις διαφειμένας, τὸν δὲ Ἀντί- ^{Cleome-} ^{nes in Me-}
 γονον μετὰ τῶν μισθοφόρων ἐν Ἀργίῳ διατρίβοντα, ^{galeopolin} ^{ἔτι μὲν.}
 καὶ τριῶν ἡμερῶν εἶδὸν ἀφεστῶτα τῆς Μεγαλοπό-
 2 λως· τὴν δὲ πόλιν ταύτην εἰδὼς δυσφύλακτον οὐ-

Υ 5

σαν

12. Τελφούσης. Θελφούσης *dat. b. l. nisi omnes.* 13. ἐθελον-
 τὴν *Vat. ut solet.*

LV. 1. Μεγαλοπόλ. Μεγάλης πόλις *Vat. Flot.*

quidem primo impetu per
 vim capit: deinde vero ad
Mantineam positis castris,
 eam obsidet. Hac quoque
 metu Macedonum percussa
 & deditionem cito faciente,
 movet castra, ac versus *He-*
ream & *Telphusam* ducit.
 Quumque etiam harum ur-
 bium incolæ sponte sua se
 illi adjunxissent, hieme jam
 appetente, *Aegium* ad con-
 ventum Achæorum se contu-
 lit. Ac Macedonibus omni-

bus ad hiberna domum di-
 missis, ipse cum Achæis quo-
 tidiana colloquia habebat;
 & cum illis, quid opus facto
 esset, deliberabat.

55. Inter hæc *Cleomenes*,
 copias ab Antigono dimissas
 cogitans, ipsam *Aegii* cum
 mercenariis cohortibus com-
 morari, qui locus tridui iti-
 nere abest *Megalopoli*: gna-
 rus, hanc urbem, propter
 vastitatem ac solitudinem,
 magno

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

7 Μεγαλοπολίτας, κατέσχε τὴν πόλιν. γενόμενος δ' Ol. CXXXIX. A.V. 530. Seviti in Megalopolitano.
 ἐγκρατῆς, οὕτως αὐτὴν πικρῶς διέφθειρε καὶ δυσ-
 μενῶς, ὥστε μηδ' ἐλπῖσαι μηδένα, διότι δύναίτ' ἀν-
 8 στυνικιοθῆναι πάλιν. τοῦτο δὲ ποιῆσαι μοι δοκεῖ, διὰ
 τὸ, κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, παρὰ μέ-
 νοις Μεγαλοπολίταις καὶ Στυμφαλίοις μηδέ ποτε
 δυνηθῆναι μήτε αἰρετιστὴν καὶ κοινωνὸν τῶν ἰδίων ἐλ-
 9 πίδων, μήτε προδότην, κατασκευάσασθαι. τὸ μὲν
 γὰρ Κλιτωρίων Φιλελεύθερον καὶ γενναῖον εἰς ἀνὴρ Thearces Clitorius.
 κατήσχυνε διὰ τὴν ἑαυτοῦ κακίαν, Θεάρκης· ὃν εἰ-
 κότες ἐξαρνοῦνται Κλιτώριοι, μὴ φῦναι παρὰ σφίσι,
 γένος δὲ ὑποβολιμαῖον ἐξ Ὀρχομενοῦ τῶν ἐπηλύδων
 τινὸς στρατιωτῶν.

Ἐπεὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτω LVI. Phylarchus historicus adversus Arato.
 γεγραφότων, παρ' ἐνίοις ἀποδοχῆς ἀξιοῦται Φύλαρ-
 χος, ἐν πολλοῖς ἀντιδόξων καὶ τὰναντία γράφων
 αὐτῶν.

8. μόνοις ex Reisk. conje&. Veteres libri παρὰ λιονοῖς Μεγαλ. παρὰ τοῖς Μεγ. Cas. cum Reg. B.

tandem expulsis Megalopolitaniis, urbis potitur. Quam ubi semel in potestate habuit, ita crudeliter omni clade belli in eam est grassatus, ut ejus instaurandæ spes nulla videretur in posterum relicta. Ista autem immanitate usum Cleomenem arbitror, quod apud unos Megalopolitanos & Stymphalios nullo umquam tempore, quantumvis difficili, conciliare sibi quemquam potuerat, qui vel suæ factioni se adjungeret, vel spes ipsius respiceret, vel patriam suam

ei proderet. Nam Clitoriorum quidem generosum animum & amorem libertatis unus homo proprio scelere maculavit, Thearces; quem jure merito Clitorii natum apud se negant, sed iniqui militis cujusdam ex Orchomeno suppositam fuisse sobolem.

56. Quoniam autem non defunt, qui in historia horum temporum, ab Arato descripta, Phylarcho potiore fidem habeant, de multis aliter sentienti, & contraria illi scri-

αὐτῶ· χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον ἡμῖν,²
 Ἀράτῳ προσηρημένοις κατακολουθεῖν περὶ τῶν Κλεο-
 μενικῶν, μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος·
 ἵνα μὴ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς γράμμασιν ἰσοδυναμοῦν
 ἀπολίπωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Καθόλου μὲν οὖν
 ὁ συγγραφεὺς οὕτως, πολλαῖ παρ' ὅλην τὴν πραγμα-
 τεῖαν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν εἴρηκε. πλὴν περὶ μὲν τῶν
 ἄλλων ἴσως οὐκ ἀναγκαῖον ἐπιτιμαῖν κατὰ τὸ παρὸν,
 εὐδ' ἐξακριβοῦν· ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν
 γραφομένοις καιροῖς, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν
 Κλεομενικὸν πόλεμον, ὑπὲρ τούτων ἀναγκαῖον ἐστὶν
 ἡμῖν διευκρινεῖν. ἔσται δὲ πάντως ἀρκούντα ταῦτα
 πρὸς τὸ καὶ τὴν ἑλὴν αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ δύναμιν
 ἐν τῇ πραγματεῖα καταμαθεῖν. Βουλόμενος δὲ
 διασαφεῖν τὴν ὁμότητα τὴν Ἀντιγόνου καὶ Μακεδό-
 νων, ἅμα δὲ τούτοις τὴν Ἀράτου καὶ τῶν Ἀχαιῶν,
 φησί· τοὺς Μαντινέας, φενομένους ὑποχειρίους, με-
 γάλαις

LVI. 2. ἀπολίπωμεν. ἀπολείπωμεν Flot. Aug. Rq. A.

scribenti; utile, aut necesse
 potius, fuerit, quum præ-
 fertim in exponendis Cleo-
 menis rebus gestis Aratum
 sequi constituerimus, indif-
 fuscillam hanc rem non sinere:
 ne silentio culpaque nostra
 parem ex scriptis auctorita-
 tem mendacium cum verita-
 te sibi vindicet. Igitur mul-
 ta quidem omnino auctor
 ille, in universo opere, te-
 mere ac sine iudicio scripsit.
 Sed de aliis non est hic aptus
 inquirendi locus, & homi-

nis castigandi: quæ vero in
 tempora incidunt, in quibus
 nunc versamur, & bellum
 Cleomenicum, ea jam nobis
 examinanda. Atque id satis
 fuerit ad palam faciendum,
 & quo ille animo ad scriben-
 dam Historiam accesserit, &
 qua arte potissimum valeat.
 Quum igitur vellet *Phylar-
 chus* Antigoni & Macedo-
 num, nec non Arati & A-
 chæorum crudelitatem de-
 clarare; *Mantineses*, ait,
 postquam in hostium potesta-
 tem

γάλοις περιπεσεῖν ἀτυχήμασι, καὶ τὴν ἀρχαιοτά-^{Phylar-}
την καὶ μεγίστην πόλιν τῶν κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν ^{chus ex-}
τηλικαύταις παλαῖσαι συμφοραῖς, ὥστε πάντας εἰς ^{a:gerat}
τέκτασιν· καὶ δάκρυα τοὺς Ἕλληνας ἀγαγεῖν. σπου- ^{res tristes.}
δαίζων δ' εἰς ἔλεον ἐκαλεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας,
καὶ συμπαθεῖς ποιεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰσάγει περι-
πλοκὰς γυναικῶν, καὶ κίμας διεξήμιμνας, καὶ μα-
στῶν ἐκβολὰς· πρὸς δὲ τούτοις, δάκρυα καὶ θρή-
νους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀναμιξ ἅμα τέκνοις καὶ
γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων. ποιεῖ δὲ τοῦτο παρ'
ὄλην τὴν ἱστορίαν, πειρώμενος ἐκάστοις αἰεὶ πρὸ
ὀφθαλμῶν τιθέναι τὰ δεινὰ. Τὸ μὲν οὖν ἀγεννὲς
καὶ γυναικῶδες τῆς αἰρέσεως αὐτοῦ παρείδω· τὸ δὲ
τῆς ἱστορίας οἰκεῖον ἅμα καὶ χρήσιμον ἐξεταζέσθαι.
10 Δεῖ τοιγαροῦν οὐκ ἐκπλήττειν τὸν συγγραφέα, τερα-
στευόμενον διὰ τῆς ἱστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας, οὐ-
δὲ

6. ἕκτασιν. ἐπίστασιν Vat. Flor. Aug. Rcg. A. quod probavit Casaub. 7. διεξήμιμνας. διεξήγημ. edd. ex Bav. 10. ἐκπλήττειν correcti cum Casaub. Reisk. Ὁ Ἑτν. Libri omnes ἐκπλήττειν.

tem venissent, maximas per-
pressos esse aerumnas: Et ci-
vitatem illam, omnium Arca-
dicarum maximam atque an-
tiquissimam, tantis conflicti-
tam esse calamitatibus, ut
Græcos omnes in stuporem
Et lacrimas ea res adduceret.
Cupiens autem lectorum mi-
sericordiam commovere, &
narratione sua illos afficere;
mulierum amplexus commem-
orat, crines passos; mam-
mas exsertas: adhæc lacri-
mas Et ejulatus qua virorum
Et mulierum, qua liberorum
Et senum parentum, qui mul-

lo discrimine simul abduce-
bantur. Atque hoc per uni-
versam historiam huic Scri-
ptori familiare est, qui di-
ra & adversa semper ob ocu-
los ponere lectoribus studet.
Mitto jam dicere, quam pa-
rum decora generosi animi
viro, quamque muliebris fit
ista ratio: id spectemus,
quod *Historiæ proprium*, &
in quo ejus utilitas est sita.
Enimvero *Scriptoris histo-*
riarum officium est; non,
ut, mirabilia crepando, per-
cellat narratione sua lecto-
res; neque ut sermones con-
ferte.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

14 νατόν, ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων. ἐπεὶ τίς ἀν- Diverſe
 θρώπων οὐ δεινὸν ἠγείται, τύπτεσθαι τοὺς ἐλευθέ- rei cauſſe
 ρους; ἀλλ' ὅμως, εἰ μὲν ἀρχῶν ἀδίκων χειρῶν πιά- varianc
 θῆ τις τούτο, δικαίως κρίνεται πεπονθέναι. εἰ μὲν δ' rem.
 ἐπὶ διορθώσει καὶ μαθήσει ταῦτο τοῦτο γίγνηται,
 προσέτι καὶ τιμῆς καὶ χάριτος οἱ τύπτοντες τοὺς
 15 ἐλευθέρους ἀξιοῦνται. καὶ μὴν τό γε τοὺς πολίτας
 ἀποκτινύουσα, μέγιστον ἀσέβημα τίθεται, καὶ με-
 γίστων ἀξίον προστίμων. καὶ τοι γε προφανῶς ὁ
 μὲν τὸν κλέπτην ἢ μοιχὸν ἀποκτείνουσα, ἀθῶς ἐστίν·
 ὁ δὲ τὸν προδότην ἢ τύραννον τιμωρῶν, καὶ προε-
 16 θρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσιν. οὕτως ἐν παντὶ τὸ
 τέλος κεῖται τῆς διαλήψεως ὑπὲρ τε τῶν * * οὐκ ἐν
 τοῖς τελουμένοις, ἀλλ' ἐν ταῖς αἰτίαις, καὶ προαιρέσεσι
 τῶν πραττόντων, καὶ ταῖς τούτων διαφοραῖς.

Μαντι-

16. Veteres libri omnes: τῆς διαλήψεως ὑπὲρ τε τῶν οὐκ ἐν τελου-
 μένοις. Ad τελουμ Celsaebonus adjecit τοῖς cum Reg. B Pro τε
 τῶν idem ex 101. col. edidit περιπετειῶν Giouaninis & Reisk. τελῶν
 συγκρίσει sunt Μιλι post ὑπὲρ τε τῶν interciſiſſe videntur reba
 ἐπαίνου καὶ τῶν ἐπιτιμήσεως ἀξίων, aut in eandem ſententiam alia.
 Pro ἐν τοῖς τελουμ. autem, ἐν τοῖς συντελουμένοις nialim. Ibid.
 πραττόντων. πραγμάτων Bav. Ang. Reg. A. quod unice probavit
 Reisk.

rerī recte, neque irasci con-
 venienter ulla in re queas.
 Quis est enim omnium, qui,
 cædi homines liberos, non
 ferat indigne? Et tamen,
 si parratæ injuriæ auctorem
 cædi contingat, jure cædi
 omnes pronuntiant. Quod
 si idem fiat corrigendi confi-
 lio & disciplinæ gratia, tum
 enimvero etiam laude & gra-
 tiarum actione digni haben-
 tur qui liberos homines cæ-
 dunt. Ad eundem modum,
 cives occidere, nefas maxi-

mum ac diris suppliciis cen-
 setur dignissimum. Et ta-
 men palam est, si quis furem
 aut adulterum occidat, cessa-
 re legum pœnas: sin autem
 ad proditoris vel tyranni
 vindictam facta cædes fue-
 rit, honores etiam ac præ-
 mia deferuntur. Adeo ubi-
 que finis judicii non ab ipsiſ
 rebus, quæ factæ sunt, pen-
 det; verum a causiſ, & ab
 eorum, qui fecere, volun-
 tatibus, harumque differen-
 tiis.

57. Man-

LVII.
Mantinea
Cleomeni
se tradi-
derat.

Recepta
fuerat ab
Arato, &
benigne
habita.

Μαντινεῖς τοίνυν, τὸ μὲν πρῶτον ἔγκαταλιπόν-
τες τὴν μετὰ τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν ἐθέλοντι, Λί-
τωλοῖς ἐνεχείρισαν αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα, μετὰ
δὲ ταῦτα Κλεομένει. γεγονότες δ' ἐπὶ τριαύτης προ-
αιρέσεως, καὶ μετέχοντες τῆς Λακεδαιμονίων πολι-
τείας, ἔπει τετάρτῳ πρότερον τῆς Ἀντιγόνου παρου-
σίας, ἐάλωσαν κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν,
Ἀράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν. ἐν ᾧ
& καιρῷ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ παθεῖν τι δεινὸν διὰ
τὴν προειρημένην ἀμαρτίαν, ὡς καὶ περιβόητον γε-
νέσθαι συνέβη τὸ πραχθεῖν, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς
κατὰ τὴν προαίρεσιν ἀμφοτέρων μεταβολῆς. ἅμα
γὰρ τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν, Ἀρατος παρ' αὐτῶν
μὲν τοῖς ὑφ' αὐτὸν ταττομένοις παρήγγελλε, μηδένα
μηδενὸς ἀπτεσθαι τῶν ἀλλοτρίων. ἐξῆς δὲ τούτοις
τοὺς Μαντινεῖας συναθροίσας, παρεκάλεσε θάρ-
ρειν καὶ μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων· ὑπάρξεν γὰρ αὐτοῖς
τὴν ἀσφάλειαν πολιτευομένοις μετὰ τῶν Ἀχαιῶν.

τοῖς

57. *Mantinienses* igitur, principio sponte sua Republicæ Achæorum, cuius pars erant, renuntiantes, & se & patriam suam Aetolis traderant: deinde vero Cleomeni. Has igitur quum amplexi essent partes, essentque jam reipublicæ Lacedæmoniorum auctores, anno prius quam Antigonus adveniret quarto, intervenientibus Arati maxime artibus, per vim ab Achæis sunt capti. Ac tum quidem tantum absuit, ut delicti, quod

modo commemoravi, pœnas dederint; ut contra, jactata sit omnium sermonibus res quæ tunc accidit: adeo repentina fuit voluntatum populi utriusque mutatio. Nam *Aratus* statim occupata urbe mandatum suis dedit, ne quis alienam rem ullam tangeret. Deinde *Mantinienses* convocatos bono esse animo iussit, & ut sua quisque domi curaret: viventes enim in eadem cum Achæis reipubl. communionem, omni damno fore immunes.

Man-

στοῖς δὲ Μαντινεῦσιν ἀνυπονοήτου καὶ παραδόξου φα- Manti-
 νέας τῆς ἐλπίδος, παραυτικά πάντες ἐπὶ τῆς ἐναν- nenfes
 γτίας ἐγένοντο γνώμῃς. καὶ πρὸς οὓς μικρῶ πρότερον grati a-
 μαχόμενοι, πολλοὺς μὲν τῶν ἀναγκαίων ἐπέιδον ἀπολ- gnoscunt
 λυμένους, οὐκ ὀλίγους δ' αὐτῶν βιαίοις πράγμασι humani-
 περιπεσόντας· τούτους εἰς τὰς ἰδίας οἰκίας εἰσαγό- tatem
 μενοι, καὶ ποιησάμενοι σφίσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναγ- Achaeo-
 καίοις ὁμοετίους, οὐδὲν ἀπέλιπον τῆς μετ' ἀλλήλων rum.
 φιλοφροσύνης. καὶ τοῦτ' εἰκότως ἐποίουν· οὐ γὰρ
 οἶδ', εἴ τινες ἀνθρώπων εὐγνωμονεστέροις ἐνέτυχον
 πολεμίσι, οὐδ' εἴ τινες ἀβλαβέστερον ἐπάλασαν
 τοῖς μεγίστοις δακοῦσιν εἶναι συμπτώμασι Μαντι-
 νέων, διὰ τὴν Ἀράτου καὶ τῶν Ἀχαιῶν εἰς αὐτοὺς
 Φιλανθρωπίαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, προορώμενοι τὰς ἐν αὐτοῖς LVII.
 στάσεις, καὶ τὰς ὑπ' Αἰτωλῶν καὶ Λακεδαιμονίων Iterum ad
 ἐπιβουλὰς· πρεσβεύσαντες πρὸς τοὺς Ἀχαιούς Cleome-
 ἠζιώ- nem defi-
cunt per-
fidi Man-
tinenfes,

LVII. 7. ὁμοετίους. *Alii b. l. ὁμοετίους.*

Mantinenfes, quibus mirabi-
 lis adeo casus ne venerat
 quidem umquam in mentem,
 extemplo contrariam prio-
 ri voluntatem omnes indue-
 runt: &, qui paullo ante
 cum Achæis pugnantes, ne-
 cessariorum suorum multos
 viderant pereuntes, aliosque
 haud paucos dira per vim ho-
 stilem perpetientes; iidem
 hos ipsos Achæos in domos
 suas admittunt, ad focos suos
 una secum ac reliquis ne-
 cessariis admovent; cum his
 omnia benevolentiae atque
 comitatis mutua officia exer-

cebat. Et merito quidem:
 nam equidem haud scio, an
 quisquam mortalium beai-
 gniores hostes umquam sit
 expertus: aut quisquam ne
 mala, quæ censentur maxi-
 ma, minore cum noxa sit
 eluctatus, quam *Mantinen-*
sibus tunc contigit, propter
 singularem Arati & Achæo-
 rum in ipsos humanitatem.

58. Post hæc, quum & se-
 ditiosos civium suorum mo-
 tus, & Aetolorum atque
 Lacedæmoniorum clandesti-
 nas molitiones præsentirent;
 missis ad Achæos legatis,
 praesi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τοί δ', ἵνα Κλεομένει καὶ Λακεδαιμονίοις ἰκανὴν παρὰ-
 σχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολὴν, τὰ
 κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια παραβάντες, τὸ μέγι-
 στον ἀσέβημα κατὰ προαίρεσιν ἐπετέλεσαν. τὸ γὰρ Perfidia
 τούτων αὐτόχειρας γενέσθαι καὶ τιμωροὺς, οἵτινες Manti-
 πρότερον μὲν κατὰ κράτος λαβόντες αὐτοὺς ἀθάτους penfium
 ἀφῆκαν, τότε δὲ τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτη- gravissi-
 ρίαν ἐφύλαττον, πηλίκης ὀργῆς ἐστὶν ἄξιον; τί δ' nam pe-
 ἂν παθόντες οὗτοι, δίκην δόξαιεν ἀρμόζουσαν δεδω- rita.
 κέναι; τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἂν· παρὰ τὴν μετὰ
 ἰοτέκνων καὶ γυναικῶν, ἐπεὶ κατεπολεμήθησαν. ἀλλὰ
 τοῦτό γε καὶ τοῖς μηθὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσαμένοις,
 κατὰ τοὺς τοῦ πολέμου νόμους, ὑπόκειται παθεῖν.
 οὐκοῦν ὀλοσχερεστέρας τινὸς καὶ μείζονος τύχῃν
 κίησαν ἄξιοι τιμωρίας. ὥστ', ἔπερ ἔπαθον ἂν Φύλαρ-
 χος φησὶν, οὐκ ἔλεον εἰκὸς ἦν συνεξακολουθεῖν αὐ-
 τοῖς παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἔπαινον δὲ καὶ συγκατά-
 Ζ 2 θεσιπ

LVIII. 7. ἐπετέλεσαν. *Vulgo ἀπετέλεσαν.*

isti, quo Cleomeni & Lace-
 dæmoniis prompti animi sui
 ad ea quæ parabant fidem
 satis probabilem darent, jure
 gentium violato, maximum
 hoc nefas ultro patrarunt.
 Qua namque ira digni sunt,
 qui suis ipsi manibus occi-
 dunt & supplicia de iis exi-
 gunt, qui paullo ante, occu-
 pata per vim urbe, impuni-
 tatem illis concesserant, &
 libertatem salutemque ipso-
 rum tunc custodiebant? Aut
 quid pati istos oportuit, ut

noxæ per poena censerî ju-
 re posset? Dicat fortasse
 aliquis: ut cum liberis &
 uxoribus, postquam debella-
 ti fuissent, venundarentur.
 At hoc, jure belli, etiam il-
 los manet, qui nullum nefas
 admiserunt. Digni igitur
 isti fuerunt, in quos majore
 aliquo & graviore supplicio
 animadverteretur. Itaque si
 ea passi sunt, quæ narrat
Phylarchus; par erat, ut
 Græci non commiseratione
 aliqua istorum tangerentur,
 sed

Phylar-
chi men-
daces tra-
gædiæ de
Manti-
nenſibus.

Θεσιν μᾶλλον τοῖς πράττουσι καὶ μεταπορευομένοις
τὴν ἀθέβαιαν αὐτῶν. ἀλλ' ἔμως, οὐδενὸς περαιτέρω
συνεξακολουθήσαντος Μαντινεῦσι κατὰ τὴν περιπέ-
τειαν, πλὴν τοῦ διαρπαγῆναι τοὺς βίους, καὶ πρᾶ-
θῆναι τοὺς ἐλευθέρους· ὁ συγγραφεὺς, αὐτῆς τῆς
τερατείας χάριν, οὐ μόνον ψεῦδος εἰσήνεγκε τὸ ἔλατ,
ἀλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπίθανον. καὶ, διὰ τὴν ὑπερ-
βολὴν τῆς ἀγνοίας, οὐδὲ τὸ παρακείμενον ἠδυνήθη
συνεπιστῆσαι· πῶς οἱ αὐτοὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς και-
ροὺς, κυριεύσαντες Τεγεατῶν κατὰ κράτος, οὐδὲ
τῶν ἐμοίων ἔπραξαν. καί τοι γε, εἰ μὲν ἢ τῶν πρᾶτ-
τόντων ὁμότης ἦν αἰτία, καὶ τούτους εἰκὸς ἦν πε-
πονθῆναι ταῦτά τοῖς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑπεπεπτωκίσι
καιρὸν. εἰ δὲ περὶ μόνους γέγονε Μαντινεῖς ἢ διαφε-
ρὰ, φανερόν, ὅτι καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς ἀνάγκη
διαφέρουσαν γεγονέναι περὶ τούτους.

Πάλιν

12. εἰσήνεγκε. *Alii vulgo ἤνεγκε.*

sed potius, ut eorum factum
probarent ac laudarent, qui
facinus tam impium inultum
non siverent. Et tamen,
cum in ea calamitate gra-
vius nihil *Mantinenſibus* ac-
ciderit, quam ut fortunæ il-
lorum diriperentur, & libe-
ra capita hastæ subiceren-
tur; egregius hic Scriptor,
quo rei miraculum adauge-
ret, non solum mera men-
dacia concinnavit, sed etiam
ejusmodi mendacia, quæ
omni probabilitate careant.
Tantaque fuit hominis igno-
rantia, ut ne ad illud qui-

dem, quod proximum erat,
advertere animum potuerit:
quomodo iidem *Achæi* tem-
pore eodem, capta per vim
Tegeatarum urbe, nihil si-
mile in hos consuluerint.
Atqui, si ejus rei vera causa
crudelitas *Achæorum* existi-
tisset; quis dubitet, etiam
istis eadem fuisse eventura,
quæ *Mantinenſibus*, circa
idem tempus captis? Nunc,
cum in solos *Mantinenſes*
gravius sit sævitum; mani-
festum est, oportuisse ut in-
signem aliquam iræ causam
ii dedissent.

59. Γρα-

Πάλιν Ἀριστόμαχον τὸν Ἀργεῖον, Φησὶν, ἄνδρα τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας ὑπάρχοντα, καὶ τετυραννηκότεν μὲν Ἀργείων, πεφυκότεν δὲ ἐκ τυραίνων, ὑποχείριον Ἀντιγόῳ καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς γενόμενον, εἰς Κεγχρεὰς ἀπαχθῆναι, καὶ στρεβλούμενον ἀποθανεῖν· αἰδиковτάτα καὶ δεινότατα παθόντα πάντων ἀνθρώπων. Τηρῶν δὲ καὶ περὶ ταύτην τὴν πράξιν ὁ συγγραφεὺς τὸ καθ' αὐτὸν ἰδίωμα, φωναίς τιναῖς πλάττει, διὰ τῆς νυκτὸς αὐτοῦ στρεβλουμένου προσπιπτούσας τοῖς συνέγλυς κατοικοῦσιν· ὧν τοὺς μὲν ἐκπλητομένους τὴν ἀσέβειαν, τοὺς δ' ἀπιστοῦντας, τοὺς δ' ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τοῖς γηγνεμένοις, προστρέχει πρὸς τὴν οἰκίαν φησί. Περὶ μὲν οὖν τῆς τοιαύτης τερατείας, παρείθω· δεδήλωται γὰρ ἀεὶ ἀκούντως. Ἐγὼ δ' Ἀριστόμαχον, εἰ καὶ μηδὲν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς ἕτερον ἤμαρτεν, κατὰ γε τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν, καὶ τὴν εἰς τὴν πατρίδα παρανοσμίαν, τῆς μεγίστης ἄξιον κρίνω τιμωρίας. καίπερ ὁ

LXIX.
De Aristomacho Argivo tragædias movet Phylarchus.

Z 3

συγγρα-

59. Præterea scribit idem Phylarchus: Aristomachum, Argivum, nobilissimo genere ortum; qui tyrannus fuerit Argivorum, ἔξ τυραννῶν προγεννητός; postquam in potestatem venisset Antigoni ἔξ Ἀχαιῶν, Cenchreas abductum, adeo cruciabiliter necatum fuisse, ut par iniquitas aut crudelitas in neminem unquam mortalium fuerit admissa. Deinde etiam hic more usus suo Scriptor, voces quasdam fingit, quas per noctem in ipsis tormentis

ab eo editas vicini audiverint: quorum alios, ait, ad facinus tam impium stupentes, alios quia non crederent, multos quod rem indigne ferrent, ad illam domum adcurrisse. Sed tragicam pompam missam faciamus: satis enim ea de re superius. Ego vero Aristomachum, vel si nulla re alia Achæos unquam læsisset, tamen propter vitæ institutum & scelus in patriam admissum, quamvis magno supplicio dignum censeo. Quamquam hic Scriptor, amplifi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

συνειδέτων τὰ περὶ τὴν εἴσοδον τῶν Ἀχαιῶν, ὀυδοή-
κοντα τοὺς πρώτους τῶν πολιτῶν, οὐδὲν ἀδίκησαν-
τας, στρεβλώσας ἐναντίον τῶν ἀναγκαίων ἀπέσφα-
ισξ. παρήμι τὰ παρ' ὄλον τὸν βίον αὐτοῦ καὶ τῶν
προγόνων ἀσεβήματα. μακρὸν γάρ.

Διόπερ οὐκ, εἴ τιμι τῶν ὁμοίων περιέπεσε, δεινὸν ^{LX.}
ἠγητέον· πολὺ δὲ δεινότερον, εἰ μηδενὸς τούτων ^{Merito}
εραυ λαβῶν, ἀθῶος ἀπέθανεν. οὐδ' Ἀντιγόνα ^{suo occi-}
απτέον οὐδ' Ἀράτω παρανομίαν, ὅτι λαβόντες ^{sus Ari-}
τὰ πόλεμον ὑποχείριον τύραννον, στρεβλώσαντες ^{stoma-}
ἀπέκτειναν· ὃν γὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν εἰρήνην τοῖς ^{chus.}
ἀνελοῦσι καὶ τιμωρησαμένοις, ἔπαινος καὶ τιμὴ συν-
ζεηκολούθει παρὰ τοῖς ἀθῶοις λογιζομένοις. ὅτε δὲ,
χωρὶς τῶν πρσειρημένων, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς παρ-
ασπύνησ, τί παθεῖν ἦν ἀξίος; ἐκεῖνος γὰρ ἀπέ-
θετο μὲν τὴν τυραννίδα ~~χάρις~~ οὐ πολλοῖς πρότερον,
ὑπὸ

LX. 2. Ad verbum συνεηκολούθει omnia particulae εἰν requiri vi-
detur.

prætextu usus, quod conscii
fuiſſent nonnulli ingressus
Achivorum, octuaginta pri-
mores civitatis, qui nihil
peccaverant, tortos, in con-
spectu suorum jugulavit. Ta-
ceo quæ cum ipse, tum ejus
majores, per totam vitam
impie patravere: longa enim
oratio sit.

60. Quamobrem non illud
videri indignum debet, si si-
mile quid eorum, quæ fecerat
Aristomachus, ipsi tandem
contigit: verum illud futu-
rum fuisse indignius existi-
mare debemus, si nihil ejus-

modi expertus, diem supre-
mum clausisset. Neque An-
tigonus aut Aratus crudeli-
tatis postulandi sunt, si ca-
ptum jure belli, cum crucia-
tu sustulerunt: quem si quis
in ipsa pace cruciabiliter oc-
cidisset, omnes recte rem
æstimantes auctorem cædis
fuerant laudibus & honori-
bus profecuturi. Quam au-
tem, præter jam dicta, etiam
Achæis datam fidem vio-
lasset, quid eum pati æquum
fuit? Nam non multo ante,
temporum ratione in angu-
stias redactus propter mor-
tem

νην γραμματοφόρους, ἀξίων αὐτούς, ἀβλαβῆ κομ-
 σαμένους τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, κοινωνῆσαι τῶν ἰδίων
 πραγμάτων· ταῦτα μὲν ἡμῖν ἐδήλωσε, βουλόμενος
 ὑποδείξαι τὴν Κλεομένους μεγαλοψυχίαν καὶ μετρί-
 τητα πρὸς τοὺς πολεμίους. ἔτι δὲ, πῶς οἱ Μεγα-
 λopolitae τῆς ἐπιστολῆς ἀναγινωσκομένης, οὐκ ἐά-
 σαιεν εἰς τέλος ἀναγνωθῆναι, μικροῦ δὲ καταλεύ-
 σαιεν τοὺς γραμματοφόρους, ἕως τούτου διεσάφησε.
 τὸ δ' ἀκόλουθον, καὶ τὸ τῆς ἱστορίας ἴδιον, ἀφείλετο
 τὸν ἔπαινον, καὶ τὴν ἐπ' ἀγαθῶ μνήμην τῶν ἀξιο-
 λόγων προαιρέσεων. καὶ τοι γ' ἐμποδῶν ἦν. Εἰ γάρ
 τοὺς λόγῳ καὶ δόγματι μόνον ὑπομείναντας πόλε-
 μον ὑπὲρ φίλων καὶ συμμάχων, ἀνδρας ἀγαθοὺς
 νομίζομεν· τοῖς δὲ καὶ χώρας καταφθορὰν καὶ πο-
 λιρκίαν ἀναδεξαμένοις, οὐ μόνον ἔπαινον, ἀλλὰ καὶ
 χάριτας καὶ δωρεὰς τὰς μεγίστας ἀπονέμομεν·
 τίνες

LXI. 6. *Vulgo ex Bav. ἐμποδῶν οὐδὲν ἦν.*

*miserit, rogans, ut, patria
 absque ullo damno recepta,
 consentire secum vellent, &
 consilia miscere: hæc quidem
 Phylarchus narravit, studio
 commendandi magnanimita-
 tem Cleomenis & modera-
 tionem erga hostes. Item,
 quomodo Megalopolitani in-
 choatam epistolæ lectiōnem
 perducere ad finem non sive-
 rint; tabellarios quinctiam
 lapidibus prope obruerint:
 hæc quoque non prætermi-
 sit, rem hæctenus persecutus.
 Quod vero consequens erat,
 & historiæ proprium, ut me-*

*morabile generosumque Me-
 galopolitaiorum animum de-
 bito testimonio ac laude me-
 rita afficeret, id prætermisit:
 quamquam in promptu sane
 res fuerat. Nam, si bonos
 viros illos judicamus, qui
 pro amicis & sociis bellum
 se suscepturos verbis solum
 & interposito decreto decla-
 raverint; iis vero, qui va-
 stationem etiam agrorum &
 obsidionem ex simili causa
 toleraverint, non modo lau-
 dem tribuimus, verum etiam
 maxima præmia cum gratia-
 rum actione rependimus:
 quid*

τίνας γε χρῆ περὶ Μεγαλοπολιτῶν ἔχειν διάληψιν; ἢ ἄρ' οὐχὶ τῆς σεμνοτάτης καὶ βελτίστης; οἱ πρῶτον μὲν τὴν χώραν Κλεομένης προεῖντο· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ὀλοσχερῶς ἔπταισαν τῇ πατρίδι διὰ τὴν ἰοπρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς αἴρεσιν· τὸ δὲ τελευταῖον, δοθείσης ἀνεμπίστως καὶ παραδόξως αὐτοῖς ἐξουσίας, ἀβλαβῆ ταύτην ἀπολαβεῖν, προείλοντο στέρεσθαι χώρας, τάφων, ἱερῶν, πατρίδος, τῶν ὑπαρχόντων, ἀπάντων συλλήβδην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναγκασιότατων, χάριν τοῦ μὴ προδοῦναι τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους πίστιν. οὐ τί κάλλιον ἔργον ἢ γέγονεν, ἢ γέ-^{Megalo-}νοίτο; ἐπὶ τί δ' ἂν μάλλον συγγραφεὺς ἐπιστήσασθαι^{polita-} τοὺς ἀκούοντας; διὰ τίνος δ' ἔργου μάλλον ἂν παρε-^{tutem ta-}ορμήσασθαι πρὸς φυλακὴν πίστεως καὶ πρὸς ἀληθειῶν^{cet Phyl-} πραγμάτων καὶ βεβαίων κοινῶν; ἂν οὐδεμίαν^{archus.} ἐποίησατο μνήμην Φύλαρχος τυφλάτων, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, περὶ τὰ κάλλιστα καὶ μάλιστα συγγραφεῖ καθεήκοντα τῶν ἔργων.

Οὐ

quid tandem de *Megalopolitanis* existimare oportet? annon viros optimos & gravissimos fuisse? Qui primo agros suos a Cleomene peruri, æquo animo tulerunt; deinde universa patria penitus exciderunt, partium Achæorum studio; postremo, quum præter omnium spem & expectationem facta esset illis potestas recuperandæ patriæ, agris suis, sepulcris, sacris, patria, fortunis, atque, ut uno verbo dicam, carissimis rebus omnibus privari præopta-

runt, quam ut datam sociis fidem proderent. Quo facinore quodnam aut exstitit unquam aut existere potest pulcrius? Vbinam vero potius, quam hic, scriptor hystoriæ attentionem lectorum excitet? aut quo potius exemplo hortetur ad fidem servandam, & societatem in eundam cum justis & firmis Rebuspublicis? Quæ tamen prætermisit omnia *Phylarchus*: ad pulcerrima quæque facta, & scriptoris stilo dignissima, procius, ut equidem arbitror, cæcutiens.

62. Qui

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

εἰπῆ, λόγῳ δὲ τινι μάλλον ἀποφανόμεθα, δῆλον ἐκ ^{Tenuis} ^{Pelopon-} ^{nesiorum} ^{upes.}
 βούτων. τίς γὰρ ὑπὲρ Ἀθηναίων οὐχ ἰστόρηκε, διότι ^{upes.}
 καὶ οὖς καιροὺς μετὰ Θηβαίων εἰς τὸν πρὸς Λα-
 κεδαιμονίους ἐνέβαινον πόλεμον, καὶ μυρίους μὲν ἐξ-
 πεμπον στρατιώτας, ἑκατὸν δ' ἐπλήρουν τριήρεις·
 ὅτι τότε κρίναντες ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιῆσθαι τὰς εἰς
 τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, ἐτιμήσαντο τὴν τε χώραν
 τὴν Ἀττικὴν ἀπασαν, καὶ τὰς οἰκίας, ὁμοίως δὲ καὶ
 τὴν λοιπὴν οὐσίαν· ἀλλ' ὁμως τὸ σύνπαν τίμημα
 τῆς ἀξίας ἐνέλιπε τῶν ἑξακισχιλίων, διακοσίοις καὶ
 πεντήκοντα ταλάντοις. ἐξ ὧν οὐκ ἀπεσπὸς εἶν φα-
 νεῖν τὸ περὶ Πελοποννησίων ἀρτι ρηθὲν ὑπ' ἐμοῦ.
 9 Κατὰ δ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἐξ αὐτῆς τῆς Μεγα-
 λης πόλεως, ὑπερβολικῶς ἀποφανόμενος, οὐκ εἶν
 τις εἰπεῖν τολμήσειε, πλείω γενέσθαι τριακοσίων.
 10 Ἐπειδὴ περ ὁμολογούμενόν ἐστι, διότι καὶ τῶν ἐλευ-
 θέρων καὶ τῶν δουλικῶν σωμάτων τὰ πλεῖστα συνέ-
 βη

6. ἐνέβαινον. Alii ἐπίθο ἀνέβαινον. 7. χώραν καὶ τὴν Ἀττικὴν
 edd. cum aliis. Deleui conjunct. cum Vat. Ἔ cod. Peiresc.

tem non temere, sed cum ra-
 tione, hoc affirmemus, hinc
 potest cognosci. Nam quis
 legit historias, quin sciat,
Athenienses, quo tempore
 una cum Thebanis bellum
 adversus Lacedæmonios sus-
 cipiebant, & militum decem
 millia armabant, triremes
 centum instruebant; post-
 quam pecuniam ex censu ci-
 vium ad bellum tunc confer-
 re decrevissent; & agrorum
 universæ Atticæ, & domo-
 rum, & omnium pariter for-
 tunarum suarum æstimatio-

nem iniisse; & tamen cen-
 sus totius summam ad sex
 millia talentorum non per-
 venisse, deficientibus scili-
 cet ducentis quinquaginta?
 Unde liquet, per esse veri-
 simile id quod de Pelo-
 ponnensis modò dicebamus.
 Istis vero temporibus e *Me-
 galopoli* amplius, quam tre-
 centa talenta, fuisse reda-
 ctum, nemo, qui vel ex-
 aggerare summam voluerit,
 affirmare tamen ausit. Nam
 illud in confesso est, & li-
 beros & servos quam pluri-
 mos

Τελευτες
Pelopon-
nesiorum
opes.

βη διαφυγεῖν εἰς τὴν Μεσσήνην. μέγιστον δὲ τῶν
προειρημένων τεκμήριον· οὐδένος γὰρ ὄντες δεύτεραι
τῶν Ἀρκάδων Μαντινεῖς, οὔτε κατὰ τὴν δύναμιν,
οὔτε κατὰ τὴν περιουσίαν, ὡς αὐτὸς οὗτος φησὶν·
ἐκ πολιορκίας δὲ καὶ παραδόσεως ἀλόντες, ὥστε
μή τε διαφυγεῖν μηδένα, μή τε διακλαπῆναι βραδίως
μηδέν· ὅμως τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν, μετὰ τῶν
σωμάτων, κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, τάλαντα
τριακόσια.

LXIII.
Pugnatio
scribit
Phylar-
chus.

Τὸ δὲ συνεχὲς τούτῳ τίς οὐκ ἂν ἔτι μᾶλλον θαυ-
μάσειε; ταῦτα γὰρ ἀποφαινόμενος λέγει· πρὸ τῆς
παρατάξεως δέκα ἡμέραις μάλιστα, τὸν παρὰ
Πτολεμαίου πρεσβευτὴν ἐλθεῖν, ἀγγέλλοντα πρὸς
τὸν Κλεομένην, διότι Πτολεμαῖος τὸ μὲν χορηγεῖν
ἀπολέγει, διαλύεσθαι δὲ παρακαλεῖ πρὸς τὸν Ἀντί-
γονον. τὸν δ', ἀκούσαντα, φησὶ, κεῖναι, διότι δεῖ
τὴν ταχίστην ἐκκυβεύειν τοῖς ὅλοις, πρὸ τοῦ συνιέ-
ναι

LXIII. 1. τούτῳ. *Vulgo* συνεχὲς τοῦτο. 2. φησὶ σικ Reisk. scripsi.
Vulgo οἰκτες φασί.

mos Messenam fuga evasisse. Maxime autem ei, quod diximus, fidem facit illud: *Mantinen/ēs* neque numero civium, neque opibus, ulli populorum Arcadiæ erant secundi, quod etiam hic ipse fatetur. Hi obsidione capti, cum deditioem fecissent, ita ut neque effugere quisquam illorum, nec subripi res ulla facile posset, opimiozem hosti prædam non attulere, corporibus etiam venditis, quam trecenta talenta.

63. Quis vero non magis adhuc miretur, quod idem Scriptor istis subjicit? Nam eodem loco ait: *decem fere diebus ante quam pugna pugnaretur, legatum a Ptolemæo missum venisse, qui nuntiaret, pecuniam nolle amplius Ptolemæum suppeditare, sed ad pacem cum Antigono faciendam hortari: quod ubi accepisset Cleomencs, constituisse cum, fortunam summæ rerum sibi quam primum esse tentandam, prius quam*
de

γαι τὰ προσπεπτωκότα τὰς δυνάμεις· διὰ τὸ μη-
 δεμίαν ὑπάρχειν ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐλπίδα
 ζτουῦ δύνασθαι μιθοδοτεῖν. Ἄλλ', εἴ περ ἐξακισχι-
 λίων ἐγκρατῆς ἐγεγόνε ταλάντων κατὰ τοὺς αὐ-
 τοὺς καιροὺς, τὸν Πτολεμαῖον αὐτὸν ἠδύνατο ταῖς
 4χορηγίαις ὑπερθέσται. πρὸς δὲ τὸν Ἀντίγονον, εἰ
 μόνον τριακοσίων ὑπῆρχε κύριος, καὶ λίαν ἰκανὸς ἦν
 εἰς ασφαλῶς ὑπομένων τρίβειν τὸν πόλεμον. τὸ δ' αἶμα
 μὲν πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας
 ἐν Πτολεμαίῳ διὰ τὰς χορηγίας, αἶμα δὲ τοσαύτων
 χρημάτων αὐτὸν φαίνειν κύριον γεγονέναι κατὰ τοὺς
 αὐτοὺς καιροὺς, πῶς οὐ τῆς μεγίστης ἀλογίας, ἔτι
 6δ' ἀσκεψίας ἐστὶ σημεῖον; Πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τῷ
 συγγραφεῖ τοιαῦτα, καὶ κατὰ τοὺς ὑποκειμένους
 καιροὺς, καὶ παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν, κατατέ-
 τακται· περὶ ὧν ἀρκεῖν ὑπολαμβάνω, κατὰ τὴν ἐξ
 ἀρχῆς πρόθεσιν, καὶ τὰ νῦν εἰρημένα.

Μετὰ

4. εἰ μόνον. εἰ μὴ μόνον edd. ται. ex Bav. Hinc Casaub. εἰ καὶ
 μόνον.

*de accepto nuntio aliquid
 resciret exercitus; quoniam
 quidem spem nullam ipse ha-
 beret, ex propriis opibus mi-
 liti stipendia posse se solvere.
 Atqui si circa tempus idem
 sex millium talentorum com-
 pos est factus; vel Ptole-
 mæum ipsum opibus supe-
 rare poterat. Bellum vero
 cum Antigono quod attinet,
 si vel trecenta solummodo
 talenta receperat Cleome-
 nes, facile illi fuit, sine ullo
 periculo bellum illud susti-
 nere atque trahere. At di-*

*cere, omnes Cleomeni spes
 suas in Ptolemæo εἰ ejus li-
 beralitate fuisse positas; si-
 mulque affirmare, tantam
 pecuniam illo ipso tempore in
 ejusdem Cleomenis potestate
 atque manibus fuisse; hoc
 annon summæ dementiæ at-
 que incogitantiae argumen-
 tum est? Similia vero his
 multa idem Scriptor, cum
 in istorum temporum rebus,
 tum in universa Historia, re-
 tulit: de quibus, pro insti-
 tuto nostro, hæcenus dicta
 sufficiant.*

64. Ca.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

σει δ' ἐμμείνας τοῖς λογισμοῖς, ἐφησυχάζοι· κατὰ ΟΙ.
 πληζάμενός τούς ὑπεναντίους, καὶ ταῖς ἰδίαις δυνά- CXXKIX.
 μεσι θάρσος ἐνεργασάμενος, ἀσφαλῶς ὑπέλαβε A.V. 531.
 ἔποιήσαθαι τὴν ἀναχώρησιν εἰς τὴν οἰκίαν. Ὁ καὶ Cleome-
 συνέβη γενέσθαι. τῆς γὰρ χώρας δηουμένης, οἱ μὲν nes Ar-
 ὄχλοι συστρεφόμενοι, τὸν Ἀντίγονον ἐλοιδέρουν· givum
 ὁ δὲ καὶ λίαν ἡγεμονικῶς καὶ βασιλικῶς, οὐδὲν περὶ agrum
 πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασιν, popula-
 τῆγε τὴν ἡσυχίαν. ὁ δὲ Κλεομένης, κατὰ τὴν ἐξ ἀρ- tur.
 χῆς πρόθεσιν, καταφθείρας μὲν τὴν χώραν, κατα-
 πληζάμενος δὲ τοὺς ὑπεναντίους, εὐθαρσεῖς δὲ πε-
 ποιηκῶς τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον
 κίνδυνον, ἀσφαλῶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανῆλθε.

Τοῦ δὲ θέρους ἐνισταμένου, καὶ συνελθόντων τῶν LXV.
 Μακεδόνων καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐκ τῆς χειμασίας, ἀνα- Antigo-
 λαβῶν τὴν στρατιὰν Ἀντίγονος, προῆγε μετὰ τῶν nus in La-
 συμμάχων εἰς τὴν Λακωνικὴν· ἔχων Μακεδόνας μὲν conicam
ducit.

τούς

5. ἐφησυχάζοι. ἀφησυχ. Vat. Flor. Aug. Reg. A. 6. Forſan ποιού-
 μενος τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν. Reiskius
 conjecerat τῆς κατὰ λόγον πραγματείας.

istoriam fore: sin manens in
 suscepta sententia, nihil se
 commoveret; tum vero tan-
 tum hostibus terrorem se in-
 jecturum, tantosque suis fa-
 cturum spiritus, ut domum
 tuto reverti queat. Atque
 ita evenit. Nam dum va-
 stantur agri, plebs in cir-
 culis Antigono obtrectare:
 ille contra, imperatorio ac
 plane regio animo, nihil
 antiquius habens quam ut
 omnium quæ faceret ratio

Vol. I.

sibi constaret, quiescere. Ita
 Cleomenes, sicut initio pro-
 posuerat, agrum populatus,
 hoste perterrefacto, animis
 suorum adversus imminens
 periculum confirmatis, im-
 pune domum rediit.

65. Initio æstatis Antigo-
 nus, postquam & Macedo-
 nes & Achæi ex hibernis
 reversi convenissent, suas &
 sociorum copias in *Laconi-*
cam ducit. In eo exercitu
 erant Macedonum, ex qui-

Λ α

us
b

ΟΙ. СХХХΙΧ.
A.V. 531.
Antigo-
nus in La-
conicam
ducit. τοὺς εἰς τὴν Φάλαγγα μυρίους, πελτασταῖς δὲ τρισχιλίους, ἵππεῖς δὲ τριακοσίους, Ἀγριαῖνας δὲ συντούτοις χιλίους, καὶ Γαλάτας ἄλλους τοσοῦτους· μισθοφόρους δὲ, τοὺς πάντας, πεζοὺς μὲν τρισχιλίους, ἵππεῖς δὲ τριακοσίους· Ἀχαιῶν δ' ἐπιλέκτους, πεζοὺς μὲν τρισχιλίους, ἵππεῖς δὲ τριακοσίους· καὶ Μεγαλοπολίτας χιλίους, εἰς τὸν Μακεδονικὸν τρόπον καθωπλισμένους, ὧν ἡγεῖτο Κερκιδᾶς Μεγαλοπολίτης· τῶν δὲ συμμάχων Βοιωτῶν μὲν πεζοὺς δισχιλίους, ἵππεῖς δὲ διακοσίους· Ἡπειρωτῶν πεζοὺς χιλίους, ἵππεῖς πεντήκοντα· Ἀκαρνανῶν ἄλλους τοσοῦτους· Ἰλλυριῶν χιλίους ἑξακοσίους, ἐφ' ὧν Δημήτριος ὁ Φάρις. ὥστ' εἶναι πᾶσαν τὴν δύναμιν, πεζοὺς μὲν εἰς δισμυρίους ὀκτακισχιλίους, ἵππεῖς δὲ χιλίους καὶ διακοσίους. Ὁ δὲ Κλεομένης, προσδοκῶν τὴν ἔφοδον, τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολαῖς ἠσφαλίσατο φυλακαῖς καὶ τάφραις καὶ δένδρων ἐκκοπαῖς· αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν

Σελλα-

LXV. 3. *Verba Ἀχαιῶν δ' ἐπιλέκτους ἤσπε τριακοσίους ἀβήκε α Βαυ. Aug. Reg. A. 6. τὰς μὲν ἄλλας τὰς. Delendus videtur repetitus articulus.*

bus constabat phalanx, decem millia; cetrati, ter mille; equites, trecenti: ad hæc Agrianes mille, & Galli item mille: stipendiarii in universum, peditum tria millia; equites trecenti. Achæorum vero selecti, pedites ter mille, equites trecenti. Megalopolitani, more Macedonum armati, mille, *Cercia* Megalopolitano duce. Aderant præterea sociorum auxilia: Bæotorum

quidem pedites bis mille equites cc; Epirotarum, pedites cicc, equites l; Acarnanes item pari numero; Illyriorum, mille sexcenti, quorum dux erat *Demetrius Pharius*. Ut omnino constaret ille exercitus e peditum millibus fere xxviii; equitibus vero mccc. *Cleomenes* vero, hostium impressionem expectans, reliquos aditus præliis, fossis, concædibus munit: ipse cum exer-

Σελασίαν καλουμένην μετὰ τῆς δυνάμεως ἔστρατο-
πέδευε, τῆς πάσης ὑπαρχούσης αὐτῷ στρατιάς εἰς
δύο μυριάδας· στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον,
ταύτη ποιήσασθαι τοὺς ὑπεναντίους τὴν εἰσβολήν.
ὁ καὶ συνεκύρησε. δύο δὲ λόφων ἐπ' αὐτῆς τῆς εἰσό-
δου κειμένων, τὸν μὲν Εὐαν, τὸν δ' ἕτερον Ὀλυμπον
καλεῖσθαι συμβαίνει. τῆς δ' ὁδοῦ μεταξὺ τούτων πα-
ρὰ τὸν Οἰνοῦντα ποταμὸν φερούσης εἰς τὴν Σπάρ-
την, ὃ μὲν Κλεομένης, τῶν προειρημένων λόφων συν-
άμφω τάφρον καὶ χάρακα προβαλλόμενος, ἐπὶ μὲν
τὸν Εὐαν ἔταξε τοὺς Περιοίκους καὶ συμμάχους
ἐφ' ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν Εὐκλείδαν· αὐτὸς δὲ
τὸν Ὀλυμπον κατεῖχε μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν
ιομιθοφόρων. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις παρὰ τὸν ποταμὸν
ἐφ' ἑκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἵππεῖς μετὰ μέρος τινὸς
κιτῶν μιθοφόρων παρενέβαλεν. Ἀντίγονος δὲ, πα-
ραγενόμενος, καὶ συνθεωρήσας τὴν τε τῶν τόπων
ὀχυρότητα, καὶ τὸν Κλεομένην πᾶσι τοῖς οἰκείοις

Α α 2

μέρεσι

7. Σελασίαν. Σελασίαν edd. cith Bav. Ὡ Aug. 9. Εὐκλείδαν. Εὐ-
κλειδᾶν Vat. Flor. Ὡ sic deinde.

exercitu profectus, in quo
ad viginti millia hominum
erant, ad *Sellasiam* castra
ponit; probabili conjectura
adductus, ut illac irruptu-
rum hostem crederet. Ne-
que aliter accidit. Duo col-
les sunt, qui fauces illas effi-
ciunt, quorum alteri nomen
Eua, alteri *Olympos*: in me-
dio fluit *Oenus*, propter quem
via est *Spartam* ducens. An-
te utrumque collem fossam
duxerat *Cleomenes*, valloque

muniverat: *Periæcis* & so-
ciorum auxiliis in *Eua* loca-
tis, ductorem fratrem *Eucli-
dam* imposuerat: ipse cum
Lacedæmoniis & mercena-
riis *Olympos* tenebat. In
campi planitie, ad utramque
fluminis ripam, equites cum
parte conductitorum dispo-
suerat. Accedit dein *Anti-
gonus*, & munitam loci na-
turam conspicatur; obser-
vatque, *Cleomenem*, diviso
exercitu, & conveniente
cuique

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πλον, δια τὸ πρὸς πᾶν ἐτοίμως ἀντικινεῖσθαι τὸν ^{ΟΙ.}
 4Κλεομένην· τῆς μὲν τοιαύτης ἐπινοίας ἀπέστη. τέ- ^{СХХКΙХ.}
 λος δ' ἐξ ὁμολόγου διὰ μάχης ἀμφοτέρω προέθεν- ^{Α.Υ. 531.}
 το κρίνειν τὰς πράξεις. πάνυ γὰρ εὐφρεῖς καὶ πα-
 ραπλησίους ἡγεμόνας ἢ τύχη συνέβαλε τούτους τοὺς
 5ἀνδρας. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς κατὰ τὸν Εὐαν ὁ βα- ^{AciesAn-}
 σιλεὺς ἀντέταξε τῶν τε Μακεδόνων τοὺς χαλκασπι- ^{tigoni &}
 δας, καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς, κατὰ σπείρας ἐναλλαξ τε- ^{Cleome-}
 6ταγμένους· Ἀλέξανδρον τὸν Ἀκμήτου, καὶ Δημή- ^{nis.}
 7τριον τὸν Φάριον ἐπιστήσας. ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς
 Ἀκαρναῖνας καὶ Κρηῖτας ἐπέβαλε· τούτων δὲ κατό-
 πιν ἦσαν δισχίλιοι τῶν Ἀχαιῶν, ἐφεδρείας λαμβά-
 8νοντες τάξιν. τοὺς δ' ἵππεῖς περὶ τὸν Οἰνοῦντα πο-
 ταμὸν ἀντέθηκε τῶ τῶν πολεμίων ἵππικῶ, συστή-
 σας αὐτοῖς Ἀλέξανδρον ἡγεμόνα, καὶ συμπαραθεῖς
 πεζοὺς τῶν Ἀχαιῶν χιλίους, καὶ Μεγαλοπολίτας
 8 τοὺς ἴσους. Αὐτὸς δὲ, τοὺς μισθοφόρους ἔχων καὶ

Α α 3

τοὺς

7. Ἀχαιῶν χιλίους. Ἀχαιῶν Vat. Flor. Aug. Reg. A.

nitum deprehenderet, quia in omnes partes prompte se Cleomenes obvertebat; consilium mutavit de improvise in hostes impetum faciendi. Tandemque inter ambos convenit, praelii discrimini rem universam permittere. Admodum enim natura praestantes & inter se pares erant hi duces, quos tunc fortuna commisit. Igitur Antigonus iis, qui Euam tenebant, chalcaaspidas Macedones opposuit, Illyriorumque manipulos inter horum

ordines alternatim locavit: ducesque his imposuit *Alexandrum*, Acmeti filium, & *Demetrium Pharium*. Pone hos Acarnanes & Cretenfes sequi iussit: quorum a tergo Achæos bis mille in subsidiis locat. Equites circa *Oenuntem* fluvium hostium equitatu sunt oppositi: estque illis praefectus *Alexander*: iussi etiam sunt pedites Achæorum mille & Megalopolitanorum totidem, equitum latera tegere. Ipse *Antigonus* cum iis, qui ad Olym-

ΟΙ. ^{СХХХΙΧ.} τούς Μακεδόνες, κατὰ τὸν Ὀλυμπόν πρὸς τοὺς περὶ
 Α.Υ. 531. τὸν Κλεομένην διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην. προτά-
 ξας οὖν τοὺς μισθοφόρους, ἐπέστησε διφραλαγίαν
 ἐπὶ ἄλληλον τῶν Μακεδόνων· ἐποίει δὲ τοῦτο διὰ τὴν
 στενότητα τῶν τόπων. σύνθημα δ' ἦν τοῖς μὲν Ἰλ-
 λυριοῖς, τότε ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸς τὸν λό-
 φον προσβολῆς, ὅταν ἴδωσιν ἀρθεῖσαν ἀπὸ τῶν κα-
 τὰ τὸν Ὀλυμπόν τόπων σινδόνα· προσηρητημένοι
 γὰρ ἦσαν οὗτοι νυκτὸς ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ,
 πρὸς αὐτῇ τῇ τοῦ λόφου ῥίζῃ· τοῖς δὲ Μεγαλοπο-
 λίταις καὶ τοῖς ἰππέυσι παραπλησίως, ἐπειδὴν Φοι-
 νικὶς ἐξαρθῆ παρὰ τοῦ βασιλέως.

LXVII.
 Prælium
 Antigon-
 ni cum
 Cleo-
 mene.

Ἐπειδὴ δ' ὁ μὲν καιρὸς ἦκε τῆς χρείας, τὸ δὲ
 σύνθημα τοῖς Ἰλλυριοῖς ἀπεδόθη, παρήγγειλαν δὲ
 ποιεῖν τὸ δέον, οἷς ἦν ἐπιμελές· πάντες εὐθέως ἀνα-
 δείξαντες αὐτοὺς, κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν
 προσβολῆς. οἱ δὲ μετὰ τῶν Κλεομένου ἰππέων ἐξ
 ἀρχῆς ταχθέντες εὐζωνοὶ, θεωροῦντες τὰς σπείρας
 τῶν

Olympon stabant, qua par-
 te Cleomenes erat, congregari
 statuit, mercenarios & Mace-
 donas ducens. Igitur, mer-
 cenariis in prima acie posi-
 tis, phalangem Macedonum
 duplicem, cujus pars altera
 alteram presse sequebatur,
 pone hos locat; propter lo-
 corum angustias id facere
 coactus. Signum inchoan-
 di prælii, Illyriis quidem
 (hi noctu juxta Gorgylum
 amnem ad ipsas collis radi-
 ces se applicuerant) consti-
 tutum fuerat, ut invadere
 collem inciperent, ubi pri-

imum e proximis Olympo lo-
 cis lintcum attolli vidissent.
 Megalopolitanis vero pariter
 & equitibus, cum primum
 rex punicum paludamentum
 sustulisset.

67. Vbi tempus dimican-
 di advenit, postquam Illyriis
 datum signum fuit, sui que
 illos officii, quorum ex par-
 tes erant, admonuere; ex
 templo omnes se hosti osten-
 dunt, & collem adoriri in-
 cipiunt. Ibi tum levis ar-
 matura Cleomenis, quam in-
 ter equites fuisse locatam
 ostendimus, animadverten-
 tes

τῶν Ἀχαιῶν ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὔσας, κατ' οὐρανὸν προσπίπτοντες, εἰς ὀλοσχερῆ κίνδυνον ἤγχευον αὐτοὺς πρὸς τὸν λόφον βιαζομένους· ὡς ἂν τῶν μὲν περὶ τὸν Εὐκλείδαν ἐξ ὑπερδεξίου κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς ἐφροστώτων, τῶν δὲ μισθοφόρων κατόπιν ἐπικειμένων, καὶ προσφερόντων τὰς χεῖρας ἐξώμενως.

4 Ἐν ᾧ καιρῷ συννοήσας τὸ γεγόμενον, ἅμα δὲ προ-
 ρώμενος τὸ μέλλον, Φιλοποίμην ὁ Μεγαλοπολίτης, τὸ μὲν πρῶτον ὑποδεικνύειν ἐπεβάλλετο τοῖς προσ-
 στώσι τὸ συμβησόμενον· οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐ-
 τῷ, διὰ τὸ μήτ' ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι μηδεπώ-
 ποτε, κομιδῆ τε νέον ὑπάρχειν αὐτόν· παρακαλέ-
 σας τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας, ἐνέβαλε τοῖς πολεμίοις
 βτολμηρῶς. οὗ γενομένου, ταχέως οἱ προσκείμενοι μι-
 θοφόροι κατ' οὐρανὸν τοῖς προβαίνουσιν, ἀκούσαντες
 τῆς κραυγῆς, καὶ συνιδόντες τὴν τῶν ἰππέων συμ-
 πλοκὴν, ἀφόμενοι τῶν προκειμένων, ἀνέτρεχον εἰς
 τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις, καὶ προσεβοήθουν τοῖς παρ'
 αὐτῶν

Ol.
 CXXXIX.
 A.V. 531.

Philo-
 pœmenis
 prudens
 confi-
 lium.

LXVII. 6. προσκείμενοι. Scripti omnes προκείμ.

tes Achæorum ordines a tergo nudos, ultimum eorum agmen invadunt, & in summum discrimen hos, qui in collem nitebantur, adducunt. Etenim simul & *Euclydas* e superiore loco in frontem illis imminebat; & ipsi mercenarii, a tergo instantes, valide cædebant. Vidit hoc *Philopœmen* *Megalopolitanus*, ac statim providens quod futurum erat, de ingruente periculo primum quidem ductores ordi-

num admonere instituit: sed quum nemo animum ad verba ipsius adverteret, quia nullam umquam militiæ præfecturam gesserat, & juvenis admodum erat; cives suos cohortatus, magna audacia hostium equitatum aggreditur. Quod ubi factum est, mercenarii, qui terga tendentium ad collem premebant, clamore audito, & cognito equitum conflictu, omisso eo quod instituerant, stationem priorem repetunt, & equi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

σπείρας, ἀφόμενοι τοῦ χρῆσθαι ταῖς τῶν τόπων εὐ- Ol.
 CXXXIX.
 A.V. 531.
 Euclidæ
 imperitia.
 4 καιρίας· τοῦτο δ' ἦν, ἐκ πολλοῦ συναντῶντας καὶ
 προσπίπτοντας ποῖς πολεμίοις, τὰ μὲν ἐκείνων στί-
 φη συνταράττειν καὶ διαλύειν, αὐτοὺς δ' ὑποχωρεῖν
 ἐπὶ πίδα καὶ μεθίστασθαι πρὸς τοὺς ὑπερδεξίους
 αἰεὶ τόπους ἀσφαλῶς· οὕτω γὰρ ἂν προλυμηνάμε-
 νοι καὶ συγχέαντες τὸ τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς
 συντάξεως ἰδίωμα τῶν ὑπεναντίων, ῥαδίως αὐτοὺς
 βέτρεψαντο διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφύϊαν· τούτων μὲν
 οὐδὲν ἐποίησαν· καθάπερ δ' ἐξ ἐτοίμου σφίσι τῆς
 γνῆκῃς ὑπαρχούσης, τὸνναντίον ἔπραξαν. κατὰ γὰρ
 τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν ἔμενον ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς
 ἀνωτάτω σπεύδοντες λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους, εἰς
 τὸ τὴν φυγὴν ἐπὶ πολὺ καταφερῆ καὶ κρημνώδη γε-
 νέσθαι τοῖς πολεμίοις. συνέβη δ', ὅπερ εἰκὸς ἦν, τὸν-
 ναντίον· οὐ γὰρ ἀπολιπόντες αὐτοῖς ἀναχώρησιν,
 προσδεξάμενοι δ' ἀκεραίους ἄμα καὶ συνεστῶσας
 Λ α 5 ταῖς

LXVIII. 8. προσδεξάμενοι. δεξάμενοι *edd. ex Bas.*

commoditate locorum uti prætermisit. Partes autem periti ducis fuerant, ut hosti longe occurreret, impetuque facto, ordines illius conturbaret ac dissiparet; tum rursus pedetentim retrocedens, ad superiora loca sese absque periculo reciperet. Sic enim confuso prius hoste, eaque opportunitate corrupta, quam ex genere armorum & propria dispositione aciei sibi sponderant adversarii, facile postea, adjuvante loci natura, terga ver-

tere eosdem coëgisset. At horum nihil *Euclidas* fecit, sed contrarium potius. Nam, quasi parata cessantibus victoria foret, sicut initio collocatus fuerat, sic in summo remanet colle; ratus, in ipso, si posset fieri, vertice hostem sibi excipiendum, quo longior mox per declivia & abrupta esset illius fuga. Plane vero contrarium, sicuti par erat, evenit: quum enim vacuum sibi nullum spatium reliquisset ad pedem referendum; ubi integri firmique Illy-

ΟΙ. τὰς σπείρας, εἰς τοῦτο δυσχρηστίας ἦλθον, ὥστε
 CXXXIX. δι' αὐτῆς τῆς τοῦ λόφου κορυφῆς διαμάχεσθαι πρὸς
 A.V. 531. τοὺς βιαζομένους. λοιπὸν, ὅσον ἐκ ποδὸς ἐπιέσθησαν
 τῷ βάρει τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως·
 εὐθέως δ' οἱ μὲν Ἰλλυριοὶ τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον,
 οἱ δὲ περὶ τὸν Εὐκλείδαν τὴν ὑπὸ πόδα, διὰ τὸ
 μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετα-
 στασιν ἑαυτοῖς. ἐξ οὗ ταχέως συνέβη τραπέντασι
 Fugatur Euclidas. αὐτοὺς, ἐλευθρία χρήσασθαι φυγῇ, κρημνώδη καὶ
 δύσβατον ἔχόντων ἐπὶ πολὺ τὴν ἀναχώρησιν τῶν
 τόπων.

LXIX. Ἀμα δὲ τούτοις, ὁ περὶ τοὺς ἵππεῖς συνετελεῖ-
 Philopæ- το κίνδυνος, ἐκπρεπῆ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν
 menis Ἀχαικῶν ἵππέων ἀπάντων, μάλιστα δὲ Φιλοποί-
 fortitu- μενος, διὰ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας συνεστά-
 do. ναι τὸν ὅλον ἀγῶνα. καθ' ὃν καιρὸν τῷ προειρημένῳ
 συνέβη, τὸν μὲν ἵππον πεσεῖν, πληγέντα καιρίως·
 αὐτὸν δὲ πεζομαχοῦντα περιπεσεῖν τραύματι βιαίῳ,
 δι'

Illyriorum ordines fuere excipiendi, eo difficultatum venit *Euclidas*, ut in ipso vertice cum irrumpentibus dimicare cogeretur. Itaque e vestigio premebatur gravitate armorum & aciei robore hostium: & continuo *Illyrii* locum, quo *Euclidas* constiterat, capessabant; ipse cum suis inferiora capere coactus est, quia spatium ad retrocedendum, & ad locum commode mutandum suis non reliquerat. Ex quo facile *Illyriis* fuit, victos ac

fugientes premere, quum per loca prærupta atque impedita esset illis evadendum.

69. Dum hæc fiunt, simul equestris pugna commissa est; omnibus *Achaïcis* equitibus fortiter pugnam capessentibus, quod eo certamine libertas eorum agebatur; præcipue tamen *Philopæmene*. Et huic quidem in eo prælio accidit, ut equus, letali accepto vulnere, caderet; atque ipse, inter pedites pugnans, gravi vulnere, trajecto utroque femo-

re,

3δι' αἰμοφοῖν τοῖν μηροῖν. Οἱ δὲ βασιλεῖς κατὰ τὸν ΟΙ
 Ὀλυμπον τὸ μὲν πρῶτον ἐποιοῦντο διὰ τῶν εὐζώνων CXXIX.
 καὶ μισθοφόρων τὴν συμπλοκὴν, παρ' ἑκατέροις σχε- A.V. 531.
 4θὸν ὑπαρχόντων τούτων εἰς πεντακισχιλίουσ. ὧν Prelium
inter re-
ges com-
missum.
 ποτὲ μὲν κατὰ μέρη, ποτὲ δ' ὀλοσχερῶς συμπι-
 πτόντων, διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἐξ
 αἰμοφοῖν χρεῖαν, ὁμοῦ τῶν τε βασιλέων καὶ τῶν στρα-
 5τοπέδων ἐν συνόψει ποιουμένων τὴν μάχην. ἡμιλλῶν-
 το δὲ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ κατ' ἀνδρα καὶ κατὰ τά-
 6γμα ταῖς εὐψυχίαις. Ὁ δὲ Κλεομένης, ὄρων τοὺς
 μὲν περὶ τὸν ἀδελφὸν πεφευγότας, τοὺς δ' ἐν τοῖς
 ἐπιπέδοις ἰππεῖς ὅσον οὐπὼ κλίνοντας· καταπλα-
 γῆς ὦν, μὴ πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς πολε-
 μίους, ἠναγκάζετο διασπᾶν τὰ προτεχίσματα,
 καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἐξάγειν μεταπηδὸν κατὰ
 7μίαν πλευρὰν τῆς στρατοπεδείας. ἀνακληθέντων
 δὲ τῶν παρ' ἑτέροις εὐζώνων ἐκ τοῦ μεταξύ τόπου
 διὰ τῆς σάλπιγγος, συναλαλάξασα, καὶ μεταβα-
λουῖσα

LXIX. 7. μεταβαλοῦσα. Ἄη καταβαλοῦσα?

re, afficeretur. Reges vero, ad *Olympon*, primum per expeditos & mercenarios, quorum habebant utrimque quinque millia, certamen commiserunt. Qui, modo per partes, modo conser- tim omnes simul concurrentes, memorandum praelium crierunt; quum in oculis & regum & exercituum res gereretur. Itaque & vir cum viro, & ordo cum ordine, acri contentione dimicabant. *Cleomenes* vero, conspecta

fratris fuga, prope jam inclinatas equitum etiam turmas videns, quæ in planis pugnabant; metuens, ne omni ex parte hostes in se ingruerent; munimenta castris suis objecta divellere, & ab uno illorum latere copias omnes recta fronte educere cogitur. Tubis deinde ab utraque parte concinentibus, revocati sunt levioris armaturæ milites e medio inter utramque exercituum spatio; ac sublato clamore, præ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἀντίγονος δ', ἐγκρατῆς γενόμενος ἐξ ἐφόδου τῆς Σπάρτης, τὰ τε λοιπὰ μεγαλοψύχως καὶ φιλανδρώπως ἐχρήσατο τοῖς Λακεδαιμονίοις, τό τε πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀνέζευξε μετὰ τῶν δυνάμεων ἐκ τῆς πόλεως προσαγγελθέντος αὐτῷ, τοὺς Ἰλλυριοὺς εἰσβεβληκότας εἰς Μακεδονίαν, πορθεῖν τὴν χώραν. Οὕτως αἰεὶ ποθ' ἡ τύχη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρὰ λόγον εἶωθε κρίνειν. Καὶ γὰρ τότε Κλεομένης, εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε τελέως ὀλίγαις ἡμέραις, εἴ τ', ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν, εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, διακατέσχεν αὖν τὴν ἀρχήν. οὐ μὴν, ἀλλ' ὁ γ' Ἀντίγονος, παραγενόμενος εἰς Τέγεαν, καὶ τούτοις ἀποδοὺς τὴν πάτριον πολιτείαν, δευτεραῖος ἐντεῦθεν εἰς Ἄργος, σέπ' αὐτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν. ἐν ἧσιν αὐτῶν πάντων τῶν πρὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τιμὴν ἀνή-

LXX.
Ol.
CXXXIX.
A.V. 531.
Antigonus Sparta potitur.
Mox domum redit.

Honori-
bus cu-
mulatus
a Grecis.

LXX. 3. εἴ τ', ἀναχωρ. Vulgo εἴτ' ἀναχωρ. Et deinde cum velle assistis omnibus a βραχὺ, quod placeret, si praeceideret ἢ εἴτ' ἀναχωρ.

70. Antigonus vero, repentina invasione Sparta potitus, cum in ceteris humanitate singulari & magnitudine animi usus erga Lacedaemonios, tum avita Republicae forma illis restituta, paucis interjectis diebus, copias ex urbe reduxit; quum nuntiatum ei fuisset, Illyrios, in Macedoniam ingressos, agros ibi depopulari. Adeo semper maximas

tempore, si Cleomenes praelium ad paucos dies distulisset; vel postea, cum e pugna in urbem se recepit, si paullulum modo occasiorem expectasset; regnum profecto retinisset. Ceterum Antigonus Tegeam venit, & Tegeatis quoque restituta patria reipublicae forma, biduo post, Argos, sub ipsum tempus ludorum Nemeenfium, pervenit. Vbi, cum communi Achaeorum decreto, tum propriis singularum urbium suffragiis, omnia

ΟΙ. λούσαι τὰς σαρίσσας, συνέβαλλον αἱ Φάλαγγες αἰ-
 CXXXIX.
 A.V. 531. λήλαις. ἀγῶνος δὲ γενομένου κραταιοῦ, καὶ ποτὲ μὲν
 Prælium
 inter re- ἐπὶ πόδα ποιουμένων, τὴν ἀναχώρησιν, καὶ πιεζομέ-
 ges com- νων ἐπὶ πολὺ τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τῆς τῶν Λακόνων
 missum. εὐψυχίας, ποτὲ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἐξωθουμένων
 ὑπὸ τοῦ Βάρους τῆς τῶν Μακεδόνων τάξεως· τέλος,
 οἱ περὶ τὸν Ἀντίγονον συμφράζαντες τὰς σαρίσσας,
 καὶ χρησάμενοι τῷ τῆς ἐπαλλήλου Φάλαγγος ἰδιώ-
 Fundun- ματι, βία προσπεσόντες, ἐξέωσαν ἐκ τῶν ὀχυρω-
 tur Lace- μάτων τοὺς Λακεδαιμονίους. Τὸ μὲν οὖν ἄλλο πλῆ-
 dæmonii. ρος ἔφευγε προτροπάδην, φονευόμενον· ὁ δὲ Κλεο-
 Cleome- ρος ἔφευγε προτροπάδην, φονευόμενον· ὁ δὲ Κλεο-
 nes Ale- μένης, ἰππεῖς τινὰς ἔχων περὶ ἑαυτὸν, ἀνεχώρησε
 xandriam μένης, ἰππεῖς τινὰς ἔχων περὶ ἑαυτὸν, ἀνεχώρησε
 fugit. μετὰ τούτων ἀσφαλῶς εἰς τὴν Σπάρτην. ἐπιγενο-
 μένης δὲ τῆς νυκτός, καταβαῖς εἰς Γύθειον, ἠτοιμασ-
 μένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου
 πρὸς τὸ συμβαῖνον, ἀπῆρε μετὰ τῶν φίλων εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀντί-

7. συνέβαλλον *præuli* ex *Aug. Reg. A.* *Uulgo* συνέβαλον.

prætentis hastis, concurrunt
phalanges. Insequitur atrox
pugna. In qua quum modo
Macedones virtuti *Laconum*
 longe viderentur impares,
 & jam pedem referrent;
 modo *Lacedæmonii*, *Mace-*
donicæ aciei vim ac robur
 non sustinentes, cederent:
 tandem *Antigoni* phalanx
 densatis hastis, incredibili
 violentia, quæ geminatæ
 phalangis propria est, in
 hostem irruens *Lacedæmo-*

nios ex suis *munitiõibus*
 dejecit. Tum vero reliqua
 multitudo passim cæsa & in
 effusam fugam versa est:
Cleomenes cum paucis equi-
 tibus *Spartam* incolumis se
 recepit. Unde proxima no-
 cte *Gythium* descendit, navi-
 busque ibi conscensis, quas
 multo ante ad incerta ca-
 suum paraverat, amicis co-
 mitantibus, *Alexandriam* ei
 profectus.

Ἀντίγονος δ', ἐγκρατῆς γενόμενος ἐξ ἐφόδου τῆς Σπάρτης, τὰ τε λοιπὰ μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἐχρήσατο τοῖς Λακεδαιμονίοις, τότε πολίτευμα τὸ πατρίον αὐτοῖς καταστήσας, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀνέζευξε μετὰ τῶν δυνάμεων ἐκ τῆς πόλεως προσαγγελθέντος αὐτῷ, τοὺς Ἰλλυριοὺς εἰσβεβληκότας εἰς Μακεδονίαν, πορθεῖν τὴν χώραν. Οὕτως αἰεὶ ποθ' ἡ τύχη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρὰ λόγον εἶωθε κρίνειν. Καὶ γὰρ τότε Κλεομένης, εἰ τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε τελέως ὀλίγαις ἡμέραις, εἴ τ', ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν, εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, διακατέσχεν ἂν τὴν ἀρχήν. οὐ μὴν, ἀλλ' ὅ γ' Ἀντίγονος, παραγενόμενος εἰς Τέγεαν, καὶ τούτοις ἀποδοὺς τὴν πατρίον πολιτείαν, δευτεραῖος ἐντεῦθεν εἰς Ἄργος, σέπ' αὐτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν. ἐν ἧσ' αὐτῶν πάντων τῶν πρὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τιμὴν ἀνή-

LXX.
Ol.
CXXKIK.
A.V. 531.
Antigonus Sparta potitur.
Mox domum redit.

Honori-
bus cu-
mulatus
a Grecis.

LXX. 3. εἴ τ', ἀναχωρ. Vulgo εἴτ' ἀναχωρ. Et deinde cum vultis vultis
omnibus et βραχὺ, quod placeret, si praeceperet ἢ εἴτ' ἀναχωρ.

70. Antigonus vero, re- tempore, si Cleomenes pra-
pentina invasione Sparta po- lium ad paucos dies distu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Θαυ μέλλουσι, χρήσιμον ἔδοκει, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον Ol. CXXIX. A.V.531.
 εἶναι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, τὸ ποιῆσαι A.V.531.
 πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνῶριμον τὴν ὑπάρχουσαν περὶ
 Μακεδόνας τότε καὶ τοὺς Ἑλληνας κατάστασιν.
 3 Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ Πτολεμαίου νόσῳ Circa idem tempus
 τὸν βίον μεταλλάξαντος, Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Φι- idem tempus
 λοπάτωρ διεδέξατο τὴν βασιλείαν. μετήλλαξε δὲ obeunt plures
 καὶ Σέλευκος, ὁ Σελεύκου, τοῦ Καλλινίκου καὶ Πά- reges.
 γωνος ἐπικληθέντος· Ἀντίοχος δὲ διεδέξατο τὴν ἐν
 5 Συρίᾳ βασιλείαν, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ. Παραπλή-
 σιον γὰρ δὴ τι συνέβη τούτοις, τοῖς πρώτοις μετὰ
 τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν κατασχοῦσι τὰς ἀρχαίς
 ταύτας· λέγω δὲ, Σελεύκῳ, Πτολεμαίῳ, Λυσιμά-
 6 χῳ. ἐκεῖνοί τε γὰρ πάντες περὶ τὴν εἰκοστὴν καὶ
 τετάρτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδα μετήλλα-
 ξαν, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον· οὗτοί τε περὶ τὴν
 ἑννάτην καὶ τριακοστὴν. Ἡμεῖς δ' ἐπειδὴ τὴν ἐπί-
στασιν

LXXI. 4. *Vulgo ex Βαν. τοῦ Καλλινίκου, τοῦ καὶ Πάγωνος. 5. Πτολεμαίῳ καὶ Λυσιμάχῳ edd. ex Βαν. 6. οὗτοί τε. οὗτοι δὲ edd. ex Βαν.*

quæ sumus ex professo ube-
 rius enarraturi, utile, imo
 vero necessarium duximus,
 si modo vellemus implere
 quod initio polliciti sumus;
 ut, *qui tunc temporis esset*
status Macedonum & Gra-
corum, ostenderemus. Per
 idem vero tempus etiam
 morbo e vivis excessit *Pto-*
lemæus; qui successorem re-
 gni habuit *Ptolemæum* co-
 gnomine *Philopatorum*. Ob-
 iitque etiam *Seleucus*, *Seleu-*
ci illius filius, qui *Callinici*

& *Pogonis* cognomen gesse-
 rat; illique in *Syriæ* regnum
Antiochus, frater ipsius, suc-
 cessit. Simile quid enim in
 his factum est ei, quod pri-
 mis illis evenerat, qui post
 fata *Alexandri* regna hæc
 occupaverant, *Seleucum* di-
 co, *Ptolemæum* & *Lysima-*
chum: qui ut supremum
 diem obierunt omnes circa
 Olympiadem CXXIV, quem-
 admodum supra dicebamus;
 ita hi circa Olympiadem
 CXXIX. *Iam nos vero,*
post.

Connexio
Libri I.
& II. cum
seqq.

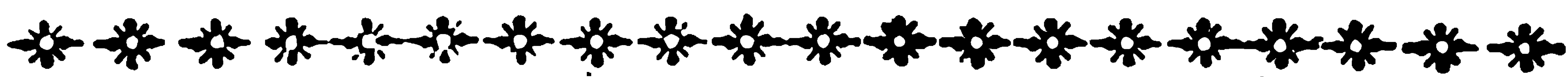
στασιν καὶ προκατασκευὴν τῆς ὅλης ἱστορίας διε-
ληλύθαμεν, δι' ἧς ὑποδέδεικται, πότε, καὶ πῶς, καὶ
δι' αἷς αἰτίας τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν κρατήσαντες
Ῥωμαῖοι, πρῶτον ἐγχειρεῖν ἤρξαντο τοῖς ἔξω πράγ-
μασι, καὶ πρῶτον ἐτόλμησαν ἀμφισβητεῖν Καρχη-
δονίοις τῆς θαλάττης· ἅμα δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ
τοὺς Ἑλληνας καὶ Μακεδόνας, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ
Καρχηδονίους, ὑπάρχουσαν τότε κατάστασιν δεδη-
λώκαμεν· καθῆκον ἂν εἴη, παραγεγονότας ἐπὶ τού-
τους τοὺς καιροὺς κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, ἐν
οἷς ἔμελλον οἱ μὲν Ἑλληνες τὸν Συμμαχικόν, Ῥωμαῖοι
δὲ τὸν Ἀννιβιακόν, οἱ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλεῖς
τὸν περὶ Κοίλης Συρίας ἐνίστασθαι πόλεμον, καὶ τὴν
βίβλον ταύτην ἀφορίζειν ἀκολούθως τῇ τε τῶν προ-
γεγονότων πραγμάτων περιγραφῇ, καὶ τῇ τῶν κε-
χειρικότων τὰ πρὸ τοῦ δυναστῶν καταστρεφῇ.

10. ἀφορίζειν scripsi cum Reg. C. pro ἀφορίζομεν, quod est in edd.
et ceteris mssis.

postquam *Introitum* et *Præ-*
parationem totius Historiæ
nostræ hætenus persecuti su-
mus; qua exposuimus, *quan-*
do, et quomodo, et quibus de
caussis Romani, post Italiam
universam devictam, primum
extra Italiam arma promo-
vere, et de maris imperio
cum Carthaginiensibus certa-
re sint ausi; ad hæc, quis
fuerit tunc apud Græcos,
apud Mæcedones, et apud
Carthaginienses quoque, re-

rum status, declaravimus:
nunc, ubi ad hæc ipsa per-
venimus tempora, quorum
Historiam ex primo nostro
instituto perscribendam sus-
cepimus; quibus tempori-
bus Græci *Bellum Sociale,*
Romani *Punicum secundum,*
reges Asiæ *Cælesyriacum bel-*
lum meditabantur; librum
hunc in superiorum bello-
rum fine, & obitu princi-
pum qui illa administrarunt,
commode terminaverimus.

Π Ο Λ Υ Β Ι Ο Υ
 ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ
 ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

1 Ὅτι μὲν ἀρχαῖς ὑποτιθέμεθα τῆς αὐτῶν πραγμα-
 2 τείας, τὸν τε Συμμαχικόν, καὶ τὸν Ἀννιβια-
 κόν, πρὸς δὲ τούτοις τὸν περὶ Κόιλης Συρίας πόλε-
 3 μον, ἐν τῇ πρώτῃ μὲν τῆς ὅλης συντάξεως, τρίτῃ
 4 δὲ ταύτης ἀνώτερον βίβλω δεδηλώκαμεν· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰς αἰτίας, δι' αἷς, ἀναδραμόντες τοῖς χρόνοις
 πρὸ τούτων τῶν καιρῶν, συνεταξάμεθα τὰς πρὸ
 ταύτης βίβλους, ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ διεσαφήσαμεν.
 5 Νῦν δὲ πειρασόμεθα τοὺς περσειημένους πολέμους,
 καὶ τὰς αἰτίας ἐξ ὧν ἐγένοντο, καὶ δι' αἷς ἐπὶ τοσοῦ-
 τον ηὐξήθησαν, μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν, βρα-
 χέα

Incipit
 uberior &
 propria
 Polybii
 Historia.

Cap. I. 1. ὑποτιθ. ὑπετιθ. edd. ex Buv.

P O L Y B I I
 MEGALOPOLITANI
 HISTORIARVM LIBER III.

Principium Historiæ no-
 stræ ponere nos *Sociale*
Bellum, & *Hannibalicum*,
 [sive *Punicum secundum*]
 tum illud quod *de Cæle-*
Syria est gestum, primo to-
 tius operis libro, qui tertius
 ab hoc est, declaravimus:
 causa-que etiam ibidem ape-
 ruimus, cur repetitam altius

Vol. I.

superiorum temporum histo-
 riam duobus libris qui hunc
 præcedunt, simus persecuti.
 Nunc ad illa ipsa bella com-
 memoranda, & causas simul
 demonstrandas propter quas
 & conflata ab initio fuere,
 & postea tam ingentia eva-
 sere, nos accingemus: si
 pauca prius *de instituto ope-*

B b

76

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἡγούμενοι τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασιν καὶ θεῶν, ἀκό-
 λουθον τοῖς εἰρημένοις ποιησόμεθα τὴν προέκθεσιν Institu-
 rum au-
 ditoris.
 8 τῆς αὐτῶν πραγματείας. Τὴν μὲν οὖν καθόλου τῆς
 ὑποθέσεως ἔμφασιν καὶ τὴν περιγραφὴν, ἤδη δεδη-
 9 λώκαμεν. τῶν δὲ κατὰ μέρος ἐν αὐτῇ γεγονότων,
 ἀρχαῖς μὲν εἶναι συμβαίνει τοὺς προειρημένους πο-
 λέμους· καταστροφὴν δὲ καὶ συντέλειαν, τὴν κατὰ
 λυσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας· χρόνον δὲ, τὸν
 μεταξύ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους, ἔτη πενήκοντα
 10 τρία· περιέχεσθαι δ' ἐν τούτῳ τηλικαύτας καὶ τοιαύ-
 τας πράξεις, ὅσας οὐδεὶς τῶν προγεγονότων καιρῶν
 11 ἐν ἴσῳ περιέλαβε διαστήματι. περὶ ὧν, ἀπὸ τῆς ἐκα-
 τοστῆς καὶ τετραρακοστῆς Ὀλυμπιάδος ἀρχάμενοι,
 τριάνδε τινὰ ποιησόμεθα τὴν ἔφοδον τῆς ἐξηγήσεως.

Ἵποδείξαντες γὰρ ταῖς αἰτίας, δι' αἷς ὁ προδε-
 δηλωμένος συνέστη Καρχηδονίοις καὶ Ῥωμαίοις πόλε-
 2 μος, ὁ προσαγορευθεὶς Ἀννιβιακός· ἐροῦμεν, ὡς εἰς

B b 2

Ἴτα-
II.
 Argu-
 mentum
 Partis II.
 & prin-
 cipalis
 Historiarum Po-
 lybii.

ideo, rationem considerandi
 contemplandique argumenti
 nostri optimam eam esse ju-
 dicantes, quæ ex utroque
 istorum generum juncta sit;
 præmittemus, quemadmo-
 dum diximus, *brevem totius
 nostræ Historiæ Conspectum*.
 Ac universi quidem argu-
 menti nostri formam ambi-
 tumque jam declaravimus.
 Rerum vero particulatim ge-
 starum, quæ isto ambitu con-
 tinentur, principia fuerunt
Bella illa, quorum paullo
 ante mentionem fecimus;
 exitus & consummatio, re-

gni Macedonici eversio; tem-
 pus medium inter principium
 & finem, *Anni tres & quin-
 quaginta*. Quo spatio tales
 tantæque res continentur,
 quantas nulla superior ætas
 pari temporis intervallo est
 complexa. De quibus, ini-
 tio ducto ab Olympiade cxxl,
 narrationem tali ordine in-
 stituemus.

2. Nimirum, postquam
 causas demonstraverimus
 belli inter Carthaginenses
 & Romanos conflatæ, quod
 ab *Hannibale* appellationem
 est sortitum; ostendemus,
 quo-

Argu-
mentum
Parrisi II.
Historiar.
Polybii.

Ἰταλίαν ἐμβαλόντες Καρχηδόνιοι, καὶ καταλύσαν-
τες τὴν Ῥωμαίων δυναστείαν, εἰς μέγαν μὲν φόβον
ἐκείνους ἤγαγον περὶ σφῶν καὶ τοῦ τῆς πατρίδος
ἐδάφους, μεγάλας δ' ἔσχον αὐτοῖ καὶ παραδόξους
ἐλπίδας, ὡς καὶ τῆς Ῥώμης αὐτῆς ἐξ ἐφόδου κρα-
τήσοντες. Ἐξῆς δὲ τούτοις πειρασόμεθα διασαφεῖν,
ὡς κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Φίλιππος μὲν ὁ Μα-
κεδῶν, διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα
συστησάμενος τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, ἐπεβάλετο
κοινωνεῖν Καρχηδόνιοις τῶν αὐτῶν ἐλπίδων. Ἀντί-
χος δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἠμφισβήτησι,
τέλος δὲ ἐπολέμησαν, ὑπὲρ Κοίλης Συρίας πρὸς ἀλ-
λήλους. Ῥόδιοι δὲ καὶ Περυσίας, ἀναλαβόντες πρὸς
Βυζαντίους πόλεμον, ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἀποστῆναι
τοῦ παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας εἰς τὸν Πόν-
τον. Στήσαντες δ' ἐπὶ τούτων τὴν διήγησιν, τὸ
ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συστησόμεθα λόγον.
ω

quomodo Pœni in Italiam
ingressi, Romanorum everto
dominatu, illos quidem in
maximum periculum de sua
salute ac patrio solo adduxe-
runt, ipsi vero in magnam
& inopinatam spem vene-
runt Romanam quoque ipsam
primo impetu occupandi.
Exponere dein conabimur,
quomodo per idem tempus
rex Mædoniæ *Philippus*,
confecto bello quod cum
Aetolis gesserat, ac rebus
Græciæ deinde compositis,
salutis & periculi societatem

cum Carthaginiensibus con-
trahere instituerit. Tum,
quemadmodum *Antiochus* &
Ptolemaus Philopator de Sy-
ria Cava controversias pri-
mum inter se habuerint, ac
tandem eadem ex causa bel-
lum invicem gesserint: *Rho-
dii* vero ac *Perusias*, bello
contra *Byzantios* suscepto,
coegerint hos a portorio
abstinere, quod soliti erant a
navigantibus in Pontum exi-
gere. Eo loci narrationem
sistemus, & ad sermonem de
Republica Romana nos cou-
verte-

ὡ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν, ὅτι μέγιστα συνε-
βάλετο αὐτοῖς ἢ τοῦ πολιτεύματος ιδιότης, πρὸς
τὸ μὴ μόνον ἀνακτήσασθαι τὴν Ἰταλιωτῶν καὶ Σικε-
λιωτῶν δυναστείαν, ἔτι δὲ τὴν Ἰβήρων προσλαβεῖν
καὶ Κελτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον πρὸς
τὸ, κρατήσαντας τῷ πολέμῳ τῶν Καρχηδονίων, ἔν-
τροιαν ἔχειν τῆς τῶν ὅλων ἐπιβολῆς. Ἄμα δὲ τού-
τοις, κατὰ παρέκβασιν, δηλώσομεν τὴν κατάλυσιν
8 τῆς Ἰέρωνος τοῦ Συρακουσίου δυναστείας. οἷς ἐπι-
συνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχάς, καὶ
τῖνα τρόπον, Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως μεταλλά-
ξαντος τὸν βίον, συμφρονήσαντες Ἀντίοχος καὶ Φί-
λιππος ἐπὶ διαιρέσει τῆς τοῦ καταλελειμμένου παι-
δὸς ἀρχῆς, ἤρξαντο κακοπραγμονεῖν, καὶ τὰς χεῖ-
ρας ἐπιβάλλειν, Φίλιππος μὲν τοῖς κατ' Αἴγυπτον

Argu-
mentum
Partis II.
Historiar.
Polybii.

B b 3

καὶ

II. 6. ᾧ ex conject. posui pro ὡς. Sed ὑποδείξομεν deduxit vet. librā
omnes, pro ὑποδείξομεν, quod ex Reg. B. adsciverat Casaub. Ibid.
ἀλλὰ τὸ τελευταῖον καὶ πρὸς Vat. Flor. Aug. Reg. A. Mox iidem
omittunt τῶν ad Καρχηδ. Ibid. ἔννοιαν σχεῖν Bau. 8. τοῖς κατ'
Αἴγυπτον καὶ Σάμον. Sic Bau. Aug. Reg. A. Ὁ Perott. τοῖς κατ'
Αἴγυπτον καὶ Καρίαν καὶ Σάμον Vat. Flor. Vrsin. Ὁ Reg. B. C.
τοῖς κατ' Αἴγυπτον καὶ Καρίαν edidit Casaub. deletis sua addidit
verbis καὶ Σάμον. Mibi utique, vel simpliciter τοῖς κατὰ Σά-
μον, vel τοῖς κατὰ Χίον καὶ Σάμον, videtur legendum.

vertemus: cui proximum
erit, ut ostendamus, suam
illis Reipublicæ formam ma-
ximum momentum attulisse,
non solum ad *dominatum Ita-
liæ Siciuæque* recuperandum,
Hispaniamque præterea ἔ
Galliam suæ ditioni *subji-
ciendam*; sed tandem etiam,
post *devictos Pænos*, ad co-
gitationem de quærendo to-
tius terrarum orbis imperio
suscipiendam. Simul, quo-

modo *Hieronis Syracusani*
principatus fuerit eversus,
brevi digressionem expone-
mus. Post hæc de *Aegypti*
turbis subjiciemus, quove
modo post mortem *Ptole-
mæi*, societate de dividendo
relicti pupilli imperio inita,
Antiochus & Philippus do-
lis primum coeperint agere,
dein aperte *Philippus Aegy-
pto* atque *Samo*, [*potius*:
Philippus Chio atque *Samo*,]

Antio-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ρου πάσης ἐξεχώρησε· τὸ δὲ τρίτον, τίνας τρόπον ^{Argumentum}
 Ῥωμαῖοι, καταλύσαντες τὴν Γαλατῶν ὕβριν, ἀδή- ^{Partis II.}
 ριτον μὲν σφίσι παρεσκεύασαν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρ- ^{Historiar.}
 χὴν, ἀπέλυσαν δὲ τοὺς ἐπὶ ταῦτε τοῦ Ταύρου κατοι- ^{Polybii.}
 κοῦντας βαρβαρικῶν φόβων, καὶ τῆς Γαλατῶν πα-
 βρανομίας. Μετὰ δὲ ταῦτα, θέντες ὑπὸ τὴν ὄψιν
 τὰς Αἰτωλῶν καὶ Κεφαλληνῶν ἀτυχίας, ἐπιβαλοῦ-
 μεν τοὺς Εὐμένει συστάντας πρὸς τε Προυσίαν καὶ
 Γαλάτας πολέμους· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν μετ' Ἀρια-
 τράθου πρὸς Φαρνάκην. οἷς ἐξῆς ἐπιμνηθέντες τῆς
 Πελοποννησίων ὁμονοίας καὶ καταστάσεως, ἔτι δὲ
 τῆς αὐξήσεως τοῦ Ῥοδίων πολιτεύματος, συγκεφα-
 λαιωσόμεθα τὴν ὅλην οἰήγησιν ἅμα καὶ τὰς πρά-
 ξεις· ἐπὶ πᾶσιν ἐξηγησάμενοι τὴν Ἀντιόχου στρα-
 τείαν εἰς Αἴγυπτον τοῦ κληθέντος Ἐπιφανοῦς, καὶ
 τὸν Περσικὸν πόλεμον, καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐν
 Β β 4 Μακε-

6. Κεφαλληνῶν. Κεφαληνῶν Aug. Reg. A. Ibid. Φαρνάκην. Vulgo
 h. l. Φάρνακα, ὅ Vati. ac Flor. Φάρνακαν. 7. Scripti libri omnes
 τῆς περὶ Πελοποννησίων. Unde verba scriptura videntur fuisse περὶ
 τῆς Πελοπ.

cis Taurum Asia excesserit;
 tertio, qua ratione Romani,
Galatarum castigata audacia,
 sibi quidem *Asia imperium*
 absque controversia parave-
 rint, incolas vero citerioris
 Asiae terroribus liberarint
 atque injuriis, quas barbari
 Galatæ soliti erant eis infer-
 re. Positis inde ob oculos
 calamitatibus Aetolorum &
 Cephallenum; *bella Eume-*
nis cum Prusia & Gallogra-
cis subjiciemus; eo etiam ad-

jecto, quod cum *Ariarathe*
 adversus *Pharnacem* gesse-
 runt. Mox, ubi mentionem
 fecerimus de *Peloponnesio-*
rum concordia & ordinatio-
 ne, nec non de incrementis
 Reipublicæ *Rhodiorum*: uni-
 versam narrationem nostram
 & res ante expositas in pau-
 ca verba contrahemus. Po-
 stremo denique loco *Antio-*
chi Epiphanis expeditionem
 in Aegyptum, tum *Bellum*
Persicum, & *Macedonici ro-*
gni

Μακεδονία βασιλείας. δι' ὧν ἅμα θεωρηθήσεται, πῶς ἕκαστα χειρίσαντες Ῥωμαῖοι, πᾶσαν ἐκείνησαντο τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον αὐτοῖς.

IV.
Argu-
ment. Ar-
pendicis
Partis II.
Historiar.
Polybii.

Εἰ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν τῶν κατορθωμάτων, ἢ καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, ἰκανὴν ἐνεδέχετο ποιήσασθαι τὴν διάληψιν ὑπὲρ τῶν ψεκτῶν ἢ τριῖναντίων ἐπαινετῶν ἀνδρῶν καὶ πολιτευμάτων· ἐνθαῦτε περὶ λήγειν αὖ ἡμᾶς ἔδει, καὶ καταστρέφειν ἅμα τὴν διήγησιν καὶ τὴν πραγματείαν ἐπὶ τὰς τελευταίας ῥηθείας πράξεις, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν. ὅτε γὰρ χρόνος ὁ πεντηκοντακαιτριετῆς εἰς ταῦτα ἔληγεν· ἢ τε αὐξήσις καὶ προκοπὴ τῆς Ῥωμαίων δυναστείας ἐτετελείωτο. πρὸς δὲ τούτοις, ὁμολογούμενον ἔδεικεν τοῦτ' εἶναι καὶ κατηναγκασμένον ἅπασιν, ὅτι λιπὸν ἐστὶ Ῥωμαίων ἀκούειν, καὶ τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγλελλομένων. Ἐπεὶ δ' οὐκ αὐτοτε-
λεῖς

IV. 1. ἡμᾶς ἔδει. *Veteres libri omnes dā, non ἔδει. Foite δέοι de-
buerunt dare.*

gni everfionem exponemus. Quibus ex rebus simul palam erit, qua rerum administratione in fingulis ufi Romani, orbem terrarum imperio fuo subjecerint.

4. Iam vero, fi ex ipsis per fe eventibus rerum fufceptarum, fiue profperis, fiue adverfis, iniri recta æftimatio poffet eorum quæ vel laudem vel vituperationem merentur, fiue in perfonis fingulis, fiue in ipsis Rebus-publicis; definere, pro pri-

ma instituti noftri ratione, Historiam noftram & fcribendi finem nos facere par erat in iis rebus, quas poftremo attigimus. Nam tempus illud annorum LIII ibi definit, & Romani imperii incrementum atque amplificatio ad fummum jam pervenerat. Ad hæc in confeflo apud omnes erat, atque ad hoc confessionem hanc neceffitas omnibus exprimebat, *parendum dehinc effe Romanis, & illorum iuffa capeffenda.* Sed quoniam de victo-
ribus

λείψ εἰσιν, οὔτε περὶ τῶν κρατησάντων, οὔτε περὶ
 τῶν ἠλαττωμένων, αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισ-
 μάτων διαλήψεις· διὰ τὸ πολλοῖς μὲν τὰ μέγιστα
 δοκοῦντα εἶναι τῶν κατορθωμάτων, ὅταν μὴ δεόν-
 τως αὐτοῖς χρήσονται, τὰς μεγίστας ἐπενηνοχένας
 συμφοράς· οὐκ ὀλίγοις δὲ τὰς ἐκπληκτικωτάτας
 περιπετείας, ὅταν εὐγενῶς αὐτὰς ἀναδέξωνται,
 πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκένας
 μερίδα· προσητέον ἂν εἴη ταῖς προειρημέναις πρά-
 ξεσι, τίς τε τῶν κρατούντων αἵρεσιν, ποία τις ἦν
 μετὰ ταῦτα, καὶ πῶς προεστάται τῶν ὅλων· τὰς τε
 τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς καὶ διαλήψεις, πόσαι καὶ τί-
 νες ὑπῆρχον περὶ τῶν ἡγουμένων· πρὸς δὲ τούτοις
 τὰς ὁρμὰς καὶ τοὺς ζήλους ἐξηγητέον, τίνες παρ'
 ἑκάστοις ἐπεκράτουν καὶ κατίσχυον, περὶ τε τοὺς
 κατ' ἰδίαν βίους, καὶ τὰς κοινὰς πολιτείας. δῆλον
 γάρ, ὡς ἐκ τούτων φανερὸν ἔσται τοῖς μὲν νῦν οὔσι,

B b 5

πότερα

4. *Vitiose libri omnes οὔτε περὶ τῶν κρατησάντων ἠλαττωμάτων αἱ
 ψιλῶς. Ex ingenio cortexit ὁ lacunam supplevit Casaubonus.*

ribus aut victis quid sit sen-
 tiendum, ex nudo certami-
 num eventu fatis recte judi-
 cari non potest: quod mul-
 tis res secundissimæ, qui-
 bus convenienter uti nesci-
 verunt, evasere tandem per-
 niciosissimæ; nec paucis res
 adversæ, quas generoso ani-
 mo ferebant, maximas sæpe
 utilitates conciliavere: pro-
 pterea ad res gestas, quas
 commemoravimus, adjicien-
 da tractatio fuerit, *de Eo-
 rum, qui vicere, institutis,*

*qualia post victoriam fuerint;
 Et quomodo orbis imperium
 administraverint: tum, quo
 affectu animatae fuerint gen-
 tes in hos, penes quos fuit
 imperium, quamve de eis opi-
 nionem conceptam habuerint:
 denique dicendum, quinam
 animorum impetus, quamve
 studia, apud singulos popu-
 los, tum in vitis privatorum,
 tum in publicis consiliis, ob-
 tinuerint præcipue vignerint-
 que. Certe enim perspicue
 ex his intelligent, & qui
 nunc*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πραγματείας ταύτης τοῦτ' ἔσται τελεσιούργημα, τὸ γνῶναι τὴν κατάστασιν παρ' ἑκάστοις, ποία τις ἦν μετὰ τὸ καταγωνιοθῆναι τὰ ὅλα, καὶ πεσεῖν εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίαν, ἕως τῆς μετὰ ταῦτα ἰσπάλιν ἐπιγειομένης ταραχῆς καὶ κινήσεως. ὑπὲρ ἧς, Argumentum Partis III. Historiar. Polybii. διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων καὶ τὸ παράδοξον τῶν συμβαινόντων, τὸ δὲ μέγιστον, διὰ τὸ τῶν πλείστων μὴ μόνον αὐτόπτης, ἀλλ' ὧν μὲν συνεργός, ὧν δὲ καὶ χειριστὴς γεγονέναι, προήχθην, οἷον ἀρχὴν ποιησάμενος ἄλλην, γράφειν.

Ἦν δ' ἡ προειρημένη κίνησις, ἐν ἣ Ῥωμαῖοι μὲν V: πρὸς Κελτίβηρας καὶ Οὐακκαίους ἐξήνεγκαν πόλεμον· Καρχηδόνιοι δὲ τὸν πρὸς Μασσανάσσην βασιλέα τῶν Λιβύων· περὶ δὲ τὴν Ἀσίαν Ἄτταλος μὲν καὶ Προυσίας πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν· ὁ δὲ τῶν Καππαδοκῶν βασιλεὺς Ἀριαράθης, ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Ὀροφέρνηου διὰ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, αὐθις ἀνεκτήσατο δι' αὐτοῦ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν·
ὁ δὲ

ma consummatio erit, ut ex eo cognoscatur, quis fuerit singulorum populorum status, postquam omnes gentes debellatae Romanorum in potestatem devenerunt: donec rursus nova turbæ ac motus exstiterent. Quos motus ut & ipsos deinde, novo veluti scribendi initio sumto, enarrare constituerim, cum magnitudo rerum quæ tunc acciderunt, & casus mirabiles, me impulerunt; tum vero & illud imprimis, quod non solum spectator plerorumque

omnium fueram, sed etiam adiutor nonnullorum, quorundam & curator & administrator.

5. Sunt autem prædicti motus, hi: quibus Romani bellum adversus Celtiberos & Vaccæos susceperunt: Carthaginenses contra Massanissam regem in Africa; in Asia Attalus & Prusias inter se bellarunt: Ariarathes, rex Cappadocum, regno expulsus ab Oroferne, Demetrii regis opibus adjuto, per se regnum paternum recepit:

Selen-

Argum.
Partis III.
Historiar.
Polybii.

ὁ δὲ Σελεύκου Δημήτριος κύριος γενόμενος ἔτη δώδεκα καὶ τῆς ἐν Συρία βασιλείας, ἅμα τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς ἐστερήθη, συστραφέντων ἐπ' αὐτὸν τῶν ἄλλων βασιλέων. ἀποκατέστησαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν οἰκίαν, τοὺς ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντας, ἀπολύσαντες τῆς ἐπενεχθείσης αὐτοῖς διαβολῆς. οἱ δ' αὐτοὶ μετ' οὐ πολὺς Καρχηδονίοις ἐπέβαλον τὰς χεῖρας· τὸ μὲν πρῶτον μεταναστῆσαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἄρδην αὐτοὺς ἐξαναστῆσαι προθέμενοι, διὰ τὰς ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθισομένας αἰτίας. οἷς κατάλληλα, Μακεδόνων μὲν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων φιλίας, Λακεδαιμονίων δὲ τῆς τῶν Ἀχαιῶν συμπολιτείας ἀποστάντων, ἅμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἔσχε τὸ κοινὸν ἀτύχημα πάσης τῆς Ἑλλάδος. Ταῦτα μὲν οὖν τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν ταῦτα. προσδεῖ δὲ τῶν τῆς τύχης, ἵνα συνδράμη τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν.

V. 7. τῶν τῆς τύχης. Sic Casaub. Tibi omnes τὰ τῆς τύχης. Debuerant fortasse προσδεῖται δὲ τῆς τύχης.

Seleucus, Demetrii filius, cum annos duodecim regnum Syriae tenuisset, ceteris regibus in ipsum conspirantibus, vitam simul cum regno amisit. Quo tempore Romani Graecis exulibus, quibus ex bello Persico crimina erant imposita, criminatione liberatis, in patriam redcundi potestatem fecerunt. Nec multo post iidem Pænos sunt adorti; primo quidem, ut sedes mutare cogerent, deinde vero, ut eos

funditus delerent; eas ob causas, quas suo loco sumus exposituri. Quo simul tempore, quum Macedones a Romanorum amicitia, Lacedæmonii ab Achæorum societate ac Republica descivissent; communis calamitas universæ Græciæ principium simul ac finem est consecuta. Atque hæc quidem sunt quæ explicanda suscipimus. Ceterum indulgentia fortunæ opus est, ut ad finem usque operis suscepti vita nobis suppe-

8 γείν. πέπεισμα μὲν γὰρ, καὶν τι συμβῆ̃ περι̃ ἡμᾶς ^{Argum.}
 ἀνθρώπινον, οὐκ ἀργήσεν τὴν ὑπόθεσιν, οὐδ' ἀπο- ^{Partis III.}
 ρήσεν ἀνδρῶν ἀξιοχρέων· διαὶ δὲ τὸ κάλλος πολλοὺς ^{Historiar.}
 κατεγλυπηθήσεσθαι, καὶ σπουδάσειν ἐπὶ τέλος ἀγα- ^{Polybii.}
 9 γείν αὐτήν. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν πρά-
 ξων ἐπὶ κεφαλαίου διεληλύθαμεν, βουλόμενοι καὶ
 καθόλου καὶ κατὰ μέρος εἰς ἔννοιαν ἀγαγεῖν τῆς
 ὅλης ἱστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας· ὧρα, μνημο-
 νεύοντας τῆς προθέσεως, ἐπαναγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

· Ἐνίσι δὲ τῶν συγγραφοτάτων τὰς κατ' Ἀννίβαν ^{VI.}
 πράξεις, βουλόμενοι τὰς αἰτίας ὑποδεικνύοναι ἡμῖν, ^{Dispu-}
 δι' αἷς Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὁ πρῆρημένος πύ- ^{tatur de}
 λεμος ἐνέστη, πρῶτην μὲν ἀποφαίνουσι τὴν Ζακάν- ^{caussis}
 2 θης πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων· δευτέραν δὲ, τὴν ^{Belli Pu-}
^{nici II.}
^{vel Han-}
^{nibalici.}
 διά-

8. μὲν γὰρ. *Abest μὲν a Flor. Aug. Reg. A. Nisi quid intercidit, utique μὲν τοι αὐτὸ δὲ fuerit legendum. Ibid. διαὶ δὲ τὸ κάλλος. Et hoc Casaubono debetur. διαὶ τὸ κάλλος Bau. Aug. Reg. A. B. C. οὐτὸ καὶ ἄλλους Flor. διαὶ τὸ κάλλος Vat. quod ἔ cum superio-
 τῶνς juncti potest, ἔ per particulam καὶ vel per verba καὶ ἄλλους cum seqq. connecti.*

suppediter. Verumtamen, si quid humanitus nobis contigerit, equidem persuasum habeo, non neglectum iri hoc argumentum, nec futuros illi viros idoneos: quin potius pulcritudine operis illectos multos hanc provinciam sibi fore desponsuros, operamque duros, ut, quod fuerit inchoatum, ad finem perducant. Nunc, postquam res inter ceteras maxime insignes, quo magis lector universam historiam & in totum & per par-

tes animo conciperet, perstrinximus: tempus est, ut propositi memores, ad principium rerum narrandarum orationem nostram referamus.

6. Eorum, qui *res Hannibalis* memoriae prodiderunt, nonnulli, quum exponere *causas* vellent, ex quibus *ortum est inter Carthaginenses ac Romanos bellum*, cujus ante meminimus; primam hanc assignant, *quod Saguntum Carthaginenses obsederint*: alteram vero hanc, *quod*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

των, ἢ δ' ἀρχὴ τελευταῖον τῶν εἰρημένων. Ἐγὼ δὲ
 παντὸς ἀρχαῖς μὲν εἶναι φημὶ, τὰς πρώτας ἐπιβο-
 λαῖς καὶ πράξεις τῶν ἤδη κεκριμένων· αἰτίας δὲ,
 τὰς προκαθηγουμένας τῶν κρίσεων καὶ διαλήψεων·
 λέγω δ' ἐπινοίας καὶ διαθέσεις καὶ τοὺς περὶ ταῦτα
 συλλογισμούς, καὶ δι' ὧν ἐπὶ τὸ κριναί τι καὶ προθέ-
 σθαι παραγιγνόμεθα. δῆλον δ', οἷον τὸ προειρημέ-
 γνον, ἐκ τῶν ἐπιφερομένων. Τίνες γὰρ ἀληθῶς ἦσαν Ostendi-
 αἰτία, καὶ πόθεν φύνη συνέβη τὸν πρὸς τοὺς Πέρ- tur exem-
 ροτας πόλεμον, εὐμαρὲς καὶ τῷ τυχόντι συνιδεῖν. ἦν plo belli
 δὲ, πρώτη μὲν, ἢ τῶν μετὰ Ξενοφῶντος Ἑλλήνων ἐκ Alexan-
 τῶν ἄνω σατραπειῶν ἐπάνοδος· ἐν ἣ παῖσαν τὴν dri cum
 Ἀσίαν διαπορευομένων αὐτῶν, πολεμίαν ὑπάρχου- Persis.
 ισαν, οὐδεὶς ἐτόλμα μένειν κατὰ πρόσωπον τῶν βαρ-
 βάρων. δευτέρα δὲ, τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως
 Ἀγησιλάου διάβασις εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐν ἣ ἐκεῖνος
 οὐδὲν ἀξιοχρεῶν οὐδ' ἀντίπαλον εὐρῶν ταῖς σφετέ-
 ραις

verſam; principium vero,
 poſtremum eſt eorum quæ
 diximus. Ego principia cu-
 juſque rei eſſe ſtatuo, pri-
 mos conatus, primasque ef-
 fectiones eorum quæ fuerint
 decreta: cauſſas vero, quæ
 decreta animi & capta con-
 ſilia antecedunt; nempe co-
 gitationes, animorum affe-
 ctiones, & ratiocinationes
 quæ de rebus agendis ſuſci-
 piuntur, & per quas ad de-
 cernendum aliquid nobis-
 que proponendum accedi-
 mus. Quod dico, clarius
 fiet ex his, quæ ſtatim ſubji-

ciam. Nam quæ veræ cauſſæ
 fuerint, unde fit natum bel-
 lum contra Perſas, quivis
 facile intelligat. Prima ea-
 rum eſt, Græcorum, qui cum
 Xenophonte erant, reditus
 e ſuperioris Aſiæ ſatrapis;
 cum quidem totam Aſiam,
 hoſtium ſuorum ſedem, per-
 tranſeuntibus ipsis, nemo re-
 pertus erat barbarorum, qui
 prodire contra, & ſe eis
 opponere auderet. Altera
 cauſſa eſt, Ageſilai Lacedæ-
 moniorum regis tranſitus in
 Aſiam; qui neminem ibi,
 cui ſatis animi aut virium
 eſſet

ραῖς ἐπιβλαῖς, ἄπρακτος ἠναγκάσθη μεταξὺ δια-
 τὰς περὶ τὴν Ἑλλάδα ταραχαῖς ἐπανελθεῖν. ἐξ ὧν 12
 Φίλιππος κατανοήσας καὶ συλλογισάμενος τὴν Περ-
 σῶν ἀνανδρίαν καὶ ῥαθυμίαν· καὶ τὴν αὐτοῦ καὶ
 Μακεδόνων εὐεξίαν· ἐν τοῖς πελεμικοῖς, ἔτι δὲ καὶ
 τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐσόμενων ἄθλων ἐκ
 τοῦ πολέμου πρὸ ὀφθαλμῶν θέμενος· ἅμα τῷ πε-13
 ριποιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν ὁμολογου-
 μένην, εὐθέως προφάσει χρώμενος, ὅτι σπεύδει μετ-
 ελθεῖν τὴν Περσῶν παρανομίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας,
 ὅρμην ἔσχε καὶ προέθετο πολεμεῖν, καὶ πάντα πρὸς
 τοῦτο τὸ μέρος ἠτοίμαζε. δῖπερ αἰτίας μὲν τὰς 14
 πρώτας ῥηθείσας ἠγητέαν τοῦ πρὸς τοὺς Πέρσας
 πολέμου, πρόσφασιν δὲ τὴν δευτέραν, ἀρχὴν δὲ τὴν
 Ἀλεξάνδρου διάβασιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Causa,
 prætex-
 tus, &
 princi-
 pium bel-
 li Alexan-
 dri cum
 Persis.

Καὶ

VI. II. μεταξὺ διὰ τὰς libri σικπες. διὰ τὰς μεταξὺ Casanb. ex
 ingenio.

esset ad prohibenda sua ince-
 pta, invenerat; sed in me-
 dio conatu, propter tumul-
 tus in Græcia exortos, re
 infecta coactus erat redire.
 Quibus ex rebus quum de
 ignavia & socordia Persarum
 conjecturam fecisset Philip-
 pus; suam & Macedonum
 peritiam rei militaris non
 ignorans; & præmiorum
 magnitudinem ac decus ob
 oculos sibi ponens, quæ eo
 bello consecuturus esset; si-
 mul ac Græcorum omnium
 consentientem benevolen-

tiam sibi conciliaverat. con-
 festim eo prætextu utens,
 quasi Græcorum injurias a
 Persis acceptas omni studio
 ultum iret, impetum cepit
 consiliumque iniit belli ge-
 rendi, omniaque ad tantum
 inceptum necessaria appara-
 re cœpit. Quamobrem bel-
 li contra Persas causæ qui-
 dem censeri debent, quas
 primo loco posuimus; præ-
 textus vero, quem secundo;
 principium autem, Alexan-
 dri trajectio in Asiam.

Καὶ μὴν τοῦ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους, δῆλον, VII.
 ὡς αἰτίαν μὲν τὴν Αἰτωλῶν ὀργὴν θετέον. ἐκεῖνοι γὰρ Et belli
 δόξαντες ὑπὸ Ῥωμαίων ὀλιγωρεῖσθαι κατὰ πολλὰ Romano-
 περὶ τὴν ἔκβασιν τὴν ἐκ τοῦ Φιλίππου πολέμου, rum cum
 καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, οὐ μόνον Ἀντίοχον ἐπ- Antio-
 εσπάσαντο, πᾶν δὲ καὶ πρᾶξαι καὶ παθεῖν ὑπέστη- cho.
 σαν διὰ τὴν ἐπεγενομένην ὀργὴν ἐκ τῶν προειρημένων
 ζκαιρῶν. πρόσφασιν δ' ἡγητέον, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευ-
 θέρωσιν ἢν ἐκεῖνοι, περιπορευόμενοι μετ' Ἀντίοχου
 τὰς πόλεις, ἀλόγως καὶ ψευδῶς κατήγγελλον· ἀρ-
 χὴν δὲ τοῦ πολέμου, τὸν Ἀντίοχου κατάπλουν εἰς
 4 Δημητριάδα. Ἐγὼ δὲ τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν πε- Notan-
 ποίημα περὶ τούτων, οὐχ ἔνεκα τῆς τῶν συγγρα- dum dif-
 φέων ἐπιτιμήσεως, χάριν δὲ τῆς τῶν Φιλομαθού- crimen
 5 των ἐπανερθώσεως. τί γὰρ ὄφελος ἰατροῦ κάμνου- causae,
 σιν ἀγνοοῦντος τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ σώματα praetex-
 διαθέσεων; τί δ' ἀνδρὸς πραγματικοῦ, μὴ δυναμέ- tus &
principii.

νου

7. Sic etiam ejus belli, quod inter Antiochum & Romanos fuit, palam est, causam debere statui, indignationem Aetolorum. Nam hi, quum circa exitum belli Philippici multis modis sperni a Romanis sibi viderentur, non solum Antiochum acciverunt, ut ante dicebamus, sed etiam ob iram ex illo tempore conceptam quidvis facere ac pati sustinuerunt. At praetextus existimandus est, liberatio Graecorum; ad quam Aetoli, singulas urbes

Vol. I.

cum Antiocho obeuntes, absurde & falso omnes vocabant. Principium vero fuit, Antiochi ad Demetriadem cum classe appulsus. Ego vero propterea distinctionem inter haec tria ideo pluribus exposui; non ut rerum scriptores reprehenderem; verum ut, errore agnito, studiosi lectores proficerent. Nam quorsum aegroti medicus qui causas ignoret affectionum humani corporis? Quæve viri utilitas, qui ad tractandam Remp. accedit,

C c

nec

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Καὶ μὴν τοῦ κατ' Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαίους, δῆλον, VII.
Et belli
Romano-
rum cum
Antio-
cho.
ὡς αἰτίαν μὲν τὴν Αἰτωλῶν ὀργὴν θετέον. ἐκεῖνοι γὰρ
δόξαντες ὑπὸ Ῥωμαίων ὀλιγωρεῖσθαι κατὰ πολλὰ
περὶ τὴν ἔκβασιν τὴν ἐκ τοῦ Φιλίππου πολέμου,
καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, οὐ μόνον Ἀντίοχον ἐπ-
εσπάσαντο, πᾶν δὲ καὶ πρᾶξαι καὶ παθεῖν ὑπέστη-
σαν διὰ τὴν ἐπεγενεσμένην ὀργὴν ἐκ τῶν πρσειρημένων
ζκαιρῶν. πρέφασιν δ' ἠγητέον, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευ-
θέρωσιν ἦν ἐκεῖνοι, περιπορευόμενοι μετ' Ἀντιόχου
τὰς πόλεις, ἀλόγως καὶ ψευδῶς κατήγελλον· ἀρ-
χὴν δὲ τοῦ πολέμου, τὸν Ἀντιόχου κατάπλουν εἰς
4 Δημητριάδα. Ἐγὼ δὲ τὴν ἐπὶ πλεῖον διαστολὴν πε- Notan-
dum dif-
crimen
causae,
praeex-
tus &
principii.
ποίημαι περὶ τούτων, οὐχ ἕνεκα τῆς τῶν συγγρα-
φῶν ἐπιτιμήσεως, χάριν δὲ τῆς τῶν Φιλομαθού-
στων ἐπανερθώσεως. τί γὰρ ἔφελος ἰατρῶν κάμνου-
σιν ἀγνοοῦντος τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ σώματα
διαθέσεων; τί δ' ἀνδρὸς πραγματικοῦ, μὴ δυναμέ-
νου

7. Sic etiam ejus belli, quod inter Antiochum & Romanos fuit, palam est, causam debere statui, indignationem Aetolorum. Nam hi, quum circa ~~extremum~~ belli Philippici multis modis sperni a Romanis sibi viderentur, non solum Antiochum acciverunt, ut ante dicebamus, sed etiam ob iram ex illius turpitudine eorumque quiddam fecerit ut nihil se spernentur. At ~~praeex-~~ ~~causae~~ ~~principii~~ est, Notandum quod

cum Antiocho obeuntes, absurde & falso omnes vocabant. Principium vero fuit, Antiochi ad Demetriadem cum classe appulsus. Ego vero propterea distinctionem inter haec tria ideo pluribus exposui; non ut rerum scriptores reprehenderem; verum ut, errore agnito, studiosi lectores proficerent. Nam quorsum aegrotato medicus qui causas ignoret aeternis huiusmodi corporibus? Quaevis res utilis, quae est tractanda Resque

νου συλλογίζεσθαι, πῶς καὶ διὰ τί καὶ πόθεν ἕκαστα τῶν πραγμάτων τὰς ἀφορμὰς εἴληφεν; οὔτε γὰρ ἐκεῖνον εἰκὸς οὐδέποτε δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας· οὔτε τὸν πραγματικὸν οὐδὲν οἶόν τε κατὰ τρόπον χειρῖσαι τῶν προσπιπτόντων, ἄνευ τῆς τῶν πρειρημένων ἐπιγνώσεως. Διόπερ οὐδὲν οὕτω φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας ἑκάστου τῶν συμβαινόντων. ἐπειδὴ φύεται μὲν ἐκ τῶν τυχόντων πολλαίς τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, ἰαῖσθαι δὲ βραχέστερον ἐστὶ παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς καὶ διαλήψεις.

VIII.
Fabii sen-
tentia de
causis
belli
Pun. II.

Φάβιος δὲ φησιν, ὁ Ῥωμαϊκὸς συγγραφεὺς, ἅμα τῶ κατὰ Ζακυνθίους ἀδικήματι, καὶ τὴν Ἀσδρούβου πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν, αἰτίαν γίνεσθαι τοῦ κατ' Ἀννίβαν πολέμου. ἐκεῖνον γὰρ, μεγάλην ἀνεπιληφότα τὴν δυναστείαν ἐν τοῖς κατ' Ἰβηρίαν τόποις, μετὰ ταῦτα παραγενόμενον ἐπὶ Διβύην, ἐπιβαλέσθαι,

VIII. 1. Ἀσδρούβου. Ἀσδρούβα Aug. Reg. A.

nec tamen dignoscere valet, quomodo, quare, & unde singula, quæ eveniunt, causam cur fierent sint nata? Sane, neque ille curandi corpora rectam viam unquam insistet: neque hic ullum negotium, si ea ignoret quæ diximus, recta ratione poterit administrare. Idcirco, nihil tam sollicitè observandum, neque inquirendum, quam omnium eventuum causæ. Sæpe enim res maximæ a parvis principiis oriuntur: in omni au-

tem re facillimum est, primis statim conatibus consiliisque medicinam opponere.

8. FABIVS vero, Historiarum scriptor Romanus, causam bello Hannibalicò præbuisse, ait, præter injuriam Saguntinis illatam, Asdrubalis etiam avaritiam & dominandi cupiditatem. Illum enim, postquam magnum in Hispania potentatum sibi peperisset, in Africam deinde rediisse, & anti-
quare

θαι, καταλύσαντα τοὺς νόμους, εἰς μοναρχίαν πε- Fabius
 ζριστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων· τοὺς δὲ de causis
 πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος, προειδομέ- belli
 νους αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν, συμφρονῆσαι καὶ διαστή- Publ. II.
 ναι πρὸς αὐτόν· τὸν δ' Ἀσδρούβαν, ὑπειδόμενον,
 ἀναχωρήσαντα ἐκ τῆς Λιβύης, τὸ λοιπὸν ἤδη τὰ
 κατὰ τὴν Ἰβηρίαν χειρίζειν κατὰ τὴν αὐτοῦ προαί-
 ρεσιν, οὐ προσέχοντα τῷ συνεδρίῳ τῶν Καρχηδονίων·
 Ἐννίβαν δὲ, κοινὸν καὶ ζηλωτὴν ἐκ μεισακίου γέ-
 γονότα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, καὶ τότε διαδεξά-
 μενον τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν
 Ἐσδρούβα ποιῆσαι τῶν πραγμάτων. διὸ καὶ νῦν
 τὸν πόλεμον τοῦτον ἐξενηνοχένει κατὰ τὴν αὐτοῦ
 προαίρεσιν Ῥωμαίοις, παρὰ τὴν Καρχηδονίων γνώμην.
 τοῦδε γὰρ εὐδοκεῖν τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν Καρχη-
 δῶν, τοῖς ὑπ' Ἐννίβου περὶ τὴν Ζακανθαίων πόλιν
 επραχθεῖσι. Ταῦτα δ' εἰπὼν, φησὶ, μετὰ τὴν τῆς
 C c 2 προει-

3. προειδ. προειδόμενους Vat. Flor. 4. ὑπειδ. ὑπειδόμενον idem.

*quare patrias leges esse ag-
 gressum, ac formam Reipub-
 licae Carthaginensium in
 principatum unius mutare.
 Sed primores civitatis viros,
 consilio illius animadverso,
 magno consensu se ab illo se-
 junxisse. Quod suspicatum
 Asdrubalem, ex Africa ex-
 cessisse, atque Hispaniam ex
 illo tempore pro libidine sua
 administrasse, nulla posthac
 senatus Carthaginensis ra-
 tione habita. Hannibalem
 vero, qui ab adolescentia par-
 ticeps & amulus consiliorum*

*illius fuisset, quum eo tem-
 pore in provincia Hispania ei
 successisset, in administratio-
 ne rerum idem cum Asdru-
 bale tenuisse institutum. Ita-
 que hoc quoque bellum nunc
 ab eo Romanis fuisse illatum
 proprio ipsius consilio, præ-
 ter Carthaginensium senten-
 tiam: neminem enim Cartha-
 gine, qui quidem aliquo loco
 esset in Republica, ea appro-
 basse quæ adversus Sagunti-
 norum civitatem fecit Han-
 nibal. His expositis, addit
 deinde: capta Saguntino-
 rum*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

πρότερον κατελύσαντο τὸν πόλεμον, ἕως οὐ πάσας ἐξελέγξαντες τὰς ἐλπίδας, τελευταῖον εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐν αὐτῇ σωμάτων παρεγένοντο κίνδυνον.

Τίνος δὲ χάριν ἐμνήσθην Φαβίου καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου γεγραμμένων; Οὐχ, ἔνεκα τῆς πιθανότητος τῶν εἰρημένων ἀγωνιῶν, μὴ πιστευθῆ παρατάσειν ἢ μὲν γὰρ παρά τούτων ἀλογία, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως, αὐτὴ δὲ αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι παρά τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβάνόντων τὰς ἐκείνου βίβλους ὑπομνήσεως ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπιγραφήν, ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα ἀβλέπωσιν. Ἐνιοὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν λέγοντα, καὶ λαβόντες ἐν νῶ, διότι κατὰ τοὺς καιροὺς ὁ γράφων γέγονε, καὶ τοῦ συνεδρίου μετέσχε τῶν Ῥωμαίων, πᾶν εὐθέως ἠγοῦνται τὸ λεγόμενον ὑπὸ τούτου πιστόν. ἐγὼ δὲ φημὶ μὲν δεῖν, οὐκ ἐν μικρῶ προσλαμβάνε-

IX. De fide Scriptoris recte aestimanda.

C c 3

Θα

IX. 2. παρά τούτων. παρά τούτῳ Casaub. ex coniect.

ferint, neque prius incepto destiterint, quam, tentata quavis belli spe, de patria ipsa tandem & sua omnium salute coeperunt periclitari.

9. Quorsum vero Fabii, & eorum quæ ab illo scripta sunt, mentionem feci? Non, quod adeo similia veri putem ista quæ commemoravi, ut verear, ne fidem apud nonnullos inveniant. Etenim, quam sint hæc a ratione aliena, vel me tacente, facile in oculos legentium

incurrit. Verum ut eos admonerem, in quorum manus Historiæ illius venerint, ne titulum libri, sed res ipsas attendant. Reperiuntur enim, qui ad narrantem rectius, quam ad illa quæ narrantur, animum advertentes, quam eisdem temporibus auctorem vixisse cogitant, & Romanum senatorem fuisse, quidquid ab eo dictum est, pro fide digno protinus arripiunt. Ego vero, fidem ejus Scriptoris, sicut mini-

me

ἴσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, οὐκ αὐτοτελή δὲ κρίνειν· τὸ δὲ πλεῖον, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιῆσαι τοὺς ἀναγινώσκοντας τὰς δοκιμασίας.

Prima
caussa
belli
Pun. II.

Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τοῦ γε Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων πολέμου (τὴν γὰρ παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποισάμεθα) νομιστέον πρῶτην μὲν αἰτίαν γεγονέναι, τὸν Ἀμίλκου θυμὸν, τοῦ Βάρκα μὲν ἐπικαλουμένου, πατὴρ δὲ κατὰ φύσιν Ἀννίβου γεγονότος. ἐκεῖνος γὰρ, οὐχ ἠτήθεις τῷ περὶ Σικελίαν πολέμῳ τῇ ψυχῇ· τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν Ἐρυκα στρατόπεδα ταῖς ὀρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς ἦν, διὰ δὲ τὴν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῶν Καρχηδονίων ἦτταν τοῖς καιροῖς εἶκων, πεποιῆσαι τὰς συνθήκας, ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὀργῆς, τηρῶν αἰεὶ πρὸς ἐπίθεσιν. εἰ μὲν οὖν μὴ τὸ περὶ τοὺς ξένους ἐγένετο κίνημα τοῖς Καρχηδονίοις, εὐθέως ἂν ἄλλην ἀρχὴν ἐποιεῖτο καὶ παρασκευὴν πραγμάτων, ὅσον ἐπ' ἐκεί-

την.

7. ψυχῇ recte Cas pro mendoso τύχη, quod est in mistis. Ibid. Ad τηρῶν adjiciendum utique καιρὸν videtur.

me aspernandam censeo, ita non tanti certe faciendam, ut judicium lectoris unice velim inde pendere: sed ex rebus potius ipsis, quæ narrantur, faciendum judicium dico. Enimvero *belli hujus Romanorum ἔξ Carthaginiensium*, (nam inde sumus digressi) *prima causa* censei debet, *ira Amilcaris*, qui *Barca* est cognominatus, fuitque Hannibalis pater naturalis. Hic enim, post bellum Siculum invictum animum retinens, quod copias,

quibus ad Erycem præfuerat, integras illæfasque conservaverat, eadem secum agitantibus cōsilia: utut propter cladem maritimo prælio acceptam a Carthaginiensibus, temporibus cedens, pacem fecerat; iram tamen coquebat, occasione ad bellum inferendum semper intentus. Itaque, nisi motu mercenariorum impediti Carthaginienses fuissent; nulla interposita mora novum bellum denuo esset exorsus, quantum quidem in ipso foret.

Nunc,

999. προκαταληφθεὶς δὲ ταῖς ἐμφυλίοις ταραχαῖς, ἐν τούτοις καὶ περὶ ταύτας διέτριβε τὰς πράξεις.

Ῥωμαίων δὲ, μετὰ τὸ καταλύσασθαι Καρχηδο-
 νίους τὴν προειρημένην ταραχὴν, ἀπαγγειλάντων αὐ-
 τοῖς πόλεμον· τὸ μὲν πρῶτον εἰς πᾶν συγκατέβαι-
 νον, ὑπολαμβάνοντες αὐτοὺς νικήσειν τοῖς δικαίοις·
 καθάπερ ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις περὶ τούτων
 εἰδηλώκαμεν. ὦν χωρὶς, οὐχ οἷόν τε ἦν συμπερι-
 ενεχθῆναι δέοντως, οὔτε τοῖς νῦν λεγομένοις, οὔτε
 3 τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθησομένοις ὑφ' ἡμῶν. πλὴν οὐκ
 ἐντρεπομένων τῶν Ῥωμαίων, εἴζαντες τῇ περιστάσει,
 καὶ βαρυνόμενοι μὲν, οὐκ ἔχοντες δὲ ποιεῖν οὐδὲν,
 ἐξεχώρησαν Σαρδόνος, συνεχώρησαν δ' εἰσοίσαι ἄλλα
 χίλια καὶ διακόσια τάλαντα πρὸς τοῖς πρότερον,
 ἐφ' ᾧ μὴ τὸν πόλεμον ἐκείνοις ἀναδέξασθαι τοῖς και-
 4 ροῖς. Διὸ καὶ δευτέραν, μεγίστην δὲ, ταύτην δε-
 C C 4 τέον

X. I. *Scripti libri omnes dantur διὰ τὴν προειρητ. ταραχὴν ἀπαγγελ.*
quod probavit Reisk. Praepositionem cum Ursono deleuit Casanb. For-
san indicari debuit varietas scripturae: διαλύεσθαι πρὸ καταλύεσθαι.

Nunc, intestina seditione praeventus, in rebus patriae componendis coactus est se occupare.

10. Quum autem Carthaginensibus, post sedatum illum tumultum de quo modo diximus, bellum indixissent Romani; principio quidem lubentes illi in omnes iverant conditiones, sperantes, se causae suae iusticia victuros; quemadmodum superioribus libris ostendimus: absque quibus foret, nec

quae jam dicimus, nec quae deinceps dicentur, capi commode possent. Sed Romanis iusta illorum non curantibus, praesenti sese necessitati accommodantes Poeni, qui aliud nihil possent, Sardinia, aegre quidem, sed tamen *excesserunt*: quibus etiam, ne tam alieno tempore bellum sustinere cogerentur, ad superius *stipendium aliamille Et ducenta annua talenta* pendere consenserunt. Itaque *secundam* hanc, eamque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

διαβολῆς, ἀλλ' ἀπιστεῖν καὶ φυλάττεσθαι. πᾶν γάρ τι πρᾶξαι κατ' αὐτῶν, ὃ δυνατὸς ἂν εἴη.

Ὁ μὲν οὖν Ἀντίοχος ἀκούσας, καὶ δόξας, αὐτο-
παθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς εἰρῆσθαι, πάσης τῆς προὔπ-
σαρχούσης ὑποψίας ἀπέστη. Τῆς μὲν τοι γε δυσ-
μενείας τῆς Ἀμίλκου, καὶ τῆς ὅλης προθέσεως, ὁμο-
λογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον· ὡς καὶ δι'
ζαυτῶν φανερόν ἐγένετο τῶν πραγμάτων. τοιούτους
γὰρ ἐχθροὺς παρεσκύασε Ῥωμαίοις, Ἀσδρούβαν τε
τὸν τῆς θυγατρὸς ἄνδρα, καὶ τὸν αὐτοῦ κατὰ φύ-
σιν υἱὸν Ἀννίβαν, ὥστε μὴ καταλιπεῖν ὑπερβολὴν
ἄδυσμενείας. Ἀσδρούβας μὲν οὖν, προαποθανῶν, οὐ
παῖσιν ἔκδηλον ἐποίησε τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν· Ἀννί-
βα δὲ παρέδωκαν οἱ καιροὶ, καὶ λίαν ἐναποδείξασθαι
στὴν πατρώαν ἐχθραν εἰς Ῥωμαίους. Διὸ καὶ τοὺς
ἐπὶ πραγμάτων ταπτομένους χρὴ τῶν τοιούτων οὐ-
δεὸς μᾶλλον φροντίζεν, ὥστε μὴ λανθάνειν τὰς

XII.

In pace
odiumnon po-
suerant

Pœni.

Monitum
Polybii.

προαι-

XII. 4. προαίρεσιν edd. ex Bav.

calumniatoribus deferretur; sed caveret, neque fidem sibi haberet. Omnia enim, quæcumque posset, adversus illos se tentaturum.

12. *Antiochus*, hoc sermone audito, quia visus erat *Hannibal* ex animi affectu & vero sensu loqui, priores omnes suspiciones deposuit. Atqui hoc certum haberi testimonium debet odii quo *Amilcar* flagrabat, & omnium ejus consiliorum; sicut res etiam ipsæ postea ostenderunt. Hostes enim ejusmo-

πρόθεσιν Vat. Flor. Arg. Reg. A.

di populo Rom. paravit, *Asdrubalem* generum, & *Hannibalem*, qui natura filius erat illius, ut ad malevolentiam vehementiam addi nihil posset. Sed *Asdrubal* quidem prius est mortuus, quam suum hunc animum palam omnibus faceret: *Hannibali* vero per tempora abunde licuit acceptas a patre inimicitias in Romanos cum maxime exercere. Hoc igitur, si quid aliud, qui respublicas regunt sollicite observandum meminere; ut, quos animos afferant, qui in gratiam positus

Monitum
Polybii.

πρῶται τῶν διαλυομένων τὰς ἔχθρας, ἢ συντη-
θεμένων τὰς φιλίας, πότε τοῖς καιροῖς εἰκόντες, καὶ
πότε ταῖς ψυχαῖς ἠτλωμένοι ποιοῦνται τὰς συνθή-
κας. ἵνα τοὺς μὲν, ἐφείδρους νομίζοντες εἶναι τῶν και-
ρῶν, αἰεὶ φυλάττωνται· τοῖς δὲ πιστεύοντες, ὡς ὑπὲρ
κόοις ἢ φίλοις ἀληθινοῖς, πᾶν τὸ παραπίπτον ἐξ
ἐτοίμου παραγέλωσιν. Αἰτίας μὲν οὖν τούτου κατὰ
Ἄννιβαν πολέμου, τὰς προειρημένας ἠγητέον· ἀρ-
χὰς δὲ, τὰς μελλούσας λέγεσθαι.

XIII.
Initia
belli Han-
nibalici.
A.V. 533.

Καρχηδόνιοι γὰρ βαρέως μὲν ἔφερον καὶ τὴν
ὑπὲρ Σικελίας ἦτλαν· συνεπέτεινε δ' αὐτῶν τὴν ἐρ-
γὴν, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, τὰ κατὰ Σαρδόνια,
καὶ τὸ τῶν τελευταίων συντεθέντων χρημάτων πλῆ-
θος. διόπερ ἅμα τῷ τὰ πλεῖστα κατ' Ἰβηρίαν ὑφ'
ἑαυτοὺς ποιήσασθαι, πρὸς πᾶν ἐτοίμως δέκειντο τὸ
κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον. προσπεσούσης οὖν
τῆς Ἀσδρούβου τελευταῖας, ᾧ μετὰ τὸν Ἀμίλκου θά-

νατον

XIII. I. ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ. Νῆξο τελευταίων.

*positis inimicitias redeunt,
aut novam amicitiam ineunt,
ne ignorent: quando tempo-
ribus cedentes, quando vitis
animis, pacis conditiones am-
plectantur: ut ab illis qui-
dem, ceu temporum suorum
insidiatoribus, semper sibi
caveant; his vero fidem ha-
beant, & ut fides subditis,
vel amicis veris, quidquid
inciderit sine cunctatione im-
perent. Causæ ergo belli
Hannibalicæ hæc censerī de-
bent: Initia vero ea, quæ
statim dicentur.*

13. Nempe Carthaginien-
ses & amissæ quidem Sicilia
detrimentum graviter fere-
bant: sed magis etiam exa-
cuit eorum iram Sardinia
jactura, sicut ante diximus,
& ingens illa vis pecuniæ
postremo imperatæ. Quare
simul atque Hispaniæ majo-
rem partem imperio suo ad-
jecerant, quidquid eis osten-
debatur quod contra Roma-
nos facere videretur, cupide
arripiebant. Itaque, nun-
tiata morte Asdrubalis, cui
post Amilcaris fata Hispani-
am

νατον ἐνεχείρισαν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὸ μὲν A.V. 533.
 πρῶτον ἐκαρσάδου τὰς τῶν δυνάμεων ὀρμὰς·
 ἀφικομένης δὲ τῆς ἀγγελίας ἐκ τῶν στρατοπέδων,
 ὅτι συμβαίνει τὰς δυνάμεις ὁμοθυμαδὸν ἤρῃσθαι
 στρατηγὸν Ἀννίβαν, παρ᾽ αὐτὰς συναθροίσαντες
 τὸν δῆμον, μιᾷ γνώμῃ κυρίαν ἐποίησαν τὴν τῶν στρα-
 τοπέδων αἴρεσιν. Ἀννίβας δὲ παραλαβὼν τὴν ἀρ- Hannibal
subigit
Olcades.
 χὴν, εὐθέως ὤρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν
 Ὀλκαίων ἔθνος. ἀφικόμενος δὲ πρὸς Ἀλθαίαν, τὴν
 βαρυτάτην αὐτῶν πόλιν, κατεστρατοπέδευσε. με-
 τὰ δὲ ταῦτα χρησάμενος ἐνεργοῖς ἅμα καὶ κατα-
 πληκτικαῖς προσβολαῖς, ταχέως ἐκράτησε τῆς πό-
 λεως. οὐ συμβαίντος, οἱ λοιποὶ, γινόμενοι καταπλα-
 γγῆς, ἐνέδωκαν αὐτοὺς τοῖς Καρχηδονίοις. ἀργυρολο-
 γήσας δὲ τὰς πόλεις, καὶ κυριεύσας πολλῶν χρη-
 σμάτων, ἦκε παραχειμάσων εἰς Κανὴν πόλιν. μεγα-
 λοψύ-

5. Ἀλθαίαν ex Steph. Byz. Ὁ Snida adscitit Casaub. Libri nostri omnes
 Ἀλθαίαν. In Reg. A. zero punctis notantur tres priores litterae, Ὁ in
 marg. scribitur Cartheja, nempe ex Livio: ex quo etiam Poenitus
 Carthegiam Polybio obtinuit. 7. ἀργυρολογήσας. ἀργυροπωλήσας
 edd. cum Bav. Ang. Reg. A.

niam regendam tradiderant,
 principio quidem, militum
 animi quo inclinarent, ex-
 spectarunt: deinde vero,
 quum ab exercitu nuntium
 accepissent, quo ducatum
 Hannibali omnium consensu
 a copiis Hispaniensibus de-
 latum significabatur; con-
 cione protinus convocata,
 militum suffragia unanimi
 decreto rata fecerunt. Han-
 nibal autem, simul ac dux
 est creatus, ad subjiciendam
 Poenorum imperio *Olcadum*

gentem, animam appetit.
 Ad *Altham* igitur, opulen-
 tissimam illorum urbem, du-
 cto exercitu, castra ante il-
 lam ponit: deinde in obsessio-
 rum oppugnatione strenuum
 adeo & formidabilem se prae-
 bet, ut non multo post urbe
 potiretur. Quo casu & ce-
 teri territi, Carthaginensi-
 bus se dediderunt. *Hannibal*,
 multa ex oppidis pecunia
 exacta, maximis jam opibus
 abundans, Carthaginem no-
 vam ad hiberna se recepit.
 Libe-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

οὓς εἰ μὲν ἐκ παρατάξεως ἠναγκάσθησαν οἱ Καρχη- A.V. 534.
 δόνιοι διακινδυνεύειν, ὁμολογουμένως ἂν ἠτλήθησαν.
 σὺν δὲ πραγματικῶς καὶ νουθεχῶς ἐξ ὑποστροφῆς
 ἀναχωρήσαντος Ἀννίβου, καὶ πρόβλημα ποιησαμέ-
 νου τὸν Τάγον καλούμενον ποταμὸν, καὶ περὶ τὴν
 τοῦ ποταμοῦ διάβασιν συστησαμένῳ τὸν κίνδυνον,
 ἅμα δὲ συγχεσασμένου συναγωνιστῆ τῷ ποταμῷ
 καὶ τοῖς θηρίοις, οἷς εἶχε περὶ τετταράκοντα τὸν
 ἀριθμὸν, συνέβη τὰ ὅλα παραδόξως καὶ κατὰ λό-
 γον αὐτῷ χωρῆσαι. Τῶν γὰρ βαρβάρων ἐπιβαλλο- ^{Μοκ}
 μένων κατὰ πλείους τόπους βιάζεσθαι καὶ περαιού- ^{ipfos or-}
 θαι τὸν ποταμὸν, τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῶν μέρος διε- ^{primis.}
 φθάρη περὶ τὰς ἐκβάσεις, παραπορευομένων τῶν
 θηρίων παρὰ τὸ χεῖλος, καὶ τοὺς ἐκβαίνοντας αἰε-
 τ προκαταλαμβάνοντων· πολλαὶ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν
 ποταμὸν ὑπὸ τῶν ἰππέων ἀπώλοντο, διὰ τὸ κρα-
 τεῖν μὲν μᾶλλον τοῦ ρεύματος τοὺς ἵππους, ἐξ ὑπερ-
 δεξίου δὲ πρὸς τὴν μάχην τοὺς ἰππέας πρὸς
 τοὺς

rant. Quibuscum si iusto
 praelio dimicare Carthagi-
 nienses fuissent coacti; nul-
 lum dubium est, quin male
 rem fuerint gesturi. Verum
Hannibal singulari sollertia
 ac prudentia sensim relato
 gradu se recipere; *Tagum*
 flumen munimenti loco ho-
 stibus opponere; praelium
 ad transitum amnis commit-
 tere: ita, quum & fluvius
 simul, & elephantum, quos
 habebat circiter quadraginta,
 ipsius conatus adjuvarent,
 evenit præter omnium spem,

ut ex animi sententia res ei
 succederet. Barbaris enim
 vim facere, atque amnem
 trajicere multis locis conan-
 tibus, pars eorum maxima
 in exitu ex aquis periit;
 quippe elephantum per ripam
 ambulantes, ut quæque ma-
 nus hostium aqua exierat,
 hanc prius quam alii opem
 ferrent perimebant: tum au-
 tem in ipso flumine multi ab
 equitibus cædebantur, quum
 & fluminis impetum facilius
 equi sustinerent, & equites
 ex superiori loco cum pedi-
 tibus

A.V. 534. τοὺς πεζοὺς. τέλος δὲ, τοῦμπαλιν ἐπιδιαβαίντες οἱ
 περὶ τὸν Ἀννίβαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἐτρέψαντο
 πλείους ἢ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων. Ὡν ἡτληθέντων,
 οὐδεὶς ἔτι τῶν ἐντὸς Ἰβηρος ποταμοῦ ῥαδίως
 πρὸς αὐτοὺς ἀντοφθαλμεῖν ἐτόλμα πλὴν Ζακαν-
 θαίων. ταύτης δὲ τῆς πόλεως ἐπειρᾶτο κατὰ δύνα-
 μιν ἀπέχεσθαι, βουλόμενος μηδεμίαν ἀφορμὴν ὁμο-
 λογουμένην δυνάμει τοῦ πολέμου Ῥωμαίοις, ἕως τὰλλα
 πάντα βεβαίως ὑπ' αὐτὸν ποιήσασθαι, κατὰ τὰς
 Ἀμίλκου τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις καὶ παρααινέσεις.

Hispania
 ulterior
 pene tota
 parat
 Pœnis.

XV.
 Sagunti-
 norum
 legatio-
 nes ad
 Roma-
 nos.

Romano-
 rum le-
 gatio ad
 Hanni-
 balem.

Οἱ δὲ Ζακανθαῖοι συνεχῶς ἔπεμπον εἰς τὴν Ῥώ-
 μην· ἅμα μὲν, ἀγωνιῶντες περὶ σφῶν, καὶ προσεῴ-
 μενοι τὸ μέλλον· ἅμα δὲ, βουλόμενοι μὴ λαοφάνειν
 Ῥωμαίους τὴν γιγνομένην εὐροίαν Καρχηδονίοις τῶν
 κατ' Ἰβηρίαν πραγμάτων. Ῥωμαῖοι δὲ, πλεονάκιστα
 αὐτῶν παρακηκοότες, τότε πρεσβευτὰς ἑξαπέστει-
 λαν, τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόν-
 των.

10. ὑπ' αὐτὸν. ὑφ' αὐτὸν Vat. Flor. Ibid. ὑποθέσεις. ὑποθήκας
 Vat. Flor.

tibus dimicabant. Tandem
 vice versa Hannibal rursus
 fluvium trajicit, &, in bar-
 baros irruens, amplius cen-
 tum millia hominum profligavit.
 Quibus ita devictis, nemo amplius
 intra Iberum amnem fuit, Saguntinis
 exceptis, qui temere contra
 Carthaginienses attollere o-
 culos auderet. Sagunto au-
 tem summo studio abstinebat
 Hannibal; quod, patris mo-
 nita & consilium secutus,
 reliqua omnia prius sibi asse-

rere cupiebat, quam occa-
 sionem ullam Romanis belli
 suscipiendi palam daret.

15. Inter hæc Saguntini
 crebros Romam nuntios mit-
 tere; partim quod futura
 prospicientes, de sua salute
 erant solliciti; partim quod
 prosperos Carthaginiensium
 in Hispania successus, nollent
 Romanos ignorare. Qui sæ-
 pe antea negligenter auditis
 eorum nuntiis, hoc tempore,
 legatos in Hispaniam, illa in-
 specturos quæ nuntiata fue-
 rant,

3των. Ἄννιβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς πε-^{Α. V. 534.}
 ποιημένος ὑπ' αὐτὸν εὖς προέθετο, παρῆν αὖθις με-
 τὰ τῶν δυνάμεων παραχειμάζων εἰς Καινὴν πόλιν, ^{Carthago}
 ἢ τις ὡσανεὶ πρόσχημα καὶ βασιλεῖον ἦν Καρχηδο-^{pona.}
 νίων ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τόποις. καταλαβὼν
 δὲ τὴν παρὰ τῶν Ῥωμαίων πρεσβείαν, καὶ δούς αὐ-
 τὸν εἰς ἔντευξιν, διήκουε περὶ τῶν ἐνεστῶτων. Ῥω-
 μαῖοι μὲν οὖν διεμαρτύροντο, Ζακανθαίων ἀπέχεσθαι,
 (κεῖσθαι γὰρ αὐτοὺς ἐν τῇ σφετέρᾳ πίστει) καὶ
 τὸν Ἰβηρα ποταμὸν μὴ διαβαίνειν κατὰ τὰς ἐπ'
 Ἐσδρούβου γενομένης ὁμολογίας. Ὁ δ' Ἄννιβας, ^{Ferocia}
 ἄτε νέος μὲν ὢν, πλήρης δὲ πολεμικῆς ὀρμῆς, ἐπι-^{& malæ}
 τυχῆς δ' ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, πάλαι δὲ παρωρημέ-^{artes}
 τος πρὸς τὴν κατὰ Ῥωμαίων ἔχθραν· πρὸς μὲν ἐκεί-^{Hanniba-}
 νους, ὡς κηδόμενος Ζακανθαίων, ἐνεκάλει Ῥωμαίοις,
 διότι μικροῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, στασιαζόντων αὐ-
 τῶν, λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλύσαι, ἀδί-
 κως

XV. 3. *Rursus* ὑπ' αὐτὸν *dant iidem*; Ὡς v. 19. δούς αὐτὸν *Βαν.* Ὡς
Vat.

rant, mittunt. Circa idem tempus Hannibal, subactis quas proposuerat gentibus, ad hiberna rursus Carthaginensium nouari se receperat: erat enim urbs illa quasi caput & regia quædam in ea Hispaniæ parte quæ Carthaginensibus parebat. Ibi quum legationem populi Romani inuenisset, facta sua ad eundi potestate, differentes de mandato sibi negotio audivit. Romani igitur deum fidem testantes monebant, ut Saguntinis, qui in fide

Vol. I.

cliantia populi Romani essent, abstineret: utque, ex eo foedere quod cum Asdrubale iustum erat, annum Iberum ne trajiceret. At Hannibal, utpote juvenis, militaris ferociæ plenus, felix in inceptis, & jampridem concitatus ad inimicitias cum populo Romano exercendas, apud legatos quidem, veluti ipse Saguntinorum fautor, conquestus est, quod, exorta haud multo ante Sagunti seditione, quum totius controversiæ arbitrium Romanis fuisset permissum,

D d

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ρασιωπῶν: τὴν δ' οὐχ ὑπάρχουσαν, περὶ Ζακάν-^{A.V. 534.}
 θαίων, πλάττων· οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον
 12 αἰδέως, κατάρχεν ἐδόκει τοῦ πολέμου. Οἱ δὲ τῶν ^{Carthagi-}
 Ῥωμαίων πρέσβεις, ὅτι μὲν εἴη πολεμητέον, σαφῶς ^{nem pro-}
 εἰδότες, ἀπέπλευσαν εἰς Καρχηδόνα, τὰ παραπλή- ^{ficiscun-}
 13 σια θέλοντες ἐπιμαρτύρασαι καὶ κείνους. οὐ μὴν ἐν ^{tur legati}
 Ἰταλία γε πολέμησεν ἤλπισαν, ἀλλ' ἐν Ἰβηρία· ^{Rom.}
 χησαδαὶ δὲ πρὸς τὸν πόλεμον ὀρμητηρίῳ τῇ Ζα-
 κανθαίων πόλει.

Διὸ καὶ πρὸς ταύτην ἀρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν, XVI.
 ἢ σύγκλητος ἔκρινεν ἀσφαλίσασθαι τὰ κατὰ τὴν ^{RES IL-}
 Ἰλλυρίδα πράγματα, προορωμένη, διότι μέγας ἔσται ^{LYRICA.}
 καὶ πολυχρόνιος καὶ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκείας ὁ πό-
 2 λεμος. Συνέβαινε γὰρ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς, ^{Deme-}
 Δημήτριον τὸν Φάριον, ἐπιλελησμένον μὲν τῶν προ- ^{trius Pha-}
 γεγονότων εἰς αὐτὸν εὐεργετημάτων ὑπὸ Ῥωμαίων, ^{trius defi-}
 καταπεφρονηκότα δὲ, πρότερον μὲν διὰ τὸν ἀπὸ ^{cit a Ro-}
 D d 2 Γαλα-

13. χησαδα. χησεδα Flor.

gens, de injuria facta Sa-
 guntinis; non solum sine ra-
 tione, verum etiam injuste,
 bellum visus est inchoasse.
 Legati Romanorum, satis in-
 telligentes bellum esse susci-
 piendum, Carthaginem ea
 mente proficiscuntur, ut
 etiam apud hos similia testa-
 rentur. Sed in Italia esse
 bellandum, utique non pu-
 tabant; verum in Hispania,
 ubi Saguntum arx belli sibi
 esset futura.

16. Idcirco Senatus, ad hu-
 jusmodi cogitationem confi-
 lia sua referens; quia bellum
 fore diuturnum providebat
 & longinquum; *res Illyricæ*
 firmandas statuit. Etenim
 circa eadem tempora *Deme-*
trius Pharius, oblitus be-
 neficiorum quæ Romani in
 ipsum contulerant; quum
 jam ante contemnere eos
 coepisset, quando formidabi-
 les ipsis imminere Gallos
 videbat; tunc vero etiam
 propter

A. V. 534. Γαλατῶν, τότε δὲ διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων φόβον
Demetrius Phalaris deficit a Romanis. περιεστῶτα Ῥωμαίοις· πάσας δ' ἔχοντα τὰς ἐλπί-
 δας ἐν τῇ Μακεδόνων οἰκίᾳ, διὰ τὸ συμπεπολεμη-
 κέναι καὶ μετεσχηκέναι τῶν πρὸς Κλεομένη κινδύνων
 Ἀντιγόνῳ· πορθεῖν μὲν καὶ καταστρέφεσθαι τὰς
 κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πόλεις τὰς ὑπὸ Ῥωμαίους τατ-
 τομένας, πεπλευκέναι δ' ἔξω τοῦ Λισσοῦ παρὰ τὰς
 συνθήκας πεντήκοντα λέμβοις, καὶ πεπορθηκέναι
 πολλὰς τῶν Κυκλάδων νήσων. Εἰς αὖ βλέποντες
 Ῥωμαῖοι, καὶ θεωροῦντες ἀνθυῖσαν τὴν Μακεδόνων
 οἰκίαν, ἔσπευδον ἀσφαλίσασθαι τὰ πρὸς ἕω τῆς
 Ἰταλίας· πεπεισμένοι καταταχῆσειν διορθωσάμενοι
 μὲν τὴν Ἰλλυριῶν ἀγνοίαν, ἐπιτιμήσαντες δὲ καὶ κο-
 λάσαντες τὴν ἀχαριστίαν καὶ προπέτειαν τὴν Δη-
 μητρίου. Διεψεύθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς· κατετά-
 χησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν Ζακανθαίων
 πόλιν. καὶ παρὰ τοῦτο συνέβη τὸν πόλεμον οὐκ ἐν
 Ἰβη-

XVI. 2. περιστ. Ῥωμαίοις. Ῥωμαίους Vat. Flor.

propter metum a Carthagi-
 nienſibus impendentem eos-
 dem floccifaceret, ſpemque
 omnem in Macedonum regi-
 bus locatam haberet, quod
 bello Cleomenico ſocia ar-
 ma cum Antigono junxerat;
 urbes ditionis Romanæ in
 Illyrico vaſtare & in ſuam
 poteſtatem redigere erat ag-
 greſſus, utraque Liſſum con-
 tra leges pacis quinquagin-
 ta lembis navigans, multas
 e Cycladibus infulis incurſa-
 verat. Quæ quum animad-
 verterent Romani, & regiam

Macedonum domum florere
 intelligerent, res ſuas in re-
 gionibus ad ortum Italiæ fi-
 tis quamprimum in tuto ſi-
 bi collocandas exiſtimarunt;
 ſperantes, priusquam in oc-
 cidente erumperet bellum,
 poſſe ſe Illyriorum errorem
 coërcere, & Demetrii ingra-
 tum animum temeritatem-
 que caſtigare atque ulciſci.
 Sed ſefellit eos opinio: nam
 ipſos Hannibal antevertit, &
 Saguntinorum urbem inte-
 rim excidit. Quo factum,
 ut bellum non in Hiſpania,
 ſed

Ἰβηρία, πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Ῥώμῃ, καὶ κατὰ πρῶσαν
 γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν. Οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτοις χρη-
 σάμενοι τοῖς διαλογισμοῖς, Ῥωμαῖοι μὲν ὑπὸ τῆς
 ὠραίας Λεύκιον τὸν Αἰμίλιον ἐξαπέστειλαν μετὰ δυ-
 νάμεως ἐπὶ τὰς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράξεις, κατὰ
 τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἑκατοστῆς καὶ τετραρακοστῆς
 Ὀλυμπιάδος.

Ol.
 CXL. I.
 A.V. 535.
 L. Aemil-
 ius Col-
 mittitur
 in Illyri-
 cum.

Ἀννίβας δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας ἐκ
 τῆς Καινῆς πόλεως, προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν
 ἐπὶ τὴν Ζάκανθαν. Ἡ δὲ πόλις αὕτη κεῖται μὲν
 ἐπὶ τῷ πρὸς θάλατταν καθήκοντι πρόποδι τῆς ὄρει-
 νῆς, τῆς συναπτούσης τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ
 Κελτιβηρίας· ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης ὡς ἑπτά
 σταδία. νέμονται δὲ χώραν οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν
 πάμφορον, καὶ διαφέρουσιν ἀρετῇ πάσης τῆς Ἰβη-
 ρίας. ἢ τότε παραστρατοπεδεύσας Ἀννίβας, ἐνε-
 γὸς ἐγένετο περὶ τὴν πολιορκίαν, πολλὰ προορώμε-
 νος βαλ.

Situs
 Sagunti.

Sagun-
 tum op-
 pugnat
 Hanni-
 vos bal.

D d 3

XVII. I. προῆγε ex conject. recepit editor Lips. pro mandato προ-
 ἦγε.

sed proxime ipsam Romam,
 totaque Italia, gerendum
 ipsis fuerit. Ceterum Ro-
 mani, id consilium quod
 ostendimus secuti, sub æsta-
 tem anni primi Olympiadis
 centesimæ quadragesimæ, L.
 Aemilium ad res in Illyrico
 gerendas cum exercitu mit-
 tunt.

17. Hannibal vero, cum
 omnibus copiis Carthagine
 nova profectus, Saguntum

versus iter instituit. Sita
 autem hæc urbs est in radi-
 ce montis, ex Iberiæ Celti-
 beriæque confinibus ad mare
 excurrentis, distatque a mari
 passus fere mille. Ager ur-
 bis omnibus abundat fructi-
 bus, usque longe meliori-
 bus quam in ulla alia parte
 Hispaniæ reperiantur. Po-
 sitis ad Saguntum castris,
 Hannibal obsidionem acriter
 urgebat: quantum enim mo-
 mentum ad ea, quæ parabat,
 esset

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἔργοις ταλαιπωρίας, ἔστι δ' ὅτε καὶ παρακαλῶν τὰ ^{A.V. 535.}
 πλήθη, καὶ παραβόλως δίδους αὐτὸν εἰς τοὺς κιν-
 θύνους. Πᾶσαν δὲ κακοπάθειαν καὶ μέριμναν ὑπο- ^{Expug-}
 μείνας, τέλος ἐν ὀκτῶ μηνὶ κατὰ κράτος εἰλε τὴν ^{gnavit}
 ἰοπόλιν. κύριος δὲ γενόμενος χρημάτων πολλῶν, καὶ ^{Sagun-}
 σωμάτων, καὶ κατασκευῆς· τὰ μὲν χρήματα εἰς ^{tus.}
 ταῖς ἰδίας ἐπιβολαῖς παρέθετο κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 πρόθεσιν, τὰ δὲ σώματα διένειμε κατὰ τὴν αἰξίαν
 ἐκάστοις τῶν συστρατευομένων, τὴν δὲ κατασκευὴν
 παραχρῆμα πᾶσαν ἐξέπεμψε τοῖς Καρχηδονίοις.
 ταῦτα δὲ πράξας, οὐ διεψεύθη τοῖς λογισμοῖς, οὐδ'
 ἀπέτυχε τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως· ἀλλὰ τοὺς τε
 στρατιώτας προθυμότερους ἐποίησε πρὸς τὸ κινδύ-
 νεύειν, τοὺς τε Καρχηδονίους ἐτοίμους παρεσκεύασε
 πρὸς τὸ παραγέλλομενον, αὐτὸς τε πολλὰ τῶν χρη-
 σίμων μετὰ ταῦτα κατεργάσατο διὰ τῆς τῶν χο-
 ρηγιῶν παραθέσεως.

D. d 4

Κατὰ

8. ὅτε καὶ παρακ. *Abest* καὶ *a Vat. Flor. Aug. Reg. A.*

laborans; modo milites hor-
 tans, seque omnibus pericu-
 lis non sine audacia obje-
 ctans. Atque ita nullum la-
 borem nullamque curam re-
 fugiens, tandem intra men-
 ses octo urbem expugnavit.
 Potitus pecunia ingenti, ca-
 ptivis & supellestilibus mul-
 tis; pecuniam ad bellum
 contra Romanos, sicut ini-
 tio proposuerat, reservavit;
 captivos inter milites pro
 merito cujusque divisit; su-
 pellestilia extemplo omnia

ad Carthaginenses transmi-
 sit. Quibus peractis, ne-
 quaquam spe sua est frustra-
 tus; sed, quod initio pro-
 posuerat, est consecutus:
 nam & milites ad belli peri-
 cula alacriores effecit, &
 Carthaginenses ad postulata
 sua reddidit æquiores; &
 ipse, quod ab omnibus ne-
 cessariis probe esset instra-
 ctus, multa deinceps, quæ
 ad institutum suum pertine-
 bant, perficiendi facultatem
 habuit.

18. Circa

A.V. 535.
XVIII.
Bellum
Illyricum
cum De-
metrio
Phario.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δημήτριος, ἅμα τῷ συνιέναι τὴν ἐπιβολὴν τῶν Ῥωμαίων, παραυτίκα μὲν εἰς τὴν Διμάλον ἀξιώχρεων Φρουρὰν εἰσέπεμψε, καὶ τὰς ἀρμοζούσας ταύτῃ χρηγίας· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν πόλεων τοὺς μὲν ἀντιπολιτευομένους ἐπαιείλετο, τοῖς δ' αὐτοῦ φίλοις ἐνεχείρισε τὰς δυναστείας. αὐτὸς δ' ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπιλέξας τοὺς ἀνδρῶδεστάτους ἑξακισχιλίους, συνέστησε τούτους εἰς τὴν Φάρον. Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἰλυρίδα μετὰ τῶν δυνάμεων, καὶ θεωρῶν τοὺς ὑπεναντίους θαρρόντας ἐπὶ τῇ τῆς Διμάλου ὀχυρότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς, ἔτι δὲ τῷ δοκεῖν αὐτὴν ἀνάλωτον ὑπάρχειν· ταύτῃ πρῶτον ἐγχειρεῖν ἔκρινε, βουλόμενος καταπλήξασθαι τοὺς πολεμίους. παρακαλέσας δὲ τοὺς κατὰ μέρος ἡγεμόνας, καὶ προσαγαγὼν ἔργα κατὰ πλείους τόπους, ἤρξατο πολιορκεῖν. Λαβὼν δὲ κατὰ κράτος ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, παραχρῆμα πάντας ἤτλησε ταῖς ψυχαῖς

Aemilius
Cof. Di
malum vi
capit.

XVIII. 1. συνιέναι. συνείναι Flor. Aug. Reg. A. 3. Διμάλου. Διμάλης Vat. Flor. Bav. Reg. A. B. C.

18. Circa idem tempus *Demetrius*, simulac de consiliis Romanorum rescivit, ex templo idoneum praesidium cum omnibus quæ postulat usus, *Dimalum* mittit: ceterarum urbium gubernacula, occisis qui contraria: factionis erant, amicis suis tradit. Ipse ex omni subditorum numero fortissimos seligit ad sex millia, eosque *Phari* collocat. Romanus Consul postquam in Illyri-

cum cum legionibus pervenit, cognovitque confidere hostes *Dimali* munitione & apparatu, praesertim quod inexpugnabile illud oppidum eis videretur; hanc omnium primam adoriri constituit, terrorem hosti incussurus. Igitur tribunos militum centurionesque hortatus, ad motis variis locis operibus, oppugnare eam instituit. Capta urbs est die septimo; eaque res hostium animos confe-

6 χαῖς τοὺς ὑπεναντίους. διόπερ εὐθέως παρήσαν ἐκ Α. V. 535:
 πασῶν τῶν πόλεων, ἐπιτρέποντες καὶ δίδόντες αὐ-
 7 τοὺς εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων πίστιν. Ὁ δὲ, προσδε-
 8 ζάμενος ἐκάστους ἐπὶ ταῖς ἀρμοζούσαις ὁμολογίαις,
 ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν εἰς τὴν Φάρον, ἐπ' αὐτὸν τὸν Pharum
 9 Δημήτριον. πυνθανόμενος δὲ, τὴν τε πόλιν ὀχυραίν^{aggredi-}
 εῖναι, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων διαφερόντων εἰς αὐτὴν ^{tur.}
 ἠθροῖσθαι, πρὸς δὲ καὶ ταῖς χορηγίαις ἐξηρτυῖσθαι,
 καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς ὑφωρᾶτο, μὴ δυσχε-
 ρῆ καὶ πολυχρόνιον συμβῆ γενέσθαι τὴν πολιορκίαν.
 10 Ἐπιό, προορώμενος ἕκαστα τούτων, ἐχρήσατο παρ'
 αὐτὸν τὸν καιρὸν τοιῶδέ τινι γένει στρατηγήματος.
 11 Ποιησάμενος γὰρ τὸν ἐπίπλου νυκτὸς ἐπὶ τὴν νῆσον ^{Stratego-}
 παντὶ τῷ στρατεύματι, τὸ μὲν πλεῖον μέρος τῆς ^{ma Ae-}
 12 δυνάμεως ἀπεβίβασεν εἰς τινὰς ὑλάδας καὶ κοίλους ^{mili.}
 13 τόπους. εἴκοσι δὲ ναυσὶν, ἐπεγενομένης ἡμέρας, ἔπλευ
 14 προδήλως ἐπὶ τὸν ἔγγιστα τῆς πόλεως λιμένα. συνο-
 ρῶντες δὲ τὰς ναῦς οἱ περὶ τὸν Δημήτριον, καὶ κα-

Dd 5

ταφρο-

6. δίδόντες αὐτοὺς Βαν.

confestim ita fregit, ut ex
 omnibus mox urbibus adve-
 nirent, qui in Romanorum
 fidem se permitterent dede-
 rentque. Consul convenien-
 tes quibusque leges dicere,
 eosque in fidem recipere:
 deinde *Pharum* versus, ad
 ipsum *Demetrium* cum classe
 navigare. Quia autem ac-
 ceperat urbem esse admo-
 dum munitam, magnumque
 virorum fortium numerum
 eo convenisse, ad hæc com-
 meatibus ac reliquis belli ap-

paratibus abundare; ne diffi-
 cilis ac diuturna ejus obfi-
 dio sibi foret, verebatur.
 Hæc metuens *Aemilius*, hu-
 jusmodi strategemate in ipso
 adventus sui articulo est usus.
 Noctu cum omnibus copiis
 in insulam appulsus, majo-
 rem exercitus partem in ter-
 ram exponit, & locis cavis
 ac sylvosis occultat. Ipse
 cum viginti navibus palam,
 ubi illuxisset, proximum ur-
 bi portum petit. *Demetrius*,
 eas naves conspicatus, nu-
 merumque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ταυμένην, ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτι-
 κῶς. ἄμα δὲ τοῖς προειρημένοις, εἰ πεπονημένοι τὴν
 ἀπόβασιν ἀπὸ τῶν πλοίων, συνορῶντες τὸ γυγνόμε-
 νον, προσέκειντο κατόπιν· καὶ πανταχόθεν προσ-
 πίπτοντες, θόρυβον καὶ ταραχὴν οὐ μικρὰν ἐν τοῖς
 Ἰλλυριοῖς κατεσκεύαζον. ἐξ οὗ τῶν μὲν κατὰ πρόσω-
 πον, τῶν δὲ κατὰ νώτου πονούντων, τέλος οἱ περὶ
 τὸν Δημήτριον ἐτράπησαν· καὶ τινὲς μὲν αὐτῶν ἔφυ-
 γον ὡς πρὸς τὴν πόλιν, οἱ δὲ πλείους ἀνοδία κατὰ
 τῆς νήσου διεσπάρησαν. Ὁ δὲ Δημήτριος, ἔχων
 ἐτοίμους λέμβους πρὸς τὸ συμβαῖνον ἐν τισὶ τόποις
 ἐρήμοις ὑφορμούντας, ἐπὶ τούτους ἐποιήσατο τὴν
 ἀποχώρησιν. εἰς οὓς ἑμβαῖς, ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς
 ἀπέπλευσε, καὶ διεκαμίθη παραδόξως πρὸς τὸν βα-
 σιλέα Φίλιππον, παρ' οὗ τὸ λοιπὸν διέτριψε τοῦ
 θβίου μέρος· ἀνὴρ, θράσος μὲν καὶ τόλμαν κεκτημέ-
 ιος, ἀλόγιστον δὲ ταύτην καὶ τελῶς ἀκριτον. διὰ
 καὶ τὴν καταστροφὴν παραπλησίαν αὐτῷ συνέβη
 γενέ-

5. ἀντίπεσαν recepi ex Vrb. Vat. Flor. Caspi ἀντίπεσαν.

petum, terribili vicissim & ipsi audacia cum suis manipulis irruunt. Simul uno tempore ceteri, e navibus egressi, terga hostium cædebant; & omni ex parte illos adorti, tumultu & perturbatione magna Illyrios implebant. Itaque quum & a fronte & a tergo laboraret acies, fugam tandem capessere Demetrii exercitus est coactus. Pars in urbem fugit: plures aviis itineribus per insulam dissipati sunt.

Demetrius ad lembos suos se recepit, quos desertis quibusdam locis stantes ad anchors habebat, in omnem eventum paratos. His conscensis, noctuque profectus, ad regem *Philippum* præter omnium opinionem est delatus: apud quem reliquam vitæ suæ partem egit. Vir intrepidus quidem, & audax; sed temerarius, & nullius plane iudicii. Quare etiam exitum est nactus, institutis congruentem, quibus per omnem

A.V. 535.
Fugatur
exercitus
Demetrii.

Deme-
trius Pha-
trius ad
Philip-
pum pro-
fugit.

A.V. 535. *Cherez & Sofili pug.*
 A.V. 535. *Legatio Romana Carthaginem missa.*
 εἰς γράφει Χαιρέας καὶ Σάσιλος, εὐδὲν αὖ δέοι πλεῖπ
 λέγειν· οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κευρακῆς καὶ πω-
 δήμου λαλιᾶς, ἐμοὶ γε δοκῶσι τάξιν ἔχειν καὶ δύνα-
 μιν. Ῥωμαῖσι δὲ, προσπεσέτες σφίσι τοῦ γεγενημέ-
 τος κατὰ τρεῖς Ζακαθαιῶσις ἀτυχήματος, παρα-
 χρήμα πρεσβευτῶν ἐλόμενοι, κατὰ σπουδὴν ἐξαπέ-
 στειλαν εἰς τὴν Καρχηδόνια· οὗο πρεσβύοντες αὐ-
 τοῖς· ὧν τὸ μὲν, αἰσχύνην ἅμα καὶ βλάβην ἐδίδα-
 φέρειν δεξαμένοις τοῖς Καρχηδονίοις· τὸ δ' ἕτερον,
 πραγμάτων καὶ κινδύνων ἀρχὴν μεγάλων. ἥ γὰρ
 τὸν στρατηγὸν Ἀννίβαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνέ-
 δρους, ἐκδύτους δίδόναι Ῥωμαίοις ἀπήτουν, ἥ προήγ-
 γελλον τὸν πόλεμον. Παραγενομένων δὲ τῶν Ῥω-
 μαίων, καὶ παρελθόντων εἰς τὸ συνέδριον, καὶ δια-
 σαφούντων ταῦτα, δυσχερῶς ἤκουον εἰ Καρχηδόνιοι
 τὴν αἴρεσιν τῶν πρεσβενομένων. ὅμως δὲ προστησά-
 μενοι τὸν ἐπιτηδείστατον ἐξ αὐτῶν, ἤρξαντο περὶ
 σφῶν δικαιολογεῖσθαι.

Τὰς

5. Σάσιλος. Σάσιλος Flor. ac fortasse cod. Perotti.

qualia sunt *Chæreæ & Sofili*,
 hæc sufficiat dixisse: neque
 enim pro Historiis, meo qui-
 dem iudicio, merentur ha-
 beri; sed pro fabulis ex ali-
 cujus tonsoris officina, aut
 vulgi sæce profectis. Ro-
 mani igitur, cognita Sagun-
 tinorum calamitate, legatos
 continuo legunt, quos Car-
 thaginem properare jubent,
 duasque conditiones Cartha-
 ginensibus offerre; quarum
 altera cum dedecore simul
 ac damno illorum, si eam
 acceperint, erat conjuncta;

altera, magni ac periculosi
 belli initia secum trahebat.
 Postulabant enim, ut *duces*
Hannibalem & consiliarios
illius dederent Romanis: aut,
 ni illud fieret, bellum denun-
 tiabant. Hæc quum legati,
 ubi Carthaginem venerunt,
 & Senatus eis datus est, ex-
 ponerent; iniquis admodum
 auribus propositæ conditio-
 nes a Pœnis sunt acceptæ.
 Verumtamen, uni e suis,
 quem ad id norant aptissi-
 mum, cura demandata, disce-
 ptare de jure suo instituunt.

21. AC

Τὰς μὲν οὖν πρὸς Ἀσδρούβαν ὁμολογίας παρε-
 σιώπων, ὡς οὔτε γεγενημένας· εἴτε γεγόνασιν, οὐδὲν
 οὔσας πρὸς αὐτούς, διὰ τὸ χωρὶς τῆς σφετέρως πε-
 ἀπρᾶχθαι γνώμης. ἐχρῶντο δ' ἐξ αὐτῶν Ῥωμαίων εἰς
 τοῦτο παραδείγματι. τὰς γὰρ ἐπὶ Λουτατίου γενο-
 μένας συνθήκας ἐν τῷ πολέμῳ τῷ περὶ Σικελίας,
 ταύτας, ἔφασαν, ἤδη συνωμολογημένας ὑπὸ Λουτα-
 τίου, μετὰ ταῦτα τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων ἀκύρους
 ποιῆσαι, διὰ τὸ χωρὶς τῆς αὐτοῦ γενέσθαι γνώμης.
 Ἐπίεζον δὲ, καὶ προσαπηρείδοντο παρ' ὅλην τὴν δι-
 καιολογίαν ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, τὰς γε-
 νομένας ἐν τῷ περὶ Σικελίας πολέμῳ· ἐν αἷς περὶ
 μὲν Ἰβηρίας οὐκ, ἔφασαν, ὑπάρχεν ἔγγραφον οὐδὲν,
 περὶ δὲ τοῦ, τοῖς ἐκατέρων συμμάχοις τὴν παρ' αὐ-
 τῶν ἀσφάλειαν εἶναι, ῥητῶς κατατετάχθαι. Ζα-
 κανθαίους δὲ παρεδείκνυον οὐκ ὄντας τότε Ῥωμαίων
 συμμάχους, καὶ παρανεγίνωσκον πρὸς τοῦτο πλεο-
 νάκεις τὰς συνθήκας. Ῥωμαῖοι δὲ, τὸ μὲν δικαιολο-
 γεῖσθαι

21. Ac foedus quidem cum Asdrubale ictum silen-
 tio prætermittebant, quasi numquam factum; aut, si factum esset, quasi ad se nihil pertineret, quod suo injussu esset percussum. Quin etiam Romanorum ipsorum simile exemplum afferebant; de pace bello Siculo facta, Lutatio Consule: *Plane enim Lutatium in conditiones, ajebant, consensisse; Et tamen populum postea Romanum, quia sine sua auctoritate pax ut esset*

irrita jussisse. Per totam autem disceptationem urgebant *postremum foedus*, quod bello Siculo fuerat factum, eique firmiter innitebantur; *in quo de Hispania nihil prorsus haberi scriptum ajebant: sociis dumtaxat utriusque populi utrimque caveri: idque diserte ita perscriptum esse in legibus pacis.* Sargentinos autem tunc non fuisse socios populi Romani, demonstrabant. In eam rem, leges illius pacis subinde recitabant. *Romani vero de jure*

A.V. 539.
XXI.
Pæni
cum Ro-
manis de
jure dif-
ceptant.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Τὰς μὲν οὖν πρὸς Ἀσδρούβαν ὁμολογίας παρε-
 σιῶπων, ὡς οὔτε γεγενημένας· εἴτε γεγόνασιν, οὐδὲν
 οὔσας πρὸς αὐτούς, διὰ τὸ χωρὶς τῆς σφετέρας πε-
 2 πρᾶχθαι γνώμης. ἐχρῶντο δ' ἐξ αὐτῶν Ῥωμαίων εἰς
 τοῦτο παραδείγματι. τὰς γὰρ ἐπὶ Λουτατίου γενο-
 μένας συνθήκας ἐν τῷ πολέμῳ τῷ περὶ Σικελίας,
 ταύτας, ἔφασαν, ἤδη συνωμολογημένας ὑπὸ Λουτα-
 τίου, μετὰ ταῦτα τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων ἀκύρους
 ποιῆσαι, διὰ τὸ χωρὶς τῆς αὐτοῦ γενέσθαι γνώμης.
 3 Ἐπίεζον δὲ, καὶ προσαπηρέιδοντο παρ' ὅλην τὴν δι-
 καιολογίαν ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, τὰς γε-
 νομένας ἐν τῷ περὶ Σικελίας πολέμῳ· ἐν αἷς περι-
 μὲν Ἰβηρίας οὐκ, ἔφασαν, ὑπάρχειν ἔγγραφον οὐδὲν,
 περὶ δὲ τοῦ, τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις τὴν παρ' αὐ-
 5 τῶν ἀσφάλειαν εἶναι, ῥητῶς κατατετάχθαι. Ζα-
 κανθαίους δὲ παρεδείκνυον οὐκ ὄντας τότε Ῥωμαίων
 συμμάχους, καὶ παρανεγίνωσκον πρὸς τοῦτο πλε-
 6 νάκεις τὰς συνθήκας. - Ῥωμαῖοι δ', τὸ μὲν δακτυλῶ-
 7

A.V. 535.
XXI.
Pæni
cum Ro-
manis de
jure dif-
ceptant.

21. Ac foedus quidem
 cum Asdrubale ictum silen-
 tio prætermittebant, quasi
 nunquam factum; aut, si
 factum esset, quasi ad ni-
 hil pertineret, quod suo in-
 iuria esset percussum. Quin-
 ctiam Romanorum ipsorum
 simile exemplum asseriebant;
 de pace bello Siculo facta,
 Lutatius Consule: Plane enim
 Lutatiana in conditiones, oje-
 bant, consensisse; Et hanc
 consensisse Romanorum
 quia sine sua auctoritate re-
 lio consensisse, non ut esse

irrita iussisse. Per

autem disceptationem

bant postremum

bello Siculo

eique firmi

in quo de

sus habet

facilis

populi

que

esse

esse

esse

esse

esse

esse

ergo

esse

Primum
fœdus
Romano-
rum cum
Pœnis.

αἱ συνθήκαι τοιαῦδέ τινες· Ἐπὶ τοῖςδε Φιλίαν
εἶναι Ῥωμαίοις καὶ τοῖς Ῥωμαίων συμμά-
χοις, καὶ Καρχηδονίοις καὶ τοῖς Καρχηδο-
νίων συμμάχοις· Μὴ πλεῖν Ῥωμαίους, μή-
τε τοὺς Ῥωμαίων συμμάχους ἐπέκεινα τοῦ
Καλοῦ ἀκρωτηρίου, εἰ μὴ ὑπὸ χειμῶνος
ἢ πολεμίων ἀναγκαθῶσιν· εἰ μὴ τις βία
κατενεχθῆ, μὴ ἐξέστω αὐτῶ μηδὲν ἀγορά-
ζειν, μηδὲ λαμβάνειν μηδὲν, πλὴν ὅσα
πρὸς πλοίου ἐπισκευήν, ἢ πρὸς ἱερά· ἐν
πέντε ἡμέραις δὲ ἀποτρεχέτωσαν οἱ κατ-
ενεχθέντες. Τοῖς δὲ κατ' ἐμπορίαν παρα-
γιγνομένοις, μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ
κήρυκι ἢ γραμματεῖ. ὅσα δ' ἂν τούτων
παρόντων πραθῆ, δημοσίᾳ πίστει ὀφειλέ-
θω

5. μήτε τοὺς. μηδὲ τοὺς Flor. 6. λαμβάνειν μηδὲν. Abest peri-
tium hoc μηδὲν a Vat. Flor. Aug. Reg. A. & Cod. Vrsin. 7. Totus
hic versus ἐν πέντε — — κατενεχθέντες abest ab omnibus libris
nostris; sed habet Perottus, ex quo eum transtulit Casaub.

queant. Fœdus igitur ita
habet: Amicitia Roma-
nis & Romanorum so-
ciis cum Carthaginien-
sibus & Carthaginien-
sium sociis, his legibus
& conditionibus esto:
Ne naviganto Romani
Romanorumve socii ul-
tra Pulchrum promon-
torium: præterquam si
tempestatis aut hostium
vi fuerint compulsi. Si
quis vi delatus fuerit,
emendi aut sumendi

quidquam, præter ne-
cessaria reficiendis na-
vibus & sacris facien-
dis, jus ei ne esto. In-
tra diem quintum, qui
navem applicuerint,
abeunto. Qui merca-
turæ causa venerint,
his nullum negotium
ratum sit, nisi quod co-
ram præcone vel coram
scriba fuerit confe-
ctum. Quidquid hisce
præsentibus fuerit
venditum, publica fide

ven-

Θω τῶ ἀποδομένῳ· ὅσα ἂν ἢ ἐν Λιβύῃ, ἢ ἐν Primum
fredus
Romano-
rum cum
Pœnis.
 10 Σαρδόνι πρᾶθῃ. Ἐὰν Ῥωμαίων τις εἰς Σι-
 κελίαν παραγίγνηται, ἧς Καρχηδονίοι ἐπ-
 ἄρχουσιν, ἴσα ἔστω τὰ Ῥωμαίων πάντα.
 11 Καρχηδόνιοι δὲ μὴ ἀδικεῖτωσαν δῆμον Ἀρ-
 δεατῶν, Ἀντιατῶν, Λαυρεντίνων, Κιρκαιϊ-
 τῶν, Ταρρακινιτῶν, μηδ' ἄλλον μηδένα Λα-
 12 τίνων, ὅσοι ἂν ὑπήκοοι. ἐὰν δέ τινες μὴ
 ὦσιν ὑπήκοοι, τῶν πόλεων ἀπεχέθωσαν·
 ἂν δὲ λάβωσι, Ῥωμαίοις ἀποδιδότωσαν
 13 ἀκέραιον. Φρούριον μὴ ἐνοικοδομεῖτωσαν
 ἐν τῇ Λατίνῃ. ἐὰν ὡς πολέμιοι εἰς τὴν χώ-
 ραν εἰσέλθωσιν, ἐν τῇ χώρᾳ μὴ ἐννυκτε-
 ρεύετωσαν.

E e :

Tò

9. ἀποδομένῳ. ἀποδιδόμενῳ Aug. Reg. A. Ibid. ὅσα ἂν. Libri
 omnes hoc loco, ut paulo ante. ὅσα δ' ἂν, quod defendit Reiskins.
 Mibi abjicienda visa est particula. Casaubonus ex conj. est. ὅσα γ' ἂν
 edidit. 10. Ad Ῥωμαίων πάντα adjiciendum fortasse est vocabulum
 Καρχηδονίοις. 11. Λαυρεντίνων ex emend. Visum est. Libri omnes
 Ἀρεντίνων.

venditori debetor;
quod quidem in Afri-
ca aut Sardinia fuerit
venditum. Siquis Ro-
manorum in eam Sici-
liæ partem venerit,
quæ imperio Carthagi-
nensium paret, jure
æquo in omnibus Ro-
mani utuntur. Cartha-
ginenses ne quid no-
ceant populo Ardeati,
Antiati, Laurentino,
Circejensi, Tarracinen-
si, neve ulli alii e Lati-

nis qui sub Romanorum
ditione sunt. Etiam eo-
rum urbibus, qui sub
ditione Romanorum
non sunt, abstinento:
sin illarum aliquam ce-
perint, Romanis sine
ulla noxa tradunto.
Castellum ullum in La-
tino agrone ædifican-
to. Si cum armis infe-
sti pedem in regione
posuerint, in ea ne per-
noctanto.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ τὸ δίκαιον ὑπισχνοῦνται βεβαιώσεν· οἱ Καρχηδόνιοι δημοσίᾳ πίστει. Ἐκ δὲ τούτων τῶν συνθηκῶν, ^{Polybii monita de primo fœdere.} περὶ μὲν Σαρδόνος καὶ Λιβύης ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον· ὑπὲρ δὲ Σικελίας τὰναντία διαστέλλοντα ῥητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα τῆς Σικελίας ὑπὸ τὴν Καρχηδονίων πίπτει δυναστείαν. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥωμαῖοι περὶ τῆς Λατίνης αὐτῆς χώρας ποιοῦνται τὰς συνθήκας· τῆς δὲ λοιπῆς Ἰταλίας οὐ μνημονεύουσι, διὰ τὸ μὴ πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἐξουσίαν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας ποιοῦνται συνθήκας, ^{XXIV. Alterum Fœdus. A.V. 406.} ἐν αἷς προσπεριελήφασιν Καρχηδόνιοι Τυρίους καὶ τὸν Ἰτυκαίων δῆμον. πρόσκειται δὲ καὶ τῷ Καλῶ ἀκρωτηρίῳ, Μαστίᾳ, Ταρσήϊον· ὧν ἐκτὸς οἶοντα δεῖν Ῥωμαίους μήτε ληΐζεσθαι, μήτε πόλιν κτίζειν. 3 Εἰσὶ δὲ τριαῖδέ τινες· Ἐπὶ τοῖςδε Φιλίαν εἶναι

Ε ε 3

Ῥω-

4. Vocab. δημοσίᾳ 1 best b. l. a libris nostris. Adjecit Casaub. præunte Perotto.

adire licet Romanis: & jus suum cuique se servaturos, publica fide pollicentur Carthaginienses. Apparet autem ex hoc fœdere, sic Carthaginienses loqui de *Sardinia* & *Africa*, tamquam de sua ditione: de *Sicilia* contra diserte distinguunt, & de ea tantum parte Siciliæ hoc fœdere cavent, quæ Pœnorum dominationem agnoscit. Similiter Romani de solo *Latium* fœdere isto cavent: reliquæ Italix mentionem nul-

lam faciunt, ut quæ in potestate illorum non esset.

24. Post hæc, aliud sancitum est inter hos populos fœdus, in quo simul complexi Carthaginienses sunt *Tyrios* & *Vticensem* populum. Pulcro autem promontorio adjecta sunt *Mastia* & *Tarsejum*: ultra quæ loca Romanis non permittitur neque prædas facere, neque urbem condere. Verba fœderis sunt hujusmodi: *Amicitia Romanis* & *Roma-*

Alterum
caedus.

Ῥωμαίοις καὶ τοῖς Ῥωμαίων συμμάχοις,
καὶ Καρχηδονίων καὶ Τυρίων καὶ Ἰτυκαίων
δήμῳ, καὶ τοῖς τούτων συμμάχοις. Τούτ
Καλοῦ ἀκρωτηρίου, Μαστίας, Ταρσηίου,
μὴ ληΐζεσθαι ἐπέκεινα Ῥωμαίους, μηδὲ ἐμ-
πορεύεσθαι, μηδὲ πόλιν κτίζειν. Ἐὰν δὲς
Καρχηδόνιοι λάβωσιν ἐν τῇ Λατίνῃ πόλιν
τινὰ μὴ οὔσαν ὑπήκοον Ῥωμαίοις, τὰ χρή-
ματα καὶ τοὺς ἀνδρας ἐχέτωσαν, τὴν δὲ
πόλιν ἀποδιδότωσαν. Ἐὰν δὲ τινες Καρχη-
δονίων λάβωσιν τινὰς, πρὸς οὓς εἰρήνη
μέν ἐστιν ἔγγραφτος Ῥωμαίοις, μὴ ὑπε-
τάτλωνται δέ τι αὐτοῖς, μὴ καταγέτωσαν
εἰς τοὺς Ῥωμαίων λιμένας· ἐὰν δὲ καταχ-
θέντος ἐπιλάβηται ὁ Ῥωμαῖος, ἀφιεῖτω.
ὡσαύτως δὲ μηδ' οἱ Ῥωμαῖοι ποιείτωσαν.
Ἄν ἐκ τινος χώρας, ἧς Καρχηδόνιοι ἐπάρε-
χουσι,

XXIV. 6. καταγέτωσαν Vat. Flor. Reg. B. Ceteri vulgo καταγαγί-
τωσαν.

Romanorum sociis cum populo Carthaginiensi, Tyriis. Et Uticensibus, eorumque sociis, his le- gibus esto. Romani ul- tra Pulchrum promon- torium, Mastiam Et Tarsejum prædas ne faciunt, nec ad mer- caturam eunt, nec ur- bem condunt. Si in Latia urbem aliquam Carthaginienses cepe- rint, quæ sub ditione Romanorum non sit; pecuniam Et captivos	ipsi habent, urbem reddunt. Si qui Car- thaginensium aliquos ceperint, quibuscum fædere scripto juncti sint Romani, qui tamen sub Romanorum impe- rio non fuerint, hos in populi Romani portus ne deducunt: si quis erit deductus, Et ma- num Romanus injece- rit, liber esto. Eoas in vero jure Et Romani tenent. Si Romanus ex aliqua regione, quæ sub

χουσιν, ὕδωρ ἢ ἐφόδια λάβη ὁ Ῥωμαῖος· Alterum
Foedus.
 μετὰ τούτων τῶν ἐφοδίων μὴ ἀδικεῖτω μη-
 δένα, πρὸς οὓς εἰρήνη καὶ φιλία ἐστὶ Καρ-
 ρηηδόνιοις. [ὡσαύτως δὲ μηδ' ὁ Καρρηηδόνιος] ποι-
 οεῖτω. εἰ δὲ, μὴ ἰδίᾳ μεταπορευέσθω· ἐὰν δὲ
 τις τοῦτο ποιήσῃ, δημόσιον γιγνέσθω τὸ
 ἀδικημα. Ἐν Σαρδίοι καὶ Λιβύῃ μηδεὶς Ῥω-
 μαίων μήτ' ἐμπορευέσθω, μήτε πόλιν κτι-
 ζέτω, *, εἰ μὴ ἕως τοῦ ἐφόδια λαβεῖν, ἢ
 πλοῖον ἐπισκευάσῃ. ἐὰν δὲ χειμῶν κατε-
 ιανέγκῃ, ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποτρεχέτω. Ἐν
 Σικελίᾳ, ἧς Καρρηηδόνιοι ἐπάρχουσι, καὶ
 ἐν Καρρηηδόνι, πάντα καὶ ποιεῖτω καὶ πω-
 λλείτω, ὅσα καὶ τῷ πολίτῃ ἔξεστιν. ὡσαύ-
 τως δὲ καὶ ὁ Καρρηηδόνιος ποιεῖτω ἐν Ῥώμῃ.

Εε 4

Πάλιν

9. Ex conject. adjecti verba in eis inclusa; quorum in locum, quum
 absint a libris, lacuna signum posuerat Casaubonus. 10. εἰ δὲ μὴ
 jungenda & ab ἰδίᾳ separanda censuit Grotius, & sic distinguunt Flor.
 Aug. & Reg. A B. 11. Vbi Asteriscum posui, utique μηδὲ καδωρ-
 μιζέσθω aut aliquid simile inferendum puto.

sub imperio Carthagi-
 niensium erit, aquam
 commeatusve sumserit:
 cum his com meatibus
 ne cui eorum injuriam
 facito, quibuscum pax
 & amicitia est Cartha-
 ginienſibus. Similiter
 Romanus ne facito.
 Sin fecerit; ne priva-
 tim instituat eus
 persecutio. Sed si quis
 tale aliquid admiserit,
 publica ea injuria esto.
 In Sardinia & Africa

ciat quisquam Roma-
 norum, neque urbem
 condito; [neve eo ap-
 pellito,] nisi comnea-
 tus accipiendi gratia,
 vel naves reficiendi. Si
 tempestas detulerit, in-
 tra diem quintum ex-
 cedito. In Sicilia, ubi
 Carthaginienſes impe-
 raverint, item Cartha-
 gine, omnia Romanus
 facito, & vendito, quæ
 civi licebit. Idem Ro-
 mæ Carthaginienſi jus
 esto.

Rurfus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Φότεροι, ἵνα ἐξῆ βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐν τῇ ^{Fœdus}
 4 τῶν πολεμουμένων χώρᾳ. ὁπότεροι δ' ἂν ^{ante}
 χρεῖαν ἔχωσι τῆς βοηθείας, τὰ πλοῖα ^{bellum}
 παρεχέτωσαν Καρχηδόνιοι, καὶ εἰς τὴν ^{Fun. I.}
 ὁδὸν, καὶ εἰς τὴν ἔφοδον· τὰ δὲ ὀψώνια τοῖς
 αὐτῶν ἐκάτεροι. Καρχηδόνιοι δὲ καὶ κατὰ
 θάλατταν Ῥωμαίοις βοηθεῖτωσαν, ἂν
 χρεῖα ᾖ. τὰ δὲ πληρώματα μηδεὶς ἀναγκα-
 6 ζέτω ἐκβαίνειν ἀκουσίως. Τὸν δὲ ὄρκον ὀμνύειν
 ἔδει τοιοῦτον· ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων συνθηκῶν, Καρ-
 χηδόνιους μὲν, τοὺς θεοὺς τοὺς πατέρας· Ῥωμαίους
 δὲ, Δία Λίθον, κατὰ τι παλαιὸν ἔθος· ἐπὶ δὲ τούτων,
 7 τὸν Ἄρην καὶ τὸν Ἐνυάλιον. Ἔστι δὲ τὸ Δία Λίθον, ^{Iuramen-}
 τοιοῦτον· λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα λίθον ὁ πειούμενος ^{tum per}
 τὰ ὄρκια περὶ τῶν συνθηκῶν, ἐπειδὴν ὀμίσῃ δημο- ^{Iovem}
 8 σία πίστει, λέγει τάδε· Εὐορκοῦντι μὲν ποιεῖν ^{lapidem.}

Εε 5

τάγα-

XXV. 6. Venka ἐπὶ μὲν τ. π. συνθηκῶν, post Ῥωμαίους δὲ venien-
 da videntur. Ibid. Δία λίθον recte edidit Eiussti. Ante eum διὰ
 λίθου edd. ex Bav. διὰ λίθων Vat. Flor. Aug. Reg. A. Ibid. ἐπὶ
 δὲ τούτων. ἐπὶ δὲ τούτῳ edd. ex Bav.

gibus uterque caveo,
 ut si alterutrius ditio-
 nem hostis invaserit,
 invicem sibi ferre opem
 liceat. Vtriusque vero
 opus auxilio habue-
 rint, naves a Cartha-
 ginien-sibus præbentor,
 Et ad iter Et ad aggre-
 diendum hostem: sti-
 pendia suis utrique
 danto. Carthaginien-
 ses etiam mari, si opus
 erit, Romanis auxi-
 liantor: socios vero
 navales nemo invites

navibus exire cogito.
 Porro jusjurandum ejusmo-
 di dandum erat. Prioribus
 fœderibus Carthaginien-ses
 quidem per deos patrios ju-
 rarunt: Romani vero Iovem
 lapidem, ex veteri quodam
 ritu; postremo autem hoc
 fœdere Martem & Quirinum.
 Mos autem jurandi Iovem
 lapidem talis est. Fecialis,
 qui jurejurando fœdus fir-
 mat, lapidem in manus su-
 mit, & postquam fide pu-
 blica juravit, hæc dicit: Si
 fidem servasso, tum me
 diis

τάγαθὰ· εἰ ὃ ἄλλως διανοηθεῖην τι ἢ πρά-
 ξαιμι, πάντων τῶν ἄλλων σωζομένων ἐν
 ταῖς ἰδίαις πατρίσιν, ἐν τοῖς ἰδίαις νόμοις,
 ἐπὶ τῶν ἰδίων βίωσιν, ἱερῶν, τάφων, ἐγὼ μό-
 νος ἐκπέσσιμι οὕτως, ὡς ὄδε λίθος νῦν. καὶ
 ταῦτ' εἰπὼν, ῥίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς χειρός.

XXVI.
 Fœdum
 tabule
 æneæ.

Philini
 error cir-
 ca illud
 fœdus.

Τούτων δὴ τριούτων ὑπαρχόντων, καὶ τηρουμέ-
 νων τῶν συνθηκῶν ἔτι νῦν ἐν χαλκώμασι παρὰ τὸν
 Δία τὸν Καπιτώλιον, ἐν τῷ τῶν ἀγγρανόμων ταμείῳ·
 τίς οὐκ ἂν εἰκότως θαυμάσειε Φιλίνου τοῦ συγγρα-
 φέως, οὐ δίοτι ταῦτ' ἠγνόει· (τοῦτο μὲν γὰρ οὐ θαυ-
 μαστόν· ἐπεὶ καὶ ἡμᾶς ἔτι καὶ Ῥωμαίων καὶ Καρ-
 χηδονίων οἱ πρεσβύτατοι, καὶ μάλιστα δοκῶντες
 περὶ τὰ κοινὰ σπουδάζειν, ἠγνόουν·) ἀλλὰ, πῶς
 ἢ πῶς ἐθάρῃσε γράψαι τὰναντία τούτοις· δίοτι
 Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὑπάρχοιεν συνθήκαι, καὶ
 αἷς

XXVI. 1. Καπιτώλιον. Καπετώλιον Vat. Flor. Ang. Reg. A. Κα-
 πιτωλίον Casaub. cum Vrsin. inq. mssis. 2. μάλιστα δοκ. μό-
 λιθ' οἱ δοκοῦντες edd. ex Bau.

*dii adjuvent: si sciens
 fefellerō, tum ego, sal-
 vis ceteris omnibus in
 suis patriis, suis legi-
 bus, suis penetibus, sa-
 cris, sepulcris, solus
 excidam, ut hic nunc
 lapis.* His dictis, lapidem
 manu eiecit.

26. Quum igitur hujus-
 modi extant *fœdera*, ser-
 venturque etiam nunc, *ta-
 bulis æneis inscripta*, apud
 Iovem Capitolinum in *Aedi-
 lium ærario*; quis non jure

*merito Philinum historię scri-
 ptorem miretur? non quod
 hæc ignoraverit: (nam id
 quidem mirum non est; quan-
 do quidem memoria adhuc
 nostra & Romanorum & Car-
 thaginiensium maximi qui-
 que natu, & eorum quæ ad
 Remp. spectant omnium ju-
 dicio callentissimi, hæc ne-
 sciebant:)* sed quo auctore
 quave ratione sit ausus con-
 traria istis scribere: *inter
 Romanos & Carthaginienses
 fœdus intercessisse, ex cuius
 legibus*

αὐτῶν ἔδει Ῥωμαίους μὲν ἀπέχεσθαι Σικελίας ἀπάσης, ^{Philini}
 4 Καρχηδονίους δὲ Ἰταλίας· καὶ διότι ὑπερέβαινον ^{error cir-}
 Ῥωμαῖοι τὰς συνθήκας καὶ τοὺς ὅρκους, ἐπεὶ ἐποίη- ^{ca illud}
 σαντο τὴν πρώτην εἰς Σικελίαν διάβασιν· μήτε γε- ^{fœdus.}
 γονότες, μήθ' ὑπάρχοντος τὸ παράπαν ἐγγράφου
 5 τοιούτου μηδενός. ταῦτα γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει
 βίβλῳ διαβρῆθην. περὶ ὧν ἡμεῖς ἐν τῇ παρασκευῇ
 τῆς ἰδίας πραγματείας μνησθέντες, εἰς τοῦτον ὑπερ-
 εθέμεθα τὸν καιρὸν, κατὰ μέρος περὶ αὐτῶν ἐξερ-
 γάσασθαι, διὰ τὸ καὶ πλείους διεψεῦσθαι τῆς ἀλη-
 θείας ἐν τούτοις, πιστεύσαντας τῇ Φιλίνου γραφῇ.
 6 Οὐ μὲν, ἀλλ' εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥω-
 μαίων περὶ τῆς εἰς Σικελίαν διαβάσεως, ὅτι καθό-
 λου Μαμερτίνους προσέλαβον εἰς τὴν Φιλίαν, καὶ
 μετὰ ταῦτα δεομένοις ἐβροθήσαν, οἵ τινες οὐ μόνον
 τὴν Μεσσηνίων πόλιν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ῥηγίωνων παρε-
 σπόνθησαν, εἰκότως ἂν δόξαιε δυσαρρεστῆν. εἰ δὲ
 παρὰ

*legibus tenerentur Romani
 universa Sicilia abstinere,
 Carthaginenses vero Italia:
 primosque Romanos fœdus
 illud ἔς jusjurandum violasse,
 quando in Siciliam trajece-
 runt: quum neque factum
 umquam fuerit, neque ho-
 die exstet monumentum ul-
 lum talis fœderis. Hoc ta-
 men difertis verbis in secun-
 do Historiarum libro scribit
 Philinus. Qua de re cum
 in Præparatione operis no-
 stri mentionem faciebamus,
 curatiorem hujus quæstionis*

*tractationem in hunc locum
 rejecimus: quod multi, fi-
 dem illius Scriptoris secuti,
 falsum pro vero sint amplexi.
 Enimvero, si quis Romano-
 rum trajectionem in Siciliam
 eo nomine reprehendat, quod
 Mamertinos, quocumque tan-
 dem prætextu, in amicitiam
 suam acceperint, ἔς mox pe-
 tentibus opem tulerint; qui
 non solum Messaniorum ur-
 bem, sed etiam Rhegiensium
 scelestâ fraude interceperant;
 merito fortasse factum hoc
 illorum improbaverit. Sin*

contra

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

7μαίοις. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν, λήξαντες τοῦ ^{Fœdus}
 Λιβυκοῦ πολέμου, Ῥωμαῖοι, Καρχηδονίοις ^{post bel-}
 ἐξενέγκαντες ἕως δόγματος, ἐπισυνθήκας ἐποίησαν. ^{lum Afri-}
 στο τοιαύτας· Ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους Σαρ- ^{cum.}
 δόνος, καὶ πρόξευνευκεῖν ἄλλα χίλια καὶ
 διακόσια τάλαντα, καθάπερ ἐπάνω προείπο-
 9μεν. Ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, τελευταῖα πρὸς ^{Fœdus}
 Ἀσδρούβαν ἐν Ἰβηρία γίνονται διομολογήσεις, ἐφ' ^{cum As-}
 ἧ μὴ διαβαίνειν Καρχηδονίους ἐπὶ πολέμῳ ^{drubale.}
 τὸν Ἰβηρα ποταμόν. Ταῦθ' ὑπῆρχε τὰ δι-
 καια Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς,
 ἕως εἰς τοὺς κατ' Ἀννίβαν καιροὺς.

Ὡσπερ οὖν τὴν εἰς Σικελίαν διάβασιν Ῥωμαίων ^{XXVIII.}
 οὐ παρὰ τοὺς ὄρκους εὐρίσκομεν γεγενημένην· οὕτως ^{Monita}
 ὑπὲρ τοῦ δευτέρου πολέμου, καθ' ὃν ἐποίησαντο ^{Polybii}
 τὰς περὶ Σαρδόνος συνθήκας, οὔτε πρόφασιν οὔτ' ^{de jure}
 αἰτίαν εὖροι τις ἂν εὐλογῶν· ἀλλ' ὁμολογουμένως ^{Romano-}
 τοὺς Καρχηδονίους ἠναγκασμένους, παρὰ πάντα ^{rum bello}
 τὰ ^{Pun. I.}

rent. Rursus vero postea,
 finito bello Africo mercena-
 riorum, quum Romani de-
 creto tenus bellum intulif-
 sent Carthaginiensibus, prio-
 ri foederi has insuper condi-
 tiones adjecerunt: *Dece-
 derent Carthaginien-
 ses e Sardinia, & mil-
 le alia ac ducenta ta-
 lenta conferrent;* sicut
 supra diximus. Ista omnia
 secuta est deinde in Hispania
 cum Asdrubale inita pactio:
*ne belli causa Iberum
 omnem transirent Car-*

thaginienses. Hæ sunt
 conventiones inter Roma-
 nos & Carthaginienses cele-
 bratæ, inde a principio, ad
 tempora usque *Hannibalis.*

28. Quemadmodum igitur
 transitu in Siciliam jus-
 jurandum a Romanis fuisse
 violatum non invenimus:
 sic ulterius belli, quando
 Sardiniam pacis legibus sibi
 vindicarunt, nec prætextum
 nec causam probabilem ali-
 quis reperiat. Quippe extra
 controversiam res est, *Car-
 thaginienses necessitate tem-
 porum,*

Monica
Polybii
de iure
Romanorum bello
Pun. I.

τὰ δίκαια, διὰ τὸν καιρὸν, ἐνχωρήσαι μὲν Σαρδόνος, ἐξενεγκεῖν δὲ τὸ προειρημένον πλῆθος τῶν χρημάτων. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ Ῥωμαίων περὶ τούτων λεγόμενον ἔγκλημα, διότι τοὺς παρὰ σφῶν πλοισζομένους ἠδίκουν κατὰ τὸν Λιβυκὸν πόλεμον, ἐλύθη καὶ εἰς καιροὺς κμισάμενοι παρὰ Καρχηδονίων ἅπαντας τοὺς κατηγμένους, ἀντεδώρησαντο χωρὶς λύτρων ἐν χάριτι τοὺς παρὰ σφίσιν ὑπάρχοντας αἰχμαλώτους. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ δεδηλώκαμεν. Τούτων δὲ τοιούτων ὑπάρχόντων, λοιπὸν διευκρινῆσαι δεῖ καὶ σκέψασθαι περὶ τοῦ κατ' Ἀννίβαν πολέμου, πότεροις αὐτῶν τὴν αἰτίαν ἀναθετέον.

XXIX.
Iura Romanorum bello
Pun. II.

Τὰ μὲν οὖν ὑπὸ Καρχηδονίων τότε ζηθέντα δεδηλώκαμεν. τὰ δ' ὑπὸ Ῥωμαίων λεγόμενα νῦν ἐξεύμεν.

XXVIII. 2. δίκαια. δικαιώματα Aug. 3. παρὰ σφῶν. παρ' αὐτῶν Flor. Ibid. χωρὶς λύτρων Mendose libri omnes χωρὶς αὐτῶν. 4 ἐν τῇ πρὸ ταύτης β'. βίβλῳ voluerunt Gron & Reikins. Poffi δ' ἐν τῇ τρίτῃ πρὸ ταύτης βίβλῳ ἀπὲρ ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλῳ, suscipi. 5. διευκρινῆσαι δεῖ. δεῖ absq̄ V. it. Flor. Aug. Reg A

porum, contra jus, fuisse coactos Sardinia decedere, & tantam pecuniæ vim, quantum ante commemoravimus, solvere. Nam quod de Pœnis queruntur Romani, multos suorum mercatorum, bello Africo, ab his fuisse iniuriæ affectos; ea vero culpa dissoluta est, quo tempore Romani a Carthaginiensibus omnes, qui in illorum portus fuerant deducti, receperunt; cum quidem vicissim & ipsi, referendæ gratiæ causâ, quoscunque penes se habue-

rant Pœnorum captivos, sine pretio illis restituerunt. Quibus de rebus in superioribus libris particulatim exposuimus. Quæ quum ita sint, superest ut videamus, diligenterque inquiremus, ab utros illorum causâ huius belli, quod duce Hannibale gestum est, sit referenda?

29. Ac Carthaginienses quidem super ea re quid dixerint, ante ostendimus. Romani vero ad quæ jura provocarint, nunc exponemus.

Nam

μεν· οἷς τότε μὲν οὐκ ἐχρήσαντο, διὰ τὸν ἐπὶ τῇ
 Ζακανθαίων ἀπωλείᾳ θυμὸν· λέγεται δὲ πολλάκις
 καὶ ὑπὸ πολλῶν παρ' αὐτοῖς. πρῶτον μὲν, ὅτι τὰς ^{Ratum}
 πρὸς Ἀσδρούβαν γενομένας ἐμολογίας οὐκ ἀθετη- ^{esse de-}
 ζτέον, καθάπερ οἱ Καρχηδόνιοι λέγουσιν ἐθάρρουν. ^{buit fœ-}
 γὰρ προσέκειτο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Λουτατίου, κυ- ^{cus cum}
 ρίας εἶναι ταύτας, εἰ καὶ τῷ δήμῳ δόξη ^{Asdru-}
 τῶν Ῥωμαίων· ἀλλ' αὐτοτελῶς ἐποιήσατο τὰς ^{bale.}
 ἐμολογίας Ἀσδρούβας, ἐν αἷς ἦν, τὸν Ἴβηρα πο-
 ταμὸν μὴ διαβαίνειν ἐπὶ πολέμῳ Καρχη-
 δονίους. Καὶ μὲν ἐν ταῖς περὶ Σικελίας συνθήκαις ^{Ex supe-}
 ἦν ἐγγραπτον, καθάπερ καὶ κείνοι φασίν, ὑπάρχειν ^{riori fœ-}
 τοῖς ἀμφοτέρων συμμάχοις τὴν παρ' ἑκα- ^{dere no-}
 τέρων ἀσφάλειαν· οὐκ αὐτοῖς μόνον τοῖς τότε ^{vis etiam}
 συμμαχοῦσι, καθάπερ ἐπιοῦντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρ- ^{fociis}
 σχηδόνιοι· προσέκειτο γὰρ αὖν, ἥτοι τὸ, μὴ προσ- ^{cautum}
 λαμβά- ^{erat.}

XXIX. 3. ἐπὶ τοῦ Λουτατίου. Sic contexti. Libri omnes ἐπὶ τοῦ
 Λουτ. Sed Casaub. cum Vrsino ἐπὶ ταῖς Λουτ. pro quo malle
 ταῖς ἐπὶ Λουτ.

Nam etsi illi quidem tunc temporis, ob Sagunti excisionem ira æstuantēs, nihil horum in medium atrulerunt; tamen & sæpe & a multis illorum proferuntur. Primum quidem, initas cum Asdrubale conventiones pro irritis non esse habendas, quemadmodum auli sunt Carthaginenses dicere. Nullam enim ejusmodi exceptionem adjectam fuisse, qualem in Lutatii pace: *ita fore ratam, si ἔσ' populo Romano visum esset.* Sed

Asdrubalem plena atque absoluta auctoritate conditiones ejus pacis probasse, quibus cavebatur, *ne belli causa Iberum amnem Carthaginenses transirent.* Iam vero in pace qua de Sicilia transactum est, scriptum erat, quod & illi fatentur; *utriusque populi socii ab utroque populo tuti sunt:* non solum ii, qui tunc socii essent; quemadmodum Carthaginenses interpretantur. Sic enim additum fuisset, vel,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἑτέροισι παρὰ τῶν ἑτέρων ἐπιδέξασθαι τινὰς τούτων
 τοῖς συμμαχίαν· περὶ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα προσλη-
 φθησομένων, αὐτὸ τοῦτο, τὸ, μὴ ξενολογεῖν,
 μήτ' ἐπιτάττειν μηδετέρους μηδὲν ἐν ταῖς
 ἀλλήλων ἐπαρχίαις καὶ συμμαχίαις· ὑπ-
 ἄρχειν τε τὴν ἀσφάλειαν πᾶσι τὴν παρ'
 ἀμφοῖν.

Τούτων δὴ τοιούτων ὑπαρχόντων, ὁμολογούμενον ^{XXX.}
 ἦν καὶ κείνο· διότι Ζακανθαῖοι πλείοσιν ἔτεσιν ἤδη ^{Sagunti-}
 πρότερον τῶν κατ' Ἀννίβαν καιρῶν ἐδεδώκεισαν αὐ- ^{ni ante}
 τοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν. σημεῖον δὲ τοῦτο μέ- ^{tempora}
 γιστον, καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Καρχηδονίοις ὁμολο- ^{Hanniba-}
 γούμενον· ὅτι στασιάσαντες Ζακανθαῖοι πρὸς σφᾶς, ^{lis focii}
 οὐ Καρχηδονίοις ἐπέτρεψαν, καίπερ ἐγγύς ὄντων αὐ- ^{erant Ro-}
 τῶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων, ^{mano-}
 ἀλλὰ Ῥωμαίοις, καὶ διὰ τούτων ἐποιήσαντο τὴν ^{rum.}
 καταστροφήσιν τῆς πολιτείας. Διόπερ, εἰ μὲν τις
 τὴν

XXX. I. τὴν Ῥωμ. τὴν τῶν Ῥωμαίων *Vat. Flor.*

terius socium aliquem reci-
 peret in societatem: de iis
 vero qui postea essent assu-
 mendi, hoc ipsum cautum
 est, *ne militem condu-*
ceret aut quidquam
imperaret alter in al-
terius provinciis, &
sociis populis: & ut
omnes tuli essent ab
utrisque.

30. Hæc quum ita se ha-
 beant, etiam illud in con-
 fesso erat, *Saguntinos pluri-*
bus annis ante Hannibalis

Vol. I.

tempora in Romanorum fidem
se dedidisse. Cujus rei ma-
 ximum hoc documentum
 est, vel ipsorum Carthagi-
 niensium testimonio: quod
 exorta Sagunti inter cives
 seditione, arbitrium discor-
 diarum suarum non permi-
 sere Carthaginensibus; qui
 tamen & vicini erant, & res
 in Hispania jam tum gere-
 bant; sed Romanis: quorum
 opera usi sunt in componen-
 do civitatis suæ statu. Qua-
 re, si quis belli hujus causam

F f

lum

τῆς Ταρταρίτης ἀπέλασαν αἰτίαν τῶν ἐπὶ τῷ Πυλέ-
 μα, συγγρηγνῶσι, ἀόκως ἐξενεχθῆσαι τῷ Πυλέ-
 μα Καρχηδονίους· κατὰ τε τὰς ἐπὶ τῷ Λαυτατίου
 συνθήκας, καὶ ὡς εἶεν τῶν ἐκατέρων συμμάχων
 τῶν ἐπὶ ἐκατέρω ἐπάχθη ἀσφάλεια· κατὰ τε
 τὰς ἐπὶ Ἀσδρούβου, καὶ ὡς εἶεν οὐκ εἶδεν διαβαίπει τῶν
 Ἰβηρῶν ποταμῶν ἐπὶ πύλεμα Καρχηδονίους. εἰ δὲ τῆς
 Σαξόνης ἀφαιρέσει καὶ τὰ σὺν ταύτῃ χρήματα·
 πάντως ἐμελεσπῆται, εὐλόγως πεπελεμηκέται τῶν
 κατ' Ἀνίβαν πόλεμον τοὺς Καρχηδονίους· καιρῶ γὰρ
 περὶντες, ἠμύοντο σὺν καιρῶ τοὺς Ἰβηρῶντας.

XXXI.
 Cur his
 impo-
 tus si Po-
 lybius.

Ἐνισι δὲ τῶν ἀκρίτως τὰ τριαῦτα θεωμένων τά-
 χα ἂν φήσαιεν, ἡμᾶς οὐκ ἀναγκάως ἐπὶ πλείον
 ἐξακριβοῦν τὰς ὑπὲρ τῶν τοιούτων λόγους. Ἐγὼ δὲ
 ὁ, εἰ μὲν τις ὑπέληψε πρὸς πᾶσαν περίστασιν
 αὐτάρκης ὑπάρχειν, καλὴν μὲν, οὐκ ἀναγκάως ὁ
 ἴσως, φήσαιμ' ἂν, εἶναι τὴν τῶν πρὸς γεγενότων ἐπι-
 στήμη.

*nam Sagunti exscidium sta-
 tuat, concedendum necessa-
 rio, Carthaginenses injuste
 bellum istud suscepisse: sine
 pacem Lutatio Consule fa-
 ctam spectes, per quam
 utriusque populi socios ab
 utrisque tutos esse oportuit;
 sine pacta cum Asdrubale
 inita, per quæ non licuit
 Carthaginensibus belli caus-
 sa omnem Iberum transire.
 Sin belli causam statuas
 ademptam Sardiniam, & pe-
 cuniam simul extortam: fa-
 tendum omnino, justam Car-
 thaginioses habuisse caus-
 sam ejus belli gerendi, quod*

*duce Hannibale fuit gestum:
 nam, postquam tempore ces-
 serant, rursus commodo tem-
 pore ultum iverunt eos, qui
 ipsis injuriam fecerant.*

31. Sed dicet fortasse ali-
 quis ex eorum numero, qui
 in lectione Historiarum nul-
 lo iudicio versari solent; ni-
 hil fuisse causæ, cur in hoc
 sermone diutius immorare-
 mur. Enimvero, si quis pu-
 taverit satis sibi in se uno
 esse præsidii adversus omnes
 casus; huic ego notitiam
 rerum ante gestarum hone-
 stam quidem, at non fortasse
 necessariam, fore duxerim.

Sed

3στῆμην. εἰ δὲ μηδεὶς ἄν, μήτε περὶ τῶν κατ' ἰδίαν,
 μήτε περὶ τῶν κοινῶν, τολμήσῃ τοῦτ' εἰπεῖν, ἄν-
 θρωπος οὖν· διὰ τὸ, καὶν κατὰ τὸ παρὸν εὐτυχῆ,
 τὴν γε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα μηδένα τῶν νοῦν
 4ἐχόντων ποτ' ἄν εὐλόγως βεβαιώσασθαι· οὐ μόνον Rerum
præteri-
tarum
cognitio,
ad res
nunc ge-
rendas
necessa-
ria.
 καλὴν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀναγκαίαν εἶναί φημι διὰ ταῦ-
 στα τὴν τῶν παρεληλυθότων ἐπίγνωσιν. Πῶς γὰρ
 ἄν, εἴ τε αὐτὸς ἀδικούμενός τις, ἢ τῆς πατρίδος
 ἀδικουμένης, βοηθοὺς εὖροι καὶ συμμαχούς; εἴ τε
 κτήσασθαι τι καὶ προκατέρξασθαι σπουδάζων, τοὺς
 συνεργήσοντάς αὐτῷ παρορμήσῃ πρὸς τὰς ἐπιβο-
 ελάς; πῶς δ' ἄν, εὐδαιμόνιος τοῖς ὑποκειμένοις,
 τοὺς βεβαιώσοντάς τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ δια-
 φυλάζοντάς τὴν κατάστασιν παροξύνῃ δικαίως, εἰ
 μηδὲν εἰδείῃ τῆς τῶν προγεγονότων περὶ ἐκάστους
 γυπομνήσεως; Πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν αἰεὶ πως ἀρ-
 μοζό-

XXXI. 3. μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων ὅς. *Mendose veteres libri omnes
 sic fecerunt: μηδένα τῶν νοῦν ποτ' ἄν εὐλόγως βεβαιώσασθαι τῶν νοῦν
 ἐχόντων.*

Sed quando homo natus ne-
 mo id dicere aufit, neque de
 privata sua, neque de publi-
 ca re; quoniam, licet præ-
 senti fruatur felicitate, de
 futuro tamen sanæ mentis
 nemo certam spem sibi sit
 sponsurus: idcirco *præteri-
 tarum rerum cognitionem,
 non modo honestam, verum
 etiam necessariam,* pronun-
 tiare equidem non verear.
 Nam, siue ipse aut patria
 ipsius injuriam a quoquam
 acceperint, qua ratione ad-
 jutores & socios sibi concii-

liaverit? siue acquirere sibi
 aliquid, & prior ipse belli
 initium facere cogitet; qui
 alios incitaverit, ut sua in-
 cepta velint ire adjutum?
 Quomodo denique, si rebus
 præsentibus acquiescat, alios
 impulerit, ut quam ipse for-
 mam Reip. probat, eam ad-
 firmare velint, neque solli-
 citari statum civitatis patian-
 tur; si ex rerum apud quos-
 que ante gestarum memoria
 nihil habeat compertum?
 Etenim præsentis temporis se
 accommodantes, simulantes

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

12 ἔργοις. Ἱστορίας γὰρ εἰν ἀφέλη τις τὸ διὰ τί, καὶ πῶς, καὶ τίνος χάριν ἐπράχθη, καὶ τὸ πραχθὲν πότερα εὐλογον ἔσχε τὸ τέλος· τὸ καταλείπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δὲ οὐ γίνεσται· καὶ παραυτικά μὲν τέρπει, πρὸς δὲ τὸ μέλλον οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ παράπαν.

Ἡ, καὶ τοὺς ὑπολαμβάνοντας, δύσκτητον εἶναι XXXII. καὶ δύσγνωστον τὴν ἡμετέραν πραγματείαν, διὰ τὸ ^{Molem} πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν βιβλίων, ἀγνοεῖν νομι- ^{operis sui} ^{excusat} ^{auctor.} στέον. πρὶν γὰρ ῥᾶόν ἐστι καὶ κτήσασθαι καὶ διαγνῶναι βιβλούς τετραράκοντα, καθαπερανεῖ κατὰ μίτον ἐξυφασμένας· καὶ παρακολουθῆσαι σαφῶς ταῖς μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν καὶ Λιβύην πράξεσιν, ἀπὸ τῆς τῶν κατὰ Πύρρον ὑπὸ Τιμαίου συγγραφέντων καιρῶν ἐξηγήσεως εἰς τὴν Καρ-

F f 3

χηδότος

12. *Malim cum Reiskio ἐπράχθη τὸ πραχθὲν, καὶ πότερα εὐλ.*
 XXXII. 2. διαγνῶναι. *Αἱ διαναγνῶναι?* Ibid. κατὰ μίτον ex Reg. B. ὅ coniect. *Vrsini edidit Casaub. Veteres codd. omnes mendose κατὰ μίτον.* Ibid. ὑπὸ Τιμαίου ex Casaub. emendatione est. *Possis ὅ Τιμαίῳ cum Vrsino legere. Scripsi libri omnes καὶ Τιμαίον. Praeterea Vat. ὅ Flor. sic: ἀπὸ τῶν κατὰ Πύρρον καὶ Τιμαίον συγγραφέντων καὶ καιρῶν ἐξηγήσεως. Quod vide ap veterum sic, dummodo inter ἀπὸ ὅ τῶν inseratur τῆς.*

ta. Quippe si tollas ex Historia, qua causa, quo modo, quo consilio quidque fuerit gestum, denique an probabilem exitum res suscepta habuerit; quod superest illius, ludicrum spectaculum est, non autem opus ad erudicendum lectorem comparatum: & in praesens quidem oblectationem, in posterum vero utilitatem nullam omnino asserre potest.

32. Quare & errant illi, si qui opus nostrum, propter numerum amplitudinemque librorum, & comparatu & lectu difficile putant. Quanto enim est facilius, parare sibi & perlegere libros XL, continuo filo detextos, ex quibus recta serie res in Italia, in Sicilia, in Africa, inde a temporibus in quibus desinunt *Timaei de Pyrrho historia*, usque ad captam Cartha-

Molem
operis, sui
excusat
auctor.

χρηδόνος ἄλωσιν· ταῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην οἰκουμένην, ἀπὸ τῆς Κλεομένου τοῦ Σπαρτιαίου Φυγῆς, κατὰ τὸ συνεχές, μέχρι τῆς Ἀχαιῶν καὶ Ῥωμαίων περὶ τὸν ἰσθμὸν παρατάξεως· ἢ τὰς τῶν κατὰ μέρος γραφόντων συντάξεις ἀναγινώσκειν ἢ κτᾶσθαι; χωρὶς γὰρ τοῦ πολλαπλασίους αὐτὰς ὑπάρχειν τῶν ἡμετέρων ὑπομνημάτων, οὐδὲ καταλαβεῖν ἐξ αὐτῶν βεβαίως οὐδὲν εἶόν τε τοὺς ἀναγινώσκοντας· πρῶτον μὲν, διὰ τὸ τοὺς πλείστους μὴ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν γράφειν· εἶτα, διὰ τὸ τὰς καταλλήλους τῶν πράξεων παραλιπεῖν· ὧν ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας τῆς κατὰ μέρος διαλήψεως· τῶν δὲ κυριωτάτων μηδὲ ψαῦειν αὐτοὺς δύνασθαι τὸ παράπαν. Ἀκμὴν γὰρ φαμὲν ἀναγκαιότατα μέρος τῆς ἱστορίας εἶναι, τὰ τ' ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, καὶ

Fructus
Historiæ
Univer-
saliæ.

3. γραφόντων ex conject. postū, pro vulg. γραφέντων.

Carthaginem, gestas; in ceteris vero orbis partibus, quæ a Cleomenis fuga, Spartanorum regis, ad pugnam usque Achæorum & Romanorum ad Isthmum pugnatam, persequi & perspicue cognoscere valeas: quam illorum libros vel legere vel tibi comparare, qui separatim res easdem sunt persecuti. Nam, ut taceam, quod multis partibus nostri Commentarii mole illorum scriptorum superantur; ne capere quidem certi quidquam lectores ex illis possunt: pri-

um, quia plerique eorum de rebus iisdem non eadem scribunt: deinde quia res eodem tempore alibi gestas prætermittunt; quas si invicem compares & contendas, aliud de singulis iudicium feras, quam, separatim illa intuens, cogitaveras. Accedit, quod ne possunt quidem omnino scriptores illi vel attingere quæ maximi sunt momenti. Partes enim quam maxime necessarias Historiæ esse dicimus, quæ res gestas sunt secuta, et easdem dum gererentur co-

missa

καὶ τὰ παρεπόμενα, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τὰς αἰ- Fruetus
historiae
univer.
falis.
 ττίας. θεωροῦμεν δὲ τὸν μὲν Ἀντιοχικὸν πόλεμον ἐκ
 τοῦ Φιλιππικοῦ τὰς ἀφορμὰς εἰληφότα· τὸν δὲ
 Φιλιππικὸν, ἐκ τοῦ κατ' Ἀννίβαν· τὸν δ' Ἀννιβια-
 κὸν, ἐκ τοῦ περὶ Σικελίαν· τὰ δὲ μεταξύ τούτων,
 ποικίλας καὶ ποικίλας ἐσχηκότα διαθέσεις, πάσας
 εἰς συννευούσας πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Ταῦτα
 δὴ πάντα διὰ μὲν τῶν γραφόντων καθόλου δυνατὸν
 ἐπιγνώσκειν καὶ μαθεῖν· διὰ δὲ τῶν τοὺς πολέμους
 αὐτοὺς, οἷον Περσικὸν, ἢ τὸν Φιλιππικὸν, ἀδύνατον.
 εἰ μὴ καὶ τὰς παρατάξεις τις ἀναγινώσκων αὐτὰς
 ἐξ ὧν ἐκεῖνοι συγγράφουσιν, ὑπολαμβάνοι σαφῶς
 ἐπεγνωκέναι καὶ τὴν τοῦ πολέμου τοῦ σύμπαντος
 ἰοσικονομίαν καὶ διάθεσιν. ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν·
 ἀλλ' ὅσα διαφέρει τὸ μαθεῖν τοῦ μόνον ἀκούσαι, το-
 σούτω καὶ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν ὑπολαμβάνω δια-
 φέρειν τῶν ἐπὶ μέρεσιν συντάξεων.

Γ f 4

Οἰ

6. τὰ post μάλιστα abest a libris, adjectum a Casaub. 7. Ἀννιβια-
 κὸν Ἀννιβαικὸν b. l. Bau. Aug. Reg. A.

mitata sunt; maxime autem,
 antecedentes causas. Sic in-
 tellegimus, bello Antiochico
 Philippicum præbuisse occa-
 sionem; Philippico Hanni-
 banicum; huic, præcedens
 Siculum: tum, quæ inter
 ista bella acciderunt, quæ
 multa quidem & diversi ge-
 neris fuerunt, cuncta ad
 eandem summam tendere
 videmus. Hæc igitur omnia
 ex *universalis* quidem *Histo-*
ria recte capias discasque:
 ex iis vero qui singula bella

separatim describunt, Per-
 sicum, puta, aut Philippicum,
 nequaquam. Nisi forte quis
 putet, ubi ex horum histo-
 riis nudas pugnarum descri-
 ptiones legerit, totius etiam
 belli administrationem ratio-
 nemque penitus exploratam
 se habere. Quod quum nul-
 lo modo fieri possit; equi-
 dem Historiam nostram tan-
 tum præstare rerum singula-
 rum narrationibus existimo,
 quanto præstantius est *scire*,
 quam dumtaxat *audire*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

χρῆσθαι, ταῖς τε πρὸς Ῥωμαίους παρασκευαῖς, εἰάν Α. V. 535.
 ταύτας χωρίζεται πρὸς. Τρίτον ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας ^{Africam}
 τῶν ἐν Λιβύῃ προὔνοιτο πραγμάτων. πάνυ δ' ἐμ- ^{praesidio}
 πείρως καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος, ἐκ μὲν Λιβύης ^{Hispano-}
 εἰς Ἰβηρίαν, ἐκ δ' Ἰβηρίας εἰς Λιβύην διεβίβαζε ^{tum fir-}
 στρατιώτας, ἐκδεσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ^{mat.}
 ἑαυτὸν διὰ τῆς τοιαύτης οἰκονομίας. ἦσαν δ' οἱ
 διαβάντες εἰς τὴν Λιβύην Θερσίται, Μαστιανοί,
 ἰοπρὸς δὲ τούτοις, ὀρεῖται Ἰβηρες, Ὀλκαδες. οἱ δὲ
 σύμπαντες ἀπὸ τούτων τῶν ἔθνων, ἰππεῖς μὲν χί-
 λιοι διακόσιοι, πεζοὶ δὲ μύριοι τρισχίλιοι ὀκτακόσιοι
 πεντήκοντα. πρὸς δὲ τούτοις, Βαλιαρεῖς· οὓς κυρίως
 μὲν καλεῖται σφενδονήτας, ἀπὸ δὲ τῆς χρείας ταύ-
 τῆς συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι,
 καὶ τὴν νῆσον. Τῶν δὲ προειρημένων τοὺς μὲν
 πλείους εἰς τὰ Μεταγώνια τῆς Λιβύης, τινὰς δ' εἰς
 αὐτὴν

F f 5

αὐτὴν

9. Θερσίται. Forf. Ταρσηῖται. Ibid. ὀρεῖται. Ὀρητες Vm. Flor.
 Αἱ Ὀρηται vel Ὀρεῖται Ἰβηρες? II. Αἱ Βαλιαρεῖς utique exci-
 disse videtur numerus uo, quoniam ex Livio adjecit Perotti.

modo adversus Romanos se
 comparare deberet, si forte
 ipse alio discessisset. Ter-
 tia Hannibalis cura erat, ut
securitati Africae prospiceret.
 Quam ad rem cauto admo-
 dum ac prudente consilio
 usus, ex Africa in Hispaniam,
 ex Hispania vero in Africam
 milites trajecit: hac ratione
 fidem populorum utrorum-
 que mutuo inter ipsos vin-
 culo alligans. Qui in Afri-
 cam transierunt, sunt: *Ther-*
sitae, [f. *Tarsetenses*,] *Ma-*
siani, cum montani *Hispani*,

[an, *Oretani*?] & *Olcades*.
 Fuere omnino ex his gen-
 tibus collecti equites mille
 ducenti: pedites vero octin-
 genti quinquaginta supra tre-
 decim millia. Erant & *Ba-*
leares insuper; quod quidem
 nomen *funditores* proprie si-
 gnificat: sed, quod fundis
 praecipue utuntur qui illam
 insulam incolunt, eodem no-
 mine & ipse populus & in-
 sula appellatur. Istorum au-
 tem, quos dixi, majori parti
 in *Metagonia* Africae statio
 est assignata: nonnullis in
 ipsa

A.V. 535. αὐτὴν Καρχηδόνα κατέταξεν. ἀπὸ δὲ τῶν πόλεων¹²
 τῶν Μεταγωνιτῶν καλουμένων, ἀπέστειλεν ἄλλους
 εἰς Καρχηδόνα πεζοὺς τετρακισχιλίους, ὀμηρείας
 ἔχοντας καὶ βοηθείας ἅμα τάξιν. Ἐπὶ δὲ τῆς¹⁴
 Ἰβηρίας ἀπέλιπεν Ἀσδρούβα τὰ δελφῶν πεντήρεις
 μὲν πεντήκοντα, τετρήρεις δὲ δύο, καὶ τριήρεις πέν-
 τε· τούτων ἔχούσας πληρώματα, πεντήρεις μὲν
 τριακοντα δύο, τριήρεις δὲ πέντε. καὶ μὴν ἵππεῖς,¹⁵
 Λιβυφοινίκων μὲν καὶ Διβύων, τετρακοσίους πεντή-
 κοντα· Ἰλεργητῶν δὲ, τριακοσίους· Νομάδων δὲ,
 Μασσυλέων, καὶ Μασσαισυλίων, καὶ Μακκαίων, καὶ
 Μαυρουσίων τῶν παρὰ τὸν ὠκεανὸν, χιλίους ὀκτα-
 κοσίους· πεζοὺς δὲ Διβύων μυρίου χιλίους ὀκτακο-¹⁶
 σίους πεντήκοντα, Λιγυστινοὺς τριακοσίους, Βαλια-
 ρεῖς πεντακοσίους, ἐλέφαντας εἴκοσι καὶ ἓνα. Οὐί¹⁷

Hispania
 praesidia
 petit ex
 Africa.

χρη

12. Vulgo κατέταξαν edd. ex Bav. 13. ἀπέστειλαν ediderat Casaub.
 ex coniect. 14. τῶν ἀδελφῶν Flor. 15. Ἰλεργητῶν. Λοργητῶν
 editi, ex errore primi Editoris. Λεργητῶν dant veteres libri mssti.
 Literam initialem ex Livio adieci. Ibid. Μασσυλέων. Sic scripsisse
 Polybium refert Stephanus Byz. vel Μασσουλέων ex lect. Eustathii.
 Μασσολίων edd. vet. cum msstis. Μασσυλίων ex Reg. B. edidit Ca-
 saub. Ibid. Μασσαισυλίων Mendose vulgo omnes h. l. Μασσαι-
 λίων. Alibi rectius Μασσαισυλίων. Ibid. Μακκαίων. Sic Vat. ὅ
 Flor quod ex Βακκαίων corruptum esse potest. Μακίων edd. ex Bav.
 Μαζύων suspicatus est Gronov.

ipsa urbe Carthagine. Ab
 oppidis autem *Metagonita-
 rum*, qui vulgo dicuntur,
 pedites alios quater mille
Carthaginem iussit proficisci;
 ut simul obsidum, simul præ-
 sidii loco essent. In *Hispa-
 nia* vero fratri *Asdrubali* re-
 liquit quinqueremes quin-
 quaginta, quadriremes duas,
 triremes quinque: ex quibus
 navigiis remigio instructæ
 erant quinqueremes trigin-

ta duæ, triremes quinque.
 Equites autem eidem reli-
 quit *Libyphœnices* & *Afros*
 quadringentos quinquagin-
 ta; *Ilergetas* trecentos; *Λα-
 midas*, *Massylos*, *Massæsylos*,
Maccæos, [an, *Vaccenses*?]
Mauritanos accolæ Oceani,
 mille octingentos. Pedites
 vero *Afros* undecies mille,
 octingentos & quinquaginta,
Ligures trecentos; *Balea-
 res* quingentos; elephantos

unum

ἤχη δὲ θαυμάζειν τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀναγραφῆς, A.V. 535. Tabule enee Hannibalis in Lacinio.
 εἰ τοιαύτη κεχρήμεθα περὶ τῶν ὑπ' Ἀννίβου κατ'
 Ἰβηρίαν πεπραγμένων, οἷα μάλιστα ἂν χρήσαιτό τις
 αὐτὸς κεχειρικῶς ταῖς κατὰ μέρος πράξεις· οὐδὲ
 προκαταγινώσκειν, εἰ πεποιήκαμεν παρὰ πλείσιον
 18 τοῖς ἀξιοπίστως ψευδομένοις τῶν συγγραφέων. ἡμεῖς
 γὰρ εὐρύντες ἐπὶ Λακινίῳ τὴν γραφὴν ταύτην ἐν
 χαλκῶματι κατατεταγμένην ὑπ' Ἀννίβου, καθ' οὓς
 καιροὺς ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν τόποις ἀνεστρέ-
 φετο, πάντως ἐνομίσσαμεν αὐτὴν περὶ γε τῶν τριού-
 των ἀξιοπίστον εἶναι· διὸ καὶ κατακολουθεῖν εἰλό-
 μεθα τῇ γραφῇ ταύτῃ.

Ἀννίβας δὲ, πάντα προνοηθεὶς περὶ τῆς ἀσφα- XXXIV. Gallo-
 λείας τῶν τε κατὰ Λιβύην πραγμάτων καὶ τῶν ἐν rum pun-
 Ἰβηρία, λοιπὸν ἐκαρᾶδόκει, καὶ προσδέχετο τοὺς tios ex-
 2 παρὰ τῶν Κελτῶν πρὸς αὐτὸν ἀποστελλομένους. spectat Hanni-
 σαφῶς γὰρ ἐξητάκει καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπὸ ταῖς A.V. 536.
 Ἄλπεις καὶ περὶ τὸν Πάδον ποταμὸν χώρας, καὶ
 τὸ

unum & viginti. Nemo autem miretur, quod rerum in Hispania tunc ab Hannibale gestarum descriptionem adeo exactam afferimus, qualem vix aliquis possit, qui singula ipse administrasset: neque incognita causa nos condemnet, si quid fecimus simile illis scriptoribus, qui mendacia sua ita concinnant, ut fidem mereri videantur. Nos enim, quum in *Lacinio* æneam tabulam invenissemus, ab Hannibale eo tempore descriptam quando in

illa Italiae ora versabatur, omnino illi tabulae fidem, certe quidem in talibus, habendam duximus: itaque eam sequi non dubitavimus.

34. Postquam *Hannibal* securitati tum Africae tum Hispaniae prospexisset, de cetero intentus occasiones rerum captabat; & nuntios a Gallis ad se mittendos praestolabatur. Nam & fertilitatem Subalpinarum Circumpadanarumque regionum magna diligentia exploraverat, & nume-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὄρων ὑπερβολὴν ἐπίπονον μὲν καὶ δυσχερῆ λίαν, εὐ^{Α. V. 536.}
 μὴν αἰδύνατον εἶναι, φασκόντων· συνῆγε τὰς δυνά- ^{Copias}
 μεις ἐκ τῆς παραχειμασίας ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν. ^{contrahit}
 7 προσηπεπτακότων δὲ προσφάτως αὐτῷ καὶ τῶν ἐκ ^{& hortatur}
 τῆς Καρχηδόνος, ἐπαρθεῖς τῷ θυμῷ, καὶ πιστεύων ^{Hannibal.}
 τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ, παρεκάλει τὰς δυνάμεις
 φανερῶς ἤδη πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον·
 8 ἐμφανίζων μὲν, ὃν τρόπον ἔκδοτον αὐτὸν ἐγχειρή-
 σαιεν αἰτεῖσθαι Ῥωμαῖοι, καὶ πάντας τοὺς τοῦ στρα-
 τοπέδου προεστῶτας· ὑποδεικνύων δὲ τὴν τῆς χώ-
 ρας ἀρετὴν, εἰς ἣν ἀφίξονται, καὶ τὴν τῶν Κελτῶν
 9 εὐνοίαν καὶ συμμαχίαν. εὐθύμως δὲ τῶν ὄχλων αὐ-
 τῷ συνεξισταμένων, ἐπαινέσας καὶ παραγγείλας
 τακτὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τὴν ἔξοδον ποιήσεται, τότε μὲν
 διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐπιτε-

9. αὐτῷ συνεξ. αὐτῶν συνεξ. *Vat. Flor. Ibid. An συνεξισταμέ-
 νων? ut voluerat Gronov.*

lissent; *Alpiumque juga ma-
 gno illa quidem labore &
 multis cum difficultatibus su-
 peratum iri, non tamen inex-
 superabilia esse, dissuadissent:*
*tum Hannibai, principio ve-
 ris copias ex hibernis con-
 trahit. Quum autem non
 multo ante certior factus
 esset de iis quæ Carthagine
 gesta erant; elatus animo,
 & civium benevolentia fre-
 tus, aperte jam exercitum
 ad bellum contra Romanos
 cœpit hortari. Narrabatque*

*illis, ausos esse Romanos, &
 se & omnes duces exerci-
 tus ad deditiōnem poscere:*
*tum vero etiam regionis bo-
 nitatem, in quam essent ven-
 turi, benevolentiamque Gal-
 lorum, & initam cum iis
 societatem commemorabat.*
*Vbi paratam se proficisci
 cum ipso quo vellet cumque
 Hannibal, multitudo signi-
 ficasset; laudata eorum vo-
 luntate, & die qua expedi-
 tionem auspiciari vellet signi-
 ficata, concionem dimittit.*

35. His

XXXV.
A.V. 536.
Iberum
transit, &
Hisp. ci-
teriozem
subigit.

Hanno-
nem Hisp.
citeriori
præficit.

Ἐπιτελέσας δὲ τὰ προειρημένα κατὰ τὴν πα-
ραχειμασίαν, καὶ παρασκευάσας ἰκανὴν ἀσφάλειαν
τοῖς τε κατὰ τὴν Λιβύην καὶ τοῖς ἐν Ἰβηρία πράγ-
μασι· παραγενομένης τῆς ταχθείσης ἡμέρας, προῆ-
γε, πεζῶν μὲν ἔχων εἰς ἑννέα μυριάδας, ἵππεῖς δὲ
περὶ μυρίου καὶ δισχιλίου. καὶ διαβὰς τὸν Ἰβη-
ρα ποταμὸν, κατεστρέφετο τότε τῶν Ἰλουργητῶν
ἔθνος καὶ Βαργουσιῶν, ἔτι δὲ τοὺς Αἰρηνοσίους, καὶ
τοὺς Ἀνδοσίους, μέχρι τῆς προσαγορευομένης Πυ-
ρήνης. ποιησάμενος δὲ πάντας ὑφ' ἑαυτὸν, καὶ τινὰς
πέλεις κατὰ κράτος ἔλων, ταχέως μὲν καὶ παρ' ἐλ-
πίδα, μετὰ πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ἀγώνων, ἔτι δὲ
πολλῆς καταφθορᾶς ἀνδρῶν· ἡγεμόνα μὲν ἐπὶ πά-
σης κατέλιπε τῆς ἐπὶ ταύτῃ τοῦ ποταμοῦ χώρας
Ἄνωνα, τῶν δὲ Βαργουσιῶν καὶ δεσπότην· μάλιστα
γὰρ τούτοις ἠπίσται διὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίαν.
ἀπεμέρισε δὲ καὶ τῆς δυνάμεως, ἧς εἶχε, τῷ μὲν
Ἄνωνι

XXXV. 2. Ἰλουργητῶν. Ἰλεργητῶν secundum Livium; ὅς sic alibi
Polybius. Ibid. Πρὸ Αἰρηνοσίου ὅς Ἀνδοσίους Gronovius suspi-
catus est Λαρηνοσίου ὅς Αὐσοδίους.

35. His igitur inter hi-
bernandum peractis, rebus
Africæ atque Hispaniæ in
tuto locatis, ubi dicta dies
advénit, copias educit: in
quibus erant peditum XC
millia, equites ad millia XII.
Trajecto amne Ibero, *Ier-
gætes*, *Bargusios*, item *Ac-
renosios*, & *Andosinos* [sive,
Ausetanos] qui populi ad
Pyrenæos usque pertinent,
subegit. Quibus omnibus,

brevi quidem tempore ac
præter spem, sed post mul-
ta magnaque certamina, &
multa cum militum jactura,
in potestatem redactis, op-
pidisque nonnullis per vim
captis: universo cis Iberum
tractui *Hannonem* præfide-
re, *Bargusis* vero dominari
etiam, jussit: his enim, ut
Romanorum amicis, potissi-
mum dissidebat. Ex omni
autem numero copiarum,
quas

Ἄνωνι πεζοὺς μυρίους, ἵππεῖς δὲ χιλίους· καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἀπέλιπε τούτῳ τῶν αὐτῶν συνεξορμώντων. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν ἀπέλυσε τοὺς ἴσους τοῖς προειρημένοις, βουλόμενος αὐτοὺς τε τούτους εὖνους ἀπολιπεῖν, τοῖς τε λοιποῖς ὑποδεικνύων ἐλπίδα τῆς εἰς οἶκον ἔπαινόδου, καὶ τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ μὲν στρατευομένοις, οὐχ ἥτιον δὲ καὶ τοῖς ἐν οἴκῳ μένουσι τῶν Ἰβήρων, ἵνα προθύμως ἐξορμῶσι πάντες, ἂν πατέ τις ἐπικουρίας χρεία γένηται παρ' αὐτῶν.

7 Τὴν δὲ λοιπὴν στρατιὰν ἀναλαβὼν εὐζωνον, πεζοὺς μὲν πεντακισμυρίους, ἵππεῖς δὲ πρὸς ἑννακισχιλίους, ἤγε διὰ τῶν Πυρηναίων λεγομένων ὄρων, ἐπὶ τὴν τοῦ Pyrene-
8 Ῥοδανοῦ καλουμένου ποταμοῦ διάβασεν· ἔχων οὐχ ^{περὶ μί} ^{superat} οὕτω πολλὴν δύναμιν, ὡς χρησίμην καὶ γεγυμνασμέ- ^{Hanni-} ^{bal.} νην διαφερόντως ἐκ τῆς συνεχείας τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀγώνων.

Ἰναε

6. τοῖς τε Ἔς. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑποδεικνύειν *Casaub.* *invitis* *missis*, *quod* τοῖς δὲ *habet* *Reg. B.*

quas habebat, decem millia peditum Hannoni dedit, & mille equites: eorumque impedimenta, qui expeditionem cum ipso erant facturi, huic reliquit. Parem vero numerum militum domum quemque suam dimisit; quo & istos bene erga se animatos discedens relinqueret, & ceteris quoque spem reditus in patriam ostenderet, cum iis qui jam sub signis erant, tum aliis Hispanis qui domi remanebant; ut omnes

ad proficiscendum prompti essent, si forte aliquando supplementum eos rogare opus haberet. Reliquum deinde exercitum expeditum, pedites 10 millia, equites ad 1000 millia, per *Pyrenaeos* quos vocant montes, ad *Rhodani* fluminis transitum ducit: copiis non adeo magnis instructis, at validis, & ex continuis bellis, quæ in Hispania gesserant, singulariter exercitatis.

36. Ve:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

σγησις. διόπερ ὑποδεικτέος ἂν εἴη τρόπος, δι' οὗ δυνατὸν ἔσται, περὶ τῶν ἀγνοουμένων λέγοντας, κατὰ ποσὸν εἰς ἀληθινὰς καὶ γνωρίμους ἐννοίας ἀγειν τοὺς ἀκούοντας. Πρώτη μὲν οὖν καὶ μεγίστη γνῶσις, ἔτι δὲ κοινὴ πᾶσιν ἀνθρώποις, ἐστὶν ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ τάξις· καθ' ἣν πάντες, ὧν καὶ μικρὸν ἔφελος, ἀνατολαίς, δύσεις, μεσημβρίαν, ἀρ-
κτον, γνωρίζομεν. δευτέρα δὲ, καθ' ἣν ἐκάστη δια-
φορᾷ τῶν προειρημένων τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους ὑποτάττοντες, καὶ φέροντες αἰεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τι τῶν προειρημένων, εἰς γνωρίμους καὶ συνήθεις ἐννοίας ἐμπίπτομεν ὑπὲρ τῶν ἀγνώστων καὶ ἀοράτων τόπων.

Τούτων δὲ περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, ἀκό-
λουθον ἂν εἴη, τὸ καὶ περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμέ-
νης,

6. ἡ τοῦ περιέχ. ἡ τοῦ τῆς περιέχ. *Vrb.* ἡ τῆς τοῦ περιέχοντος
Vat. Flor. 7. ἐπὶ τι τῶν προειρημ. *Prænomens τι, quo carent vulgo omnes, adjecti ex mente Casuboni.* *Ibid.* ἐννοίας. *Veritas fortasse ἐπινοίας Vat. Flor. Vrb. Aug. Reg. A.*

ratio aliqua indicanda est a nobis, per quam, de locis incognitis quædam narrantes, ad veras & sibi familiares notiones lectorem aliquatenus perducamus. Prima igitur maximaque notitia, & omnibus mortalibus communis, est, quando cœlum & omne hoc, quo sumus circumdati, partimur, & suam cuique parti sedem assignamus: qua ratione omnes, qui quidem non plane plumbei sunt, *Ortum,*

Vol. I.

Occasum, Meridiem, Septentrionem dignoscimus. Altera est, per quam singula terræ loca singulis partitionibus modo positis subjicientes, & quidquid de terra nominatum fuerit, cogitatione ad unam aliquam ex illis referentes, incognita neque nunquam visa loca ad notas & familiares quædam notiones revocamus.

37. His de universa terra sic positis, proximum fuerit, ut de ea parte quæ nobis est

G g

nota,

Tres
maiores
terre
partes.

νης, ἀνά τὸν αὐτὸν λόγον διελομένους, εἰς ἐπίστα-
σιν ἀγαγεῖν τοὺς ἀκούοντας. ταύτης διηρημένης εἰς
τρία μέρη, καὶ τρεῖς ὀνομασίας· τὸ μὲν ἐν μέρος
αὐτῆς Ἀσίαν, τὸ δὲ ἕτερον Λιβύην, τὸ δὲ τρίτον
Εὐρώπην προσαγορεύουσι. ταῖς δὲ διαφοραῖς ταύταις
ὀρίζουσι, ὅ τε Τάναις ποταμός, καὶ Νεῖλος, καὶ τὸ
καθ' Ἡρακλείους στήλας στόμα. Νείλου μὲν οὐκ
καὶ Ταναΐδος μεταξύ, τὴν Ἀσίαν κείθαι συμβέβη-
κε· πίπτειν δὲ τοῦ περιέχοντος ὑπὸ τὸ μεταξύ δια-
στημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας. ἡ δὲ Λι-
βύη κείθαι μὲν μεταξύ Νείλου καὶ στηλῶν Ἡρα-
κλείων· τοῦ δὲ περιέχοντος πέπτωκεν ὑπὸ τε τὴν
μεσημβρίαν καὶ κατὰ τὸ συνεχές ὑπὸ τὰς χειμε-
ρινὰς δύσεις, ἕως τῆς ἰσημερινῆς καταφορᾶς, ἢ
πίπτει καθ' Ἡρακλείους στήλας. αὐταὶ μὲν οὐκ ἀβ-
χῶραι, καθολικώτερον θεωρούμεναι, τὸν πρὸς τὴν
μεσημβρίαν τύπον ἐπέχουσι τῆς καθ' ἡμᾶς θα-
λάττης, ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ὡς πρὸς τὰς δύσεις.

Ἡ

XXXVII. 1. ἀνά. Vulgo omnes ἀμα τὸν αὐτ. λόγ. Correxi cum
Reisk. 6. Vulgo ead. τὸν πρὸς τῇ μεσημβρίᾳ τόπον ex Bev.

nota, servantes eandem par-
tiendi viam, lectores com-
moneamus. Hæc quum in
tres partes dividatur, toti-
dem appellationibus distin-
ctas, partem unam Asiam,
alteram Africam, tertiam Eu-
ropam nominant. Iſtas au-
tem partes terminant Tanais
fluvius, Nilus, & ostium ad
columnas Herculis. Inter
Nilum & Tanaim jacet *Asia*;
ei plagæ cœli subjecta, qua

patet spatium ab ortu æsti-
vo usque versus meridiem.
Africa intra Nilum & colu-
mnas Herculis sita est; cœli
regioni subjacens meridio-
nali, ac deinceps occasui hi-
berno, æquinoctiali tenus
occasu, qui incidit in colu-
mnas Herculeas. Et hæ
quidem terræ, universim spe-
ctatæ, plagam obtinent ad
meridiem maris mediterræ-
nei sitam, ab oriente versus
occi-

7' Η δ' Εὐρώπη ταύταις ἀμφοτέραις ὡς πρὸς τὰς *Europa*.
 ἄρκτους ἀντιπαράκειται, κατὰ τὸ συνεχὲς ἀπὸ τῶν
 ἀνατολῶν παρήκουσα μὲν ἄχρι πρὸς τὰς δύσεις.
 καίτοι δ' αὐτῆς τὸ μὲν ὀλοσχερέστατον καὶ βαθύ-
 τερον μέρος, ἵπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους, μεταξύ τοῦ
 τε Τανάϊδος ποταμοῦ καὶ τοῦ Νάρβωνος· ὅς οὐ πρὸ *Narbo fl.*
 λὺν ἀπέχει τόπον ὡς πρὸς δύσεις ἀπὸ Μασσαλίας
 καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων, δι' ὧν εἰς τὸ Σαρ-
 δόνιον πέλαγος ἐξίησιν ὁ προειρημένος ποταμός.
 γὰρ δὲ τοῦ Νάρβωνος, καὶ τὰ περὶ τούτον, Κελτοὶ
 νέμονται, μέχρι τῶν προσαγορευομένων Πυρηναίων
 ὄρεων· αἱ διατείνει κατὰ τὸ συνεχὲς ἀπὸ τῆς καθ'
 ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐκτός. τὸ δὲ λοιπὸν μέ-
 ρος τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῶν προειρημένων ὄρεων, τὸ
 συνάπτει πρὸς τε τὰς δύσεις καὶ πρὸς Ἡρακλείους
 στήλας, περιέχεται μὲν ὑπὸ τε τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ
 τῆς ἔξω θαλάττης· καλεῖται δὲ τὸ μὲν παρὰ τὴν *Iberia*.
 καθ' ἡμᾶς παρήκον ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, Ἰβηρία·

G g 2

τὸ

8. Σαρδόνιον. Σαρδώνιον Βαν.

occidentem. Europa vero utrique harum ad septemtrionem est opposita; continuo tractu ab oriente versus occidentem se porrigens. Pars ejus potissima atque amplissima subjacet septemtrionibus, inter fluvios Tanaim & Narbonem, qui in occasu non longo tractu abest a Massilia & Rhodani ostiis, quibus in Sardoum pelagus influit hic amnis. Inde a Narbone Galli habitant, & circa illum

fluvium usque ad montes, quos Pyrenæos dicunt, a nostro mari ad externum continuo tractu porrectos. Reliqua pars Europæ inde ab illis montibus, quæ ad occasum & ad columnas Herculeas pertinet, partim a nostro mari, partim ab externo, ambitur: quæ pars *secundum nostrum mare* porrigitur ad columnas usque Herculis, *Iberia* nominatur: quæ *secundum mare exter-*
num,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

γησιν· ἀλλὰ κατὰ γε τὰς ὀλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, στεκμαυρομένους ἐκ τοῦ περιέχοντος. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς ὁράσεως εἰθίσμεθα συνεπιστρέφειν αἰεὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἔνδειξιν ὑποδεικνύμενον· οὕτω καὶ τῇ διανοίᾳ χρῆ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους αἰεὶ τοὺς διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνυμένους.

Ἀφόμενοι δὲ τούτων, τρεψόμεθα πρὸς τὸ συνε-
 χεῖς τῆς προκειμένης ἡμῖν διηγήσεως. Καρχηδόνιοι <sup>Longitu-
do ditio-
nis Pæ-
norum in
Africa.</sup>
 γὰρ ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς τῆς μὲν Λιβύης ἐκυρίευσαν
 πάντων τῶν ἐπὶ τὴν ἔσω θάλατταν νευόντων μερῶν,
 ἀπὸ τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ κεῖνται κατὰ τὴν με-
 ζγάλην Σύρτιν, ἕως ἐφ' Ἡρακλείου στήλας. τοῦτο
 δὲ τὸ μῆκος ἐστὶ τῆς παραλίου ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχι-
 λίους καὶ μυρίους σταδίους. Διαβάντες δὲ τὸν καθ'
 Ἡρακλείου στήλας πόρον, ὁμοίως ἐκεκρατήκεισαν

G g 3

καὶ

4. Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ. An delenda propositio ἐπὶ? An intercidit
 aliquid ad eam pertinens? Fors. ἐπὶ τῇ διανοίᾳ.

tio: sed ut singula quæ hic nominantur jam notis adjiciant, & cogitatione ad convenientem partem referant, plagarum mundi indicium secuti. Nam quemadmodum, ubi oculis conspicerere aliquid volumus, solemus faciem convertere ad id quod digiti indicio fuerit demonstratum: sic, ut quæque loca oratione fuerint subindicata, ad illa cogitationem statim nostram convertere ac dirigere debemus.

39. His expeditis, ad feriem propositæ Historiæ nunc convertamur. Erant igitur tunc temporis *Carthaginensium* imperio subjctæ omnes Africæ regiones ad mare internum sitæ, a *Philæniaris*, quæ sunt e regione majoris Syrtis, ad columnas usque Herculis: quod spatium oræ maritimæ ultra *xvi* stadiorum millia patet. Iidem, freto ad Columnas trajecto, omnem oram Hispaniæ pariter subegerant, usque

καὶ τῆς Ἰβηρίας ἀπάσης ἕως τῆς ῥαχίας, ἡ πέρασ
 ἐστὶ πρὸς τῆ καθ' ἡμᾶσ θαλάττῃ τῶν Πυρηναίων
 ὄρῶν, ἃ διορίζει τοὺς Ἰβηρας καὶ Κελτούς. ἀπέχεισ
 δὲ τοῦ καθ' Ἡρακλείουσ στήλασ στόματοσ αὐτόσ ὁ
 τόπος, περιὸκτακισχιλίουσ σταδίουσ. ἐπὶ μὲν γάρ
 Καινὴν πόλιν ἀπὸ στηλῶν εἶναι συμβαίνει τρισχι-
 λίουσ, ὅθεν ἐποιεῖτο τὴν ὄρμην Ἀννίβασ τὴν εἰσ Ἰτα-
 λίαν. τὴν δὲ Καινὴν πόλιν ἔνιοι Νέαν Καρχηδόνα κα-
 λούσιν. ἀπὸ δὲ ταύτης εἰσὶν ἐπὶ μὲν τὸν Ἰβηρα πο-
 ταμόν, ἑξακόσιοι στάδια πρὸσ δισχιλίουσ· ἀπὸ δὲ τ-
 οὔτου πάλιν εἰσ Ἐμπορεῖον, χίλιοι σὺν ἑξακοσίοισ.
 καὶ μὴν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασιν, περιὸσ
 χιλίουσ ἑξακοσίοουσ· ταῦτα γάρ νῦν βεβημάτισται,
 καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίουσ ὀκτῶ δια Ῥωμαίων
 ἐπιμελῶσ. Ἀπὸ δὲ τῆσ διαβάσεωσ τοῦ Ῥοδανοῦ πο-
 ρευομένοισ παρ' αὐτόν τὸν ποταμόν ὡσ ἐπὶ ταῖσ πη-
 γαῖσ, ἕωσ πρὸσ τὴν ἀναβολὴν τῶν Ἀλπεων τὴν εἰσ
 Ἰτα-

XXXIX. 5. αὐτὸσ ὁ τῶπ. οὔτωσ ὁ τόποσ κατὰ τὴν ἐπίσημον.

usque ad illos scopulos, in
 quibus desinunt ad mare no-
 strum Pyrenæi montes, qui-
 bus Hispani & Galli invicem
 separantur. Distant autem
 ii scopuli a columnis stadia
 circiter octies mille. Nam
 a columnis ad *Carthaginensi-
 nouam*, (quam *Καινὴν πόλιν*,
 id est, *Novam urbem* vulgo
 vocamus,) unde profectus
 est *Hannibal* cum Italiam pe-
 tebat, stadia numerantur *CIO
 CIO CIO*. Inde ad Iberum
 amnem, stadia sunt sexcenta

supra bis mille: ab Ibero ad
Emporium, stadia sunt mille
 & sexcenta. Iam vero inde
 usque ad Rhodani transitum
 fere totidem numero stadia
 reperiuntur: hæc enim nunc
 a Romanis per passus dimea-
 sa sunt, & signis per octona
 stadia positis accurate distin-
 cta. A transitu autem Rho-
 dani, propter ipsum fluvium
 versus ejus fontes tendenti-
 bus, usque ad principium
 Alpium, qua ascenditur ver-
 sus Italiam, stadia sunt mille
 & qua-

Longitu-
do viæ ab
Hanniba-
le confe-
cta.

Signa
milliaria.

10 Ἰταλίαν, χίλιοι τετρακόσθι. λοιπαὶ δὲ αἱ τῶν Ἰταλίων ὑπερβολαί, περὶ χιλίους διακοσίους· αἷς ὑπερβαίων ἔμελλεν ἦξεν εἰς τὰ περὶ τὸν Πάιδον πεδία

Longitudo viae ab Hannibale confecta.

11 τῆς Ἰταλίας. ὥστ' εἶναι τοὺς πάντας ἐκ Καινῆς πόλεως σταδίους περὶ ἑννακισχιλίους, οὓς ἔδει διελθεῖν αὐτόν. Τούτων δὴ τῶν τόπων κατὰ μὲν τὸ μῆκος ἤδη σχεδὸν τοὺς ἡμίσεις διεληλύθει· κατὰ δὲ τὴν δυσχέρειαν, τὸ πλεόν αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας.

Ἄννιβας μὲν οὖν ἐνεχείρει ταῖς διεκβολαῖς τῶν Πυρηναίων ὄρων· κατὰ φόβος ὦν τοὺς Κελτοὺς, διὰ τὰς ὀχυρότητας τῶν τόπων. Ῥωμαῖοι δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, διακούσαντες μὲν τῶν ἑξαποσταλέτων εἰς Καρχηδόνα πρεσβευτῶν τὰ δεδογμένα καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγους· προσπεσόντος δὲ θάττον ἢ προσεδόκων, Ἄννιβαν διαβεβηκέναι τὸν Ἰβηρα ποταμὸν μετὰ τῆς δυνάμεως· προεχείρισαντο πέμπειν μετὰ στρατοπέδων, Πόπλιον μὲν Κερνήλιον εἰς Ἰβη-

XL. A.V. 536. P. Cornelius Ti. Sempronius Coss.

G g 4

ρίαν,

& quadringenta. Superest ipse Alpium transitus, stadiorum mille ducentorum: quibus superatis, in Italiam & campos Circumpadanos erat venturus. Spatium igitur per quod Hannibali, a Carthagine nova profecto, erat transeundum, summam efficit stadiorum ad novies mille. Cujus spatii si longitudinem spectes, dimidium ferme jam peregerat: in difficultates respicias. maxima pars illius adhuc reliabat.

40. Iam itaque Hannibal per Pyrenæi saltus angustias exercitum trajicere instituebat; non mediocriter a Gallis sibi metuens, propter egregie munitam locorum naturam. Per idem tempus Romani, ubi a legatis, quos Carthaginem miserant, quæ ibi dicta decretaque erant, intellexissent; essetque illis opinione ipsorum citius nuntiatum, annem jam Iberum transisse Hannibalem; Publium Cornelium in Hispaniam,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τοὺς ὁμήρους, οὓς ἔδωσαν ἐκβαίνοντες ἐκ τοῦ πολέ- A.V. 536.
μου τοῦ προγεγονότος, ὑπὲρ οὗ τὴν ἐξήγησιν ἡμεῖς
ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης ἐποιησάμεθα. παρα-
καλέσαντες δὲ τοὺς Ἴσομβρας, καὶ συμφρονήσαντες
κατὰ τὴν προγεγενημένην ὀργὴν, κατέσυραν τὴν κα-
τακεκληρουχημένην χώραν ὑπὸ Ῥωμαίων· καὶ τοὺς
φεύγοντας συνδιώξαντες εἰς Μοτίνην, ἀποικίαν ὑπ- *Mutinam*
ἀρχουσάν Ῥωμαίων, ἐπολιόρκουν. ἐν οἷς καὶ τρεῖς *obsident.*
ἄνδρας τῶν ἐπιφανῶν συνέκλεισαν, τοὺς ἐπὶ τὴν
διαίρεσιν τῆς χώρας ἀπεσταλμένους· ὧν εἷς μὲν ἦν
Γάιος Λουτάτιος, καὶ τὴν ὑπατον ἀρχὴν εἰληφώς,
ιοοὶ δὲ δύο τὴν ἐξαπέλεκυν. οἰομένων δὲ δεῖν τούτων εἰς
λόγους σφίσι συνελθεῖν, ὑπήκουσαν οἱ Βοῖοι τῶν δ'
ἀνδρῶν ἐξελθόντων, παρασπονδήσαντες συνέλαβον
αὐτοὺς, ἐλπίσαντες διὰ τούτων κομιεῖσθαι τοὺς αὐ-
ιιτῶν ὁμήρους. Λεύκιος δὲ Μάλλιος ἐξαπέλεκτος ὑπ- *L. Man-*
ἀρχων, καὶ προκαθήμενος ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ δυ- *lius præ-*
τορ

G g 5

νάμεως,

8. Ἴσομβρας. Ἴσοβρας h. l. *Vat.* Ἰνσύμβρους *Flor.* Ἴνσοβρας
Ang. Reg. A. Ibid. προγεγεν. προγεγενημένην *inspicatus est*
Reisk. Forſan *ante* *verba* καὶ συμφρονήσαντες, *post* ὀργὴν *ſuſcipi*
locanda. 9. ἐπιφανῶν. ἐπιφανεστάτων *Flor.*

proditis obsidibus, quos in
exitu ejus belli, de quo su-
periore libro diximus, eis-
dem dederant. Sollicitatis
Insubribus, qui ob veteres
in populum Romanum iras
facile cum ipsis conspirarunt,
agros recens divisos popu-
lari aggrediuntur; quumque
Mutinam, Romanorum co-
loniam, se recepissent quos
expulerant, eos persequun-
tur, atque ibi obsident. In
his Triumvros etiam ad me-

tationem agrorum missos,
viros insignes, conclusos te-
nebant: quorum unus, *C.*
Latatius, consularis erat,
duo prætorii. Quibus col-
loquium postulantibus an-
nuunt *Boji*: dein egressos,
violata fide quam dederant,
comprehendunt; non dubi-
tantes, quin obsides suos
essent per istos recepturi.
Quod ubi cognovit *L. Man-*
lius Prætor, qui illis locis
cum exercitu præsidebat,

ad

Τὰ μὲν οὖν κατὰ Κελτοὺς, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ^{A.V. 536.}
 ἕως εἰς τὴν Ἀινίβου παρουσίαν, ἐν τούτοις ἦν, καὶ ^{XLI.}
 τοιαύτην αἰλήφει διέξοδον, οἷαν ἐν τε τοῖς πρὸ τοῦ
 καὶ νῦν διεληλύθαμεν. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Ῥω-^{P. Scipio}
 μαίων, ἐτοιμασάμενσι τὰ πρὸς τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς, ^{in Hispaniam pa-}
 ἐξέπλεον ὑπὸ τὴν ὠραίαν ἐπὶ τὰς προκειμένας πρά-^{vigat.}
 ξεις· Πόπλιος μὲν οὖν εἰς Ἰβηρίαν ἐξήκοντα ναυσὶ,
 Τιβέριος δὲ Σεμπρώνιος εἰς Λιβύην ἑκατὸν ἐξήκοντα ^{Ti. Sem-}
 σκάφεσι πεντηρηκοῖς. οἷς οὕτω καταπληκτικῶς ἐπε-^{pronius}
 βάλετο πολεμεῖν, καὶ τοιαύτας ἐποιεῖτο παρασκευὰς ^{Carthagi-}
 ἐν τῷ Λιλυθαίῳ, πάντα καὶ πανταχόθεν ἀθροίζων, ^{nem co-}
 ὡς εὐθέως ἐκ κατάπλου πολιορκήσων αὐτὴν τὴν ^{gitat ob-}
 Καρχηδόνα. Πόπλιος δὲ, κομιθεὶς παρὰ τὴν Λιγυ-^{P. Scipio}
 στικὴν, ἦκε πεμπταῖος ἀπὸ Πισῶν εἰς τοὺς κατὰ ^{Massiliæ}
 Μασσαλίαν τόπους. καὶ καθορμιθεὶς πρὸς τὸ πρῶ-^{exponit}
 τὸν στόμα τοῦ Ῥοδανοῦ, τὸ Μασσαλιωτικὸν πρῶ-^{copias.}
 γορευό-

XII. 1. κατὰ τοὺς Κελτοὺς Aug. 2. ὑπὸ. Vulgo omnes ἐπὶ τὴν ὠραίαν. Correxī cum Reisk. 3. οἷς οὕτω. οἷς malui cum Reisk. quam ὡς cum Casaub. Vttrunque abest a scriptis libris. Ibid. πάντα posui ex mente Gronovii. Vulgo omnes πάντας. 4. Λιγυστικὴν. Λιγυστικὴν Vnt. Flor. Ang. Reg. A. Ibid. ἀπὸ Πισῶν ex mente Casaub. posui. Mendose: vulgo omnes ἀποπεσῶν.

41. Hæc in Gallia a principio belli ad Hannibalis usque adventum sunt acta: eratque hic rerum status in ea provincia, qualem partim antea, partim modo exposuimus. Ineunte æstate Romani Consules, omnibus j̄m fatis ad perficiendum quæ moliebantur comparatis, in suas provincias classe proficiscuntur. Ac Publius quidem, cum sexaginta navibus, in Hispaniam cursum dirigebat: at Tiberius Sempromius

in Africam, cum centum sexaginta navibus quinqueremibus: quibus tam atrox bellum inferre hosti cogitabat, tantosque Lilybæi apparatus faciebat, omnibus præfidiis undique congregatis, quasi primo appulsu ipsam Carthaginem esset obsessurus. Publius, præter Liguriæ oram navigans, quinto die Pisis Massiliam pervenit; quumque ad proximum Rhodani ostium, quod Massiliense vocant, appulisset, copias

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ἄννιβας δὲ, προσμίξας ταῖς περὶ τὸν ποταμὸν Ἀ. V. 536.
 τόποις, εὐθέως ἐνεχείρει ποιῆσαι τὴν διάβασιν κα- XLII.
 τὰ τὴν ἀπλήν ῥύσιν, σχεδὸν ἡμερῶν τετάρτων ὁδὸν Trajicere
 ἀπέχων στρατοπέδῳ τῆς θαλάττης. καὶ φιλοποιοῦ- flumen
 σάμενος παντὶ τρόπῳ τοὺς κατοικοῦντας τὸν ποτα- parat.
 μόν, ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν τὰ τε μονόξυλα πλοῖα
 πάντα, καὶ τοὺς λέμβους, ὄντας ἰκανοὺς τῷ πλήθει,
 διὰ τὸ ταῖς ἐκ τῆς θαλάττης ἐμπορείαις πολλοὺς χρῆ-
 ζοῦσαι τῶν παροικούντων τὸν Ῥοδανόν. ἔτι δὲ τὴν ἀρ-
 μόζουσαν ξυλείαν ἐξέλαβε πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν
 μονοξύλων· ἐξ ὧν ἐν δυσὶν ἡμέραις πλῆθος ἀναρίθμη-
 τὸν ἐγένετο πορθμείων· ἐκάστου σπεύδοντος μὴ πρσο-
 δεῖσθαι τοῦ πέλας, ἐν αὐτῷ δ' ἔχειν ταῖς τῆς διαβά-
 4σεως ἐλπίδας. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν τῷ
 πέραν πλῆθος ἠθροῖσθαι βαρβάρων, χάριν τοῦ κα-
 5λύειν τὴν τῶν Καρχηδονίων διάβασιν. εἰς οὓς ἀπο-
 βλέπων Ἄννιβας καὶ συλλογιζόμενος ἐκ τῶν παρόντων,
 ὡς

XLII. 2. κατοικοῦντας. παροικούντας Vat. Ibid. ἐμπορείαις. ἐμ-
 πορείαις edd. ex Bav.

42. *Hannibal*, simul ac-
 cessit ad fluvium, ad traji-
 ciendum continuo se com-
 paravit, ubi simplex erat al-
 veus fluvii, ex intervallo
 quatuor fere dierum itineris
 a mari castra metatus. Omni
 itaque ratione accolis fluvii
 sibi conciliatis, lintres uni-
 versas ipsorum e singulis ar-
 boribus cavatas, & lembos,
 quorum satis magnum nume-
 rum habebant, quia plerique
 Rhodani accolæ negotiatio-
 nem maritimam exercent,

redimit. Materiam præterea
 aptam ad excavandas lintres
 ab his accepit: ex qua bidui
 spatio pontonum innumera-
 bilis multitudo est fabricata;
 militum unoquoque summo
 studio enitente, ne alterius
 ope indigeret, sed trajicien-
 di spes in se ipso repositas
 haberet. Inter hæc magna
 barbarorum multitudo, ad
 Carthaginensium trajectio-
 nem impediendam, in oppo-
 sita ripa convenit. Quos
 ut conspexit *Hannibal*, judi-
 cans

A.V. 536. ὥς οὔτε διαβαίνειν μετὰ βίας δυνατὸν εἶη, τοσούτων πολεμίων ἐφροσώτων, οὔτ' ἐπιμένειν, μὴ πανταχό-

Alia par-θεν προσδέξεται τοὺς ὑπεναντίους· ἐπιγενομένης τῆς 6
te præ- τρίτης νυκτός, ἐξαποστέλλει μέρος τι τῆς δυνάμεως,
mittitur, Hannο, συστήσας καθηγεμόνας ἐγχωρίους, ἐπὶ δὲ πάντων
Bomilca- ris fil: Ἄννωνος τὸν Βοαμίλκου τοῦ βασιλέως. Οἱ ποιησά-τ

μενοι τὴν πρεΐαν ἀντίοι τῷ ρεύματι παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπὶ διακόσια στάδια, παραγενόμενοι πρὸς τὸν τόπον, ἐν ᾧ συνέβαινε περὶ τι χωρίον νησίζον περισχίζεσθαι τὸν ποταμὸν, ἐνταῦθα κατέμειναν. ἐκ δὲ τῆς παρακειμένης ὕλης τὰ μὲν συμπηγνύντες τῶν ξύλων, τὰ δὲ συνδεσμεύοντες, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πηλαῖς ἤρμοσαν σχεδίας, ἀρκούσας τῇ χρείᾳ πρὸς τὸ παρὸν· ἐφ' αἷς διεκομίσθησαν ἀσφαλῶς, μηδενὸς κωλύοντος. καταλαϊζόμενοι δὲ τόπον ὄχυρον, ἐκείνην μὲν τὴν ἡμέραν διέμειναν, ἀναπαύοντες σφᾶς ἐκ τῆς προγεγενημένης κακοπαθείας, ἅμα δὲ παρασκευα-

ζόμενοι

8. μηδενὸς. οὐδενὸς Vat. Flor. Ang. Reg. A. 9. τόπον ἔχυρον Va. Flor. Ibid. διέμειναν. ἔμειναν Vat. Flor. Ang. Reg. A.

cans ex re præsentī, neque vi transire se posse, quum tantus hostium numerus immineret; neque commorari eo loci posse diutius, ne undique ab hostibus invaderetur: tertia post adventum suum nocte partem exercitus, datis Gallis indigenis qui viam præirent, & præposito universæ manui Hannone, Bomilcaris regis filio, proficisci jubet. Hi adverso flumine euntes propter ipsum amnem, xxv millia fere passuum progressi, ad

locum quemdam accedunt, ubi divitiis fluvius parvam insulam efficit, ibique commorantur. Cæsam deinde in proxima sylva materiam partim compingentes, partim invicem colligantes, multas brevi tempore rates concinnarunt, ad præsentem usum satis idoneas; quibus vestī, nemine obsistente, Rhodanum tuto transmiserunt. Locum autem nacti munitum, diem illum ibi agunt, ut ex præcedentibus laboribus brevi quiete reficerentur, simulque

ζόμενοι πρὸς τὴν ἐποιοῦσαν χρεῖαν κατὰ τὸ συντε-
 10 ταυμένον. Καὶ μὴν Ἀννίβας τὸ παραπλήσιον ἐποίησε
 περὶ τὰς μεθ' ἑαυτοῦ καταλειφθεῖσας δυνάμεις.
 11 μάλιστα δ' αὐτῷ παρεῖχε δυσχρηστίαν ἢ τῶν ἐλε-
 φάντων διάβασις. οὗτοι δ' ἦσαν ἑπτὰ καὶ τριάκον-
 τα τὸν ἀριθμόν.

Οὐ μὴν, ἀλλ' ἐπιγενομένης τῆς πέμπτης νυκτός, XLIII.
 οἱ μὲν προδιαβάαντες ἐκ τοῦ πέραν ὑπὸ τὴν ἑωθινήν ^{Rhoda-}
 προῆγον παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοὺς ἀντίπε- ^{nium tra-}
 2 ρα βαρβάρους. Ὁ δ' Ἀννίβας, ἐτοίμους ἔχων τοὺς ^{jicit Han-}
 στρατιώτας, ἐπέειχε τῇ διαβάσει, τοὺς μὲν λέμβους ^{nibal.}
 πεπληρωκῶς τῶν πελτοφόρων ἰππέων, τὰ δὲ μονό-
 3 ξυλα τῶν εὐκίνητοτάτων πεζῶν. εἶχον δὲ τὴν μὲν ἐξ
 ὑπερδεξίου καὶ παρὰ τὸ ρεῦμα τάξιν, οἱ λέμβοι
 τὴν δ' ὑπὸ τούτους, τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων· ἵνα
 τὸ πολὺ τῆς τοῦ ρεύματος βίας ἀποδεχομένων τῶν
 λέμβων, ἀσφαλεστέρα γίγνοιτο τοῖς μονοξύλοις ἢ
 παρα-

XLIII. 2. εὐκίνητοτάτων. Sic Casaub. ex Reg. B. Ante enim mendose
 εὐκινήτων edd. cum Bav. Ang. Reg. A. Sed εὐκινήτων Flot. 3.
 ἀποδεχομ. ὑποδεχομένων edd. quod superser. in Bav.

mulque ad instans negotium,
 prout ipsis mandatum erat,
 exsequendum sese præpara-
 rent. Similiter vero & Han-
 nibal eas copias, quæ cum
 ipso remanserant, ad id quod
 futurum erat, præparabat.
 Nulla vero re æque impedi-
 tus erat, ac circa trajectio-
 nem elephantorum, quos ha-
 bebat numero septem & tri-
 ginta.

43. Vt quinta nox venit,
 copiarum quæ in ulteriorem tra-
 jecerant ripam, circa quartam
 vigiliam secundum ipsum a-

mnem in oppositos Hanni-
 balli barbaros ire pergunt.
 Hannibal, milites paratos
 habens, quum lembos cetra-
 tis equitibus compleisset, lin-
 tres expeditissimis quibus-
 que peditum, ad trajicien-
 dum amnem se accingit.
 In superiore parte ad ipsam
 amnis cursum lembi sunt
 collocati; post hos seque-
 bantur leves pontones sive
 lintres: ut, majore ex parte
 excipientibus lembis adver-
 si impetum fluminis, major
 lintribus præberetur ad tra-
 jicien-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τοῦ μέρους παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ· παρε-^{A.V. 536.}
 στώτων, καὶ τῶν μὲν ἰδίων συναγωνιώντων καὶ πα-^{Rhoda-}
 ρακαλούντων μετὰ κραυγῆς, τῶν δὲ κατὰ πρόσω-^{num tra-}
 πον βαρβάρων παιανιζόντων, καὶ προκαλουμένων ^{jicit Han-}
 τὸν κίνδυνον· ἦν τὸ γιγνόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ πα-
 ραστατικὸν ἀγωνίας. Ἐν ᾧ καιρῷ, τῶν βαρβάρων
 ἀπολελοιπότων τὰς σκηναίς, ἐπιπεσόντες ἄφνω καὶ
 παρὰδόξως οἱ πέραν Καρχηδόνιοι, τινὲς μὲν αὐτῶν
 ἐνεπίμπρασαν τὴν στρατοπεδείαν, οἱ δὲ πλείους ὄρ-
 ιομησαν ἐπὶ τοὺς τὴν διάβασιν τηροῦντας. οἱ δὲ Βάρ-
 βαροι, παραλόγου τοῦ πράγματος φανέντος αὐτοῖς,
 οἱ μὲν ἐπὶ τὰς σκηναίς ἐφέροντο βοηθήσοντες, οἱ δ'
 ἠμύνοντο καὶ διεμάχοντο πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμένους.
 11 Ἀντίβας δὲ, κατὰ τὴν πρόθεσιν αὐτῷ συντρεχόν-
 των τῶν πραγμάτων, εὐθέως τοὺς πρώτους ἀπο-
 βαίνοντας συνίστα, καὶ παρεκάλει, καὶ συνεπλέκε-
 12 το τοῖς βαρβάροις. οἱ δὲ Κελτοὶ, καὶ διὰ τὴν ἀτα-
 ξίαν

8. συναγωνιώντων. συναγωνιζόντων Βαν. Ὁ Aug. Ibid. παρακα-
 λούντων. παρακολουθούντων Vat. Flor. Aug. Reg. A.

ad latus utrumque fluvii ad-
 sistentibus; quum & Pœni
 partim suis timerent, partim
 cum clamore eosdem adhor-
 tarentur; & barbari. qui ex
 adverso stabant, ululatus tol-
 lerent, præliumque deposce-
 rent; terribilis facies rerum
 erat, & quæ spectantium ani-
 mos magna anxietate affice-
 ret. Eo tempore, quum a
 tentoriis suis Galli omnes
 discessissent. subito atque in-
 opinato irruunt Carthagi-
 nienses, qui in ulteriorem ri-
 pam ante pervenerant: quo-

Vol. I.

rum alii castra incendere,
 plures in eos qui transitum
 custodiebant impetum face-
 re. Barbari, inopinato casu
 deprehenſi, pars ad taberna-
 cula defendenda accurrere,
 pars urgenti hosti resistere,
 & pugnam cum eo commit-
 tere. Hannibal, rebus ex
 animi sententia succedenti-
 bus, ut quisque suorum in
 terram evaserat, in aciem
 omnes dirigebat; & statim,
 suos adhortatus, manum cum
 barbaris conferebat. Galli,
 & quia inordinati præliaban-
 tur,

H h

A.V. 536. ξίαν καὶ διὰ τὸ παράδοξον τοῦ συμβαίνοντος ταχέως τραπέντες, ὤρμησαν πρὸς φυγὴν.

XLIV. Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἄμα τῆς τι διαβάσεως καὶ τῶν ὑπεναντίων κεκρατηκῶς, παρατυκῶς μὲν ἐγίγνετο πρὸς τῇ παρακομιδῇ τῶν πέραν ἀπολειπομένων ἀνδρῶν. πάσας δ' ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαπεραιώσας τὰς δυνάμεις, ἐκείνην μὲν τὴν νύκτα

Numidae equites exploratum missi.

παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν κατεστρατοπέδευσε. Τῆς δ' ἐπαύριον, ἀκούων τὸν τῶν Ῥωμαίων στόλον περὶ τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καθωρμίσθαι, προχειρῶς σάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἵππέων ἐξάπεστειλε, κατασκεψομένους, ποῦ καὶ πόσῃ τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἐλεφάντων διάβασιν προχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδείους. Αὐτῶς δὲ συναγαγὼν τὰς δυνάμεις, εἰσήγαγε τοὺς βασι-

Magilus, regulus ex Gallia Circumpadana.

λίσκους τοὺς περὶ Μάγιλον· οὗτοι γὰρ ἤκον πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν περὶ τὸν Πάδον πεδίων· καὶ δι' ἐρημνέως τὰ δεδογμένα παρ' αὐτῶν διεσάφει τοῖς ὄχλοις.

tur, & quia novitate rei percussi erant, terga vertere protinus coacti, in pedes se conjiciunt.

44. Pœnus, uno tempore transitu & victoria potitus, extemplo eos, qui in altera ripa erant relictī, curat trajiciendos: ac mox omnibus transmissis copiis, nocte illa, ad Rhodanum ipsum castra locat. Die sequenti ut accepit Hannibal, Romanam classem ad fluminis ostia

appulisse; selectos Numidas equites quingentos militum speculatum, ubi & quantæ copiae essent, & quid pararent hostes. Simul trajiciendi elephantos provinciam idoneis hominibus mandat. Ipse interim, advocata concione, regulum *Magilum* & qui cum eo erant producit, qui e Circumpadanis campis ad eum accesserant; & per interpretem, quæ decreta fuissent a Gallis, multitudini declarat.

ὄχλοις. Ἦν δὲ τῶν λεγομένων ἰσχυρότατα πρὸς ^{A.V. 536.}
 θάρσος τῶν πολλῶν, πρῶτον μὲν, ἢ τῆς παρουσίας ^{Magilus,}
 ἐνέργεια τῶν ἐπισπωμένων, καὶ κοινωνήσεν ἐπαγγελ- ^{regulus}
 τισμένων τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου· δεύτερον δὲ, ^{ex Gallia}
 τὸ τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν ἀξιοπίστον, ὅτι καθηγί- ^{Circum-}
 σονται διὰ τόπων τοιούτων, δι' ὧν οὐδενὸς ἐπιδέομε-
 νοι τῶν ἀναγκαίων, συντόμως ἅμα καὶ μετὰ ἀσφα-
 λείας ποιήσονται τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν· πρὸς δὲ
 τούτοις, ἢ τῆς χώρας γενναιότης, εἰς ἣν ἀφίξονται,
 καὶ τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ τῶν ἀνδρῶν ἢ προθυμία, μεθ'
 ὧν μέλλουσι ποιῆσθαι τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς τῶν
 Ῥωμαίων δυνάμεις. Οἱ μὲν οὖν Κελτοὶ τοιαῦτα δια-
 ἰολεχθέντες, ἀνεχώρησαν. Μετὰ δὲ τούτους εἰσελ- ^{Hannibal}
 θὼν αὐτὸς, πρῶτον μὲν τῶν προγεγενημένων πρά- ^{ad Rho-}
 ξων ἀνέμνησε τοὺς ὄχλους· ἐν αἷς, ἔφη, πολλοῖς ^{danum}
 αὐτοὺς καὶ παραβόλοις ἔργοις καὶ κινδύνοις ἐπιχε- ^{hortatur}
 χειρηκότας, ἐν οὐδενὶ διεσφάλλθαι, κατακολουθήσαν- ^{suos.}

H h 2

τας

XLIV. 6. ἐνέργεια. An ἐνάργεια? quod suspicati sunt Casaub. & Reisk.

declarat. Ex omnibus quæ dicta sunt plurimum ad firmandos vulgi animos momenti habebant ista: primum quidem, ipsa efficax presentia eorum qui ipsos accirent, & belli contra Romanos participes se fore promitterent: deinde quod, quum sponderet Magilus, se per ea loca ipsos auditurum, per quæ cito ac tuto, necessaria re nulla deficiente, in Italiam essent venturi, nequaquam levis auctor hujus promissionis esse videbatur. Movebat eos in-

super id, quod tum de bonitate atque amplitudine regionis quam peterent, tum de prompta & propensa eorum voluntate, quibuscum adversus Romanos exercitus essent pugnaturi, demonstrabatur. His expositis, concione excedunt Galli. Post quos prodiens ipse Hannibal, primo res ante gestas militi in memoriam revocare: quam multa, auctore se & consultore, audacia & periculorum plena facinora suscepissent, quorum nullius unquam ipsos præni-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. Hannibal ad Rhodanum hortatur suos. τας τῆ ἐκείνου γνώμη καὶ συμβουλίᾳ. τούτοις δὲ ἐξῆς εὐθαρσεῖς εἶναι παρεκάλεσθε, θεωροῦντας, διότι τὸ μέγιστον ἤνυσται τῶν ἔργων· ἐπειδὴ τῆς τε τοῦ ποταμοῦ διαβάσεως κεκρατήκασι, τῆς τε τῶν συμμάχων εὐνοίας καὶ προθυμίας αὐτόπται γεγονάσι. διόπερ ἄετο δεῖν περὶ μὲν τῶν κατὰ μέρος ῥαθυμεῖν, ὡς αὐτῶ μελόντων· πειθαρχοῦντας δὲ τοῖς παραγγέλμασιν, ἀνδρας ἀγαθοὺς γίγνεσθαι, καὶ τῶν προγεγονότων ἔργων ἀξίους. Τοῦ δὲ πλήθους ἐπισημανομένου, καὶ μεγάλην ὀρμὴν καὶ προθυμίαν ἐμφαίνοντος, ἐπαινέσας αὐτούς, καὶ τοῖς θεοῖς ὑπὲρ πάντων εὐχάμενος, διαφῆκε, παραγγείλας θεραπεύειν σφᾶς, καὶ παρασκευάζεσθαι μετὰ σπουδῆς, ὡς εἰς τὴν αὐριον ἀναζυγῆς ἐσομένης.

XLV. Speculatores Numidæ fugati ab equitibus Scipionis. Λυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας, ἤκουον τῶν Νομάδων οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν, τοὺς μὲν πλείστους αὐτῶν ἀπολωλεκότες, οἱ δὲ λοιποὶ πρεσβυτέρους.

13. εἰς τὴν αὐριον. eis abest a Bav. Aug. Ὁ Regiis.

praenituerit. Hortari igitur, bono essent animo; quum praesertim peractum esse id, quod difficillimum fuerit, viderent: nam ἔσ' trajiciendi amnis consilium exitum jam habuisse, qualem optassent; ἔσ' benevolentiae atque egregiae voluntatis sociorum oculos ipsos esse testes. Postulare denique, ut de singulis, quae gerenda forent, solliciti ne essent; gnari, sibi illa esse curae: sed jussis suis obediētes, viros fortes ἔσ' gloria rerum ante gestarum dignos se praebent. Quum multi-

tudo voce manuque significationem assensus dedisset, magnamque alacritatem & cupiditatem pugnandi ostendisset; laudavit eos Hannibal, vota pro salute omnium diis nuncupavit: monitos deinde, ut corpora curarent, ἔσ' ad iter omnia diligenter pararent, quia movere postridie castra constitisset, eos dimisit.

45. Soluta concione advenerunt Numidae, qui speculatum ante fuerant missi, quorum major pars ceciderat, reliqui effusa fuga evaserant.

ετροπάδην πεφευγότες. συμπεσόντες γὰρ οὐ μακρὰν
 ἀπὸ τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τοῖς τῶν Ῥωμαίων
 ἵππεῦσι, τοῖς ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρεῖαν ἐξαπεσταλμέ-
 νοις ὑπὸ τοῦ Ποπλίου, τοιαύτην ἐποιήσαντο φιλοτι-
 μίαν ἀμφοτέρω κατὰ τὴν συμπλοκὴν, ὥστε τῶν
 Ῥωμαίων καὶ Κελτῶν εἰς ἑκατὸν ἵππεῖς καὶ τετρα-
 ράκοντα διαφθαρήναι, τῶν δὲ Νομάδων ὑπὲρ τοὺς
 3 διακκσίους. Γενομένων δὲ τούτων, οἱ Ῥωμαῖοι συνεγ-
 γίσαντες κατὰ τὸ δίωγμα τῶ τῶν Καρχηδονίων χεί-
 ρακι, καὶ κατοπτρεύσαντες, αὐθις ἐξ ὑπαστροφῆς
 ἠπείγοντο, διασαφήςοντες τῶ στρατηγῶ τὴν παρου-
 σίαν τῶν πολεμίων. ἀφικόμενοι δ' εἰς τὴν παρεμβο-
 4 λὴν, ἀνήγγειλαν. Πόπλις δὲ παραυτίκα τὴν ἀπο-
 σκευὴν ἀναθέμενος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀνέβηξε παντὶ
 τῶ στρατεύματι, καὶ προῆγε παρὰ τὸν ποταμὸν,
 5 σπεύδων συμμίξαι τοῖς ὑπεναντίοις. Ἄννιβας δὲ τῆ
 κατὰ πύδας ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας, ἅμα τῶ φωτὶ
 τοὺς μὲν ἵππεῖς προέθετο πάντας ὡς πρὸς θάλατ-
 ταν, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν· τὴν δὲ τῶν πεζῶν

A.V. 536.
 Specula-
 tores Nu-
 midæ fu-
 gati ab
 equitibus
 Scipio-
 nis.

Scipio
 versus ca-
 stra Han-
 nibalis
 profici-
 scitur.

H h 3

ἐκίνε

rant. Nam quum haud lon-
 ge a suorum castris obvios
 Romanos equites habuissent,
 pari de causa a *Publio* missos;
 tanta animorum contentione
 utrique pugnam inierunt, ut
 Romanorum quidem ac Gal-
 lorum centum & quadragin-
 ta desiderati sint, e Numidis
 vero amplius ducenti. Ro-
 mani dum a conflictu hostem
 insequuntur, propius vallum
 Pœnorum progressi, omnia-
 que speculati, redire ad suos
 properabant, quo possent de

adventu hostium certiozem
 facere consulem: quod &
 mox, in castra reversi, fe-
 cerunt. Extemplo *Scipio*,
 impedimentis in naves im-
 positis, castra movit, & cu-
 pidus dimicandi cum hoste,
 copias omnes pedestri itine-
 re secundum flumen pergit
 ducere. At *Hannibal*, po-
 stridie quam habita erat con-
 cio, prima luce equitatum
 omnem ab ea parte quæ
 mare spectabat, velut in sub-
 sidium agminis, disponit;
 deinde

A.V. 536. ἐκίνει δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος εἰς πορείαν. αὐτὸς δὲ τοὺς ἐλέφαντας ἐξεδέχετο, καὶ τοὺς ἄμα τούτοις ἀπελελειμμένους ἀνδρας. Ἐγένετο δὲ ἡ διακρυμὴ τῶν θηρίων, τοιαύτη τις.

XLVI.
Trajectio
elephan-
torum.

Πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους, ἀραρότως ταύτων δύο πρὸς ἀλλήλας ζεύξαντες βιαίως, ἤρρισαν ἀμφοτέρας εἰς τὴν γῆν κατὰ τὴν ἔμβασιν τοῦ ποταμοῦ, πλάτος ἔχούσας τὸ συναμφοτέρον, ὡς πετήκοντα πόδας. ταύταις δὲ συζευγνύντες ἄλλας ἐκ τῶν ἐκτὸς προσηρμοζον, προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον. τὴν δ' ἀπὸ ταῦν ῥεύματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες, πρὸς τὸ συμμένειν καὶ μὴ παρωθεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. ποιήσαντες δὲ πρὸς δύο πλέθρα τῶν μήκει τὸ πᾶν ζεύγμα τῆς προβολῆς, μετὰ ταῦτα δύο πεπηγυίας σχεδίας διαφερόντως, τὰς μεγίστας, προσέβαλον ταῖς ἐσχάταις

πρὸς

XLVI. 3. ἐνάπτ. ἀνάπτοντες Aug. Res. A.

deinde pedites movere castra atque iter facere jubet: ipse elefantos, & cum his relictos viros, praestolatur. Trajectio autem bestiarum tali modo facta est.

46. Quum plures rates compegissent, duas harum invicem probe ac firmiter junctas, quæ latitudinem simul ambæ quinquaginta pedum habebant, magna vi terræ infigunt, qua parte in amnem ibatur. Hisce alias ab exteriori parte copulant connectuntque, ita ut hujus

quasi pontis fabrica in ipsum amnem, qua erant trajecturi, porrigeretur. Latus, quod impetum fluminis excipiebat, rudentibus e terra firmant, ad arbores alligatis, quibus superior fluminis ripa erat confixa; ut staret opus totum immotum, neque secunda aqua deferretur. Postquam hujus pontis in flumen porrecti longitudinem ad pedes CC produxerunt; tum vero ratibus postremis duas maximas alias, singulari arte compactas, ad-

jiciant;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. ὥς οὔτε διαβαίνειν μετὰ βίας δυνατὸν εἶη, τοσούτων
πολεμίων ἐφροσώτων, οὔτ' ἐπιμένειν, μὴ πανταχό-

Alia par-θεν προσδέξεται τοὺς ὑπεναντίους· ἐπιγενομένης τῆς
te præ- τρίτης νυκτός, ἐξαποστέλλει μέρος τι τῆς δυνάμεως,
mittitur, Hannο, συστήσας καθηγεμόνας ἐγχωρίους, ἐπὶ δὲ πάντων
Bomilca- ris fil. Ἄννωνα τὸν Βοαμίλκου τοῦ βασιλέως. Οἱ ποιησά-

μενοι τὴν πρεΐαν ἀντίοι τῷ ῥεύματι παρὰ τὸν πο-
ταμὸν ἐπὶ διακόσια στάδια, παραγενόμενοι πρὸς τὴν
τόπον, ἐν ᾧ συνέβαινε περὶ τι χωρίον νησίζον περι-
σχίζεσθαι τὸν ποταμὸν, ἐνταῦθα κατέμειναν. ἐκ δὲ
τῆς παρακειμένης ὕλης τὰ μὲν συμπηγνύντες τῶν
ξύλων, τὰ δὲ συνδεσμεύοντες, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολ-
λὰς ἤρμοσαν σχεδίας, ἀρκούσας τῇ χρείᾳ πρὸς τὸ
παρὸν· ἐφ' αἷς διεκομίσθησαν ἀσφαλῶς, μηδενὸς κω-
λύοντος. καταλαϊζόμενοι δὲ τόπον ὄχυρον, ἐκαίνην
μὲν τὴν ἡμέραν διέμειναν, ἀναπαύοντες σφᾶς ἐκ τῆς
προγεγενημένης κακοπαθείας, αἶμα δὲ παρασκευα-
ζόμενοι

8. μηδενὸς. οὐδενὸς Vat. Flor. Ang. Reg. A. 9. τόπον ἔχυρον Vat.
Flor. Ibid. διέμειναν. ἔμειναν Vat. Flor. Ang. Reg. A.

cans ex re præfenti, neque
vi transire se posse, quum
tantus hostium numerus im-
mineret; neque commorari
eo loci posse diutius, ne un-
dique ab hostibus invadere-
tur: tertia post adventum
suum nocte partem exerci-
tus, datis Gallis indigenis
qui viam præirent, & præ-
posito universæ manui Han-
none, Bomilcaris regis filio,
proficisci jubet. Hi adver-
so flumine euntes propter
ipsum amnem, xxv millia
fere passuum progressi, ad

locum quemdam accedunt,
ubi divitius fluvius parvam
insulam efficit, ibique com-
morantur. Cæsam deinde in
proxima sylva materiam par-
tim compingentes, partim
invicem colligantes, multas
brevis tempore rates concin-
narunt, ad præsentem usum
satis idoneas; quibus vecti,
nemine obsistente, Rhoda-
num tuto transmiserunt. Lo-
cum autem nacti munitum,
diem illum ibi agunt, ut
ex præcedentibus laboribus
brevis quiete reficerentur, si-
mulque

ζόμενοι πρὸς τὴν ἐποιοῦσαν χρεῖαν κατὰ τὸ συντε-
 10 ταυμένον. Καὶ μὴν Ἀννίβας τὸ παραπλήσιον ἐποίησε
 περὶ τὰς μεθ' ἑαυτοῦ καταλειφθεῖσας δυνάμεις.
 11 μάλιστα δ' αὐτῷ παρεῖχε δυσχρηστίαν ἢ τῶν ἐλε-
 φάντων διάβασις. οὗτοι δ' ἦσαν ἑπτὰ καὶ τριάκον-
 τα τὸν ἀριθμόν.

Οὐ μὴν, ἀλλ' ἐπιγενομένης τῆς πέμπτης νυκτός, XLIII.
 οἱ μὲν προδιαβάαντες ἐκ τοῦ πέραν ὑπὸ τὴν ἑωθινήν ^{Rhoda-}
 προῆγον παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοὺς ἀντίπε- ^{num tra-}
 2 ρα βαρβάρους. Ὁ δ' Ἀννίβας, ἐτοίμους ἔχων τοὺς ^{jicit Han-}
 στρατιώτας, ἐπέειχε τῇ διαβάσει, τοὺς μὲν λέμβους
 πεπληρωκῶς τῶν πελτοφόρων ἰππέων, τὰ δὲ μονό-
 3 ζυλα τῶν εὐκίνητοτάτων πεζῶν. ἔσχον δὲ τὴν μὲν ἐξ
 ὑπερδεξίου καὶ παρὰ τὸ ρεύμα τάξιν, οἱ λέμβοι
 τὴν δ' ὑπὸ τούτους, τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων ἵνα
 τὸ πολὺ τῆς τοῦ ρεύματος βίας ἀποδεχομένων τῶν
 λέμβων, ἀσφαλεστέρα γίγνοιτο τοῖς μονοξύλοις ἢ

παρα-

XLIII. 2. εὐκίνητοτάτων. Sic Casaub. ex Reg. B. Ante enim mendose
 εὐκίνητάτων edd. cum Bav. Ang. Reg. A. Sed εὐκινήτων Flot. 3.
 ἀποδεχομ. ὑποδεχομένων edd. quod superscr. in Bav.

mulque ad instans negotium,
 prout ipsis mandatum erat,
 exsequendum sese præpara-
 rent. Similiter vero & Han-
 nibal eas copias, quæ cum
 ipso remanserant, ad id quod
 futurum erat, præparabat.
 Nulla vero re æque impedi-
 tus erat, ac circa trajectio-
 nem elephantorum, quos ha-
 bebat numero septem & tri-
 ginta.

43. Vt quinta nox venit,
 copiarum quæ in ulteriorem tra-
 jecerant ripam, circa quartam
 vigiliam secundum ipsum a-

mnem in oppositos Hanni-
 balli barbaros ire pergunt.
 Hannibal, milites paratos
 habens, quum lembos cetra-
 tis equitibus compleisset, lin-
 tres expeditissimis quibus-
 que peditum, ad trajicien-
 dum amnem se accingit.
 In superiore parte ad ipsum
 amnis cursum lembi sunt
 collocati; post hos seque-
 bantur leves pontones sive
 lintres: ut, majore ex parte
 excipientibus lembis adver-
 si impetum fluminis, major
 lintribus præberetur ad tra-
 jicien-

A.V. 536. παρακομιδὴ διὰ τοῦ πόρου. κατὰ δὲ τὰς πρύμνας, Rhodanum τῶν λέμβων ἐφέλκειν διανοοῦντο τοὺς ἵππους νέοντας, jicte Hannibal. τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τοῖς ἀγωγεῦσιν ἑνὸς ἀνδρὸς ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς πρύμνης οἰακίζοντος· ὥστε πλῆθος ἰκανὸν ἵππων συνδιακομιζεσθαι κατὰ τὴν πρώτην εὐθέως διάβασιν. Οἱ δὲ βάρβαροι θεωροῦντες τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, ἀτάκτως ἐκ τοῦ χάρακος ἐξεχέοντο καὶ σποράδην, πεπεισμένοι κωλύειν εὐχερῶς τὴν ἀπόβασιν τῶν Καρχηδονίων. Ἄννιβας δ', ἅμα τῷ συνιδεῖν ἐν τῷ πέραν ἐγγιζοντας ἤδη τοὺς παρ' αὐτοῦ στρατιώτας, σημηνάντων ἐκείνων τὴν παρουσίαν τῷ καπνῷ κατὰ τὸ συντεταγμένον, ἐμβαίνειν ἅπασιν ἅμα παρήγγελλε, καὶ βιάζεσθαι πρὸς τὸ ρεῦμα τοῖς ἐπὶ τῶν πορθμείων τεταγμένοις. ταχὺ δὲ τούτου γενομένου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ἀμιλλωμένων μὲν πρὸς ἀλλήλους μετὰ κραυγῆς, διαγωνιζομένων δὲ πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν· τῶν δὲ στρατοπέδων ἀμφοτέρων ἐξ ἑκατέρου τοῦ

6. παρήγγελλε. παρήγγαλε Aug. Reg. A.

jiciendum securitas. Exco-
gitatum & illud est, ut equos
nantes e puppibus lemborum
traherent: qua ratione quum
ex utroque latere cujusque
puppis ternos vel quaternos
unus homo ductaret, pri-
mo statim commeatu ingens
equorum numerus est trans-
missus. Barbari, ut conata
adversariorum sunt conspi-
cati, confuse & sparsim ex-
tra vallum ruere; facile se
impedituros rati, quo minus
Pœni trajicerent. Hannibal

simulac ex adverso appropin-
quantes jam suos intellexit,
quum adventum suum hi,
sicut fuerat eis præceptum,
fumo significassent; mandat
protinus, ut incendant o-
mnes, & contra adversum
flumen nitantur navigiorum
rectores. Quod quum cito
esset factum; his, qui in na-
vibus erant, mutuis se hor-
tatibus cum clamore provo-
cantibus, & vim fluminis
perrumpere contendentibus;
ambobus vero exercitibus
ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. Ξίαν καὶ διὰ τὸ παράδοξον τοῦ συμβαίνοντος ταχέως τραπέντες, ὤρμησαν πρὸς Φυγὴν.

XLIV. Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἄμα τῆς το διαβάσεως καὶ τῶν ὑπεναντίων κεκρατηκῶς, παρατυκῶς μὲν ἐγίγνετο πρὸς τῇ παρακομιδῇ τῶν πέραν ἀπολειπομένων ἀνδρῶν. πάσας δ' ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαπεραιώσας τὰς δυνάμεις, ἐκείνην μὲν τὴν νύκτα

Numidae παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν κατεστρατοπέδευσε. Τῆς equites exploratum missi. δ' ἐπαύριον, ἀκούων τὸν τῶν Ῥωμαίων στῆλον περὶ τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καθωρμιάθαι, προχειρισάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἰππέων ἐξάπεστειλε, κατασκεψομένους, ποῦ καὶ πῶς τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἐλεφάντων διάβασιν προχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδεῖους. Αὐτῶν δὲ συναγαγὼν τὰς δυνάμεις, εἰσήγαγε τοὺς βασι-

Magilus, regulus ex Gallia Circumpadana. λίσκους τοὺς περὶ Μάγιλον· οὗτοι γὰρ ἦκον πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν περὶ τὸν Πάδον πεδίων· καὶ δι' ἔρημνέως τὰ δεδογμένα παρ' αὐτῶν διεσάφει τοῖς ὄχλοις.

tur, & quia novitate rei percussi erant, terga vertere protinus coacti, in pedes se conjiciunt.

44. Pœnus, uno tempore transitu & victoria potitus, extemplo eos, qui in altera ripa erant relictī, curat trajiciendos: ac mox omnibus transmissis copiis, nocte illa, ad Rhodanum ipsum castra locat. Die sequenti ut accepit Hannibal, Romanam classem ad fluminis ostia

appulisse; selectos Numidas equites quingentos misit speculatum, ubi & quantæ copię essent, & quid pararent hostes. Simul trajiciendi elephantos provinciam idoneis hominibus mandat. Ipse interim, advocata concione, regulum *Magilum* & qui cum eo erant producit, qui e Circumpadanis campis ad eum accesserant; & per interpretem, quæ decreta fuissent a Gallis, multitudini declarat.

ὄχλοις. Ἦν δὲ τῶν λεγομένων ἰσχυρότατα πρὸς ^{A.V. 536.}
 θάρσος τῶν πολλῶν, πρῶτον μὲν, ἢ τῆς παρουσίας ^{Migilus,}
 ἐνέργεια τῶν ἐπισπωμένων, καὶ κοινωήσιν ἐπαγγελ- ^{regulus}
 τλεμένων τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου· δεύτερον δὲ, ^{ex Gallia}
 τὸ τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν ἀξιοπίστον, ὅτι καθηγί- ^{Circum-}
 σονται διὰ τόπων τοιούτων, δι' ὧν οὐδενὸς ἐπιδεόμε- ^{padana.}
 νοι τῶν ἀναγκαίων, συντόμως ἅμα καὶ μετὰ ἀσφα-
 λείας ποιήσονται τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν· πρὸς δὲ
 τούτοις, ἢ τῆς χώρας γενναϊότης, εἰς ἣν ἀφίξονται,
 καὶ τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ τῶν ἀνδρῶν ἢ προθυμία, μεθ'
 ὧν μέλλουσι ποιῆσαι τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς τῶν
 Ῥωμαίων δυνάμεις. Οἱ μὲν οὖν Κελτοὶ τοιαῦτα δια-
 ιολεχθέντες, ἀνεχώρησαν. Μετὰ δὲ τούτους εἰσελ- ^{Hannibal}
 θῶν αὐτὸς, πρῶτον μὲν τῶν προγεγενημένων πρά- ^{ad Rho-}
 ξων ἀνέμνησε τοὺς ὄχλους· ἐν αἷς, ἔφη, πολλοῖς ^{danum}
 αὐτοὺς καὶ παραβόλοις ἔργοις καὶ κινδύνοις ἐπιχε- ^{hortatur}
 χειρηκότας, ἐν οὐδενὶ διεσφάλλθαι, κατακολουθήσαν- ^{suos.}

H h 2

τας

XLIV. 6. ἐνέργεια. An ἐνάργεια? quod suspicati sunt Casaub. & Reisk.

declarat. Ex omnibus quæ dicta sunt plurimum ad firmandos vulgi animos momenti habebant ista: primum quidem, ipsa efficax praesentia eorum qui ipsos accirent, & belli contra Romanos participes se fore promitterent: deinde quod, quum sponderet Magilus, se per ea loca ipsos ducturum, per quæ cito ac tuto, necessaria re nulla deficiente, in Italiam essent venturi, nequaquam levis auctor hujus promissionis esse videbatur. Movebat eos in-

super id, quod tum de bonitate atque amplitudine regionis quam peterent, tum de prompta & propensa eorum voluntate, quibuscum adversus Romanos exercitus essent pugnaturi, demonstrabatur. His expositis, concione excedunt Galli. Post quos prodiens ipse Hannibal, primo res ante gestas militi in memoriam revocare: quam multa, auctore se & consultore, audacia & periculorum plena facinora suscepissent, quorum nullius umquam ipsos pæni-

A.V. 536. Hannibal ad Rhodanum hortatur suos. τας τῆ ἐκείνου γνώμη καὶ συμβουλία. τούτοις δὲ ἐξῆς εὐθαρσεῖς εἶναι παρεκάλεσθε, θεωροῦντας, διότι τὸ μέγιστον ἦνυσται τῶν ἔργων· ἐπειδὴ τῆς τε τοῦ ποταμοῦ διαβάσεως κεκρατήκασι, τῆς τε τῶν συμμάχων εὐνοίας καὶ προθυμίας αὐτόπται γεγονάσι· διόπερ ᾤετο δεῖν περὶ μὲν τῶν κατὰ μέρος ῥαθυμῶν, ὡς αὐτῶ μελόντων· πειθαρχοῦντας δὲ τοῖς παραγγέλμασιν, ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, καὶ τῶν προγεγονότων ἔργων ἀξίους. Τοῦ δὲ πλήθους ἐπισημαίνοντο, καὶ μεγάλην ὀρμὴν καὶ προθυμίαν ἐμφαίνοντος, ἐπαινέσας αὐτοὺς, καὶ τοῖς θεοῖς ὑπὲρ πάντων εὐξάμενος, διαφῆκε, παραγγείλας θεραπεύειν σφᾶς, καὶ παρασκευάζεσθαι μετὰ σπουδῆς, ὡς εἰς τὴν αὐριον ἀναζυγῆς ἐσομένης.

XLV. Speculatores Numidæ fugati ab equitibus Scipionis.

Λυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας, ἦγον τῶν Νομάδων οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν, τοὺς μὲν πλείστους αὐτῶν ἀπολωλεκότες, οἱ δὲ λοιποὶ πρεσβύται.

13. εἰς τὴν αὐριον. εἰς abest a Bav. Aug. 5 Regiis.

prænituerit. Hortari igitur, bono essent animo; quum præsertim peractum esse id, quod difficillimum fuerit, viderent: nam 5̄ trajiciendi animis consilium exitum jam habuisse, qualem optassent; 5̄ benevolentiā atque egregia voluntatis sociorum oculatos ipsos esse testes. Postulare denique, ut de singulis, quæ gerenda forent, solliciti ne essent; gnari, sibi illa esse cura: sed jussis suis obediētes, viros fortes 5̄ gloria rerum ante gestarum dignos se præberent. Quum multi-

tudo voce manuque significationem assensus dedisset, magnamque alacritatem & cupiditatem pugnandi ostendisset; laudavit eos Hannibal, vota que pro salute omnium diis nuncupavit: monitos deinde, ut corpora curarent, 5̄ ad iter omnia diligenter pararent, quia movere postridie castra constitisset, eos dimisit.

45. Soluta concione advenērunt Numidæ, qui speculatum ante fuerant missi, quorum major pars ceciderat, reliqui effusa fuga evaserant.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. ἐκίνει δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος εἰς πορείαν. αὐτὸς δὲ τοὺς ἐλέφαντας ἐξεδέχετο, καὶ τοὺς ἄμα τούτοις ἀπολελειμμένους ἀνδρας. Ἐγένετο δὲ ἡ διακκριδὴ τῶν θηρίων, τοιαύτη τις.

XLVI.
Trajectio
elephan-
torum.

Πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους, ἀραρότως τούτων δύο πρὸς ἀλλήλας ζεύξαντες βιαίως, ἤρρισαν ἀμφοτέρας εἰς τὴν γῆν κατὰ τὴν ἔμβασιν τοῦ ποταμοῦ, πλάτος ἔχούσας τὸ συναμφοτέρων, ὡς πενήκοντα πόδας. ταύταις δὲ συζευγνύντες ἄλλας ἐκ τῶν ἐκτὸς προσήρμοζον, προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον. τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ζεύγματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες, πρὸς τὸ συμμένειν καὶ μὴ παρωθεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. ποιήσαντες δὲ πρὸς δύο πλέθρα τῶν μήκει τὸ πᾶν ζεύγμα τῆς προβολῆς, μετὰ ταῦτα δύο πεπηγυίας σχεδίας διαφερόντως, τὰς μεγίστας, προσέβαλον ταῖς ἐσχάταις·

πρὸς

XLVI. 3. ἐνάπτ. ἀνάπτοντες Aug. Reg. A.

deinde pedites movere castra atque iter facere jubet: ipse elephantos, & cum his relictos viros, praestolatur. Traiectio autem bestiarum tali modo facta est.

46. Quum plures rates compegissent, duas harum invicem probe ac firmiter junctas, quæ latitudinem simul ambæ quinquaginta pedum habebant, magna vi terræ infigunt, qua parte in amnem ibatur. Hisce alias ab exteriori parte copulant connectuntque, ita ut hujus

quasi pontis fabrica in ipsum amnem, qua erant trajecturi, porrigeretur. Latus, quod impetum fluminis excipiebat, rudentibus e terra firmant, ad arbores alligatis, quibus superior fluminis ripa erat confita; ut stare opus totum immotum, neque secunda aqua deferretur. Postquam hujus pontis in flumen porrecti longitudinem ad pedes cc produxerunt; tum vero ratibus postremis duas maximas alias, singulari arte compactas, adjiciunt;

πρὸς αὐταῖς μὲν βιαίως δεδεμένας, πρὸς δὲ ταῖς ἄλλας ^{AmV. 536.}
 οὕτως, ὥστ' εὐδιακόπους αὐτῶν εἶναι τοὺς δεσμούς. ^{Trajectio}
 σφύματα δὲ καὶ πλείω ταύταις ἐνήψαν, οἷς ἔμελλον ^{elephan-}
 οἱ λέμβοι ῥυμουλοῦντες οὐκ εἶσεν φέρεσθαι κατὰ ^{torum.}
 τοῦ ποταμοῦ, βία δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες,
 παρακμιεῖν καὶ περαιώσεν ἐπὶ τούτων τὰ θηρία.
 μετὰ δὲ ταῦτα χοῦν ἔφερον ἐπὶ πάσας πολὺν, ἕως
 ἐπιβάλλοντες ἐξωμοίωσαν, ὁμαλὴν καὶ σύγχρουν
 ποιοῦντες τῇ διὰ τῆς χέρσου φερούσῃ πρὸς τὴν δια-
 τβασιν ὁδῶ. τῶν δὲ θηρίων εἰθισμένων τοῖς Ἰνδοῖς μέ-
 χρι μὲν πρὸς τὸ ὑγρὸν αἰεὶ πειθαρχεῖν, εἰς δὲ τὸ
 ὕδωρ ἐμβαίνειν οὐδαμῶς ἔτι τολμώντων, ἦγον διὰ τοῦ
 χώματος δύο προθέμενοι θηλείας, πειθαρχούντων
 αὐτοῖς τῶν θηρίων. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ ταῖς τελευταίας ἐπέ-
 στησαν σχεδίας, διακόψαντες τοὺς δεσμούς, οἷς

Hh 4

προσήρ-

5. κατὰ ποταμοῦ *absque artic. dant Vrb. Flor. Ang. Reg. A.* 6. ἐπὶ
 πάσας. *Mendose ἐπὶ πάσαν Vrb. ἐπιπάσαντες edd. ex Bav.* 8.
 οἷς προσήρτ. *Vulgo oipes οἷ, quod ex coniect. corrigere non dabi-*
tavi.

jiciunt; ipsas quidem inter
 se firmissime colligatas, ad
 ceteras vero sic, ut præcidi-
 vincula facile possent. His
 funes ductarios plures alli-
 gaverunt, quorum ope lem-
 bi remulco eas trahentes
 impedituri erant, quominus
 secundus fluvius easdem de-
 ferret, ac, contra fluminis
 impetum vi sua rates susti-
 nendo, ad ripam ipsas per-
 ducturi, & bestias super his
 erant trajecturi. Humum
 dein multam in omnes rates
 congerunt, eamque ita inji-

ciunt, ut similem prorsus
 redderent viæ, quæ per fir-
 mam terram ad amnis transi-
 tum ferebat, æque planam
 & ejusdem coloris. Con-
 sueverunt elephantum magi-
 stris suis morigeros se præ-
 bere, donec aliqua occurrat
 aqua; intrare vero aquas
 non audent. Propterea in
 hunc aggerem illos duxere,
 duabus præpositis foeminis;
 atque ita reliqui sunt obse-
 cuti. Qui postquam in ulti-
 mas rates sunt perducti, in-
 cisis vinculis, quibus cete-
 ris

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Α.Ν. 536. τρέπον ἑξαπερσῶτες εὐχὴ ὑπεμέουσθ' ὡστ' εἰς
 Εὐρώπῃ
 de iustis
 Hanni-
 balis. ἀπερσώτης καὶ ἑῷ τέπῃς μετὰ θλάμευς τῶ
 το περιτιθέασθαι εἰ σὺ γράφεις Ἀγνίβα, τῶ τὰς με-
 γίστας ἐλπίδας ἀκεραίους ἔχοντι, περὶ τῶν καὶ
 ἑαυτὸν πραγμάτων. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς
 ἐρημίας, ἔτι δ' ἐρμνέτητες καὶ δυσχωρίας τῶν τό-
 πων, ἐκδήλων πικρῶς τὸ ψεῦδος αὐτῶν. εὐχὴ ἱστορή-
 σαντες γάρ, ὅτι συμβαίνει τοὺς Κελτοὺς, τοὺς πε-
 ρὰ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν οἰκῶντας, εὐχὴ ἀπαξ, αὐ-
 δὲ δὲ, πρὸ τῆς Ἀγνίβου παρουσίας, εὐδὲ μὴ πά-
 λαυ, προσφάτως δὲ, μεγάλας στρατοπέδοις ὑπερ-
 βάντας τὰς Ἄλπεις, παρατετάχθαι μὲν Ῥωμαίους,
 συνηγωνίθαι δὲ Κελτοῖς τοῖς τὰ περὶ τὸν Πάδον πε-
 δία κατοικοῦσι, καθάπερ ἡμεῖς ἐν τοῖς πρὸ τούτου
 ἐδηλώσαμεν· πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ εἰδότες, ὅτι πλεί-
 στων ἀνθρώπων Φῦλον κατ' αὐτὰς οἰκῶν συμβαίνει
 τὰς Ἄλπεις· ἀλλ' ἀγνοοῦντες ἕκαστα τῶν εἰρημέ-
 γων,

4. παθιέναι. Sic b. l. scripti libri omnes, quod Casaub. in κατιέναι πα-
 tauit. 6. συνηγωνίθαι. συναγωνίσασθαι Casaub. ex Reg. B.

perdita rerum suarum sum-
 ma ad ultimam consilii ino-
 priam fuerint redacti; ut in
 loca inexplorata sese cum
 suis copiis conjiciant; id
 præclari isti scriptores *Han-*
nibali adscribunt, qui spes
 universis de suis rebus, eas-
 que maximas, tunc temporis
 habebat integras atque illi-
 batas. Sed & quod ajunt,
fuisse illa loca ita deserta at-
que ita a natura munita, ut
plane insuperabilia essent, pa-
lam facit ipsorum mendacia.

Non enim didicerant isti,
 Gallos Rhodani accolas, non
 semel aut iterum, ante Han-
 nibalis adventum, neque jam
 olim, sed paullo ante cum
 magnis exercitibus Alpes su-
 perasse, & Circumpadanis
 Gallis opem ferentes cum
 Romanis arma contulisse;
 quemadmodum in superiori-
 bus est a nobis ostensum. Ne-
 sciebant præterea, numero-
 sissimam gentem ipsas Alpes
 inhabitare. Verum, igna-
 ri horum omnium, *Heroin*
quem-

νων, ἤρωά τινα, φασίν, ἐπιφανέντα, συνυποδείξαι
 σταῖς ὁδοῦς αὐτοῖς. ἐξ ὧν εἰκότως ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ
 παραπλήσιον τοῖς τραγωδιογράφοις. καὶ γὰρ ἐκεί-
 νοις πᾶσιν αἱ καταστρεφαὶ τῶν δραμάτων προσδέον-
 ται θεοῦ καὶ μηχανῆς, διὰ τὸ τὰς πρώτας ὑποθέ-
 σεις ψευδεῖς καὶ παραλόγους λαμβάνειν. τοὺς δὲ
 συγγραφέας ἀνάγκη τὸ παραπλήσιον πάσχειν, καὶ
 ποιεῖν ἤρωάς τε καὶ θεοὺς ἐπιφαινόμενους, ἐπειδὴν
 τὰς ἀρχαῖς ἀπιθάνους καὶ ψευδεῖς ὑποστήσωνται.
 πῶς γὰρ οἷόν τε, παραλόγοις ἀρχαῖς εὐλόγον ἐπι-
 οθεῖναι τέλος; Ἄννιβας γε μὴν, οὐχ ὡς οὔτοι γρά-
 φουσι, λίαν δὲ περὶ ταῦτα πραγματικῶς ἐχρήτο
 ἱταῖς ἐπιβλαῖς. καὶ γὰρ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν,
 εἰς ἣν ἐπεβάλετο κατιέναι, καὶ τὴν τῶν ὄχλων ἀλ-
 λοτριότητα πρὸς Ῥωμαίους ἐζητάει σαφῶς, εἰς τε
 τὰς μεταξύ δυσχωρίας ὁδηγοῖς καὶ καθηγεμόσιν ἐγ-
 χωρίοις ἐχρήτο, τοῖς τῶν αὐτῶν ἐλπίδων μέλλουσι
 κοινω-

A.V. 536.
 Fabulae
 de itinere
 Hanni-
 balis.

Pruden-
 ter iter
 instituit
 Hanni-
 bal.

II. κατιέναι. Forf. Ὡ b. l. καθιέναι scribendum. Ibid. εἰς τε τὰς
 μετ. καὶ τῆς μεταξύ edd. cum Bav. Aug. Reg. A.

quemdam, ajunt, *Pænis ap-
 paruisse*, Ὡ *viam ipsis mon-
 strasse*. In quo simile illis
 usu venit ac poëtis, qui
tragædias componunt: nam
 quoniam hi argumenta falsa
 & a ratione aliena initio sibi
 proponunt, semper in fabu-
 larum exitu deo indigent &
 machina. His igitur scri-
 ptoribus ut idem eveniat,
 necessum plane est; ut he-
 roas aut deos fingant visos,
 postquam semel principia a
 veri similitudine aliena & fal-

sa posuerunt. Absurdus enim
 principiis, qui potest colo-
 phon imponi rationi consen-
 taneus? Enimvero *Hanni-
 bal* in hoc incepto, non
 quomodo isti scribunt, sed
 adprime sollerter se gessit:
 qui & præstantiam regionis
 quam erat aditurus, atque
 alienatos populorum animos
 a Romanis certo explorave-
 rat; & ad itinerum difficul-
 tates ducibus usus est indi-
 genis, qui eandem secum
 belli fortunam erant exper-
 turi.

A.V. 536. κοινωνεῖν. Ἡμεῖς δὲ περὶ τούτων εὐθαρσῶς ἀποφαι-
νόμεθα, διὰ τὸ περὶ τῶν πράξεων ταρ' αὐτῶν ἰστα-
ρηκέναί τῶν παρατετευχότων τοῖς καιροῖς, τοὺς δὲ
τόπους κατωπτευκέναί, καὶ τῇ διὰ τῶν Ἄλπεων αὐ-
τοὺς κεχρηῆσθαι πορείαι, γνώσεως ἕνεκα καὶ θέας.

XLIX.
P. Scipio
redit in
Italiam.

Οὐ μὴν, ἀλλὰ Πόπλιος μὲν ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα-
τηγός, ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς τῆς τῶν
Καρχηδονίων παραγενόμενος ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ
διάβασιν, καὶ καταλαβὼν ὠρμηκότητας τοὺς ὑπεναν-
τίους, ἐξενίδθη μὲν ὡς ἐνδέχεται μάλιστα· πεπεισ-
μένος, οὐδέ ποτ' ἂν αὐτοὺς τολμῆσαι τῆδε ποιήσα-
σθαι τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν, διὰ τὸ πλῆθος καὶ
τὴν ἀθεσίαν τῶν κατοικούντων τοὺς τόπους βαρβά-
ρων. Θεωρῶν δὲ τετολμηκότητας, αὐθις ἐπὶ ταῖς ναῦς
ἠπέεγετο, καὶ παραγενόμενος ἐνεβίβαζε ταῖς δυνά-
μεις. Καὶ τὸν μὲν ἀδελφὸν ἐξέπεμπεν ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ
Ἰβηρίᾳ πράξεις· αὐτὸς δὲ, πάλιν ὑποστρέψας εἰς
Ἰτα-

Fratrem
in Hispaniam
mittit.

12. αὐτοὺς κεχρηῆσθαι. Sic Aug. & Reg. A. αὐτοῖς Vat. Flor. Reg. B.
αὐτοὶ Reg. C. αὐτὸς edd. ex Bav.

turi. Nos autem de hisce
rebus eo majore fiducia scri-
bimus, quia ab illis homini-
bus eas didicimus, qui tem-
poribus eisdem vixerunt; &
quod loca ipsi lustravimus,
ac visendi studio veritatisque
cognoscendæ iter per Alpes
suscepimus.

49. Ceterum *Publius*, Ro-
manorum imperator, triduo
postquam inde Pœni castra
moverant, ad transitum flu-
minis accessit: unde quum

profectos hostes cognovisset,
mirari quidem ille quam ma-
xime: qui præsertim persua-
sum haberet, nunquam Pœ-
nos hac via Italiam petere
ausuros, tot populis barba-
ris tam fluxæ fidei in medio
positis. Sed ut ausos co-
gnovit, ad naves retro cœ-
pit contendere: ad quas si-
mul pervenit, copias inscen-
dere jubet. Ac fratrem qui-
dem in *Hispaniam* ad bellum
ibi gerendum mittit: ipse ve-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. Φοῦς ὑπὲρ τῆς βασιλείας στασιάζοντας, καὶ μετὰ
 Regulo
 hujus re- στρατοπέδων ἀντικαθήμενους ἀλλήλοις· ἐπισπωμί-
 gionis
 opem fert
 adv. fra- νου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ παρακαλοῦντος εἰς τὴν
 ttem. συμπρᾶξαι καὶ συμπεριποιῆσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶ
 αὐτῶ, ὑπήκουσε· προδήλου σχεδὸν ὑπαρχούσης τῆς
 πρὸς τὸ παρὸν ἐσμένης αὐτῶ χρείας. Διὸ καὶ συμ-
 επιθέμενος, καὶ συνεκβαλὼν τὸν ἕτερον, πολλῆς ἐπι-
 κυρίας ἔτυχε παρὰ τοῦ κρατήσαντος. οὐ γὰρ μό-
 νον σίτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδείοις ἀφθύνως ἐχα-
 ρήγητε τὸ στρατόπεδον· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀπλων τὰ
 παλαιὰ καὶ τὰ πεπονηκότα πάντα διαλλάξας,
 ἐκαινοποίησε πᾶσαν τὴν δύναμιν εὐκαίρως. ἔτι δὲ
 τοὺς πλείστους ἐθῆτι καὶ πρὸς τούτοις ὑποδέσασ-
 κοσμήσας, μεγάλην εὐχρηστίαν παρέσχέτο πρὸς
 τὰς τῶν ὀρῶν ὑπερβολάς. τὸ δὲ μέγιστον, εὐλαβῶσι
 διακειμένοις πρὸς τὴν διὰ τῶν Ἀλαβρίγων καλουμέ-
 νων Γαλατῶν πορείαν, ἀπουραγήσας μετὰ τῆς σφε-
 τήρας

9. αὐτῶν αὐτῶ. Prius proponem deletum utique malim cum Reisk. II.
 καὶ πεπονηκότα Flor. absque artic.

*fratres de regno inter se cer-
 tantes, & castra castris op-
 posita habentes; accitus a
 majore, rogatusque ut in
 asserendo regno se vellet
 adjuvare, petitioni annuit:
 quod prope manifesta esset
 utilitas, quam ea res in præ-
 sens ipsi erat allatura. Ita-
 que societate belli cum ipso
 inita, & fratre altero ejecto,
 multis rebus a victore est
 adjutus. Non enim com-
 meatum solummodo aliaque
 necessaria exercitui submini-*

*stravit: verum etiam arma
 verusta & quassata-confra-
 ctaque aliis mutans, univer-
 sas copias opportune renova-
 vavit. Præterea plerosque
 illorum vestimentis atque
 etiam calceamentis adorna-
 ns, ad superandos montes
 magna iis auxilia præ-
 buit. Quodque præcipuum
 ejus meritum fuit, male pe-
 tuentibus sibi in transitu per
 fines Gallorum quos *Al-
 broges* vocant, in extremo
 agmine subsecutus cum suis
 mili-*

τέρας δυνάμεως, ἀσφαλῆ παρεσκευάσσε τὴν δίοδον Α. V. 536.
αὐτοῖς, ἕως ἤγγισαν τῇ τῶν Ἑλλήνων ὑπερβολῇ.

Ἄννιβας δ' ἐν ἡμέραις δέκα πορευθεὶς παρὰ τὸν L. Hannibal
ποταμὸν εἰς ἑκτακοσίους σταδίους, ἤρξατο τῆς πρὸς ascendens
ταῖς Ἑλλήνων ἀναβολῆς, καὶ συνέβη μεγίστοις αὐτὸν Alpes,
ἀπεριπεσεῖν κινδύνοις. ἕως μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ab Allo-
ἦσαν, ἀπείχοντο πάντες αὐτῶν οἱ κατὰ μέρος ἡγε-
μόνες τῶν Ἑλλήνων, τὰ μὲν τοὺς ἵππεῖς δεδιότες,
τὰ δὲ τοὺς παραπέμποντας βαρβάρους. Ἐπειδὴ
δ' ἐκεῖνοι μὲν εἰς τὴν οἰκίαν ἀπηλλάγησαν, οἱ δὲ
περὶ τὸν Ἄννιβαν ἤρξαντο πρῶτον εἰς ταῖς δυσχω-
ρίας, τότε συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων ἡγε-
μόνες, ἰκανὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐ-
καίρους τόπους, δι' ὧν ἔδει τοὺς περὶ τὸν Ἄννιβαν
ἔκαστ' ἀνάγκην ποιεῖσθαι τὴν ἀναβολήν. εἰ μὲν οὖν
ἔκρυψαν τὴν ἐπίνοιαν, ὁλοσχερῶς αὖν διέφθειραν τὸ
στράτευμα τῶν Καρχηδονίων· νῦν δὲ καταφανεῖς
γενέ-

L. 3. *Alia rebus serie B. 17. ἐκεῖνοι μὲν ἀπηλ. εἰς τὴν οἰκ. Ibid.*
συναθροισθέντες. συναθροισάντες Vrb. & Flor. Et mox ἰκανὸν πλῆ-
θος absque artic. iidem & Bav. & Aug. & Regii.

militibus, securum iter præ-
fritit, donec ad ipsum trans-
scensum Alpium appropin-
quarunt.

50. *Hannibal*, decem die-
bus centum ferme passuum
millia propter Rhodanum
emensus, *conscendere Alpes*
cœpit: & inde quidem in ma-
xima pericula incidit. Nam
donec quidem per plana
transibat agmen; minores
omnes *Allobrogum* duces,
partim equitum metu, par-

Vol. I.

tim barbarorum, qui præsi-
dii causa comitabantur Pœ-
nos, sese ab his abstinuerant.
At illi postquam domum red-
ierunt, & *Hannibal* erigere
in prunos clivos agmen cœ-
pit; tunc magno numero
congregati principes *Allo-*
brogum, opportuna loca, per
quæ necessario ascendendum
Hannibali erat, occupant.
Qui si insidias occulissent,
Pœnorum exercitum inter-
necione delevissent: nunc,
dete-

I i

A.V. 536.
Hannibal
ascendens
Alpes.

γενόμενοι, μεγάλα μὲν καὶ τοὺς περὶ Ἄννιβαν ἔβλαψαν, οὐκ ἐλάττω δὲ αὐτούς. Γνοὺς γάρ ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ὅτι προκατέχουσιν οἱ Βάρβαροι τοὺς εὐκαίρους τόπους, αὐτὸς μὲν καταστρατοπεδεύσας πρὸς ταῖς ὑπερβολαῖς, ἐπέμενε· πρὸς ἕξι πεμψε δὲ τινὰς τῶν καθηγουμένων αὐτοῖς Γαλατῶν, χάριν τοῦ κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπινοσίαν, καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. ὧν πραξάντων τὸ συντάχθην, ἐπιγνοὺς ὁ στρατηγὸς, ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι καὶ τηροῦσι τοὺς τόπους οἱ πολέμιοι, τὰς δὲ νύκτας εἰς τινὰ παρακαμένην πόλιν ἀπαλλάττονται· πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀρμοζόμενος, συνεστήσατο πρᾶξιν τσιαύτην. Ἄναλαβὼν τὴν δύναμιν, προῆγεν ἐμφανῶς· καὶ συβελγίσας ταῖς δυσχωρίαις, οὐ μακρὰν τῶν πολεμίων καταστρατοπέδευσε. τῆς δὲ νυκτὸς ἐπιγενομένης, συντάξας τὰ πυρὰ καίεν, τὸ μὲν πλεῖον μέρος τῆς δυνά-

5. ἐπέμενε. ὑπέμενε Βιλ. 6. ὑπόθεσιν. ἐπίθεσιν cum plerisque codd. edidit Casaub. 8. ἐμφανῶς correxit Casaub. ἀφανῶς nisi forte omnes.

delecto dolo, magna illi quidem strage hostes affecerunt, sed ipsi quoque non minorem acceperunt. Vt enim cognovit dux Carthaginensium, barbaros opportuna loca occupata tenere; ipse juxta locum ubi ascendendum erat, positis castris, substitit: deinde Gallorum nonnullos, quibus utebatur ducibus, ad exploranda adversariorum consilia, & quid omnino pararent, præmittit. Qui quum fecissent quod jussi fuerant, edoctus Hannibal,

interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri & obsideri saltum ab hoste, noctu vero in propinquum oppidum quoddam omnes abire; ad hoc institutum sese accommodans, rem hujusmodi est commentus. Promotis castris exercitum tantisper duxit ex aperto, donec angustiis jam appropinquans, intervallo non adeo magno ab hoste castra communit. Insequente dein nocte, ignibus accendi jussis, majorem copiarum partem

ibi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536 *χῆς ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημῶν ἕμπε τῆς Φερτίας,*
 Hannibal *πολλὰ τῶν ὑπερξυρίων. καὶ μάλιστα τὴν τελευτῆν*
Alpes, infestatur *ταραχῆν ἰπείουσι εἰ τραυματίζομενοι τῶν ἰσχυρῶν.*
ab Allobrogibus. *τούτων γὰρ εἰ μὲν, αἰτίαι συμπίπτουσιν τῆς ὑπερξυρίων,*
ὅπότε διαπταθῆεν ἐκ τῆς πληγῆς, εἰ δὲ
κατὰ τῆς εἰς τὸ ὑμπερθεῖν ἐρημὴν ἐξαθροῦντες πάντι
παρὰ πίπτου ἐν ταῖς δυσχερίαις, μεγάλῃ ἀπερ
γάζοντο ταραχῆν. Εἰς αὐτῶν βλέπων Ἀγνίβας, καὶ
συνεπιζόμενος, ὡς εὐδὲ τῆς διαφυγῆς τὸν κίνδ
νόν ἐστὶ σωτηρία, τοῦ σκευφορικῶν διαφθαρῆναι,
ἀιανθῶν τοὺς προκατασχόντας τὴν ἰσχυρὰ τῆς
ὑπερξυρίων, ὤρησε παραβηθῆσθαι τῆς τῆς περὶ
προσβάλλουσιν. εὐ γειομένου, πολλοὶ μὲν τῶν περὶ
μίων ἀπείλυντο, διὰ τὸ πειθῆναι τὴν ἐφεδρὸν ἐξ ὑπερ
δεξίων τὸν Ἀγνίβαν, εὐκ ἐλάττους δὲ καὶ τῶν ἰσχυρῶν.
ὁ γὰρ κατὰ τὴν περὶαν θέρους ἐξ ἀμφῶν ἠύξεται
διὰ

LI. 4. ὁμοίαι τοῖς. ὁμοίαι σὺν τοῖς edd. ex Bav. 6. σκευφορικῶν.
 σκευφορικῶν Vat. Flor. Urb. Aug. Reg. A. Ibid. προσβάλλουσιν.
 Sic Flor. (puto ὅτι Vat.) Aug. Reg. A. B. probante Scalig. ὅτι Reiskii.
 Sed videndum, an sententia sit: properavit incurfare in eos qui
 imperam in agmen faciebant. *Mendose προσβάλλουσιν edd. ex*
Bav. quod in προλαβοῦσιν mutandum suspicatus est Casaub. ὅτι
contendit Gronov.

nis, ipsis cum sarcinis multa
 jumenta per præcipitia de-
 ferebantur. Præcipua vero
 trepidationis causa equi vul-
 nerati erant: nam hi, quo-
 ties ex ictu consternati erant,
 partim conversi in jumenta
 irrumpentes, partim in an-
 teriora ruentes, &, quid-
 quid obvium fieret in angu-
 stis, protrudentes, ingenti
 tumultu omnia complebant.
 Quod ubi vidit Hannibal,
 cogitans, nequicquam inco-

lumem futurum exercitum,
 si jumenta cum impedimen-
 tis periissent; cum ea manu,
 quæ angustias noctu occupa-
 verat, ad ferendam iis opem,
 qui iter porro facere co-
 nabantur, proficiscitur. Ita
 Hannibal e superiore loco
 impetum in adversarios fa-
 ciens, magnam illis perni-
 ciem attulit: sed nec mi-
 norem suorum fecit jactu-
 ram. Tumultus enim agmi-
 nis nunc ex utraque parte
auge-

διὰ τὴν τῶν προειρημένων κραυγὴν καὶ συμπλοκὴν. A.V. 536.
Hannibal
cædit ac
reprimit
Allobro-
ges.
 9 Ἐπεὶ δὲ τοὺς μὲν πλείστους τῶν Ἀλλοβρίγων ἀπέ-
 κτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς τρεψάμενος ἠνάγκασε Φυ-
 γεῖν εἰς τὴν οἰκείαν· τότε δὴ τὸ μὲν ἔτι περιλειπό-
 μενον πλῆθος τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἵππων μόλις
 10 καὶ ταλαιπώρως διήνυε τὰς δυσχωρίας. Αὐτὸς δὲ
 συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους ἐκ τοῦ κινδύ-
 νου, προσέβαλε πρὸς τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἐποιήσαντο
 11 τὴν ὄρμην οἱ πολέμιοι. καταλαβὼν δὲ σχεδὸν ἔρη-
 μον, διὰ τὸ πάντα ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας,
 ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς πόλεως. ἐκ δὲ τούτου πολλὰ
 συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, πρὸς τε τὸ παρὸν καὶ
 12 πρὸς τὸ μέλλον. παραυτίκα μὲν γὰρ ἐκομίσατο πλῆ-
 θος ἵππων καὶ ὑποζυγίων, καὶ τῶν ἅμα τούτοις ἐα-
 λωκότων ἀνδρῶν· εἰς δὲ τὸ μέλλον ἔσχε μὲν καὶ σί-
 του καὶ θρεμμάτων ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις εὐ-
 13 πορίαν. τὸ δὲ συνέχον, φόβον εἰργάσατο τοῖς ἐξῆς,

I i 3

πρὸς

9. περιλειπ. περιλιπόμενον Bau. Ibid. διήνυε. διήνυσσε *edd. cum
 aliis.* 12. ἐπὶ δυοῖν *Sc. Malim utique ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας·
 ὅ τρεῖς pro τρισὶν est in Vat. Flor. Aug. Reg. A.* 13. εἰργάσατο.
ἐνεργάσατο puto legendum.

augebatur, propter eorum
 quos diximus clamorem &
 dimicationem. Posteaquam
 tandem pars maxima *Allo-
 brogum* est occisa, & reliqui
 domum fuga repetere coacti
 sunt; tum quidem quæ su-
 pererant cladi jumenta &
 equi, ægre magnaue cum
 difficultate angustias transie-
 runt. Ipse, periculo illo de-
 functus, quam plurimos po-
 tuit cogit; & oppidum il-
 lud, unde hostes fecerant
 impressionem, adoritur. Na-

ctus autem prope desertum,
 quod prædæ spe invitati
 omnes exierant, loco poti-
 tur. Quæ res & in præsens
 & in futurum tempus ma-
 gno illi commodo cessit.
 Nam & statim numerum in-
 gentem equorum. jumento-
 rum atque hominum, qui
 capti simul fuerant, recepit:
 & præterea ad duos tresve
 dies infecutos frumento &
 pecoribus abundavit. Tum,
 quod maximum erat, terro-
 re injecto proximis Gallis,
 effe-

A.V. 536.
Fabule
de itinere
Hanni-
balis.

τρόπον ἐξαποροῦντες οὐχ ὑπομένουσαν· αὐτ' εἰς ἀπρονοήτους καθιένας τόπους μετὰ δυνάμεως· τὸ περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβα, τῷ τὰς μεγίστας ἐλπίδας ἀκεραίους ἔχοντι, περὶ τῶν καὶ ἑαυτὸν πραγμάτων. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς ἐρημίας, ἔτι δ' ἐρυμνότητος καὶ δυσχωρίας τῶν τόπων, ἔκδηλον ποιεῖ τὸ ψεῦδος αὐτῶν. οὐχ ἰστορήσαντες γὰρ, ὅτι συμβαίνει τοὺς Κελτοὺς, τοὺς περὶ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν οἰκοῦντας, οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ δὲ δὶς, πρὸ τῆς Ἀννίβου παρουσίας, οὐδὲ μὴν τέλος, προσφάτως δὲ, μεγάλοις στρατοπέδοις ὑπερβαίντας τὰς Ἄλπεις, παρατετάχθαι μὲν Ῥωμαίους, συνηγωνίθαι δὲ Κελτοῖς τοῖς τὰ περὶ τὸν Πάιδον πεδία κατοικοῦσι, καθάπερ ἡμεῖς ἐν τοῖς πρὸ τούτου ἐδηλώσαμεν· πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ εἰδότες, ὅτι πλάι στον ἀνθρώπων φύλον κατ' αὐτὰς οἰκεῖν συμβαίνει τὰς Ἄλπεις· ἀλλ' ἀγνοοῦντες ἕκαστα τῶν εἰρημάτων,

4. καθιέναι. Sic b. l. scripti libri omnes, quod Casaub. in κατιέναι μεταuit. 6. συνηγωνίθαι. συναγωνίσασθαι Casaub. ex Reg. B.

perdita rerum suarum summa ad ultimam consilii inopiam fuerint redacti; ut in loca inexplorata sese cum suis copiis conjiciant; id præclari isti scriptores Hannibali adscribunt, qui spes universas de suis rebus, easque maximas, tunc temporis habebat integras atque illibatas. Sed & quod ajunt, fuisse illa loca ita deserta atque ita a natura munita, ut plane insuperabilia essent, palam facit ipsorum mendacia.

Non enim didicerant isti, Gallos Rhodani accolas, non semel aut iterum, ante Hannibalis adventum, neque jam olim, sed paullo ante cum magnis exercitibus Alpes superasse, & Circumpadanis Gallis opem ferentes cum Romanis arma contulisse; quemadmodum in superioribus est a nobis ostensum. Nesciebant præterea, numerosissimam gentem ipsas Alpes inhabitare. Verum, ignari horum omnium, Heroem quem-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536.
Fabulæ
de itinere
Hanni-
balis.

τρόπον ἔξαποροῦντες οὐχ ὑπομένουσιν· ὥστ' εἰς ἀπρονοήτους καθιέναι τόπους μετὰ δυνάμεως· τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβα, τῷ ταῖς μεγίστας ἐλπίδας ἀκεραίους ἔχοντι, περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς ἐρημίας, ἔτι δ' ἐρυμνότητος καὶ δυσχωρίας τῶν τόπων, ἔκδηλον ποιεῖ τὸ ψεῦδος αὐτῶν. οὐχ ἱστορήσαντες γάρ, ὅτι συμβαίνει τοὺς Κελτοὺς, τοὺς παρὰ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν οἰκοῦντας, οὐχ ἄπαξ, οὐδὲ δὲ, πρὸ τῆς Ἀννίβου παρουσίας, οὐδὲ μὴν πάλα, προσφάτως δὲ, μεγάλοις στρατοπέδοις ὑπερβαίντας τὰς Ἄλπει, παρατετάχθαι μὲν Ῥωμαίοις, συνηγωνίῃσθαι δὲ Κελτοῖς τοῖς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία κατοικοῦσι, καθάπερ ἡμεῖς ἐν τοῖς πρὸ τούτου ἐδηλώσαμεν· πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ εἰδότες, ὅτι πλείεστων ἀνθρώπων φῦλον κατ' αὐταῖς οἰκεῖν συμβαίνει τὰς Ἄλπει· ἀλλ' ἀγνοοῦντες ἕκαστα τῶν εἰρημέγων,

4. καθιέναι. Sic b. l. scripti libri omnes, quod Casaub. in κατιέναι καταινι. 6. συνηγωνίῃσθαι. συναγωνίσαθαι Casaub. ex Reg. B.

perdita rerum suarum summa ad ultimam consilii inopiam fuerint redacti; ut in loca inexplorata sese cum suis copiis conjiciant; id præclari isti scriptores Hannibali adscribunt, qui spes universis de suis rebus, easque maximas, tunc temporis habebat integras atque illibatatas. Sed & quod ajunt, fuisse illa loca ita deserta atque ita a natura munita, ut plane insuperabilia essent, palam facit ipsorum mendacia.

Non enim didicerant isti, Gallos Rhodani accolas, non semel aut iterum, ante Hannibalis adventum, neque jam olim, sed paullo ante cum magnis exercitibus Alpes superasse, & Circumpadanis Gallis opem ferentes cum Romanis arma contulisse; quemadmodum in superioribus est a nobis ostensum. Nesciebant præterea, numerosissimam gentem ipsas Alpes inhabitare. Verum, ignari horum omnium, Heroïm quem-

νων, ἥρωά τινα, Φασίν, ἐπιφανέντα, συνυποδείξαι A.V. 536.
 σταῖς ὁδοῦς αὐτοῖς. ἐξ ὧν εἰκότως ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ Fabulae
de itinere
 παραπλήσιον τοῖς τραγωδιογράφαις. καὶ γὰρ ἐκεί- Hanni-
balis.
 νοις πᾶσιν αἰ καταστρεφᾶν τῶν δραμάτων προσδέον-
 ται θεοῦ καὶ μηχανῆς, διὰ τὸ τὰς πρώτας ὑποθέ-
 ρσεις ψευδεῖς καὶ παραλόγους λαμβάνειν. τοὺς δὲ
 συγγραφέας ἀνάγκη τὸ παραπλήσιον πάσχειν, καὶ
 ποιεῖν ἥρωάς τε καὶ θεοὺς ἐπιφαινόμενους, ἐπειδὴν
 τὰς ἀρχαῖς ἀπιθάνους καὶ ψευδεῖς ὑποστήσωνται.
 πῶς γὰρ οἶόν τε, παραλόγοις ἀρχαῖς εὐλογον ἐπι-
 οθεῖναι τέλος; Ἄννίβας γε μὴν, οὐχ ὡς οὗτοι γρά- Pruden-
ter iter
instituit
 ιιταῖς ἐπιβολαῖς. καὶ γὰρ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν, Hanni-
bal.
 εἰς ἣν ἐπεβάλετο κατιέναι, καὶ τὴν τῶν ὄχλων ἀλ-
 λοτριότητα πρὸς Ῥωμαίους ἐζητάει σαφῶς, εἰς τε
 τὰς μεταξύ δυσχωρίας ὁδηγοῖς καὶ καθηγεμόσιν ἐγ-
 χωρίοις ἐχρήτο, τοῖς τῶν αὐτῶν ἐλπίδων μέλλουσι
 κοινω-

II. κατιέναι. Forf. Ὡς b. l. κατιέναι scribendum. Ibid. εἰς τε τὰς
 μετ. καὶ τῆς μεταξύ edd. cum Bav. Aug. Reg. A.

*quemdam, ajunt, Pœnis ap-
 paruisse, Ὡς viam ipsis mon-
 strasse. In quo simile illis
 usu venit ac poëtis, qui
 tragœdias componunt: nam
 quoniam hi argumenta falsa
 & a ratione aliena initio sibi
 proponunt, semper in fabu-
 larum exitu deo indigent &
 machina. His igitur scri-
 ptoribus ut idem eveniat,
 necessum plane est; ut he-
 roas aut deos fingant visos,
 postquam semel principia a
 veri similitudine aliena & fal-*

*sa posuerunt. Absurdus enim
 principiis, qui potest colo-
 phon imponi rationi consen-
 taneus? Enimvero Hanni-
 bal in hoc incepto, non
 quomodo isti scribunt, sed
 adprime follerter se gessit:
 qui & præstantiam regionis
 quam erat aditurus, atque
 alienatos populorum animos
 a Romanis certo explorave-
 rat; & ad itinerum difficul-
 tates ducibus usus est indi-
 genis, qui eandem secum
 belli fortunam erant exper-
 turi.*

A.V. 536. κοινωνεῖν. Ἡμεῖς δὲ περὶ τούτων εὐθαρσῶς ἀποφαι-
νόμεθα, διὰ τὸ περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἰστο-
ρηκέναι τῶν παρατετευχότων τοῖς καιροῖς, τοὺς δὲ
τόπους κατωπτευκέναι, καὶ τῇ διὰ πῶν Ἄλπεων αὐ-
τοὺς κεχρηῆσθαι πορείαι, γνώσεως ἕνεκα καὶ θείας.

XLIX.
P. Scipio
redit in
Italiam.

Οὐ μὴν, ἀλλὰ Πόπλιος μὲν ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα-
τηγός, ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς τῆς τῶν
Καρχηδονίων παραγενόμενος ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ
διάβασιν, καὶ καταλαβὼν ὠρμηκότας τοὺς ὑπεναν-
τίους, ἐξενίδθη μὲν ὡς ἐνδέχεται μάλιστα· πεπεισ-
μένος, οὐδὲ ποτ' ἂν αὐτοὺς τολμῆσαι τῆδε ποιήσα-
θαι τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν, διὰ τὸ πλῆθος καὶ
τὴν ἀθεσίαν τῶν κατοικούντων τοὺς τόπους βαρβά-
ρων. Θεωρῶν δὲ τετολμηκότας, αὐθις ἐπὶ ταῖς ναῦς
ἠπέεγετο, καὶ παραγενόμενος ἐνεβίβαζε ταῖς δυνά-
μεις. Καὶ τὸν μὲν ἀδελφὸν ἐξέπεμπεν ἐπὶ ταῖς ἐν
Ἰβηρίᾳ πράξεις· αὐτὸς δὲ, πάλιν ὑποστρέψας εἰς
Ἰτα-

Fratrem
in Hispaniam
mittit.

12. αὐτοὺς κεχρηῆσθαι. Sic Aug. & Reg. A. αὐτοῖς Vat. Flor. Reg. B.
αὐτοὶ Reg. C. αὐτὸς edd. ex Bav.

turi. Nos autem de hisce
rebus eo majore fiducia scri-
bimus, quia ab illis homini-
bus eas didicimus, qui tem-
poribus eisdem vixerunt; &
quod loca ipsi lustravimus,
ac visendi studio veritatisque
cognoscendæ iter per Alpes
suscepimus.

49. Ceterum *Publius*, Ro-
manorum imperator, triduo
postquam inde Pœni castra
moverant, ad transitum flu-
minis accessit: unde quum

profectos hostes cognovisset,
mirari quidem ille quam ma-
xime: qui præsertim persua-
sum haberet, nunquam Pœ-
nos hac via Italiam petere
ausuros, tot populis barba-
ris tam fluxæ fidei in medio
positis. Sed ut ausos co-
gnovit, ad naves retro cœ-
pit contendere: ad quas si-
mul pervenit, copias inscen-
dere jubet. Ac fratrem qui-
dem in *Hispaniam* ad bellum
ibi gerendum mittit: ipsi ve-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. Φοῦς ὑπὲρ τῆς βασιλείας στασιάζοντας, καὶ μετὰ
 Regulo
 hujus re- στρατοπέδων ἀντικαθημένους ἀλλήλοις· ἐπισπωμέ-
 gionis
 opem ferr- νου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ παρακαλοῦντος εἰς τὸ
 adv. fra- συμπρᾶξαι καὶ συμπεριποιῆσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν
 trem. αὐτῶ, ὑπήκουσε· προδήλου σχεδὸν ὑπαρχούσης τῆς
 πρὸς τὸ παρὸν ἐσομένης αὐτῶ χρείας. Διὸ καὶ συν-
 10
 επιθέμενος, καὶ συνεκβαλὼν τὸν ἕτερον, πολλῆς ἐπι-
 11
 κουρίας ἔτυχε παρὰ τοῦ κρατήσαντος. οὐ γὰρ μό-
 νον σίτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύεισι ἀφθύνως ἐχο-
 ρήγησε τὸ στρατόπεδον· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀπλων τὰ
 παλαιὰ καὶ τὰ πεπονηκότα πάντα διαλλάξας,
 ἔκαινοποίησε πᾶσαν τὴν δύναμιν εὐκαίρως. ἔτι δὲ
 τοὺς πλείστους ἐδῆτι καὶ πρὸς τούτοις ὑποδέσει
 κοσμήσας, μεγάλην εὐχρηστίαν παρέσχετο πρὸς
 τὰς τῶν ὀρῶν ὑπερβολάς. τὸ δὲ μέγιστον, εὐλαβῶσι
 διακειμένοις πρὸς τὴν διὰ τῶν Ἀλοβρίγων καλουμέ-
 νων Γαλατῶν πρῆϊαν, ἀπουραγήσας μετὰ τῆς σφε-
 12
 τέρως

9. αὐτῶν αὐτῶ. Prius proponen deletum utique malim cum Reisk. II.
 καὶ πεπονηκότα Flor. absque artic.

*fratres de regno inter se cer-
 tantes, & castra castris op-
 posita habentes; accitus a
 majore, rogatusque ut in
 asserendo regno se vellet
 adjuvare, petitioni annuit:
 quod prope manifesta esset
 utilitas. quam ea res in præ-
 sens ipsi erat allatura. Ita-
 que societate belli cum ipso
 inita, & fratre altero ejecto,
 multis rebus a victore est
 adjutus. Non enim com-
 meatum solummodo aliaque
 necessaria exercitui submini-*

*stravit: verum etiam arma
 vetusta & quassata-confra-
 ctaque aliis mutans, univer-
 sas copias opportune reno-
 vavit. Præterea plerosque
 illorum vestimentis atque
 etiam calceamentis adorna-
 ns, ad superandos mon-
 tes magna iis auxilia præ-
 buit. Quodque præcipuum
 ejus meritum fuit, male me-
 tuentibus sibi in transitu per
 fines Gallorum quos *Allo-
 broges* vocant, in extremo
 agmine subsecutus cum suis
 mili-*

τέρας δυνάμεως, ἀσφαλῆ παρεσκευάσσε τὴν δίοδον Λ. 536.
αὐτοῖς, ἕως ἤγγισαν τῇ τῶν Ἑλλήνων ὑπερβολῇ.

Ἄννιβας δ' ἐν ἡμέραις δέκα πορευθεὶς παρὰ τὸν L.
ποταμὸν εἰς ἑκτακοσίους σταδίους, ἤρξατο τῆς πρὸς Hannibal
ταῖς Ἑλλήνων ἀναβολῆς, καὶ συνέβη μεγίσταις αὐτὸν ascendens
ἀπειπεσεῖν κινδύνοις. ἕως μὲν γὰρ ἐν ταῖς ἐπιπέδοις Alpes,
ἦσαν, ἀπείχοντο πάντες αὐτῶν οἱ κατὰ μέρος ἡγε- infestatur
μόνες τῶν Ἑλλοβρίγων, τὰ μὲν τοὺς ἵππεῖς δεδιότες, ab Allo-
καὶ δὲ τοὺς παραπέμποντας βαρβάρους. Ἐπειδὴ brogibus.
δ' ἐκεῖνοι μὲν εἰς τὴν οἰκείαν ἀπηλλάγησαν, οἱ δὲ
περὶ τὸν Ἄννιβαν ἤρξαντο πρᾶγμα εἰς ταῖς δυσχω-
ρίας, τότε συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἑλλοβρίγων ἡγε-
μόνες, ἰκανὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐ-
καίρους τόπους, δι' ὧν ἔδει τοὺς περὶ τὸν Ἄννιβαν
κατ' ἀνάγκην ποιῆσαι τὴν ἀναβολήν. εἰ μὲν οὖν
ἐκρυψαν τὴν ἐπίνοιαν, ὁλοσχερῶς ἂν διέφθειραν τὸ
στράτευμα τῶν Καρχηδονίων· νῦν δὲ καταφανεῖς
γενέ-

L. 3. *Alia zēborum serie* Β. 1. v. ἐκεῖνοι μὲν ἀπηλ. εἰς τὴν οἰκ. Ibid.
συναθροισθέντες. συναθροισάντες *Vrb. & Flor. Et mox ἰκανὸν πλῆ-*
θος absque artic. iidem & Bav. & Aug. & Regii.

militibus, securum iter præ-
stitit, donec ad ipsum trans-
scensum Alpium appropin-
quarunt.

50. *Hannibal*, decem die-
bus centum ferme passuum
millia propter Rhodanum
emensus, *conscendere Alpes*
cœpit: & inde quidem in ma-
xima pericula incidit. Nam
donec quidem per plana
transibat agmen; minores
omnes *Allobrogum* duces,
partim equitum metu, par-

Vol. I.

tim barbarorum, qui præsi-
dii causa comitabantur Pœ-
nos, sese ab his abstinuerant.
At illi postquam domum red-
ierunt, & *Hannibal* erigere
in primos clivos agmen cœ-
pit; tunc magno numero
congregati principes *Allo-*
brogum, opportuna loca, per
quæ necessario ascendendum
Hannibali erat, occupant.
Qui si insidias occulissent,
Pœnorum exercitum inter-
necione delevissent: nunc,
dete-

I i

A.V. 536.
Hannibal
ascendens
Alpes.

γενόμενοι, μεγάλα μὲν καὶ τοὺς περὶ Ἀννίβαν ἔβλαψαν, οὐκ ἐλάττω δὲ αὐτούς. Γνοὺς γὰρ ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ὅτι προκατέχουσιν οἱ βάρβαροι τοὺς εὐκαίρους τόπους, αὐτὸς μὲν καταστρατοπεδεύσας πρὸς ταῖς ὑπερβολαῖς, ἐπέμενε· προέ-6
πεμψε δὲ τινὰς τῶν καθηγουμένων αὐτοῖς Γαλατῶν, χάριν τοῦ κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν, καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. ὧν πραξάντων τὸ συν-7
ταχθῆν, ἐπιγνοὺς ὁ στρατηγὸς, ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι καὶ τηροῦσι τοὺς τόπους οἱ πολέμιοι, τὰς δὲ νύκτας εἰς τινὰ παρακειμένην πόλιν ἀπαλλάττονται· πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀρμοζόμενος, συνεστήσατο πρᾶξιν τσιαύτην. Ἄναλαβὼν τὴν δύναμιν, προῆγεν ἐμφανῶς· καὶ συν-8
εγίσας ταῖς δυσχωρίαις, οὐ μακρὰν τῶν πολεμίων κατεστρατοπέδευσε. τῆς δὲ νυκτὸς ἐπιγενομένης,9
συντάξας τὰ πυρὰ καίεν, τὸ μὲν πλεῖον μέρος τῆς
δυνά-

5. ἐπέμενε. ὑπέμενε Βιβ. 6. ὑπόθεσιν. ἐπίθεσιν cum plerisque codd. edidit Casaub. 8. ἐμφανῶς correxit Casaub. ἀφανῶς misisti fere omnes.

detecto dolo, magna illi quidem strage hostes affecerunt, sed ipsi quoque non minorem acceperunt. Ut enim cognovit dux Carthaginensium, barbaros opportuna loca occupata tenere; ipse juxta locum ubi ascendendum erat, positis castris, substitit: deinde Gallorum nonnullos, quibus utebatur ducibus, ad exploranda adversariorum consilia, & quid omnino pararent, præmittit. Qui quum fecissent quod jussi fuerant, edoctus Hannibal,

interdiu quidem diligenter custodiarum vices obiri & obsideri saltum ab hoste, noctu vero in propinquum oppidum quoddam omnes abire; ad hoc institutum sese accommodans, rem hujusmodi est commentus. Promotis castris exercitum tantisper duxit ex aperto, donec angustiis jam appropinquans, intervallo non adeo magno ab hoste castra communit. Insequente dein nocte, ignibus accendi jussis, majorem copiarum partem

ibi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. Hannibal ascendens Alpes, infeltatur ab Allobrogibus. χῆς ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημνῶν ὁμόσε τοῖς φορτίοις, πολλά τῶν ὑποζυγίων. καὶ μάλιστα τὴν τοιαύτης ταραχὴν ἐποίουν οἱ τραυματιζόμενοι τῶν ἵππων. τούτων γὰρ οἱ μὲν, ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, ὅπτε διαπτοηθεῖεν ἐκ τῆς πληγῆς, οἱ δὲ, κατὰ τὴν εἰς τοῦμπροθεν ὁρμὴν ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπίπτον ἐν ταῖς δυσχωρίαις, μεγάλην ἀπειργάζοντο ταραχὴν. Εἰς αὐτὴν βλέπων Ἀννίβας, καὶ συλλογιζόμενος, ὡς εὐδὲ τοῖς διαφυγεῦσι τὸν κίνδυνόν ἐστι σωτηρία, τοῦ σκευοφορικῆ διαφθαρέντος, ἀναλαβὼν τοὺς προκατασχόντας τὴν νύκτα τὰς ὑπερβολὰς, ὥρμησε παραβοηθήσων τοῖς τῆ πορείᾳ προσβάλλουσιν. οὗ γενομένου, πολλοὶ μὲν τῶν πολεμίων ἀπώλλυντο, διὰ τὸ ποιῆσθαι τὴν ἐφοδὸν ἐξ ὑπερδεξίων τὸν Ἀννίβαν, οὐκ ἐλάττους δὲ καὶ τῶν ἰδίων. ὁ γὰρ κατὰ τὴν πορείαν θέρυβος ἐξ ἀμφῶν ἠΰξετος

διὰ

LI. 4. ὁμόσε τοῖς. ὁμῶς σὺν τοῖς edd. ex Bav. 6. σκευοφορικῆ. σκευοφόρου Vat. Flor. Vrb. Aug. Reg. A. Ibid. προσβάλλουσιν. Sic Flor. (puto ὅ Vat) Aug. Reg. A. B. probante Scalig. ὅ Reiskio. Sed videndum, an sententia sit: properavit incurfare in eos qui impetum in agmen faciebant. Mendose προσβάλλουσιν edd. ex Bav. quod in προλαβοῦσιν mutandum suspicatus est Casaub. ὅ contendit Gronov.

nis, ipsis cum sarcinis multa jumenta per præcipitia deferabantur. Præcipua vero trepidationis causa equi vulnerati erant: nam hi, quoties ex ictu consternati erant, partim conversi in jumenta irrupentes, partim in anteriora ruentes, & quidquid obvium fieret in angustiis, protrudentes, ingenti tumultu omnia complebant. Quod ubi vidit Hannibal, cogitans, nequicquam inco-

lumem futurum exercitum, si jumenta cum impedimentis periissent; cum ea manu, quæ angustias noctu occupaverat, ad ferendam iis opem, qui iter porro facere conabantur, proficiscitur. Ita Hannibal e superiore loco impetum in adversarios faciens, magnam illis perniciem attulit: sed nec minorem suorum fecit jacturam. Tumultus enim agminis nunc ex utraque parte auge-

δια τὴν τῶν προειρημένων κραυγὴν καὶ συμπλοκὴν. A.V. 536.
 Ἐπεὶ δὲ τοὺς μὲν πλείστους τῶν Ἀλλοβρίγων ἀπέ- Hannibal
 κτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς τρεψάμενος ἠνάγκασε Φυ- cædit ac
 γεῖν εἰς τὴν οἰκείαν· τότε δὴ τὸ μὲν ἔτι περιλειπό- reprimiit
 μενον πλῆθος τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἵππων μόλις Allobro-
 10 καὶ ταλαιπώρως διήνυε τὰς δυσχωρίας. Αὐτὸς δὲ ges.
 συναθροίσας ὅσους ἠδύνατο πλείστους ἐκ τοῦ κινδύ-
 νου, προσέβαλε πρὸς τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἐποιήσαντο
 11 τὴν ὀρμὴν οἱ πολέμιοι. καταλαβὼν δὲ σχεδὸν ἔρη-
 μον, διὰ τὸ πάντας ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας,
 ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς πόλεως. ἐκ δὲ τούτου πολλὰ
 συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, πρὸς τε τὸ παρὸν καὶ
 12 πρὸς τὸ μέλλον. παραυτίκα μὲν γὰρ ἐκομίσσατο πλῆ-
 θος ἵππων καὶ ὑποζυγίων, καὶ τῶν ἅμα τούτοις ἐα-
 λωκότων ἀνδρῶν· εἰς δὲ τὸ μέλλον ἔσχε μὲν καὶ σί-
 του καὶ θρεμμάτων ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις εὐ-
 13 πορίαν. τὸ δὲ συνέχον, φόβον εἰργάσατο τοῖς ἐξῆς,

I i 3

πρὸς

9. περιλειπ. περιλιπόμενον Bau. Ibid. διήνυε. διήνυσε edd. cum
 alius. 12. ἐπὶ δυοῖν ὅς. Malim πηγήε ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας·
 ὅς τρεῖς ριο τρισὶν est in Vat. Flor. Aug. Reg. A. 13. εἰργάσατο.
 ἐνεργάσατο puto legendum.

augebatur, propter eorum
 quos diximus clamorem &
 dimicationem. Posteaquam
 tandem pars maxima *Allo-*
brogum est occisa, & reliqui
 domum fuga repetere coacti
 sunt; tum quidem quæ su-
 pererant cladi jumenta &
 equi, ægre magnaue cum
 difficultate angustias transie-
 runt. Ipse, periculo illo de-
 functus, quam plurimos po-
 tuit cogit; & oppidum il-
 lud, unde hostes fecerant
 impressionem, adoritur. Na-

ctus autem prope desertum,
 quod prædæ spe invitati
 omnes exierant, loco poti-
 tur. Quæ res & in præsens
 & in futurum tempus ma-
 gno illi commodo cessit.
 Nam & statim numerum in-
 gentem equorum. jumento-
 rum atque hominum, qui
 capti simul fuerant, recepit:
 & præterea ad duos tresve
 dies insecutos frumento &
 pecoribus abundavit. Tum,
 quod maximum erat, terro-
 re injecto proximis Gallis,
 effe-

A.V. 536. πρὸς τὸ μὴ τολμᾶν αὐτῷ ῥαδίως ἐγχειρεῖν μηδένα τῶν παρακειμένων ταῖς ἀναβολαῖς.

LII. Τότε μὲν οὖν αὐτοῦ ποιησάμενος τὴν παρεμβολήν, καὶ μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, αὖθις ὤρμα. ταῖς δ' ἑξῆς, μέχρι μὲν τινος ἀσφαλῶς διῆγε τὴν στρατιάν· ἤδη δὲ τεταρταῖος ὢν, αὖθις εἰς κινδύνους παρεγένετο μεγάλους. Οἱ γὰρ περὶ τὴν διόδον οἰκουῦντες, συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, συνήντων αὐτῷ, θαλάσους ἔχοντες καὶ στεφάνους· τοῦτο γὰρ σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησιν. εὐλαβῶς δὲ διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν Ἀννίβας, ἐξήτασε φιλοτίμως τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν καὶ τὴν ὅλην ἐπιβολήν. τῶν δὲ φασκόντων, καλῶς εἰδέναί καὶ τὴν τῆς πόλεως ἄλωσιν, καὶ τὴν τῶν ἐγχειρησάντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων, ὅτι πάρεσι δια

LII. 3. κηρύκειον. κηρύκιον Flor. Aug. Reg. A. 5. ἐγχειρησάντων αὐτὸν ἀδικεῖν. Sic Vat. Flor. Reg. B. C. ἀδικεῖν abest ab Aug. Reg. A. 5. Bau. Praeterea pro αὐτὸν, Bau. habet κατ' αὐτοῦ, 6. superset. αὐτῶν.

effecit, ne quisquam ex accolis eorum locorum, per quæ ascendebat, sibi negotium facessere auderet.

52. Tum igitur castra eo loci metatus, diem unum quievit, ac deinde ire perrexit. Sequentibus diebus aliquantum viæ sine ullo periculo cum copiis confecit: quarto die in periculum ingens iterum incidit. Viæ namque accolæ, clam conspiratione facta, cum virentis olivæ ramis & coronis

fiunt illi obviam: fere enim ubique apud barbaros hoc pacis & amicitiae signum est, ut *caduceus* inter Græcos. *Hannibal*, caute fidendum hoc genus hominibus jam olim persuasus, quid consilii istud esset, aut omnino quid sibi vellent, diligentissime explorat. Quum dicerent, non ignorare se neque captam oppidum, neque eorum perniciem, qui ipsum conati essent injuria laceffere; significantque, idcirco se advenisse, quod

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536.

LIII.

Hannibal
pene op-
primitur
ab Alpi-
nis.

Ἐν ᾧ καιρῷ πάντας ἄρδην ἀπολέσθαι συνέβη
 τοὺς περὶ τὸν Ἀντίβαν, εἰ μὴ, δεδίστες ἀκμὴν ἐπι-
 ποσόν, καὶ προορώμενοι τὸ μέλλον, τὰ μὲν σκευοφέ-
 ρα καὶ τὰς ἵππεῖς εἶχον ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ, τοὺς
 δ' ὀπίστας ἐπὶ τῆς οὐραγίας. τούτων δὲ ἐφεδρευόν-
 των, ἔλαττον συνέβη γενέσθαι τὸ πάθος· οὗτοι γὰρ
 ἔστεξαν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων. οὐ μὴν, ἀλλὰ,
 καὶ τούτου συγκυρήσαντος, πολὺ τι πλῆθος καὶ τῶν
 ἀνδρῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἵππων διεφθά-
 ρη. τῶν γὰρ τόπων ὑπερδεξίων ὄντων τοῖς πολεμίοις,
 ἀντιπαράγοντες οἱ βάρβαροι ταῖς παρωρείαις, καὶ
 τοῖς μὲν ταῖς πέτρας ἐπικυλίοντες, τοὺς δ' ἐκ χειρὸς
 τοῖς λίθοις τύπτοντες, εἰς ὀλοσχερῆ διατροπὴν καὶ
 κίνδυνον ἤγον· οὕτως, ὥστ' ἀναγκαθῆναι τὸν Ἀντί-
 βαν μετὰ τῆς ἡμισείας δυνάμεως νυκτερεῦσαι περὶ τι
 λευκόπετρον ὄχυρόν χωρὶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυ-
 γίων,

LIII. I. πάντας ἂν αὐτ' ἄρδην ἂν malim cum Scalig.

53. Tum vero deletus Pœ-
 norum universus exercitus
 fuisset, nisi Hannibal, non-
 nihil etiam tum timens, &
 hoc ipsum animo præfagiens,
 impedimenta & equites in
 primo agmine, quod erat ro-
 bur peditum in extremo lo-
 casset. Hoc subsidio firma-
 ta acies, cladem accepit mi-
 norem; hi namque impres-
 sionem hostium cohibuerunt.
 Verumtamen, etiam sic, mul-
 tudo ingens qua virorum,
 qua jumentorum atque equo-
 rum, periit. Nam adverfa-

rii, qui superiora loca obti-
 nebant, tantum progredien-
 tes in lateribus montium,
 quantum in convalle Pœni
 processissent, partim in sub-
 jectum agmen saxa devol-
 ventes, partim cominus la-
 pidum ictu petentes, usque
 adco ad extremum trepida-
 tionis ac periculi eos conje-
 cerunt; ut cogeretur Han-
 nibal in munita quadam &
 deserta nudaque petra sepa-
 ratim ab equis & jumentis,
 cum dimidia parte exercitus,
 ut his præsidio esset, perno-
 ctare;

γίων, ἐφεδρεύοντα τούτοις, ἕως ἐν ὅλη τῇ νυκτὶ ταῦ-
 βτα μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας. Τῇ δ' ἐπαύ-
 ριον, τῶν πολεμίων χωριζέντων, συνάψας τοῖς ἰπ-
 πεῦσι καὶ τοῖς ὑποζυγίαις, προῆγε πρὸς τὰς ὑπερ-
 βολὰς τὰς ἀνωτάτω τῶν Ἰαλπεων, ὀλοσχερεῖ μὲν
 οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βαρβάρων,
 κατὰ μέρη δὲ καὶ κατὰ τόπους παρενοχλούμενος
 γύπ' αὐτῶν· ὧν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς οὐραγίας, οἱ δὲ ἀπὸ
 τῆς πρωτοπορείας ἀπέσπων τῶν σκευοφόρων ἔνια,
 προσπίπτοντες εὐκαίρως. μεγίστην δ' αὐτῷ παρεί-
 χετο χρείαν τὰ θηρία. καθ' ὃν γὰρ ἂν τόπον ὑπ-
 ἄρχοι τῆς πορείας ταῦτα, πρὸς τούτο τὸ μέρος
 οὐκ ἐτόλμων οἱ πολέμοι προσιέναι, τὸ παράδοξον
 ἑκπληττόμενοι τῆς τῶν ζώων φαντασίας. Ἐνναταῖος
 δὲ διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς, αὐτοῦ κατεστρατο-
 πέδευσε, καὶ δύο ἡμέρας προσέμενε· βουλόμενος
 ἅμα μὲν ἀναπαύσαι τοὺς διασωζομένους, ἅμα δὲ

I i 5

προσ-

5. ἕως ἐν ὅλη ex Reisk. conject. dedi. ὡς pro ἕως dant libri omnes,
 quod cum Vrsino in ὅς mutavit Casaub. Ibid. τῆς χαράδρας. τὰς
 χαράδρας Suidas, ὅ καὶ ταῦτα.

stare; donec ægre tandem
 nocte tota ex confragosa
 ista convalle agmen horum
 est evolutum. Postero die,
 hostibus inde digressis, equi-
 tes ac jumenta assecutus, su-
 prema *Alpium juga* petebat
Hannibal; non jam cum uni-
 versa acie incursantibus am-
 plius barbaris, sed per partes
 tantum & passim intercursan-
 tibus. Quippe alii novissi-
 mum agmen, alii primum
 opportune adorti, impedi-

mentorū partem aliquam
 carpebant. Ac tunc quidem
elephantorum præcipuus usus
 illi fuit: quacumque enim
 bestię incederent, tutum ab
 hostibus, novitate spectaculi
 territis, agmen præstabant.
 Nono die ad *juga Alpium*
 est perventum: ubi stativa
Hannibal biduum habuit:
 nam & quietem dare militi-
 bus, qui incolumes eo eva-
 serant, volebat; & eos op-
 periri, qui a tergo fuerant
 relictū.

A.V. 536. προσδέξασθαι τοὺς ὑπολειπομένους. ἐν ᾧ καιρῷ συνέ-
βη πολλοὺς μὲν ἵππους τῶν ἀπεπτοημένων, πολλὰ
δ' ὑπασύγια τῶν ἀπερριφόντων τὰ φορτία, παραδό-
ξως ἀναδραμεῖν τοῖς στίβοις ἐπόμενα, καὶ συνάψαι
πρὸς τὴν παρεμβολήν.

LIV.
Hannibal
ex jugo
Alpium
suis
ostentat
Italiam.

Τῆς δὲ χιόνος ἤδη περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροισμέ-
νης, διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς Πλειάδος δύσιν, Θεω-
ρῶν τὰ πλήθη δυσθύμως διακείμενα, καὶ διὰ τὴν
προγεγενημένην ταλαιπωρίαν, καὶ διὰ τὴν ἔτι προσ-
δοκωμένην ἐπειρᾶτο συναθροίσαι παρακαλεῖν, μίαν
ἔχων ἀφορμὴν εἰς τοῦτο, τὴν τῆς Ἰταλίας ἐνάρ-
γειαν· οὕτω γὰρ ὑποπεπτῶκει τοῖς προειρημένοις
ὄρεσιν, ὥστε συνθεωρουμένων ἀμφοῖν, ἀκροπόλεως
φαίνεσθαι διάθεσιν ἔχειν τὰς Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰτα-
λίας. δίοπερ ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς τὰ περὶ τὸν Πά-
δον πεδία, καὶ καθόλου τῆς εὐνοίας ὑπομιμησάντων
τῆς

9. ὑπολειπ. ἀπολειπομένους Vat. Flor. Vrs. Aug. Reg. A.

LIV. I. περὶ τοῖς ἄκροις correxi cum Reisk. & Scalig. Vulgo omnes
περὶ τοὺς ἄκρους, sed in Bav. superscr. τὰ ἄκρα. Ibid. τὴν τῆς
Πλειάδ. τὴν ignorant Vat. Flor. Aug. Reg. A.

relictī. Accidit eo tempo-
ris spatio, ut equi multi ex
iis, quos fuisse consternatos
ante diximus, multa item
jumenta quæ sarcinas abje-
cerant, agminis vestigia se-
quendo præter omnium spem
ad suos redirent, & in castra
pervenirent.

54. Quoniam autem mul-
ta jam in summis montibus
nix erat, ad occasum incli-
nante sidere Vergiliarum,
animadvertens Hannibal,

multitudinem, partim pro-
pter præterita mala, partim
propter imminencia, animos
despondere; advocata con-
cione, adhortari milites co-
nabatur, unicam ejus facien-
di occasionem nactus, quod
in conspectu esset Italia:
quæ quidem illis montibus
ita subjicitur, ut, simul utra-
que aspiciens, *universa Ita-
liæ arcem Alpes* dicas. Ita-
que Circumpadanos campos
illis ostentans, & omnino
incolarum Gallorum bene-
volen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. τόπους, διαφῆκε πρὸς τὰς νομάς. τοὺς δὲ Νομάδας
 Viam per
 prærupta
 munit
 Hanni-
 bal.
 ἀνά μέρος προῆγε πρὸς τὴν οἰκοδομίαν· καὶ μόλις
 ἐν ἡμέραις τρισὶ κακοπαθήσας, διήγαγε τὰ θηρία.
 καὶ τὰδε συνέβαινε κακῶς διατεθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ λι-
 μοῦ. τῶν γὰρ Ἄλπεων τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὰ πρὸς
 τὰς ὑπερβολὰς ἀνήκοντα, τελέως ἄδενδρα καὶ ψιλὰ
 πάντ' ἐστὶ, διὰ τὸ συνεχῶς ἐπιμένειν τὴν χιόνα καὶ
 θέρους καὶ χειμῶνος· τὰ δ' ὑπὸ μέσσην τὴν παρῶ-
 ρειαν ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν, ὑλοφόρα καὶ δενδροφό-
 ρα, καὶ τὸ ὅλον οἰκήσιμά ἐστιν.

LVI.
 Superatis
 Alpibus
 Italiam
 ingredi-
 tur.

Ἄννιβας δὲ, συναθροίσας ὁμοῦ πᾶσαν τὴν δύνα-
 μιν, κατέβαινε· καὶ τριταῖος ἀπὸ τῶν προειρημένων
 κρημνῶν διανύσας, ἤψατο τῶν ἐπιπέδων· πολλοὺς
 μὲν ἀπολωλεκῶς τῶν στρατιωτῶν, ὑπὸ τε τῶν πο-
 λεμίων, καὶ τῶν ποταμῶν, ἐν τῇ καθόλου πορείᾳ·
 πολλοὺς δ' ὑπὸ τῶν κρημνῶν καὶ τῶν δυσχωριῶν κα-
 τὰ τὰς Ἄλπεις οὐ μόνον ἀνδρας, ἔτι δὲ πλείους
 ἵππους

B. ἐν ἡμέραις. Abest ἐν a Bav.
 τεθ. Vat. Flor.

Ibid. κακῶς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ δια-

nulla reperiebatur, ad pascua
 dimittit. Ipse interea Nu-
 midas ad viam muniendam
 per vices admovet: vixque
 tertio demum die, mala
 passus ingentia, elephantos
 trajecit; qui jam prope fa-
 me erant consumti. Nam
 Alpium cacumina & proxima
 illis loca nuda prorsus
 ubique sunt, absque ulla
 omnino arbore, perpetuis
 nivibus & æstate & hieme
 obsessa: quæ vero mediis
 utrimque montium lateribus

subjectæ sunt, arbuta syl-
 vasque gignunt, & omnino
 habitari possunt.

56. Hannibal, universo
 exercitu congregato, descen-
 dit: ac tertio die, ex quo
 prærupta illa quæ comme-
 moravimus loca est emensus,
 ad plana pervenit: multis
 militibus amissis, quos toto
 itinere partim hostes, par-
 tim flumina, exstinxerant;
 multis item, quos præcipi-
 tes atque invixæ Alpes hau-
 ferant, non solum viris, ve-
 rum

3 ἵππους καὶ ὑποζύγια. τέλος δὲ, τὴν μὲν πᾶσαν πο- A.V. 536.
 ρείαν ἐκ Καυῆς πύλεως ἐν πέντε μηνὶ παιησάμενος,
 τὴν δὲ τῶν Ἑλλήνων ὑπερβολὴν ἡμέραις πεντεκαίδε-
 κα, κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία,
 4 καὶ τὸ τῶν Ἰσόμβρων ἔθνος· ἔχων διασωζόμενον μέ- Residua-
 ρος τῆς μὲν τῶν Λιβύων δυνάμεως, πεζοὺς μυρίους rium co-
 καὶ δισχιλίους, τῆς δὲ τῶν Ἰβήρων εἰς ὀκτακισχι- priarum
 λίους· ἵππεῖς δὲ τοὺς πάντας οὐ πλείους τῶν ἑξα- numerus.
 κισχιλίων· ὡς αὐτὸς ἐν τῇ στήλῃ τῇ περὶ τοῦ πλή-
 θους ἐχούσῃ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ Λακινίῳ διασαφεῖ.
 5 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, ὡς ἐπάνω προεῖπον, P. Scipio
 Πόπλιος ἀπολελοιπῶς τὰς δυνάμεις Γναίῳ τῷ ἀδελ- ad Padum
 φῶ, καὶ παρακεκληκῶς αὐτὸν ἔχεσθαι τῶν ἐν Ἰβη- accedit.
 ρία πραγμάτων, καὶ πολεμεῖν ἐρρωμένως Ἀσδρούβα,
 6 κατέπλευσε μετ' ὀλίγων αὐτὸς εἰς Πίσας. ποιησά-
 μενος δὲ τὴν πορείαν διὰ Τυρρηνίας, καὶ παραλαβὼν
 τὰ παρὰ τῶν ἑξαπελέκεων στρατόπεδα τὰ προκα-
 θήμενα

LVI. 3. πεντεκαίδεκα. δεκαπέντε Vat. Flor. Aug. Reg. A. 4. τῶν
 ἑξακισχ. Articulus abest a Vat. Flor. Bav. & Regiis. 5. προεῖπα Vat.

rum etiam equis jumentis-
 que longe pluribus. Tan-
 dem, universo itinere a Car-
 thagine nova quinque mensi-
 bus confecto, Alpibus vero
 diebus quindecim superatis,
 in Circumpadanos campos &
 Insubrium fines audacter est
 ingressus. Copiæ, quæ tum
 illi restabant incolumes, hæ
 fuere: ex Africanis, pedi-
 tum millia duodecim; ex
 Hispanis, ad octo millia:
 equitum universus numerus
 sex millia non excedebat:

sicut testatur ipse in colu-
 mna *Lacini* inventa, qua
 suorum numerum est com-
 plexus. Eodem vero tem-
 pore, quemadmodum supra
 dixi, *Publius*, legionibus
 fratri *Cnæo* relictis, mul-
 tumque illum hortatus, ad
 res in Hispania diligenter
 gerendas, & fortiter cum
Asdrubale bellandum: ipse
 cum paucis *Pisas* navigavit.
 Deinde per *Hetruriam* iter
 faciens, ubi a Prætoribus eos
 exercitus accepisset, qui lo-
 cis

A.V. 536. Θήμενα καὶ προσπολεμοῦντα τοῖς Βοίοις, ἦκε πρὸς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία καὶ καταστρατοπεδεύσας, ἐπέιχε τοῖς πολεμίοις, σπεύδων συμβαλεῖν εἰς μάχην.

LVII. *Rerum in natura memorabilium enarratio etiam pertinet ad Historiam.* Ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ καὶ τὴν διήγησιν, καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἀμφοτέρων, καὶ τὸν πόλεμον, εἰς Ἰταλίαν ἡγάγομεν· πρὸ τοῦ τῶν ἀγώνων ἀρξαθαι, βραχία βουλόμεθα, περὶ τῶν ἀρμοζόντων τῇ πραγματείᾳ διελθεῖν. Ἴσως γὰρ δὴ τινες ἐπιζητήσουσι, πῶς, περὶ πειρημένοι τὸν πλεῖστον λόγον ὑπὲρ τῶν κατὰ Λιβύην καὶ κατ' Ἰβηρίαν τόπων, οὔτε περὶ τοῦ κατ' Ἡρακλείου στήλας στόματος οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον εἰρήκαμεν, οὔτε περὶ τῆς ἔξω θαλάττης, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ συμβαινόντων ιδιωμάτων· οὐδὲ μὴν περὶ τῶν Βρετανικῶν νήσων, καὶ τῆς τοῦ κατ' ἰτέρου κατασκευῆς, ἔτι δὲ τῶν ἀργυρείων καὶ χρυσείων τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ὑπὲρ ὧν οἱ συγγραφεῖς, ἀμφισβητοῦντες πρὸς ἀλλήλους, τὸν πλεῖστον διατίθενται λόγον.

LVII. 2. δὴ τινες. δὴ caret Bav. Ibid. ἐν ταύτῃ ἐν ταύταις Vat. Flor. Aug. Reg. A. 3. ἀργυρείων καὶ χρυσείων. ἀργυρείων καὶ χρυσείων dant iidem codd. χρυσείων tamēn cum Bav. habet (πὶ fallor) etiam Vat.

cis illis præsidebant, & adversus Bojos rem gerebant, ad Padum accessit: ibique positis castris substitit, cum hoste manus quam primum cupiens conferere.

57. Nunc quoniam & narrationem, & populi utriusque duces, bellumque adeo ipsum, in Italiam perduximus; priusquam pugnas ibi pugnatas narrare incipimus, pauca de officio nostro in scri-

benda hac Historia dicemus. Quærent enim fortasse nonnulli, quum de variis in Africa atque Hispania locis multum simus locuti, cur de Freto ad columnas Herculis, de externo mari, ejusque natura, de Britannicis insulis, & stanni consuetudine, de auris argentique metallis in Hispania, de quibus multa, eaque invicem pugnantia, auctores prodidere, non fuisse verba feceri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

νὸς ἀληθινῶς ἀπολαύουσι τῶν βρωμάτων, οὔτ' εἰς τὸ μέλλον ὠφέλιμον ἐξ αὐτῶν τὴν ἀνάδοσιν καὶ τροφήν κομίζονται· πᾶν δὲ τὸν ἀντίον. οἷ τε περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τὸ παραπλήσιον ποιῶντες, οὔτε τῆς παραυτίκα διαγωγῆς ἀληθινῶς, οὔτε τῆς εἰς τὸ μέλλον ὠφελείας στοχάζονται δεόντως.

LVIII.
 Multa fabulosa
 narrarunt
 Veteres.

Διότι μὲν οὖν, εἰ καὶ τι τῶν τῆς ἱστορίας μερῶν ἄλλο, καὶ τοῦτο προσδεῖ λόγου καὶ διορθώσεως ἀληθινωτέρας, προφανὲς ἐκ πολλῶν, μάλιστα δ' ἐκ τούτων. σχεδὸν γὰρ πάντων, εἰ δὲ μή γε τῶν πλείστων συγγραφέων, πεπειραμένων μὲν ἐξηγεῖσθαι τὰς ιδιότητας καὶ θέσεις τῶν περὶ τὰς ἐσχατίας τόπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ἐν πολλοῖς δὲ τῶν πλείστων διημαρτηκότων· παραλιπεῖν μὲν οὐδαμῶς καθ' ἡκεῖ, ῥητέον δὲ τι πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἐκ παρέργου καὶ διεξίμμενως, ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως· καὶ ῥητέον, οὐκ ἐπιτιμῶντας, οὐδ' ἐπιπλήττοντας, ἐπαινοῦντας δὲ μᾶλλον, καὶ διορθομένους τὴν ἀγνοσίαν αὐτῶν·

in praesentia ullo ex cibis vere fruuntur, neque in posterum utile ex eorum digestionem alimentum ferunt, sed omnia potius contraria experiuntur; simillime & illi, qui parem animum ad librorum lectionem afferunt, neque in praesentia vere se oblectandi, neque in posterum proficiendi rectam ineunt viam.

58. Quod autem ista pars, si qua ulla pars Historiae, tractari adhuc & propius veritatem emendari opus habeat, multa arguunt; quorum nos

praecepta attingemus. Nam quum omnes, certe quidem plurimi Scriptores extremas orbis cogniti partes, quae locorum natura, qui situs, enarrare sint conati, in multis autem plerique illorum erraverint; nequaquam sane praetermitti errores illorum debent, sed confutare illos oportet; neque id obiter, aut carptim, verum ex professo: confutare autem sic, non ut auctores incuses, aut in eos inveharis; sed laudes potius, & quae fuerint ab illis ignorata corrigas; atque

apud

γινώσκοντας, ὅτι κακῆνοι, τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, πολλὰ τῶν αὐτοῖς εἰρημένων, εἰς διόρθωσιν αὐτῶν καὶ μετάθεσιν ἤγαγον. Ἐν μὲν γὰρ τῷ προγεγονότι χρόνῳ σπανίους αὐτοῖς εὗροι τις τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἐπιβεβλημένους πολυπραγμονεῖν τὰ κατὰ τὰς βέσχαταις, διὰ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ἀδύνατον. πολλοὶ μὲν γὰρ ἦσαν οἱ κατὰ θάλατταν τότε κίνδυνοι καὶ δυσεξαρίθμητοι· πελαπλαῖοι δὲ τούτων, οἱ κατὰ τὴν γῆν. Ἄλλ' εἰ καὶ τις, ἢ κατ' ἀνάγκην, ἢ κατὰ προαίρεσιν, ἐξίκοιτο πρὸς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, οὐδ' οὕτως ἦνυε τὸ προκείμενον. δυσχερὲς μὲν γὰρ ἐπὶ πλέον τινῶν αὐτόπτην γενέσθαι, διὰ τὸ τοὺς μὲν ἐκβεβαρβαρῶσθαι, τοὺς δ' ἐρήμους εἶναι τόπους· ἔτι δὲ χαλεπώτερον, τὸ περὶ τῶν ὄραθέντων διαλόγου τι γνῶναι καὶ μαθεῖν, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον. εἰ δὲ καὶ γνοίη τις, ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ τῶν ἐωρακότων τινὰ μετρίῳ χρῆ-

K k 2

θα

LVIII. 5. σπανίους. σπανίως *Ang. Reg. A.* 3. ἐκβεβαρβαρῶσθαι *correxī. Vulgo omnes ἐκβεβαρβαρῶσθαι.*

apud te cogites, etiam illos, si ad hanc ætatem pervenissent, multa quæ scripserant fuisse emendaturos & mutaturos. Etenim superioribus quidem temporibus paucos Græcorum invenires, qui extrema orbis nostri curiosius investigare aggredierentur; quoniam facultas ejus rei nulla erat. Nam & maria navigantibus infinita serme pericula impendebant; & multo etiam plura terra euntibus. Sed & si quis etiam, sive necessitate compulsus, sive ul-

tro, ad fines orbis accessisset, ne sic quidem multum profecisset. Nam in plerisque difficile est consequi, ut eorum sis ipse spectator; quum locorum alia a feris barbaris habitentur, alia sint deserta: ut autem de iis, quæ ipse etiam videris, sermone aliquid cognoscas ac docearis, id vero, propter linguarum diversitatem, difficilius etiam est. Quin &, si quis notitiam earum rerum nactus sit, restat omnium quæ diximus difficillimum; ut moderate

uti

Θαι τρόπω, καὶ, καταφρονήσαντα τῆς παραδοξολογίας καὶ τερατείας, ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μηδὲν τῶν πάρεξ ὄντων ἡμῖν ἀναγγεῖλαι.

LIX. Δίπερ, οὐ δυσχεροῦς, ἀλλ' ἀδυνάτου σχεδὸν ὑπαρχούσης κατὰ γε τοὺς προγεγονότας καιροὺς τῆς ἀληθοῦς ἱστορίας ὑπὲρ τῶν προειρημένων· οὐκ ἔστι παρέλιπον οἱ συγγραφεῖς ἢ διήμαρτον, ἐπιτιμῶν αὐτοῖς ἄξιον· ἀλλ', ἐφ' ὅσον ἔγνωσάν τι καὶ προεβίβασαν τὴν ἐμπειρίαν τὴν περὶ τούτων ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν αὐτοὺς δίκαιον. Ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς, τῶν μὲν κατὰ τῆς Ἀσίας, διὰ τὴν Ἀλεξάνδρου δυναστείαν, τῶν δὲ λοιπῶν τόπων, διὰ τὴν Ῥωμαίων ὑπεροχὴν, σχεδὸν ἀπάντων πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων· ἀπολελυμένων δὲ καὶ τῶν πρακτικῶν ἀνδρῶν τῆς περὶ τὰς
 ΠΟΛΕ-

9. ἑαυτοῦ. ἑαυτῆς ut' que videtur legendum. Ibid. τῶν πάρεξ ὄντων. Ἀπ' ἰόντων? Sua auctoritate Casaubonus πάρεξ τῶν ὄντων edidit.

LIX. 2. προεβίβασαν recte Casaub. Arte enim προεβίβ. libri οὐκ εἶπαι. Ibid. τοῖς τοιούτοις. Carent τοῖς Vat. Flor. Ang. Reg. A.

uti sciat eis quæ viderit, & spretis miraculorum figmentis ac portentis, ipsam propter se veritatem colat, neque quidquam, quod ab illa recedat, nobis nuntiet.

59. Quum igitur superioribus seculis istarum rerum vera cognitio, non dicam difficulter, sed omnino parari non potuerit: si quid auctores prætermisere, aut secus scribere, non tam eo nomine reprehensionem me-

rentur; quam laudem & admirationem, eo quod talibus temporibus aliquid saltem de iis rebus cognoverint, & studia hominum hac parte iverint adjutum. Nostra vero ætate, postquam Asia per Alexandri dominatum, reliquæ vero orbis partes per Romanorum imperium terrarumque omnibus patent: quum etiam viri, qui in agendis rebus soliti erant versari, curis jam qua belli-

cis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Νῦν δ', ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν παρέκβασιν τῆς δια-
γίσεως, πειρασόμεθα δηλοῦν τοὺς γενομένους ἐκ
παρατάξεως ἐν Ἰταλίᾳ Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις
ἀγῶνας.

LX.
A.V. 536.
Refi-
duum
exerci-
tum refi-
cit Han-
nibal.

Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῆς δυνάμεως, ὅπερ ἔχων
Ἀννίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, ἤδη δεδηλώκαμεν.
μετὰ δὲ τὴν εἰσβολὴν, καταστρατοπεδεύσας ὑπὸ
αὐτὴν τὴν παρώρειαν τῶν Ἀλπεων, τὰς μὲν ἀρχαῖς
ἀνελάμβανε τὰς δυνάμεις. οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν
ἀναβάσεων καὶ καταβάσεων, ἔτι δὲ τραχυτήτων
τῶν κατὰ τὰς ὑπερβολὰς, δεινῶς τεταλαιπωρήκει
τὸ σύμπαν αὐτῷ στρατόπεδον· ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν
ἐπιτηδείων σπάνει, καὶ ταῖς τῶν σωμάτων ἀθερα-
πείαις, κακῶς ἀπήλασσε. πολλοὶ δὲ καὶ καθ-4
υφείντο ἑαυτοὺς ὀλοσχερῶς, διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέ-
χειαν τῶν πόνων. οὔτε γὰρ διακομίζεν εἰς τσσαύ-
τας μυριάδας διὰ τοιούτων τόπων δαψιλῆ τὰ πρὸς
τὴν προφῆν οἰοί τ' ἦσαν· ἅ τε καὶ παρεκόμιζον, ἅμα
τῇ

LX. 4. οὔτε γὰρ. γὰρ *absit a msstis.* Cum Perotto adjecit Casaub.

cessit oratio nostra, eo red-
eamus: & ad Romanorum
Carthaginensiumque praelia,
collatis signis in Italia pu-
gnata, explicanda acceda-
mus.

60. Copias igitur Hanni-
balis, quibuscum Italiam est
ingressus, ante declaravimus.
Prima illius, postquam eo
pervenit, cura fuit, ut posi-
tis ad radices ipsas Alpium
castris, militem reficeret.
Univerfus siquidem illius

exercitus, non solum ascen-
dendi, descendendique diffi-
cultate, & asperitate viæ per
montium juga, misere con-
fectus erat: verum etiam a
commeatum inopia, & cor-
porum illuvie, pessime habe-
bat. Multi & salutem suam
ultra in hac inopia & conti-
nuis laboribus, negligebant.
Neque enim deferri per ejus-
modi loca commeatus pote-
rant, qui tot hominum mil-
libus abunde sufficerent: &
illi

τῆ τῶν ὑποζυγίων καταφθορᾶ, καὶ τούτων τὰ πλεῖ-
 ρστα συναπώλυτο. Διόπερ, ὀρμήσας ἀπὸ τῆς τοῦ
 Ῥοδανοῦ διαβάσεως, πεζοὺς μὲν εἰς ὀκτακισχιλίους
 καὶ τρισμυρίους ἔχων, ἵππεῖς δὲ πλείους ὀκτακισχι-
 λίων, σχεδόν που τὴν ἡμίσειαν τῆς δυνάμεως, καθά-
 περ ἐπάνω προεῖπον, ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς διέφθει-
 ρεν. οἷ γε μὴν σωθέντες, καὶ ταῖς ἐπιφανείαις καὶ
 τῆ λοιπῇ διαθέσει, διὰ τὴν συνέχειαν τῶν προειρη-
 μένων πόνων, οἷον ἀποτεθρηιωμένοι πάντες ἦσαν.
 πολλὴν οὖν ποιούμενος πρόνοιαν Ἀννίβας τῆς ἐπιμε-
 λείας αὐτῶν, ἀνεκτάτο καὶ τὰς ψυχὰς ἅμα καὶ
 τὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν, ὁμοίως δὲ τὰ τῶν ἵππων.
 8 Μετὰ δὲ ταῦτα, προσανειληφείας ἤδη τῆς δυνά-
 μεως, τῶν Ταυρινῶν, οἱ τυγχάνουσι πρὸς τῆ παρω-
 ρεία κατοικοῦντες, στασιαζόντων μὲν πρὸς τοὺς
 9 Ἰσομβρας, ἀπιστούντων δὲ τοῖς Καρχηδονίοις· τὸ
 μὲν πρῶτον αὐτοὺς εἰς Φιλίαν προῦκαλεῖτο καὶ συμ-
 μαχίαν· οὐχ ὑπακούοντων δὲ, περιστρατοπεδεύσας

A.V. 536.
 Exercitum refi-
 cit Hannibal.

Taurinos subigit,
 exrugnata eorum urbe.

K k 4

τὴν

4. συναπώλυτο ex Flac. adsciri. Editi cum aliis συναπώλοντο.

illi ipsi qui adferebantur, una cum pereuntibus jumentis, magnam partem perierant. Ex quo factum, ut, qui profectus esset a transitu Rhodani cum octo & triginta peditum millibus, equitum octo & amplius; dimidium ferme ejus numeri, ut supra ostendimus, in jugis Alpium amiserit. Qui vero evaserant, propter continuas ærumnas, de quibus diximus, specie habituque prope efferrati omnes erant. Itaque

summo studio Hannibal id operam dabat, ut & viri animis corporibusque reficerentur, & equi etiam curarentur. Secundum hæc, recreato jam exercitu, Taurinos, qui, ad radices Alpium siti, bellum eo tempore adversus Insubres moverant, neque fidem Pœnis habebant, pellicere primo ad amicitiam societatemque suam tentavit: deinde, quum parum benigne respondissent, castris ante opulentissimam eorum

κῶν ὑποζυγίων καταφθορᾶ, καὶ τούτων τὰ πλεῖ-
 συναπώλυτο. Διόπερ, ὀρμήσας ἀπὸ τῆς τοῦ
 νου διαβάσεως, πεζοὺς μὲν εἰς ὀκτακισχιλίουσ
 τρισμυρίους ἔχων, ἵππεῖς δὲ πλείους ὀκτακισχι-
 , σχεδόν που τὴν ἡμίσειαν τῆς δυνάμεως, καθά-
 ἐπάνω προεῖπον, ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς διέφθει-
 εἴ γε μὴν σωθέντες, καὶ ταῖς ἐπιφανείαις καὶ
 λοιπῇ διαθέσει, διὰ τὴν συνέχειαν τῶν προειρη-
 των πόνων, οἷον ἀποτεθνησκόμενοι πάντες ἦσαν.
 ἄλλην οὖν ποιούμενος πρόνοιαν Ἀννίβας τῆς ἐπιμε-
 ρίας αὐτῶν, ἀνεκτάτο καὶ ταῖς ψυχαῖς ἅμα καὶ
 σώματα τῶν ἀνδρῶν, ὁμοίως δὲ τὰ τῶν ἵππων.
 τὰ δὲ ταῦτα, προσανειληφείας ἤδη τῆς δυνά-
 κς, τῶν Ταυρινῶν, οἱ τυγχάνουσι πρὸς τῇ παρω-
 α κατοικοῦντες, στασιαζόντων μὲν πρὸς τοὺς
 ομβρας, ἀπιστούντων δὲ τοῖς Καρχηδονίοις· τὸ
 πρῶτον αὐτοὺς εἰς Φιλίαν προῦκαλεῖτο καὶ συμ-
 χίαν· οὐχ ὑπακούοντων δὲ, περιστρατοπεδεύσας

A.V. 536.
 Exerci-
 tum refi-
 cit Han-
 nibal.

Taurinos
 subigit,
 expugna-
 ta eorum
 urbe.

K k 4

τὴν

· συναπώλυτο ex Flor. adsciti. Editi enim alii συναπώλοντο.

ipfi qui adferebantur, una
 n pereuntibus jumentis,

summo studio Hannibal id
 operam dabat, ut & viri ani-

gnam partem perierant.
 quo factum, ut, qui pro-
 tus esset a transitu Rho-
 ni cum octo & triginta
 litum millibus, equitum
 o & amplius; dimidium
 me ejus numeri, ut supra
 endimus, in jugis Alpium
 iterit. Qui vero evase-
 t, propter continuas ac-
 tibus, de quibus diximus,
 de laboribus prope esse

mis corporibusque refice-
 rentur, & equi etiam cura-
 rentur. Secundum hæc, re-
 creato jam exercitu, Tauri-
 nos, qui, ad radices Alpium
 siti, bellum eo tempore ad-
 versus Insubres moverant,
 neque fidem Pœnis habe-
 bant, pellicere primo ad ami-
 citiam societatemque suam
 tentavit: deinde, quum pa-
 rum benigne respondissent,
 usque

operam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

2 προσαναγγελόμενοις· ἐνθυμούμενος μὲν, ὅτι πρότερον
 ἡμέραις ὀλίγαις αὐτὸν ἀπέλιπε περὶ τὴν τοῦ Ῥοδα-
 νοῦ διάβασιν, καὶ συλλογιζόμενος τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ
 Μασσαλίας εἰς Τυρρηνίαν, ὡς μακρὸς καὶ δυσπαρα-
 ζήμιτος εἶη· πρὸς δὲ τούτοις, τὴν πορείαν ἱστορῶν,
 τὴν ἀπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους διὰ τῆς Ἰταλίας
 μέχρι πρὸς τὰς Ἄλπεις, ὡς πολλὴ καὶ δυσδίδοτος
 ὑπάρχει στρατοπέδαις. πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον
 αἰεὶ προσαναγγελλόντων, ἐθαύμαζε καὶ κατεπέπληκτο
 τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ.
 5 Τὸ δὲ παραπλήσιον συνέβαινε πάσχειν καὶ τὸν Πό-
 πλιον· τὰς μὲν γὰρ ἀρχαίς, οὐδ' ἐπιβάλλεσθαι τῇ
 διὰ τῶν Ἄλπεων ἤλπισε πορεία τὸν Ἄννίβαν δυνά-
 μεσιν ἀλοφύλοις· εἰ δὲ καὶ τολμήσαι, καταφθα-
 βήσεσθαι προδήλως αὐτὸν ὑπελάμβανε. διόπερ ἐν
 τοιούτοις ὧν διαλογισμοῖς, ὡς ἐπυνθάνετο, καὶ σε-
 Κ κ 5 σῶσθαι,

LXI. 1. προσαναγγελλ. προσαναγγελλ. nisi ὅ edd. ante Casaub. 2. τὸν
 πλοῦν. Vulgo omnes τὸν τε πλοῦν. Delevi conjunctivum; quia si
 tenuimus, defecta sit oratio. 4. σαφέστερον. σαφεστέρων vulgo omnes.
 Correxi ex conject. Ibid. προσαναγγελλόντων cum simpl. λ dat Bav.
 Ibid. κατεπέπληκτο. κατεπλήττετο b. l. edd. ex Bav. 5. ἐπι-
 βάλλεσθαι. ἐπιβαλιῶσθαι malim. Ibid. τολμήσαι. πολεμήσαι Bav.

nibal huic famæ. Quippe
 veniebat illi in mentem,
 ante paucos dies relictum a
 se Scipionem circa Rhodani
 transitum: cogitabatque, a
 Massilia in Etruriam & lon-
 gam & difficilem esse navi-
 gationem. Ad hæc diceba-
 tur illi inquirenti, tractum
 ab Etrusco mari ad Alpes,
 non solum longum esse, ve-
 rum etiam exercitibus vix
 pervium. Sed aliis deinde
 atque aliis idem certius re-

nuntiantibus, Romani ducis
 conatum atque industriam
 stupens admirabatur. Idem
 vero & Publio quoque usu
 veniebat: nam hic initio sibi
 persuaserat, Hannibalem ne
 tentaturum quidem superare
 Alpes, cum exercitu præfer-
 tim tot diversarum gentium:
 quod si vero tanta foret au-
 dacia, quin periturus esset
 misere, ne dubitandum qui-
 dem censebat. Itaque in his
 cogitationibus dum esset, ut

acce-

προσαγγελόμενοι· ἐνθυμούμενος μὲν, ὅτι πρότερον A.V. 536.
 ἡμέραις ὀλίγαις αὐτὸν ἀπέλιπε περὶ τὴν τοῦ Ῥοδά- Hannibal
 νοῦ διάβασιν, καὶ συλλεγίζόμενος τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ & Scipio
 Μασσαλίας εἰς Τυρρήνιαν, ὡς μακρὸς καὶ δυσπαρα- mirantur
 ζκόμιστος εἶη· πρὸς δὲ τούτοις, τὴν πορείαν ἱστορῶν, alter al-
 τὴν ἀπὸ τοῦ Τυρρήνικοῦ πελάγους διὰ τῆς Ἰταλίας terius ad-
 μέχρι πρὸς τὰς Ἄλπεις, ὡς πολλὴ καὶ δυσδίοδος ventum.
 ὑπάρχει στρατοπέδεις. πλείονων δὲ καὶ σαφέστερον
 αἰεὶ προσαγγελλόντων, ἐθαύμαζε καὶ κατεπέπληκτο
 τὴν ἔλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγῶ.
 5 Τὸ δὲ παραπλήσιον συνέβαινε πάσχειν καὶ τὸν Πό-
 πλιον· τὰς μὲν γὰρ ἀρχαίς, οὐδ' ἐπιβάλλεσθαι τῇ
 διὰ τῶν Ἄλπεων ἤλπισε πορεία τὸν Ἄννίβαν δυνά-
 μεσιν ἀλλοφύλοις· εἰ δὲ καὶ τολμήσαι, καταφθα-
 βρήσεσθαι προδήλως αὐτὸν ὑπελάμβανε. διόπερ ἐν
 τοιούτοις ὧν διαλογισμαῖς, ὡς ἐπυνθάνετο, καὶ σε-

Κ κ 5

σῶσθαι,

LXI. 1. προσαγγελλ. προσαγγελλ. mssti Ὡ edd. ante Casanb. 2. τὸν πλοῦν. Vulgo oimnes τὸν τε πλοῦν. Delevi conjunctioem; quom si tenuimus, defecit sit oratio. 4. σαφέστερον. σαφεστέρων vulgo oimnes. Correxi ex conjec. Ibid. προσαγγελλόντων cum simpl. λ dat Bau. Ibid. κατεπέπληκτο. κατεπλήττετο b. l. edd. ex Bau. 5. ἐπιβάλλεσθαι. ἐπιβαλεῖσθαι malim. Ibid. τολμήσαι. πολεμήσαι Bau.

nibal huic famæ. Quippe veniebat illi in mentem, ante paucos dies relictum a se Scipionem circa Rhodani transitum: cogitabatque, a Massilia in Etruriam & longam & difficilem esse navi-

gationem. Ad hæc dicebatur illi inquirenti, tractum ab Etrusco mari ad Alpes, non solum longum esse, verum etiam exercitiibus vix pervium. Sed illis deinde atque illis idem verius ca-

nuntiantibus, Romani ducis conatum atque industriam stupens admirabatur. Idem vero & Publio quoque usu veniebat: nam hic initio sibi persuaserat, Hannibalem ne tentaturum quidem superare

Alpes, cum exercitu præsertim tot diversarum gentium: quod si vero tanta foret audacia, quin periturus esset misere, ne dubitandum quidem censabat. Itaque in his cogitationibus dum esset, ut

Α.Υ. 536. σῶσθαι, καὶ πολιορκεῖν αὐτὸν ἤδη τινὰς πόλεις ἐν
 Ἰταλία, κατεπέπληκτο τὴν τὸλμαν καὶ τὸ παρὰ
 Βολον τὰνδρῆς. Τὸ δ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ τοῖς ἐν
 τῇ Ῥώμῃ πεπονθέναι περὶ τῶν προσπιπτόντων.
 ἄρτι γὰρ τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης
 ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, ὅτι Ζάικανθον εἰλήφασιν,
 καὶ πρὸς ταύτην βεβουλευμένων τὴν ἔνοιαν, καὶ
 τὸν μὲν ἕνα τῶν στρατηγῶν ἐξαπεσταλκότων εἰς
 τὴν Λιβύην, ὡς αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα πολιορκήσου-
 τα, τὸν δ' ἕτερον εἰς Ἰβηρίαν, ὡς πρὸς Ἀννίβαν
 ἐκεῖ διαπολεμήσοντα· παρῆν ἀγγελία, διότι πάρε-
 στιν Ἀννίβας μετὰ δυνάμεως, καὶ πολιορκεῖ τινὰς
 ἤδη πόλεις ἐν Ἰταλία. Διότι, παραδόξου φανέντως
 αὐτοῖς τοῦ γυγνομένου, διαταραχθέντες, παραχρῆ-
 μα πρὸς τὸν Τιβέριον εἰς τὸ Λιλύβαιον ἐξαπέστελ-
 λον· δηλοῦντες μὲν τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων,
 οἴομενοι δὲ δεῖν ἀφέμενον τῶν προκειμένων, κατὰ
 σπουδὴν βοηθεῖν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν. Ὁ δὲ Τι-
 βέριος τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ στόλου παραυτίκα συνα-

θροίσας

accepit, ἔσ' incolumem per-
 venisse in Italiam, ἔσ' aliquas
 jam in ea urbes obsidere;
 audaciam hominis temerita-
 temque demirabatur. Romæ
 quoque, ad ejus rei famam,
 motus non dissimiles animo-
 rum erant. Vix enim cessa-
 verat ultima de capta a Car-
 thaginiensibus Sagunto fa-
 ma, & consiliis in eam par-
 tem directis, alterum consu-
 lem in Africam miserant Ro-
 mani ad Carthaginis ipsius
 obsidionem, alterum in Hi-

spaniam, bellum ibi cum
 Hannibale gesturum: cum
 ecce, adesse Hannibalem cum
 exercitu, affertur illis, ἔσ'
 nonnulla jam in Italia oppi-
 da premere obsidione. Cujus
 rei novitate perculsi con-
 sternatique, continuo Tibe-
 rium, qui Lilybæi erat, missis
 nuntiis, de hostium adven-
 tu certiozem faciunt; &
 omissis quæ destinaverat, pri-
 mo quoque tempore opem
 patriæ ferre jubent. Tibe-
 rius militem classicum statim

convoc-

Romæ
 magna
 peridra-
 tio.

Advocat-
 ur Ti.
 Sempro-
 nius ex
 Sicilia.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. *παιούοντας τὴν πορείαν ἐν ταῖς περὶ τὰς Ἄλπεις*
Spreitaci- *δυσχωρίας. τούτους δὲ κακῶς διέτιθετο, παρα-*
lo capti- *σκευαζόμενος πρὸς τὸ μέλλον· καὶ γὰρ δεσμούς εἶχον*
vorum *βαρεῖς, καὶ τῷ λιμῷ συνέσχητο, καὶ ταῖς πληγαῖς*
suos hor- *αὐτῶν τὰ σώματα διέφθαρτο. καθίσας οὖν τού-*
tatur *τους εἰς τὸ μέσον, προέθηκε πανοπλίας Γαλατικαῖς,*
Hanni- *οἷαις εἰώθασιν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ὅταν μονομαχεῖν*
dal. *μέλωσι, κατακοσμεῖσθαι· πρὸς δὲ τούτοις, ἵππους*
παρέστησε, καὶ σάγους εἰσήνεγκε πολυτελεῖς. καὶ
πειτα τῶν νεανίσκων ἤρετο, τίνες αὐτῶν βούλονται
διαγωνίσασθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ᾧ τὸν μὲν νικῆ-
σαντα τὰ προκείμενα λαμβάνειν ἄθλα· τὸν δ' ἡτ-
τηθέντα τῶν παρόντων ἀπηλλάχθαι κακῶν, τελευ-
τήσαντα τὸν βίον. Πάντων δ' ἀναβοησάντων ἅμα,
καὶ δηλούντων, ὅτι βούλονται μονομαχεῖν, κληρώ-
σασθαι προσέταξε, καὶ δύο τοὺς λαχόντας καθο-
πλισαμένους ἐκέλευσε μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους.
παραυτίκα μὲν οὖν ἀκούσαντες οἱ νεανίσκοι ταῦτα,
καὶ

LXII. 4. συνέσχητο. συνέχοντο *edd. cum Bav. Aug. & Regiis.* 5.
 οἷαις a *Casub. est.* οἷας *Vat. Flor. Aug. Reg. A. ois Bav.*

citus per angustias Alpium capti fuerant. Hos, ut ad hoc ipsum præpararet, dure antea habuerat: nam & gravibus alligati erant vinculis, & fame enecti, & verberibus corpora eorum probe contusa. His igitur in medio constitutis, arma Gallica, qualibus reges illorum, quoties ad singulare se parant certamen, ornari solent, equos præterea & saga magna ipsi proposuit.

Deinde juvenes interrogat: *Ecquidnam illorum certare ferro ea lege vellent, ut, victorem proposita præmia sequerentur; victus, fato simul & presentibus malis desungeretur?* Quum ab universis simul acclamatum esset, *pugnare se velle;* sortem in id dejicere jubet: &, duos illos, quibus sors evenisset, *arma capturos invicemque pugnaturos esse,* prædicit. Ea voce audita, extemplo juve-

καὶ τὰς χεῖρας ἐξαίροντες, εὐχοντο τοῖς θεοῖς, ^{Λ. V. 5: 6. Spectaculo captivorum suos hortatur Hannibal.} σπεύδων ἕκαστος αὐτὸς γενέσθαι τῶν λαχόντων. Ἐπεὶ δ' ἐδηλώθη τὰ κατὰ τὸν κλῆρον, ἦσαν οἱ μὲν ^{voium suos hortatur Hannibal.} οὐκ ἐπιληχότες περιχαρεῖς, οἱ δ' ἄλλοι τὸναντίον. Γενομένης δὲ τῆς μάχης, οὐχ ἤτιον ἐμακάριζον οἱ περιλειπόμενοι τῶν αἰχμαλώτων τὸν τεθνεῶτα τῷ νενικηκότος· ὡς πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἐκείνου μὲν ἀπολελυμένου, σφᾶς δ' αὐτοὺς ἀκμήν ὑπομεινοντας. ἦν δὲ παραπλησία καὶ περὶ τοὺς πολλοὺς τῶν Καρχηδονίων ἡ διάληψις· ἐκ παραθέσεως γὰρ θεωρουμένης τῆς τῶν ἀγχομένων καὶ ζώντων ταλαιπωρίας, τούτους μὲν ἠλέουν, τὸν δὲ τεθνεῶτα πάντες ἐμακάριζον.

Ἄννιβας δὲ διὰ τῶν προειρημένων τὴν προκειμένην ^{LXIII. Hannibalis oratio ad milites.} διάθεσιν ἐνεργασάμενος ταῖς τῶν δυνάμεων ψυχαῖς· μετὰ ταῦτα προσελθὼν αὐτοῖς, τούτου χάριν, ^{res.} ἔφη, παρειαγαγεῖν τοὺς αἰχμαλώτους, ἵν' ἐπὶ τῶν ἀλλο-

8. ἕκαστος αὐτὸς. ἕκαστος αὐτῶν Aug. Reg. A.

LXIII. 2. παρειαγαγεῖν Casaub. ex coniect. posuit. Libi omnes παρειαγαγεῖν.

juvenes, manibus in caelum sublatis, se quisque eum esse optare, quem fortuna ad id certamen eligeret. Deinde, fortitione facta, supra modum læti erant quibus fors obvenerat; ceteri contra. Peracta dimicatione, qui supererant captivi, non minus mortui fortunam, quam victoris, prædicabant: ut qui multis magnisque ærumnis esset liberatus, quas ipsi cum maxime perpetiebantur. Similis vero in plerisque

etiam Carthaginensium habitus animorum erat: viventium enim, quos duci videbant, calamitatem comparantes, hos ipsos miserabantur, mortuum vero felicem omnes pronuntiabant.

63. *Hannibal*, postquam militum animos hoc exemplo ita, uti voluerat, affecit præparavitque; ipse deinde in mediam progressus concionem: *Ea causa captivos se, ait, produxisse, ut conditione*

A.V. 536.
Hanniba-
lis oratio
ad mili-
tes.

ἀλλοτριῶν συμπτωμάτων ἐναργῶς θεασάμενοι τὸ
συμβαῖνον, βέλτιον ὑπὲρ τῶν σφίσι παρόντων βου-
λεύονται πραγμάτων. εἰς παραπλήσιον γὰρ αὐτοὺς
ἀγῶνα καὶ καιρὸν τὴν τύχην συγκεκλειμένα, καὶ
παραπλήσια τοῖς νῦν ἄθλα προτεθειμένα. δεῖν γάρ τι
ἢ νικᾶν, ἢ θνήσκειν, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχειρίους γε-
νέσθαι ζῶντας. εἶναι δ' ἐκ μὲν τοῦ νικᾶν, ἄθλον, εὐχ-
ῖππους καὶ σάγους, ἀλλὰ τὸ πάντων ἀνθρώπων γε-
νέσθαι μακαριωτάτους, κρατήσαντας τῆς Ῥωμαίων
εὐδαιμονίας· ἐκ δὲ τοῦ μαχομένου τι παθεῖν, δια-
γωνιζομένους ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς ὑπὲρ τῆς
καλλίστης ἐλπίδος, μεταλλάξαι τὸν βίον ἐν χειρῶν
νόμῳ, μηδενὸς κακοῦ λαβόντας πείραν· τοῖς δ' ἡτ-
τωμένοις καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομέ-
νουσι φεύγειν, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἐλκόμενοις
τὸ ζῆν, παντὸς κακοῦ καὶ πάσης ἀτυχίας μετα-
σχεῖν. οὐδένα γὰρ οὕτως ἀλόγιστον οὐδὲ νωθρὸν αὐ-
τῶν

3. συγκεκλεικ. συγκεκληκέναι Vrb. Flor. Aug. Reg. A. 6. ὑπομένου-
σι φεύγειν. οἰομένοις φεύγειν eisd. cum Bav. Aug. 5 Regis.

tione rerum in alienis casibus
evidenter spectata, melius ipsi
super presentis suo statu consi-
lium capiant. Fortunam enim
simili ipsos dimicandi necessi-
tate conclusisse; ac præmia
quoque similia proposuisse.
Nam aut vincendum illis
esse, aut moriendum, aut ho-
stile jugum vivis subeundum.
Porro, si vincerent, ipsos ma-
nere non equos aut saga; sed
hoc, ut, potiti Romanorum
opibus, beatissimi omnium
mortalium evadant: sui pu-

gnantibus, Et ad extremum
usque spiritum pro pulcerrima
spe dimicantibus, aliquid
humanitus contingeret; hoc
consecuturos, ut tamquam
viri fortes, sine ullius mali
sensu, vitam finiant. At, si
vincerentur, Et cupiditate
vitæ fugam capessere sustine-
rent, aut quocumque alio
modo salutis consulerent; tum
vero hoc illos manere, ut omne
malorum atque infelicitatis
genus sint experturi. Ne-
minem quippe illorum cæco
stultum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536.
Hanniba-
lis oratio
ad mili-
tes.

μηδένα τρόπον ἡξίου λαμβάνειν ἐν νῶ. τούτῳ γάρ η
χρησαμένων αὐτῶν τῷ λογισμῷ, καὶ τῇ προθέσει
ταύτῃ, καὶ τὸ νικᾶν ἅμα καὶ τὸ σώζεσθαι προδήλως
σφίσι συνεξακολουθήσειν. πάντας γὰρ τοὺς ἢ κα-
τὰ προαίρεσιν ἢ κατ' ἀνάγκην τοιαύτη προθέσει κε-
χρημένους, οὐδέποτε διεψεῦσθαι τοῦ κρατεῖν τῶν ἀν-
τιταξαμένων. ὅταν δὲ δὴ καὶ τοῖς πολεμίοις συμβαί-
νη τὴν ἐναντίαν ἐλπίδα ταύτης ὑπάρχειν· ὃ νῦν
ἐστὶ περὶ Ῥωμαίους, ὥστε φεύγουσι πρόδηλον εἶναι
τοῖς πλείστοις τὴν σωτηρίαν, παρακειμένης αὐτοῖς
τῆς οἰκείας· δῆλον, ὡς ἀνυπόστατος γένεϊτ' ἂν ἡ
τῶν ἀπληπικῶτων τόλμα. Τῶν δὲ πολλῶν ἀποδε-
χομένων τό τε παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους, καὶ
λαμβάνόντων ὀρμὴν καὶ παραστάσιν, οἷαν ὁ παρα-
καλῶν ἐσπούδαζε· τότε μὲν ἐπαινέσας αὐτοὺς
διαφῆκε, τῇ δ' ἐπαύριον ἀναζυγὴν ἅμα τῷ φωτὶ
παρήγαγε.

Πέπλιος

tus ex animo esse tollendam.
Hoc si bene fixum omnibus
destinatumque fuerit; nul-
lum esse dubium, quin ἔσ
victoriam ἔσ salutem sint con-
secuturi. Numquam enim fa-
ctum esse, ut, qui, vel ultro,
vel necessitate coacti, hunc
animum in praelia attulerint,
victoriam de hostibus non
reportarint. Quod si vero
etiam contingat, ut contra-
riam spem habeant hostes;
quemadmodum nunc Roma-
ni, quorum plerisque certa

spes salutis in fuga est posita,
ut quorum patria in vicino
est; tum quidem palam esse,
tales adversarios impetum
ex desperatione pugnantium
non toleraturos. His dictis,
quum & exemplum & ora-
tionem probaret multitudo,
& jam eos spiritus concipe-
ret, eamque indueret men-
tem, quam dux optabat;
laudatos tunc milites Han-
nibal dimisit, postero vero
die primo diluculo promo-
vere signa iussit.

Πόπλιος δὲ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, τὸν Πάδον ^{A.V. 536.}
 ποταμὸν ἤδη πεπεραιωμένος, τὸν δὲ Τίκινον κρῖνων ^{LXIV.}
 εἰς τοῦμπροσθεν διαβαίνειν, τοῖς μὲν ἐπιτηδεύουσιν γε- ^{P. Scipio}
 φυροποιεῖν παρήγγειλε, τὰς δὲ λοιπὰς δυνάμεις συν- ^{inter Pa-}
 2αγαγῶν παρεκάλεσεν. Τὰ μὲν οὖν πολλὰ τῶν λεγο- ^{dum &}
 μένων ἦν περὶ τε τοῦ τῆς πατρίδος ἀξιώματος καὶ ^{Ticinum.}
 τῶν προγονικῶν πράξεων, τὰ δὲ τοῦ παρεστῶτος ^{Hortatur}
 3καιροῦ τοιαῦτα· ἔφη γάρ, Δεῖν καὶ μηδεμίαν μὲν εἰλη- ^{milites.}
 φότας πείραν ἐπὶ τοῦ παρόντος τῶν ὑπεναντίων,
 αὐτὸ δὲ τοῦτο γινώσκοντας, ὅτι μέλλουσι πρὸς Καρ-
 χηδονίους κινδυνεύειν, ἀναμφισβήτητον ἔχειν τὴν τοῦ
 4νικῶν ἐλπίδα· καὶ καθόλου δευρὸν ἠγεῖσθαι καὶ παρὰ
 λογον, εἰ τολμῶσι Καρχηδόνιοι Ῥωμαίοις ἀντοφθαλ-
 μῆν, πλεονάκεις μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἠτλημένοι, πολλοὺς δ'
 ἐξενηνοχότες φόρους, μόνον δ' οὐχὶ δουλεύοντες αὐ-
 5στοῖς ἤδη τοσοῦτους χρόνους. Ὄταν δὲ, χωρὶς τῶν
 προει-

LXIV. I. Vulgo omnes πρὸς τὸν Πάδον. Et in Reg. A. Ὡ in Ang.
 n pr. inanu abest ἡμέρας. Delevi πρὸς ex conject. Ibid. πεπεραιω-
 μένος recte dedit Vat. Ὡ Flor. Vulgo περαιούμενος. Ibid. Corrupti
 mendosum Τίκινον, quod est in mssis Ὡ edd.

64. P. Cornelius circa eos-
 dem dies Padum jam traje-
 cerat: quum vero ulterius
 etiam progredi & Ticinum
 transire vellet, mandatum
 idoneis hominibus dedit, ut
 ponte fluvium jungerent.
 Interim reliquo exercitu in
 concionem vocato, suos ad-
 hortari cœpit. Multa ibi de
 dignitate patriæ & rebus ge-
 stis majorum disseruit: sed
 quæ ad rem præsentem fa-
 cerent, hujusmodi fuerunt:
 Quanquam nullum etiam nunc

periculum hostium fecissent;
 tamen vel eo solo nomine,
 quod cum Carthaginiensibus
 res ipsis futura sit, certam
 oportere illos, dixit, atque
 exploratam victoriæ spem ha-
 bere. Omninoque rem indi-
 gnam atque intolerabilem vi-
 deri debere, quod contra Ro-
 manos Pœni attollere oculos
 audeant: toties ab illis victi,
 tot jam annos stipendiarii,
 & tantum non servire ipsis
 longo tempore assueti. Sed
 si hoc amplius experimento

A.V. 536.
P. Scipio
hortatur
suos.

προειρημένων, καὶ τῶν νῦν παρόντων ἀνδρῶν ἔχωμεν ἐπὶ πρὸς πείραν, ὅτι μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, τίνα χρὴ διάληψιν ποιῆσθαι περὶ τοῦ μέλλοντος τοὺς ὀρθῶς λογιζομένους; Καὶ μὴν οὔτε τοὺς ἵππεῖς, συμπεσόντας τοῖς παρ' αὐτῶν ἵππεῦσι περὶ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν, ἀπαλλάξαι καλῶς· ἀλλὰ, πολλοὺς ἀποβαλόντας αὐτῶν, φυγεῖν αἰσχροῦς μέχρι τῆς ἰδίας παρεμβολῆς. τὸν τε στρατηγὸν αὐτῶν καὶ τὴν σύμπασαν δύναμιν, ἐπιγνόντας τὴν παρουσίαν τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν, φυγῇ παραπλησίαν ποιήσασθαι τὴν ἀποχώρησιν, καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν προαίρεσιν, διὰ τὸν φόβον, κεχρηῆσθαι τῇ διὰ τῶν Ἄλπεων πορείᾳ. Παρεῖναι δὲ καὶ νῦν, ἔφη, τὸν Ἀννίβαν, κατεφθαρκότα μὲν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, τὸ δὲ περιλειπόμενον, ἀδύνατον καὶ δύσχρηστον ἔχοντα διὰ τὴν κακουχίαν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων τοὺς μὲν πλείστους ἀπολωλεκτά, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠχρειωκότα, διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν δυσχέρειαν τῆς ὁδοῦ. Δι' ὧν ἐπιδεικνύεται

ἐπει-

etiam cognovimus, praesentem hostem ne ferre quidem conspectum nostrum posse; quid de futuro, si recte iudicemus, sperandum nobis? Atqui neque equitibus illorum pugnam ad Rhodanum cum Romanis equitibus bene cessisse; verum, post caedem multorum, reliquos turpi fuga in sua castra esse compulsos: Et ducem ipsum, omnemque exercitum, ubi advenisse legiones Romanas senserunt, fugientibus similes abiisse, Et,

contra suum propositum, metu Romanorum per Alpium juga iter fecisse. Nunc quoque venisse Hannibalem, aiebat, maxima parte exercitus sui amissa. Quos haberet reliquos, eos propter magnitudinem maiorum, quae perpressi erant, exhaustis viribus, ad belli usum inutiles factos esse: similiter Et equorum plurimos periisse; reliquos, propter longitudinem Et difficultatem confecti itineris, inutiles futuros. His rationibus

bus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. *Prælium equestre ad Ticinum.* προνομευόντων, ὅτι σύνεγγύς εἰσιν ἀλλήλων, τότε μὲν αὐτοῦ καταστρατοπεδεύσαντες, ἔμεναν. τῇ δ' ἐπαύριον πᾶσαν τὴν ἵππον ἀναλαβόντες ἀμφοτέρω, Πόπλιος δὲ καὶ τῶν πεζῶν τοὺς ἀκοντιστάς, προῆγον διὰ τοῦ πεδίου, σπεύδοντες κατοπτεῦσαι τὰς ἀλλήλων δυνάμεις. ἅμα δὲ τῷ πλησιάζειν αὐτοῖς, καὶ συνιδεῖν τὸν κονιορτὸν ἐξαίρομενον, εὐθέως συνετάτοντο πρὸς μάχην. Ὁ μὲν οὖν Πόπλιος, προθέμενος τοὺς ἀκοντιστάς, καὶ τοὺς ἅμα τούτοις Γαλατικούς ἵππεῖς, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐν μετώπῳ καταστίσας, προῆε βαδῆν. ἔ δ' Ἀννίβας, τὴν μὲν κεχαλινωμένην ἵππον καὶ πᾶν τὸ στάσιμον αὐτῆς κατὰ πρόσωπον τάξας, ἀπῆντα τοῖς πολεμίοις, τοὺς δὲ Νομαδικούς ἵππεῖς ἀφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος ἤτοι μάκει πρὸς κύκλωσιν. Ἀμφοτέρων δὲ καὶ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἵππέων φιλοτίμως διακειμένων πρὸς τὸν κίνδυνον, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι τὴν πρώτην σύμ-

4. πλησ. αὐτοῖς. πλησιάζειν αὐτοὺς edd. ex Bav. in quo hæc lectio alteri superscripta.

fuisse, parum invicem distare exercitus, tum quidem, communiter castris ibi morati sunt. Postridie vero ejus diei cum omni equitatu duces ambo, Scipio etiam cum peditibus jaculatoribus, per campos agmen suorum præcedebant; cupiens uterque alterius copias speculari. Tum simulac exortus pulvis propinquantium hostium signum ambobus dedit, acies utrimque ad prælium instrui cœperunt. Scipio, jacula-

toribus & Gallis equitibus, qui una cum his erant, præmissis, ac reliquis in frontem directis, lentis incessibus procedebat. Hannibal frenatos equos & quod roboris fuit ac stabilis in ejus equitatu, in fronte locat, & occurrere hosti pergit: Numidas equites ab utroque cornu ad cingendum hostem præparaverat. Quum utrimque & duces & equites pugnae essent avidi, prima commissio ejusmodi fuit, ut jacula-

σύμπτωσιν, ὥστε τοὺς ἀκοντιστάς μὴ φθάσαι τὸ
 πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, φεύγειν δ' ἐκκλίναντας
 εὐθέως διὰ τῶν διαστημάτων ὑπὸ τὰς παρ' αὐτῶν
 ἴλας, καταπλαγέοντας τὴν ἐπιφορὰν, καὶ περιδεῖς
 γενομένους μὴ συμπατηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπιφερομένων
 ἵππέων. οἱ μὲν οὖν κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπε-
 σόντες, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐποίουν ἰσόρροπον τὸν κίν-
 ῥονον. ὁμοῦ γὰρ ἦν ἵππομαχία καὶ πεζομαχία, διὰ
 τὸ πλῆθος τῶν παρακαταβαινόντων ἀνδρῶν ἐν αὐ-
 τῇ τῇ μάχῃ. Τῶν δὲ Νομάδων κυκλωσάντων, καὶ
 κατόπιν ἐπιπεσόντων, οἱ μὲν πεζακοντιστά, τὸ
 πρῶτον διαφυγόντες τὴν σύμπτωσιν τῶν ἵππέων,
 τότε συνεπατήθησαν ὑπὸ τοῦ πλῆθους καὶ τῆς ἐπι-
 φορᾶς τῶν Νομάδων. οἱ δὲ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἀρ-
 χῆς διαμαχόμενοι πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, πολλοὺς
 μὲν αὐτῶν ἀπολωλεκότες, ἔτι δὲ πλείους τῶν Καρ-
 χηδονίων διεφθαρκότες, συνεπιθεμένων ἀπ' οὐρᾶς τῶν

A.V. 536.
 Prælium
 equestre
 ad Tici-
 num.

Fugatur
 equitatus
 Scipio-
 nis.

L 1 3

Νομά-

7. ἐκκλίν. ἐγκλίναντες Vat. Flor.

culatores, necdum primis
 jaculis missis, ruentis in se
 hostis impetu territi, metu
 ne ab imminente equitatu
 conculcarentur, fuga sese per
 aciei intervalla post equitum
 suorum turmas reciperent.
 Qui a fronte invicem con-
 currerunt, æquo Marte per-
 diu dimicarunt. Simul enim
 equites peditesque pugna-
 bant, quum in ipso prælio
 multi ad pedes desilirent.
 Vbi vero Numidæ equites
 hostis circumventi terga cæ-

dere cœperunt; tum vero
 pedites jaculatores, quos
 jam ostendimus ingruenti-
 bus equitibus fuga sibi con-
 suluisse, ab ingenti irruen-
 tium Numidarum manu, sunt
 proculcati. Et mox illi,
 qui inde ab initio prælii ad-
 versa fronte cum Carthagi-
 niensibus conflixerant, mul-
 tis suorum amissis, at pluri-
 bus etiam Pœnorum occi-
 sis, postquam Numidæ ipsos
 quoque a tergo adoriebantur,
 dare se in fugam sunt
 coacti.

A.V. 536. Νομάδων, ἐτράπησαν, οἱ μὲν πολλὰ σποράδες, τινὲς δὲ περὶ τὸν ἡγεμόνα συστραφέντες.

LXVI. Scipio vulneratus, cis Padum regreditur. Πόπλιος μὲν οὖν, ἀναζεύξας, προῆγε διὰ τῶν πεδίων ἐπὶ τὴν τοῦ Πάδου γέφυραν, σπεύδων φθάσαι διαβιβάσας τὰ στρατόπεδα. Θεωρῶν γὰρ τοὺς μὲν τόπους ἐπιπέδους ὄντας, τοὺς δ' ὑπενακτίους ἰπποκρατοῦντας, αὐτὸν δὲ βαρυνόμενον ἐκ τοῦ τραύματος, εἰς ἀσφαλὲς ἔκρινε δεῖν ἀποκαταστήσαι τὰς δυνάμεις. Ἄννιβας δὲ μέχρι μὲν τινος ὑπέλαβε τοῖς πεζικαῖς στρατοπέδοις αὐτοὺς διακινδυνεύσειν· συνιδὼν δὲ κεκνηκότητας ἐκ τῆς παρεμβολῆς, ἕως μὲν τοῦ πρώτου ποταμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ γεφύρας ἐπηκολούθει. καταλαβὼν δὲ τὰς μὲν πλείστας τῶν σαινίδων ἀνεσπασμένας, τοὺς δὲ φυλάττοντας τὴν γέφυραν ἔτι περὶ τὸν ποταμὸν ὑπολειπομένους, τούτων μὲν ἐγκρατῆς ἐγένετο, σχεδὸν ἑξακοσίων ἄντων τῶν

II. Ad τὸν ἡγεμόνα *forſum* excidit τραυματιζέμενα. Et Perott. b. l. habet vulneratum.

LXVI. 2. ἐκ. ὑπὸ τοῦ τραύματος *Vat. Flor. Vrf. Aug. Reg. A.*
3. διακινδυνεύσειν ex *Casub.* emendatione est. *Scipiti libti omnes* dant διακινδυνεύειν. *Ibid.* πρώτου ποταμοῦ. Πάδου ποταμοῦ *voluit Cluver.* Sic ὁ Perott. *Ibid.* ἐπηκολούθει ἢ κολουθεῖ *Vat. Flor.*

coacti. Plerique passim huc illuc fugere; nonnulli globo circa consulem facto.

66. Itaque Scipio, motis castris, per plana exercitum ad pontem *Padis* duxit; amnem trajicere, priusquam superveniret hostis, properans. Quia enim patentes campi erant, & melior equitatu Pœnus, ipse vulnere gravatus; legiones in tuto collocandas duxit. *Hanni-*

bal, aliquamdiu expectata peditum legionariorum pugna, ubi castris excessisse Romanos cognovit, usque ad priorem fluvium, & impositum ei pontem eos insecutus. Postquam autem asses plerosque avulsos, attamen præsidium adhuc ibi relictum ad custodiam pontis invenit; præsidium quidem, quod erat sexcentorum fere hominum, in potestatem redigit:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. *περαιωθεὶς τὸν Πάδον, καὶ στρατοπέδουςας περὶ Scipio & Hannibal πόλιν Πλακηντίαν, ἣ τις ἦν ἀποικία Ῥωμαίων, ἅμα ad Placentiam.* μὲν αὐτὸν ἐθεράπευε καὶ τοὺς ἄλλους τραυματίας, ἅμα δὲ ταῖς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι νομίζων, ἤγε τὴν ἡσυχίαν. Ἄννιβας δὲ, παραγεγόμενος δευτέρως ἀπὸ τῆς διαβάσεως ἐγγὺς τῶν πολεμίων, τῇ τρίτῃ παρέταξε τὴν δύναμιν ἐν συνόψει ταῖς ὑπεναντίοις. οὐδενὸς δὲ σφίσιν ἀντεξάγοντος, κατεστρατοπέδευσε λαβὼν περὶ πεντήκοντα στάδια τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν στρατοπέδων.

LXVII. *Galli auxiliares Romanorum transeunt ad Hannibalem.* Οἱ δὲ συστρατευόμενοι Κελτοὶ τοῖς Ῥωμαίοις, θεωροῦντες ἐπικυδεστέρας ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, συνταξάμενοι πρὸς ἀλλήλους, καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, μένοντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἑκάστοι σκηναῖς. δεῖπνοποιησαμένων δὲ, καὶ κατακοιμηθέντων τῶν ἐν τῷ χάρακι, παρελθεῖν ἐάσαντες τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτός, καθοπλισάμενοι περὶ τὴν ἑωθινήν φυλακὴν, ἐπιτίθενται τοῖς σύνεγγυς τῶν Ῥωμαίων παρα-

Padum transgressus, ad *Placentiam* Romanorum coloniam castra communiverat: ibique sese & reliquos vulneratos curans, exercitu intuito, uti existimabat, locato, nihil movebat. At *Hannibal* binis castris a transitu fluminis in viciniam hostium pervenit, & tertio die in eorum conspectu aciem instruit. Nemine autem adversus ipsum prodeunte, paullo amplius sex millia ab hoste castris locum capit.

67. Qui Romanis militabant *Galli*, ut secundioris fortunæ spem Carthaginensibus affulgere vident, communi consilio tempus ad insidias circumspectabant, in suis quisque tentoriis se continentes. Igitur quum a cœna ad quietem se recepissent qui intra vallum erant; dissimulato per reliquam noctem dolo, circa quartam vigiliam sunt armis, Romanos, qui in proximo tentoria habebant, invadunt. Multis occisis,

3 παραστρατοπεδεύουσι. καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέ-
 κτειναν, οὐκ ἐλίγους δὲ κατετραυμάτισαν· τέλος δὲ
 τὰς κεφαλὰς ἀποτεμόντες τῶν τεθνεώτων, ἀπε-
 χώρουν πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ὄντες πεζοὶ μὲν εἰς
 δισχιλίους, ἵππεις δὲ μικρῶν λείποντες διακοσίων.
 4 Ἄννιβας δὲ, φιλοφρόνως ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν
 παρουσίαν, τούτους μὲν εὐθέως παρακαλέσας, καὶ
 δωρεὰς ἐκάστοις τὰς ἀρμοζούσας ἐπαγγειλάμενος
 ἐξέπεμψεν εἰς τὰς ἑαυτῶν πόλεις, δηλώσοντας μὲν
 τὰ πεπραγμένα τοῖς πολίταις, παρακαλέσοντας δὲ
 πρὸς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν. ἤδει γὰρ, ὅτι πάντες
 κατ' ἀνάγκην αὐτῶ κοινωήσουσι τῶν πραγμάτων,
 ἐπιγνόντες τὸ γεγονός ἐκ τῶν σφετέρων πολιτῶν πα-
 ρασπονδήμα κατὰ τῶν Ῥωμαίων. Ἄμα δὲ τούτοις
 καὶ τῶν Βοίων παραγεγονότων, καὶ τοὺς τρεῖς ἀν-
 δρας ἐγχειρίζοντων αὐτῶ, τοὺς ἐπὶ τὴν διάδοσιν τῆς
 χώρας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξαπεσταλμένους, ὧν κατ' ἀρ-
 χὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, παρασπονδήσαντες,
 καὶ θάπερ ἐπᾶνω πρὸς αὐτὸν ἀποδεξάμενος Ἄννιβας

A.V. 536.
 Galli au-
 xiliares
 Roma-
 norum
 transeunt
 ad Han-
 nibalem

Boji cum
 eodem in-
 eunt so-
 cietatem

L I 5

τὴν

LXVII. 4. αὐτῶν. αὐτῶν πόλεις Flor. Aug. Reg. A.

cificis, nec paucis vulneratis,
 tandem capitibus mortuo-
 rum præcisificis, ad Carthagi-
 nienses transeunt, pedites ad
 bis mille, equites paullo
 minus ducenti. Hannibal,
 perquam gratos sibi illos ad-
 venire testatus, protinus &
 verbis multum hortatus, &
 dona cuique convenientia
 pollicitus, in civitates quem-
 que suas, ad significanda

quæ gesta essent, & sollici-
 tandos popularium animos,
 dimisit. Norat enim, se-
 cum omnes, vellent nollent,
 consensuros, cognita suo-
 rum in Romanos perfidia.
 Simul cum his & Boji vene-
 runt, triumviros agrorum
 dividendorum illi tradentes,
 quos belli principio perfid-
 dia ea, quam supra comme-
 moravimus, interceperant,
 Hanni-

Α.Υ. 536. τὴν εὐνοίαν αὐτῶν, ὑπὲρ μὲν τῆς Φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς τοὺς παρόντας πίστει· τοὺς γεμὴν ἄνδρας αὐτοῖς ἀπέδωκε, παραγείλας τῆσιν, ἵνα ὑπὲρ τούτων κομίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους κα-

Scipio ad ταὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν. Πόπλιος δὲ σχετλιάζων ἐπὶ τῷ γεγονότι παρασπονδήματι, καὶ συλλογισάμενος, ὅτι, πάλαι τῶν Κελτῶν πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίως διακειμένων, τούτων ἐπιγεγονότων, πάντας τοὺς πέραξ Γαλάτας συμβήσεται πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἀπονεύειν, ἔγνω δεῖν εὐλαβηθῆναι τὸ μέλλον. Διόπερ, ἐπιγενομένης τῆς νυκτός, ὑπὸ τὴν ἑωθινήν ἀναζεύξας, ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὸν Τρεβίαν ποταμὸν, καὶ τοὺς τούτω συνάπτοντας γεωλόφους· πιστεύων τῇ τε τῶν τόπων ὀχυρότητι, καὶ τοῖς παροικοῦσι τῶν συμμάχων.

LXVIII.
Eum se-
quitur
Hanni-
bal.

Ἄννιβας δὲ, τὴν ἀναζυγὴν αὐτῶν ἐπιγνοὺς, παραυτίκα μὲν τοὺς Νομαδικούς ἵππεῖς ἐξαπέστειλε, μετ' οὐ πολὺ δὲ τοὺς ἄλλους· ταύτοις δ' ἐν ποδῶς,

τὴν

7. ὑπὲρ τούτων ex conjec. dedi. Vulgo omnes parā τούτων, πρὸς τὴν Bav. 3 ed. 1. ubi plane desiderantur hæc duo verba.

Hannibal, laudata eorum voluntate, amicitiam quidem & societatem cum præsentibus firmavit: triumviros autem ipsis reddidit; monuitque, ut eos servarent, quo possent per illos, sicut initio decreverant, suos recipere obsides. *Publius*, cædem fraude peremptorum lamentans, neque dubitans, Gallorum animo pridem a Romanis alienato, plerosque ex omnibus circumcirca regionibus ad partes Carthagi-

nensium post istud facinus inclinatuos, cavendum sibi in posterum judicavit. Itaque silentio proximæ noctis sub quartam vigiliam ad *Trebianam* fluvium & tumulos ei vicinos castra movet: tum naturæ locorum confusus, tum sociis populi Romani eum tractum incolentibus.

68. *Hannibal*, simulatque horum profectioem sensit, statim Numidas equites, deinde etiam reliquos, vestigia eorum sequi iussit: moxque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 535. τὰ πεδία κατεικῶν, συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, θαψιλῶς μὲν ἐχρήγη τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, ἔτοιμον δ' ἦν παντὸς κοινοῦ ἔργου καὶ κινδύνου τοῖς περὶ τὸν Ἀννίβαν. Οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ, προσπεπτωκότων τῶν κατὰ τὴν ἰππομαχίαν, ἐξενίζοντο μὲν τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν· οὐ μὴν ἠπόρουν γε σκίψεω, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν αὐτοῖς ἦτλαν εἶναι τὸ γεγονός· ἀλλ' οἱ μὲν ἠτιῶντο τὴν τοῦ στρατηγοῦ προπέτειαν,¹³ οἱ δὲ τὴν τῶν Κελτῶν ἐθελοκάκησιν, στοχαζόμενοι διὰ τῆς τελευταίας ἀποστάσεως. καθόλου δὲ, τῶν περὶ τῶν στρατοπέδων ἀκεραίων ὄντων, ἀκεραίως εἶναι διελαμβάνειν τὰς ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐλπίδας.

Ti. Sempronius Scipioni conjungitur. Ὄθεν καὶ, συνάψαντος τοῦ Τιβερίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκείνου στρατοπέδων, καὶ διαπορευομένων διὰ τῆς Ῥώμης, ἐξ ἐπιφανείας ἐδόξαζον κριθῆσεσθαι τὴν μάχην.

8. συνεστηκὸς ex conj. dedit. Veteres libri habent συνεζηκός, quod solus Aug. in συνεζηκός, Casaubonus veto cum Reg. B. in συνεζηκός mutavit. Possit veto etiam συνεζεστηκός vel συνανεζεστηκός scriptum. 9. Libri scripti omnes ἐξενίζοντο μὲν τοι τὸ συμβ. Conspicit Casaub. Ibid. σκίψεων. Mendose vulgo omnes σκίψεων.

fium sublati animis, com-
meatus & necessaria omnia
largiter subministrabant; pa-
rati in omnibus consiliis &
periculis Hannibali esse par-
ticipes. Romani vero in ur-
be, ubi allatus nuntius est
de superiore equitum pugna,
mirari illi quidem quod ac-
ciderat, utpote longe con-
tra ipsorum opinionem: sed
non deerant causæ, cur vi-
ctos eo prælio se negarent
fuisse; aliis temeritatem du-
cis accusantibus, aliis Gallo-

rum perfidiam, qui de indu-
stria male pugnassent, quod
novissima defectione satis
ostendissent. Denique, le-
gionum peditibus salvis at-
que integris, spes quoque
suas de summâ rerum su-
peresse credebant integras.
Quamobrem ut venit Tibe-
rius Sempronius, & quas ille
habebat legiones, dum has
Romam transeuntes cerne-
rent, si vel tantum hic exer-
citus se ostendisset, debella-
tum iri uno prælio, sibi per-
suade-

13μάχην. Ἀθροισθέντων δὲ τῶν στρατιωτῶν κατὰ
 τὸν ὄρκον εἰς Ἀρίμινον, ἀναλαβὼν αὐτοὺς ἑστρα-
 τηγὸς, προῆγε, σπεύδων συνάψαι τοῖς περὶ τὸν Πό-
 14πλιον. συμμίξας δὲ, καὶ καταστρατοπεδεύσας παρ'
 αὐτοῖς ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, τὸ μὲν πλῆθος ἀνε-
 λάμβανε τῶν ἀνδρῶν, ὡς ἂν ἐκ Λιλυβαίου τετρα-
 ράκοντα συνεχῶς ἡμέρας πεπεζοπορηκότων εἰς Ἀρί-
 μινον· ταῖς δὲ παρασκευαῖς ἐποιεῖτο πάσας ὡς πρὸς
 15μάχην. αὐτὸς δ' ἐπιμελῶς συνήδρευε τῷ Ποπλίῳ,
 τὰ μὲν ἤδη γεγονότα πυνθανόμενος, περὶ δὲ τῶν
 παρόντων συνδιανοούμενος.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀννίβας πρᾶξι-
 κηπίσας πόλιν Κλαστιδίον, ἐνδόντος αὐτῷ τοῦ πε-
 πιστευμένου παρὰ Ῥωμαίων, ἀνδρὸς Βρεντεσινού,
 2κατέσχε. γενόμενος δὲ κύριος τῆς τε Φρουρᾶς, καὶ
 τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως, τούτῳ μὲν πρὸς τὸ πα-
 ρόν

14. καταστρατοπ. παρ' αὐτοῖς ταῖς οἰκ. δυν. Sic continet. κατα-
 στρατ. παρὰ ταῖς οἰκ. δυν. Vat. Flor Aug. Reg. A. παραστρατ.
 παρὰ ταῖς οἰκ. δυν. Bau. Et ex eo Reg B. C. Et ed. 1. 2. Hinc Casum-
 bonus, deleta praepositione, dedit παραστρατ. ταῖς οἰκ. δυν.

LXIX. 1. Mendose b. l. Κλαστιάδιον, Et vox Βρεγγεσινού, misti-
 omnes.

suadebant. Postquam omnes
Ariminum, sicuti juramento
 fuerant adacti, convenere,
 consul iis assumtis ad *Scipio-*
nem properavit. Ad quem
 ut pervenit, junctisque ca-
 stris ibi confedit; milites
 suos, fatigatos itinere xl
 continuorum dierum, qui-
 bus Lilybæo Ariminum ve-
 nerant, refecit; simulque
 omnia ad pugnam necessa-
 ria comparavit. Quæ dum

sunt, ipse interim *Publio*
 assiduus adesse, præterita ab
 eo sciscitari, de iis quæ in-
 stabant cum eo deliberare.

69. Eodem fere tempore
 Hannibal *Clastidium* oppi-
 dum proditione cepit; tra-
 dente viro Brundisino, quem
 ei loco Romani præfecerant.
 Pœnus, præsidio & frumen-
 to ibi conditò potitus, hoc
 quidem ad sublevandam præ-
 sentem

A.V. 536. ρὸν ἐχρήσατο, τοὺς δὲ παραληφθέντας ἄνδρας ἀβλαβεῖς μεθ' ἑαυτοῦ προῆγε· δῆγμα βουλόμενος ἐκφέρειν τῆς σφετέρας προαιρέσεως, πρὸς τὸ μὴ δεδιότας, ἀπελπίζεν τὴν παρ' αὐτῷ σωτηρίαν τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν καταλαμβανομένους. τὸν δὲ προδίτην ἐτίμησε μεγαλείως, ἐκκαλέσασθαι σπουδάζων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων τατλιζόμενους πρὸς τὰς Καρχηδονίων ἐλπίδας. Μετὰ δὲ ταῦτα, συνθεωρήσας τινὰς τῶν Κελτῶν, οἱ κατῴκουν μεταξὺ τοῦ Πάδου καὶ τοῦ Τρεβία ποταμοῦ, πεπεισμένους μὲν καὶ πρὸς αὐτὸν Φιλίαν, διαπεμπομένους δὲ καὶ πρὸς Ῥωμαίους, καὶ πεπεισμένους, τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὴν παρ' ἀμφοῖν ἀσφάλειαν αὐτοῖς ὑπάρξαι· ἐξαποστέλλει περὶ ζοὺς μὲν δισχιλίους, ἵππεῖς δὲ Κελτοὺς καὶ Νομάδας εἰς χιλίους, προστάξας ἐπιδραμεῖν αὐτῶν τὴν χάραν. τῶν δὲ πραξάντων τὸ προσταχθέν, καὶ πολλὴν περιβαλομένων λείαν, εὐθέως οἱ Κελτοὶ παρῆσαν ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν Ῥωμαίων, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν.

Τιβέ-

3. ὑπὸ τῶν καιρῶν. *Uulgo opiner à π ὀ, quod continet cum Scalig. & Reisk.*

fentem inopiam est usus, captivos vero incolumes secum abduxit: id spectans, ut hoc edito animi sui specimine, eos qui temporibus deprehensi a Romanis stetitissent, admoneret, posito metu clementiæ suæ non diffidere. Proditorem magnifice donavit: omnes, qui munere aliquo fungerentur, ad partes Carthaginensium cupiens allicere. Secundum hæc, intelligens, Gallorum nonnullos, qui quod inter

Padum & Trebiam est incoliebant, post initam secum amicitiam cum Romanis etiam communicare, ratos, se per hunc ambiguum favorem tutos ab utroque futuros hoste; peditum duo millia, equites Gallos & Numidas mille fere, adversus eos misit, iustos fines incurfare. Quibus imperata facientibus, multamque prædam abigentibus; extemplo ad Romanorum munitiones Galli adveniunt, opem illos poscentes. *Sempronius,*

propius,

Galli ab Hannib. infestati opem poscunt Romanos.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. προθέσεως, μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιῆσαι τὰς ὀλοσχερεῖς κινδύνους· ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόσις ἔργον ἀγαθοῦ· τότε μὲν ἐπέσχε τοὺς παρ' αὐτῶν συνεγείσαντας τῷ χάρακι, καὶ στῆναι μὲν ἐκ μεταβολῆς ἠνάγκασε, διώκειν δὲ καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐκώλυσε, διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ σαλπικτῶν ἀνακαλούμενος. Οἱ δὲ Ῥωμαῖσι βραχὺν ἐπισχόντες χρόνον, ἀνέλυσαν, ἑλίγους μὲν αὐτῶν ἀπεβαλόντες, πλείους δὲ τῶν Καρχηδονίων διεφθαρκότες.

LXX.
Sempro-
nii in-
viro Sci-
pione
pugna
avidus.

Ὁ δὲ Τιβέριος, μετεωρισθεὶς, καὶ περιχαρῆς γινόμενος ἐπὶ τῷ προτερήματι, φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὸ τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα. πρέεκετο μὲν αὐτῷ, κατὰ τὴν ἰδίαν γνώμην χρῆσθαι τοῖς παρῶσι, διὰ τὸ τὸν Πόπλιον ἀρξαστεῖν· ὅμως δὲ βουλευόμενος προσλαβέσθαι καὶ τὴν τοῦ συνάρχοντος γνώμην, ἐπειεῖτο λόγους περὶ τούτων πρὸς αὐτὸν.

Πόπλιος

83. παρ' αὐτοῦ ex conspect. dedi, pro unigato παρ' αὐτῷ, pro quo est παρ' αὐτῶν in Flor.

certa animi destinatione, periculum summæ rerum esse faciendum; magni ducis, quod omnes fateantur, officio fungens; contentus in præsentis recipientis se in castra militis fugam sistere, & ut hostibus frontem rursus obverteret, cogere; persequi Romanos, aut cum iis conflare, nequaquam est passus, per ministros & buccinatores revocans suos. Romani, breve tempus morati, paucis suorum deside-

ratis, ac longe pluribus hostium occisis, e pugna recesserunt.

70. Tiberius, ferox jam, gaudioque ob victoriam exultans, universi belli fortunam quamprimum dijudicare gestiebat. Etsi autem stabat illi sententia, quia Scipio ægrotabat, arbitrio suo omnia administrare; tamen, quia magni faciebat ut idem & collega sentiret, consilium hoc suum cum illo communicat. At P. Corne-

Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν ἐνε-^{A.V. 536.}
 4στῶτων. τὰ γὰρ στρατόπεδα, χειμασκήσαντα, <sup>Semprio-
 nius pu-
 gnae avi-
 dus.</sup> βελτίω τὰ παρ' αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι,
 τὴν τε τῶν Κελτῶν ἀθεσίαν οὐκ ἐμμενεῖν ἐν τῇ πί-
 στει, τῶν Καρχηδονίων ἀπραγούντων, καὶ τὴν ἡσυ-
 χίαν ἀναγκαζομένων ἀγειν, ἀλλὰ καινοτομήσεν τι
 5 πάλιν κατ' ἐκείνων. πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς, ὑγια-
 θείς ἐκ τοῦ τραύματος, ἀληθινὴν παρέξεσθαι χρείαν
 6 ἤλπιζε τοῖς κοινοῖς πράγμασι. διὸ καὶ τοιοῦτοις χρω-
 μένος λογισμοῖς μένειν ἤξιον τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν
 7 προκειμένων. Ὁ δὲ προειρημένος ἤδει μὲν, ἕκαστα
 τούτων ἀληθινῶς λεγόμενα καὶ δεόντως· ὑπὸ δὲ
 τῆς φιλοδοξίας ἐλαυνόμενος, καὶ καταπιστεύων τοῖς
 πράγμασι, παραλόγως ἔσπευδε κρῖνα δι' αὐτοῦ τὰ
 ἔλα, καὶ μήτε τὸν Πόπλιον δύνασθαι παρατυχεῖν
 τῇ μάχῃ, μήτε τοὺς ἐπικαθισταμένους στρατηγούς
 φθᾶσαι παραλαβόντας τὴν ἀρχὴν· οὗτος γὰρ ἦν
 8 ὁ χρόνος. Διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν
 ἐκλε-

LXX. 4. τὰ γὰρ α *Cassubono* est. τὰ δὲ στρατόπ. *dant ante eius*
edd. & scripti libri omnes.

lio alia longe mens erat: nam & suos exercitus, si per hiemem tiro miles exerceretur, valentiores futuros; & Gallos, pro infita levitate, si cessarent Carthaginienfes & quiescere cogerentur, novi aliquid molituros, ac rursus ab illis defecturos. Ad hæc sperabat, sese, ubi ex vulnere convaluisset, utilem patriæ operam rem strenue gerendo esse præstiturum. His igitur rationibus

Vol. I.

adductus, ne quid tentaret, auctor collegæ erat. At *Sempronius*, etsi non ignorabat vere hæc & prudenter monere *Scipionem*, ambitione tamen & nimia confidentia excæcatus, id omni studio agebat, ut per se ipse summam rerum cerneret; priusquam aut *Publius* prælio posset interesse, aut novi consules iniissent: jam enim tempus illud appetebat. Igitur, qui sua consilia non re-

M m rum

A.V. 536. ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ἔμελλε τοῦ δέοντος σφα-
 Et Han-
 nihal di-
 micare
 cupit.
 λήσεσθαι προφανῶς. Ὁ δ' Ἀννίβας, παραπλησίως,
 ἔχων ἐπινοίας Ποπλίου περὶ τῶν ἐνεστώτων, κατὰ
 τὸναντίον ἔσπευδε συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. Θέ-
 λων μὲν, πρῶτον, ἀκεραίοις ἀποχρησασθαι ταῖς τῶν
 Κελτῶν ὀρμαῖς· δεύτερον, ἀνασκήτοις καὶ νεοσυλλά-
 γοις συμβαλεῖν τοῖς τῶν Ῥωμαίων στρατοπέδοις·
 τρίτον, ἀδυνατοῦντος ἔτι τοῦ Ποπλίου ποιήσεσθαι
 τὸν κίνδυνον· τὸ δὲ μέγιστον, πράττειν τι, καὶ μὴ
 πρῆεσθαι διακενῆς τὸν χρόνον. τῷ γὰρ εἰς ἀλλο-
 τριαν καθέντι χώραν στρατόπεδα, καὶ παραδόξαις
 ἐγχειροῦντι πράγμασιν, εἰς τρόπον οὗτος σω-
 τηρίας, τὸ συνεχῶς καινοποιεῖν αἰεὶ τὰς τῶν συμ-
 μάχων ἐλπίδας. Ἀννίβας μὲν οὖν, εἰδὼς τὴν ἐς-
 μένην ὀρμὴν τοῦ Τιβερίου, πρὸς τούτοις ἦν.

Πάλαυ

9. ἐπινοίας. ὑπονοίας edd. ex Bav. II. αἰεὶ τὰς τῶν. αἰεὶ abest ab
 Aug.

rum temporibus accommo-
 daret, sed suis; nihil bene
 se consulturum, nemini du-
 bium relinquebat. *Hanni-
 bal* vero, de rebus præsen-
 tibus pari ratione cum Sci-
 pione judicans, e contrario
 dimicare acie quam primum
 cupiebat. Nam & Gallorum
 primo impetu, dum adhuc
 recens esset, uti volebat:
 tum autem cum inexercitato
 & recens conscripto Roma-
 norum exercitu conferre
 manum optabat: tertio illud
 spectabat, ut, dum adhuc
 æger esset e vulnere Publius,

decertaret: postremo, quod
 sua plurimum putaret inter-
 esse, ne frustra tempus te-
 reret, sed faceret aliquid.
 Nam qui in alienos fines cum
 exercitu se conjicit, & res
 magnas præter hominum
 opinionem molitur, huic ad
 salutem unica hæc patet via,
 si spes sociorum, aliis atque
 aliis subinde bellicis facino-
 ribus editis, continenter re-
 novet. Et *Hannibal* qui-
 dem, gnarus *Senipronium*
 mox ad prælium ruiturum,
 in his erat.

71. Quum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. *Scipio & Hannibal ad Placentiam.* περαιωθεὶς τὸν Πάδον, καὶ στρατοπεδεύσας περὶ πόλιν Πλακοντίας, ἣ τις ἦν ἀποικία Ῥωμαίων, ἅμα μὲν αὐτὸν ἐθεράπευε καὶ τοὺς ἄλλους τραυματίας, ἅμα δὲ ταῖς δυνάμεις εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεΐσθαι νομίζων, ἤγε τὴν ἡσυχίαν. Ἄννιβας δὲ, παραγενόμενος ἰοδευτερός ἀπὸ τῆς διαβάσεως ἐγγὺς τῶν πολεμίων, τῇ τρίτῃ παρέταξε τὴν δύναμιν ἐν συνόψει τοῖς ὑπεναντίοις. οὐδενὸς δὲ σφίσιν ἀντεξάγοντος, κατε-11 στρατοπέδευσε λαβὼν περὶ πενήκοντα στάδια τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν στρατοπέδων.

LXVII. *Galli auxiliares Romanorum transeunt ad Hannibalem.* Οἱ δὲ συστρατεύομενοι Κελτοὶ τοῖς Ῥωμαίοις, θεωροῦντες ἐπικυδεστέρας τὰς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδας, συνταξάμενοι πρὸς ἀλλήλους, καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν, μένοντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἑκάστοι σκηναῖς. δεπνοποιησαμένων δὲ, καὶ κατακοιμηθέντων τῶν ἐν τῷ χάρακι, παρελθεῖν ἐάσαντες τὸ πλεῖον μέρος τῆς νυκτός, καθοπλισάμενοι περὶ τὴν ἐωθινήν Φυλακὴν, ἐπιτίθενται τοῖς σύνεγγυς τῶν Ῥωμαίων παρα-

Padum transgressus, ad *Placentiam* Romanorum coloniam castra communiverat: ibique sese & reliquos vulneratos curans, exercitu intuito, uti existimabat, locato, nihil movebat. At *Hannibal* binis castris a transitu fluminis in viciniam hostium pervenit, & tertio die in eorum conspectu aciem instruit. Nemine autem adversus ipsum prodeunte, paullo amplius sex millia ab hoste castris locum capit.

67. Qui Romanis militabant *Galli*, ut secundioris fortunæ spem Carthaginensibus affulgere vident, communi consilio tempus ad insidias circumspectabant, in suis quisque tentoriis se continentes. Igitur quum a cœna ad quietem se recepissent qui intra vallum erant; dissimulato per reliquam noctem dolo, circa quartam vigiliam sunt armis, Romanos, qui in proximo tentoria habebant, invadunt. Multis occis,

3 παραστρατοπεδεύουσι. καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέ-
 κτειναν, οὐκ ἐλίγους δὲ κατετραυματίσαν· τέλος δὲ
 τὰς κεφαλὰς ἀποτεμόντες τῶν τεθνεώτων, ἀπε-
 χώρουν πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ὄντες πεζοὶ μὲν εἰς
 δισχιλίους, ἵππεῖς δὲ μικρῶ λείποντες διακοσίων.
 4 Ἀννίβας δὲ, φιλοφρόνως ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν
 παρουσίαν, τούτους μὲν εὐθέως παρακαλέσας, καὶ
 δωρεὰς ἐκάστοις τὰς ἀρμοζούσας ἐπαγγειλάμενος
 ἐξέπεμψεν εἰς τὰς ἑαυτῶν πόλεις, δηλώσοντας μὲν
 τὰ πεπραγμένα τοῖς πολίταις, παρακαλέσοντας δὲ
 πρὸς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν. ἤδει γάρ, ὅτι πάντες
 κατ' ἀνάγκην αὐτῶ κοινωήσουσι τῶν πραγμάτων,
 ἐπιγνόντες τὸ γεγονός ἐκ τῶν σφετέρων πολιτῶν πα-
 θρασπὸνδῆμα κατὰ τῶν Ῥωμαίων. Ἄμα δὲ τούτοις
 καὶ τῶν Βοίων παραγεγονότων, καὶ τοὺς τρεῖς ἄν-
 δρας ἐγχειρίζοντων αὐτῶ, τοὺς ἐπὶ τὴν διάδοσιν τῆς
 χώρας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξαπεσταλμένους, ὧν κατ' ἀρ-
 χὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, παρασπονδήσαντες,
 καὶ θάπερ ἐπάνω προεῖπον· ἀποδεξάμενος Ἀννίβας

A.V. 536.
 Galli au-
 xiliares
 Roma-
 norum
 transeunt
 ad Han-
 nibalem

Boji cum
 eodem in-
 eunt so-
 cietatem.

L I 5

τὴν

LXVII. 4. αὐτῶν. αὐτῶν πόλεις Flor. Aug. Reg. A.

cifis, nec paucis vulneratis, tandem capitibus mortuorum præcis, ad Carthaginienses transeunt, pedites ad bis mille, equites paullo minus ducenti. Hannibal, perquam gratos sibi illos advenire testatus, protinus & verbis multum hortatus, & dona cuique convenientia pollicitus, in civitates quemque suas, ad significanda

quæ gesta essent, & sollicitandos popularium animos, dimisit. Norat enim, secum omnes, vellent nollent, consensuros, cognita suorum in Romanos perfidia. Simul cum his & Boji venerunt, triumviros agrorum dividendorum illi tradentes, quos belli principio perfidia ea, quam supra commemoravimus, interceperant, Hanni-

Α.Υ. 536. τὴν εὐνοίαν αὐτῶν, ὑπὲρ μὲν τῆς Φιλίας καὶ συμμαχίας ἔθετο πρὸς τοὺς παρόντας πίστεις· τοὺς γεμὴν ἄνδρας αὐτοῖς ἀπέδωκε, παραγγείλας τηρεῖν, ἵνα ὑπὲρ τούτων κερμίσωνται τοὺς αὐτῶν ὁμήρους κα-

Scipio ad ταὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν. Πόπλιος δὲ σχετλιάζει
Trebiam
se recipit. ζων ἐπὶ τῷ γεγονότι παρασπονδήματι, καὶ συλλογισάμενος, ὅτι, πάλαι τῶν Κελτῶν πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίως διακειμένων, τούτων ἐπιγεγονότων, πάντας τοὺς πέριξ Γαλάτας συμβήσεται πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἀπονεύειν, ἔγνω δεῖν εὐλαβηθῆναι τὸ μέλλον. Διόπερ, ἐπιγενομένης τῆς νυκτός, ὑπὸ τὴν ἑωθινήν ἀναζεύξας, ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὸν Τρεβίαν ποταμὸν, καὶ τοὺς τούτῳ συνάπτοντας γεωλόφους· πιστεύων τῇ τε τῶν τόπων ὀχυρότητι, καὶ τοῖς παροικοῦσι τῶν συμμάχων.

LXVIII. Ἄννιβας δὲ, τὴν ἀναζυγὴν αὐτῶν ἐπιγνοὺς, παρα-
Eum se-
quitur
Hanni-
bal. αὐτίκα μὲν τοὺς Νομαδικὰς ἵππεῖς ἐξαπέστειλε, μετ' οὐ πολὺ δὲ τοὺς ἄλλους· ταύταις δ' ἐκ ποδός,

τὴν

7. ὑπὲρ τούτων ex conject. dedi. Vulgo omnes parā τούτων, πρὸς
Bav. 3 ed. 1. ubi plane desiderantur hae duo verba.

Hannibal, laudata eorum voluntate, amicitiam quidem & societatem cum praesentibus firmavit: triumviros autem ipsis reddidit; monuitque, ut eos servarent, quo possent per illos, sicut initio decreverant, suos recipere obsides. Publius, caedem fraude peremptorum lamentans, neque dubitans, Gallorum animo pridem a Romanis alienato, plerosque ex omnibus circumcirca regionibus ad partes Carthagi-

nensium post istud facinus inclinatuos, cavendum sibi in posterum judicavit. Itaque silentio proximae noctis sub quartam vigiliam ad Trebiam fluvium & tumulos ei vicinos castra movet: tum naturae locorum confusus, tum sociis populi Romani eum tractum incolentibus.

68. Hannibal, simulatque horum profectioem sensit, statim Numidas equites, deinde etiam reliquos, vestigia eorum sequi iussit: moxque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

13μάχην. Ἀθροισθέντων δὲ τῶν στρατιωτῶν κατὰ ^{A.V. 536.}
 τὸν ὄρκον εἰς Ἀρίμινον, ἀναλαβὼν αὐτοὺς ἐστρα- ^{Ti. Sem-}
 τηγὸς, προῆγε, σπεύδων συνάψαι τοῖς περὶ τὸν Πό- ^{pronius}
 14πλίον. συμμίξας δὲ, καὶ καταστρατοπεδεύσας παρ- ^{Scipioni}
 αὐτοῖς ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, τὸ μὲν πλῆθος ἀνε- ^{conjun-}
 λάμβανε τῶν ἀνδρῶν, ὡς ἂν ἐκ Λιλυβαίου τετρα- ^{gicur.}
 ράκοντα συνεχῶς ἡμέρας πεπεζοπορηκότων εἰς Ἀρί-
 μινον· ταῖς δὲ παρασκευαῖς ἐποιεῖτο πάσας ὡς πρὸς
 15μάχην. αὐτὸς δ' ἐπιμελῶς συνήδρευε τῷ Ποπλίῳ,
 τὰ μὲν ἤδη γεγονότα πυνθαινόμενος, περὶ δὲ τῶν
 παρόντων συνδιανοούμενος.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀννίβας πρᾶξι- ^{LXIX.}
 κοπῆσας πόλιν Κλαστιδίον, ἐνδόντος αὐτῷ τοῦ πε- ^{Clasti-}
 πιστευμένου παρὰ Ῥωμαίων, ἀνδρὸς Βρεντεσινού, ^{dium}
 2κατέσχε. γενόμενος δὲ κύριος τῆς τε Φρουρᾶς, καὶ ^{proditio-}
 τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως, τούτῳ μὲν πρὸς τὸ πα- ^{ne capit}
 ρόν ^{Hanni-}
 ρόν ^{bal.}

14. καταστρατοπ. παρ' αὐτοῖς ταῖς οἰκ. δυν. Sic continet. κατα-
 στρατ. παρὰ ταῖς οἰκ. δυν. Vat. Flor Aug. Reg. A. παραστρατ.
 παρὰ ταῖς οἰκ. δυν. Buv. Et ex eo Reg B. C. Et ed. 1. 2. Hinc Casun-
 bonus, deleta praepositione, delit παραστρατ. ταῖς οἰκ. δυν.

LXIX. 1. Mendose b. l. Κλασταδίον, Et ex Breggeseinu, misti
 omnes.

suadebant. Postquam omnes
Ariminum, sicuti juramento
 fuerant adacti, convenere,
 consul iis assumtis ad *Scipio-*
nem properavit. Ad quem
 ut pervenit, junctisque ca-
 stris ibi confedit; milites
 suos, fatigatos itinere xl
 continuorum dierum, qui-
 bus Lilybæo Ariminum ve-
 nerant, refecit; simulque
 omnia ad pugnam necessa-
 ria comparavit. Quæ dum

sunt, ipse interim *Publio*
 assiduus adesse, præterita ab
 eo sciscitari, de iis quæ in-
 stabant cum eo deliberare.

69. Eodem fere tempore
 Hannibal *Clastidium* oppi-
 dum proditione cepit; tra-
 dente viro Brundisino, quem
 ei loco Romani præfecerant.
 Pœnus, præsidio & frumen-
 to ibi conditò potitus, hoc
 quidem ad sublevandam præ-
 sentem

A.V. 536. ρὸν ἐχρήσατο, τοὺς δὲ παραληφθέντας ἄνδρας ἀβλαβεῖς μεθ' ἑαυτοῦ προῆγε· δῆγμα βουλόμενος ἐκφέρειν τῆς σφετέρας προαιρέσεως, πρὸς τὸ μὴ δεδιότας, ἀπελπίζεν τὴν παρ' αὐτῷ σωτηρίαν τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν καταλαμβανομένους. τὸν δὲ προδότην ἐτίμησε μεγαλείως, ἐκκαλέσασθαι σπουδαίῳ τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους πρὸς τὰς Καρχηδονίων ἐλπίδας. Μετὰ δὲ ταῦτα, συνθεωρήσας τινὰς τῶν Κελτῶν, οἱ κατῴκουν μεταξύ τοῦ Πάδου καὶ τοῦ Τρεβία ποταμοῦ, πεπεισμένους μὲν καὶ πρὸς αὐτὸν Φιλίαν, διαπεμπομένους δὲ καὶ πρὸς Ῥωμαίους, καὶ πεπεισμένους, τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὴν παρ' ἀμφοῖν ἀσφάλειαν αὐτοῖς ὑπάρξεν· ἐξαποστέλλει περὶ ζοὺς μὲν δισχιλίους, ἵππεῖς δὲ Κελτοὺς καὶ Νομάδας εἰς χιλίους, προστάξας ἐπιδραμεῖν αὐτῶν τὴν χάριαν. τῶν δὲ πραξάντων τὸ προσταχθέν, καὶ πολλὴν περιβαλομένων λείαν, εὐθέως οἱ Κελτοὶ παρήσαν ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν Ῥωμαίων, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν.

Τιβί-

3. ὑπὸ τῶν καιρῶν. *Vulgo omnes ἀπὸ, quod correxi cum Scalig. & Reisk.*

sentem inopiam est usus, captivos vero incolumes secum abduxit: id spectans, ut hoc edito animi sui specimen, eos qui temporibus deprehensi a Romanis stetitissent, admoneret, posito metu clementiæ suæ non diffidere. Proditorem magnifice donavit: omnes, qui munere aliquo fungerentur, ad partes Carthaginensium cupiens allicere. Secundum hæc, intelligens, Gallorum nonnullos, qui quod inter

Padum & Trebiam est incoiebant, post initam secum amicitiam cum Romanis etiam communicare, ratos, se per hunc ambiguum favorem tutos ab utroque futuros hoste; peditum duo millia, equites Gallos & Numidas mille fere, adversus eos misit, iustos fines incurfare. Quibus imperata facientibus, multamque prædam abigentibus; extemplo ad Romanorum munitiones Galli adveniunt, opem illos poscentes. *Sempronius,*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διαλήψιν περὶ τῶν ἐνε-^{A.V. 536.}
 4στῶτων. τὰ γὰρ στρατόπεδα, χειμασκήσαντα, ^{Semprio-}
 Βελτίω τὰ παρ' αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι, ^{nus pu-}
 τὴν τε τῶν Κελτῶν ἀθεσίαν οὐκ ἐμμενεῖν ἐν τῇ πί- ^{gnæ avi-}
 στει, τῶν Καρχηδονίων ἀπραγούντων, καὶ τὴν ἡσυ-
 χίαν ἀναγκαζομένων ἄγειν, ἀλλὰ καινοτομήσεν τι
 5 πάλιν κατ' ἐκείνων. πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς, ὑγια-
 θείς ἐκ τοῦ τραύματος, ἀληθινὴν παρέξεσθαι χρείαν
 6 ἤλπιζε τοῖς κοινοῖς πράγμασι. διὸ καὶ τοιούτοις χρώ-
 μενος λογισμοῖς μένειν ἤξιον τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν
 7 προκειμένων. Ὁ δὲ προειρημένος ἦδεν μὲν, ἕκαστα
 τούτων ἀληθινῶς λεγόμενα καὶ δεόντως· ὑπὸ δὲ
 τῆς φιλοδοξίας ἐλαυνόμενος, καὶ καταπιστεύων τοῖς
 πράγμασι, παραλόγως ἔσπευδε κρῖνα δι' αὐτοῦ τὰ
 ἔλλα, καὶ μήτε τὸν Πόπλιον δύνασθαι παρατυχεῖν
 τῇ μάχῃ, μήτε τοὺς ἐπικαθισταμένους στρατηγούς
 8 φθᾶσαι παραλαβέντας τὴν ἀρχήν· οὗτος γὰρ ἦν
 ὁ χρόνος. Διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν
 ἐκλε-

LXX. 4. τὰ γὰρ α *Casabono* est. τὰ δὲ στρατόπ. *datæ ante eius*
edd. & scripti libri omnes.

lio alia longe mens erat: nam & suos exercitus, si per hiemem tiro miles exerceretur, valentiores futuros; & Gallos, pro infita levitate, si cessarent Carthaginenses & quiescere cogerentur, novi aliquid molituros, ac rursus ab illis defecturos. Ad hæc sperabat, sese, ubi ex vulnere convaluisset, utilem patriæ operam rem strenue gerendo esse præstiturum. His igitur rationibus

Vol. I.

adductus, ne quid tentaret, auctor collegæ erat. At *Sempronius*, etsi non ignorabat vere hæc & prudenter monere *Scipionem*, ambitione tamen & nimia confidentia excæcatus, id omni studio agebat, ut per se ipse summam rerum cerneret; priusquam aut *Publius* prælio posset interesse, aut novi consules iniissent: jam enim tempus illud appetebat. Igitur, qui sua consilia non re-

M m

rum

ΛΥ. 536. ἐκλεγεμένους, ἀλλὰ τὸ ἴδιον, ἔμελλε τοῦ αἴοντος σφα-
 ρῆσαι ἐκ τῆς
 πάλαι ἐκλεγεμένους πρὸς τὴν. Ὁ δ' Ἀννίβας, παραλαβὴν
 πρὸς τὴν
 ἔχων ἐπιτοίαν Πισπλίου περὶ τῶν ἐπιτοίαν, κατὰ
 τὴν αἰτίαν ἔπεσε συμμάχων τῆς πελεμίας. Σέ-
 λων μὲν, πρῶτον, ἀπερραίας ἀποχρησάσθαι τὰς τῶν
 Κελτῶν ὀρμαῖς· δεύτερον, ἀτασκάτους καὶ τετυμῶ-¹⁰
 γοις συμμάχων τῆς τῶν Ῥωμαίων στρατοπέδου·
 τρίτον, ἀδολογούντας ἔτι τοῦ Πισπλίου περραίας
 τὸν κίνδυνον· τὸ δὲ μέγιστον, πρᾶττεν τι, καὶ μὴ
 προσέσθαι ὀλιγοκλήτους τὸν χρόνον. τῷ γὰρ εἰς ἀπο-¹¹
 τρία καθῆντι χώραν στρατόπεδα, καὶ παραδόξους
 ἐργασίαν πρᾶττεν, εἰς τρεῖς ἐστὶν οὗτος σω-
 τηρίας, τὸ συνεχῶς καινοποιεῖν αἰεὶ τὰς τῶν συμ-
 μάχων ἐλπίδας. Ἀννίβας μὲν οὖν, εἰδὼς τὴν ἐπι-¹²
 μένην ὀρμήν τοῦ Τιβερίου, πρὸς τούτοις ἦν.

Πάλαυ

9. ἐπιτοίαν. ἐπιτοίαν edd. ex Β37. 11. αἰεὶ τὰς τῶν. αἰεὶ abest ab Aug.

rum temporibus accommo-
 daret, sed suis; nihil bene
 se consulturum, nemini du-
 bium relinquebat. *Hanni-
 bal* vero, de rebus præsen-
 tibus pari ratione cum *Sci-
 pione* judicans, e contrario
 dimicare acie quam primum
 cupiebat. Nam & Gallorum
 primo impetu, dum adhuc
 recens esset, uti volebat:
 tum autem cum inexercitato
 & recens conscripto Roma-
 norum exercitu conferere
 manum optabat: tertio illud
 spectabat, ut, dum adhuc
 æger esset e vulnere *Publius*,

decertaret: postremo, quod
 sua plurimum putaret inter-
 esse, ne frustra tempus te-
 reret, sed faceret aliquid.
 Nam qui in alienos fines cum
 exercitu se conjicit, & res
 magnas præter hominum
 opinionem molitur, huic ad
 salutem unica hæc patet via,
 si spes sociorum, aliis atque
 aliis subinde bellicis facino-
 ribus editis, continenter re-
 novet. Et *Hannibal* qui-
 dem, gnarus *Sempronium*
 mox ad prælium riturum,
 in his erat.

71. Quum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. Θῶν, οὐ μόνον πεζοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἵππεῖς ἐπίσταν
 δύναται κρύπτειν· εἰάν βραχέα τις προνοηθῆ, τῶ
 τὰ μὲν ἐπίσταν τῶν ὀπλων ὑπτια τιθέναι πρὸς τὴν
 γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὀπλοις.
 Πλὴν ὅ γε τῶν Καρχηδονίων στρατηγός, κοινολογῆς
 θεὸς Μάγωνι τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς συνέδροις περὶ
 τοῦ μέλλοντος ἀγῶνος, συγκατατιθεμένων αὐτῷ
 πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς· ἅμα τῷ δεῖπνοποιήσαθαι
 τὸ στρατόπεδον, ἀνακαλεσάμενος Μάγωνα τὸν
 ἀδελφόν, ὄντα νέον μὲν, ὀρμῆς δὲ πλήρη καὶ παιδο-
 μαθῆ περὶ τὰ πολεμικά, συνέστησε τῶν ἵππέων
 ἄνδρας ἑκατὸν, καὶ πεζοὺς τοὺς ἴσους. ἔτι δὲ τῆσσι
 ἡμέρας εὐσης ἐξ ὅλου τοῦ στρατοπέδου σημηνάμενος
 τοὺς εὐρωστοτάτους, παρηγέλκει δεῖπνοποιησαμί-
 νους ἦκειν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν. παρακαλέσας δὲ,
 καὶ παραστήσας τούτοις τὴν πρέπουσαν ὀρμὴν τῷ
 καιρῷ,

Mago-
 nem in
 infidiis
 collocat
 Hanni-
 bal.

4. δύναται. δύνανται Suid. 5. συγκατατιθ. αὐτῷ. An αὐτοῦ?
 6. ἅμα τῷ δεῖπνον ποιῆσ. eidd. ἅμα τῷ τὸ δεῖπνον ποιῆσ. Vat.
 7. σημηνάμενος temere in σημηνάμενον mutat Casanb.

satis magnas ad occultandos
 non solum pedites, verum
 etiam equites, latebras ha-
 bet: si quis modo vel me-
 diocrem adhibeat pruden-
 tiam, ut, quæ sunt e longin-
 quo conspicua arma, humi
 supina deponat, & galeas
 clypeis subjiciat. *Hannibal*
 enimvero, deliberatione cum
 fratre *Magone* ac ceteris, qui
 concilio intererant, habita
 super edendo mox certami-
 ne; quum ejus consilium
 omnes laudassent; simul ac

cœnam exercitus sumit, fra-
 trem *Magonem*, militaris spi-
 ritus juvenem & a teneris
 belli artes edoctum, ad se
 vocat; eique centum equi-
 tes, totidem pedites, attri-
 buit: quos nimirum ipse,
 de die adhuc feligens ex uni-
 verso exercitu validissimos
 quosque, jusserat ut post
 cœnam ad suum tentorium
 convenirent. Hos igitur co-
 hortatus, postquam ita affe-
 ctos videt uti res postulabat,
 mandat singulis, ut decem
 fortissi-

καιρῶ, παρήγγειλε δέκα τοὺς ἀνδρωδεστάτους ἕκα- A.V. 536.
 στον ἐπιλεξάμενον ἐκ τῶν ἰδίων τάξεων, ἦκεν εἰς τι-
 θνα τόπον ἤδη τῆς στρατοπεδείας. τῶν δὲ πραξάν-
 των τὸ συνταχθῆν, τούτους μὲν, ὄντας ἰππεῖς χι-
 λίους, καὶ πεζοὺς ἄλλους τοσοῦτους, ἐξάπέστειλε
 νυκτὸς εἰς τὴν ἐνέδραν, συστήσας ὀδηγοὺς, καὶ τὰ
 δελφῶ διαταξάμενος περὶ τοῦ καιροῦ τῆς ἐπιθέ-
 ιοσεως. Αὐτὸς δ' ἅμα τῷ Φωτὶ τοὺς Νομαδικούς Ad pu-
 ἰππεῖς συναγαγὼν, ὄντας Φερεκάκους διαφερόντως, cit Sem-
 παρεκάλεσε, καὶ τινὰς δωρεὰς ἐπαγγειλάμενος τοῖς pronium.
 ἀνδραγαθήσασιν, προσέταξε, πελάσαντας τῷ τῶν
 ἐναντίων χάρακι, κατὰ σπουδὴν ἐπιδιαβαίνειν τὸν
 ποταμὸν, καὶ προσακροβολιζομένους, κινεῖν τοὺς
 πολεμίους· βουλόμενος ἀναρίστους καὶ πρὸς τὸ
 μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους.
 Ἴι τοὺς δὲ λοιποὺς ἡγεμόνας ἀθροίσας, ὁμοίως παρε-
 κάλεσε πρὸς τὸν κίνδυνον, καὶ πᾶσιν ἀριστοποιεῖ-

M m 3

Θαμ

8. παρήγγ. δέκα τοὺς. παρήγγ. καὶ τοὺς edd. ex Bav. Sed δὲ
 καὶ τοὺς Vat. Vrb. Vrsin. Aug. Reg. A. quod mutari in id, unde
 detortum est.

fortissimos e suis ordinibus
 quisque sibi adjungat, &
 cum illis in certam castro-
 rum partem protinus omnes
 sese conferant. Qui ut fe-
 cere quod fuerant jussi, hos
Hannibal (erant autem equi-
 tes mille, pedites totidem;)
 noctu ad insidiarum locum
 proficisci, ducibus itineris ad-
 ditis, jubet; mandatis etiam
 de tempore, quo ad pugnam
 cooriri eos vellet, fratri da-
 tis. Ipse prima luce Numi-

das, inprimis laborum pa-
 tiens genus hominum, in
 unum advocat; eosque ad-
 hortatus, propositis etiam
 virtutis præmiis, prope ho-
 stium castra accedere impe-
 rat, & statim amnem *Tre-
 biam* iterum transire, ubi ja-
 culando adversarios ad pu-
 gnam elicuissent: impransos
 enim & ad prælium impar-
 tos cupiebat deprehendere.
 Mox & ceteros duces cogit,
 & similiter cohortatus ad
 pugnam,

Α.Υ. 536. Θαυ παρήγγειλε, καὶ περὶ τὴν τῶν ὄπλων καὶ τῶν ἵππων γίνεσθαι θεραπείαν.

LXXII.

Acicm
educitSempro-
nius bru-
mali die.

Ὁ δὲ Τιβέριος, ἅμα τῷ συνιδεῖν ἐγγιζοντας τοὺς Νομαδικούς ἵππεῖς, παραυτίκα μὲν αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστειλε, προτάξας ἔχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. ἐξῆς δὲ τούτοις, ἐξέπεμπε τοὺς πεζακοντιστάς εἰς ἑξακισχιλίους· ἐκίνας δὲ καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος, ὡς ἐξ ἐπιφανείας κριθησομένων τῶν ὄλων· ἐπαιρόμενος τῷ τι πλήθει τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῷ γεγονότι τῇ προτεραίᾳ περὶ τοὺς ἵππεῖς εὐημερήματι. Οὔσης δὲ τῆς ὥρας περὶ χειμερινὰς τροπὰς, καὶ τῆς ἡμέρας νιφετώδους καὶ ψυχρᾶς διαφερόντως, τῶν δ' ἀνδρῶν καὶ τῶν ἵππων σχεδὸν, ὡς εἰπεῖν, ἀπάντων ἀναρίστων ἐκπεπορευμένων· τὸ μὲν πρῶτον, ὄρμη καὶ προθυμίᾳ περὶ τὸ πλῆθος ἦν· ἐπυγενομένης δὲ τῆς τοῦ Τρεβία ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προαναβεβηκτός τοῦ ρεύματος, διὰ τὸν ἐν τῇ νυκτὶ γεγόμενον ἐν τοῖς ὑπὲρ

Trebiam
egre tra-
jicit.

LXXII. 4. τοῦ ρεύματος. τῷ ρεύματι Vat. Flot. Urb. Vrsin. Aug. Reg A.

pugnam, prandere omnibus & arma atque equos parare præcipit.

72. *Sempronius*, ut videt appropinquare Numidas equites, extemplo equitatum quidem solum, manus cum hoste iustum conferere, emittit. Deinde & pedites jaculatores, ad sex mille, sequi jubet: simul vero reliquas omnes copias castris educit: adeo multitudine suorum, & equestri victoria

pridiana fretus, ut vel conspectum sui exercitus satis futurum ad devincendum Pænum existimaret. Quum autem brumæ tempus esset, & dies nivalis ac supra modum frigidus, omnesque ferme & viri & equi non curatis ante corporibus essent educi; multitudo, quæ magnam initio alacritatem præ se tulerat, mox ubi amnem *Trebiam* trajicere oportuit, qui ob imbrem, in partibus supra ca-

stra

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἵππων πρὸς τὴν περὶ τὴν, οἱ ἀριστεροὶ περὶ τὴν
 τῶν. Ἰνδοὶ δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ κατὰ τὰς μὲν
 ἵππων ἀπειλῶν, Ἰνδοὶ δὲ ἔχοντες ἔτι χρε-
 ῖστα τῶν ἵππων, οἱ δὲ τὰς Νουμίδας ἀπο-
 γνήσθαι μὴ εὐχεῖς καὶ στερεῶν, ἐκαστὸν δὲ πύ-
 λον ἐκ μεταβολῆς τειροφῶν καὶ Ἰνδοφῶν. τὸ γὰρ
 τῆς Νουμίδας μάχης ἰσὺς ἔστι ταῦτα τοῖς δὲ πε-
 ζοῖς παρεῖραι κατὰ τὰς εὐσημῶν κατὰ αὐτὰς
 ἰσὺς τάξεις, ὅταν τὰς μὲν Ῥωμαίους εἰς μίαιας ἐξα-
 κισχιλίους, τοῖς δὲ συμμάχοις εἰς ὀκτακισχιλίους. τοῦ
 γὰρ τέλει στρατεύου κατὰ αὐτὰς πρὸς τὰς ἐλο-
 σχοφῶν ἐπιβολῆς, ἐκ τούτων αἰσθῶν ἔστω, ὅταν
 ὁμοῦ τῶν ὑπάρχοντων ἑκατέρωθεν εἰ καὶ ἐπιτάσσουσι
 μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἵππων ἐφ' ἑκάτερον δὲ τοῖς
 πέρας, ὅταν εἰς τετρακισχιλίους, ἐπὶ τῶν ὑπε-
 ραντικῶν σοβαρῶν, ἐν ταῖς καὶ βαδῶν ποιούμενος
 τὴν ἔφεσον.

Ἡδὴ

13. ἐφ' ἰσὺς. Μενδοῦ δὲ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ Va. Flor. Arg. Reg. A. ἐφ'
 ἐπὶ. B. v. Contextu Casub.

partem divisos elephantos
 statuit. Dum hæc a Pœ-
 no gerebantur, Sempronius
 equites suos dato signo re-
 vocat, plane quid consilii ca-
 perent adversus hostem op-
 positum ignaros: quippe il-
 lis res erat cum Numidis,
 facile & passim terga verte-
 re, ac deinde fronte iterum
 conversa hostem acriter at-
 que audacter petere, assue-
 tis; quæ propria est Numi-
 darum dimicandi ratio. Pe-
 dites vero pro more Roma-
 næ militiæ ordinavit. Erant

autem Romani pedites ad se-
 decim millia: socii ad millia
 viginti. Nam quoties sum-
 ma rerum agitur, & necessi-
 tate aliqua urgente ambo
 Consules copias conjungunt,
 plenus exercitus populi Ro-
 mani ex tot numero homi-
 nibus constat. Exin equites,
 qui ad quatuor millia ei ade-
 rant, ab utroque cornu pe-
 ditibus circumdat; & in ho-
 stem superbo incessu pergunt,
 ordinate ac lente ad illum
 aggrediendum procedens.

73. Post-

Ἡδὴ δὲ σύνεγγυς ὄντων ἀλλήλοις, συνεπλάκησαν οἱ προκείμενοι τῶν δυνάμεων εὐζῶνοι. τούτου δὲ συμβάντος, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι κατὰ πολλοὺς τρέπους ἤλατ-
 τῶντο, τοῖς δὲ Καρχηδονίοις ὑπερδέξιον συνέβαινε
 3 γίγνεσθαι τὴν χρείαν· ἅτε δὴ τῶν μὲν Ῥωμαίων πε-
 ζακοντιστῶν κακοπαθούτων ἐξ ὄρθρου, καὶ προεμέ-
 νων τὰ πλεῖστα βέλη κατὰ τὴν πρὸς τοὺς Νομάδας
 συμπλοκὴν, τῶν δὲ καταλειπομένων βελῶν ἠχρειω-
 4 μένων αὐτοῖς διὰ τὴν συνέχειαν τῆς νοτίδος. παρα-
 πλήσια δὲ τούτοις συνέβαινε καὶ περὶ τοὺς ἵππεῖς
 γίγνεσθαι, καὶ περὶ τὸ σύμπαν αὐτοῖς στρατόπεδον.
 5 περὶ γε μὴν τοὺς Καρχηδονίους ὑπῆρχε τῶναντία
 τούτων· ἀκμαῖοι γὰρ παρατεταγμένοι καὶ νεαλεῖς,
 αἰεὶ πρὸς τὸ δέον εὐχρήστως καὶ προθύμως εἶχον.
 6 Διόπερ ἅμα τῷ δέξασθαι διὰ τῶν διαστημάτων τοὺς
 προκινδυνεύοντας, καὶ συμπεσεῖν τὰ βαρέα τῶν
 ὄπλων ἀλλήλοις, οἱ μὲν ἵππεῖς οἱ τῶν Καρχηδονίων
 εὐθέως ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν κεράτων ἐπίεζον τοὺς ὑπεν-

A.V. 536.
 LXXIII.
 Pugna ad
 Trebiam.

M m 5

αν-

73. Postquam invicem ap-
 propinquaverant exercitus,
 a levibus armaturis ante si-
 gna locatis pugna committi-
 tur. Ibi tum statim Roma-
 nam rem multis modis dete-
 riorem esse apparuit: quum
 contra Pœnis omnia fave-
 rent. Nam Romanorum ja-
 culatores pedites a mane de-
 fatigati erant, & in confi-
 ctu cum Numidis maximam
 jaculorum partem emisserant:
 quæ superabant, continuo
 humore madida, evaserant

inutilia. Nec melius cum
 equitibus ac reliquo univer-
 so exercitu agebatur. Con-
 traria vero his apud Cartha-
 ginienfes omnia: qui quum
 viribus integris in aciem de-
 scendissent, recentes & ala-
 cres quo res cumque postu-
 labat, veniebant. Itaque si-
 mulac per intervalla a suis
 recepti sunt qui ante signa
 pugnaverant; ad primum
 statim gravioris armaturæ
 concursum, equites Cartha-
 ginienfium, (qui & numero
 supera:

Αἱ δὲ ἰσχυροὶ ὡς ἐν τῷ πύλῳ τῆς ἀσπίδος, καὶ
 τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν τῶν ἰσχυρῶν
 ἔργων ἀναστῆναι ἐξουσίας τῶν ἰσχυρῶν. τὰς δὲ ἰσχυ-
 ρίας τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυροῦσθαι, καὶ ὑπὸ τῆς
 τῆς τῆς ἰσχυρίας κείνης, ὡς τε ἰσχυροῦσθαι
 τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τε τῶν ἰσχυρῶν ἐλπίδας
 ὑπερβαίνοντες τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ
 τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυροῦσθαι τῶν ἰσχυρῶν,
 καὶ καὶ καὶ ἰσχυροῦσθαι, καὶ μέγιστα τῶν
 κατὰ κρίσιν οὐκ ἔστι. οἱ δὲ τῶν ἰσχυρῶν
 ὁμοίως, καὶ ἀμφὶ τῶν κριτῶν ἔχοντες καὶ με-
 σῶς τῆς εἰς παρεμβολῆς τάξος, ἐπὶ κείνῃ χρο-
 νῷ ἰμάχοντες τῶν ἰσχυρῶν, ἐφάμεθα καταρῆσαι τῶν
 κριτῶν.

LXXIV. *Ceterum
 cum Ro-
 mani.* Ἐν ᾧ καὶ ὁμοιοπαύτως τῶν ἐκ τῆς ἐξουσίας
 Νουμάριον, καὶ προσπετόντων ἀφ᾽ ἑαυτῶν κατὰ κράτος τῶν
 ἀρμολογούμενοις περὶ τὰ μέτα, μετὰ τῆς ταρταρῆς καὶ
 δισχυρῆς στήσανε ἰσχυροῦσθαι περὶ τῶν τῶν ἰσχυρῶν
 μέγιστον

LXXIII. 6. καὶ τῶν ἰσχυρῶν. *Mendoſe vulgo omnes καὶ τῶν ἰσχυρῶν.*

superabant, & sua equorum-
 que corpora, ut ante osten-
 dimus, sub exitum e castris
 probe curaverant,) ab utro-
 que cornu Romanos preme-
 bant. Igitur impulso Roma-
 norum equitatu, nudataque
 ab utroque cornu acie, ja-
 culatores Carthaginiensium
 & Numidarum turba, suos
 quorum a tergo erant, præ-
 terlati, in latera Romanorum
 invadunt, adeoque vehementer
 illos premunt, ut dimi-

care cum ex adverso pugnan-
 tibus non finerentur. Gra-
 vis vero armatura, quæ in
 primis mediisque ordinibus
 utrimque stabat, satis diu
 paribus animis & æquo mar-
 te cominus decertavit.
 74. Tum vero Numidæ,
 ex insidiis coorti, atque a
 tergo e qui circa mediam
 aciem dimicabant ex impro-
 viso cædentes, tumultum in-
 gentem atque perturbatio-
 nem Romanorum exercitui
 inje-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. *tes δὲ τὰς τάξεις, ἀθρόοι μετ' ἀσφαλείας ἀπε-
 Et Placentiam fugit.* χώρησαν εἰς Πλακεντίαν, ὄντες οὐκ ἐλατίους μυ-
 ρίων. Τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν πλεῖστοι περὶ τὸν πο-
 ταμὸν ἐφθάρησαν ὑπὸ τε τῶν θηρίων καὶ τῶν ἵπ-
 πέων. οἱ δὲ διαφυγόντες τῶν πεζῶν, καὶ τὸ πλεῖ-
 στον μέρος τῶν ἵππέων, πρὸς τὸ προειρημένον σύ-
 στημα ποιούμενοι τὴν ἀποχώρησιν, ἀνεκομίσθησαν
Victores ἅμα τούτοις εἰς Πλακεντίαν. Τὸ δὲ τῶν Καρχηδόν-
Ræpi. νίων στρατόπεδον, ἕως τοῦ ποταμοῦ καταδιώξαν
 τοὺς πολεμίους· ὑπὸ δὲ τοῦ χειμῶνος οὐκ ἔτι δυνά-
 μενον πορρωτέρω προβαίνειν, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς
 τὴν παρεμβολήν. καὶ πάντες ἐπὶ μὲν τῇ μάχῃ πε-
 ριχαρεῖς ἦσαν, ὡς κατωρθωκότες· συνέβαινε γάρ
 ὀλίγους μὲν τῶν Ἰβήρων καὶ Λιβύων, τοὺς δὲ πλείους
Elephan- ἀπολωλέναι τῶν Κελτῶν. ὑπὸ δὲ τῶν ὄμβρων καὶ
tos omnes τῆς ἐπιγενομένης χιόνος, οὕτω διετίθεντο δεινῶς,
uno exce- ὥστε τὰ μὲν θηρία διαφθαρήναι, πλὴν ἑνός· πολλοὺς
pro amit- δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπόλλυσθαι καὶ τῶν ἵππων διὰ
tunt. τὸ ψύχος.

Ὁ δὲ

9. καταδιώξαν. *Alii καταδιώξαν.*
 diebat; fervatis ordinibus,
 conferto agmine, sine peri-
 culo *Placentiam* se recepe-
 runt, non pauciores decem
 millibus. Reliquorum ple-
 rosque, circa *Trebiam*, par-
 tim belluæ partim equites
 contrucidaverunt. Qui ex
 illis evaserunt pedites, cum
 maxima parte equitum, prio-
 ris illius manus de qua dixi-
 mus vestigia sequendo, una
 cum his *Placentiam* incolu-
 mes pervenerunt. Cartha-
 ginienſium exercitus, adver-

sarios ad flumen usque infe-
 cutus, quum præ hieme per-
 gere ulterius non posset, in
 castra est reversus. Atque
 omnes quidem quod bene
 rem gessissent, gaudio exul-
 tabant: pauci enim ex occi-
 sis Hispani aut Afri erant;
 plerique Galli. Verum im-
 bribus ac permixta nive adeo
 vexati fuerant, ut univer-
 si elephantibus, uno excepto,
 absumerentur, multique &
 viri & equi frigore eneca-
 rentur.

Ὁ δὲ Τιβέριος, εἰδὼς μὲν τὰ συμβεβηκότα, ^{A.V. 536.}
 βουλόμενος δὲ κατὰ δύναμιν ἐπικρύπτεσθαι τοὺς ἐν ^{LXXV.}
 τῇ Ῥώμῃ τὸ γεγονός, ἔπεμψε τοὺς ἀπαγγελοῦντας, ^{cladem}
 ὅτι, μάχης γενομένης, τὴν νίκην αὐτῶν ὁ χειρῶν ^{celar}
 ἀφείλετο. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παραυτίκα μὲν ἐπίστευον ^{Sempro-}
 τοῖς προσπίπτουσι· μετ' οὐ πολὺ δὲ πυνθανόμενοι, ^{nus.}
 τοὺς μὲν Καρχηδονίους καὶ τὴν παρεμβολὴν τὴν αὐ-
 τῶν τηρεῖν, καὶ τοὺς Κελτοὺς πάντας ἀπονευκέ-
 ζουσι πρὸς τὴν ἐκείνων Φιλίαν· τοὺς δὲ παρ' αὐτῶν,
 ἀπολελοιπότας τὴν παρεμβολὴν, ἐκ τῆς μάχης
 ἀνακεχωρηκένας καὶ συνηθροῖσθαι πάντας εἰς τὰς
 πόλεις, καὶ χρηγεῖσθαι δὲ τοῖς ἀναγκαίοις ἐκ Θα-
 λάττης ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν· καὶ λίαν σαφῶς
 ἐγνώσαν τὰ γεγονότα περὶ τὸν κίνδυνον. Διὸ καὶ ^{Roma-}
 παραδέξου φανέντος αὐτοῖς τοῦ πράγματος, ^{por. novi}
 τὰς λοιπὰς παρασκευὰς διαφερόντως ἐγίνοντο, ^{apparata-}
 καὶ περὶ Φυλακὴν τῶν προκειμένων τόπων· πέμπον- ^{tus.}
 τες εἰς Σαρδόνια καὶ Σικελίαν στρατόπεδα, πρὸς δὲ
 τούτοις

LXXV. 2. παρεμβ. τὴν αὐτῶν. *Carent τὴν Aug. Reg. A.* 3. ἐκ Θα-
 λάττης. ἐκ τῆς θαλάττ. *dent iidem.*

75. *Tiberius, non quod acceptæ cladis magnitudinem ignoraret; verum ut, quantum posset, senatum populumque Romanum rem celaret; Romam misit qui nuntiarent, pugna pugnata, hie mem sibi victoriam de manibus eripuisse. Ei nuntio fidem initio habuerunt Romani: at mox, ut audierunt, etiam suorum castra a Pœnis teneri, Et Gallos universos illorum partes esse amplexos; suos autem milites, de-*

sertis castris, in proximas urbes e prælio se recepisse, Et eos solum habere commectus, quos e mari naves Pado subveherent: tum vero, quisnam exstitisset prælii eventus, probe intellexerunt. Quare quum præter opinionem res cecidisset, in conquirendis reliquis apparatusibus, & tutandis locis hosti objectis, diligentiam summam ponunt: exercitus in Sardiniam & Siciliam destinant: præfidia item Tarentum,

Α. V. 536. τούτοις εἰς Τάραντα προσφυλακάς; καὶ τῶν ἄλλων
τόπων εἰς τοὺς εὐκαίρους· παρεσκεύασαν δὲ καὶ
Cn. Ser-^{vilius} ναῦς ἑξήκοντα πεντήρεις. Γνάϊος δὲ Σερούϊλιος καὶ
C. Flami-^{vilius} Γάϊος Φλαμίνιος, οἵπερ ἔτυχεν ὕπατοι τότε καθε-
n^{ius} Coff.
designati. σταμένοι, συνῆγον τοὺς συμμαχούς, καὶ κατέγρα-
φον τὰ παρ' αὐτοῖς στρατόπεδα. παρήγον δὲ καὶ
τὰς ἀγοράς, τὰς μὲν εἰς Ἀρίμινον, τὰς δ' εἰς Τυρ-
ρηνίαν, ὡς ἐπὶ τούτοις περὶ τῶν τόπων τὴν
ἔξοδον. ἔπεμψαν δὲ καὶ πρὸς Ἰέρωνα περὶ βοήθειας ἑ-
Hiero rex^o καὶ πεντακοσίους αὐτοῖς ἔξαπέστειλε Κρητάς,
auxilia
mittit Ro-^o
manis. καὶ χιλίους πελτοφόρους· πάντα δὲ καὶ πανταχό-
θεν ἐνεργῶς ἠτοίμαζον. τότε γάρ εἰσι φοβερώτατοι
Ῥωμαῖοι, καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, ὅταν αὐτοὺς πε-
ριστῇ φόβος ἀληθινός.

LXXVI. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Γνάϊος Κορνήλιος,
Cn. Sci-^orio Hi-
spaniam
usque ad
Iberum
fluv.
subigit. ὁ καταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφοῦ Ποπλίου στρατηγὸς
ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καθάπερ ἐπάνω πρὸς Ἰ-
βηρον, ἀναχθεὶς ἀπὸ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ στομάτων
παντὶ

4. προσφυλακάς. Vulgo alii πρὸς Φυλακάς. 5. Γάϊος Φλαμ. con-
rexit Γροπον. cum Visi. Mendose libri omnes Γνάϊος. Ibid. παρ'
αὐτοῖς. παρ' αὐτῶν puto legendum.

tum, & in alia opportuna
omnia loca mittunt: naves
præterea quinquaginta se-
xaginta parant. Adhæc Cn.
Servilius & C. Flaminius,
creati tunc consules, auxilia
sociorum conscribunt, dele-
ctumque civium habent: &
commeatus partim Arimi-
num, partim in Etruriam
convehunt, utpote in illa
loca exercitus ducturi. Au-
xiliares præterea copias ab
Hierone petunt; qui Creten-

ses quingentos & cetratos
mille iis misit. Denique
omnia undique belli subsidia
summo studio sibi compa-
rant. Quippe Romani, qua
publice, qua privatim, maxi-
me tunc sunt terribiles, quan-
do præsentis alicujus periculi
metu acri terrentur.

76. Dum hæc in Italia
geruntur, Cn. Cornelius Sci-
pio, classi a fratre præfe-
ctus, ut ante ostendimus, ab
Rhodani ostiis cum universa
classe

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 536. χρημάτων ἐγκρατής, ὡς ἂν ἀπάσης τῆς ἀπεικτευῆς τῶν εἰς Ἰταλίαν ἐρημισάντων παρὰ τούτοις ἀπολελειμμένης· πάντας δὲ τοὺς ἐντὸς Ἰβηρος ποταμοῦ συμμάχους ἐπειήσατο καὶ φίλους· ζῶγρεία δὲ τότε Καρχηδονίων στρατηγὸν Ἄνωνα, καὶ τὸν τῶν Ἰβήρων Ἀνδρβάλην ἔλαβε. τοῦτον δὲ συνέβαλε τύραννον μὲν εἶναι τῶν κατὰ τὴν μεσόγαίον τόπων, εὖνουν δὲ διαφερόντως αἰεί ποτε τοῖς Καρχηδονίοις.

Afdrubal Ταχὺ δὲ συνείς τὸ γεγονός Ἀσδρούβας, ἦκε παρα-
palantes βοηθῶν διαβάς τὸν Ἰβηρα ποταμόν. καὶ καταμα-
Romanos θῶν, ἀπολελειμμένους τοὺς ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν
cedit. Ῥωμαίων, ξαθύμως καὶ κατατεθαρῆκότεως ἀναστρεφόμενους διὰ τὸ προτέρημα τῶν πεζικῶν στρατοπέδων· παραλαβὼν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως πεζοὺς μὲν εἰς ὀκτακισχιλίους, ἵππεῖς δὲ χιλίους, καὶ καταλαβὼν ἐσκεδασμένους κατὰ τῆς χώρας τοὺς ἀπὸ τῶν πλοίων, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτενε, τοὺς

6. ἐντὸς. ἐκτὸς sua auctoritate edidit Casaub. 7. τὴν μεσόγαίαν edd. ex Bau. 9. ἀπολελειμμένους. ἀπολελυμένους edd. vet. ex Bau. Hinc ἀπολελυμένους Casaub. inquit insstis.

victor, non solum opima potitus est præda; quoniam penes istos omnia sua impedimenta reliquerant ii qui in Italiam cum Hannibale erant profecti; verum etiam omnes *cis Iberum* populos amicitia & societate armorum sibi junxit: vivos etiam cepit *Hannionem* Carthaginensium ducem, & Hispanorum *Indibilem*; qui inter mediterraneos regum dominatum usurpans, præcipua semper benevolentia Car-

thaginienses erat profectus. *Afdrubal*, ea re cognita, prope Iberum amnem, suppetias laturus, trajicit. Qui ut accepit, eos, qui ad custodiendam classem Romanorum erant relicti, negligenter agere, confidentiæ plenos ob secundam pedestrium copiarum pugnam; cum selectis e suo exercitu octo millibus peditum, & equitibus mille, palantes per agros nactus navales socios, magna ex parte trucidavit, reli-

τούς δὲ λοιπούς ἠνάγκασε φυγεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς. ^{A.V. 536.}
 11 οὗτος μὲν οὖν ἀναχωρήσας, καὶ διαβάς αὖθις τὸν
 Ἰβηρα ποταμὸν, ἐγένετο περὶ παρασκευὴν καὶ φυ-
 λακὴν τῶν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ τόπων, ποιούμενος
 12 τὴν παραχειμασίαν ἐν Καινῇ πόλει. Ὁ δὲ Γναίος, ^{Cn. Sci-}
 συνάψας τῷ στόλῳ, καὶ τοὺς αἰτίους τῶν συμβεβη- ^{rio Tar-}
 κώτων κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς κολάσας, ^{racone}
 τὸ λοιπὸν ἤδη συναγαγὼν ἐπὶ ταυτὸ τὴν τε πεζὴν ^{hibernat.}
 καὶ τὴν ναυτικὴν στρατιάν, ἐν Ταρράκωνι τὴν πα-
 13 ραχειμασίαν ἐποιεῖτο. διαδούς δὲ τὴν λείαν ἴσως τῆς
 στρατιώταις, μεγάλην εὐνοίαν καὶ προθυμίαν ἐνεργ-
 γάσατο πρὸς τὸ μέλλον.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἦν. ^{LXXVII.}
 Ἐνισταμένης δὲ τῆς ἐαρινῆς ὥρας, Γναίος μὲν Φλα- ^{A.V. 537.}
 μίνιος ἀναλαβὼν τὰς αὐτοῦ δυνάμεις, προῆγε δια- ^{C. Flami-}
 Τυρρηνίας, καὶ κατεστρατοπέδευσε διὰ τῆς τῶν Ἀρ- ^{nus Cn.}
 2 ρητίνων πόλεως. Γναίος δὲ Σερούιλιος τοῦμπαλιν ^{Servilius}
 ὡς ^{Coff.}

LXXVII. I. διὰ Τυρρην. διὰ τῆς Τυρρ. Aug. Ibid. διὰ τῆς
 τῶν Ἀρρ. διὰ defendit Reisk. In πρό mutatum volvere alii.

reliquos ad naves compulit. Et hic quidem, quum inde se protinus recepisset, trajecit iterum Ibero, dum Carthagine nova est in hibernis, necessaria ad bellum gerendum, & locorum trans Iberum defensionem studiose prospiciebat. Cn. vero Scipio, ad classem reversus, in acceptæ cladis auctores pro more disciplinæ Romanæ animadvertit, & congregatis in unum pedestribus maritimisque copiis, Tarracone

Vol. I.

hiemabat. Idemque, præda ex æquo inter milites divisa, & benevolentiam illorum sibi conciliavit ingentem, & ad ea quæ restabant certamina promptos atque alacres reddidit.

77. Status igitur rerum in Hispania tunc temporis hic erat. Iam ver appetebat, cum C. Flaminius, legionibus suis assumtis, per Etruriam itinere facto, Arretium pervenit, ibique consedit. Cn. Servilius e diver-

N n

fo

A.V. 537. *ας ἐπ' Ἀριμίου, ταύτη παρατρέψω τὴν εἰς βελίαν*
Ἡεπιβαλτῶν ὑπεταγίω. Ἀγιόβας δὲ, παραχεμαίζων ἐν τῇ
 in Gall. Κελτικῇ, τοὺς μὲν Ῥωμαίους τῶν ἐκ τῆς μέχης
 Cisalp. ἀρχμαλώτων ἐν Φυλακῇ συνεῖχε, τὰ μέτρια τῶν
 hiber- ἐπιτηδείων δίδους· τοὺς δὲ συμμαχίαις αὐτῶν, τὸ μὲν
 nans. πρώτων ἐν τῇ πάτῃ Φιλαιθραπία διεξῆγε, μετὰ δὲ
 Sociorum πρώτων ἐν τῇ πάτῃ Φιλαιθραπία διεξῆγε, μετὰ δὲ
 Rom- ταῦτα συναγαγὼν παρεκάλει, Φάσκων· οὐκ ἐπένοις
 nor. be. ἤκεν πολεμίστων, ἀλλὰ Ῥωμαίους ὑπὲρ ἐπένοις.
 benevolen- πρὸς, ἔφη, δεῖν αὐτοὺς, εἰάν ἐρθῶς φρενῶσιν, ἀντέ-
 tiam ca- χεῖσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν Φιλίας. παρεῖναι γὰρ, πρῶ-
 riar. τῶν μὲν, τὴν ἐλευθερίαν ἀνακτησόμενες Ἰταλιώταις·
 ὁμοίως δὲ, τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν, ἣν ὑπὸ Ῥω-
 μαίων ἀπελωλεκότες ἕκαστοι τυγχάνουσι, συναγα-
 σῶσαν. Ταῦτα δ' εἰπὼν ἀφῆκε πάντας χωρὶς λί-
 τρων εἰς τὴν οἰκείαν, βουλέμενος ἅμα μὲν προκα-
 λείσθαι διὰ τοιοῦτου τρόπου πρὸς αὐτὸν τοὺς κατσι-
 κῶντας τὴν Ἰταλίαν, ἅμα δ' ἀπαλλοτριουῖν τῆς
 πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, ἐρεθίζων δὲ τοὺς δοκοῦντας
 πόλεσιν

so Ariminum, ut illo aditu
 hostem prohiberet, contem-
 dit. Hannibal in Cisalpina
 Gallia hibernans, Romanos
 in præliis nuper captos in
 vinculis habebat, modiceque
 illis necessaria subministra-
 bat. Sociis vero illorum,
 qui in eadem causa erant,
 omnem humanitatem exhi-
 buit. Dein in unum coactos
 cohortatus est, dicens: in
 Italiam se venisse, non ut
 cum ipsis, sed ut pro ipsis
 contra Romanos bellum ge-
 reret. Debere igitur illos,

si modo sperent, amicitiam
 suam sequi. Id enim se in
 hac expeditione spectare, pri-
 mum, ut Italicis hominibus
 libertatem restituat: deinde,
 ut singulos eorum in recupe-
 randis urbibus atque agris,
 quos Romani ipsis eripuissent,
 adjuvet. Hæc fatus, sine pre-
 tio cunctos domum quem-
 que suam dimisit; cogitans,
 ea ratione & sibi benevo-
 lentiam incolentium Italiam
 conciliare, & a Romanorum
 partibus animos eorum ab-
 alienare; illosque sollicita-
 re,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A.V. 537. πλεῖον διὰ τὰς ὠφελείας· ἔκρινε, τὴν ταχίστην ἀναζευγνύειν, καὶ συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὀρμάς. Διόπερ ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, ⁶ πυιθανόμενος τῶν μάλιστα τῆς χώρας δοκούντων ἐμπειρεῖν, τὰς μὲν ἄλλας ἐμβολαῖς τὰς εἰς τὴν πε-
λεμίαν μακρὰς εὗρισκε καὶ προδήλους τοῖς ὑπεναν-
τίοις· τὴν δὲ διὰ τῶν ἐλῶν εἰς Τυρρήνιαν φέρουσαν,
δυσχερῆ μὲν, σύντομον δὲ καὶ παράδοξον φανησομέ-

Viam per
paludes
eligit
Hanni-
bal.
Viam per
paludes
eligit
Hanni-
bal.
Viam per
paludes
eligit
Hanni-
bal.

τοῖς περὶ τὸν Φλαμίνιον. αἰεὶ δὲ πῶς οἰκῆος ὦν
τῇ φύσει τούτου τοῦ μέρους, ταύτῃ προέθετο πει-
θεῖν τὴν πορείαν. Διαδοθείσης δὲ τῆς φήμης ἐν τῷ
στρατοπέδῳ, δίετι μέλλει διὰ τινῶν ἐλῶν ἄγειν αὐ-
τοὺς ὁ στρατηγός· πᾶς τις εὐλαβῶς εἶχε πρὸς τὴν
πορείαν, ὑφορώμενος βάραθρα καὶ τοὺς λιμνώδεις
τῶν τόπων.

LXXIX. Ἄννιβας δ' ἐπιμελῶς ἐξητακῶς τεναγώδεις καὶ
στερεοὺς ὑπάρχοντας τοὺς κατὰ τὴν δίοδον τόπους,
ἀνα-

7. οἰκῆος ὦν cottechi cum Gron. Mendose insiti οἰκῆον absque ὦν.
Sua auctoritate Casaub. edidit οἰκῆον ὦν τῇ φύσει τούτου τὸ μέρος.

quum re vera prædæ spe ma-
xime impellerentur: facien-
dum duxit, ut stativis quam
primum educeret, ac militum
aviditatem expleret. Igitur,
statim ut anni tempus muta-
tum est, quum viarum ratio-
nem a peritissimis quibusque
esset percunctatus; ceteros
in ditionem hostium aditus
longos esse comperit & ad-
verlariis notos; cum vero,
qui per paludes in Etruriam
ducebat, difficilem quidem,
sed brevem, & qui Flami-
nium ipsa novitate incepti

esset percussurus. Itaque,
quum naturali quadam incli-
natione pronus esset ad ejus-
modi consilia, hac iter face-
re constituit. Postea vero
quam didita est per exerci-
tum fama, in eo esse impe-
ratorem, ut per palustria co-
pias ducat; omnes ab eo iti-
nere sibi metuere, quod pa-
ludum aut lacuum voragines
profundas formidarent.

79. Hannibal, ut diligen-
ter inquirendo didicit, va-
dosa atque solida esse loca
per quæ transeundum erat,
castra

ἀναζεύξας, εἰς μὲν τὴν πρωτοπορείαν ἔθηκε τοὺς
 Λίβυας καὶ Ἰβηρας, καὶ πᾶν τὸ χρησιμώτερον μέ-
 ρος τῆς σφετέρως δυνάμεως· συγκαταμίξας αὐτοῖς
 τὴν ἀποσκευὴν, ἵνα πρὸς τὸ παρὸν εὐπερῶσι τῶν
 ἀπ. τηδείων. πρὸς γὰρ τὸ μέλλον εἰς τέλος ἀφροντί-
 στως εἶχε περὶ παντὸς τοῦ σκευοφόρου· λογιζόμε-
 νος, ὡς εἰάν ἄψηται τῆς πολεμίας, ἡτληθεὶς μὲν οὐ
 προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων, κρατῶν δὲ τῶν ὑπαί-
 3θρων, οὐκ ἀπορήσει τῶν ἐπιτηδείων. ἐπὶ δὲ τοῖς
 πρσειρημένοις, ἐπέβαλε τοὺς Κελτούς· ἐπὶ δὲ πᾶσι,
 4τοὺς ἵππεῖς. ἐπιμελητὴν δὲ τῆς οὐραγίας, τὸν ἀδελ-
 φὸν ἀπέλιπε Μάγωνα· τῶν τε λοιπῶν χάριν, καὶ
 μάλιστα τῆς τῶν Κελτῶν μαλακίας καὶ φυγοπο-
 νίας, ἵν' εἰάν κακοπαθοῦντες τρέπωνται πάλιν εἰς
 τοῦπίσω, κωλύη διὰ τῶν ἵππέων, καὶ προσφέρη τὰς
 5χεῖρας αὐτοῖς. Οἱ μὲν οὖν Ἰβηρες καὶ Λίβυες δι'
 ἀκεραίων τῶν ἐλῶν ποιούμενοι τὴν πορείαν, μετρίως
 κακοπαθοῦντες ἤνυον· ὡς ἂν καὶ Φερέκακοι πάντες

A.V. 537.
 Hannibal
 per pa-
 ludes
 Etruriam
 petit.

Mole-
 stum iter
 per palu-
 des.

Νη 3

όντες,

castra movet: ac in pri-
 mo quidem agmine Hispa-
 nos & Afros ire iussit, &
 quidquid erat roboris in
 exercitu: admittis ipsorum
 impedimentis, ne ad præ-
 sentem usum necessaria illis
 deessent. Nam in posterum
 quidem nullam plane de su-
 pellectile militum curam ha-
 bebat: quippe, simulac in
 hostico versari cœpisset, aut
 victo nulla re fore opus,
 aut, si regionem obtineret,
 nihil quidquam sibi defu-
 turum. Post istos colloca-

vit Gallos; & novissimos
 omnium equites. Cogendi
 agminis curam *Magoni* fra-
 tri commisit; cum reliquo-
 rum causa, tum Gallorum
 maxime, quorum mollitiem
 & laboris impatientiam no-
 rat: ut, si tædio tam mole-
 stæ viæ pedem referrent,
 per equites eos cohiberet,
 & vim afferret. *Hispani* igi-
 tur & *Afri*, quum per inta-
 ctas adhuc paludes ingrede-
 rentur, satis quidem labo-
 rum tolerantes, constanter
 pergebant: utpote genus ho-
 minum

.V. 537. ὄντες, καὶ συνήθεις ταῖς τοιαύταις ταλαιπωρίαις.
 Mole- οἱ δὲ Κελτοὶ δυσχερῶς μὲν εἰς τοῦμπροσθεν προὔβαι-
 um iter- γον, τεταραγμένων καὶ διαπεπατημένων εἰς βάθος
 et palu- τῶν ἐλῶν· ἐπιπόνως δὲ καὶ ταλαιπώρως ὑπέμενον
 es. τὴν κακοπάθειαν, ἀπειροὶ πάσης τῆς τοιαύτης ὄντες
 κακουχίας. ἐκωλύοντο δὲ πάλιν ἀπονεύειν εἰς τοῦπί-
 σω, διὰ τοὺς ἐφροστώτας αὐτοῖς ἰππεῖς. Πάντες
 μὲν οὖν ἐκακοπάθουν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀγρυ-
 πνίαν, ὡς ἂν ἐξῆς ἡμέρας τέτταρας καὶ τρεῖς νύκτας
 συνεχῶς δι' ὕδατος ποιούμενοι τὴν πορείαν· διαφε-
 ρόντως γε μὴν ἐπόνουν καὶ κατεφθείροντο ὑπὲρ τοὺς
 ἄλλους εἰ Κελτοί. τῶν δὲ ὑποζυγίων αὐτοῦ τὰ πλεῖ-
 στα, πίπτοντα διὰ τοὺς πηλοὺς, ἀπάλλυντο, μίαν
 σκαρεχόμενα χρεῖαν ἐν τῷ πεσεῖν τοῖς ἀνθρώποις·
 καθεζόμενοι γὰρ ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν σκευῶν σωρηδὲν,
 ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν ὑπερεῖχον, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ
 βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμῶντο. οὐκ ὀλίγοι
 δὲ

LXXIX. 6. τεταραγμ. διατεταραγμ. Aug. 8. ὡς ἂν. ὅτε Vat.
 Flor. Vif. Aug. Reg. A.

minum durum, & ejusmodi
 mala perpeti longo usu assue-
 tum. Galli vero & proce-
 debant ægre, paludibus jam
 conturbatis, atque ad ma-
 gnam altitudinem conculca-
 tis; & hanc ærumnam gra-
 viter atque impatienter tole-
 rabant, ut similibus vexatio-
 num penitus inexperti. Quo
 minus autem retrocedendo
 dilaberentur, equites impe-
 diebant. Sane quidem tan-
 torum malorum sensu omnes
 vehementer afficiebantur;

& infomnia potissimum con-
 ficiebantur, quum quatuor
 continuos dies tresque no-
 ctes per aquam iter facerent:
 sed omnium maxime labora-
 bant & absumebantur Galli.
 Et jumenta inibi pleraque,
 in luto passim prolapsa, per-
 iere; casu suo unum saltem
 usum hominibus præbentia:
 horum enim corporibus at-
 que sarcinarum cumulis in-
 cumbentes, aquis exstabant,
 atque ita brevem aliquam
 noctis partem dormiebant.

Equo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ὡς εἴ τις οἶεται κυριώτερόν τι μέρος εἶναι στρα-
 τηγίας, τοῦ γνῶναι τὴν προαίρεσιν καὶ φύσιν τοῦ
 τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται.
 Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγω-
 νισμάτων, δεῖ τὸν μέλλοντα νικᾶν συνθεωρεῖν, πῶς
 δυνατόν ἐφικέσθαι τοῦ σκοποῦ, καὶ τί γυμνὸν ἢ ποῖον
 ἐξοπλόν. μέρος φαίνεται τῶν ἀνταγωνιστῶν· οὕτω
 χρὴ καὶ τοὺς ὑπὲρ τῶν ὅλων προεστῶτας σκοπεῖν,
 οὐχ ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν, ἀλλὰ ποῦ τῆς
 ψυχῆς εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται τοῦ τῶν ἐναν-
 τίων ἡγεμόνος. Ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν διὰ ῥαθυμίαν καὶ
 τὴν σύμπασαν ἀργίαν, οὐ μόνον τὰς κοινὰς πράξεις,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδίους καταπροΐενται βίου ἀρδην.
 πολλοὶ δὲ, διὰ τὴν πρὸς τὸν οἶνον ἐπιθυμίαν, οὐδ'
 εὐπνῶσαι δύνανται χωρὶς ἀλλοιώσεως καὶ μέθης. ἔνιοι
 δὲ, διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὄρμην καὶ τὴν

N n 5

έν

LXXXI. 6. *Perperam vulgo omnes διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδι-
 σίων ὄρμᾶς. Correxī ex conject.*

81. Errat namque & sto-
 lidus est, si quis inter *impe-
 ratorias virtutes* ullam po-
 tiorem ducit *solertia explo-
 randi ingenium ac naturam
 ducis adversariorum*. Quem-
 admodum enim ubi vir cum
 viro, aut ordo cum ordine
 decertant, eum, qui victo-
 riam reportare cogitet, dili-
 genter attendere opus est,
 qua ratione voti compos
 fieri possit, & quid nudum,
 aut quænam pars adversa-
 riorum non satis tecta sit:
 sic eos oportet, qui summæ

belli præsumt, in hostium
 duce observare, non quidem
 ecquid in corpore pateat,
 sed qua parte animi ille faci-
 lius capi queat. Multi liqui-
 dem, per ignaviam summam-
 que socordiam, non publica-
 rum dumtaxat rerum curam
 negligunt, sed rem familia-
 rem quoque suam pessum ire
 sinunt. Alii adeo vini sunt
 avidi, ut ne somnum quidem
 capere, nisi alienata prius
 ebrietate mente, queant.
 Nonnulli, res venereas fe-
 stantes, & libidine furentes,

non

A.V. 537. ἐν τούτοις ἐκπληξιν, οὐ μόνον πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους πεποιήκασι, ἀλλὰ καὶ τὸ ζῆν αὐτῶν ἀφῆ-
 ρηνται μετ' αἰσχύνης. • Καὶ μὴν δειλία καὶ βλακεία, κατ' ἰδίαν μὲν, αὐτοῖς ὄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι·
 περὶ δὲ τὸν τῶν ὅλων ἡγεμόνα γενομένη, κοινόν ἐστι καὶ μέγιστον συμπτωμάτων. οὐ γὰρ μόνον ἀπρά-
 κτους ποιεῖ τοὺς ὑποταττομένους, πολλάκις δὲ καὶ κινδύνους ἐπιφέρει τοὺς μεγίστους τοῖς πεπιστευκόσι.
 προπέτεια γε μὴν καὶ θρασύτης καὶ θυμὸς ἀλογος, ἔτι δὲ κενοδοξία καὶ τύφος, εὐχέρωτα μὲν τοῖς ἐχ-
 θροῖς, ἐπισφαλέστατα δὲ τοῖς φίλοις. πρὸς γὰρ πᾶσαν ἐπιβουλήν, ἐνέδραν, ἀπάτην ἔτοιμος ὁ γε
 τοιοῦτος. Διόπερ, εἴ τις δύνατο συννοεῖν τὰ περὶ το-
 ῦς πέλας ἀμαρτήματα, καὶ τῆδέ που προσιέναι
 τοῖς ὑπεναντίοις, ἢ μάλιστα καὶ δι' ὧν εὐχέρωτος
 ἔσται ὁ προεστὼς τῶν πολεμίων, τάχιστ' αὖν τῶν
 ὅλων κατακρατοίη. Καθάπερ γὰρ νεὼς εἰάν ἀφέ-
 λη

Qua par-
 te peccat
 adversa-
 rius, ea
 aggre-
 diendus
 est.

9. τύφος. Αἱ τῦφος.

non urbes solum ac domos suas everterunt, sed propriae etiam vitae jacturam cum dedecore fecerunt. Iam timor atque inertia, cum privatam, iis ignominiam, quibus insunt, solent conciliare; tum, si in imperatore fuerint, publicam eamque maximam calamitatem afferunt: quippe quae non solum otio torpentem ejus exercitum faciunt, sed & in pericula per saepe maxima eos conjiciunt qui tali duce fidebant. Temeritas vero, ferocia, & pra-

ceps iracundia, nec non inanis gloriae studium, & fastus, hostibus facilem victoriam praebent; amicis, ut plurimum perniciem: quam iis moribus praediti homines omnium machinationi, insidiis ac fraudi sint exprofiti. Quamobrem si quis aliorum peccata posset cognoscere, & ea parte eaque via ac ratione hostes aggredi, qua facillime dux illorum est expugnabilis; hic brevissimo tempore omnium potiretur. Vt enim, sublato gubernatore,

λη τις τὸν κυβερνήτην, τὸ ὅλον αὐτῶνδρι σκάφος A.V. 537.
 ὑποχείριον γίγνεται τοῖς ἐχθροῖς· τὸν αὐτὸν τρόπον,
 εἰάν τὸν πρεστώτα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειρώσηται
 τις κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμοὺς, αὐτῶν-
 δρι γίγνεται πολλάκις κρατεῖν τῶν ἀντιταττομένων.
 12" Ἀ δὴ καὶ τότε προιδόμενος καὶ συλλογισάμενος Ἄν-
 νίβας περὶ τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, οὐ διεσφάλη
 τῆς ἐπιβολῆς.

Ὡς γὰρ θᾶττον, ποιησάμενος ἀναζυγὴν ἀπὸ LXXXII.
 τῶν κατὰ τὴν Φαισόλαν τόπων, καὶ μικρὸν ὑπερά- ^{Fesulam}
 ρας τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατοπεδείαν, ἐνέβαλεν εἰς ^{præter-}
 2 τὴν προκειμένην χώραν· εὐθέως μετέωρος ἦν ὁ Φλα- ^{gressus}
 μίνιος καὶ θυμοῦ πλήρης, δοξάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ^{Hannibal}
 3 ἐναντίων καταφρονεῖσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα προθου- ^{vastæ}
 μένης τῆς χώρας, καὶ πανταχόθεν τοῦ καπνοῦ ση- ^{agros.}
 μαίνοντος τὴν καταφθορὰν αὐτῆς, ἐσχετλίαζε, δε-
 4 νὸν ἡγούμενος τὸ γιγνόμενον. Διὸ καὶ, τινῶν οἰομέ- ^{Frustra}
 νων δεῖν μὴ προχείρως ἐπακολουθεῖν, μηδὲ συμπλέ- ^{monenti-}
^{bus aliis,}
 κεῖσθαι

II. γίγνεται πολλάκις. Ἀπὸ ἐγγίγνεται?

tore, navis universa cum
 ipsis vectoribus in potesta-
 tem hostium venit: sic, ubi
 in bello ducem hostilium co-
 piarum astu & consilio cir-
 cumveneris, non raro uni-
 versum etiam exercitum in
 tuam redegeris potestatem.
 Quæ tunc Hannibal quum
 de Flaminio prævidisset, at-
 que ita ratiocinatus esset,
 nequaquam ejus inceptum
 frustra fuit.

82. Simulac namque ex
 agro Fesulano signa mo-

visset, ac Romana ultra ca-
 5 ftra aliquantum progressus,
 in proximos agros incurfio-
 nem fecisset; extemplo effere
 animos Flaminius, gravi-
 terque indignari, quod se
 ab hoste spreto crederet.
 Deinde, ut regionem popu-
 lari Hannibal cœpit, & ma-
 ximam undique vastitatem
 fumus ei ostendit, rei indi-
 gnitatem lamentis etiam est
 profecutus. Igitur monen-
 tibus nonnullis, non temere
 insequi hostem oportere, ne-
 quo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

χάριν, κομίζοντας ἀλύσεις καὶ πέδας, καὶ πᾶσαν Ἀ. V. 537.
 9 τὴν τοιαύτην παρασκευήν. Ὁ γε μὴν Ἄννιβας ἄμα
 μὲν εἰς τοῦμπροθεν ὡς πρὸς τὴν Ῥώμην προῆει διὰ
 τῆς Τυρρηνίας· εὐώνυμον μὲν πόλιν ἔχων τὴν προσ-
 αγορευομένην Κυρτώνιον, καὶ τὰ ταύτης ὄρη, δεξιά Cortona.
 10 δὲ τὴν Ταρσιμένην καλουμένην λίμνην· ἄμα δὲ προά- Tarfime-
 γων, ἐπυρπόλει καὶ κατέφθειρε τὴν χώραν, Βουλό- nus la-
 μένος ἐκκαλέσασθαι τὸν θυμὸν τῶν ὑπεναντίων.
 11 Ἐπεὶ δὲ τὸν Φλαμίνιον ἤδη συνάπτοντα καθεώρα,
 τύπους δ' εὐφρεῖς συνεθεώρησε πρὸς τὴν χρείαν,
 ἐγίγνετο πρὸς τὸ διακινδυνεύειν.

Ὅντος δὲ κατὰ τὴν δίδον αὐλῶνος ἐπιπέδου, LXXVII.
 τούτου δὲ παρὰ μὲν τὰς εἰς μῆκος πλευρὰς ἑκατέ- Situs lo-
 ρας βουνούς ἔχοντας ὑψηλοὺς καὶ συνεχεῖς· παρὰ corum.
 δὲ τὰς εἰς πλάτος, κατὰ μὲν τὴν ἀντικρὺ, λόφον
 ἐπικείμενον ἐρυμνὸν καὶ δύσβατον· κατὰ δὲ τὴν ἀπ'
 οὐρᾶς, λίμνην, τελείως στενὴν ἀπολείπουσιν πάρο-
 δον

9. δεξιά. δεξιᾶν τετ ἐν δεξιᾷ utique videtur scribendum. Ibid.
 Ταρσιμένην. Sic libri omnes veteres. Θρασιμένην Casaub. cum folis
 Reg. B. C.

tur, catenis, vinculis, & id
 genus rerum apparatus,
 onusti. Hannibal interea
 Romam versus per Etruriam
 suos ducere, habens ad læ-
 vam Cortonam oppidum, &
 adjacentes illi montes; ad
 dextram, Tarfimenium lacum.
 Simul, quo magis iram ho-
 stis acucet, qua qua iter fa-
 ceret, agros urere, omnique
 belli clade pervastare. Iam
 appropinquabat Flaminius,
 cum Hannibal, idoneis locis

ad ea quæ parabat explora-
 tis, in cogitationem prælii
 totus cœpit incumbere. •

83. Erat in ipso transitu
 plana convallis, cujus utrum-
 que latus, qua porrigitur ejus
 longitudo, tumuli præalti &
 continui claudunt: qua au-
 tem patet latitudo, habet a
 fronte collem imminentem,
 natura munitum & inacces-
 sum; a tergo vero lacum,
 inter quem & montium ra-
 dices via interest perangu-
 sta,

A.V. 537. ^{Infidias} ^{disponit} ^{Hanni-} ^{bal.} δὲν ὡς εἰς τὸν αὐλῶνα παρὰ τὴν παρῳρείαν· διελ-
 θὼν τὸν αὐλῶνα παρὰ τὴν λίμνην, τὸν μὲν κατὰ
 πρόσωπον τῆς πορείας λόφον αὐτὸς κατελάβετο,
 καὶ τοὺς Λίβυας καὶ τοὺς Ἰβηρας ἔχων ἐπ' αὐτοῦ
 κατεστρατοπέδευσε· τοὺς δὲ Βαλιαρεῖς καὶ λογχο-
 φόρους κατὰ τὴν πρωτοπορείαν ἐκπεριάγων ὑπὸ
 τοὺς ἐν δεξιᾷ βουνούς τῶν παρὰ τὸν αὐλῶνα κειμέ-
 νων, ἐπὶ πολὺ παρατείνας, ὑπέστειλε· τοὺς δ' ἰπ-
 πῆς καὶ τοὺς Κελτοὺς ὁμοίως τῶν εὐωνύμων βουνῶν
 κύκλῳ περιαγαγὼν, παρεξέτεινε συνεχεῖς, ὥστε
 τοὺς ἐσχάτους εἶναι κατὰ ταύτην τὴν εἴσοδον, τὴν
 παρὰ τε τὴν λίμνην καὶ τὰς παρῳρείας φέρουσαν
 εἰς τὸν προειρημένον τόπον. Ὁ μὲν οὖν Ἀννίβας, ὁ
 ταῦτα προκατασκευασάμενος τῆς νυκτὸς, καὶ πε-
 ριληφῶς τὸν αὐλῶνα ταῖς ἐνέδραις, τὴν ἡσυχίαν
 ἤγεεν. Ὁ δὲ Φλαμίνιος εἶπετο κατόπιν, σπεύδων
 συνάψαι τοῖς πολεμίοις. κατεστρατοπεδευκῶς δὲ
 τῇ προτεραίᾳ πρὸς αὐτῇ τῇ λίμνῃ, τελείως ὀψὲ τῆς
 ὥρας,

LXXXIII. 6. σπεύδων γε συνάψαι *cid. ex Bau.* 7. προτεραία. προ-
 τερα *Vat. Flor. Aug. Reg. A.*

sta, per quam aditur conval-
 lis. Hanc igitur convallem
Hannibal ingressus via se-
 cundum lacum, cimensusque,
 collem ex adverso imminen-
 tem ipse insidet, ibique Afros
 atque Hispanos locat. Ba-
 leares & ceteram levem ar-
 maturam e primo agmine
 circumducit, & post tumu-
 los, qui dextrum convallis
 latus continent, longa ad-
 modum serie extensos oc-
 cultat: equites deinde ac
 Gallos similiter post lateris

sinistri tumulos circumducit,
 & continua serie porrectos
 ita disponit, ut eorum no-
 vissimi ad illam viam perti-
 nerent, quæ inter lacum &
 radices montium in demon-
 stratum locum ducebat. His
 ita noctu præparatis, *Hanni-
 bal*, insidiis jam circumclusa
 convalle, silentio se conti-
 nebat. Pone hunc seque-
 batur *Flaminius*, magno stu-
 dio hostem consequi cupiens.
 Et quum priore die ad la-
 cum ipsum, (erat enim pla-

ώρας, μετὰ ταῦτα τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, εὐ-^{A.V. 537.}
 θέως ὑπὸ τὴν ἐωθινὴν ἦγε τὴν πρωτοπορείαν παρὰ
 τὴν λίμνην εἰς τὸν ὑποκείμενον αὐλῶνα, βουλόμενος
 ἐξάπτεσθαι τῶν πολεμίων.

Οὔσης δὲ τῆς ἡμέρας ὀμιχλώδους διαφερόντως, ^{LXXKIV.}
 Ἄννίβας, ἅμα τῷ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας ^{Pugna}
 εἰς τὸν αὐλῶνα προσδέξασθαι, καὶ συνάπτειν πρὸς ^{ad Tarsi-}
 αὐτὸν ἤδη τὴν τῶν ἐναντίων πρωτοπορείαν, ἀποδοὺς ^{lacum.}
 τὰ συνθήματα, καὶ διαπεμψάμενος πρὸς τοὺς ἐν
 ταῖς ἐνέδραις, συνεπεχίρει πανταχόθεν ἅμα τοῖς
 ἀπολεμίοις. Οἱ δὲ περὶ τὸν Φλαμίνιον, παραδόξου
 γενεμένης αὐτοῖς τῆς ἐπιφανείας, ἔτι δὲ δυσσυνόπτου
 τῆς κατὰ τὸν αἴρα περιστάσεως ὑπαρχούσης, καὶ
 τῶν πολεμίων κατὰ πολλοὺς τόπους ἐξ ὑπερδεξίου
 καταφερομένων καὶ προσπιπτόντων, οὐχ οἷον παρα-
 βοηθεῖν ἐδύναντο πρὸς τι τῶν δεσμένων οἱ ταξίαρχοι
 καὶ χιλίαρχοι τῶν Ῥωμαίων, ἀλλ' οὐδὲ συννοῆσαι τὸ
 ζυγιγνόμενον. ἅμα γὰρ οἱ μὲν κατὰ πρόσωπον, οἱ δ'
 ἀπ'

7. ὑπὸ τὴν ἐωθ. Vulgo opiner ἐπὶ τὴν. Correxī cum Reisk.

ne ferum diei) castris lo-
 cum delegisset; postero die,
 primo statim diluculo præ-
 ter lacum in subjectam con-
 vallem primum agmen du-
 cit, laceffere hostes atque
 adoriri in animo habens.

84. Erat forte admodum
 nebulosus dies, cum *Hanni-*
bal, ubi partem majorem
 agminis Romani intra con-
 vallem sentit pervenisse, &
 jam primam aciem non lon-
 ge a se abesse; signo dato
 invadendi, & ad eos etiam

misso mandato qui in insidiis
 latebant, simul undique in
 hostem cooritur. Ita autem
 ex inopinato apparente Pœ-
 no, quum præsertim densa
 caligo prospectum eriperet,
 & hostis de superiore loco
 variis ex partibus ingrueret
 impetumque faceret; ducto-
 res ordinum *Flamini* tri-
 bunique, adeo laborantibus
 suppetias ferre non poterant,
 ut ne quid ageretur quidem
 satis intelligere valerent. Si-
 mul enim alii a fronte, alii
 a tergo,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ας, μετὰ ταῦτα τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, εὐ-
ως ὑπὸ τὴν ἐωθινὴν ἤγε τὴν πρωτοπορείαν παρὰ
ἐν λίμνην εἰς τὸν ὑποκείμενον αὐλῶνα, βουλόμενος
ἀπτεῖσθαι τῶν πολεμίων.

Οὔσης δὲ τῆς ἡμέρας ὀμιχλώδους διαφερόντως, LXXXIV.
ἀννίβας, ἅμα τῷ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας ^{Pugna}
ἰ τὸν αὐλῶνα προσδέξασθαι, καὶ συνάπτειν πρὸς ^{ad Tarsi-}
ὑτὸν ἤδη τὴν τῶν ἐναντίων πρωτοπορείαν, ἀποδοὺς ^{menum}
καὶ συνθήματα, καὶ διαπεμψάμενος πρὸς τοὺς ἐν ^{lacum.}
αἷς ἐνέδραις, συνεπεχείρει πανταχόθεν ἅμα τοῖς
πολεμίοις. Οἱ δὲ περὶ τὸν Φλαμίνιον, παραδόξου
γενόμενης αὐτοῖς τῆς ἐπιφανείας, ἔτι δὲ δυσσυνόπτου
ἧς κατὰ τὸν αἴερα περιστάσεως ὑπαρχούσης, καὶ
τῶν πολεμίων κατὰ πολλοὺς τρόπους ἐξ ὑπερδεξίου
καταφερομένων καὶ προσπιπτόντων, οὐχ εἶον παρα-
βοηθεῖν ἐδύναντο πρὸς τι τῶν δεομένων εἰ ταξίαρχοι
καὶ χιλίαρχοι τῶν Ῥωμαίων, ἀλλ' οὐδὲ συννοῆσαι τὸ
γγνόμενον. ἅμα γὰρ εἰ μὲν κατὰ πρόσωπον, εἰ δ'
ἀπ'

7. ὑπὸ τὴν ἐωθ. Vulgo opinor ἐπὶ τὴν. Correxī cum Reisk.

ne serum diei) castris lo-
cum delegisset; postero die,
primo statim diluculo præ-
ter lacum in subiectam con-
vallem primum agmen du-
xit, lacessere hostes atque
adoriri in animo habens.

84. Erat forte admodum
serena dies, cum Flamini-

misso mandato qui in insidiis
latebant, simul undique in
hostem cooritur. Ita autem
ex inopinato apparente Pœ-
no, quum præsertim densa
caligo prospectum eriperet,
& hostis de superiore loco
variis ex partibus ingrueret
impetumque faceret; ducto-

Flaminiis tri-
antibus
ant,

A.V. 537. ἀπ' εὐραῶς, οἱ δ' ἐκ τῶν πλαγίων αὐτοῖς προσέπι-
 πτον. Διὸ καὶ συνέβη τοῖς πλείστοις ἐν αὐτῷ τῆς
 τῆς περείας σχήματι κατακτείναι, μὴ δυναμένους
 αὐτοῖς βοηθεῖν, ἀλλ' ὡσανεὶ προδεδεμένους ὑπὸ τῆς
 τοῦ προεστᾶτος ἀκρισίας. ἔτι γὰρ διαβουλεύεμενοι
 τί δεῖ πράττειν, ἀπώλυντο παραδέξως. ἐν ᾧ καιρῷ
 καὶ τὸν Φλαμίνιον αὐτὸν, δυσχρηστούμενον καὶ περι-
 κακούμενον τοῖς ἑλκίσι, προσπεσόντες τινὲς τῶν Κελ-
 τῶν ἀπέκτεναν. Ἔπεσον οὖν τῶν Ῥωμαίων κατὰ
 τὸν αὐλῶνα σχεδὸν εἰς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους,
 οὔτ' εἶκεν τοῖς παροῦσιν, οὔτε πράττειν οὐδὲν δυνά-
 μενοι· τοῦτο δ' ἐκ τῶν ἐθισμῶν αὐτὸ περὶ πλείστου
 πεισόμενοι, τὸ μὴ φεύγειν, μηδὲ λείπειν τὰς τάξεις.
 οἱ δὲ κατὰ περείαν μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῆς
 περείας ἐν τοῖς στενοῖς συγκλειθέντες, αἰσχυρῶς
 ἔτι

LXXXIV. 4. Ἦλθο οἱππες τοῖς πλείστοις τοῖς ἐν αὐτῷ. *Dilexi*
scribi Reisk. anticum perram repetitum. 7. ἐθισμῶν. *Vel sic vel*
εἰθισμένων οἱππιο scribendum. *Mendose ἦλθο οἱππες εἰθισμῶν.* 8.
κατὰ πορείαν correxit Cissab. Missi οἱππες κατ' ἀπορίαν.

a tergo, alii abs lateribus in
 ipsos irruebant. Quo fa-
 ctum, ut plerique Romano-
 rum, non in acie pugnantes,
 sed eo habitu quo in agmi-
 ne fuerant deprehensi, ob-
 truncarentur, prius quam de-
 fendere se possent; ut plane
 ab imperatoris sui stolidita-
 te proditos diceret. Dum
 enim adhuc, quid opus fa-
 ctum, deliberant, improvise
 cædebantur. Quo tempo-
 re ipsum quoque *Flaminium*,
 hisce difficultatibus circum-
 ventum, & jam de summa

rerum anxie sollicitum ac de-
 spondentem animum, Galii
 quidam adorti interemerunt.
 Cecidere intra convallem ad
 quindecim millia Romano-
 rum, qui neque præfenti for-
 tunæ cedere, neque age-
 re quidquam poterant; hoc
 unum, ex instituto discipli-
 næ illorum militaris, pluri-
 mi facientes, ut non fuge-
 rent, neque ordines defere-
 rent. At qui procedentes
 in agmine inter lacum &
 montes in ipsis faucibus sunt
 intercepti, læde, vel potius
 misere,

9 ἔτι δὲ μᾶλλον ταλαιπώρως διεφθείροντο. συνωθού- ^{A.V. 537.}
 μενοι μὲν γὰρ εἰς τὴν λίμνην, οἱ μὲν, διὰ τὴν παρά- ^{Clades}
 στασιν τῆς διανοίας ὀρμῶντες ἐπὶ τὸ νήχεσθαι σὺν ^{misera}
 τοῖς ὄπλοις, ἀπεπνίγοντο· τὸ δὲ πολὺ πλῆθος, μί- ^{Roma-}
 χρι μὲν τοῦ δυνατοῦ προβαῖνον εἰς τὴν λίμνην, ἔμε- ^{porum.}
 νεύοντες κεφαλὰς αὐτὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν ὑπερίσχον.
 10 ἐπιγενομένων δὲ τῶν ἱππέων, καὶ προδήλου γενομέ-
 νης ἀπωλείας, ἐξαίροντες τὰς χεῖρας, καὶ θεόμενοι
 ζωγρεῖν, καὶ πᾶσαν προιέμενοι φωνήν· τὸ τελευ-
 τᾶιον, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν πολεμίων, τινὲς δὲ, παρακα-
 11 λέσαντες αὐτοὺς, ὑπ' αὐτῶν διεφθάρησαν. Ἐξα- ^{Sex mil-}
 κισχίλιοι δ' ἴσως τῶν κατὰ τὸν αὐλῶνα τοὺς κατὰ ^{lia per-}
 πρόσωπον νικήσαντες, παραβηθεῖν μὲν τοῖς οἰκείοις ^{turpis}
 καὶ περιίστασθαι τοὺς ὑπεναντίους ἠδυνάτουν, διὰ ^{hostibus}
 τὸ μηδὲν συνορᾶν τῶν γιγνομένων· καίπερ μεγάλην ^{evadunt.}
 12 δυνάμενσι πρὸς τὰ ἔλλα παρέχεσθαι χρεῖαν. αἰεὶ δὲ
 τοῦ

10 αὐτοὺς post παρεκάλεσαν dante scripti libri omnes. quod cum Vir-
 gilio in ἐαυτοὺς μιμιῶσι Casib. Verba autem ὑπ' αὐτῶν, quae igno-
 rantem vulgo ab omnibus, adhuc ex casib. II. τοῖς οἰκείοις. τοῖς
 ἰδίοις Vat. Flor. Vrs. Ang. Reg. A.

misere, perierunt. Compulsi enim in lacum, partim repentino casu turbata mente, insipientes in aquam, cum armis enataturi, suffocabantur: partim, (ii autem plurimi fuere) in lacum progressi quantum vires ferebant, capite duntaxat exstante manebant: deinde equitatu eos invadente, quum certa esset perniciēs, manibus sublatis vitam poscentes, & omni deprecationum

Vol. I.

usi genere, vel ab hostibus occidebantur, vel ipsi sese adhortati, mutuo sibi manus inferebant. Sex ferme milia eorum, qui convallem fuerant ingressi, hoste, qui ex adverso pugnabat, devictō, suis illi quidem ferre opem, aut a tergo cingere hostem, non potuerunt; ut qui nihil eorum, quae fiebant, viderent: idonei alioquin, magnum ad summam rei momentum afferre. Sed tan-

Ο Ο

tisper

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

συναγαγὼν πάντας, ὄντας πλείους τῶν μυρίων καὶ ^{A.V. 537.}
 2 πεντακισχιλίων· πρῶτον μὲν διεσάφησεν, ὅτι Μαάρι- ^{Captivis Romanis}
 βας οὐκ εἴη κύριος ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης διδοῦς ^{fidem non ser-}
 τὴν ἀσφάλειαν τοῖς ὑποσπόνδοις· μετὰ δὲ ταῦτα ^{vat Hannibal.}
 3 κατηγορίαν ἐποίησατο Ῥωμαίων. λήξας δὲ τούτων,
 ὅσοι μὲν ἦσαν Ῥωμαῖοι τῶν ἐαλωκότων, δίδωκεν εἰς
 φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα· τοὺς δὲ συμμάχους ^{Socios}
 ἀπέλυσε χωρὶς λύτρων ἅπαντας εἰς τὴν εἰκείαν· ^{Romanorum libe-}
 4 ἐπιφθεγζάμενος τὸν αὐτὸν, ὃν καὶ πρόθεν, λόγον, ^{res dimittit.}
 ὅτι πάρεστι πολεμήσων οὐκ Ἰταλιώταις, ἀλλὰ Ῥω-
 5 μαίοις ὑπὲρ τῆς Ἰταλιωτῶν ἐλευθερίας. τὴν δὲ αὐ-
 τοῦ δύναμιν ἀνελάμβανε, καὶ τῶν νεκρῶν τῶν ἐκ τῆς
 σφετέρως δυνάμεως τοὺς ἐπιφανεστάτους ἔθαψεν,
 ὄντας εἰς τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν. οἱ μὲν γὰρ πάν-
 τες εἰς χιλίους καὶ πεντακοσίους ἔπεσον, ὧν ἦσαν
 6 οὐκ ὀλίγοι πλείους Κελτοί. Ταῦτα δὲ πράξας, διανοεῖτο
 Ο Ο 2 μετ'

I.XXXV. 2. κατηγορίαν. κατηγορίας Flor. 3. δίδωκεν. ἔδωκεν
 edd. ex Bav. δίδωκεν mendose ceteri libri omnes, quod cartexi cum
 Reiskio.

aliis, omnes in unum con-
 gregat, qui plures erant quin-
 decim millibus. His ante
 omnia significat, non fuisse
 in Maharbalis potestate, ut
 se inconsulto securitatem iis
 sponderet, quibus fidem de-
 dicit. Deinde accusatio-
 nem Romanorum instituit.
 Secundum hæc, quotquot e
 captivis Romani cives erant,
 inter militum ordines ad cu-
 stodiendum ipsos distribuit:
 qui e sociis erant, sine pre-
 tio omnes in suam quemque

patriam dimisit; eodem prius
 sermone allocutus, quo jam
 ante usus fuerat: in Italiam
 se venisse, non ut adversus
 Italos, sed ut pro Italorum
 libertate adversus Romanos
 pugnaret. Exercitum dein-
 de suum refecit: & ex suis,
 qui in pugna ceciderant, no-
 bilissimos quosque (ad tri-
 ginta erant,) sepeliri iussit.
 Numerus autem omnium ex
 ipsius exercitu desiderato-
 rum fuit mille & quingenti,
 majorem partem Galli. His
 peractis,

A.V. 537. μετ' ἀδελφοῦ καὶ τῶν φίλων, ποῦ καὶ πῶς δεῖ ποιεῖ-
 θαι τὴν ὄρμην, εὐθαρσῆς ὧν ἤδη περὶ τῶν ὅλων.

Romæ
 conster-
 natus po-
 pulus.
 Eis δὲ τὴν Ῥώμην προσπεσόντος ἤδη τοῦ γεγονότος
 αἰτυχήματος, στέλλεσθαι μὲν ἢ ταπεινοῦν τὸ συμβε-

βηκὸς οἱ προεστῶτες τοῦ πολιτεύματος ἠδυναίτου,
 διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. λέγουσιν δὲ τοῖς πολ-
 λοῖς ἠναγκάζοντο τὰ γεγονότα, συναθροίσαντες τὸν
 δῆμον εἰς ἐκκλησίαν. δίοπερ ἅμα τῷ τὸν στρατηγὸν
 εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ὅτι Λειπόμε-
 θα μάχῃ μεγάλη· τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι δια-
 τροπήν, ὥστε τοῖς παραγενομένοις ἐφ' ἑκατέρων τῶν
 καιρῶν, πολλῶ μείζον τότε φανῆναι τὸ γεγονός, ἢ
 παρ' αὐτὸν τὸν τῆς μάχης καιρὸν. καὶ τοῦτ' εἰκό-
 τως συνέβη. πολλῶν γὰρ χρόνων ἀπειροὶ καὶ τῷ
 ῥήματος καὶ τοῦ πράγματος ὑπάρχοντες, τῆς ἐμ-
 λογουμένης ἥτης, οὐ μετρίως, οὐδὲ κατὰ σχῆμα
 τὴν περιπέτειαν ἔφερον. οὐ μὲν ἢ γε σύγκλητος,¹⁰
 ἀλλ'

8. συνέβη γενέσθαι. συνέβαινε γίνεσθαι Aug. Reg. A.

peractis, cum fratre & ami-
 cis consultat, quo & qua ra-
 tione impressionem faceret,
 de universa victoria plenus
 jam spei. At Romæ ut nun-
 tius cladis est acceptus; ma-
 gistratus, qui propter cala-
 mitatis magnitudinem dissi-
 mulare aut verbis minuere
 tantum casum non poterant,
 advocata populi concione,
 rem gestam exponere mul-
 titudini sunt coacti. Cum
 primum igitur prætor e Ro-
 stris ad circumfusam turbam,

Magna, dixit, pugna victi
 sumus; tanta repente ani-
 morum secuta est consterna-
 tio, ut iis qui utrique tem-
 pori interfuerant, prælio,
 inquam, & concioni, multo
 tunc major clades accepta
 fuerit visa, quam in ipsa
 pugna. Et merito quidem:
 nam qui a longo tempore &
 rem & verbum illud quo se
 plane victos faterentur, igno-
 raverant; nunc casum istum
 neque mediocriter neque
 moderate ferebant. Solus
 senatus

ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενε λογισμοῦ, καὶ διανοεῖ-
το περὶ τοῦ μέλλοντος, πῶς καὶ τί πρακτέον ἐκά-
στῳ εἴη.

A.V. 537.
Senatus
dignita-
tem fer-
vat.

Κατὰ δὲ τοὺς τῆς μάχης καιροὺς, καὶ Γναίῳ
Σερουίλιος, ὁ προκαθήμενος ὑπατος ἐπὶ τῶν κατ'
2 Ἀρίμινον τόπων· (αὗτοι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῆς παρατὸν
Ἀδρίαν πλευρᾶς, οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικά πεδία
πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, οὐ μακρὰν τῆς εἰς Θά-
3 λλατῆαν ἐκβολῆς τῶν τοῦ Πάδου στομάτων·) ἀκού-
σας, εἰσβεβληκότα τὸν Ἀννίβαν εἰς Τυρρήνιαν ἀν-
τιστρατοπεδεύειν τῷ Φλαμινίῳ, ἐπεβάλετο μὲν
πᾶσι τοῖς στρατοπέδοις αὐτὸς συνάπτειν· ἀδυνα-
τῶν δὲ διὰ τὸ τῆς στρατείας βάρος, Γαίιον Κεντή-
νιον κατὰ σπουδὴν, δούς τετρακισχιλίους ἵππεῖς,
προεξαπέστειλε, βουλόμενος, εἰ δέοινθ' οἱ καιροί,
πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας τούτους καταταχεῖν.
4 Ἀννίβας δὲ, μετὰ τὴν μάχην προσαγγελθείσης αὐ-

LXXXVI.
Servilius
opem
mittit Fla-
minio.

Nova
clades C.
Centenii.

Ο Ο 3

τῷ

LXXXVI. 3. αὐτὸς συνάπτειν. αὐτῷ vel αὐτοῖς voluit Reisk.

fenatus nihil, quod a sua di-
gnitate alienum esset, com-
misit; de iis quæ instabant
assidue consultans, quid in
commune, quid singulis, &
quomodo agendum.

86. Dum hæc geruntur,
Cn. Servilius, alter Consul,
qui Ariminum provinciam
tutabatur; (is locus est ad
Adriaticum mare, in confi-
nio Gallix ac ceteræ Italiae,
non longe a Padi ostiis, qui-
bus in idem mare se exone-
rat:) ut accepit, intrasse

Hannibalem in Etruriam, &
castra castris *Flaminii* oppo-
sita habere; constituit qui-
dem, ipse cum omnibus suis
copiis cum illo se conjunge-
ret: sed quoniam ob gravi-
tatem sui exercitus id minus
poterat, C. *Centenium* cum
IV millibus equitum prope-
re præmisit, qui, si forte res
postularet, ante adventum
suum *Flaminio* suppetias fer-
re contenderet. *Hannibal*,
ut significatum ei est post
pugnam, adventare Roma-
norum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Δαρρήκως τοῖς ὅλοις ἦδη, τὸ μὲν συνεγίξεν τῇ Ῥώ-
 μη κατὰ τὸ παρὸν ἀπεδοκίμασεν· τὴν δὲ χώραν
 ἐπιπορευόμενος, ἀδεῶς ἐπόρθει, ποιούμενος τὴν πο-
 ρεΐαν ὡς ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν. διανύσας δὲ τὴν τε τῶν
 Ὀμβρων καλουμένην χώραν, καὶ τὴν τῶν Πικέντων,
 ἦκε δεκαταῖος πρὸς τοὺς κατὰ τὸν Ἀδρίαν τόπους·
 πολλῆς μὲν λείας γεγονῶς ἐγκρατῆς, ὥστε μήτε
 ἄγειν, μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδόν τὰς
 ὠφελείας· πολὺ δὲ πλῆθος ἀνθρώπων ἀπεκτακῶς
 κατὰ τὴν δίοδον. καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς τῶν πόλεων
 καταλήψεσι, καὶ τότε παραγγέλματι τι δεδομένον ἦν,
 φονεύειν τοὺς ὑποπίπτοντας τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις.
 ταῦτα δὲ ἐποίησε διὰ τὸ προὔπάρχον αὐτῷ μῖσος
 ἔμφυτον πρὸς Ῥωμαίους.

Ἐν ᾧ καιρῷ καταστρατοπεδεύσας παρὰ τὸν
 Ἀδρίαν, ἐν χώρᾳ πρὸς πάντα τὰ γεννήματα δια-
 φερούση, μεγάλην ἐποιεῖτο σπουδὴν ὑπὲρ τῆς ἀνα-
 λήψεως.

Ο Ο 4

λήψεως

9. καλουμένην. καλουμένων Βαν. sed superscr. altera lect. 11. καὶ
 τῷ τότε παραγγέλματι Aug. Reg. A.

rixæ jam universæ confidens,
 propius Romam impræsen-
 tiasum accedendum sibi non
 putavit; sed agros incurfans,
 sine cujusquam metu omnia
 populabatur, itinere versus
Adriaticum mare instituto:
 quæ in loca, decimis castris
 per *Umbriam* ac *Picenum*
 ducto exercitu, pervenit;
 tanta potitus præda, ut mi-
 lites ejus neque ferre neque
 ducere rapta omnia possent;
 ingenti præterea hominum
 numero in eo transitu occi-

so. Quemadmodum enim
 in captis urbibus fieri solet,
 sic tunc quoque edictum mi-
 litibus fuerat, ut omnes ob-
 vios, qui ætate militari fo-
 rent, obtruncarent: adco-
 erat alte insitum in animo
Hannibalis odium Romano-
 rum.

87. Eo tempore dux Car-
 thaginiensium, juxta *Adria-
 ticum* stativa habens, in re-
 gione ubi omnia quæ ter-
 ra nascuntur bonitate excel-
 lunt, in reficiendis curandis-
 que

Λ. V. 537. λήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν, οὐχ ἤτιον δὲ
 καὶ τῶν ἵππων. ὡς ἂν γὰρ ὑπαίθρου τῆς παραχει-
 μασίας γεγενημένης ἐν τοῖς κατὰ Γαλατίαν τόποις,
 ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλεεινότητος, ἔτι δὲ τῆς
 ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διὰ τῶν ἐλῶν πορείας καὶ τα-
 λαιπωρίας, ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπασιν τοῖς ἵπποις,
 ἐμπίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος λιμόψω-
 ρος, καὶ τοιαύτη καχεξία. Διὸ, γενόμενος ἐγκρα-
 τῆς χώρας εὐδαίμονος, ἐσωματοποίησε μὲν τοὺς ἵπ-
 πους, ἀνεκτῆσατο δὲ τὰ τε σώματα καὶ τὰς ψυ-
 χὰς τῶν ἀνδρῶν· μετακαθάπλισε δὲ τοὺς Λίβυας
 εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, ὡς ἂν πολλῶν ὀπλῶν γε-
 γονῶς κύριος, ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων. Ἐξαπέ-
 στειλε δὲ κατὰ θάλατταν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ
 τοὺς διασαφῆσοντας εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν
 γεγονότων· τότε γὰρ πρῶτον ἤψατο θαλάττης,
 ἀφ'

LXXXVII. 2. ἐν τοῖς μετὰ. Verba ἐν τοῖς ignorant Bau. Aug. Reg. A.
 3. τῶν ἀνδρῶν. τῶν στρατιωτῶν Vat. Flor. Aug. Reg. A. Ibid.
 In iisdem codd. sic legitur: εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον. ἐκ δὲ τοῖς
 ὀπλοῖς, ὡς ἂν γεγονῶς κύριος τοσούτων σκύλων. Unde Reisk.
 suspicatus est Ῥωμ. τρόπον ἐνόητοῖς ὀπλοῖς, ὡς ἂν ὅς.

que suorum qua virorum qua
 equorum corporibus, ope-
 ram omnem posuit. Quo-
 niam enim sub dio in Gallia
 Cisalpina hibernantes, fri-
 gore, illuvie, ac squallore
 conflictati fuerant, ac dein-
 de per paludes ingrediendo
 multa perpassi mala erant;
 omnes fere cum equi, tum &
 viri intemperie illa & gene-
 re morbi laborabant, quem
 Græci *limporion*, quali di-
 cas *scabiem e fame ortam*,

nominant. Quamobrem lo-
 cum adeo rebus omnibus
 opportunum adeptus, cor-
 pora quidem equorum pari-
 ter & virorum refovebat;
 horum vero etiam animos in-
 staurabat. Tum etiam *Agras*
Romano more armis instrui
julit, magnam eorum co-
 piam e tanto spoliolum nu-
 mero consecutus. Misit &
 mari *Carthaginem* nuntios,
 qui res a se gestas illis ex-
 ponerent: nam ante illum
 diem,

ἀφ' οὗ τὴν εἰσβολὴν ἐποιήσατο τὴν εἰς Ἰταλίαν. ^{A.V. 537.}
 ἔφ' οἷς, ἀκούσαντες, μεγαλείως ἐχάρησαν οἱ Καρ-
 χηδόνιοι· καὶ πολλὴν ἐπειοῦντο σπουδὴν καὶ πρόνοιαν
 ὑπὲρ τοῦ κατα πάντα τρόπον ἐπικουρεῖν καὶ τοῖς
 ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τοῖς ἐν Ἰβηρίᾳ πράγμασι. Ῥωμαῖοι ^{Q Fabius}
 δὲ Δικτάτορα μὲν κατέστησαν Κόιντον Φάβιον, ἄν- ^{Maximus}
 δρα καὶ φρονήσεις διαφέροντα, καὶ * πεφυκότα καὶ ^{Dictator}
 λῶς. ἔτι γοῦν ἐπεκαλοῦντο καὶ καθ' ἡμᾶς οἱ ταύ- ^{creatus.}
 τῆς τῆς οἰκίας Μάξιμοι, τοῦτο δ' ἐστὶ μέγιστοι,
 διὰ τὰς ἐκείνου τὰνδρὸς ἐπιτυχίας καὶ πράξεις.
 τ'Ο δὲ Δικτάτωρ ταύτην ἔχει τὴν διαφορὰν τῶν ^{Insignia}
 ὑπάτων. τῶν μὲν γὰρ ὑπάτων ἑκατέρω, δώδεκα πε- ^{& jura}
 λέκεισ ἀκολουθοῦσι, τούτῳ δ' εἴκοσι καὶ τέτταρες. ^{dictato-}
 ρακῆνοι μὲν ἐν πολλοῖς προσδέονταί τῆς συγκλήτου ^{ris.}
 πρὸς τὸ συντελεῖν τὰς ἐπιβολάς· οὗτος δ' ἐστὶν
 αὐτοκράτωρ στρατηγός, οὗ κατασταθέντος παρα-
 χρῆμα

Ο Ο 5

Χρῆμα

5. μεγαλείως. μεγάλως *Aug. Reg. A.* 6. *Defecta utique videri debet oratio, quod inserto asterisco indicat.* *Supple* πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, *aut in eam fere sententiam alia quaedam verba.* 7. Δικτ. ταύτην γὰ ἔχει *edd. ex Bav.*

diem, ex quo Italiam erat ingressus, ad mare numquam accesserat. Ea victoria supra modum læti *Carthaginenses*, omni studio atque contentione enitebantur necessaria omnia exercitibus suppeditare, qui in Italia atque in Hispania rem gerebant. Romani vero dictatorem creant *Q. Fabium Maximum*, virum & prudentia insignem & [ad res feliciter gerendas] eximiis a natura dotibus instructum. Sane etiam me-

moria nostra qui ejusdem stirpis erant, *Maximi*, propter magnitudinem rerum ab illo feliciter gestarum, nominabantur. Est autem inter *Dictatorem* & *Consulem* hæc differentia; consulum utrumque duodenæ secures comitantur: hunc, quatuor & viginti. Et illis quidem ad multa perficienda, quæ proposuerint, senatus auctoritate est opus: hic sui plane juris est imperator; quo renuntiato, extemplo omnes reliqui

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

4 μενος τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὴν Ἰαπυγίαν. Ἦς διη-
 ρημένης εἰς τρεῖς ὀνομασίας, καὶ τῶν μὲν προσαγο-
 ρευομένων Δαυνίων, τῶν δὲ Μεσσαπίων, εἰς πρώτην
 5 ἐνέβαλε τὴν Δαυνίαν. ἀρξάμενος δὲ ταύτης ἀπὸ
 Λουκερίας, εὐσης ἀποικίας Ῥωμαίων, ἐπόρθη τὴν
 6 χώραν. μετὰ δὲ ταῦτα καταστρατοπεδεύσας περὶ
 τὸ καλούμενον Ἰβώνιον, ἐπέτρεχε τὴν Ἀργυριππα-
 νήν, καὶ πᾶσαν ἀδεῶς ἐλεηλάτει τὴν Δαυνίαν.
 7 Ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Φάβιος, μετὰ τὴν κατάστασιν θύ-
 σασ τοῖς θεοῖς; ἐξώρμησε μετὰ τοῦ συνάρχοντος
 καὶ τῶν ἐκ τοῦ καιροῦ καταγραφέντων τετάρτων
 8 στρατοπέδων. συμμίζας δὲ ταῖς ἀπ' Ἀριμίνου βοη-
 θούσαις δυνάμεσι περὶ τὴν Δαυνίαν, Γναίον μὲν τὸν
 ὑπάρχοντα στρατηγὸν ἀπολύσας τῆς κατὰ γῆν
 στρατείας, ἐξαπέστειλε μετὰ παραπομπῆς εἰς τὴν
 Ῥώμην ἐντειλάμενος, εἴαν τι κατὰ θάλατταν κινῶν-
 ται

A.V. 537.
Tres par-
tes Apu-
liæ.

Vibo-
nium.

Fabius
Diēt. Ser-
viliū
Cof. classi-
pæficat.

3. ὡς ἐπὶ τὴν. εἰς τὴν Ἰαπυγ. absque ὡς, iidem Vat. Flor. Aug. Reg. A. 4. Post προσαγορ. Δαυνίων, excidisse verba τῶν δὲ Πευκετίων censuit Cluver. 6. Ἰβώνιον. Οἰβώνιον Flor. Aug. Reg. A. Οὐβίνιον, Vibinum, suspicatus est Holsten. Ἰστώνιον Gies.

rum fines, in Apuliam aver-
 tit iter. Est autem Apulia
 (quam Iapygiam Græci vo-
 cant) tribus nominibus distin-
 cta: partemque illius aliam
 habent qui dicuntur Daunii;
 aliam Messapii. Earum par-
 tium Hannibal primam petit
 Dauniam: orsusque in hac
 a Luceria, Romanorum co-
 lonia, agros perpopulatus
 est. Deinde circa Vibonium
 castra locat; indeque Arpos
 & universam Dauniam age-

bat, ferebat. Per id tempus
 & Fabius, inito magistratu,
 post sacra diis facta, cum
 equitum magistro, & qua-
 tuor novis legionibus, quæ
 pro tempore conscriptæ fue-
 rant, urbe egreditur. Qui
 quum circa Dauniorum fines
 copiis, quæ Arimino suppe-
 tias venerant, suas junxisset;
 Cn. Servilium consulem ter-
 restri militia solutum, Ro-
 mam cum comitatu dimisit:
 dato ei mandato, ut, si quid
 mari

A.V. 537. τὰν Καρχηδόνιοι, βοηθεῖν αἰεὶ τοῖς ὑποπίπτουσι καὶ Fabius & ροῖς. αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ συνάρχοντος, παραλαβὼν Hannibal τὰς δυνάμεις, ἀντεστρατοπέδευσε τοῖς Καρχηδόνιαις ad Accas. τὰς δυνάμεις, ἀντεστρατοπέδευσε τοῖς Καρχηδόνιαις περὶ τὰς Αἴκας καλουμένας, ἀπέχων τῶν πολεμίων περὶ πεντήκοντα σταδίους.

LXXXIX. Ἄννιβας δὲ, συνεὶς τὴν παρουσίαν τοῦ Φαβίου, καὶ βουλόμενος ἐξ ἐφόδου καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους· ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, καὶ συνεγλίσσας τῷ τῶν Ῥωμαίων χάρακι, παρετάξατο. χρόνον δὲ τινα μένας, οὐδενὸς ἐπεξιόντος, αὐθις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ παρεμβολήν. Ὁ γὰρ Φάβιος, διε-
Cautē
verfatur
Fabius.
γνωκῶς, μήτε παραβάλλεσθαι, μήτε διακινδυνεύειν, στοχάζεσθαι δὲ πρῶτον καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑποκατιομένων, ἔμενε βεβαίως ἐπὶ τῆς διαλήψεως ταύτης. τὰς μὲν οὖν ἀρχαῖς κατεφρονεῖτο, καὶ παρεῖχε λόγον, ὡς ἀποδεδεικτικῶς, καὶ καταπεπληγμένος τὸν κίνδυνον· τῷ δὲ χρόνῳ πάντας ἠνάγκασε παρομολογήσασθαι καὶ συγχωρεῖν, ὡς
οὔτε

9. Αἴκας edidit Gron. ex patris emendatione. Ante eam edd. Ἔ ωισθὶ ομηρῶν Αἴκας.

mari Carthaginenses moverent, quo res vocaret, auxiliatum iret. Ipse cum magistro equitum, acceptis legionibus, circa Accas, (id loco nomen est,) in conspectu hostium, paullo amplius sex millium intervallo, castra ponit.

89. Hannibal, postquam advenisse Fabium sensit, ut primo impetu hostem perterrefaceret, educit, ac prope Romanorum vallum aciem instruit. Ibi aliquamdiu mo-

ratus, nemine adversus se procedente. in castra redit. Fabius enim, qui apud se constituerat, nihil temere audere, neque praelii aleam subire, sed praeipue & ante omnia suorum securitati consulere, in suscepta sententia constanter permansit. Igitur initio quidem spretus est, vulgo omnibus dictitantibus, *meticulosum eum evasisse*, ἔ
qui pugnam horreret; tandem vero confessionem hanc omnibus, manus dare co-

ctus,

οὔτε νουνεχέστερον, οὔτε φρονιμώτερον οὐδένα δυνα-
 4 τὸν ἦν χρῆσθαι τοῖς τότε περιστάσι καιροῖς. ταχὺ
 δὲ καὶ τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισ-
 5 μοῖς αὐτοῦ. καὶ τοῦτ' εἰκότως ἐγένετο. Τὰς μὲν
 γὰρ τῶν ὑπεναντίων δυνάμεις συνέβαινε γεγυμνάσθαι
 μὲν ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας συνεχῶς ἐν τοῖς πολεμι-
 6 κοῖς· ἡγεμόνι δὲ χρῆσθαι συντεθραμμένῳ σφίσι, καὶ
 παιδομαθεῖ περὶ τὰς ἐν τοῖς ὑπαίθεροις χρείας·
 7 βενικηκέναι δὲ πολλάς μὲν ἐν Ἰβηρίᾳ μάχας, δὶς δὲ
 Ῥωμαίους ἐξῆς καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν· τὸ δὲ
 μέγιστον, ἀπεγνωκτάς πάντα, μίαν ἐλπίδα ἔχειν
 8 τῆς σωτηρίας, τὴν ἐν τῷ νικᾶν. περὶ δὲ τὴν τῶν
 Ῥωμαίων στρατιάν, τὰναντία τούτοις ὑπῆρχε.
 9 Διόπερ εἰς μὲν τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον οὐχ εἰός
 τ' ἦν συγκαταβαίνειν, προδήλου τῆς ἐλατλώσεως
 ὑπαρχούσης· εἰς δὲ τὰ σφέτερα προτερήματα τοῖς

Merito
 cuncta-
 batur Fa-
 bius.

λογισ-
 LXXXIX. 5. παιδομαθεῖ περὶ. παιδομ. πρὸς Απρ. 8. ὑπὲρ τῶν
 ὅλων ab Vnfino adsciuuit Cnfanb. Scripti omnes ὑπὲρ τῶν Νομά-
 δων, quod ex τῶν ὁμαλῶν corruptum esse scite suspicatus est Reisk.
 Etis, expressit, non potuisse vicerant; jamque de Roma-
 quemquam majori ratione nis & eorum sociis duas bre-
 aut prudentia tali tempore vi tempore victorias repor-
 bellum administrare. Sed & taverant: quodque omnium
 res ipsæ non multo post ejus maximum est, omni salutis
 consiliis testimonium lucu- spe alia destitutæ erant, præ-
 lentum præbuerunt: & me- ter eam, quam in vincendo
 rito id quidem. Nam ho- ponebant. In Romano ve-
 stium copiæ a prima juven- ro exercitu secus habebant
 tute continuis bellis erant omnia. Propterea Fabius
 exercitatae; eademque du- summam rerum universo pe-
 cem habebant, qui a teneris riculo committere non au-
 annis inter ipsos semper vi- dens; certus, victoriam se
 xerat, & jam inde a puero hosti traditurum, si faceret;
 castrensis militiæ omnes ar- prudentia usus singulari, ad
 tes didicerat. Sæpe etiam ea se præsidia recepit, qui-
 in Hispania acie dimicantes bus nomen Romanum vince-
 bat:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν αἰεὶ τοὺς ὑπεναντίους· A.V. 537.
 ἅμα δὲ τὰς τῶν ἰδίων δυνάμεων ψυχὰς, προσητη-
 μένας τοῖς ὅλοις, διὰ τῶν κατὰ μέρος προτερημά-
 των κατὰ βραχὺ σωματοποιεῖν καὶ προσλαμβάνειν.
 εἰς ὀλοσχερῆ δὲ κρίσιν ἐξ ἰμολόγου συγκαταβαίνειν
 βουδὰμῶς οἷός τ' ἦν. Οὐ μὴν Μάρκῳ γε τῷ συνάρ- Dicatori
obtrectat
 χαντι τούτων οὐδὲν ἤρεσκε. σύμψηφον δὲ τοῖς ὄχλοις magister
equitum.
 ποιῶν αὐτόν, τὸν μὲν Φάβιον κατελάλει πρὸς πάν-
 τας, ὡς ἀγεννῶς χρώμενον τοῖς πράγμασι καὶ νω-
 θρῶς· αὐτὸς δὲ πρόθυμος ἦν παραβάλλεσθαι καὶ
 παρακινδυνεύειν. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, καταφθείραν-
 τες τοὺς προειρημένους τόπους, ὑπερέβαλον τὸν Pæni in
Samnium
 Ἀπέννινον· καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνίτιν χώραν, transeunt.
 οὔσαν εὐδαίμονα, καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον,
 ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, ὥστε
 μήτε χρωμένους, μήτε καταφθείραντας, ἀνύειν δύ-
 νασθαι τὰς λείας. κατέδραμον δὲ καὶ τὴν Οὐενοαν- Beneven-
tum.
 τάνην,

XC. 8. Οὐενοαντάνην. Sic misisti. Οὐενοαντάνην edidit Casaub.
 numerum aduersariorum iis ministranti. Ipse contra te-
 minueret, qui subinde se ab mere quidvis audere, &
 illis separabant; & suorum aleam prælii paratus erat
 animos, in summx rei cer- subire. Pæni, agros, quos
 taminibus ante victos, per diximus, perpopulati, *Apen-*
 partes vincendo refoveret *ninum* montem superant, at-
 ac recrearet. Ceterum, ut que in *Samnium* transeunt;
 in casum universæ dimica- regionem cunctis abundan-
 tionis ex compacto veniret, tem rebus & bello jam pri-
 adduci nullo modo poterat. dem intactam: ubi tantam
 At *Minucio*, equitum magi- com meatuum copiam nacti
 stro, longe alia mens erat. sunt milites, ut quamvis
 Is enim ad militaris turbæ ju- utendo multa absumerent,
 dicium suam aggregans sen- multa idem perderent, ex-
 tentiam, *Fabio* apud omnes haurire tamen prædam non
 obtrectabat, tamquam segni- possent. Agrum præterea
 ter atque ignave bellum ad- *Beneventanum*, ubi colonia
 erat

A.V. 537. τάνην, Ῥωμαίων ἀποικίαν ὑπάρχουσαν· εἶλον δὲ
 Venusiam. καὶ πόλιν Οὐενουσίαν, εὐτείχιστον οὖσαν, καὶ πολ-
 λῆς καὶ παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσαν. Οἱ δὲ
 Ῥωμαῖοι κατόπι μὲν εἶποντο συνεχῶς, μιᾶς καὶ
 δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντες, ἐγγίζεν γε μὴν καὶ
 συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις εὐχ οἷοί τε ἦσαν.
 Διόπερ Ἀννίβας, ὄρων τὸν Φάβιον φυγομαχοῦντα
 μὲν προδήλως, τοῖς δ' ὅλοις οὐκ ἐκχωροῦντα τῶν
 ὑπαίθρων, ὤρμησε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ Καπύην
 πεδία, καὶ τούτων εἰς τὸν προσαγρευόμενον Φάλερ-
 νον τόπον· πεπεισμένος, δυοῖν θάτερον, ἢ μάχεσθαι
 τοὺς πολεμίους ἀναγκάσειν, ἢ πᾶσι δῆλον ποιήσειν,
 ὅτι κρατεῖ τῶν ὅλων, καὶ παραχωροῦσι Ῥωμαῖσι τῶν
 ὑπαίθρων αὐτοῖς. οὗ γενομένου, καταπλαγείσας ἤλι-
 πιζε τὰς πόλεις ὄρμήσειν πρὸς τὴν ἀπὸ Ῥωμαίων
 ἀπό-

Falernum &
 Campanos campos petit Hannibal.

8. Suspectum h. l. nomen Οὐενουσίαν, ex Livio in Τελεσίαν μετα-
 tandum censuerunt viri docti. Sic fortasse verum fuerit ἀτείχι-
 στον, quod dant libri omnes: nam εὐτείχιστον cum pro Ρενουσία
 edidit Casaub. An ergo: Tellesiam, muris carens oppidum?

erat Romanorum, incurfant;
 Venusiam item, muris pro-
 be munitam urbem, & mul-
 ta omnis generis supellecti-
 le refertam, capiunt. Ro-
 mani Pœnos a tergo conti-
 nenter sequebantur, unius
 tamen aut alterius diei in-
 tervallo distantes: propius
 accedere & pugnam cum
 inimicis capessere volebant.
 Itaque animadvertens Han-
 nibal, Fabium pugnam qui-
 dem propalam detrectare,
 ceterum a militia castrensi

plane haud recedere; auda-
 ci consilio campos ad Ca-
 pyam petere instituit, & in
 his locum cui Falerno no-
 men est: persuasus, duorum
 alterum eventurum; vel ut
 hostes ad necessitatem præ-
 lii adigeret; vel ut manife-
 stum faceret omnibus, uni-
 versam penes se victoriam
 esse, & Romanos cunctis sibi
 locis cedere, quæ extra mu-
 nimenta essent. Quo facto,
 arbitrabatur, urbes metu per-
 cussas, a Romanis defecturas.

Nam

13 ἀπόστασιν. ἕως γὰρ τότε δυσὶ μάχαις ἤδη λείπει-
 μένων αὐτῶν, οὐδεμία πόλις ἀπέστη τῶν κατὰ τὴν
 Ἰταλίαν πρὸς Καρχηδόνιους, ἀλλὰ διετήρουν τὴν πύ-
 14 στιν, καίπερ ἔνιαυ πάσχουσα κακῶς. Ἐξ ὧν καὶ
 παρασημῆναιτ' ἄν τις τὴν κατάπληξιν καὶ κατα-
 ξίωσιν παρὰ τοῖς συμμαχοῖς τοῦ Ῥωμαίων πολιτεύ-
 ματος.

Οὐ μὴν, ἀλλ' ὁ γε Ἀννίβας εἰκότως ἐπὶ τούτους
 2 κατήντα τοὺς λογισμούς. τὰ γὰρ πεδία τὰ κατὰ
 Καπύην ἐπιφανέστατα μὲν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰτα-
 λίαν, καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ τὸ κάλλος, καὶ
 3 διὰ τὰ πρὸς αὐτῇ κείθαι τῇ θαλάττῃ, καὶ τούτοις
 τῶν ἐμπορίοις χρῆσθαι, εἰς ἃ σχεδὸν ἀπάσης τῆς
 οἰκουμένης κατατρέχουσιν οἱ πλείοντες εἰς Ἰταλίαν,
 4 περιέχουσι δὲ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ καλλί-
 στας πόλεις τῆς Ἰταλίας ἐν αὐτοῖς. Τὴν μὲν γὰρ
 παραλίαν αὐτῶν Σενουεσσανοὶ καὶ Κυμαῖοι καὶ Δι-
 κιαρ-

XCI. 2. ἐμπορίοις. ἐμπορείοις Aug. Reg. A. Ibid. ἀπόση. ἐπὶ
 πάσης καὶ cum Vrsino.

Nam ad eum diem, etfi duo-
 bus praeliis victi Romani fue-
 rant, nulla tamen urbium
 Italiae ad partes Carthagi-
 niensium se applicuerat: sed
 in fide omnes manebant,
 quantumvis premerentur ea-
 rum nonnullae. Ex quo in-
 telligi par est, quanta admi-
 ratione atque reverentia Ro-
 manam Rempublicam socii
 coluerint.

91. Nequaquam vero te-
 mere id consilii ceperat Han-
 Vol. I.

nibal. Nam planities circa
 Capuam pars est Italiae to-
 tius nobilissima: regio bo-
 nitate atque amoenitate praecel-
 lens: ad hoc, mari adja-
 cens, & emporia ea habens,
 ad quae solent appellere, qui
 ex omnibus fere orbis par-
 tibus in Italiam navigant.
 Urbes praeterea celeberrimas
 pulcerrimasque Italiae
 continet. Uram enim ma-
 ritimam Campaniae Sinuessa-
 ni, Cumani, & Puteolani co-
 lunt:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

9 μεσογαίου, στεναὶ καὶ δύσβατοι· μία μὲν ἀπὸ τῆς A.V. 537. Σαυνίτιδος, δευτέρα δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐριβανοῦ, ἢ δὲ ^{Eribianus?} κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ἰριπινούς τόπων. ἰοδιόπερ ἔμελλον εἰς ταῦτα καταστρατοπεδεύσαντες ὥσπερ εἰς θέατρον οἱ Καρχηδόνιοι, καταπλήξεσθαι μὲν τῷ παραλόγῳ πάντας, ἐκθεατριεῖν δὲ τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας· αὐτοὶ δὲ ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες.

Ἄννίβας μὲν οὖν, τσιούτοις χρησάμενος λογισμοῖς, καὶ διελθὼν ἐκ τῆς Σαυνίτιδος τὰ στεναὶ κατὰ τὸν Ἐριβιανὸν καλούμενον λόφον, κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν Οὐλθυρον ποταμὸν, ὃς σχεδὸν διὰ ^{Hannibal ad Vulturum.} διαίρει τὰ προειρημένα πεδία. καὶ τὴν μὲν παρεμβολὴν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Ῥώμην μέρους εἶχε, ταῖς

Ρ ρ α

δὲ

9. Ἐριβανοῦ. Ἐριβιανοῦ ex seqq. hoc loco posuit Editor Lipsiensis. Absunt autem sex illa verba δευτέρα δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐριβανοῦ a veteribus omnibus codd. excepto Bav. Et videtur utique aliud quid h. l. scripsisse Polybius: fortasse δευτέρα δὲ ἢ ἀπὸ τῆς Λατίνων χώρας. Ibid. Ἰριπινούς. Sic edd. cum iustis. Restans Ἰριπινούς.

XCII. 1. Ἐριβιανόν. Ἐριβιανόν Vrb. Τρεβιανόν vel Τριβιανόν suspicati sunt viri docti. Ibid. Οὐλθυρον. Correxī mendosum Ἄθυρον, quod habent vulgo omnes. Ibid. διαίρει. διαίρεται Vat. Flor.

tent, exque angustæ & difficiles. Prima est, qua venit e Samnio; altera ex Eribano; [an e Latio?] postrema ex Hirpinis. Quamobrem sperabant Carthaginenses, si eam partem Italiæ, ceu quoddam theatrum, insiderent, ipsa inopinati casus novitate omnes iri perterritum: & quasi in scena se hostium ignaviam detrectantium pugnam, esse publicaturos: quum interim dubi-

taturus esset nemo, quin omnia, quæ extra munimenta forent, in potestatem ipsi haberent.

92. Hæc igitur cogitans Hannibal, postquam e Samnio ad Eribianum collem, quem vocant, fauces transisset; propter amnem Vulturum, qui medios fere campos quos diximus fecat, ab eo latere quod Romam spectat, castra communit:

vide

A.V. 537. δὲ προνομῶν πᾶν ἐπιτρέχων ἐπόρθε τὸ πεδίον
 Hannibal
 vastat
 Campaniam,
 αἰδεῶς. Φάβιος δὲ κατεπέπληκτο μὲν τὴν ἐπιβουλὴν
 καὶ τόλμαν τῶν ὑπεναντίων, καὶ οὕτω δὲ μάλλον
 ἐπὶ τῶν κεκριμένων ἔμενε. Ὁ δὲ συνάρχων αὐτοῦ
 Μάρκος, καὶ πάντες οἱ κατὰ τὸ στρατόπεδον χι-
 λίαρχοι καὶ ταξίαρχοι, νομίζοντες ἐν καλῷ τοὺς πο-
 λεμίους ἀπειληθέναι, σπεύδον ᾤοντο δεῖν, καὶ συν-
 ἄπτειν εἰς τὰ πεδία, καὶ μὴ περιορᾶν τὴν ἐπιφανε-
 στάτην χώραν δηουμένην. Φάβιος δὲ, μέχρι μὲν
 τοῦ συνάψαι τοῖς τόποις, ἔσπευδε καὶ συνυπεκρίνετο
 τοῖς προθύμως καὶ φιλοκινδύνως διακειμένοις. ἐγλῆ-
 παρῶν
 impre-
 diente
 Fabio.
 σας δὲ τῷ Φαλέργῳ, ταῖς μὲν παρωρείαις ἐπιφαι-
 νόμενος, ἀντιπαρῆγε τοῖς πολεμίοις, ὥστε μὴ δοκεῖν
 τοῖς αὐτῶν συμμαχοῖς ἐκχωρᾶν τῶν ὑπαίθρων· εἰς
 δὲ τὸ πεδίον οὐ καθίει τὴν δύναμιν, εὐλαβούμενος
 τοὺς ἐλοσχερεῖς κινδύνους, διὰ τε τὰς πρесеσημένας
 αἰτίας,

3. καὶ οὕτω δὲ. τοιοῦτφ δὲ Vat. Flor. Vrb. Ang. Reg. A.

unde sine periculo regionem omnem populationibus devastabat. Cujus consilii audacia turbabatur quidem Fabius; sed tanto etiam magis in proposito perseveravit. Collega vero Fabii, Minucius, & omnes cum eo totius exercitus tribuni ductoresque ordinum, rati, loco opportuno hostem esse deprehensum, summa contentione festinandum in Campaniam censebant, neque committendum, ut nobilissima Italiae pars impune devastaretur. Fabius, quoad quidem in ea loca perve-

nisset, festinato agmen ducens, eandem cum ceteris alacritatem & pugnae aviditatem simulate praese ferebat. Vbi vero agro Falerno appropinquavit, secundum montium latera exercitum ostendens, quantum hostis in planitie progrediebatur, tantum ipse e regione procedebat; ne sociis viderentur Romani metu hostis intra munimenta concedere coacti. In aequum vero copias numquam deducebat; a justis praeliis se abstinens, cum ob eas quas commemoravi causas, tum quia sine contro-

αἰτίας, καὶ διὰ τὸ προφανῶς ἱπποκρατεῖν παρα^{Δ. V. 537.}
 σπολὺ τοὺς ὑπεναντίους. Ἀννίβας δὲ, ἐπειδὴ κατα-
 πειράσας τῶν πολεμίων, καὶ καταφθείρας πᾶν τὸ
 πεδίον, ἤθροισε λείας ἄσπετον πλῆθας, ἐγίγνετο
 ἄπρὸς ἀναζυγὴν· βουλόμενος μὴ καταφθεῖραι τὴν
 λείαν, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον ἀπερείσαθαι τόπον, ἐν ᾧ
 καὶ τὴν παραχειμασίαν δυνήσεται ποιήσαθαι· ἵνα
 μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν εὐωχίαν, ἀλλὰ καὶ συνε-
 χῶς δαψίλειαν ἔχη τῶν ἐπιτηδείων τὸ στρατόπεδον.
 10 Φάβιος δὲ, κατανοῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν, ὅτι προ-<sup>Redeunt
Hanniba-
li insidias
struit Fa-
bius.</sup>
 χειρίζεται ποιῆσαι τὴν ἐπάνοδον ἥπερ ἐποίησατο
 καὶ τὴν εἴσοδον· καὶ θεωρῶν τοὺς τόπους στενοὺς
 ὄντας, καὶ καθ' ὑπερβολὴν εὐφυεῖς πρὸς ἐπίθεσιν·
 11 ἐπ' αὐτῆς μὲν τῆς διεκβολῆς περὶ τετρακισχιλίου
 ἐπέστησε, παρακαλέσας χρῆσαθαι τῇ προθυμίᾳ
 σὺν καιρῷ, μετὰ τῆς τῶν τόπων εὐφυΐας· αὐτὸς δὲ
 τὸ πολὺ μέρος ἔχων τῆς δυνάμεως, ἐπὶ τινὰ λόφον
 ὑπερδέξιον πρὸ τῶν στενῶν κατεστρατοπέδευσε.

P p 3

Παρα-

8. ἄσπετον. ἀπλετον *Vat. Flor.*
 controversia longe melior
 equitatu Pœnus erat. *Han-*
nibal, tot indignitatibus ten-
 tato hoste, universam Cam-
 paniam perpopulatus, præ-
 daque immensa coacta, ad
 movenda castra se compara-
 bat. Cupiebat enim præ-
 dam captam non perdere,
 sed alicubi in tuto collocare,
 ubi etiam hibernare posset;
 ut non in præfatis tantum
 largam genio indulgendi co-
 piam suus exercitus habe-
 ret, sed porro etiam omni-
 bus rebus necessariis abunda-
 ret. *Fabius*, consilium Pœ-

Aug. Reg. A.
 ni animadvertens, eadem
 qua intraverat via redire co-
 gitantis; reputansque angu-
 stias locorum, ad impetum
 ex insidiis faciendum in pri-
 mis opportunas; quatuor
 suorum millia ipsum locum,
 ubi transeundum erat, infi-
 dere jubet; hortatus, ut,
 commodum nunc tempus
 nacti, alacritate sua simul
 cum opportunitate locorum
 uterentur: ipse cum majori
 exercitus parte, in colle, qui
 iisdem angustiis ab introitu
 imminet, confedit.

93. Quum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν αἰεὶ τοὺς ὑπεναντίους· A.V. 537.
 ἅμα δὲ τὰς τῶν ἰδίων δυνάμεων ψυχὰς, προητη-
 μένας τοῖς ὅλοις, διὰ τῶν κατὰ μέρος προτερημά-
 των κατὰ βραχὺ σωματοποιεῖν καὶ προσλαμβάνειν.
 εἰς ὀλοσχερῆ δὲ κρίσιν ἐξ ἰμολόγου συγκαταβαίνειν
 βούδαμῶς οἷός τ' ἦν. Οὐ μὴν Μάρκῳ γε τῷ συνάρ- Dictatori
 χαντι τούτων οὐδὲν ἤρεσκε. σύμψηφον δὲ τοῖς ὄχλοις obtrectat
 ποιῶν αὐτόν, τὸν μὲν Φάβιον κατελάλει πρὸς πάν- magister
 τας, ὡς ἀγεννῶς χρώμενον τοῖς πράγμασι καὶ νο- equitum.
 θρῶς· αὐτὸς δὲ πρόθυμος ἦν παραβάλλεσθαι καὶ
 παρακινδυνεύειν. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, καταφθείραν-
 τες τοὺς πρειρημένους τόπους, ὑπερέβαλον τὸν Pæni in
 Ἀπέννινον· καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνίτιν χώραν, Samnium
 οὗσαν εὐδαίμονα, καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον, transeunt.
 ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, ὥστε
 μήτε χρωμένους, μήτε καταφθείροντας, ἀνύειν δύ-
 νασθαι τὰς λείας. κατέδραμον δὲ καὶ τὴν Οὐενοαν- Beneven-
 τάνην, tum.

XC. 8. Οὐενοαντάνην. Sic misisti. Οὐενοαντάνην edidit Casaub.
 numerum adversariorum iis ministranti. Ipse contra te-
 minueret, qui subinde se ab mere quidvis audere, &
 illis separabant; & suorum aleam prælii paratus erat
 animos, in summæ rei cer- subire. Pæni, agros, quos
 taminibus ante victos, per diximus, perpopulati, Apenninum
 partes vincendo refoveret montem superant, at-
 ac recrearet. Ceterum, ut que in Samnium transeunt;
 in casum universæ dimica- regionem cunctis abundan-
 tionis ex compacto veniret, tem rebus & bello jam pri-
 adduci nullo modo poterat. dem intactam: ubi tantam
 At Minucio, equitum magi- com meatuum copiam nacti
 stro, longe alia mens erat. sunt milites, ut quamvis
 Is enim ad militaris turbæ ju- utendo multa absumerent,
 dicium suam aggregans sen- multa idem perderent, ex-
 tentiam, Fabio apud omnes haurire tamen prædam non
 obtrectabat, tamquam segni- possent. Agrum præterea
 ter atque ignave bellum ad- Beneventanum, ubi colonia
 erat

A.V. 537. τάνην, Ῥωμαίων ἀποικίαν ὑπάρχουσαν· εἶλον δὲ
 Venusia. καὶ πόλιν Οὐενουσίαν, εὐτείχιστον οὖσαν, καὶ πολ-
 λῆς καὶ παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσαν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
 κατ' ἄπιν μὲν εἶποντο συνεχῶς, μιᾶς καὶ
 δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντες, ἐγγίξεν γε μὴν καὶ
 συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις εὐχ οἷοί τε ἦσαν.
 Διόπερ Ἀννίβας, ὄρῶν τὸν Φάβιον φυγομαχοῦντα
 μὲν προδήλως, τοῖς δ' ὅλοις οὐκ ἐκχωροῦντα τῶν
 ὑπαίθρων, ὤρμησε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ Καπύην
 πεδία, καὶ τούτων εἰς τὸν προσαγορευόμενον Φάλερ-
 νον τόπον· πεπεισμένος, δυοῖν θάτερον, ἢ μάχεσθαι
 τοὺς πολεμίους ἀναγκάσειν, ἢ πᾶσι δῆλον ποιήσειν,
 ὅτι κρατεῖ τῶν ὅλων, καὶ παραχωροῦσι Ῥωμαῖσι τῶν
 ὑπαίθρων αὐτοῖς. οὗ γενομένου, καταπλαγείσας ἤλ-
 πιζε τὰς πόλεις ὄρμησεν πρὸς τὴν ἀπὸ Ῥωμαίων
 ἀπό-

Falernum &
 Campanos campos petit Hannibal.

8. Suspectum h. l. nomen Οὐενουσίαν, ex Livio in Τελεσίαν μετα-
 tandum censuerunt viri docti. Sic fortasse verum fuerit ἀτείχι-
 στον, quod dant libri omnes: nam εὐτείχιστον campum pro Ρεισσο
 edidit Casaub. An ergo: Telestian, muris carens oppidum?

erat Romanorum, incurfant; *Venusiam* item, muris probe munitam urbem, & multa omnis generis suppellectile refertam, capiunt. Romani Pœnos a tergo continenter sequebantur, unius tamen aut alterius diei intervallo distantes: propius accedere & pugnam cum inimicis capessere volebant. Itaque animadvertens *Hannibal*, *Fabium* pugnam quidem propalam detrectare, ceterum a militia castrensi

plane haud recedere; audaci consilio campos ad *Caruam* petere instituit, & in his locum cui *Falerno* nomen est: persuasus, duorum alterum eventurum; vel ut hostes ad necessitatem prælii adigeret; vel ut manifestum faceret omnibus, universam penes se victoriam esse, & Romanos cunctis sibi locis cedere, quæ extra munimenta essent. Quo facto, arbitrabatur. urbes metu percussas, a Romanis defecturas.

Nam

13 ἀπόστασιν. ἕως γὰρ τότε δυσὶ μάχαις ἤδη λείπει-
 μένων αὐτῶν, οὐδεμία πόλις ἀπέστη τῶν κατὰ τὴν ^{Nulla}
 Ἰταλίαν πρὸς Καρχηδονίους, ἀλλὰ διετήρουν τὴν πύ- ^{urbs Ita-}
 14 στιν, καίπερ ἔνια παύσασθαι κακῶς. Ἐξ ὧν καὶ ^{liae defe-}
 παρασημῆναιτ' ἂν τις τὴν κατάπληξιν καὶ κατα- ^{cit ad}
 ξίωσιν παρὰ τοῖς συμμαχοῖς τοῦ Ῥωμαίων πολιτεύ- ^{Pænos.}
 ματος.

Οὐ μὴν, ἀλλ' ὅ γε Ἀννίβας εἰκότως ἐπὶ τούτους ^{XCI.}
 2 κατήντα τοὺς λογισμούς. τὰ γὰρ πεδία τὰ κατὰ ^{Situs &}
 Καπύην ἐπιφανέστατα μὲν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰτα- ^{opulentia}
 λίαν, καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ τὸ κάλλος, καὶ ^{planities}
 3 διὰ τὸ πρὸς αὐτῇ κείθαι τῇ θαλάττῃ, καὶ τούτοις ^{Campan-}
 4 τοῖς ἐμπορίοις χρῆθαι, εἰς ἃ σχεδὸν ἀπάσης τῆς
 οἰκουμένης κατατρέχουσιν οἱ πλείοντες εἰς Ἰταλίαν.
 3 περιέχουσι δὲ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ καλλί-
 4 στας πόλεις τῆς Ἰταλίας ἐν αὐτοῖς. Τὴν μὲν γὰρ
 παραλίαν αὐτῶν Σενουεσσανοὶ καὶ Κυμαῖοι καὶ Δι-
 κιαρ-

XCI. 2. ἐμπορίοις. ἐμπορείοις Aug. Reg. A. Ibid. ἀπάση. ἐν
 πάσης καὶ cum Vrsino.

Nam ad eum diem, etsi duo-
 bus præliis victi Romani fue-
 rant, nulla tamen urbium
 Italiæ ad partes Carthagi-
 niensium se applicuerat: sed
 in fide omnes manebant,
 quantumvis premerentur ea-
 rum nonnullæ. Ex quo in-
 telligi par est, quanta admi-
 ratione atque reverentia Ro-
 manam Rempublicam socii
 coluerint.

91. Nequaquam vero te-
 mere id consilii ceperat Han-
 Vol. I.

nibal. Nam planities circa
 Capuam pars est Italiæ to-
 tius nobilissima: regio bo-
 nitate atque amœnitate præ-
 cellens: ad hoc, mari adja-
 cens, & emporia ea habens,
 ad quæ solent appellere, qui
 ex omnibus fere orbis par-
 tibus in Italiam navigant.
 Urbes præterea celeberrimas
 pulcerrimasque Italiæ
 continet. Oram enim ma-
 ritimam Campaniæ Sinuessa-
 ni, Cumani, & Puteolani co-
 lunt:
 P p

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

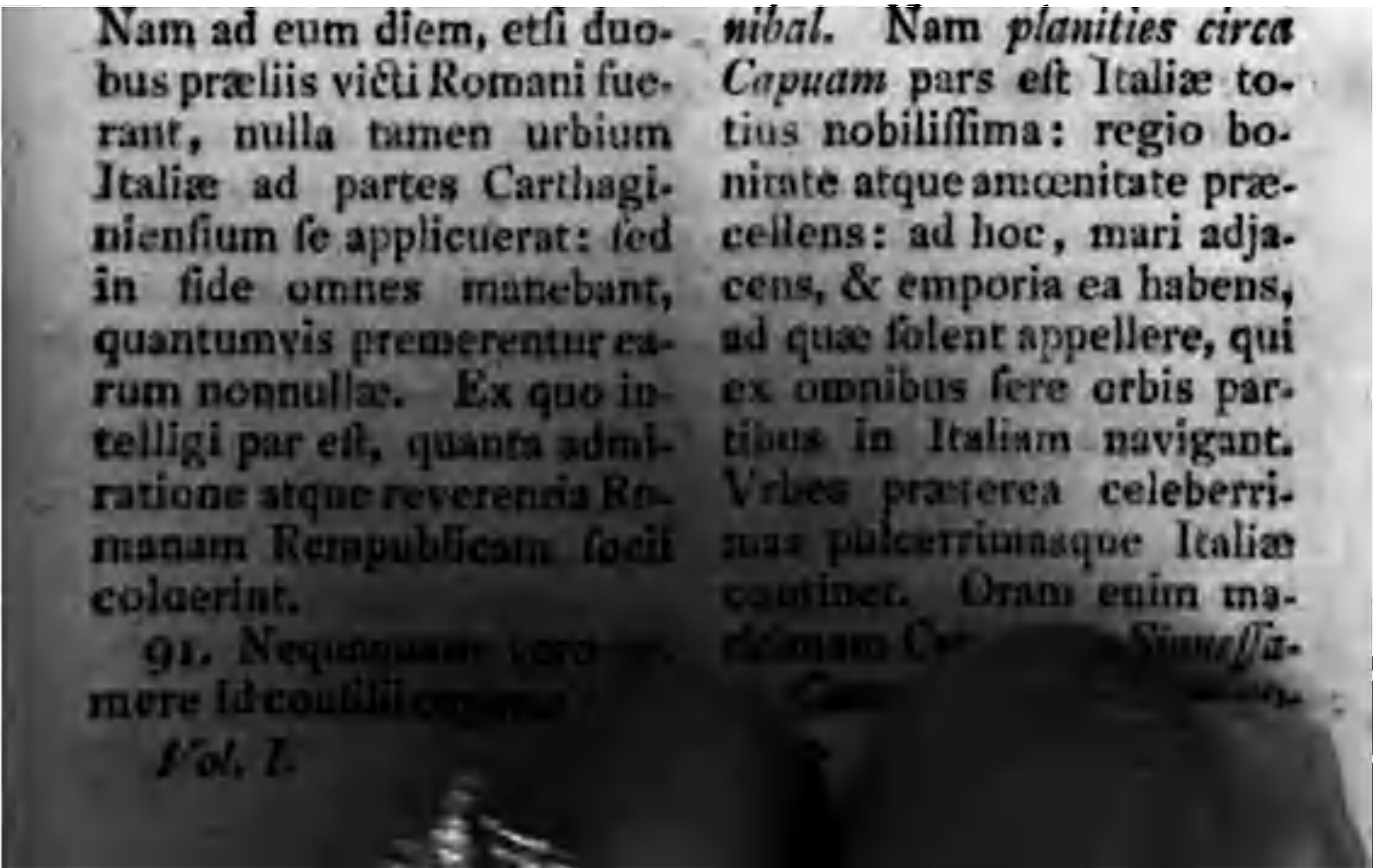

13 ἀπόστασιν. ἕως γὰρ τότε δυσὶ μάχαις ἤδη λελειμ-
 μένων αὐτῶν, οὐδεμία πόλις ἀπέστη τῶν κατὰ τὴν
 Ἰταλίαν πρὸς Καρχηδονίους, ἀλλὰ διετήρουν τὴν πί-
 145 τιν, καίπερ ἔνιαυ πάσχουσα κακῶς. Ἐξ ὧν καὶ
 παρασημῆναιτ' ἂν τις τὴν κατάπληξιν καὶ κατα-
 ξίωσιν παρὰ τοῖς συμμάχοις τοῦ Ῥωμαίων πολιτεύ-
 ματος.

Οὐ μὴν, ἀλλ' ὁ γε Ἄννίβας εἰκότως ἐπὶ τούτους
 2 κατήντα τοὺς λογισμούς. τὰ γὰρ πεδία τὰ κατὰ
 Καπύην ἐπιφανέστατα μὲν ἔστι τῶν κατὰ τὴν Ἰτα-
 λίαν, καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ τὸ κάλλος, καὶ
 διὰ τὸ πρὸς αὐτῇ κείθαι τῇ θαλάττῃ, καὶ τούτοις
 τῶν ἐμπορίοις χρῆθαι, εἰς ἃ σχεδὸν ἀπάσης τῆς
 οἰκουμένης κατατρέχουσιν οἱ πλείοντες εἰς Ἰταλίαν.
 3 περιέχουσι δὲ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ καλλί-
 4 στας πόλεις τῆς Ἰταλίας ἐν αὐτοῖς. Τὴν μὲν γὰρ
 παραλίαν αὐτῶν Σενουεσσανοὶ καὶ Κυμαῖοι καὶ Δι-
 καιαρ-

XCI. 2. ἐμπορίοις. ἐμπορείοις Aug. Reg. A. Ibid. ἀπάσης. ἐν
 πάσης *patium cum Vifno.*

A.V. 537. και αρχιται νέμονται, πρὸς δὲ τούτοις Νεαπολίται,
 τελευταῖον δὲ τὸ τῶν Νουκερίνων ἔθνος. τῆς δὲ με-5
 σογαίου, τὰ μὲν πρὸς τὰς ἀρκτους Καληνοὶ καὶ
 Τιανῖται κατοικοῦσι· τὰ δὲ πρὸς ἕω καὶ μεσημ-
 βρίαν, Δαῦνιοι καὶ Νωλανοί. κατὰ μέσα δὲ τὰ πε-6
 δία κείθαι συμβαίνει τὴν πασῶν ποτε μακαριωτά-
 την γεγενυῖαν πόλιν Καπύην. Ἐπιεικέστατος δὲ7
 καὶ παρὰ τοῖς μυθογράφοις ὁ περὶ τούτων τῶν πε-
 δίων λέγεται λόγος· προσαγορεύεται δὲ καὶ ταῦτα
 Φλεγραῖα, καθάπερ καὶ ἕτερα τῶν ἐπιφανῶν πε-
 δίων· θεοὺς γε μὴν μάλιστα περὶ τούτων εἰκὸς ἤρι-
 κέναι, διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Ἄμα8
 δὲ τοῖς πρσειρημένοις, ὄχυρά δοκεῖ καὶ δυσέμβολα
 τελέως εἶναι τὰ πεδία· τὰ μὲν γὰρ θαλάττῃ, τὸ
 δὲ πλέον ὄρεσι μεγάλοις πάντῃ καὶ συνεχέσι περιέ-
 χεται, δι' ὧν εἰσβολαὶ τρεῖς ὑπάρχουσι μόνον ἐκ τῆς
 μεσο-

5. Καληνοί. *Msstis* & *edd.* ante *Casamb.* duplicant λ. *Ibid.* Τιανῖται.
Sic Vat. Flor. Vrsin. Aug. Reg. A. Perperam Τιανῖται *edd.* ex *Vat.*
Restius foret Τεανῖται. *Ibid.* Δαῦνιοι cum *Halstenio* in *Και-*
δῦνοι *videntur mutandi.* 8. δυσέμβολα *contextu Casamb.* δισέμβο-
 λα *est in msstis.*

Iunt: item *Neapolitani*, &
 novissimi omnium *Nucerini*.
 In mediterraneis ad septem-
 trionem sunt *Caleni* & qui
Teanum habent: ad ortum
 & meridiem *Daunii* [immo
Caudini] & *Nolani*. In me-
 diis campis sita *Capua* urbs
 est, quæ omnes alias feli-
 citate quondam superabat.
 Estque adeo cum primis pro-
 babile, quod in fabulis de
 hisce campis narratur: nam
 & hi quoque *Phlegraei cam-*
pi nominati sunt, quemad-

modum & alii præcipua bo-
 nitate insignes: & sane de
 his potissimum deos inter se
 pugnassee simile vero est, pro-
 pter eorum amœnitatem ac
 præstantiam. Accedit ad ea
 quæ diximus; quod natura
 sua hæc loca sunt munita,
 & in hos campos aditus est
 difficillimus: cinguntur enim
 ex aliqua parte mari, ex ma-
 jore vero montibus ubique
 magnis & continuis; per
 quos venientibus e mediter-
 raneis tres dumtaxat viæ pa-
 tent,

9 μεσογαίου, στεναὶ καὶ δύσβατοι· μία μὲν ἀπὸ τῆς A.V. 537. Σαυνίτιδος, δευτέρα δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐριβανοῦ, ἢ δὲ ^{Eribianus?} κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ἰριπινούς τόπων. Ἰοδιόπερ ἔμελλον εἰς ταῦτα καταστρατοπεδεύσαντες ὥσπερ εἰς θέατρον οἱ Καρχηδόνιοι, καταπλήξεσθαι μὲν τῷ παραλόγῳ πάντας, ἐκθεατρίειν δὲ τοὺς πολέμιους φυγομαχοῦντας· αὐτοὶ δὲ ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες.

Ἄννίβας μὲν οὖν, τοιούτοις χρησάμενος λογισμοῖς, καὶ διελθὼν ἐκ τῆς Σαυνίτιδος τὰ στεναὶ κατὰ τὸν Ἐριβιανὸν καλούμενον λόφον, κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν Οὐλθυρον ποταμὸν, ὅς σχεδὸν δι- ^{Hannibal ad Vulturium.} αχὰ διαρῆ τὰ προειρημένα πεδία. καὶ τὴν μὲν παρεμβολὴν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Ῥώμην μέρους εἶχε, ταῖς

Ρ ρ α

δὲ

9. Ἐριβανοῦ. Ἐριβιανοῦ ex seqq. hoc loco posuit Editor Lipsiensis. Absunt autem sex illa verba δευτέρα δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐριβανοῦ a veteribus omnibus codd. excepto Bav. Et videtur utique aliud quid h. l. scripsisse Polybius: fortasse δευτέρα δὲ ἢ ἀπὸ τῆς Λατίνων χώρας. Ibid. Ἰριπινούς. Sic edd. cum iussis. Restius Ἰριπινούς.

XCII. 1. Ἐριβιανόν. Ἐριβιανόν Vrb. Τρεβιανόν vel Τριβιανόν suspicati sunt viri docti. Ibid. Οὐλθυρον. Correxí mendosum Ἄθυρον, quod habent vulgo omnes. Ibid. διαρῆ. διαρῆτι Vrb. Flor.

tent, exque angustæ & difficiles. Prima est, qua venit e Samnio; altera ex Eribano; [an e Latio?] postrema ex Hirpinis. Quamobrem sperabant Carthaginenses, si eam partem Italiæ, ceu quoddam theatrum, insiderent, ipsa inopinati casus novitate omnes iri perterritum: & quasi in scena se hostium ignaviam detrectantium pugnam, esse publicaturos: quum interim dubi-

taturus esset nemo, quin omnia, quæ extra munimenta forent, in potestatem ipsi haberent.

92. Hæc igitur cogitans Hannibal, postquam e Samnio ad Eribianum collem, quem vocant, fauces transisset; propter amnem Vulturium, qui medios fere campos quos diximus fecat, ab eo latere quod Romam spectat, castra communit:

wide

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

αἰτίας, καὶ διὰ τὸ προφανῶς ἱπποκρατεῖν παρὰ ^{Λ. V. 537.}
 8 πολὺ τοὺς ὑπεναντίους. Ἄννίβας δὲ, ἐπειδὴ κατα-
 πειράσας τῶν πολεμίων, καὶ καταφθείρας πᾶν τὸ
 πεδίον, ἤθροισε λείας ἄσπετον πλῆθος, ἐγίγνετο
 9 πρὸς ἀναζυγὴν· βουλόμενος μὴ καταφθεῖραι τὴν
 λείαν, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον ἀπερείσαθαι τόπον, ἐν ᾧ
 καὶ τὴν παραχειμασίαν δυνήσεται ποιήσαθαι· ἵνα
 μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν εὐωχίαν, ἀλλὰ καὶ συνε-
 χῶς δαψίλειαν ἔχη τῶν ἐπιτηδείων τὸ στρατόπεδον.
 10 Φάβιος δὲ, κατανοῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν, ὅτι προ- ^{Redeunt}
 χειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον ἢ περ ἐποιήσατο ^{Hanniba-}
 καὶ τὴν εἴσοδον· καὶ θεωρῶν τοὺς τόπους στενοὺς ^{li insidias}
 ὄντας, καὶ καθ' ὑπερβολὴν εὐφυεῖς πρὸς ἐπίθεσιν· ^{struit Fa-}
 11 ἐπ' αὐτῆς μὲν τῆς διεκβολῆς περὶ τετρακισχιλίου ^{bius.}
 ἐπέστησε, παρακαλέσας χρήσαθαι τῇ προθυμίᾳ
 σὺν καιρῷ, μετὰ τῆς τῶν τόπων εὐφυΐας· αὐτὸς δὲ
 τὸ πολὺ μέρος ἔχων τῆς δυνάμεως, ἐπὶ τινὰ λόφον
 ὑπερδέξιον πρὸ τῶν στενῶν κατεστρατοπέδευσε.

P p 3 Παρα-

8. ἄσπετον. ἄπλετον *Vat. Flor.*
 controversia longe melior
 equitatu Pœnus erat. *Han-*
nibal, tot indignitatibus ten-
 tato hoste, universam Cam-
 paniam perpopulatus, præ-
 daque immensa coacta, ad
 movenda castra se compara-
 bat. Cupiebat enim præ-
 dam captam non perdere,
 sed alicubi in tuto collocare,
 ubi etiam hibernare posset;
 ut non in præse- tantum
 largam genio indulgendi co-
 piam suus exercitus habe-
 ret, sed porro etiam omni-
 bus rebus necessariis abunda-
 ret. *Fabius*, consilium Pœ-

Ang. Reg. A.
 ni animadvertens, eadem
 qua intraverat via redire co-
 gitantis; reputansque angu-
 stias locorum, ad impetum
 ex insidiis faciendum inpri-
 mis opportunas; quatuor
 suorum millia ipsum locum,
 ubi transeundum erat, insi-
 dere jubet; hortatus, ut,
 commodum nunc tempus
 nacti, alacritate sua simul
 cum opportunitate locorum
 uterentur: ipse cum majori
 exercitus parte, in colle, qui
 iisdem angustiis ab introitu
 imminet, confedit.

93. Quum

A.V. 537.
XCIII.

Παράγενομένων δὲ τῶν Καρχηδονίων, καὶ ποιη-
σαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπὲρ αὐ-
τὴν τὴν παρώρειαν· τὴν μὲν λείαν αὐτῶν ἤλπισεν
αἰδηρίτως περισυρεῖν, ὡς δὲ τὸ πολὺ καὶ τοῖς ὅλοις
πέρας ἐπιθήσειν, διὰ τὴν τῶν τόπων εὐκαιρίαν. καὶ
δὴ περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἐγίγνετο τοῖς δια-
βουλίαις, διανοούμενος πῆ καὶ πῶς χρήσεται τοῖς
τόποις, καὶ τίνες καὶ πόθεν πρῶτον ἐγχειρήσουσι
τοῖς ὑπεναντίοις. Ἄννιβας δὲ, ταῦτα πρὸς τὴν
ἐπιουσαν ἡμέραν παρασκευαζομένων τῶν πολεμίων,
συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ'
ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν. ἀνακαλεσάμενος
δὲ τὸν ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένον Ἀσδρούβαι,
παρήγγειλε λαμπάδας δεσμεύειν ἐκ τῆς ξηραῖς καὶ
παντοδαπῆς ὕλης κατὰ τάχος ὡς πλείστας· καὶ
τῶν ἐργατῶν βοῶν ἐκλέξαντας ἐκ πάσης τῆς λείας
τοὺς εὐρωστοτάτους εἰς δισχιλίους, ἀθροῖσαι πρὸ
τῆς

XCIII. 3. Post τῶν εἰκότων, ex *Saida* fortasse inferenda videtur τὸ συμ-
βησόμενον.

93. Quum advenissent Car-
thaginenses, & in æquo sub
ipsis montis radicibus castra
communissent; prædam qui-
dem siue ullo discrimine eis
se erepturum Romanus spe-
rabat, sed simul etiam maxi-
mæ parti totius belli finem
impositurum in tanta loco-
rum opportunitate. Totus
igitur in his rebus atque hu-
jusmodi consiliis erat *Fa-
bius*: quæ loca eligeret, quo-
modo ad insidias militem lo-
caret, quos & unde primum
in hostem cooriri juberet,

deliberans. Sed quum in
diem sequentem suos ap-
paratus referrent Romani;
Hannibal, conjectura rem
assecutus, ad exsequenda,
quæ cogitaverat hostis, tem-
pus atque otium non dedit.
Quin, accito *Asdrubale*, ope-
rarum militarium præfecto,
negotium dat illi, ut faces
quam plurimas raptim con-
ficiat ex colligatis fascibus
lignorum siccorum cujus-
cumque generis, selectos-
que ex universa præda boves
operi assuetos, ad bis mille,
quam

Insidias
Fabii cal-
lide elu-
dit Han-
nibal.

5 τῆς παρεμβολῆς. γενομένου δὲ τούτου, συναγαγὼν A.V. 537.
 ὑπέδειξε τοῖς λειτουργοῖς ὑπερβολὴν τινὰ μεταξὺ
 κειμένην τῆς αὐτοῦ στρατοπεδείας καὶ τῶν στενῶν,
 δι' ὧν ἔμελλε ποιῆσθαι τὴν πορείαν· πρὸς ἣν ἐκέλευε
 προσελαύνειν τοὺς βοῦς ἐνεργῶς καὶ μετὰ βίας,
 ὅταν δοθῇ τὸ παράγγελμα, μέχρι συνάψωσι τοῖς
 βᾶκροις. μετὰ δὲ τοῦτο, δειπνοποιησαμένοις ἀναπαύε-
 τῶσαι καθ' ὥραν παρήγειλε πᾶσιν. Ἄμα δὲ τῶν ^{Boves}
 κλῖνων τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτός, εὐθέως ἐξῆγε ^{accensis}
 τοὺς λειτουργοὺς, καὶ προσδεῖν ἐκέλευσε πρὸς τὰ ^{cornibus.}
 κέρατα τοῖς βοῦσι τὰς λαμπάδας. ταχὺ δὲ τούτου
 γενομένου διὰ τὸ πλῆθος, ἀνάψαι παρήγειλε πά-
 σας, καὶ τοὺς μὲν βοῦς ἐλαύνειν καὶ προσβάλλειν
 πρὸς τὰς ἀκρωρείας ἐπέταξε. τοὺς δὲ λογχοφόρους
 κατόπιν ἐπιστήσας τούτοις, ἕως μὲν τινος συνεργεῖν
 παρεκελεύετο τοῖς ἐλαύνουσιν· ὅταν δὲ τὴν πρώτην
 ἀπᾶξ ὀρμὴν λάβῃ τὰ ζῶα, παρατρέχοντας παρὰ
 τὰ πλάγια, καὶ συγκρούοντας ἅμα τῶν ὑπερδεξίων

P p 4

ἀντέ-

quam robustissimos, pro ca-
 stris cogat. Quod ubi fa-
 ctum est, operis militaribus
 medium quoddam jugum
 ostendit inter castra sua &
 angustias, per quas transitu-
 rus erat: eo boves naviter
 ac per vim agi, postquam
 signum esset datum, jubet,
 donec ad cacumina foret
 perventum. His mandatis,
 cœnare & ad quietem se
 tempestive recipere omnibus
 præcipit. Deinde tertia no-
 ctis vigilia jam inclinante,
 operas primum educit, &

bovm cornibus faces alligari
 imperat. Quod quum pro-
 pere propter multitudinem
 ministrorum esset peractum,
 faces omnes accendendi si-
 gnum dat, & armenta in ad-
 versos concitandi montes.
 Horum a tergo jaculatores
 sequi jubet, datque eis man-
 datum, ut operas, quæ bo-
 ves agebant, aliquantisper
 adjuvarent; sed ubi primum
 ad cursum se armenta inci-
 tarint, ad latera devertant,
 & cum strepitu concurren-
 tes loca superiora invadant,
 sum-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν ἄκρων ἀμφοτέρω, καὶ προσανείχον καταδοκοῦν-^{A.V. 537.}
 τες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 γνῶναι τὸ γιγνόμενον. Φάβιος δὲ, τὰ μὲν ἀπορού-^{Nil pro-}
 μενος ἐπὶ τῷ συμβαίνοντι, καὶ, κατὰ τὸν ποιητὴν,^{ficit Fa-}
 οἰσάμενος δόλον εἶναι· τὰ δὲ, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ὑπόθεσιν, οὐδὲ μᾶς κρίνων ἐκκυβεύειν, οὐδὲ παρα-
 βάλλεσθαι τοῖς ὅλοις· ἤγε τὴν ἡσύχίαν ἐπὶ τῷ χεί-
 ρακι, καὶ προσεδέχετο τὴν ἡμέραν. Κατὰ δὲ τὸν ^{Salvus}
 καιρὸν τοῦτον Ἀννίβας, προχωρούντων αὐτῷ τῶν ^{per fau-}
 πραγμάτων κατὰ τὴν ἐπιβολὴν, τὴν τε δύναμιν ^{ces elabi-}
 διεκρίμισε διὰ τῶν στενῶν· μετ' ἀσφαλείας καὶ τὴν ^{tur Han-}
 λείαν, λελοιπότην τοὺς τόπους τῶν παραφυλατ-
 τόντων τὰς δυσχωρίας. ἅμα δὲ τῷ φωτὶ συνιδὼν
 τοὺς ἐν τοῖς ἄκροις ἀντικαθήμενους τοῖς λογχοφό-
 ροις, ἐπαπέστειλέ τινας τῶν Ἰβήρων· οἱ καὶ συμμί-
 ξαντες, κατέβαλον μὲν τῶν Ῥωμαίων εἰς χιλίους·
 ῥαδίως δὲ τοὺς, παρὰ σφῶν εὐζώνους ἐκδεξάμενοι

Ρ ρ 5.

κατε-

XCIV. 5. τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸν αὐτὸν καιρὸν Flor.

ac lucis ortum cupidis ani-
 mis præstolantes, quoniam
 videre, quæ fierent, non pot-
 erant, quieti se continuerunt.
Fabius, partim anxius, quod
 nesciret quid sibi istud vellet,
 atque, ut ait poëta, *esse do-*
lum quia credidit hostis; par-
 tim susceptæ a principio sen-
 tentiæ memor, aleam jacere
 & periculum summæ rerum
 facere nequaquam volens; &
 ipse, diem expectans, suos
 munimentis tenuit. Interea
Hannibal, rebus uti propo-

fuerat succedentibus, quum
 stationes in faucibus loca-
 tæ præsidio excessissent, &
 exercitum & prædam per
 saltum tuto traduxit. Atque
 ut prima luce animadvertit,
 suis jaculatoribus periculum
 imminere ab iis Romanis,
 qui summa juga occupave-
 rant; manum Hispanorum
 adversus eos misit: qui, cer-
 tamine cum illis inito, mille
 circiter Romanorum prostra-
 verunt, suos vero expeditos
 non difficulter receptos e
 monti-

A.V. 537. ἀντέχευθαι τόπων, καὶ προκαταλαμβάνεν τὰς ἀκρω-
ρείας, ἵνα παραβηθῶσι καὶ συμπλέκωνται τοῖς πο-
λεμίοις, εἰάν που συναντῶσι πρὸς τὰς ὑπερβολάς.
Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τούτον, αὐτὸς ἀναλαβὼν πρῶ-
τα μὲν τὰ βαρέα τῶν ὀπλων, ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς
ἰππεῖς, ἐξῆς δὲ τὴν λείαν, ἐπὶ δὲ πᾶσι τοὺς Ἰβηρας
καὶ τοὺς Κελτοὺς, ἦκε πρὸς τὰ στενά καὶ τὰς διεκ-
βολάς.

XCIV.
Fallun-
tur Ro-
mani.

Τῶν δὲ Ῥωμαίων, οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς στενοῖς φυλάτ-
τοντες, ἅμα τῷ συνιδεῖν τὰ φῶτα προσβάλλοντα
πρὸς τὰς ὑπερβολάς, νομίσαντες ταύτη ποιῆσαι
τὴν ὁρμὴν τὴν Ἀννίβαν, ἀπεκλιπόντες τὰς δυσχα-
ρίας, παρεβοήθουν τοῖς ἀκροῖς. ἐγγίζοντες δὲ τοῖς
βουσίν, ἠποροῦντο διὰ τὰ φῶτα, μείζοντι τοῦ συμ-
βαίνοντος καὶ δεινότερον ἀναπλάττοντες καὶ προσ-
δοκῶντες. ἐπιγενομένων δὲ τῶν λογχοφόρων, οὗτοι
μὲν βραχέα πρὸς ἀλλήλους ἀκροβολισάμενοι, τῶν
βοῶν αὐτοῖς ἐμπιπτόντων, ἔμειναν διαστάντες ἐπὶ
τῶν

summaque juga occupent:
ut, sicubi in iis hostes oc-
currant, in eos incurserint, &
manum cum illis conferant.
Eodem tempore ipse, instru-
cto agmine, ita ut præcede-
ret gravis armatura, tum se-
querentur equites, post hos
prædæ, denique novissimi
omnium Hispani & Galli, ad
fauces atque transitum per-
rexit.

94. Romani, qui ad transi-
tum saltus locati erant, ubi
ignes ad juga accedentes

conspexerunt, ea transire
Hannibalem rati, relictis an-
gustis ubi in statione erant,
ad summa juga accurrunt.
Sed appropinquantes ad bo-
ves, quid rei essent isti
ignes, nesciebant; majora-
que & graviora veris peti-
cula capitibus suis imminen-
tia fingebant. Mox superven-
ientibus jaculatoribus, levi
prælio commisso, cum boves
in medias acies incurserent,
dirempti sunt, & ex aliquo in-
tervallo in jugis subsisterant;

τῶν ἄκρων ἀμφοτέρω, καὶ προσανείχον καταδοκοῦν-^{A.V. 537.}
 τες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 γνῶναι τὸ γιγνόμενον. Φάβιος δὲ, τὰ μὲν ἀπορού-^{Nil pro-}
 μενος ἐπὶ τῷ συμβαίνοντι, καὶ, κατὰ τὸν ποιητὴν,^{ficit Fa-}
 οἰσσάμενος δόλον εἶναι· τὰ δὲ, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ὑπόθεσιν, οὐδαμῶς κρίνων ἐκκυβεύειν, οὐδὲ παρα-
 βάλλεσθαι τοῖς ὅλοις· ἤγε τὴν ἡσύχίαν ἐπὶ τῷ χά-
 ρακι, καὶ προσεδέχετο τὴν ἡμέραν. Κατὰ δὲ τὸν ^{Salvus}
 καιρὸν τοῦτον Ἀννίβας, προχωρούντων αὐτῷ τῶν ^{per fau-}
 πραγμάτων κατὰ τὴν ἐπιβολὴν, τὴν τε δύναμιν ^{ces elabi-}
 διεκόμισε διὰ τῶν στενῶν· μετ' ἀσφαλείας καὶ τὴν ^{tur Han-}
 λείαν, λελοιπότην τοὺς τόπους τῶν παραφυλατ-
 τόντων τὰς δυσχωρίας. ἅμα δὲ τῷ Φωτὶ συνιδῶν
 τοὺς ἐν τοῖς ἄκροις ἀντικαθημένους τοῖς λογχοφό-
 ροις, ἐπαπέστειλέ τινας τῶν Ἰβήρων· οἳ καὶ συμμί-
 ξαντες, κατέβαλον μὲν τῶν Ῥωμαίων εἰς χιλίους·
 ῥαδίως δὲ τοὺς, παρὰ σφῶν εὐζώνους ἐκδεξάμενοι

Pr 5.

κατε-

XCIV. 5. τὴν καιρὸν τοῦτον. τὸν αὐτὸν καιρὸν Flor.

ac lucis ortum cupidis ani-
 mis præstolantes, quoniam
 videre, quæ fierent, non pot-

erant, quieti se continuerunt.
Fabius, partim anxius, quod
 nesciret quid sibi istud vellet,
 atque, ut ait poëta, *esse do-*
lum quia credidit hostis; par-
 tim susceptæ a principio sen-
 tentiæ memor, aleam jacere
 & periculum summæ rerum
 facere nequaquam volens; &
 ipse, diem expectans, sua
 munificentia terrore.

fuerat succedentibus, quum
 stationes in faucibus loca-
 tæ præfidio excessissent, &

exercitum & prædam per
 saltum tuto traduxit. Atque
 ut prima luce animadvertit,
 suis jaculatoribus periculum
 imminere ab iis Romanis,
 qui summa juga occupave-
 rant; manum Hispanorum
 adversus eos misit: qui, cer-
 tamine cum illis inito, mille
 circiter Romanorum prostra-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, τοιαύτην εἶχε ^{A.V. 537.}
 αὐτὴν διάθεσιν. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς ^{XCV.}
 προειρημέναις πράξεσιν, Ἀσδρούβας, ὁ τεταγμένος ^{Res HI-}
 ἐπὶ τῆς Ἰβηρίας στρατηγός, κατηρητικῶς ἐν τῇ πα- ^{SPANIA,}
 ραχειμασίᾳ ταῖς ὑπὸ τὰδελφοῦ καταλειφθείσας ^{Afdru-}
 τριάκοντα ναῦς, καὶ δέκα περσπεπληρωκῶς ἄλλας, ^{bal.}
 ἀρχομένης τῆς θερείας ἀνήχθη τετραράκοντα ναυσὶ
 καταφράκτοις ἐκ Καινῆς πόλεως, προχειρισάμενος ^{Amilcar}
 Ἄμίλκαν τοῦ στόλου ναύαρχον. ἅμα δὲ καὶ τὴν πε- ^{classi}
 ζὴν ἐκ τῆς παραχειμασίας ἠθρικῶς δύναμιν, ἀνέ- ^{præfe-}
 ζευξε· καὶ ταῖς μὲν ναυσὶ παρά τὴν χέρσον ἐποιεῖ- ^{ctus.}
 το τὸν πλοῦν, τοῖς δὲ πεζοῖς τὴν πορείαν παρά τὸν
 αἰγιαλὸν· σπεύδων ἀμφοτέροις ἅμα ταῖς δυνάμεσι
 καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἰβηρα πεταμόν. Γναίος δὲ ^{Cn. Sci-}
 ταῖς ἐπιβολαῖς συλλογιζόμενος τῶν Καρχηδονίων, τὸ ^{prio.}
 μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο, κατὰ γῆν ἐκ τῆς παραχει-
 μασίας ποιῆσαι τὴν ἀπάντησιν. ἀκούων δὲ τὸ πλῆ-
 θος

XCV. 2. Ἀμίλκαν. Himilconem Livius. 4. ἐπεβάλ. κατὰ γῆν.
 ἐπεβάλετο κατὰ θάλατταν Vat. Flor. Aug. Reg. A. An junctenda
 πτιαque lectio, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν? terra marique.

95. Et in Italia quidem
 facies rerum hæc erat. In
 H I S P A N I A vero, quo
 tempore hæc gerebantur,
Afdrubal qui eam cum exer-
 citu obtinebat, instructis per
 hiemem triginta navibus,
 quas a fratre acceperat, de-
 cemque aliis ad eum nume-
 rum adjunctis cum remigio,
 principio æstatis cum qua-
 draginta armatarum navium
 classe, cui *Amilcarem* præ-
 fecerat, *Carthagine nova* sol-

vit. Simul vero pedestres
 etiam copias ex hibernis ac-
 civit; atque ita profectus,
 naves prope terram, pede-
 strem exercitum secundum
 littus, ducebat: habens in
 animo, utrasque copias pro-
 pe annum *Iberum* conjun-
 gere. *Cn. Scipio*, consilio
 Carthaginensium intellecto,
 constituerat primo ex hiber-
 nis pedestri itinere obviam
 hosti procedere. Sed ut
 multitudinem hostilium co-
 piarum

A.V. 537. Θος τῶν δυνάμεων, καὶ τὸ μέγεθος τῆς πάρασκευῆς, τὸ μὲν κατὰ γῆν ἀπαντᾶν ἀπεδοκίμασε· συμπληρώσας δὲ πέντε καὶ τριάκοντα ναῦς, καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ πεζικοῦ στρατεύματος τοὺς ἐπιτηδειοτάτους ἄνδρας πρὸς τὴν ἐπιβατικὴν χρεῖαν, ἀνήχθη, καὶ κατῆρε δευτεραίος ἐκ Ταρράκωνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἰβηρα ποταμὸν τόπους. καθορμηθεὶς δὲ τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα σταδίους, προπέστειλε κατασκευομένας δύο ναῦς ταχυπλοῦσας Μασσαλιωτικάς· καὶ γὰρ προκαθηγοῦντο καὶ προεκινδύνεον οὗτοι, καὶ πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι παρέιχοντο τὴν χρεῖαν. εὐγενῶς γὰρ, εἰ καί· τινες ἕτεροι, κεκοινωνήκασι Ῥωμαίοις πραγμάτων καὶ Μασσαλιῶται, πολλάκις μὲν καὶ μετὰ ταῦτα, μάλιστα δὲ κατὰ τὸν Ἀννιβιακὸν πόλεμον. διασαφούντων δὲ τῶν ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐκπεμφθέντων, ὅτι περὶ τὸ στόμα τοῦ ποταμοῦ συμβαίνει τὸν τῶν ὑπεναν-

6. κατασκευομένας. κατασκευόμενος Vat. cum suis. Ibid. Μασσαλιητικάς iidem.

piarum & apparatus magnitudinem fama accepit; improbata priore sententia de pedestri occurfu, quinque & triginta navium classem remigio instruit; &, fortissimis quibusque ex omni copiarum pedestrium numero in usum classicæ militiæ selectis, obviam hosti profectus, altero ab *Tarracone* die ad proxima ostiis *Iberi* amnis loca pervenit. Ibi statione capta ad decem millia passuum ab hoste, duas

Massiliensium naves celeritimo remigio instructas speculatum præmisit: hi enim & viæ duces ei erant, & primi se periculis objectabant, & omnino ad omne officii genus præsto erant. Generose namque *Massilienses*, si qui alii, cum postea sæpe, tum hoc maxime bello Hannibalico, consilia cum Romanis confociarunt. Referentibus qui speculatum missi fuerant, classem Punicam stare ad ostium fluminis;

ὑπεναντίων ὄρμεϊν στόλον, ἀνήγετο κατὰ σπουδὴν, A.V. 537.
 Βουλόμενος ἄφνω προσπεσεῖν τοῖς πολεμίοις.

Οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀσδρούβαν, σημηνάντων αὐτοῖς XCVI.
 τῶν σκοπῶν ἐκ πολλοῦ τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, Cn. Scipio præ-
 ἅμα τὰς πεζικαῖς ἐξέταττον δυνάμεις παρὰ τὸν lio navali
 αἰγιαλὸν, καὶ τοῖς πληρώμασι παρήγελλον ἐμβαί- vincit
 ανειν εἰς τὰς ναῦς. ἤδη δὲ καὶ τῶν Ῥωμαίων σύνεγγυς Pœnos.
 ὄντων, σημήναντες πολεμικὸν, ἀνήγοντο, κρίναντες
 ναυμαχεῖν. συμβαλόντες δὲ τοῖς πολεμίοις, βρα-
 χὺν μὲν τινα χρόνον ἀντεποιήσαντο τῆς ρίκης· μετ'
 ζοῦ πολὺ δὲ πρὸς τὸ κλίνειν ὤρμησαν. ἡ γὰρ ἐφε-
 δρεία τῶν πεζῶν ἢ περὶ τὸν αἰγιαλὸν, οὐχ οὕτως
 αὐτοὺς ὤνησε, θάρσος παριστάνουσα πρὸς τὸν κίν-
 δυνον, ὡς ἔβλαψε, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἐτοι-
 μην παρασκευάζουσα. πλὴν, δύο μὲν αὐτάνδρους
 ἵππας ἀποβαλόντες, τετάρων δὲ τοὺς ταρσοὺς καὶ
 τοὺς ἐπιβάτας, ἔφευγον ἐκκλίναντες εἰς τὴν γῆν.
 ἐπικειμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐκθύμως, τὰς
 μὲν

nis; sublatis protinus anco-
 ris pergit, ex improvise ho-
 stem invasurus.

96. Sed *Aidrubali* jam
 multo ante ab exploratori-
 bus datum signum erat, quo
 de adventu classis hostilis
 monebatur. Itaque & ter-
 restres simul in littore co-
 pias in aciem instruxerat,
 & remigium naves jusserat
 conscendere. Et quum jam
 haud procul Romana classis
 abesset, classicum canentes
 Pœni solvunt, configere
 cum hoste parati. Sed præ-

lio commisso, breve tempus
 pro victoria certarunt, mox
 in fugam inclinarunt. Sub-
 sidium enim peditum, in lit-
 tore ob oculos illis positum,
 non tam illos juvit, ut forti
 animo prælium capesserent;
 quam eo nocuit, quod salu-
 tis spem paratam illis osten-
 debat. Igitur, postquam cum
 ipsis viris naves duas ami-
 sissent; & quatuor aliarum
 remi deterfi, milites occisi
 essent, re inclinata in terram
 fugerunt. Pressi deinde ab
 instantibus acerrime Roma-
 nis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- 10 συμμίξεν ἐνθάδε τοῖς περὶ τὸν Ἄννιβαν. Ταχὺ δὲ A.V. 537.
 τῶν Ῥωμαίων ἀναχθέντων ἐπ' αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς τῆς
 Ῥώμης ἑκατὸν εἴκοσι σκάφεσι πεντηρικῶις, πυθόμε-
 νοι τὸν ἀνάπλου, οὗτοι μὲν αὖθις ἀπέπλευσαν εἰς
 τὴν Σαρδόνια, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν εἰς Καρχηδόνια.
 11 Γκαίιος δὲ Σερούϊλιος, ἔχων τὸν προειρημένον στόλον, Servilius
 ἕως μὲν τινος ἐπηκολούθει τοῖς Καρχηδονίοις, συνά- persequi-
 ψεν πεπεισμένος· πολὺ δὲ καθυστερῶν, ἀπέγνω. tur clas-
sem Pu-
nicam.
 12 καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῆς Σικελίας Λιλυβαίῳ προσέ-
 σχε· μετὰ δὲ ταῦτα καταπλεύσας τῆς Λιβύης ὡς
 ἐπὶ τὴν τῶν Κερκινήτων νῆσον, καὶ λαβὼν παρ' αὐ- Cercina
 τῶν χρήματα τοῦ μὴ πορθεῖσθαι τὴν χώραν, ἀπηλ- inf.
 13 λάγη. κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλου γινόμενος κύριος νή-
 σου Κοσσύρου, καὶ Φρουρὰν εἰς τὸ πολισματίον εἰσα- Cossyrus
 14 γαγῶν, αὖθις εἰς τὸ Λιλύβαιον κατῆρε. καὶ τὸ λοι- inf.
 πὸν, οὗτος μὲν αὐτοῦ συνορμίσας τὸν στόλον, μετ'
 οὐ πολὺν χρόνον αὐτὸς ἀνεκομίθη πρὸς τὰς πεζικὰς
 δυνάμεις.

Οἱ

12. τῆς Σικελ. τῷ τῆς Σικελ. *edd. cum Bav. & Aug. Malim τῆς*
Σικελίας τῷ Λιλυβ.

cum Hannibale sese conjun-
 gere posse. Sed quum Ro-
 mani ex ipsa urbe centum
 viginti navium longarum
 quinqueremium classe adver-
 sus eos essent profecti; au-
 dita eorum profectio, Car-
 thaginienses in Sardiniam
 mox, atque inde Carthagi-
 nem sunt reversi. *Cn. Ser-*
vilius, imperator classis Ro-
 manæ, assequi eos sperans,
 aliquamdiu est infecutus:
 sed quum jam longius essent
 profecti, incepto destitit.

Ac primo quidem ad Lily-
 bæum in Sicilia appulit:
 deinde in *Cercinam*, Africæ
 insulam, navigavit; ibique
 accepta pecunia ab incolis
 ne agrum popularetur, cur-
 sum repetiit. In transitu ve-
 ro *Cossyrum* insulam cepit,
 & in oppidulum illius præ-
 sidium imposuit; atque Li-
 lybæum rediit, navesque ibi
 in statione locavit. Cete-
 rum inde, haud ita multo
 post, idem *Servilius* ad pe-
 destres copias est reversus.

97. Se-

A.V. 537.

XCVII.

P. Scipio
cum nova
classe
mittitur
in Hispaniam.

Οἱ δ' ἐκ τῆς συγκλήτου, πυθόμενοι τὸ γεγονός προτέρημα διὰ τοῦ Γναίου περὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ νομίσαντες, χρήσιμον εἶναι, μᾶλλον δ' ἀναγκάσι, τὸ μὴ προϊέσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ἀλλ' ἐπίστανθαι τοῖς Καρχηδονίοις, καὶ τὸν πόλεμον αὐξάνειν· προχειρισάμενοι ναῦς εἴκοσι, καὶ στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Πόπλιον Σκιπίωνα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, ἐξαπέστειλον μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν Γναίον, κοινῇ πράξοντα μετ' ἐκείνου τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν. Πάνυ γὰρ ἠγωνίων, μὴ κρατήσαντες Καρχηδόνιοι τῶν τόπων ἐκείνων, καὶ περιπεσασάμενοι χορηγίας ἀφ' ἑσέων καὶ χεῖρας, ἀντιποιήσωνται μὲν τῆς θαλάττης ὀλοσχερέστερον, συνεπίθωνται δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν, στρατόπεδα πέμποντες καὶ χρήματα τοῖς περὶ τὸν Ἀννίβαν. Δίπερ ἐν μεγάλῳ τιθέμενοι καὶ τοῦτον τὸν πόλεμον, ἐξαπέστειλαν

XCVII. 2. εἴκοσι. triginta habet Livius. Ibid. ἐξαπέστειλον. ἐξοπίστειλαν edd. ex Bau. 3. χεῖρας. χρείας edd. ex Bau. Ibid. συνεπίθωνται. συνεπιθῶνται Flor. Aug. Reg. A.

97. Senatus, cognita victoria quam Cnæus e navali prælio reportaverat, utile rebus suis, imo necessarium ratus, ne res Hispaniæ negligenterentur, sed aucto in ea parte bello Carthaginenses premerentur: classe viginti navium parata, cui P. Scipionem præfecerunt, quod jam ab initio factum fuerat, summo studio ad fratrem eum miserunt; ut communium eo consilio res Hispaniæ administraret. Non enim

mediocriter anxius & sollicitus erat senatus, ne Carthaginenses, si in potestatem ea loca semel redeissent, nacti copiam commeatuum rerumque omnium necessariorum, & majore conatu ad vindicandum sibi mare accingerentur, & simul Italiam quoque adorirentur, exercitus ac pecuniam Hannibali suppeditantes. Idcirco Romani, hoc quoque bellum ad profectum rerum suarum maximum momentum esse

στειλαν τὰς τε ναῦς καὶ τὸν Πόπλιον. ὅς καὶ πα-
 ραγενόμενος εἰς Ἰβηρίαν, καὶ συμμίξας τὰ δελφῶ,
 μεγάλην παρεῖχε χρεῖαν τοῖς κοινοῖς πράγμασιν.
 5 Οὐδέποτε γὰρ πρότερον θάρσυσαντες διαβῆναι τὸν
 Ἰβηρα ποταμόν, ἀλλ' ἀσμενίζοντες τῇ τῶν ἐπὶ ταύτῃ
 Φιλίᾳ καὶ συμμαχίᾳ, τότε διέβησαν, καὶ τότε πρῶ-
 6 τον ἐθάρσυσαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν πραγμάτων.
 μεγάλη καὶ τοῦ αὐτομάτου συνεργήσαντος σφίσι
 7 πρὸς τοὺς περιεστῶτας καιροῦς. ἐπειδὴ γὰρ κατα-
 πληζόμενοι τοὺς περὶ τὴν διάβασιν οἰκοῦντας τῶν
 Ἰβήρων, ἤκον πρὸς τὴν τῶν Ζακανθαίων πόλιν,
 ἀποσχόντες σταδίους ὡς τετραράκοντα περὶ τὸ τῆς
 8 Ἀφροδίτης ἱερὸν κατεστρατοπέδευσαν· λαβόντες
 τόπον εὐφυῶς κείμενον πρὸς τε τὴν ἀπὸ τῶν πολε-
 μίων ἀσφάλειαν, καὶ πρὸς τὴν ἐκ τῆς θαλάττης
 εὐχρησίαν· ὁμοῦ γὰρ αὐτοῖς συνέβαινε καὶ τὸν στό-
 λον ποιεῖσθαι τὸν παράπλου. Ἐνθα δὴ γίγνεται τις
 πραγμάτων περιπέτεια τσιαδε.

Καθ'

esse allaturum arbitrati, & classem & Publium in Hispaniam miserunt. Qui ubi eo pervenit, & fratri est conjunctus, publicam rem plurimum adjuvit. Nam qui transgredi Iberum numquam antea erant ausi, & bene agi secum putaverant, si populis cis amnem amicis ac sociis uterentur; tunc primum *ultra Iberum* belli gerendi causa procedere ausi sunt: in quo incepto non mediocriter etiam casus aliquis conatum eorum adjuvit. Ut

Vol. I.

enim iis perterrefactis, qui ad *Iberi* transitum habitabant, *Saguntinorum* urbi appropinquarunt, quinque fere millia ab oppido circa *Veneris* ædem castra communiunt; locum nacti & ab hostili incurfione tutum, & ad com meatu mari subvehendos per commodum: nam quantum ipsi terra, tantum & classis oram legens, mari progrediebatur. Ibi tum rerum mutatio contigit ejusmodi.

Qq

98. Quo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Καρχηδονίους, ἐγχειρίσαι τοὺς ὀμήρους τοῖς Ῥωμαίοις. A.V. 537.
 5 Θεωρῶν δὲ, τὸν Βώστρα, τὸν τῶν Καρχηδονίων Bostar,
 στρατηγὸν, (ὃς ἀπεστάλη μὲν ὑπ' Ἀσδρούβου dux Car-
 λύσων τοὺς Ῥωμαίους διαβαίνειν τὸν ποταμὸν, thagin.
sub Af-
drubale.
 Θαρρήσας δὲ τοῦτο ποιεῖν, ἀνακεχωρηκῶς ἐστρατο-
 πέδευε τῆς Ζακάνθης ἐν ταῖς πρὸς Θάλατταν μέρε-
 σι,) τοῦτον μὲν ἄκακον ὄντα τὸν ἄνδρα καὶ πρᾶον
 τῇ φύσει, πιστῶς δὲ τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενον.
 6 ποιεῖται λόγους ὑπὲρ τῶν ὀμήρων πρὸς τὸν Βώστο- De obsi-
 ρα· φάσκων, ἐπειδὴ διαβέβηκασι Ῥωμαῖοι τὸν πο- dibus
 ταμὸν, οὐκ ἔτι δύνασθαι Καρχηδονίους φόβῳ συνέ- cum Bo-
 χεν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, προσδεῖσθαι δὲ τοὺς stare agit
 7 καιροὺς τῆς τῶν ὑποταγμένων εὐνοίας· νῦν οὖν ἡγ- Abilyx.
 γικότων Ῥωμαίων, καὶ προσκαθεζομένων τῇ Ζακάν-
 θῃ, καὶ κινδυνεύουσης τῆς πόλεως, εἰάν ἐξαγαγῶν
 τοὺς ὀμήρους ἀποκαταστήσῃ ταῖς γονεῦσι καὶ ταῖς
 πόλεσιν, ἐκλύσει μὲν αὐτὸν τῶν Ῥωμαίων τὴν Φι-
 λιστιμίαν· τοῦτο γὰρ αὐτὸ καὶ μάλιστα σπουδάζειν

Q 9 2

ἐκεί-

obsides Romanis traderet. Missus fuerat in hæc loca ab Asdrubale Bostar, unus e Carthaginensium ducibus, Romanos impediturus, ne flumen transgrederentur: quod quum ille tentare non esset ausus, ab Ibero recedens, ad Saguntum qua parte ejus agrum mare alluit, castra communiverat. Hunc virum norat Abilyx, minime callidum, natura mitem, & qui fidem ipsi haberet. Itaque de obsidibus cum Bo-

stare agit: & quoniam Iberum jam transierint Romani, non posse amplius, ait, Carthaginenses metu Hispaniam obtinere: benevolentia subditorum in hoc periculoso rerum statu illis opus esse. Nunc igitur, quando Romani Sagunto appropinquaverint, jamque adeo illam obsideant, & sit urbs in periculo: si eductos inde obsides parentibus restituat, & conatum Romanorum frustraturum, qui id vel maxime studeant,

A.V. 537. ἐκείνους πρᾶξαι, κυριεύοντας τῶν ὁμήρων· ἐκκαλέ-
 Abilyx
 cum Bo- σαῶσαι δὲ τὴν τῶν Ἰβήρων πάντων πρὸς Καρχηδο-
 stare. νίους εὐνοίαν, προιδόμενον τὸ μέλλον, καὶ προνοηθέν-
 τα τῆς τῶν ὁμήρων ἀσφαλείας· τὴν δὲ χάριν αὐ-
 ζήσεν, ἔφη, πολλαπλασίαν, αὐτὸς γενόμενος χειρι-
 στῆς τοῦ πράγματος. ἀποκαθιστάνων γὰρ εἰς τὰς
 πόλεις τοὺς παῖδας, οὐ μόνον τὴν παρ' αὐτῶν εὐ-
 νοίαν ἐπισπάσασθαι τῶν γεννησάντων, ἀλλὰ καὶ πα-
 ρὰ τῶν πολλῶν, ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθεὶς διὰ τοῦ συμ-
 βαινόντος τὴν Καρχηδονίων πρὸς τοὺς συμμάχους
 αἴρεσιν καὶ μεγαλοψυχίαν. προσδοκᾷ δ' αὐτὸν ἐκέ-
 λευσε καὶ δώρων πλῆθος ἰδία παρὰ τῶν τὰ τέκνια
 κομιζομένων· παραδόξως γὰρ ἐκάστους ἐγκρατεῖς
 γιγνομένους τῶν ἀναγκαιοτάτων, ἄμιλλαν ποιήσα-
 θαι τῆς εἰς τὸν κύριον τῶν πραγμάτων εὐεργεσίας·
 Παραπλήσια δὲ τούτοις ἕτερα καὶ πλείω πρὸς τὸν
 αὐτὸν τρόπον διαλεχθεὶς, ἔπεισε τὸν Βώστορα, συγ-
 καταθέσθαι τοῖς λεγομένοις.

Καὶ

studeant, ut, obsidibus po-
 titi, gratiam parentum de-
 mereantur; Et Hispanorum
 omnium animos in amorem
 Carthaginiensium pelle-
 rum, quod, futuri providus,
 obsidum securitati consu-
 lisset. Se quoque beneficii
 gratiam multis partibus au-
 cturum, si ejus negotii ad-
 ministratio sibi fuisset deman-
 data. Obsides enim in suam
 quemque patriam restitu-
 do, non parentum modo be-
 nevolentiam Pœnis concilia-
 turum; sed Et ipsorum quo-
 que populorum, dum ob o-
 culos cuique in tam memorabili

exemplo positurus esset egre-
 giam Carthaginiensium erga
 socios voluntatem Et munifi-
 centiam. Ipsi quoque Bosta-
 ri magna privatim munera
 esse exspectanda, confirma-
 bat, ab iis qui liberos rece-
 pissent suos: scilicet omnes
 illos, charissimis sibi pignori-
 bus præter spem potitos, de
 remunerando tantæ rei au-
 ctore, cum æmulatione inter
 se certaturos. Hæc & plu-
 ra in eandem sententiam
 locutus Abilyx, tenuit, ut,
 quæ dixerat, Bostari pro-
 baret.

99. Post

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τύχης γεγονότας συνεργήματος τοῖς Ῥωμαίοις, τοῦ Α. V. 537. περὶ τοὺς παῖδας, πρὸς τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολάς. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἐν τούτοις ἦν.

Ὁ δὲ στρατηγὸς Ἀννίβας, ὅθεν ἀπελίπομεν, ^{C. Hannibal-} πυνθανόμενος παρὰ τῶν κατασκόπων, πλεῖστον ^{lis castra} ὑπάρχειν σῖτον ἐν τῇ περὶ τὴν Λουκερίαν καὶ τὸ κα- ^{ad Geru-} λούμενον Γερούνιον χώρα, πρὸς δὲ τὴν συναγωγὴν ^{nium.} αὐφῶς ἔχειν τὸ Γερούνιον· κρίνας ἐκεῖ ποιῆσαι τὴν παραχειμασίαν, προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν παρὰ τὸ Λίβυρνον ὄρος, ἐπὶ τοὺς προειρημένους τόπους. ^{Mons Li-} ζάφικόμενος δὲ πρὸς τὸ Γερούνιον, ὃ τῆς Λουκερίας ^{burnus.} ἀπέχει διακόσια στάδια, τὰς μὲν ἀρχαῖς διὰ λόγων τὸς ἐνσικῶντας εἰς Φιλίαν προῦκαλεῖτο, καὶ πί- 4στεις ἐδίδου τῶν ἐπαγγελιῶν. οὐδενὸς δὲ προσέχον- τος, πολιορκεῖν ἐπεβάλετο. ταχὺ δὲ γενόμενος κύ- ^{Geru-} ριος, τοὺς μὲν οἰκήτορας κατέφθειρε, τὰς δὲ πλεί- ^{nium ca-} στας οἰκίας ἀκεραίους διεφύλαξε καὶ τὰ τείχη, βου- ^{pit Han-} ^{nibal.}

Q 9 4 λόμενος

C. I. Λουκερίαν. Λουκαρίαν b. I. Ὡ μοx v. 3. Λουκαρίας dant edd. ante Casaub. cum omnibus mssis Ὡ Steph. Byz.

ferunt: quum Romani ad ea, quæ deinceps parabant, beneficio fortunæ haudquam poenitendo, per illos pueros plurimum essent ad- juti. Ac in *Hispania* qui- dem eo loco res erant.

100. *Hannibal*, inde enim excessit oratio, ab explora- toribus admonitus, *Luceria* ac *Gerunii* magnam frumen- ti esse copiam, & præterea *Gerunium* ad usum horreo- rum aptum esse locum; in eo tractu hibernare statuit,

& præter montem *Liburnum* ad prædictas urbes ducit. Vt ventum ad *Gerunium* est, quod oppidum a *Luceria* millia passuum quinque & viginti abest; verbis primo ad suam amicitiam incolas conatus est pellicere, paratus fidem dare super eis quæ pollicitus fuisset. Quum hac non succederet, obsidionem parat: & capta mox urbe, incolas delevit, tecta vero pleraque servavit integra cum mœnibus, ut pro hor- reis

A.V. 537. ζεν. Μετὰ δὲ ταῦτα, γεωλόφου τινὸς ὑπάρχον-
 τος μεταξύ τῶν στρατοπέδων, ὃς εὐκαίρως καὶ σύν-
 εγγύς ἐπέκειτο τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ, τούτον
 ἔτι νυκτὸς, ἐξαποστείλας περὶ δισχιλίους τῶν λογ-
 χεφόρων, κατελάβετο. οὗς, ἐπιγενομένης τῆς ἡμέ-
 ρας, συνιδὼν Μάρκος, ἐξῆγε τοὺς εὐζώνους, καὶ
 Μίνυκιος προσέβαλε τῷ λόφῳ. Γενομένου δὲ ἀκροβολισμοῦ
 περὶ ὑπερ-νεανικοῦ, τέλος ἐπεκράτησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μετὰ
 ταῦτα τὴν ὅλην στρατοπεδείαν μετεβίβασαν εἰς
 τούτον τὸν τόπον. Ὁ δ' Ἀννίβας, ἕως μὲν τινος,
 διὰ τὴν ἀντιστρατοπεδείαν, συνέχθη τὸ πλεῖστον
 μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτόν. πλειόνων δὲ γενομέ-
 νων ἡμερῶν, ἠναγκάζετο τοὺς μὲν ἐπὶ τὴν νομὴν τῶν
 θρεμμάτων ἀπομερίζειν, τοὺς δ' ἐπὶ τὴν σιτολογίαν
 σπουδάζων, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν, μήτε τήνιο
 λείαν καταφθεῖρα, τὸν τε σῖτον ὡς πλεῖστον συνα-
 γαγεῖν ἵνα πάντων ἢ κατὰ τὴν παραχειμασίαν
 δαψίλεια τοῖς ἀνδράσι, μὴ χεῖρον δὲ τοῖς ὑπεζυ-
 γίοις

6. ἐξῆγε. *Mendose insiti veti. ἐξῆγε.* 8. ἐπ' αὐτόν. ἐφ' αὐτόν *I'at.*
Flois. Reg. A. ἐφ' ἑαυτόν Aug. 10. ὡς πλεῖστον. εἰς πλεῖστον
edd. ex Bav.

ribus suis præsidio. Dein
 quum tumulus esset alius in-
 ter amborum munimenta,
 castris hostium ex propinquo
 imminens; missis noctu ja-
 culatorum duobus millibus,
 eum cepit. Hos postera die
 ut vidit *Minucius*, expeditos
 & ipse educit, & tumulum
 adoritur. Post acrem veli-
 tationem, obtinent tandem
 Romani; & mox omnibus
 copiis eum ipsum locum in-
 sident. *Hannibal*, quia ca-

stra castris erant collata, ali-
 quamdiu secum maximam
 militum partem retinuit.
 Sed crescente numero die-
 rum, coactus est alios ad pa-
 scenda pecora, alios ad fru-
 mentandum dimittere; quo-
 niam, sicut ab initio propo-
 fuerat, neque prædam suis
 perire volebat, & frumenti
 quantum posset maximum
 modum convehere cupiebat,
 ut in hibernis com meatuum
 tam homines quam jumenta
 atque

ιιγίαις καὶ τοῖς ἵπποις. εἶχε γὰρ τὰς πλείστας ἐλ-^{A.V. 537.}
πίδας τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἐν τῷ τῶν ἵππέων συν-
τάγματι.

Καθ' ὃν δὴ καιρὸν Μάρκος, συνθεωρήσας τὸ ^{CII.}
πολὺ μέρος τῶν ὑπεναντίων ἐπὶ τὰς προειρημένας ^{Cædit}
χρείας κατὰ τῆς χώρας σκεδαννύμενον, λαβὼν τὸν ^{frumen-}
ἀκμαιότατον καιρὸν τῆς ἡμέρας, ἐξῆγε τὴν δύναμιν. ^{tatores}
^{Hanni-}
καὶ συνεγίσας τῇ παρεμβολῇ τῶν Καρχηδονίων, τὰ
μὲν βαρέα τῶν ὀπλῶν ἐξέταξε, τοὺς δ' ἵππεῖς καὶ
τοὺς εὐζώνους κατὰ μέρη διελὼν, ἐπαφῆκε τοῖς προ-
γνομεύουσι, παραγλείλας μηδένα ζωγρεῖν. Ἄννίβας
δὲ, τούτου συμβάντος, εἰς ἀπορίαν ἐνεπεπτώκει με-
γίστην· οὔτε γὰρ ἀντεξάγειν τοῖς παρατεταγμένοις
ἀξιοχρεῶς ἦν, οὔτε παραβοηθεῖν τοῖς ἐπὶ τῆς χώ-
ρας διεσπαρμένοις. τῶν δὲ Ῥωμαίων, οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς
προγνομεύοντας ἐξαποσταλέντες, πολλοὺς τῶν ἐσκε-
δασμένων ἀπέκτειναν· οἱ δὲ παρατεταγμένοι, τέλος
εἰς

II. συντάγματι. τάγματι *Vat. Flor. Bav.*

CII. 3. μεγίστην. μεγάλην *Flor. Aug. Reg. A.*

atque equi largam copiam haberent. Spem enim victoriæ suæ plurimam in equitatu positam habebat.

102. Per id tempus *Mipucius*, quum majorem Punicus exercitus partem, ob eas quas commemoravimus causas, palari animadvertisset per agros; opportunissimam diei partem feligens, copias educit. Tum, ubi breve spatium ab hostium vallo abest, gravem armatu-

ram in aciem instruit: equitatum & leviter armatos in plures manus dividit, & in pabulatores immittit, ac vivum quemquam vetat capere. Turbavit ea res *Hannibalem* non mediocriter: ut cui neque ad occurrendum adversæ aciei satis virium erat, neque ad opem suis passim toto agro disperfis ferendam. Romani, qui in pabulatores ire jussi fuerant, multos huc illuc effusos trucidarunt: qui in acie dispositi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ιοκατελάβετο τὴν ἐκείνων παρεμβολήν. ὁ γὰρ Ἄννι-Α. V. 537.
 Βας διαγωνιάσας τῶν Ῥωμαίων, μὴ καταλαβόμε-
 νοι νυκτὸς ἔρημον ὄντα τὸν ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάρρακα,
 κύριοι γένωνται τῆς ἀπσκευῆς καὶ τῶν παραθέσεων,
 ἔκρινεν αὐτὸς ἀναχωρεῖν, καὶ πάλιν ἐκεῖ ποιεῖσθαι
 ιι τὴν στρατοπεδείαν. Ἄπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν,
 οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ταῖς προνομαῖς εὐλαβέστερον
 ἐχρῶντο καὶ φυλακτικώτερον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τάναν-
 τία, θαρραλεώτερον καὶ προπετέστερον.

Οἱ δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γε- CIII.
 γονότος μειζρόνως ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, περιχαρεῖς Rome
 ἦσαν· διὰ τὸ, πρῶτον μὲν, ἐκ τῆς προῦπαρχούσης Minu-
 ὑπὲρ τῶν ὄλων δυσελπιστίας οἰονεὶ μεταβολὴν τινὰ laudant
 2 πρὸς τὸ βέλτιον αὐτοῖς προφαίνεσθαι· δεῦτερον δὲ, omnes,
 καὶ διὰ τὸ δοκεῖν, τὸν πρὸ τούτου χρόνον, τὴν ἀπρα- Fabium
 γίαν καὶ κατάπληξιν τῶν στρατοπέδων μὴ παρὰ vitupe-
 τὴν τῶν δυνάμεων ἀπεδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ rant.
 3 προεστῶτος εὐλάβειαν, γεγενέσθαι. διὸ καὶ τὸν μὲν
 Φάβιον

10. ἐπὶ τῷ Γερουν. ἐν τῷ Γερουν. edd. ex Bav.

CIII. 2. ἀπραγίαν. δυσπραγίαν Bav.

secutus ipse, castra eorum cepit. Hannibal enim, metuens sibi a Romanis, ne forte castra ad Gerunium praesidio nudata noctu occuparent, & supellectile atque omnibus quos congesserat com meatibus potirentur, signa eo movere, atque iterum ibi castra metari constituerat. Ab eo tempore Carthaginenses parcius & cautius pabulari: Romani contra, audacius atque inconsultius.

103. Rei gestae nuntio magnificentius, quam verius, Romam perlato, omnes gaudio exultabant; primum quidem, quod, quum paullo ante de summa rerum praene desperassent, nunc mutatio quasi quaedam in melius ostendebatur; deinde, quod torpor pavorque, qui legiones ante id tempus tenebat, non a timiditate militum, verum ab ingenio ducis omnia timentis, profectus videbatur. Itaque Fabium

Α. V. 537. Φάβιον ἠτιῶντο καὶ κατεμέμφοντο πάντες, ὡς αἰτέλμωσ χρώμενον τοῖς καιροῖσ· τὸν δὲ Μάρκον ἐπι τοσοῦτον ἠΰξον διὰ τὸ συμβεβηκὸς, ὥστε τότε γενέσθαι τὸ μηδέποτε γεγενῆσ. αὐτοκράτειρα γὰρ καὶ κείνον κατέστησαν, πεπεισμένοι ταχέως αὐτὸν τε

Res inau-
dita, duo
simul Di-
tatores.

λος ἐπιθήσειν τοῖς πράγμασι· καὶ δὴ δύο Δικτάτορες ἐγγέγονεσαν ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι, ὃ πρῶτον οὐδέποτε συνεβέβηκε παρὰ Ῥωμαίοις. Τῷ δὲ Μάρκῳ διαταφειθείσης τῆς τε τοῦ πλήθους εὐνοίας, καὶ τῆς παρὰ τοῦ δήμου δεδομένης ἀρχῆς αὐτῷ, διπλασίως παρωρμήθη πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κατατολμᾶν τῶν πελεμίων. ἦκε δὲ καὶ Φάβιος ἐπὶ ταῖς δυνάμεισ, οὐδὲν ἠλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων, ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς

Fabius &
Minucius
inter se
dividunt
legiones.

διαλήψεωσ. θεωρῶν δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυστημένον, καὶ πρὸς πάντα ἀντιφιλονεικοῦντα, καὶ καθόλου πληθύ-

bium omnes accusare, eique graviter succensere, ut qui parum audendo occasiones rei gerendæ prætermitteret. *Magistri* vero *equitum*, ob ea quæ fecerat, laudes adeo exaggerabant, ut novum exemplum numquam antea visum in Remp. introducerent. Nam & illi absolutæ potestatis jus detulerunt; persuasi, brevi finem bello ab eo impositum iri. Itaque duo *Dictatores* idem bellum administrabant, quod ad eam diem apud Romanos nemo unquam viderat. Quam

multitudinis erga se benevolentiam ut cognovit *Minucius*, & delatum sibi a populo honorem; duplo factus est animosior ad pericula omnia spernenda, & adversus hostem quidvis audendum. Redit vero & *Fabius* ad exercitum, propter illa quæ acciderant nihil quidquam immutatus: sed tanto confirmator in eo, quod semel destinatum animo habuerat. Et quoniam *Marcum* videbat secundis rebus inflatum, in omnibus sibi præ æmulatione repugnante,

πληθύνονται πρὸς τὸ διακινδυνεύειν, αἴρεσιν αὐτῶν. ^{A.V. 537.}
 προὔτεινε τοιαύτην· ἢ κατὰ μέρος ἄρχειν, ἢ, διε-
 λόμενον τὰς δυνάμεις, χρῆσθαι τοῖς σφετέρους στρα-
 τοπέδοις κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. τοῦ δὲ καὶ
 λίαν ἀσμένως δεξαμένου τὸν μερισμὸν, διελόμενοι τὸ
 πλῆθος, χωρὶς ἐστρατοπέδευσαν ἀλλήλων, ἀπέχον-
 τες ὡς δώδεκα σταδίους.

Ἄννιβας δὲ, τὰ μὲν αἰκούντων τῶν ἀλισκομένων ^{CIV.}
 αἰχμαλώτων, τὰ δὲ θεωρῶν ἐκ τῶν πραττομένων, ^{Disi-}
 ἤδη τὴν τε τῶν ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίαν, ^{dium Ro-}
 καὶ τὴν ὄρμην καὶ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ Μάρκου. ^{manorum}
 διό- ^{comino-}
 περ οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ ^{dum Han-}
 συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους, ἐγένετο περὶ τὸν ^{nibali.}
 Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι, καὶ
 προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὄρμην. Οὔσης δὲ τινος
 ὑπεροχῆς μεταξὺ τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς τοῦ Μάρκου
 στρατοπεδείας, δυναμένης ἑκατέρους βλάπτειν, ἐπε-
 βάλετο

7. πληθύνοντα. πλύνοντα *Vat. Flor. Aug. Reg. A.* quod ex πολὺν
 ὄντα *conscriptum videtur.* Ibid. πρὸς τῷ διακινδ. *Flor. Aug. Reg. A.*
 CIV. 2. κατ' αὐτοῦ. κατ' αὐτοῦ *Flor. Aug. Reg. A.*

tem, & totum in id incum-
 bentem ut acie quamprimum
 decerneret; *optionem* ei de-
 dit, ut vel *partitis tempori-*
bus imperarent, vel, diviso
exercitu, suis legionibus uter-
que, prout vellet, uteretur.
 Quum adprime sibi placere
Minucius ostendisset, ut di-
 viderentur legiones; facta
 divisione, castra separatim
 posuerunt, mille & quingen-
 torum fere passuum inter-
 vallo.

104. *Hannibal* partim ex
 captivorum sermonibus, par-

tim ex iis ipsis quæ fieri vi-
 debat, ducum Romanorum
 æmulationem, & *Minucii*
 temeritatem atque ambitio-
 nem notam habebat. Itaque
 præsentem rerum apud ho-
 stes statum non damno sibi,
 verum commodo potius,
 cessurum ratus, Marcum ob-
 servabat; ut audaciam illius
 comprimeret, & conatus
 præveniret. Quum igitur
 tumulus esset inter Pœno-
 rum & Marci castra, qui al-
 terutris incommodare pote-
 rat; hunc occupare decrevit.

Ac

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

· τούτοις, κατόπιν αὐτὸς ἤγε συνεχῆ τὰ βαρέα τῶν Ἀ. V. 537.
 ὄπλων, καθάπερ καὶ πρότερον, ἐκάστων ποιούμενος
 παραπλήσιον τὸν χειρισμόν.

· Ἄρτι δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινώσης, καὶ πάντων CV.
 ταῖς τε διανοίαις καὶ τοῖς ὄμμασι περιεσπασμένων
 περὶ τοὺς ἐν τῷ γεωλόφῳ κινδυνεύοντας, ἀνύποπτος
 αἶψα ἢ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολή. τοῦ δ' Ἀννίβου συν-
 εχῶς μὲν ἐπαποστέλλοντος τοῖς ἐν τῷ λόφῳ τοὺς
 βοηθήσοντας, ἐπομένου δὲ κατὰ πόδας μετὰ τῶν
 ἰππέων αὐτοῦ καὶ τῆς δυνάμεως, ταχέως συνέβη
 3 καὶ τοὺς ἰππεῖς συμπεσεῖν ἀλλήλοις. οὗ γενομένου, Minucius
 καὶ πιεζομένων τῶν Ῥωμαίων· εὐζώνων ὑπὸ τοῦ πλή- ^{premitur}
 θους τῶν ἰππέων, ἅμα μὲν οὗτοι καταφεύγοντες ^{ab hoste.}
 4 αἶψα τὰ βαρέα τῶν ὄπλων, θόρυβον ἐποίουν· ἅμα
 δὲ, τοῦ συνθήματος ἀποδοθέντος τοῖς ἐν ταῖς ἐνε-
 δραις, πανταχόθεν ἐπιφαινομένων καὶ προσπιπτόν-
 των τούτων, οὐκ ἔτι περὶ τοὺς εὐζώνους μόνον, ἀλλὰ
 καὶ περὶ πᾶν τὸ στράτευμα, μέγας κίνδυνος συνε-
 στήκει

7. ἐκάστων ex Reg. B. adscisit Casaub. Veteres libri omnes ἐκάστω.

ipse, conferto agmine legio-
 nes ducens; omnia simili
 modo, atque antea fecerat,
 administrans.

105. Luce orta, quum
 essent mentes atque oculi
 omnium circa eos occupati,
 qui in tumultu pugnabant;
 de eis, qui in insidiis late-
 bant, nihil suspicabantur Ro-
 mani. Quum vero Hanni-
 bal confligentibus in colle
 alia atque alia continue sub-
 mitteret auxilia, atque ipse
 horum a tergo cum equiti-

bus ac reliquis copiis seque-
 retur, cito equites etiam in-
 ter se concurrerunt. Quo
 facto, quum expediti Roma-
 norum vim Punici equitatus
 non sustinerent; simul hi,
 dum ad gravem armaturam
 suam se recipiunt, aciem
 turbant: simul, dato iis si-
 gno qui in insidiis sedebant,
 quum omni ex parte se osten-
 derent isti atque irruerent,
 non jam circa expeditos
 solos, sed circa universam
 aciem Romanam, certamen

A.V. 537.
Minucius
servatur
a Fabio.

στήκει τοῖς Ῥωμαίοις. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τούτους
Φάβιος, θεωρῶν τὸ γινόμενον, καὶ διαγωνιάσας,
μὴ σφαλῶσι τοῖς ὅλοις, ἐξῆγε τὰς δυνάμεις, καὶ
κατὰ σπουδὴν ἐβοήθει τοῖς κινδυνεύουσι ταχὺ δὲ
συνεγγίσαντος αὐτοῦ, πάλιν ἀναθάρσύναντες οἱ Ῥω-
μαῖοι, καὶ περ λευκότες ἤδη τὴν ὅλην τάξιν, αὐ-
θις ἀθροιζόμενοι περὶ τὰς σημαίας, ἀνεχώρουν, καὶ
κατέφευγον ὑπὸ τὴν τούτων ἀσφάλειαν· πολλοὺς
μὲν ἀπολωλεκότες τῶν εὐζώνων, ἔτι δὲ πλείους ἐκ
τῶν ταγμαίων καὶ τοὺς ἀρίστους ἀνδρας. Οἱ δὲ
περὶ τὸν Ἀννίβαν, καταπλαγέντες τὴν ἀκεραιότητα
καὶ σύνταξιν τῶν παραβεβοηθηκότων στρατοπέδων,
ἀπέστησαν τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς μάχης. Τοῖς μὲν
οὖν παρ' αὐτὸν γενομένοις τὸν κίνδυνον ἦν ἐναργές,
ὅτι διὰ μὲν τὴν Μάρκου τόλμαν ἀπόλωλε τὰ ὅλα,
διὰ δὲ τὴν εὐλάβειαν τοῦ Φαβίου, σέσωσται καὶ πρὸ
τοῦ καὶ νῦν. τοῖς δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ τότε ἐγένετο φα-
νερόν

Dictatori
reconci-
liatur
Magister
equitum.

atrox est accensum. Hoc
est tempus, quando Fabius,
animadverso quid ageretur,
veritus ne universæ Minucii
copiæ deleterentur, ipse suas
educit, & periculose labor-
antibus propere suppetias
venit. Eoque mox appro-
pinquante, Romani, quorum
universa jam solutis ordini-
bus dissipata acies erat, ad
signa quisque sua denuo
coëunt, sensimque receden-
tes ad horum præsidium se
recipiunt; multis expedito-
rum, sed pluribus etiam le-

gionariorum amissis, iisque
viris fortissimis. Hannibal,
adventu legionum auxilian-
tium, quæ & recentes erant
& ad prælium scite disposi-
tæ, perterritus, persequi ho-
stem & pugnare destitit.
Igitur qui periculo interfue-
rant, iis liquido constabat,
*per Minucii audaciam profli-
gatum penitus Romanorum
exercitum fuisse; cauta vero
cunctatione Fabii, Et antea,
Et nunc, rem esse restitutam.*
Sed & iis, qui Romæ erant,
manifesto tunc claruit, im-
pera-

νερόν ὁμολογουμένως, τί διαφέρει στρατιωτικῆς προ-
 Α. V. 537.
 πετείας καὶ κενοδοξίας στρατηγικὴ πρόνοια, καὶ λο-
 ιογισμὸς ἔστω καὶ νουνεχῆς. Οὐ μὴν, ἀλλ' οἱ μὲν
 Ῥωμαῖοι, διδασθέντες ὑπὸ τῶν πραγμάτων, καὶ
 βαλόμενοι χάρακα πάλιν ἕνα πάντες, ἐστρατοπέ-
 δευσαν ὁμοσε· καὶ λοιπὸν ἤδη Φαβίῳ προσεῖχον τὸν
 ινοῦν, καὶ τῆς ὑπὸ τούτου παραγλελλομένοις. Οἱ δὲ
 Καρχηδόνιοι τὸν μὲν μεταξὺ τόπον τοῦ βουνοῦ καὶ
 τῆς σφετέρας παρεμβολῆς διετάφρευσαν· περὶ δὲ
 τὴν κορυφὴν τοῦ καταληφθέντος λόφου, χάρακα
 περιβαλόντες, καὶ φυλακὴν ἐπιστήσαντες, λοιπὸν
 ἤδη πρὸς τὴν χειμασίαν ἀσφαλῶς ἠτοιμάζοντο.

Τῆς δὲ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὥρας συνεγλ. ζούσης, CVI. A.V. 538.
 εἶλοντο στρατηγούς οἱ Ῥωμαῖοι, Λεύκιον Αἰμίλιον Novi
 καὶ Γαίιον Τερέντιον. ὧν κατασταθέντων, οἱ μὲν δι- Coff. L. Aemilius
 ακτάτορες ἀπέθεντο τὴν ἀρχήν. οἱ δὲ προὔπαρχον- C. Teren-
 τες ὑπατοί, Γναίιος Σερούϊλιος, καὶ Μάρκος Ῥηγοῦ. Cn. Ser-
 λος, ὁ μετὰ τὴν Φλαμινίου τελευταίαν ἐπικαταστα- vilius M.
Regulus

R r 2

θεῖς,

CV. 10. πάλιν ἕνα πάντες. *Perpetiam unigo πάλιν ἅπαντες.*

CVI. 1. ἀρχαιρεσιῶν. ἀρχαιρεσιῶν *b. l. renascite edd. Ἔ misiti. a.*
 προὔπαρχοντες. προὔπαρχαντες *Aug.*

peratoria prudentia ἔσ' judi-
cium firmum ac sapiens quid
praestet militari temeritati
ἔσ' inani jactationi. Ceterum
 Romani, experimento me-
 liora edocti, commune rur-
 sus vallum jecere, & iisdem
 omnes castris confedere:
Fabiumque dehinc respicien-
tes cuncti, imperiis illius
paruere. Carthaginenses,
 fossa ducta inter illum tumu-
 lum & castra sua, summum
 collem occupatum vallo cin-

xerunt; ibique posito pra-
sidio, nullo amplius pericu-
lo imminente, ad hiberna se
comparabant.

106. Appetebat jam co-
 mitiorum consularium dies.
 Creati sunt a Romanis con-
 sules *L. Aemilius & C. Te-*
rentius: deinde magistratu
 Dictatores abierunt. Prio-
 ris anni consules vero, *Cn.*
Servilius, & Marcus Regu-
lus, (qui in locum defuncti
 Cos. Flamini fuerat suffe-
 ctus,)

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

7 τευομένοις. πρόνοιαν δ' ἐποίησαντο καὶ τῆς ἀνακο- A.V. 538.
 μιδῆς τοῦ παραχειμάζοντος ἐν τῷ Λιλυβαίῳ στό-
 λου· διεπέμψαντο δὲ καὶ τοῖς ἐν Ἰβηρίᾳ στρατηγοῖς
 8 πάντα τὰ κατεπέιγοντα πρὸς τὴν χρείαν. οὗτοι
 μὲν οὖν περὶ ταῦτα καὶ περὶ τὰς λοιπὰς ἐγίγνοντο
 9 παρασκευὰς ἐπιμελῶς. Οἱ δὲ περὶ τὸν Γναίιον, κο- Cn. Ser-
 μισάμενοι παρὰ τῶν ὑπάτων ἐντολὰς, πάντα τὰ bene rem
 κατὰ μέρος ἐχείριζον κατὰ τὴν ἐκείνων γνώμην. admini-
 10 οδιὸ καὶ τὸ πλείω γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν παρήσομεν. strat.
 ἔλοσχερὲς μὲν γὰρ ἢ μνήμης ἄξιον ἀπλῶς οὐδὲν
 ἐπράχθη διὰ τὴν ἐντολήν, καὶ διὰ τὴν τοῦ καιροῦ
 11 περιστάσιν. ἀκροβολισμοὶ δὲ μόνον καὶ συμπλοκαὶ
 κατὰ μέρος ἐγίγνοντο πλείους, ἐν αἷς εὐδοκίμου οἱ
 προεστῶτες τῶν Ῥωμαίων· καὶ γὰρ ἀνδρωδῶς καὶ
 γουνεχῶς ἐδόκουν ἕκαστα χειρίζεσθαι.

Τὸν μὲν οὖν χειμῶνα καὶ τὴν ἐαρινὴν ὥραν διέ- CVII.
 μεναν ἀντιστρατοπεδεύοντες ἀλλήλοις. ἤδη δὲ πα- Hannibal
 ραδι- arcem
 3 3 Cannæ
 occupat.

suam retraherent patriam. Curæ etiam fuit senatui, ut classis, quæ Lilybæci hiemabat, in Italiam reduceretur. Adhæc hoc Scipionibus, qui in Hispania bellum gerebant, omnia quæ postulabat usus miserunt. Ita Consules & senatus cum hæc, tum reliquos omnes belli apparatus, enixe curabant. Cn. Servilius, ut accepit consulum mandata, ita ex eorum sententia omnia, quæ ad curam suam pertinerent, gerebat. Quamobrem plura de iis re-

bus scribere superfedebimus: prorsus enim in summam belli nihil profectum, neque gestum quidquam dignum memoria; sive propter illa ipsa mandata, sive quod ita tulerit temporis ratio. Leviter dumtaxat, & per partes sæpius est pugnatum: quibus ex præliis laudem Romani duces reportarunt, quod fortiter prudenterque singula administrarint.

107. Ac per hiemem quidem & ver totum castra castris opposita habentes manserunt.

Α.Υ. 538. Θείς, τότε προχειρισθέντες ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Αἰμίλιον ἀντιστράτηγοι, καὶ παραλαβόντες τὴν ἐν ταῖς ὑπαίθροις ἐξουσίαν, ἐχείριζον κατὰ τὴν ἑαυτῶν γνώμην τὰ κατὰ τὰς δυνάμεις. Οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰμίλιον, βουλευσάμενοι μετὰ τῆς συγκλήτου, τὸ μὲν ἐλλείπον πλῆθος ἔτι τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν παραχρῆμα καταγράψαντες, ἐξαπέστειλαν. τοῖς δὲ περὶ τὸν Γναίιον διεσάφησαν, ἔλοσχερῆ μὲν κίνδυνον κατὰ μηδένα τρόπον συνίστασθαι, ταῦς δὲ κατὰ μέρος ἀκρεβολισμούς ὡς ἐνεργοτάτους ποιῆσθαι καὶ συνεχεστάτους, χάριν τοῦ γυμνάζειν καὶ παρασκευάζειν εὐθαρσεῖς τοὺς νέους πρὸς ταῖς ἔλοσχερεῖς ἀγῶνας· τῷ καὶ τὰ πρότερον αὐταῖς συμπτώματα δοκεῖν οὐχ ἥκιστα γεγνηέναι διὰ τὸ νεοσυλλόγοις καὶ τελέως ἀνασκήτοις κεχρηῆσθαι τοῖς

στρατοπέδους. Αὐτοὶ δὲ Λεύκιον μὲν Ποστούμιον, ἐξαπέλεκυν ὄντα στρατηγὸν, στρατόπεδον δόντες, εἰς Γαλατίαν ἐξαπέστειλαν, βουλόμενοι ποιῆν ἀντιπερίσπασμα τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετ' Ἀννίβου στρα-

τευ-

ctus,) proconsulari imperio ab Aemilio ornati, accepta exercituum qui in castris erant potestate, copias pro arbitrio regebant. Aemilius, re cum patribus communicata, quod deerat legionibus ad summam propositam, novis delectibus protinus supplevit, & ad exercitum misit. Scriptum & ad Servilium est, totis quidem viribus dimicare ut abstineret: minuta vero passim praelia quam acer-

vime posset ac frequentissime confereret; quo tirores exercerentur, & ad justa certamina audenda prepararentur. Priorum enim cladum eam vel præcipuam causam fuisse censebant, quod recessu conscripto atque usus militaris penitus radi milite essent usi. Lucium quoque Postumium, prætorem, in Galliam patres eo consilio cum exercitu miserunt, ut Gallos qui Hannibali militabant,

L. Postumius prætor mittitur in Galliam.

[Faint, illegible text from the left column of the manuscript page]

una
n
tio.

do le-
nes
nsula-
s.

[Faint, illegible text from the left column of the manuscript page]

22
17

imi
uas-
inni-
ropter
robita-
eis ante
ius Illy-
e ex uti-
credebatur
Placuit vero
rem gerere,
am antea popu-
is fecerat: & cui-
ni ad quina homi-
alia attributa erant,
præter

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τες οὖν εἰς τὴν Ῥώμην συνεχῶς, ἐπυθάνοντο, τί A.V. 538.
 δεῖ ποιεῖν· ὡς εἰάν ἐγγίωσι τοῖς πολεμίοις, οὐ δυνα Prælio
 σόμενοι φυγομαχεῖν, τῆς μὲν χώρας καταφθειρο decernere
 μένης, τῶν δὲ συμμαχῶν πάντων μετεώρων ὄντων contu-
 ταῖς διανοίαις. Οἱ δὲ ἐβουλεύσαντο μάχεσθαι, καὶ tuunt Ro-
 συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις. τοῖς μὲν οὖν περὶ τὸν mani.
 Γνάϊον, ἐπισχεῖν ἔτι διεσάφησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς
 εὐπάτους ἐξαπέστειλον. συνέβαινε δὲ, πάντας εἰς Omnium
 τὸν Διμίλιον ἀποβλέπειν, καὶ πρὸς τοῦτον ἀπερεί spes in
 δεσθαι τὰς πλείστας ἐλπίδας, διὰ τε τὴν ἐκ τοῦ Aemilio.
 λοιποῦ βίου καλοκαγαθίαν, καὶ διὰ τὸ μικροῖς πρό-
 τερον χρόνοις ἀνδρωδῶς ἅμα καὶ συμφερόντως δοκεῖν
 ἠκεχειρικένας τὸν πρὸς Ἰλλυρίους πόλεμον. Προέθεν Octo le-
 το δὲ, στρατοπέδοις ὀκτῶ διακινδυνεύειν, ὃ πρότερον giones
 οὐδέ ποτ' ἐγεγόνει παρὰ Ῥωμαίοις· ἐκάστου τῶν Consula-
 στρατοπέδων ἔχοντος ἀνδρας εἰς πεντακισχιλίους, res.
 R r 4 χωρὶς

7. Verba Οἱ δὲ ab omnib. absunt codd. Solus Reg. B. in marg. habet ἴσως, οἱ δὲ, unde adscivunt Casaub. Ibid. συμβάλλειν, συμβαλεῖν Flor. Aug. Reg. A.

mam igitur crebro missitan-
 tes, quid opus esset factō sci-
 scitabantur: sibi namque, si
 hosti semel proximaissent, de-
 tredandi certaminis faculta-
 tem nullam futuram; perva-
 stato omni agro, & erectis
 omnium sociorum animis,
 atque eventus exspectatione
 suspensis. Censuere tum pa-
 tres, dimicandum esse. Sed
 Cnæo quidem per literas si-
 gnificatum, ut pugna adhuc
 abstineret: ipsos vero Con-
 sules ab urbe senatus mittit.

Erant autem omnium animi
 in Aemilium conversi, suas-
 que spes cuncti in hoc inni-
 xas habebant; cum propter
 reliquam vitæ illius probita-
 tem, tum quia paucis ante
 annis bellum adversus Illy-
 rios fortiter atque ex uti-
 litate Reipubl. credebatur
 administrasse. Placuit vero
 octo legionibus rem gerere,
 quod numquam antea popu-
 lus Romanus fecerat: & cui-
 que legioni ad quina homi-
 num millia attributa erant,
 præter

.V.538. χωρὶς τῶν συμμάχων. Ῥωμαῖοι γάρ, καθά ποιο¹⁰
καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, αἰεὶ ποτε τέτταρα στρατό-
Legio πεδὰ προχειρίζουσι. τὸ δὲ στρατόπεδον, πεζοὺς μὲν
ομανα. λαμβάνει περὶ τετρακισχιλίους, ἵππεῖς δὲ διακο-
σίους. ἐπὶ δὲ τις ὀλοσχερεστέρα προφαίνεταιαι
χρεία, τοὺς μὲν πεζοὺς ἐν ἐκάστῳ στρατοπέδῳ
ποιοῦσι περὶ πεντακισχιλίους, τοὺς δ' ἵππεῖς τρια-
κοσίους. τῶν δὲ συμμάχων, τὸ μὲν τῶν πεζῶν πλη-¹²
θος, πᾶρισον ποιοῦσι τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις·
τὸ δὲ τῶν ἵππέων ὡς ἐπίπαν τριπλάσιον. τούτων¹³
δὲ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμμάχων καὶ τὰ δύο στρατό-
πεδὰ δόντες ἐκατέρῳ τῶν ὑπάτων, ἐξαποστέλλουσιν
ἐπὶ τὰς πράξεις. καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀγῶνας¹⁴
δι' ἐνὸς ὑπάτου καὶ δύο στρατοπέδων, καὶ τοῦ προει-
ρημένου πλήθους τῶν συμμάχων κρίνουσι· σπανίως
δὲ πᾶσι πρὸς ἓνα καιρὸν καὶ πρὸς ἓνα χρωῶνται κίν-
δυνον. τότε δὲ οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφροβις

τὸ

10. καθά ποιο. καθάπερ εἶπ. invitis misit. Ibid. προχειρίζουσι.
Vulgo omnes προχειροῦσι. Contexti enim Reisk. 12. τὰ μὲν τῶν
πεζῶν. τὸ μὲν πεζὸν Bau. Aug. Ibid. Ῥωμαϊκοῖς. Alii vulgo
Ῥωμαίοις. 15. τότε δὲ. Vulgo omnes τότε μὲν, sed in Flor. su-
periset. δὲ. Alias vultem τότε μὲν οὐν.

præter sociorum auxilia.
Nam Romani, quod & ante
diximus, quatuor quotannis
legiones conscribunt. Le-
gio autem, peditum circiter
quatuor millia, equites du-
centos capit. At quoties
major aliqua necessitas exi-
stit, unicuique légioni assi-
gnantur fere quina millia,
equites treceni. In socio-
rum auxiliis peditum nume-
rum æquant legionibus Ro-
manis; equitum triplo ma-

jorem, ut plurimum, consti-
tuunt. Horum auxiliorum
dimidia pars cum duabus le-
gionibus dari solent utrique
consulum, quando ad res ge-
rendas mittuntur. Ad ple-
raque autem bella alter tan-
tum Consul cum duabus
legionibus & ea, quam di-
ximus, copia sociorum ad-
hibetur: raro omnibus viri-
bus simul & ad unum bel-
lum utuntur. At hoc tem-
pore usque adeo perculsi

per-

τὸ μέλλον, ὡς οὐ μόνον τέτταρα, ἀλλ' ἑκτὼ στρα-
τοπέδοις Ῥωμαϊκῆς ἐμοῦ προήρητο διακινδυνεύειν. A.V. 538.

Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, CVIII.
καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν θέντες τὸ μέγεθος τῶν εἰς ἑκά- Aemilius
Cos. hor-
tatur mi-
lites.
τερον τὸ μέρος ἀποβησομένων ἐκ τῆς μάχης, ἐξα-
πέστειλαν ἐντειλάμενοι, σὺν καιρῷ κρίνειν τὰ ὅλα
ἀγενναίως, καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως. Οἱ καὶ παρα-
γενόμενοι πρὸς τὰς δυνάμεις, καὶ συναθροίσαντες
τὰ πλήθη, τὴν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφη-
σαν τοῖς πολλοῖς, καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα τοῖς
παρεστῶσι καιροῖς· ἐξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευκίου
ἠδιατιθεμένου τοὺς λόγους. ἦν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν
λεγομένων πρὸς τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὸν ὑπὲρ
τῶν νεωστὶ γεγενημένων συμπτωμάτων. ὧδε γὰρ καὶ
τῆδ' ἐπου συνέβαινε διατετράφθαι, καὶ προσδεῖσθαι
ἀπαραινέσεως τοὺς πολλοὺς. Διόπερ ἐπειρᾶτο συνι-
στάνειν, ὅτι τῶν μὲν ἐν ταῖς προγεγενημέναις μά-

R Γ 5

χαις

CVIII. 3. τὰν ὑπὲρ. Alii τῶν ὑπὲρ. Ibid. ὧδε γὰρ καὶ. An
οἷός γάρ ὅτι τῆδ' ἐπου?

perterritique erant metu im-
pendentis mali, ut non so-
lum quatuor, sed etiam octo
legionibus simul, rem gere-
re constituerint.

108. Igitur *Aemilium* col-
legamque cohortati, ubi ob
oculos illi posuissent, *quanti*
in utramvis partem momen-
ti hæc pugna esset futura;
profectum ab urbe, *fortiter*
ἔσ' pro maiestate Romani no-
minis, simul atque occasio ob-
lata fuerit, rem cernere ju-
bent. Consules ut ad exer-

citum venerunt, concione
advocata, senatus volunta-
tem multitudini exponunt,
&, prout res postulabat,
eos adhortantur; *L. Aemilio*
mandata patrum ita referen-
te, ut vere sentire ipsum
quæ loqueretur intelligeres.
Ejus pleraque oratio eo ten-
debat, ut acceptas nuper
clades excusaret. Harum
quippe memoria territus mi-
les, adhortatione ejusmodi
opus habebat. Probare igi-
tur nitebatur; *quod superio-*
ribus præliis victi fuissent,

non

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τὸ μέλλον, ὡς οὐ μόνον τέτταρσιν, ἀλλ' ἐκτὼ στρα-
τοπέδοις Ῥωμαϊκῆς ἐμοῦ προήρητο διακινδυνεύειν. A.V. 538.

Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, CVIII.
καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν θέντες τὸ μέγεθος τῶν εἰς ἐκά- Aemilius
τερον τὸ μέρος ἀποβησομένων ἐκ τῆς μάχης, ἐξα- Cof. hor-
πέστειλαν ἐντειλάμενοι, σὺν καιρῷ κρίνειν τὰ ὅλα tatur mi-
ἀγενναίως, καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως. Οἱ καὶ παρα- lites.
γενόμενοι πρὸς τὰς δυνάμεις, καὶ συναθροίσαντες
τὰ πλήθη, τὴν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφη-
σαν τοῖς πολλοῖς, καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα τοῖς
παρεστῶσι καιροῖς· ἐξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευκίου
ἠδιατιθεμένου τοὺς λόγους. ἦν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν
λεγομένων πρὸς τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὸν ὑπὲρ
τῶν νεωστὶ γεγονότων συμπτωμάτων. ὧδε γὰρ καὶ
τῆδ' ἐπου συνέβαινε διατετράφθαι, καὶ προσδεῖσθαι
4 παραινέσεως τοὺς πολλοὺς. Διόπερ ἐπειρᾶτο συνι-
στάνειν, ὅτι τῶν μὲν ἐν ταῖς προγεγενημέναις μά-

R Γ 5

χαις

CVIII. 3. τὸν ὑπὲρ. *Alii τῶν ὑπὲρ. Ibid. ὧδε γὰρ καὶ. An
οἶδε γὰρ ὅτι τῆδ' ἐπου?*

perterritique erant metu im-
pendentis mali, ut non so-
lum quatuor, sed etiam octo
legionibus simul, rem gere-
re constitueript.

108. Igitur *Aemilium* col-
legamque cohortati, ubi ob
oculos illi posuissent, *quanti
in utramvis partem momen-
ti hæc pugna esset futura;*
profectum ab urbe, *fortiter
ἔσ' pro majestate Romani no-
minis, simulatque occasio ob-
lata fuerit, rem cernere ju-
bent.* Consules ut ad exer-

citum venerunt, concione
advocata, senatus volunta-
tem multitudini exponunt,
&, prout res postulabat,
eos adhortantur; *L. Aemilio*
mandata patrum ita referen-
te, ut vere sentire ipsum
quæ loqueretur intelligeres.
Ejus pleraque oratio eo ten-
debat, ut acceptas nuper
clades excusaret. Harum
quippe memoria territus mi-
les, adhortatione ejusmodi
opus habebat. Probare igi-
tur nitebatur; *quod superio-
ribus præliis victi fuissent,*

non

Λ. V. 538. χωρὶς τῶν συμμάχων. Ῥωμαῖοι γὰρ, καθά που¹⁰
 καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, αἰεὶ ποτε τέτταρα στρατό-
 πεδα προχειρίζουσι. τὸ δὲ στρατόπεδον, πεζοὺς μὲν
 λαμβάνει περὶ τετρακισχιλίους, ἵππεῖς δὲ διακο-
 σίους. ἐπὶ δὲ τις ὀλοσχερεστέρα προφαίνεται
 χρεία, τοὺς μὲν πεζοὺς ἐν ἐκάστῳ στρατοπέδῳ
 ποιοῦσι περὶ πεντακισχιλίους, τοὺς δ' ἵππεῖς τρια-
 κοσίους. τῶν δὲ συμμάχων, τὸ μὲν τῶν πεζῶν πλη-¹²
 θος, πᾶρισον ποιοῦσι τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατοπέδοις·
 τὸ δὲ τῶν ἵππέων ὡς ἐπίπαν τριπλάσιον. τούτων¹³
 δὲ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμμάχων καὶ τὰ δύο στρατό-
 πεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων, ἐξαπστέλλουσιν
 ἐπὶ τὰς πράξεις. καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀγῶνας¹⁴
 δι' ἑνὸς ὑπάτου καὶ δύο στρατοπέδων, καὶ τοῦ προει-
 ρημένου πλήθους τῶν συμμάχων κρίνουσι· σπανίως
 δὲ πᾶσι πρὸς ἕνα καιρὸν καὶ πρὸς ἕνα χρωῖνται κίν-
 δυνον. τότε δὲ οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφροβις

τὸ

10. καθά που. καθάπερ edd. invitis mistis. Ibid. προχειρίζουσι.
 Vnlzo omnes προχειροῦσι. Coniexi enim Reisk. 12. τὰ μὲν τῶν
 πεζῶν. τὸ μὲν πεζῶν Bau. Aug. Ibid. Ῥωμαϊκοῖς. Alia vnlzo
 Ῥωμαίοις. 15. τότε δὲ. Vnlzo omnes τότε μὲν, sed in Flor. su-
 preiser. δὲ. Alia vnlzo τότε μὲν οὐν.

præter sociorum auxilia.
 Nam Romani, quod & ante
 diximus, quatuor quotannis
 legiones conscribunt. Le-
 gio autem, peditum circiter
 quatuor millia, equites du-
 centos capit. At quoties
 major aliqua necessitas exi-
 stit, unicuique legioni assi-
 gnantur fere quina millia,
 equites treceni. In socio-
 rum auxiliis peditum nume-
 rum æquant legionibus Ro-
 manis; equitum triplo ma-

jorem, ut plurimum, consti-
 tuunt. Horum auxiliorum
 dimidia pars cum duabus le-
 gionibus dari solent utrique
 consulum, quando ad res ge-
 rendas mittuntur. Ad ple-
 raque autem bella alter tan-
 tum Consulum cum duabus
 legionibus & ea, quam di-
 ximus, copia sociorum ad-
 hibetur: raro omnibus viri-
 bus simul & ad unum bel-
 lum utuntur. At hoc tem-
 pore usque aden perculsi

τὸ μέλλον, ὡς οὐ μόνον τέτταρσιν, ἀλλ' ἑκτὼ στρα-
τοπέδοις Ῥωμαϊκῆς ἐμοῦ προέβητο διακινδυνεύειν. A.V. 538.

Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, CVIII.
καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν θέντες τὸ μέγεθος τῶν εἰς ἑκά- Aemilius
τερον τὸ μέρος ἀποβησομένων ἐκ τῆς μάχης, ἔξα- Coi hor-
πέστειλαν· ἐντειλάμενοι, σὺν καιρῷ κρίνειν τὰ ἕλα tatur pi-
2 γενναίως, καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως. Οἱ καὶ παρα- lics.
γενόμενοι πρὸς τὰς δυνάμεις, καὶ συναθροίσαντες
τὰ πλήθη, τὴν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφη-
σαν τοῖς πολλοῖς, καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα τῆς
παρεστῶσι καιρῆς· ἐξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευκίου
3 διατιθεμένου τοὺς λόγους. ἦν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν
λεγομένων πρὸς τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὴν ἰσχυ-
τῶν νεωστὶ γεγονότων συμπτωμάτων. ὥστε γὰρ κα-
τῆδὲ που συνέβαινε διατετράφθαι, καὶ προσομι-
4 παραινέσεως τοὺς πολλοὺς. Διόπερ ἐπεμύθη· ἵστα-
στάνειν, ὅτι τῶν μὲν ἐν ταῖς προγεγενημέναις

R 5

CVIII. 3. τὸν ὑπὲρ. Alii τῶν ὑπὲρ. Ibid. οἷοι γὰρ οἷοι
οἷοι γὰρ ὅτι τῆδὲ που?

perterritique erant metu im-
pendentis mali, ut non so-
lum quatuor, sed etiam octo
legionibus simul, rem gere-
re constitueript.

citum νεωστὶ γεγονότων
advocata, ἵσταστάνειν
tem παραινέσεως
&, προμύθη
eos adhortari
mandata

108. Igitur Aemilium col-
legamque cohortati, ubi ob
oculos illi posuissent, quanti
in utranvis partem momen-
ti hæc pugna esset futura;
profectum ab urbe, fortiter
Es pro maiestate Romanæ
eninis, simulatque occasio
lata fuerit, vasa ceruicæ
bent. Consulibus ut ad ex-

te, ut non
que loquuntur
Ejus præsentibus
dicitur, ut
clausis
quodammodo
his
potest,
no dimi-
præteris su-
periores

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μίους, διὰ τὸ περὶ τὸν αἴρα γινόμενον σύμπτωμα. A.V. 538.
Aerilius
hortatur
milites.
 ἰοῦν γε μὴν πάντα τὰναντίας τοῖς προειρημένοις ὑπ-
 ἄρχει.

Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς ἀμφότεροι πάρεσμεν, οὐ CIX.
 μόνον αὐτοὶ κοινωνήσοντες ὑμῖν τῶν κινδύνων· ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἐκ τοῦ πρότερον ἔτους ἄρχοντας ἐτοίμους
 παρεσκευάκαμεν πρὸς τὸ μένειν καὶ μετέχειν τῶν
 αὐτῶν ἀγῶνων. Ἰμεῖς γε μὴν οὐ μόνον ἐωράκατε
 τοὺς καθοπλισμούς, τὰς τάξεις, τὰ πλήθη τῶν
 πολεμίων· ἀλλὰ καὶ διαμαχόμενοι μονοῦ καθ'
 ἑκάστην ἡμέραν, δεύτερον ἐναυτὸν ἤδη διατελεῖτε.
 Ἐπάντων οὖν τῶν κατὰ μέρος ἐναντίας ἔχόντων ταῖς
 προγεγενημέναις μάχαις, εἰκὸς καὶ τὸ τέλος ἐναν-
 4τίον ἐκβήσεσθαι τοῦ νῦν ἀγῶνος. Καὶ γὰρ ἄτοπον,
 μᾶλλον δ', ὡς εἰπεῖν, ἀδύνατον, ἐν μὲν τοῖς κατὰ
 μέρος ἀκροβολισμοῖς, ἴσους πρὸς ἴσους συμπίπτον-
 τας,

CIX. 1. ἐκ τοῦ πρότερον ἔτους. *Varie depravata erant haec verba, partim in mssis, partim in editis.* 3. *Vocab. ἐναυτὸν in fine post ἀγῶνος ponit Bav.*

gna, propter aëris caliginem, videre licuit hostem. Nunc vero omnia contraria se ratione habent.

109. *Etenim primum quidem, ecce nos Consules ambos, qui non solum ipsi ejusdem vobiscum periculi futuri sumus participes; sed hoc amplius effecimus, ut proximi quoque Consules, qui magistratu exierunt, manere, & in societatem hujus certaminis venire non recusaverint. Vos deinde non solum armo-*

rum genus hostium, actem instruendi modum, numerum, notum habetis; sed alterum jam annum inter quotidianas prope cum adversariis pugnas egistis. Quandoquidem igitur secus nunc singula quaeque se habent atque in superioribus praeliis; eventum quoque certaminis contrarium futurum necesse est. Absurdum enim foret, imo vero ne fieri quidem potest, ut, qui, pari numero dimicantes, e minutis praeliis superiores

A.V. 579. *χαις ἐλαττωμάτων οὐχ ἓν, οὐδὲ δεύτερον, καὶ πλείω*
Aemilius δ' ἂν εὖρει τις αἴτια, δι' ἧς τοιοῦτον αὐτῶν ἐξέβη τὸ
hortatur τέλος. Ἐπὶ δὲ τῶν νῦν καιρῶν, οὐδεμία λείπεται
militēs πρόφασις, εἰάν ἄνδρες ᾧσι, τοῦ μὴ νικᾶν τοὺς ἐχθρούς. τότε μὲν γὰρ οὔτε τοὺς ἡγεμόνας ἀμφοτέρους οὐδέποτε συνηγωνίῳ τοῖς στρατοπέδοις, οὔτε ταῖς δυνάμεσι κεχρηῆσθαι γεγυμνασμέναις, ἀλλὰ νεοσυλλόγοις καὶ ἀοράτοις παντὸς δεινοῦ. τότε μέγιστον, ἐπὶ τοσοῦτον ἀγνοεῖσθαι παρ' αὐτοῖς πρότερον τὰ κατὰ τοὺς ὑπεναντίους, ᾧστε σχεδὸν μὴδ' ἐωρακότας τοὺς ἀνταγωνιστὰς παρατάττεσθαι, καὶ συγκαταβαίνειν εἰς τοὺς ὀλοσχερεῖς κινδύνους. οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Τρεβίαν ποταμὸν σφαιλῆντες, ἐκ Σικελίας τῇ προτεραίᾳ παραγεννηθέντες, ἅμα τῷ Φωτὶ τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ παρετάζαντο. τοῖς δὲ κατὰ Τυρρηνίαν ἀγωνισαμένοις, οὐχ οἷον πρότερον, ἀλλ' οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ συνιδεῖν ἐξεγένετο τοὺς πολεμίους,

4. αἴτια δι' ἧς. *Uulgo omnes αἴτίας διὸ. Correxī cum Reisk. 7. ἐωρακότας. ἐωρακότες edd. invitis iustis. 8. παραγεννηθέντες. παραγεγονότας Flor.*

non unam, neque alteram, sed vero plures rationes afferri posse, cur ita acciderit. Nunc vero, si viri fuerint, nihil causse dici posse, cur de hoste victoriam non sint reportaturi. Ad id enim temporis neque ambos Consules unquam legionibus iunctis decertasse; neque militem habuisse exercitatum, sed tiro-nem, & omnium, quæ militiæ occurrunt dura & terribilia, inexpertum: quodque maximum erat, in tantum

priorēs illos naturam hostis fui ignorasse, ut prius ferme, quam eos unquam vidiſſent quibuscum pugnandum erat, in aciem contra illos prodirent, & ad certandum cum ipsis de summa rerum descenderent. Nam qui ad Trebiam, ait, parum prospere pugnarunt, quum ex Sicilia pridie veniſſent, ubi illuxit poſtridiſ eius diei in acie steterunt. Qui in Etruria dimicarunt, iis, non dicam ante, sed ne in ipsa quidem pugna,

μίους, διὰ τὸ περὶ τὸν αἴρα γινόμενον σύμπτωμα. A.V. 538. Aet.ilius hortatur milites.
 ἰοῦν γε μὴν πάντα τὰναντίας τοῖς προειρημένοις ὑπ-
 ἄρχαι.

Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς ἀμφοῖτεροι πάρεσμεν, οὐ CIX.
 μόνον αὐτοὶ κοινωνήσοντες ὑμῖν τῶν κινδύνων· ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἐκ τοῦ πρότερον ἔτους ἄρχοντας ἐτοίμους
 παρεσκευάκαμεν πρὸς τὸ μένειν καὶ μετέχειν τῶν
 αὐτῶν ἀγῶνων. Ἰμεῖς γε μὴν οὐ μόνον ἐωράκατε
 τοὺς καθοπλισμούς, τὰς τάξεις, τὰ πλήθη τῶν
 πολεμίων· ἀλλὰ καὶ διαμαχόμενοι μονοῦ καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν, δεύτερον ἐνιαυτὸν ἤδη διατελεῖτε.
 Ἐπάντων οὖν τῶν κατὰ μέρος ἐναντίας ἔχόντων ταῖς
 προγεγενημέναις μάχαις, εἰκὸς καὶ τὸ τέλος ἐναν-
 4τίον ἐκβήσεσθαι τοῦ νῦν ἀγῶνος. Καὶ γὰρ ἄτοπον,
 μᾶλλον δ', ὡς εἰπεῖν, ἀδύνατον, ἐν μὲν τοῖς κατὰ
 μέρος ἀκροβολισμοῖς, ἴσους πρὸς ἴσους συμπίπτου-
 τας,

CIX. 1. ἐκ τοῦ πρότερον ἔτους. *Varie depravata erant haec verba, partim in mssis, partim in editis.* 3. *Vocab. ἐνιαυτὸν in fine post ἀγῶνος ponit Bav.*

gna, propter aëris caliginem, videre licuit hostem. Nunc vero omnia contraria se ratione habent.

109. *Etenim primum quidem, ecce vos Consules ambos, qui non solum ipsi ejusdem vobiscum periculi futuri sumus participes; sed hoc amplius effecimus, ut proximi quoque Consules, qui magistratu exierunt, manere, & in societatem hujus certaminis venire non recusaverint. Vos deinde non solum armo-*

rum genus hostium, actem instruendi modum, numerum, notum habetis; sed alterum jam annum inter quotidianas prope cum adversariis pugnas egistis. Quandoquidem igitur secus nunc singula quaeque se habent atque in superioribus praeliis; eventum quoque certaminis contrarium futurum necesse est. Absurdum enim foret, imo vero ne fieri quidem potest, ut, qui, pari numero dimicantes, e minutis praeliis su-
periores

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

8 προσδεῖ. τίς γὰρ οὐκ ἂν βούλοιτο, μάλιστα μὲν νι-
 καῖν ἀγωνιζόμενος· εἰ δὲ μὴ τοῦτ' εἴη δυνατὸν, τεθνα-
 ναί προῦθεν μαχόμενος· ἢ ζῶν ἐπιθεῖν τὴν τῶν πρσει-
 9 ρημένων ὕβριν καὶ καταφθοράν; Διόπερ, ὦ ἄνδρες,
 χωρὶς τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων, αὐτοὶ λαμβάνοντες
 πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐκ τοῦ λείπεσθαι καὶ τοῦ νικᾶν
 10 διαφορὰν, καὶ τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, οὕτως
 ἑαυτοὺς παραστήσασθε πρὸς τὴν μάχην, ὡς τῆς
 πατρίδος οὐ κινδυνεύουσης νῦν αὐτοῖς τοῖς στρατο-
 11 οπέδοις, ἀλλὰ τοῖς ὅλοις. τί γὰρ ἔτι προσθεῖσα τοῖς
 ὑποκειμένοις, εἰάν ἄλλως πως τὰ παρὲντα κριθῆ,
 12 ἐν ὑμῖν. ὧν ὑμεῖς αὐτὴν μὴ διαψευθῆτε νῦν· ἀλλ'
 ἀπόδοτε μὲν τῇ πατρίδι τὰς ἀρμοζύσας χάριτας,
 Φανερόν

10. προσδεῖσα. Vulgo προσθήσω, Ἔ deinde περιγενέσθαι pro περιγενή-
 σεσθαι.

tari non est necesse. Quis est enim, quin malit, maxime quidem pugnando vincere; aut, si hoc non licet, in prælio certe mori potius, quam vivus hos, quos modo commemoravi, hostis libidini et crudelitati misere expositos videre? Agite igitur, milites, ipsi per vos, tacente me, facite diligenter cogitatis, quam diversa vos victores aut victos maneant; quæ vel præmia sperare, vel mala metuere habeatis: atque ita comparati animis ad prælium accedite, ut memineritis, non

solis legionibus periclitari hic patriam, sed universum imperium agi. Quod enim, si secus ceciderit instans certamen, amplius ad præsentem adparatus adjiciat patria, quo hostibus superior evadat, nihil reliquum habet. In vobis enim omne studium omnesque vires suas reposuit; in vobis omnes spes salutis suæ locatas habet. Quæ spes ne eam fallant, videte, quæso, milites: Et prout de vobis patria merita est, ita nunc erga ipsam vos gerite: faciteque, ut omnes mortales intelli-

A.V. 538. Φανερόν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσατε, διότι καὶ τὰ πρότερον ἐλαττώματα γέγονεν, οὐ διὰ τὸ Ῥωμαίους χείρους ἀνδρας εἶναι Καρχηδονίων, ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν τῶν τότε μαχομένων, καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν καιρῶν περιστάσεις. Τότε μὲν οὖν ταῦτα καὶ ἰστοιαῦτα παρακαλέσας ὁ Λεύκιος, διαφῆκε τοὺς πολλούς.

CX. Τῇ δ' ἐπαύριον ἀναζεύξαντες, ἤγον τὴν δύναμιν, οὐ τοὺς πολεμίους ἤκουον στρατοπεδεύειν. δευτέρῃσι δ' ἐπιβάλλοντες, παρενέβαλον, περὶ πεντήκοντα σταδίου ἀποσχόντες τῶν πολεμίων. Ὁ μὲν οὖν Λεύκιος, συνθεασάμενος ἐπιπέδους καὶ ψιλούς ὄντας τοὺς πέριξ τόπους, οὐκ ἔφη δεῖν συμβάλλειν ἰπποκρατούντων τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἐπισπᾶσθαι καὶ προάγειν μάλλον εἰς τόπους τοιούτους, ἐν αἷς τὸ πλέον ἔσται διὰ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων ἢ μάχη. τοῦ

13. καὶ τοιαῦτα. καὶ τὰ τοιαῦτα *Asp. Reg. A.*

CX. 2. τόπους τοιούτους *ex consuet. posui. Vidgo omnes τοὺς τοιούτους.*

elligant, etiam superiorum temporum detrimenta non ideo fuisse accepta, quod virtute Romanus Carthaginienſi cedat; sed partim propter illorum exercituum, qui tunc pugnarunt, imperitiam, partim propter locorum ac temporum iniquitatem. Hæc & similia his alia postquam Aemilius ad excitandos multitudinis animos dixisset, concionem dimisit.

110. Postridie ejus diei Consules, motis castris, eo

duxere, ubi castra esse hostium cognoverant. Quo ut alteris castris ventum est, paullo amplius sex millium intervallo ab hoste confident. Ibi tum L. Aemilius, plana & nuda omnia circumcirca esse videns, quia superior equitatu Pœnus erat, abstinendum prælio censebat; & in ejusmodi loca deducendum exercitum attrahendumque hostem esse, ubi pedestribus copiis plurimum resgeretur. Huic sententiæ quum

3 του δὲ Γαίου, διὰ τὴν ἀπειρίαν, ὑπὲρ τῆς ἐναντίας A.V. 538.
 ὑπάρχοντος γνώμης, ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρη-
 στία περὶ τοὺς ἡγεμόνας· ὃ πάντων ἐστὶ σφαλε-
 ρώτατον. τῆς δ' ἡγεμονίας τῷ Γαίῳ καθηκούσης εἰς Alternis
 τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, διὰ τὸ παρὰ μίαν ἐκ τῶν diebus
 ἐθισμῶν μεταλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοὺς ὑπάτους, imperant
 ἀναστρατοπεδεύσας προῆγε, βουλόμενος ἐγγίσαι τοῖς Consules.
 πολεμίοις, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος
 5 του Λευκίου. Ὁ δ' Ἀννίβας ἀναλαβὼν τοὺς εὐζώ-
 νους καὶ τοὺς ἵππεῖς, ἀπῆντα· καὶ προσπεσὼν ἔτι
 κατὰ πορείαν οὔσι, παραδόξως συνεπλέκετο, καὶ
 6 πολὺν ἐν αὐτοῖς ἐποίητο θόρυβον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὴν
 μὲν πρώτην ἐπιφορὰν ἐδέξαντο, προθέμενοί τινες
 τῶν ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς· μετὰ δὲ ταῦτα Levi
 τοὺς ἀκοντιστάς καὶ τοὺς ἵππεῖς ἐπαφέντες, ἐπρο- prelio
 τέρουσιν κατὰ τὴν ὅλην συμπλοκὴν, διὰ τὸ τοῖς μὲν victores
 Καρχηδονίοις μηδὲν ἐφεδρεύειν ἀξιόλογον, τοῖς δὲ Romani.
 Ῥω-

6. ὅλην συμπλοκὴν. πρώτην συμπλ. *edd. ex Bau.*

quum pro sua imperitia re-
 fragaretur C. Terentius, ac-
 cidit. quod omnium pericu-
 losissimum est, ut dissiderent
 animis inter se duces, neque
 in commune consularent.
 Proximo die Terentius, cu-
 jus imperium tunc erat,
 (moris enim habent Consu-
 les Romani alternis diebus
 imperare:) motis castris,
 multum obtestante & reni-
 tente collega, propius ho-
 stem accedit. Hannibal cum
 expeditis & equitibus ob-
 viam illis procedit: quos

ducentes adhuc agmen subit-
 to nec opinantes adortus,
 pugnamque capeffens, ma-
 gno tumultu complevit. At
 hi, postquam primum hostis
 impetum, objecta gravis ar-
 maturæ aliqua manu, susti-
 nuerunt, deinde, jaculato-
 ribus atque equitibus in ho-
 stem immiffis, ita rem gesse-
 runt, ut universi certaminis
 penes ipsos victoria staret;
 quandoquidem Carthagini-
 ensium acies omni prope-
 modum subsidio erat nudata,
 quum Romani levi suæ ar-
 maturæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

11 τῶν ὑπεναντίων μικρῶ πλεῖον· βουλόμενος διὰ τού- A.V. 538.
των προκαθῆθαι μὲν τῶν ἐκ τῆς πέραν παρεμβολῆς·
προνομευόντων, ἐπικεῖθαι δὲ τοῖς παρὰ τῶν Καρχη-
δονίων.

Ἄννιβας δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν θεωρῶν, ὅτι CXI.
καλεῖ τὰ πράγματα μάχεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς Hannibal
πολεμίοις, εὐλαβούμενος δὲ, μὴ διατέτραπται τοῖς hortatur
πληθὺς ἐκ τοῦ προγεγονότος ἐλαττώματος· κρίνας suos.
προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν, συνῆγε τοὺς
2 πολλούς. ἀθροισθέντων δὲ, περιβλέψαι κελεύσας
πάντας εἰς τοὺς πέριξ τόπους, ἤρετο, τί μείζον εὐ-
ξασθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τοὺς παρόντας ἐδύναντο
καιροῦς, δοθείσης αὐτοῖς ἐξουσίας, τοῦ, παρὰ πολὺ
τῶν πολεμίων ἱπποκρατοῦντας, ἐν τοιούτοις τόποις
3 διακριθῆναι περὶ τῶν ὅλων. Πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν
ἐπισημηναμένων, διὰ τὴν ἐνάργειαν τούτου· Τοιγαροῦ-
οῦν,

II. τῶν ἐκ τῆς πέραν ex conjec. continxi. Missi omnes τῆς ἐκ τῶν
Ἰβήρων παρεμβολῆς, quod Casaub. in τῶν ἐκ τῶν ἰδίων παρεμ-
βολῶν inuenit. it.

CXI. 3. Τούτου τοιγαροῦν maluit Reisk.

stris, paullo vero amplius ab
hoste, castra metari jussit:
hoc consilio, ut per hos
simul præsidio esset suis, qui
ex ulterioribus castris pabu-
latum exirent, simulque illis
immineret, qui ob eandem
causam e vallo Carthagi-
niensium prodirent.

III. Hannibal vero, tem-
pus adesse cernens, quo ma-
nus conferere & dimicare
cum hostibus oporteret; ve-
ritus, ne recens damnum
animis militum aliquamattu-

Vol. I.

lisset consternationem, suos
sibi esse alloquendos ratus,
concionem advocavit. Qui
ubi convenere, jubet omnes
loca circumjecta circumspi-
cere: deinde quærit ex illis,
ecquid impræsentiarum, sibi
facta sibi a diis esset potestas,
optare majus ab eis potuissent;
quam ut, qui hostem equitatu
longe superent, talibus in lo-
cis periculum summæ rerum
facerent? Quum, in re tam
manifesta, omnium assensu
comprobata ejus vox esset:

S s

Vos

A.V. 538
 Hannibal
 hostes
 suos.

αὐτῶν, ἔφθ, πρῶτον μὲν τῶν θεῶν ἔχετε χάριν· ἐπι-
 νοήσατε γὰρ ἡμῶν συμπατασπελάζοντες τῆν ἰσθμῶν, εἰ τῶν-
 τῶν τύποις ἤχασι τοὺς ἐχθρούς· δεύτερον δὲ ἡμῶν,
 ὅτι καὶ μάχεσθαι τοὺς πελεμῶν συμπατασπελάζοντες,
 (οὐ γὰρ ἔτι ὄντα τῶν τούτου διαφύγει,) καὶ μάχε-
 σθαι προφανῶς ἐν τῶν ἡμετέρων περὶ τῶν. Τῶν
 δὲ παρακαλεῖν ὑμᾶς τῶν διὰ πλεονεξίας, εὐσεβείας
 καὶ περὶ τῶν εἰρημίας πρὸς τῶν κἀδῶν, εὐσεβείας μὲν
 δευτέρας καθήκει. ὅτε μὲν γὰρ ἀπέρως ἀπέστανε τῶν
 πρὸς Ῥωμαίους μάχης, ἔδει τούτου περὶ καὶ μετ'
 ὑπερσημαίων ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς περὶ τῶν ἐξ-
 λόγους. ὅτε δὲ κατὰ τὸ συνεχὲς τρισὶ μάχαις τῶν
 λικαύταις ἐξ ὁμολογουμένου νεικῆκατε Ῥωμαίους,
 πῶς ἂν ἔτι λόγος ὑμῶν ἰσχυρότερον παρὰ τῶν
 θάρσος αὐτῶν τῶν ἔργων; Διὰ μὲν οὖν τῶν πρὸ τῶν
 κινδύων κεκρατήκατε τῆς χώρας καὶ τῶν ἐκ τῶν
 ἀγαθῶν, κατὰ τὰς ἡμετέρας ἐπαγγελίας, ἀπο-
 στύσεται

3. ἤχασι. Vulgo alii ἤχασι. 7. ἐξ ὁμολογουμένου. ἐξ ἐπισημαίων
 edidit Casaub. invitis missis.

*Vos igitur, inquit, diis pri-
 mo gratias agite, qui, victo-
 riam vobis parantes, in ejus-
 cemodi loca hostes deduxe-
 runt: deinde ἔφθ nobis, qui
 ad necessitatem pugnandi eos
 compulimus; (pugnam enim
 jam declinare amplius non
 possunt;) ἔφθ quidem loco ini-
 quo ipsis, nobis autem palam
 opportuno. Ut autem plu-
 ribus vos hortor, quo fidente
 atque alacri animo pugnam
 capeffatis, nequaquam nunc
 convenire mihi videtur. Tunc
 fuit ei orationi locus, quan-*

*do pugnae cum Romanis ni-
 lum adhuc periculum jicere-
 tis: quo tempore multa ego
 apud vos in eam sententiam,
 exemplis etiam sub oculos
 positis, differui. Nunc, cum
 tribus continuis praevius tan-
 tas tanque profectas victu-
 rias de Romanis reportavi-
 stis; quae vis dicendi plus
 valere queat ad animos vo-
 bis faciendos, quam res ipsa
 quas gessistis? Igitur pra-
 cedentibus quidem victoriis
 regione potiti estis, ἔφθ omni-
 bus ejus bonis, sicut vobis
 promi-*

στούντων ἡμῶν ἐν παῶσι τοῖς πρὸς ὑμᾶς εἰρημένοις· ὁ δὲ νῦν ἀγὼν ἐνέστηκε περὶ τῶν πόλεων, καὶ τῶν
 ἐν αὐταῖς ἀγαθῶν. οὐ κρατήσαντες, κύριοι μὲν ἔσε- A.V. 538.
Hannibal
hortatur
suos.
 θε παραχρῆμα πάσης Ἰταλίας· ἀπαλλαγέντες δὲ
 τῶν νῦν πόνων, γενόμενοι συμπάσης ἐγκρατεῖς τῆς
 Ῥωμαίων εὐδαιμονίας, ἡγεμόνες ἅμα καὶ δεσπότηαι
 ἰσπανῶν γενήσεθε διὰ ταύτης τῆς μάχης. διόπερ
 οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία. θεῶν γὰρ
 βουλομένων, ὅσον οὐπω βεβαιώσεν ἡμῖν πέπεισμα
 ἰταῖς ἐπαγγελίας. Ταῦτα δὲ καὶ τούτοις παραπλή-
 ρια διαλεχθεῖς, προθύμως αὐτὸν ἐπισημαινομένου
 τοῦ πλήθους, ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος αὐτῶν τὴν
 ὄρμην, ἀφῆκε· καὶ παραχρῆμα κατεστρατοπέδευ-
 σε, ποιούμενος τὸν χάρακα παρὰ τὴν αὐτὴν πλευ-
 ρὰν τοῦ ποταμοῦ τῇ μείζονι στρατοπεδείᾳ τῶν
 ὑπεναντίων.

§ 2

Τῇ

10. ἐστὶ χρεία Βαν. absque artic. 11. καὶ τὰ τούτοις παραπλή-
 ρια Aug. Keg. A.

*promiseramus; Et quaecum-
 que vobis dixeram, ea omnia
 res ipsae comprobarunt: nunc
 vero de urbibus, Et earum
 opibus, superest certamen.
 Ex quo si victores discesseri-
 tis, ilicet vestra erit univer-
 sa Italia: Et vos unicum hoc
 praelium, omnibus perfunditos
 laboribus, imperio atque di-
 vitiis universis Romanorum
 potitos, principes ac domi-
 nos omnium efficiet. Quare
 non jam verbis est opus; sed
 manu res gerenda. Etenim,*

*diis volentibus, brevi tempo-
 ris momento promissa mea
 effecta vobis me daturum
 confido. Hæc & in hanc
 sententiam alia postquam di-
 xerat Hannibal; multitudine
 approbationis signum voce
 manumque dante, ipse, egre-
 gia suorum voluntate lau-
 data, concionem dimisit:
 statimque ab eadem parte
 amnis, ubi majora castra ho-
 stium erant, ipse quoque ca-
 stra communivit.*

112. Postri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ τοῦ μέλλεν γίγνεται χρόνος. ὅταν δ' ἅπαξ κριθῆ, A.V. 538.
 ὅτι ἂν ἢ πάσχειν πάντων τῶν δοκούντων εἶναι δε- Mora im-
 βνῶν ὑπομενετέον. Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην προσπεπτωκί- patientes
 τος, ὅτι παραστρατοπεδεύουσιν ἀλλήλοις, καὶ συμ- mortales.
 πλοκαὶ γίγνοντα τῶν προκινδυνεύοντων ἀναὶ ἐκάστην
 τῆμέραν, ὄρθῃ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις· δεδιότων Romæ
 μὲν τῶν πολλῶν τὸ μέλλον, διὰ τὸ πολλαίς ἤδη omnes
 προητλήθαι, προορωμένων δὲ καὶ προλαμβάνοντων timent.
 τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐννοίαις, εἰάν σφάλλωνται τοῖς
 ὄλοις. πάντα δ' ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε
 διὰ στόματος, σημείων δὲ καὶ τεράτων πᾶν μὲν ἱε-
 ρόν, πᾶσα δ' ἦν εἰκία πλήρης· ἐξ ὧν εὐχαὶ καὶ θυ-
 σία καὶ θεῶν ἱκετηρία καὶ δεήσεις ἐπέϊχον τὴν πρό-
 ρλιν. Δεινοὶ γὰρ ἐν ταῖς περιστάσεσι Ῥωμαῖοι, καὶ Supersti-
 θεοὺς ἐξιλιάσκεσθαι καὶ ἀνθρώπους, καὶ μηδὲν ἀπρε- tiosi Ro-
mani.

S s 3

πὲς

5. τοῦ μέλλεν. τοῦ μέλλοντος *edd. ex Bav. Ibid. ὅταν δ' ἅπαξ.*
 ὅταν γ' ἅπαξ *sua auctoritate edidit Casaub. hæc cum prioribus con-*
 πέτεται. 9. ἐξιλιάσεσθαι *Vind. Flor. Aug. Reg. A. ἐξιλιάσεσθαι vide-*
tur esse in Vat.

atque molestius, quam ubi
mora nobis nequitur. Post-
 quam vero semel jacta est
alea, non recusandum est
 pati quidquid tandem evene-
 rit eorum quæ dura homini-
 bus videntur. Vbi *Romam*
 est allatus nuntius, castra
 castris esse collata, & veli-
 tationes inter stationes quo-
 tidie fieri; erecta animis &
plena metus civitas fuit;
 eventum prælii, propter me-
 moriam tot recentium cla-
 dium, cunctis horrentibus;
 ac facile intelligentibus, co-
 gitationeque sibi fingenti-
 bus, quis, fractis ibi rebus,

futurus esset *Reip.* status.
 Et erant in ore omnibus
 omnia fatidicis ipsorum li-
 bris comprehensa oracula:
 ostentorum item ac *prodi-*
giorum templa cuncta &
 cunctas privatorum domos
 cerneret refertas, Omnes
 igitur per universam urbem
 vota concipere, rem divi-
 nam facere, diis immortali-
 bus supplicia ac preces agi-
 tare. Solent namque Ro-
 mani periculosis temporibus
 miram quamdam industriam
 ad deum, hominumque iram
 avertendam adhibere: ne-
 que eorum, quæ in ejusmo-
 di

LV. 538. πὲς μηδ' ἀγεννὲς ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἠγεῖσθαι τῶν περὶ ταῦτα συντελουμένων.

CXIII. Terentius aciem in- str. II: ad A. I. fidum prope Cannam. Ὁ δὲ Γάιος, ἅμα τῷ παραλαβεῖν τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τὴν ἀρχὴν, ἄρτι τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφανομένης, ἐκίνας τὴν δύναμιν ἐξ ἑκατέρως ἅμα τῆς παρεμβολῆς. καὶ τοὺς μὲν ἐκ ταῦτα μείζονος χάρακος διαβιβάζων τὸν ποταμὸν, εὐθείως παρενέβαλε· τοὺς δ' ἐκ θατέρου συνάπτων τούτοις, ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθείαν ἐξέταττε, λαμβάνων πᾶσι τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πρὸς μεσημβρίαν. τοὺς μὲν οὖν τῶν Ῥωμαίων ἵππεῖς παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοῦ δεξιῦ κέρατος κατέστησε· τοὺς δὲ πεζοὺς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτενε, πυκνότερας ἢ πρόθεν ταῖς σημαίας καθιστάνων, καὶ πρῶτον πολλαπλάσιον τὸ βάθος ἐν ταῖς σπείραις τοῦ μετώπου. τοὺς δὲ τῶν συμμάχων ἵππεῖς εἰς τὸ λαίον κέρατος παρενέβαλε. πάσης δὲ τῆς δυνάμεως προέστησε τοὺς

CXIII. 1. τὴν κατὰ πόδας ἡμέραν *edd. ex Bav.* 2. λαμβάνων *pāsī. pāsān edd. ex Bav. Ibid. Forsf. τὴν ἐπιφ. πρὸς τὴν μεσημβρ. Reisk.* 3. σημαίας. *Alii σημαίας, ut passim alibi.*

di casibus fieri amant, quidquam aut parum decorum, aut parum ex sua dignitate esse arbitrantur.

113. At Varro postero die, (cujus fors ejus diei imperii erat,) susceptis statim fascibus, vix dum illucescente sole, ex utrisque simul castris copias educit. Et majoribus quidem egreffos, statim, ut quosque traduxerat, ita in acie locat: tum alteros ex minoribus castris his jungit, & conti-

nuata serie dirigit; ita quidem, ut frons totius aciei meridiem spectaret. Romanos igitur equites ad ipsum flumen in dextro cornu locat: pedites his continuos in eadem serie porrigit: confertos magis, quam aliās, manipulos statuens, & multo majorem ordinum altitudinem faciens quam frontem. Sociorum equitatum in lævum cornu disponit. Ante universam aciem leviter armatos ex modico interval-

στους εὐζώνους ἐν ἀποστάσει. ἦσαν δὲ σὺν τοῖς συμ-^{A.V. 538.}
μάχοις, πεζῶν μὲν εἰς ὀκτῶ μυριάδας, ἵππεῖς δὲ μι-
κροῦ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων. Ἄννίβας δὲ κατὰ <sup>Hanniba-
lis acies.</sup>
τὸν αὐτὸν καιρὸν τοὺς μὲν Βαλιαρεῖς καὶ λογχοφό-
ρους διαβιβάσας τὸν ποταμὸν, προεβάλετο τῆς δυ-
νάμεως· τοὺς δὲ λοιποὺς ἑξαγαγὼν ἐκ τοῦ χάρακος,
καὶ περαιώσας κατὰ διττοὺς τόπους τὸ ῥεῖθρον, ἀν-
τετάττετο τοῖς πολεμίοις· ἐτίθει δὲ ἐπ' αὐτὸν μὲν
τὸν ποταμὸν, ἐπὶ τῶν εὐώνυμων, τοὺς Ἰβηρας καὶ
Κελτοὺς ἵππεῖς, ἀντίους τοῖς τῶν Ῥωμαίων ἵππεῦσι·
συνεχεῖς δὲ τούτοις, πεζοὺς, τοὺς ἡμίσεις τῶν ἐν τοῖς
βαρέσι καθοπλισμοῖς Λιβύων· ἐξῆς δὲ τοῖς εἰρημέ-
νοις, Ἰβηρας καὶ Κελτοὺς· παρὰ δὲ τούτοις, τὸ λοι-
πὸν μέρος ἔθηκε τῶν Λιβύων· ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ κέ-
ρας, ἐπέταξε τοὺς Νομαδικοὺς ἵππεῖς. Ἐπεὶ δὲ
πάντ' ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτενε, μετὰ ταῦτα λα-
βὼν τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα,
προῆγε, καὶ τὰλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον

S s 4

παρί-

4. ἀποστάσει. ἀπεσπᾶσαι Vat. Flor. Arg. Reg. A. Ὁ superscr. in Bas.

lo constituit. Erant autem omnino in exercitu Romanorum cum sociis, peditum octoginta millia: equites paullo amplius millia sex. Per idem tempus Hannibal Baieares & jaculatores Aufidum transmisit, & ante signa constituit; reliquasque copias castris eductas, ac duobus locis fluvium transire iussas, ex adverso hostium instruit. In lævo cornu, (id erat anni proximum,) Hispani & Galli equites con-

tra Romanum equitatum dispositi: proxime istos locati sunt pedites; primum quidem dimidia pars Afrorum gravioris armaturæ, tum juxta hos Hispani & Galli, dein rursus reliqua pars Afrorum: dextro cornu Numidæ equites circumfusi. Postquam vero omnes copias æquata fronte recta serie produxisset; tum vero ipse cum mediis Hispanorum & Gallorum ordinibus præ ceteris progressus, reliquos utrimque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

3 τοῦ δὲ Γαίου, διὰ τὴν ἀπειρίαν, ὑπὲρ τῆς ἐναντίας A.V. 538.
 ὑπάρχοντος γνώμης, ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρη-
 στία περὶ τοὺς ἡγεμόνας· ὃ πάντων ἐστὶ σφαλε-
 ρώτατον. τῆς δ' ἡγεμονίας τῷ Γαίῳ καθηκούσης εἰς Alternis
 τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, διὰ τὸ παρα μίαν ἐκ τῶν diebus
 ἐθισμῶν μεταλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοὺς ὑπάτους, imperant
 ἀναστρατοπεδεύσας προῆγε, βουλόμενος ἐγλίσαι τοῖς Consules.
 πολεμίοις, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος
 τοῦ Λευκίου. Ὁ δ' Ἀννίβας ἀναλαβὼν τοὺς εὐζώ-
 νους καὶ τοὺς ἵππεῖς, ἀπῆντα· καὶ προσπεσὼν ἔτι
 κατὰ πορείαν οὔσι, παραδόξως συνεπλέκετο, καὶ
 ἄπολὸν ἐν αὐτοῖς ἐποιεῖτο θόρυβον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὴν
 μὲν πρώτην ἐπιφορὰν ἐδέξαντο, προθέμενοί τινες
 τῶν ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς· μετὰ δὲ ταῦτα Levi
 τοὺς ἀκοντιστάς καὶ τοὺς ἵππεῖς ἐπαφέντες, ἐπρο- prelio
 τέρουσιν κατὰ τὴν ὅλην συμπλοκὴν, διὰ τὸ τοῖς μὲν victores
 Καρχηδονίοις μηδὲν ἐφεδρεύειν ἀξιόλογον, τοῖς δὲ Romani.
 Ῥω-

6. ὅλην συμπλοκὴν. πρώτην συμπλ. *ead. ex Buv.*

quum pro sua imperitia re-
 fragaretur C. Terentius, ac-
 cidit. quod omnium pericu-
 losissimum est, ut dissiderent
 animis inter se duces, neque
 in commune consularent.
 Proximo die Terentius, cu-
 jus imperium tunc erat,
 (moris enim habent Consu-
 les Romani alternis diebus
 imperare:) motis castris,
 multum obtestante & reni-
 tente collega, propius ho-
 stem accedit. Hannibal cum
 expeditis & equitibus ob-
 viam illis procedit: quos

ducentes adhuc agmen sub-
 to nec opinantes adortus,
 pugnamque capessens, ma-
 gno tumultu complevit. At
 hi, postquam primum hostis
 impetum, objecta gravis ar-
 maturæ aliqua manu, susti-
 nuerunt, deinde, jaculato-
 ribus atque equitibus in ho-
 stem immisissis, ita rem gesse-
 runt, ut universi certaminis
 penes ipsos victoria staret;
 quandoquidem Carthagini-
 ensium acies omni prope-
 modum subsidio erat nudata,
 quum Romani levi suæ ar-
 maturæ

Λ.Υ. 538. Ῥωμαίοις ἀναμεμγμέναις τοῖς εὐζάνοις ὁμίσε κινδύ-
 τεύειν τινὰς σπείρας. τότε μὲν οὖν ἐπυγενόμενης νυ-
 κτός, ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, οὐ κατὰ τὴν ἐλπί-
 δα τοῖς Καρχηδονίοις ἐκβάσσης τῆς ἐπιθέσεως. Εἰς δὲ
 τὴν ἐπαύριον ὁ Λεύκιος, οὔτε μάχεσθαι κρίνων,
 οὔτε μὴν ἀπάγειν ἀσφαλῶς τὴν στρατιὰν ἔτι δυνά-
 μενος, τοῖς μὲν δυσὶ μέρεσι κατεστρατοπέδευσε πα-
 ρὰ τὸν Αὐφιδὸν ποταμὸν καλούμενον· (ὅς μόνος διαρ-
 ρεῖ τὸν Ἀπέννινον· τοῦτο δ' ἐστὶν ἕρως συνεχὲς, ἧ
 διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς
 μὲν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν
 Ἀδριαν· δι' οὗ ῥέοντα συμβαίνει τὸν Αὐφιδὸν τὰς
 μὲν πηγὰς ἔχειν ἐν τοῖς πρὸς τὸ Τυρρηνικὸν κλίμα-
 σι τῆς Ἰταλίας, ποιῆσθαι δὲ τὴν ἐκβολὴν εἰς τὸν
 Ἀδριαν·) τῷ δὲ τρίτῳ πέραν, ἀπὸ διαβάσεως πρὸς ἰο-
 τὰς ἀνατολὰς, ἐβάλετο χάρακα, τῆς μὲν ἰδίας
 παρεμβολῆς περὶ δέκα σταδίου ἀποσχῶν, τῆς δὲ
 τῶν

β. διαρρεῖ. διαιρεῖ edd. ex Vat.

maturæ nonnullos legionariorum manipulos immixtos haberent, qui simul pugnarunt. Tunc igitur superveniente nocte invicem sunt separati; haud sane eo dimicationis eventu, quem speraverant Carthaginenses, cum hostem sunt adorti. Die sequenti *Aemilius*, quum neque pugnandi consilium probaret, neque tamen exercitum inde absque periculo posset abducere, cum duabus copiarum partibus castra ad *Ausfidum* amnem communit.

(Hic unicus est fluvius, qui *Apenninuni* montem permeat; quo monte omnes, qui Italiam rigant, fluvii separantur, aliis superum, aliis inferum mare petentibus: hic vero amnis per *Apenninum* fluens, fontes quidem in ea regione Italiae, quæ in Etruscum mare vergit, habet, ostium vero in Adriaticum exit.) Tertiam partem exercitus trans *Aufidum*, ad ortum ejus loci ubi fluvius transibatur, ex *MCCCL* passuum intervallo a suis castris,

11 τῶν ὑπεναντίων μικρῶ πλεῖον· βουλόμενος διὰ τοῦ-^{A.V. 538.}
των προκαθῆσθαι μὲν τῶν ἐκ τῆς πέραν παρεμβολῆς·
προνομευόντων, ἐπικεῖσθαι δὲ τοῖς παρὰ τῶν Καρχη-
δονίων.

Ἄννίβας δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν θεωρῶν, ὅτι ^{CXI.}
καλεῖ τὰ πράγματα μάχεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς ^{Hannibal}
πολεμίοις, εὐλαβούμενος δὲ, μὴ διατέτραπται τὸ ^{hortatur}
πλῆθος ἐκ τοῦ προγεγονότος ἐλατλώματος· κρίνας ^{suos.}
προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν, συνῆγε τοὺς
2 πολλούς. ἀθροισθέντων δὲ, περιβλέψαι κελεύσας
πάντας εἰς τοὺς πέριξ τόπους, ἤρετο, τί μείζον εὐ-
ξασθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τοὺς παρόντας ἐδύναντο
καιρούς, δοθείσης αὐτοῖς ἐξουσίας, τοῦ, παρὰ πολὺ
τῶν πολεμίων ἱπποκρατοῦντας, ἐν τοιούτοις τόποις
3 διακριθῆναι περὶ τῶν ὄλων. Πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν
ἐπισημναμένων, διὰ τὴν ἐνάργειαν τούτου· Τοιγαροῦν,
οὔν,

II. τῶν ἐκ τῆς πέραν ex conject. contexti. Missi omnes τῆς ἐκ τῶν
Ἰβήρων παρεμβολῆς, quod Casaub. in τῶν ἐκ τῶν ἰδίων παρεμ-
βολῶν inuenit II.

CXI. 3. Τούτου τοιγαροῦν maluit Reisk.

stris, paullo vero amplius ab
hoste, castra metari jussit:
hoc consilio, ut per hos
simul praesidio esset suis, qui
ex ulterioribus castris pabu-
latum exirent, simulque illis
immineret, qui ob eandem
causam e vallo Carthagi-
niensium prodirent.

III. Hannibal vero, tem-
pus adesse cernens, quo ma-
nus conferere & dimicare
cum hostibus oporteret; ve-
ritus, ne recens damnum
animis militum aliquamattu-

Vol. I.

lisset consternationem, suos
sibi esse alloquendos ratus,
concionem advocavit. Qui
ubi convenere, jubet omnes
loca circumjecta circumspi-
cere: deinde quaerit ex illis,
ecquid impraesentiarum, si
facta sibi a diis esset potestas,
optare majus ab eis potuissent,
quam ut, qui hostem equitatu
longe superent, talibus in lo-
cis periculum summæ rerum
facerent? Quum, in re tam
manifesta, omnium assensu
comprobata ejus vox esset:

S s

Vos

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

στούντων ἡμῶν ἐν παῶσι τοῖς πρὸς ὑμᾶς εἰρημένοις· ὁ δὲ νῦν ἀγὼν ἐνέστηκε περὶ τῶν πόλεων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀγαθῶν. οὗ κρατήσαντες, κύριοι μὲν ἔσσεσθε παραχρῆμα πάσης Ἰταλίας· ἀπαλλαγέντες δὲ τῶν νῦν πόνων, γερόμενοι συμπάσης ἐγκρατεῖς τῆς Ῥωμαίων εὐδαιμονίας, ἡγεμόνες ἅμα καὶ δεσπόται ἰοπάντων γενήσεσθε διὰ ταύτης τῆς μάχης. διόπερ οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία. Θεῶν γὰρ βουλομένων, ὅσον οὕτω βεβαιώσεν ἡμῖν πέπεισμα ἰιταῖς ἐπαγγελίας. Ταῦτα δὲ καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθεῖς, προθύμως αὐτὸν ἐπισημαινομένου τοῦ πλήθους, ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος αὐτῶν τὴν ὀρμὴν, ἀφῆκε· καὶ παραχρῆμα κατεστρατοπέδευσε, ποιούμενος τὸν χάρακα παρὰ τὴν αὐτὴν πλευρὰν τοῦ ποταμοῦ τῇ μείζονι στρατοπεδείᾳ τῶν ὑπεναντίων.

§ 2

Τῇ

IO. ἐστὶ χρεία Βαν. absque artie. II. καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια Aug. Reg. A.

promiseramus; Et quaecumque vobis dixeram, ea omnia res ipsae comprobarunt: nunc vero de urhibus, Et earum opibus, superest certamen. Ex quo si victores discesseritis, ilicet vestra erit universa Italia: Et vos unicum hoc praelium, omnibus perfunditos laboribus, imperio atque divitiis universis Romanorum potitos, principes ac dominos omnium efficiet. Quare non jam verbis est opus; sed manu res gerenda. Etenim,

diis volentibus, brevi temporis momento promissa mea effecta vobis me daturum confido. Hæc & in hanc sententiam alia postquam dixerat Hannibal; multitudine approbationis signum voce manue dante, ipse, egregia suorum voluntate laudata, concionem dimisit: statimque ab eadem parte amnis, ubi majora castra hostium erant, ipse quoque castra communivit.

112. Postri-

A.V. 538.

CXII.

Pugnam
delectat
Aemi-
lius.

Τῇ δ' ἐχομένη περὶ προαποκρυφίαν καὶ Στραπέων
 παρήγγειλε γίνεσθαι πᾶσι. τῇ δ' ἐξῆς περὶ τὸν
 ποταμὸν ἐξέταττε τὰ στρατόπεδα, καὶ ὄφρα τῶν
 μάχεσθαι σπεύδων τοῖς ὑπερσπύρισι. Ὁ δὲ Λεύκιος,
 δυσαρεστύμενος μὲν τοῖς τόποις, ὄρων δ' ὅτι τα-
 χέως ἀναγκαζήσονται μεταστρατοπεδεύειν εἰ Καρ-
 θηδόνισι διὰ τὸν περιστῆν τῶν ἐπιτηδίων, εἶχε τῆ
 ἡσυχίαν, ἀσφαλισάμενος ταῖς ἐφεδρείαις τὰς παρ-
 εμβολαῖς. Ἄννιβας δὲ, χρένον ἰκανὸν μέγας, εὐθε-
 ρὸς ἀντεξίοντος, τὴν μὲν λοιπὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς
 χάρακα κατέστησε· τοὺς δὲ Νομάδας ἐπαφῆκε ταῖς
 ὑδρευομένοις ἀπὸ τῆς ἐλάττονος παρεμβολῆς. τῶν δὲ
 Νομάδων ἕως πρὸς αὐτὸν τὸν χάρακα προσπιπ-
 τῶν, καὶ διακωλύοντων τὴν ὑδρείαν, ὃ τε Γάιος ἐπὶ
 τούτοις ἔτι μᾶλλον παρωξύνετο, τὰ τε πλήθη πρὸς
 τὸν κίνδυνον ὀρμὴν εἶχε, καὶ δυσχερῶς ἔφερε τὰς
 ὑπερθέσεις. Βαρύτατος γὰρ δὴ πᾶσιν ἀνθρώποις
 ὁ τοῦ

Pugnan-
di studio
a det
Varro.

CXII. 4. προσπιπτ. Forf. προπιπτ. quod maluit Reisk.

112. Postridie curari cor-
 pora & parari omnes ad pu-
 gnam præcipit. Tum se-
 quenti die secundum fluvium
 aciem instruxit, & pugnan-
 di potestatem Romanis facit.
Lucius, cui iniquus admo-
 dum locus displicebat, quum
 non dubitaret brevi Cartha-
 ginienfes com meatuum ex-
 pediendorum caussa coactum
 iri signa transferre, intra ca-
 stra suos continuit, firmio-
 ribus stationibus pro vallis
 utrorumque castrorum loca-
 tis. *Hannibal*, quum ali-

quamdiu stetisset in acie,
 hoste non educente, reli-
 quas copias intra vallum re-
 ducit; Numidas in eos im-
 mittit, qui e minoribus ca-
 stris aquabantur. Numidis
 vero ad ipsum usque vallum
 Romanorum procurfantibus,
 & aquationem intercluden-
 tibus, majore adhuc pugnae
 cupiditate flagrare *Terentius*
 coepit; & milites quoque
 ipsos, omnis jam morae im-
 patientes, præliandi ardor
 invasit. Adeo nullum mor-
 talibus tempus est longius
 atque

ὁ τοῦ μέλλεν γίγνεται χρόνος. ὅταν δ' ἅπαξ κριθῆ, A.V. 538.
 ὅτι ἂν ἢ πάσχειν πάντων τῶν δοκούντων εἶναι δε- Mora im-
 βνῶν ὑπομενετέον. Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην προσπεπτωκί- patientes
 τος, ὅτι παραστρατοπεδεύουσιν ἀλλήλοις, καὶ συμ- mortales.
 πλοκαὶ γίγνονται τῶν προκινδυνεύοντων ἀναὶ ἐκάστην
 τῆμέραν, ὄρθῃ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις· δεδιότων Romæ
 μὲν τῶν πολλῶν τὸ μέλλον, διὰ τὸ πολλαίς ἤδη omnes
 προητλήσθαι, προορωμένων δὲ καὶ προλαμβάνοντων timent.
 τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐννοίαις, εἰάν σφάλλωνται τοῖς
 ὄλοις. πάντα δ' ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε
 διὰ στόματος, σημείων δὲ καὶ τεράτων πᾶν μὲν ἱε-
 ρόν, πᾶσα δ' ἦν εἰκία πλήρης· ἐξ ὧν εὐχαὶ καὶ θυ-
 σία καὶ θεῶν ἱκετηρία καὶ δεήσεις ἐπέϊχον τὴν πρό-
 ρην. Δεινοὶ γὰρ ἐν ταῖς περιστάσεσι Ῥωμαῖοι, καὶ Supersti-
 θεοὺς ἐξιλιάσκεσθαι καὶ ἀνθρώπους, καὶ μηδὲν ἀπρε- tiosi Ro-
mani.

S s 3

πὲς

5. τοῦ μέλλεν. τοῦ μέλλοντος edd. ex Bav. Ibid. ὅταν δ' ἅπαξ.
 ὅταν γ' ἅπαξ sua auctoritate edidit Casaub. hæc cum prioribus con-
 neciens. 9. ἐξιλιάσεσθαι Vrb. Flor. Aug. Reg. A. ἐξιλιάσεσθαι vide-
 tur esse in Vat.

atque molestius, quam ubi
mora nobis necitur. Post-
 quam vero semel jacta est
alea, non recusandum est
 pati quidquid tandem evene-
 rit eorum quæ dura homini-
 bus videntur. Vbi *Romam*
 est allatus nuntius, castra
 castris esse collata, & veli-
 tationes inter stationes quo-
 tidie fieri; erecta animis &
plena metus civitas fuit;
 eventum prælii, propter me-
 moriam tot recentium cla-
 dium, cunctis horrentibus;
 ac facile intelligentibus, co-
 gitationeque sibi fingenti-
 bus, quis, fractis ibi rebus,

futurus esset Reip. status.
 Et erant in ore omnibus
 omnia fatidicis ipsorum li-
 bris comprehensa oracula:
 ostentorum item ac *prodi-*
giorum templa cuncta &
 cunctas privatorum domos
 cerneret refertas, Omnes
 igitur per universam urbem
 vota concipere, rem divi-
 nam facere, diis immortali-
 bus supplicia ac preces agi-
 tare. Solent namque Ro-
 mani periculosis temporibus
 miram quamdam industriam
 ad deum, hominumque iram
 avertendam adhibere: ne-
 que eorum, quæ in ejusmo-
 di

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

στους εὐζώνους ἐν ἀποστάσει. ἦσαν δὲ σὺν τοῖς συμ-^{A.V. 538.}
μάχοις, πεζῶν μὲν εἰς ὀκτῶ μυριάδας, ἵππεῖς δὲ μι-
κρῶ πλείους τῶν ἑξακισχιλίων. Ἀννίβας δὲ κατὰ <sup>Hanniba-
lis acies.</sup>
τὸν αὐτὸν καιρὸν τὴν μὲν Βαλιαρεῖς καὶ λογχοφό-
ρους διαβιβάσας τὸν ποταμὸν, προεβάλετο τῆς δυ-
νάμεως· τοὺς δὲ λοιποὺς ἔξαγαγὼν ἐκ τοῦ χάρρακος,
καὶ περαιώσας κατὰ διττοὺς τόπους τὸ ρεῖθρον, ἀν-
τετάττετο τοῖς πολεμίοις· ἐτίθει δὲ ἐπ' αὐτὸν μὲν
τὸν ποταμὸν, ἐπὶ τῶν εὐωνύμων, τοὺς Ἰβηρας καὶ
Κελτοὺς ἵππεῖς, ἀντίους τοῖς τῶν Ῥωμαίων ἵππεῦσι·
συνεχεῖς δὲ τούτοις, πεζοὺς, τοὺς ἡμίσεις τῶν ἐν τοῖς
Βαρέσι καθοπλισμοῖς Λιβύων· ἐξῆς δὲ τοῖς εἰρημέ-
νοις, Ἰβηρας καὶ Κελτοὺς· παρὰ δὲ τούτοις, τὸ λοι-
πὸν μέρος ἔθηκε τῶν Λιβύων· ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ κέ-
δρω, ἐπέταξε τοὺς Νομαδικοὺς ἵππεῖς. Ἐπεὶ δὲ
πάντ' ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτενε, μετὰ ταῦτα λα-
βὼν τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα,
προῆγε, καὶ τὰλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον

S s 4

παρί-

4. ἀποστάσει. ἀποσπάσει Vat. Flor. Arg. Reg. A. Ὁ superscr. in Bas.

lo constituit. Erant autem omnino in exercitu Romanorum cum sociis, peditum octoginta millia: equites paullo amplius millia sex. Per idem tempus Hannibal Baieares & jaculatores Aufidum transmisit, & ante signa constituit; reliquasque copias castris eductas, ac duobus locis fluvium transire iussas, ex adverso hostium instruit. In lævo cornu, (id erat anni proximum,) Hispani & Galli equites con-

tra Romanum equitatum dispositi: proxime istos locati sunt pedites; primum quidem dimidia pars Afrorum gravioris armaturæ, tum juxta hos Hispani & Galli, dein rursus reliqua pars Afrorum: dextro cornu Numidæ equites circumfusi. Postquam vero omnes copias æquata fronte recta serie produxisset; tum vero ipse cum mediis Hispanorum & Gallorum ordinibus præ ceteris progressus, reliquos utrimque

A.V. 538. παρίστανε ζυγούντα, μηννοσδές ποιῶν τὸ κύρτωμα
 Lunata καὶ λεπτύνων τὸ τούτων αὐτῶν σχῆμα· Βουλόμεται,
 Hannibal-
 lis acies. ἐφεδρείας μὲν τάξιν ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Λίβυας αὐτῷ
 ἔχειν, προκινδυνεύσασθαι δὲ τοῖς Ἰβηρσι καὶ Κελτοῖς.

CXIV. Ἦν δ' ὁ καθοπλισμὸς τῶν μὲν Λιβύων Ῥωμαῖ-
 Arma
 militum
 Hanni-
 balis. κός, οὓς πάντας Ἀννίβας, ἐν ταῖς τῆς προγεγενη-
 μένης μάχης σκύλοις ἐκλέξας, κατακεκοσμήκει
 τῶν δ' Ἰβήρων καὶ Κελτῶν ὁ μὲν θυρεὸς ἦν παρα-
 Gladii
 Hisp. &
 Gall. πλήσιος· τὰ δὲ ξίφη τὴν ἐναντίαν εἶχε διάθεσι.
 τῆς μὲν γὰρ οὐκ ἔλαττον τὸ κέντημα τῆς καταφρα-
 ρᾶς ἴσχυε πρὸς τὸ βλάπτειν· ἡ δὲ Γαλατικὴ μά-
 χαιρα μίαν εἶχε χρεῖαν τὴν ἐκ καταφραῶς, καὶ
 ταύτην ἐξ ἀποστάσεως. ἐναλλάξ δὲ ταῖς σπείραις
 αὐτῶν παρατεταγμένων, καὶ τῶν μὲν Κελτῶν γυ-
 μνῶν, τῶν δὲ Ἰβήρων λινοῖς περιπορφύροις χιτῶν-
 σκοῖς κεκοσμημένων κατὰ τὰ πάτρια, ξενίζουσαν
 αἶμα

8. παρίστανε ex conject. posui Vulgo omnes παριστᾶναι vel παρ.στᾶ-
 ναι. 9. αὐτῶν ἔχειν. αὐτῶ Reg. B. quod ἔ malim enim Reiskio.
 In Bau. est αὐτὸν, ἔ superscr. ὦν.

CXIV. 3. καὶ ταύτην dedi ex Reiskii conject. Vulgo mendose κατ'
 αὐτὴν τὴν. Passis ἔ καὶ αὐτὴν τὴν sufficari. 4. ἐναλλάξ δὲ.
 Particulam δὲ ex conject. adjecit Casaub.

que ordines juxta hos ita
 constituit, ut lunata effice-
 retur convexitas, & altitudo
 horum ordinum pro portio-
 ne minueretur. Id eo con-
 silio fecit, ut primis in præ-
 lio concurrentibus Hispanis
 & Gallis, in subsidium para-
 ti manerent Afri.

114. Erant autem Afri
 omnes Romano more arma-
 ti, armis ab Hannibale ex
 superioris prælii spoliis tele-
 ctis. Hispanorum & Gallo-
 rum scuta ejusdem formæ

erant: dispares ac dissimiles
 gladii. Hispanorum enim,
 non minus ad punctum fe-
 riendum hostem valebant,
 quam ad cæsum petendum:
 Gallorum gladii ad cæsum
 dumtaxat ferendum utiles;
 quam ad rem opus erat ali-
 quo intervallo. Quum au-
 tem utrorumque manipuli
 alternatim essent dispositi,
 & Galli quidem nudi, Hispani
 vero pro more gentis suæ
 linteis tunicis purpura præ-
 textis adornati starent; no-
 vam

ἢ καταπληκτικὴν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ^{A.V. 538.}
 ἢν. Ἦν δὲ τὸ μὲν τῶν ἰππικῶν πλῆθος τὸ
 τοῖς Καρχηδόνιοις εἰς μυρίους· τὸ δὲ τῶν
 οὐ πολὺ πλεῖον τετρακισμυρίων σὺν τοῖς
 ἦ. Εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν τῶν Ῥωμαίων Αἰμί- ^{Duces}
 ὀ δὲ εὐώνυμον Γαῖος· τὰ δὲ μέσα Μάρκος ^{utriusque}
 χίος, οἱ τῶ πρότερον ἔτεσ στρατηγοῦντες. ^{aciei.}
 Καρχηδονίαν τὸ μὲν εὐώνυμον Ἀσδρούβας
 ὀ δὲ δεξιὸν Ἄννων· ἐπὶ δὲ τοῖς μέσοις αὐτὸς
 Βας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μάγωνα τὸν ἀδελ-
 λοπούσης δὲ τῆς μὲν τῶν Ῥωμαίων τάξεως
 εσημβρίαν, ὡς ἐπάνω προεῖπον, τῆς δὲ τῶν
 ἰονίων πρὸς τὰς ἀρκτους· ἑκατέροις ἀβλαβῆ
 νε γίνεσθαι τὴν κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολήν.
 ομένης δὲ τῆς συμπλοκῆς τῆς πρώτης ἐκ τῶν ^{CXV.}
 αηγμένων, τὰς μὲν ἀρχαῖς αὐτῶν τῶν εὐζώ- ^{PUGNA}
 ισος ἦν ὁ κίνδυνος. ἅμα δὲ τῶ τοὺς Ἰβηρας ^{CAN-}
 ατοὺς ἰππεῖς ἀπὸ τῶν εὐώνυμων πελάσαι τοῖς ^{MENSIS.}

SS 5

Ῥω-

terribilem præ se
 ferebant. Equites
 Carthaginensium
 mnino decies mille:
 , cum auxiliis Gal-
 non multo plures
 ginta millibus. Cor-
 ebant apud Romanos,
 is dextrum: lævum
 us Varro: mediam
 n Regulus & Servi-
 perioris anni consu-
 ebantur. Apud Car-
 enses, lævum Asdru-
 gebat; in dextro cu-
 lanno: mediam aciem

Hannibal ipse cum fratre Ma-
 gnone tenebat. Er quum Ro-
 mana acies meridiem specta-
 ret, quod ante diximus, Car-
 thaginiensis septentrionem;
 neutros exorti solis radii
 offendebant.

115. Commissa pugna ab
 iis qui ante signa stabant,
 principio soli leviter armati
 pari utrimque discrimine de-
 certarunt. Vbi vero, qui in
 lævo cornu erant, equites
 Hispani & Galli congressi
 sunt cum Romanis, vere
 atrox

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κοψαν βραδίως τὴν τῶν ὑπεναντίων τάξιν· ἄτε δὴ ^{Λ. V. 538.}
 τῶν μὲν Κελτῶν ἐπὶ λεπτόν ἐκτεταγμένων, αὐτοὶ ^{Pugna}
 δὲ πεπυκνωκότες ἀπὸ τῶν κέρατων ἐπὶ τὰ μέσα ^{Carpen-}
 καὶ τὸν κινδυνεύοντα τόπον. οὐ γὰρ ἅμα συνέβαινε
 τὰ κέρατα καὶ τὰ μέσα συμπίπτειν, ἀλλὰ πρῶτα
 τὰ μέσα· διὰ τὸ τοὺς Κελτοὺς ἐν μνηοειδῆ σχήμα-
 τι τεταγμένους, πολὺ προπεπτωκέναι τῶν κέρατων,
 ἄτε τοῦ μνηίσκου τὸ κύρωμα πρὸς τοὺς πολεμίους
 ἔχοντος. Πλὴν ἐπόμενοι γε τούτοις οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ
 συντρέχοντες ἐπὶ τὰ μέσα καὶ τὸν εἰκοντα τόπον
 τῶν πολεμίων, οὕτως ἐπιπολὺ προέπεσον, ὥστ' ἐξ
 ἑκατέρου τοῦ μέρους κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων
 ἐπιφανείας τοὺς Δίβυας αὐτῶν γενέσθαι, τοὺς ἐν
 ἑτοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς. ὧν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ δε-
 ξιοῦ κέρατος κλίναντες ἐπ' ἀσπίδα, καὶ τὴν ἐμβο-
 λὴν ἐκ δόρατος ποιούμενοι, παρίσταντο παρὰ πλευ-
 ραὴν τοῖς πολεμίσις. οἱ δ' ἀπὸ τῶν εὐωνύμων, ἐπὶ δόρυ
 ποιού-

CXV. 7. συμπίπτειν. συνάπτειν *edd.* ex *Bav.* 8. ἐπόμενοι γε. ἐπό-
 μενοί τε *vulnit Reisk.*

facile percurrere: quandoqui-
 dem Gallorum acies exigua
 altitudine erat instructa, Ro-
 mani autem confertis ordi-
 nibus e cornibus versus me-
 diam pugnam & locum dis-
 criminis sese contulerant.
 Non enim Carthaginensium
 cornua cum media acie simul
 concurrerunt, sed media pri-
 mo acies: quia Galli, in lu-
 nulæ formam dispositi, mul-
 tum ultra cornua propine-
 bant; pars quippe lunulæ
 convexa hosti erat obversa.

Quum igitur hos Romani se-
 querentur, & in medium ce-
 dentemque hostium finem
 irruerent; in tantum sese
 præcipitaverunt spatii, ut ex
 utraque parte ad latera con-
 sistentes graviores armis pe-
 dites Afros haberent. Ho-
 rum enim illi, qui in dextro
 cornu erant, levi flexione
 ad sinistram facta, in hostem
 a dextra incurrentes, lateri
 ejus imminebant; qui in si-
 nistro cornu erant, inclina-
 tione facta ad dextram, læ-

Α.Υ. 538. ποιούμενοι τὴν κλίσην, ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλλον·
 Pugna
 Cannen- αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἃ δέον ἦν ποιῆν, ὑποδεκνύν-
 his. τος. Ἐξ οὗ συνέβη κατὰ τὴν Ἀννίβου πρόνοιαν,¹¹
 μέσους ἀποληφθῆναι τοὺς Ῥωμαίους ὑπὸ τῶν Λι-
 βύων, κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν.
 οὔτοι μὲν οὖν οὐκ ἔτι φαλαγγιδόν, ἀλλὰ κατ' ἀνδρα¹²
 καὶ κατὰ σπείρας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς ἐκ τῶν
 πλαγίων προσπεπτωκότας, ἐποιοῦντο τὴν μάχην.

CXVI. Δεύκιος δὲ, καίπερ ὢν ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
 κέρατος, καὶ μετασχὼν τοῦ τῶν ἰππέων ἀγῶνος,
 ὅμως ἔτι τότε διεσώζετο. βουλόμενος δὲ τοῖς κατὰ
 τὴν παράκλησιν λόγοις ἀκολούθως ἐπ' αὐτῶν γίνε-
 θαι τῶν ἔργων, καὶ θεωρῶν τὸ συνέχον τῆς κατὰ
 τὸν ἀγῶνα κρίσεως ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις
 κείμενον· παριππεύων ἐπὶ τὰ μέσα τῆς ὅλης πα-
 ρατάξεως, ἅμα μὲν αὐτὸς συνεπλέκετο, καὶ προσέ-
 φερε τὰς χεῖρας τοῖς ὑπεναντίοις, ἅμα δὲ παρεκά-
 λει

12. οὐκ ἂν ante οὐκ ἔτι ignovant vulgo omnes. Inscrui cum Reisk.

CXVI. 1. Ante τοῦ τῶν ἰππέων inscrunt ἐπὶ mssti omnes. Forssan
 ἐπί τῃ legend. ut suspicatus est Reisk.

vo hostium lateri erant op-
 positi: & res quidem ipsa,
 quid factu opus esset, il-
 los admonuerat. Ita acci-
 dit, quod prudenter viderat
Hannibal, ut Romani, dum
 Gallos temere insequuntur,
 medii interciperentur ab A-
 fris. Hi igitur, non jam
 tota simul acie, sed viritim
 & manipulatim in hostem
 undique a lateribus ipsos in-
 vadentem converſi, pugna-
 bant.

116. *L. Aemilius*, etsi ab
 initio in dextro cornu stete-
 rat, & equestri prælio inter-
 fuerat, adhuc tamen erat in
 vivis. Hic quum, quemad-
 modum in cohortatione ad
 milites prædixerat, rebus
 ipsis ubique vellet interesse;
 cernens universæ pugnae
 eventum in legionario pedi-
 te verti, in mediam aciem
 adacto equo, simul obvios
 hostium manu trucidabat,
 simul suos milites ad pugnam
 cohor-

λει καὶ παρώξυνε τοὺς παρ' αὐτοῦ στρατιώτας. A.V. 538.
 4 τὸ δὲ παραπλήσιον Ἀννίβας ἐποίησεν· καὶ γὰρ οὗτος Pugna Cannen-
 ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστη τῆς δυ- lis.
 σνάμεως. Οἱ δὲ Νομάδες ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος
 προσπίπτοντες τοῖς ὑπεναντίοις ἰππεῦσι, τοῖς ἐπὶ
 τῶν εὐωνύμων τεταγμένοις, μέγα μὲν οὐτ' ἐποίουν
 οὐδὲν, οὐτ' ἔπασχον, διὰ τὴν ιδιότητα τῆς μάχης·
 ἀπράκτους γε μὴν τοὺς πολεμίους παρεσκεύαζον,
 περισπῶντες, καὶ πανταχόθεν προσπίπτοντες.
 6 Ἐπεὶ δ' οἱ περὶ τὸν Ἀσδρούβαν, ἀποκτείναντες τοὺς
 περὶ τὸν ποταμὸν ἰππεῖς πλὴν παντελῶς ὀλίγων,
 παρεβοήθησαν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων τοῖς Νομάσι·
 τότε προιδόμενοι τὴν ἔφοδον αὐτῶν οἱ σύμμαχοι τῶν
 7 Ῥωμαίων ἰππεῖς, ἐκκλίναντες ἀπεχώρουν. ἐν ᾧ και-
 ρῷ πραγματικὸν δοκεῖ ποιῆσαι καὶ φρόνιμον ἔργον
 Ἀσδρούβας. θεωρῶν γὰρ τοὺς Νομάδας τῷ τε πλή-
 θεϊ πολλοὺς ὄντας, καὶ πρακτικωτάτους καὶ φοβε-
ρωτά-

4. ἐπέστη. Vulgo omnes ἐπέστησε. Cotteci cum Reisk. 6. ἐκκλίν.
 ἐγκλίναντες edd. ex Bau.

cohortabatur atque accende-
 bat. Idem pariter *Hannibal*
 faciebat, qui & a principio
 eam partem aciei regendam
 susceperat. Numidæ qui e
 dextro cornu cum oppositis
 in sinistro Romanorum equi-
 tibus pugnabant; licet, pro-
 pter genus pugnae quo utun-
 tur, nullum memorabile de-
 trimentum aut intulerint,
 aut ipsi acceperint; hostem
 tamen undique invadentes
 tenuere sic occupatum, ut
 subvenire suis non posset.

Vbi vero *Asdrubal*, omni-
 bus, (paucis oppido exce-
 ptis) qui prope flumen ste-
 terant, equitibus occisis, au-
 xiliatum Numidis e lævo
 cornu venit; tum enimvero
 socii Romanorum equites,
 ut irruentem illum præsen-
 serunt, inclinati retrocesse-
 re. Quo tempore singularis
 follertiæ atque prudentiæ
 facinus ab *Asdrubale* editum
 memorant. Nam, qui Nu-
 midarum magnum esse nu-
 merum videret, sciretque,
semel

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

δρες ἀγαθοὶ, καὶ τῆς Ῥώμης ἀξιοὶ γενόμενοι κατὰ ^{A.V. 538.}
 12 τὸν κίνδυνον. Κατὰ δὲ τὸν τούτων φόνον καὶ τὴν
 συμπλοκὴν, οἱ Νομάδες, ἐπόμενοι τοῖς φεύγουσι τῶν
 ἵππέων, τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ
 13 κατεκρήμνισαν ἀπὸ τῶν ἵππων. Ὀλίγοι δὲ τινες
 εἰς Οὐενουσίαν διέφυγον· ἐν οἷς ἦν καὶ Γαίος Τερέν- ^{Vivus}
 τιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός· ἀνὴρ, αἰσχροῦ ^{evadit Te-}
 μὲν τὴν ψυχὴν, ἀλυσιτελῆ δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ ^{rentius.}
 τῇ πατρίδι πεπονημένος.

Ἡ μὲν οὖν περὶ Κάνναν γενομένη μάχη Ῥωμαίων ^{CXVII.}
 καὶ Καρχηδονίων, ἐπετελέθη τὸν τρόπον τοῦτον· ^{Clades}
 μάχη γενναιοτάτους ἀνδρας ἔχουσα, καὶ τοὺς νικη- ^{Cannens-}
 20 σαντας καὶ τοὺς ἠτληθέντας. δῆλον δὲ τοῦτ' ἐγένετο ^{lis.}
 ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. τῶν μὲν γὰρ ἑξακισχι-
 λίων ἵππέων, ἑβδομήκοντα μὲν εἰς Οὐενουσίαν μετὰ
 Γαίου διέφυγον, περὶ τριακοσίους δὲ τῶν συμμάχων
 30 πορδαίεσ εἰς τὰς πόλεις ἐσώθησαν. ἐκ δὲ τῶν πε-
 ζῶν μαχόμενοι μὲν ἐάλωσαν εἰς μυρίους· οἱ δ', ἐκτὸς
 ὄντες

f l. 12
h c 2

eo certamine Romanæ vir-
 tutis specimen eximium edi-
 derant. Dum isti pugnant
 atque cæduntur; interim Nu-
 midæ, qui fugientes equites
 insequabantur, plerosque il-
 lorum contruncarunt, alios
 de equis suis deturbarunt.
 Pauci quidam *Venusiam* con-
 fugerunt: in quibus erat *C.*
Terentius Varro, Romanus
 consul; pravi fœdique ho-
 mo animi, & qui maximo
 reip. damno magistratum in
 patria sua gessit.

117. Atque hoc modo
Cannensis Romanorum &
Carthaginensium pugna est
 peracta: pugna a fortissimis
 viris, sive qui vicere, sive
 qui victi sunt, pugnata: quod
 quidem satis res ipsa per se
 arguit. Nam e sex equitum
 millibus, septuaginta cum *Ca-*
jo Venusiam evaserunt; tre-
 centi ferme e sociis, alius in
 aliam urbem, profugerunt.
 E peditibus, pugnantes ca-
 pti sunt ad decem millia;
 sed ii quidem huic prælio
 non

Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔσταντες τῆς μάχης. ἔξ αὐτοῦ δὲ τοῦ κηθίου, τριτη-
 λισι μίσην ἴσας εἰς τὰς παρακείμενας πέλας διέφυ-
 γον. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες, ἴσας εἰς ἑπτὰ μυριάδας,
 ἀπέθανον ἐργασίως τὴν μεγίστην χρεῖαν παρεσχη-
 μένου τοῖς Καρχηδόνιαις εἰς τὸ ἰσᾶν, καὶ τότε καὶ
 πρὸ τοῦ, τοῦ τῶν ἰππέων ἔχλου. καὶ ὄτλι ἐγείετις
 τοῖς ἐπυργισμένοις, ὅτι κρεῖτίον ἐστὶ πρὸς τοῖς τῶν
 πολέμων καιρῶν, ἡμίσεις ἔχον πεζοὺς, ἰππευατέων
 δὲ τοῖς ἑλκίς μαλλον, ἢ πάντα πάριστα τοῖς πελα-
 μίαις ἔχοντα διακινδυνεύειν. Τῶν δὲ μετ' Ἀννίβου
 Κελτοὶ μὲν ἔπεσαν εἰς τετρακισχιλίους, Ἰβηρες δὲ
 καὶ Λίβυες εἰς χιλίους καὶ πεντακισίους, ἰππεῖς δὲ
 περὶ διακισίους. Οἱ δὲ ζωγρηθέντες τῶν Ῥωμαίων
 ἐκτός ἐγένοντο τοῦ κινδύνου καὶ διὰ τοιαύτην αἰτίαν.
 Λεύκιος ἀπέλιπε μυρίους πεζοὺς ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν
 παρεμβολῆς, ἵν', εἰάν μὲν Ἀννίβας ἐλγωρήσας τοῦ
 χάρα-

Carium
 x
 millia.

CXVII. 4. τοῦ τῶν ἰππέων. Articulus τοῦ adjecti, utpote: Casus.
 ὁ Keisk.

non interfuerant. Qui vero
 ex ipsa pugna in proxima
 oppida sparsim fuga perve-
 nerunt, ad tria fortasse mil-
 lia erant. Reliqui omnes,
 numero ad septuaginta mil-
 lia, forti animo omnes mor-
 tem optetierunt. Cartha-
 ginensibus vero ad victo-
 riam parandam, maximo &
 tunc & semper antea usui
 fuit ingens equitatus copia.
 Et clarum posterioris documen-
 tum est traditum; præstare
 belli tempore, ut dimidiam
 peditum partem habeas, sed

equitatu omnino prævaleas;
 quam ut paria omnia cum
 hoste habens in aciem de-
 scendas. Desideravit e suis
Hannibal Gallorum ad qua-
 tuor millia; Hispanos vero
 & Afros ad mille & quin-
 gentos; equites ferme du-
 centos. Romani illi qui in
 hostium potestatem vivi ve-
 nerunt, extra prælium fue-
 rant: cujus rei hæc fuit
 causa. Reliquerat *L. Ami-
 lius* in castris suis peditum
 decem millia, eo consilio;
 ut, si, neglecta suorum ca-
 strorum

κκος ἐκτάξῃ πᾶσι, παρὰπεσόντες οὔτοι κατὰ ^{A.V. 538.}
 τῆς μάχης καιρὸν, ἐγκρατεῖς γένωνται τῆς τῶν ^{Caria-}
 μίων ἀποσκευῆς· εἰάν δὲ, προιδόμενος τὸ μέλλον, ^{ur x}
 ἴπῃ φυλακὴν ἀξιόχρεων, πρὸς ἐλατίους αὐ- ^{millia}
 ὁ περὶ τῶν ὅλων γένηται κίνδυνος. Ἐάλωσαν ^{Romano-}
 οὐτῶ τινὶ τρόπῳ. καταλιπόντος Ἀννίβου φυ- ^{rum.}
 ν ἀρκοῦσαν ἐπὶ τοῦ χάρακος· αἶμα τῶ κατάρ-
 αι τὴν μάχην, κατὰ τὸ συνταχθῆν, ἐπολιόρ-
 οὶ Ῥωμαῖοι, προσβάλλοντες, τοὺς ἀπολελειμ-
 ισ ἐν τῶ τῶν Καρχηδονίων χάρακι. τὸ μὲν εὖν
 τον ἀντέσχον· ἤδη δ' αὐτῶν πιεζομένων, ἐπειδὴ
 ἰ πάντα τὰ μέρη τὴν μάχην Ἀννίβας ἔκρινε,
 ὅτε παρεβοηθήσας, καὶ τρεψάμενος συνέκλει-
 κὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν ἰδίαν παρεμβολὴν, καὶ δισ-
 κως μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τῶν δὲ λοιπῶν ἐγκρα-
 ἐγένετο ζωγρεία πάντων. Ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς
 ἐπὶ

ἀπολίπη. ἀπολείπη Flor. *Ann. Reg. A.* 10. προσβάλλ. τοῖς
 πολελελειμένοις Βαν. 11. καὶ τότε. Flor. τότε καὶ, ἀπὸ τότε
 bisque conjunctio.

cum cura, omnes in aciem
 is Hannibal educeret,
 tum isti facerent, inter-
 um pugnaretur, & supel-
 lis adversariorum poti-
 ur: sin, ut huic periculo
 erteteret, præsidium re-
 ieret idoneum; cum mi-
 nus hostium copiis de-
 na rerum Romani dimi-
 nt. Capti autem sunt in
 :- fere modum. Quum
 iente præsidio castra
 us munisset; simul ac
 riptum pugnae factum
 ol. I.

est, Romani, uti fuerant iussi,
 ea obsident, & relictos intra
 vallum milites Carthaginien-
 sium adoriuntur. Illi primo
 egregie se tueri: deinde ubi
 laborare incipiunt, *Hannibal*,
 prælio jam omni ex parte
 profligato, tunc demum fert
 illis auxilium; & Romanos,
 in fugam compulsos, castris
 suis inclusit; interfectisque
 eorum duobus millibus, re-
 liquos deinde omnes in po-
 testatem vivos redegit. Si-
 milis fuit eorum fortuna, qui
 T t per

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κεισαν· ἐν μεγάλοις δὲ φόβοις καὶ κινδύνοις ἦσαν A.V. 538.
 περί τε σφῶν αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδά-
 φους, ὅσον οὐπω προσδοκῶντες ἤξεν αὐτὸν τὸν Ἄν-
 νίβαν. Καὶ γὰρ, ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπα-
 γώνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, συνέβη μετ'
 ὀλίγαις ἡμέραις, τοῦ φόβου κατέχοντος τὴν πόλιν,
 καὶ τὸν εἰς τὴν Γαλατίαν στρατηγὸν ἀποσταλέντα, Prætor
Rom. in
Gallia
 εἰς ἐνέδραν ἐμπεσόντα παραδόξως, ἄρδην ὑπὸ τῶν Cisalp.
cum
 7 Κελτῶν διαφθαρήναι μετὰ τῆς δυνάμεως. Οὐ μὲν, exercitu
perit.
 ἢ γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεχομένων·
 ἀλλὰ παρεκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς, ἠσφαλίζετο δὲ
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἐβουλευέτο δὲ περὶ τῶν ἐνεστώ-
 των ἀνδρωδῶς. τοῦτο δ' ἐγένετο φανερόν ἐκ τῶν με-
 στα ταῦτα συμβάντων. Ὁμολογουμένως γὰρ τῶν
 Ῥωμαίων ἠτληθέντων τότε, καὶ παραχωρησάντων
 9 τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς· τῇ τοῦ πολιτεύματος Brevi ta-
men se re-
cipit Ro-
manorum
Respu-
blica.
 ιδιότητι, καὶ τῷ βουλευέσθαι καλῶς, οὐ μόνον ἀνε-
 πτήσαντο τὴν τῆς Ἰταλίας δυναστείαν, νικήσαντες μετὰ

Τ τ 2

que in terroribus ac pericu-
 līs versantes, cum de propria
 salute, tum de patrio solo an-
 xii, *ipsum Hannibalem jam-
 jam* exspectabant *adventu-
 rum*. Nam, quasi cumulum
 adversis illorum adjicere at-
 que intendere fortuna vellet,
 post paucos dies accidit, cum
 omnes in urbe metu trepi-
 darent, ut Prætor, qui in
Galliam Cisalpinam fuerat
 missus, in inopinatas insidias
 illapsus, cum universo exer-
 citu a Gallis occisione occi-

deretur. Patres enimvero
 nihil eorum quæ fieri pote-
 rant prætermittere: sed o-
 mnes hortari, urbem præsi-
 diis firmare, fortibus animis
 rebus præsentibus consulere.
 Quod quidem ex iis appa-
 ruit, quæ postea contigerunt.
 Nam quum ex omnium con-
 fessio victi tum fuerint Ro-
 mani, & virtutē militariquē
 laude cesserint; ipso tamen
 genere Reipublicæ, ac con-
 filiorum prudentia, non im-
 perium dumtaxat Italiæ, vi-
 ctis

Α.Υ. 538. μετὰ ταῦτα Καρχηδονίους· ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ἐγκρατεῖς ἐγένοντο μετ' ὀλίγους χρόνους. Διόπερ ἡμεῖς ταύτην μὲν τὴν βίβλον ἐπὶ τούτων τῶν ἰο ἔργων καταστρέψομεν· ἀ' περιέλαβεν Ἰβηρικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἢ τετραρακοστὴ πρὸς ταῖς ἑκαστὸν Ὀλυμπιάσι δηλώσαντες. Ὅταν δὲ, τὰς Ἑλληνικαῖς ἰι πράξεις τὰς κατὰ τὴν αὐτὴν Ὀλυμπιάδα γενομένας διεξιόντες, ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, τότε ἤδη προθέμενοι ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον· νομίζοντες, οὐ μόνον ἰ2 πρὸς τὴν τῆς ἱστορίας σύνταξιν οἰκείαν εἶναι τὴν περὶ αὐτῆς ἐξήγησιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις καὶ κατασκευὰς μεγάλα συμβάλλουσαι τοῖς φιλομαθοῦσι καὶ πραγματικοῖς τῶν ἀνδρῶν.

ΙΟ. καταστρέψομεν. καταστρέψαμεν Flot. ΙΙ. τῆς Ῥωμαίων. Αἰῖ τῆς τῶν Ῥωμαίων.

Etis postmodum Carthaginiensibus, recuperarunt; verum etiam post non ita multos annos universo terrarum orbe sunt potiti. Nos igitur librum hunc harum rerum commemoratione claudemus: postquam res exposuimus in Hispania atque Italia gestas, quæ Olympiade centesima quadragesima continentur. Vbi vero, enarratis rebus Græcanicis quæ in eadem Olympia-

dem incidunt, insistemus paulisper his temporibus; tunc ad *Reipublicæ Romanæ formam* per se explicandam ex professo stilum convertemus. Neque enim solum ad Historiæ tractationem pertinere putamus illam explicationem; verum etiam ad emendandas instituendasve Respublicas, studiosis hominibus, & iis qui in administrandis rebus versantur, adprime futuram utilem.